

Это цифровая копия книги, хранящейся для потомков на библиотечных полках, прежде чем ее отсканировали сотрудники компании Google в рамках проекта, цель которого - сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских прав на эту книгу истек, и она перешла в свободный доступ. Книга переходит в свободный доступ, если на нее не были поданы авторские права или срок действия авторских прав истек. Переход книги в свободный доступ в разных странах осуществляется по-разному. Книги, перешедшие в свободный доступ, это наш ключ к прошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все пометки, примечания и другие записи, существующие в оригинальном издании, как минимум о том долгом пути, который книга прошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Компания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы перевести книги, перешедшие в свободный доступ, в цифровой формат и сделать их широкодоступными. Книги, перешедшие в свободный доступ, принадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые действия, предотвращающие коммерческое использование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас о следующем.

- Не используйте файлы в коммерческих целях.
Мы разработали программу Поиск книг Google для всех пользователей, поэтому используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отправляйте автоматические запросы.
Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного перевода, оптического распознавания символов или других областей, где доступ к большому количеству текста может оказаться полезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем использовать материалы, перешедшие в свободный доступ.
- Не удаляйте атрибуты Google.
В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он позволяет пользователям узнать об этом проекте и помогает им найти дополнительные материалы при помощи программы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
Независимо от того, что Вы используете, не забудьте проверить законность своих действий, за которые Вы несете полную ответственность. Не думайте, что если книга перешла в свободный доступ в США, то ее на этом основании могут использовать читатели из других стран. Условия для перехода книги в свободный доступ в разных странах различны, поэтому нет единых правил, позволяющих определить, можно ли в определенном случае использовать определенную книгу. Не думайте, что если книга появилась в Поиске книг Google, то ее можно использовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских прав может быть очень серьезным.

О программе Поиск книг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне доступной и полезной. Программа Поиск книг Google помогает пользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый поиск по этой книге можно выполнить на странице <http://books.google.com/>

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

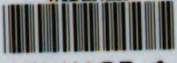
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

WIDENER

HN VAS3 Q

C
9088
9 F(12)

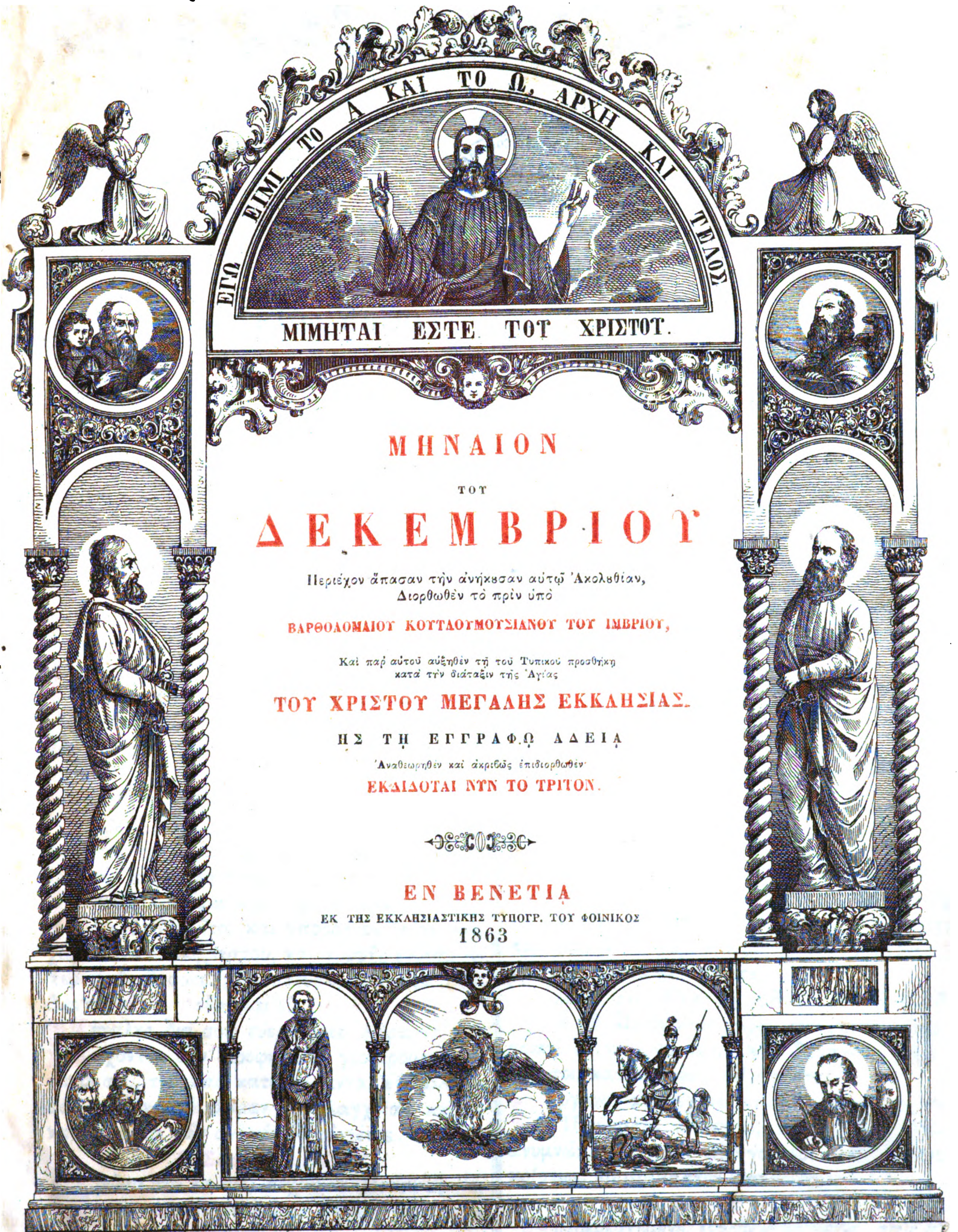
Harvard College Library

FROM THE BEQUEST OF
JOHN HARVEY TREAT
OF LAWRENCE, MASS.
(Class of 1862)

ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκονσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
Διορθωθὲν τὸ πρῖν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῆ τοῦ Τοπικοῦ προσθήκη
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

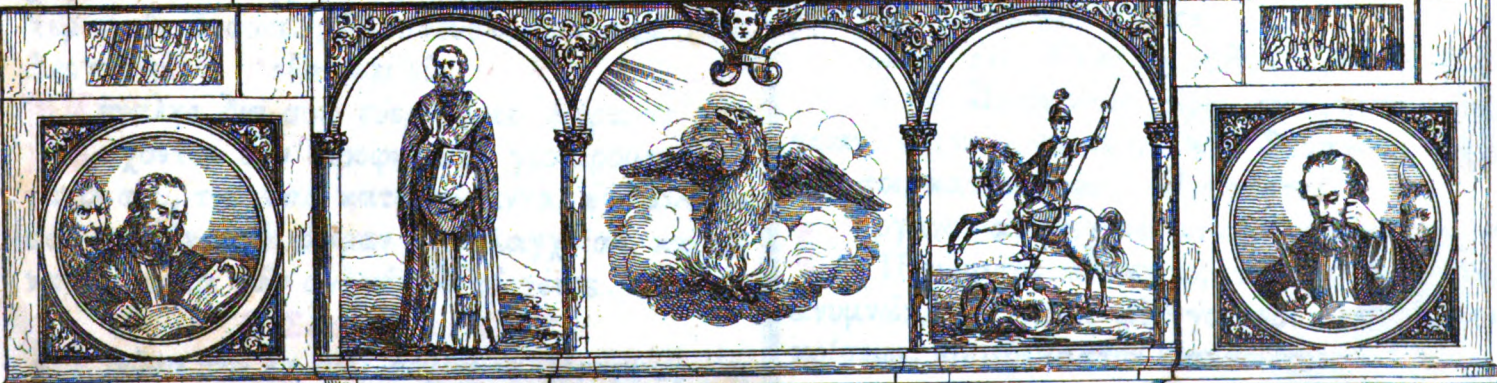
Ἡ ΣΤΗ ΕΓΓΡΑΦῆ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΝῦΝ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡ. ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ
1863

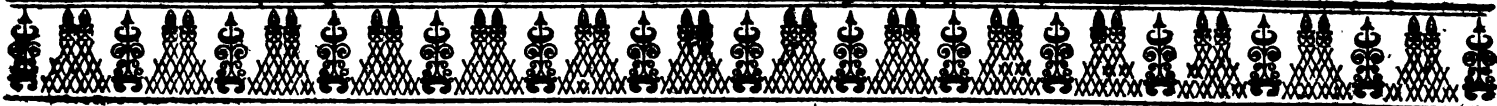

C9088.9 F

Treaty fund

Μ Η Ν

Δ Ε Κ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ναούμ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος γ΄. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Η χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐσκλήνωσεν, ἐν σοὶ Θεοῦ Προφήτα, καὶ τῆς ἰδίας αἰγλης ἀπειργάσατο, λαμπαδα περιφανεστάτην, καὶ διὰ σοῦ δεσπίζει τὰ μέλλοντα, Νινευὶ τῆ μεγάλη.

Νεφέλη φωτοβόλος ὠφθης ἀποσάξισσα, Ναὺμ Θεοῦ Προφήτα, θεογνωσίας ὄμβρον, καὶ ἐπότισας τὸ πόμα τῆς θεοκρισίας (*), Νινευιτῶν τὴν πόλιν, ἀσέθειαν, ὠδινήσασαν αὐθις.

Εὐκλείας ἀκηράτου μέτοχος γενόμενος, Ναὺμ Θεοῦ Προφήτα, καὶ ἀπορρήτου δόξης, καὶ χαρᾶς τῆς ἀνεκφράστου, καὶ τρυφῆς ἐνθέου, ὑπὲρ ὑμῶν δυσώπει, θεόπνευστε, τὸν τῶν ὄλων δεσπότην. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μεγάλης διὰ σοῦ εὐεργεσίας Ἀχραντε, τυγχόντες σὺν Προφήταις, γεραίρομεν τὸν τόκον σου, τὸν καὶ καταξιώσαντα, ἐκ μήτρας σου τεχθῆναι, δι' ἅκραν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἀναπλάσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

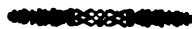
Οῤῷσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἄπνουν πικρῶς ἐ-

βόας· Ποθενότατόν μου Τέκνιον, πῶς ἔδου τὸ τῆς μορφῆς σου κάλλος, ἐκόν κρυβέν, τῆ σκιᾷ τοῦ θανάτου;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Τοῦ Προφήτου σου Ναοῦμ τὴν μνήμην, Κύριε ἑορταίζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ναοῦμ τὸ λῆμμα συντόμως ἐπαινέσω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Ναοῦμ τὸ θεῖον λῆμμα, τῆς διανοίας σε, τῆς ἐνθέως ληφθείσης, ὑπὸ Θεοῦ θεόληπτε, καὶ τούτου τῆ χάριτι, λαμπομένης βλέποντες, μακαρίζομέν σε Πανάραστε.

Ανωθεν ἐπιχούσα, Προφήτα σου τῆ ψυχῆ, ἢ τῆ Πνεύματος χάρις, προφητικὴν ἐνέργειαν, ἀξίως ἐπέπνευσε, καὶ θεόπνουν γλώσσάν σοι, κατεσκευάσεν ἀξιάγαστε.

Οργανον ἀνεδείχθης, ἀνακρουόμενον, τῷ τῆ Πνεύματος πλήκτρῳ, τὸν ζηλωτὴν Θεὸν ἀνυμνῶν, καὶ πᾶσι φθεγγόμενον, τῆς ἐνθέου κρίσεως, τὸ ἀδέκαστον Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Υπερευλογημένη, Παρθένε πάναγνε, τοὺς σὲ πίστι καὶ πόθῳ, οἶα Θεοῦ Μητέρα σε-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, τὸ νᾶμα τῆς θεογορίας.

πτὴν, ὑμνοῦντας διάσωσον, τῶν κινδύνων λύουσα, τὴν ἀτίθασσον ἀγριότητα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Μεθέξει θεοποιῶν τε καὶ θείου Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ἐγένου φωτοειδέστατος· ὅθεν καὶ τὰ πόρρω φανερώς, πᾶσι προκαταγγέλλειν, ἐκ θειοτέρως ἐπιπνεύσεως, σὺ προχειρίσθης θεόπνευστε.

Τὸ κρίμα τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐκδικήσεως, προεώρας Μαίκαρ θεοπτικώτατα, τῶν καταφρονούντων δυσσεβῶς, θείας μακροθυμίας, καὶ ἀνοχῆς τε καὶ χρηστότητος, ἐξ ἀθεραπεύτου κακότητος.

Θεοτοκίον.

Οὐ παλαι ἐξ οὐδενός, ποιήσας τὰ σύμπαντα, ἐκ τῆς σῆς ἀγίας γαστρὸς προέρχεται, ἄνθρωπος γενόμενος Ἀγνή, ὑπὸ φιλανθρωπίας, διαφερόντως ὁ Φιλάνθρωπος, ἵνα τῆς ἀνθρώπων λυτρώσῃται. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐ πῆξας ἐπ' οὐδενός τὴν γῆν τῆ προστάξι σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βρισθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὴ καὶ φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Αμιγῆ χαρακτήρων τῶν κάτω ἐνδοξε, σὺ τὸν νοῦν κεκτημένος, τοῦ θείου Πνεύματος, καθαρώτατον Ναὴμ δοχεῖον γέγονας, τὰς ἐλλάμψεις τὰς αὐτοῦ, εἰσδεχόμενος λαμπρῶς, καὶ πᾶσι διαπορθμεύων· διό σε ἐκδυσωπῶμεν, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἀφραστός τρόπος ὁ τῆς κηρύξεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἀγνή ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμὸν, ἡ δόξα σου θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου θεοχαρίτωτέ, τῶν εἰδώλων ἢ πλάνη πᾶσα κατήρηται, καὶ τῶν δαυμόνων ἢ ἰσχύς καταπεπάτῃται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἰεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦντες, σε μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ δ΄. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Λαμπόμενος τῆ αἴγλη τοῦ Πνεύματος, Νενευτῶν τὴν ἀπειλήν, τῆς ἐρημίας προήγαγεις, τῆς τοῦ Θεοῦ δυναστείας, προφαίνων θεοφάντορ τὸ ἀφύκτον.

Η κρίσις ἡ δικαία τοῦ κτίσαντος, καταψηφίζεται δεινὴν, πανωλεθρίαν λαοῦ δυσμενοῦς, ὡς προφητεύων ἐφθέγγω, Ναοῦμ Θεοῦ Προφῆτα πανόλβιε.

Μετρίω κοσμουμένη φρονήματι, ἡ τοῦ Προφήτου σου ψυχὴ, πρὸς θεοπτίαν τὴν σὴν Ἀγαθὴ, ὑπερφυῶς ἀνηνέχθη, καὶ θείας θεωρίας λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Μαρία ἡ Κυρία τῆς κτίσεως, ὡς Βασιλεῖα τοῦ παντός, τεκοῦσα μόνη πανύμνητε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἐλευθερόν με δεῖξον πρεσβείαις σου.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς.

Αμωμον καὶ ἄληπτον, βίον κτησάμενος, τῆς ἐνεργείας καὶ φωταυγίας, τῆ Ἀγίῃ Πνεύματος, Ναὴμ ἠξιώθης, Προφῆτα θαυμαστότατε.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ αὐτοκράτορι νοῦ προθύμως, τὰς ἀναβάσεις ἐν καρδίᾳ θέμενος· ὅθεν ἐμφανείας, θεοπρεποῦς ἐπέτυχες.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα, τὰ προτερήματα, τῶν προφητεῖα τετιμημένων· δι' αὐτῶν γὰρ φθέγγεται, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ἀγαθὸν καὶ Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐδὲ ἐράνιος, ὄντως δυνήσεται, σὲ θεοτόκε ὑμνεῖν ἀξίως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, τὸν ταῖς οὐρανίαις, ὑμνοῦμενον δυνάμεσιν.

ᾠδὴ ς΄. Μαινομένην κλύδωνι.

Τὸν τῆς θείας χάριτος, πεφνηότα, τέμενος πιστοὶ, καὶ δοχεῖον ἄχραντον γενόμενος, τῆς ὑπὲρ νοῦν, θεοφανίας ὑμνήσωμεν.

Ο τοῦ θείου Πνεύματος, δεδεγμένος, ἄδυτον αὐγὴν, καὶ τὸν νῦν θειοτέρων κτησάμενος, τῆς εὐσεβεῖς, πρὸς ὑμνωδίαν προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Νοεραὶ δυνάμεις σε, καὶ ἀνθρώπων, πᾶσαι γενεαί, ὡς Θεὸν γεννήσασαν δοξάζουσι, διαπαντός, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**αινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα
» **Χ**ριστὲ, τῶν παθῶν τὴν θαλάσσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος.

Συναξάριον.

Μὴν Δεκέμβριος, ἔχων ἡμέρας λβ΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ς΄. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιε΄.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ναοῦμ.

Στίχοι.

Ναοὺμ τὸν Ἐλκεσαῖον ἐκπεπνευκότα,
Ἐλκει πόθος με σμυρνίσαι σμύρνη λόγου.

Πρώτη ἐκ βιότοιο Δεκεμβρίου ὦχστο Ναὺμ.

Ος λίγεται Παράκλησις ἐγὼ πᾶσιν, ἢ φρόνημα, ἢ ὑπόληψις. Οὗτος ἦν ἀπὸ Ἐλκεσίμ, πέραν εἰς Βατταρεῖμ, ἐκ φυλῆς Συμειών· ὃς καὶ μετὰ τὸν Ἰωάναν τῆ Νινευτῖ τέρας ἔδωκεν, ὅτι ὑπὸ ὑδάτων γλυκίων καὶ πυρὸς ὑπογείου ἀπολαῖται, ὃ καὶ γέγονεν· ἢ γὰρ περὶ αὐτὴν λίμνη κατέκλυσεν αὐτὴν ἐν συσσεισμῷ, καὶ πύρ, ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπαλθὼν, τὸ ὑψηλότερον αὐτῆς μέρος ἐνέπρησεν. Ἀπέθανε δὲ ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχ. Θνήσκεις ὁ πᾶσαν ἀρετὴν φερωνύμωσ

Πάτερ φιλῆσας, τὸν γε μὴν οἶκον πλέον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, Παφλαγόνων χώρας ὁρμώμενος, υἱὸς Γεωργίου καὶ Ἄννης, παρ' ὧν καὶ εἰς γάμου κοινωνίαν γυναικί τινη σεμνὴ ἐξεδόθη. Τῇ γεωργίᾳ δὲ σχολάζων, καίκειθεν τὰς εἰς ζωὴν ἀφορμὰς κτῶμενος, πολὺς ἦν ῥέων τὴν ἐλεημοσύνην· ὅθεν εἰς τοσαύτην πενίαν κατήντησεν, ὡς στερεῖσθαι καὶ τῆς ἀναγκαίας τροφῆς. Ἄλλ' ὁ Θεὸς οὐ παρεῖδεν αὐτὸν εἰς τέλος κατατρυχεῖσθαι τῇ ἐνδείᾳ· τὴν γὰρ ἐγγόνην αὐτοῦ Μαρίαν, πάσης εὐκρεπίας οὖσαν ἀνάπλεων, τὸν τῆς Βασιλείσσης υἱὸν Κωνσταντῖνον ἀγαγίσθαι εἰς γυναῖκα ἑκονόμησε, καὶ αὐτὸν τῇ τοῦ Ὑπατου ἀξία τιμηθῆναι, καὶ πολλῶν χρημάτων κύριον γενέσθαι, ἃ τοῖς πένησιν ἀφθόμως παρείχεν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ καιρὸς τῆς πρὸς Χριστὸν ἀναλύσεως αὐτοῦ ἐγγνώσθη αὐτῷ, τοὺς πρὸς γένος ἀδελφὸν διαφέροντας συγκαλεσάμενος, ἅπαντα τὰ μέλλοντα συμβαίνειν αὐτοῖς προεῖπε, προσθεὶς καὶ ταῦτα· Τῆς φιλοξενίας, τεκνία, μὴ ἐπιλαθάνεσθε· τοὺς νοσοῦντας καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς ἐπισκέπτεσθε· χηρῶν καὶ ὀρφανῶν πρόστυπε· ἄλλοτριῶν μὴ ἐπιθυμεῖτε· τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συνάξεων μὴ ἀπολιμπάνεσθε· καὶ ἵνα τὰ πάντα συνελὼν εἶπω, ὡς ἐμὲ εἶδετε ποιοῦντα, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιοῦντες μὴ παύσησθε. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀνανίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ἀνανίας σὰρξ, πρὸς δὲ σαρκὸς αἰκίας

Αἴσθησιν ὡς σὰρξ οὐδὲ μικρὰν λαμβάνει.

Ος ἦν ἐκ πόλεως Ἀρβηλ τῆς Περσίδος, τῷ σχήματι λαϊκός, Χριστιανὸς δὲ· καὶ συσχεθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀρχοντος, ὠμολόγησε τὸν Χριστόν· καὶ μετὰ πολλὰς βασάνους, κείμενος νεκρός, ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς, εἶπε· Ποιῆσατε εὐχὰς πρὸς τὸν Θεόν· ὁρῶ γὰρ κλίμακα φθάνουσαν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ πυροειδεῖς ἄνδρας λέγοντάς μοι· Ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν, καὶ εἰσαχθὲν σὲ εἰς πόλιν, πλήρη φωτὸς καὶ εὐφροσύνης· καὶ οὕτω φήσας, παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Γαῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ος θεοπτικώτατον, τὸν Προφήτην ἔχοντες, χορείας ἐξάρχοντα, σεπτῶς ἑορτάζομεν, ἐνθέως μελωδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὲ πνευματοκίνητον, ἐπιγνόντες ὄργανον, καὶ λύραν θεόπνευστον, καλοῦμεν συλλήπτο-

ρα, τῶν ὕμνων μελωδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εστεψέ σε Κύριος, ὡς Προφήτην ἐνθεον, καὶ χάριν σοι δέδωκε, προλέγειν τὰ μέλλοντα, ὦ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Πύλην ἀδιόδευτον, ὁ Προφήτης βλέπει σε, Παρθένε πανάχραντε, ἢν μόνος διώδευσεν, ὦ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Αῦλον αὐγὴν, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, Προφήτα τα θεώμενος, μέλπεις γηθόμενος· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γεροπρεπῶς, τὴν ἱεράν σου μνήμην, Προφήτα θεσπέσις, τιμῶντες ψάλλομεν· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νεύρωσον Ἀγνή, τὸν τῆς ψυχῆς μου τόνον, λυθέντα τοῖς πταισμάσι, καὶ τοῖς παθήμασιν· ὅπως ὑμνήσω, Παρθένε τὸν σὸν τόκον, καὶ ὑπερυψώ σε, τὴν κεχαριτωμένην.

Ὁ Εἰρμός.

» Σοὶ τῷ Παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες, χορείας ἔμελπον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Επὶ γῆς ἰσαγγέλον, πολιτείαν, ἔσχεσ ἀληθῶς· καὶ νῦν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, σὺν Ἀγγελικαῖς, χορείαις ἐσκήνωσας, περὶ τὸ φῶς τὸ τρισοφεγγές οὐ ἔμποροῦμενος, ἐποπτεύοις τῆς ὑμνοῦντάς σε.

Σὲ Θεῷ προσάγομεν, ὑπὲρ κόσμου, Μάικαρ πρεσβευτήν· δυσώπησον ἐκτενῶς τῇ προφητικῇ, παρρῆσιᾳ χρώμενος, δοῦναι πιστοῖς ἀγαθοπρεπῶς, τὴν διαμένουσαν, αἰώνιαν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ος Θεὸν γεννήσασαν, καταλλήλως τε καὶ προσφυῶς, καλοῦμέν σε οἱ πιστοὶ, θεηγορικῶς, Θεοτόκον ἄχραντον, παναληθεῖ, κλήσει τὸν σεπτόν, τόκον σου σέβοντες, Παναγία Μητροπαίρθε.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἡσαΐα χόρευε, ἢ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ,
» Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Α'ββακούμ ὁ θαυμασίος, τὴν ἀκτίνα τοῦ
Πνεύματος, δεδεγμένος γέγονεν, ὅλος ἐν-
θεός· καὶ τῶν κριτῶν τὴν ἀσέβειαν, καὶ κρί-
σιν τὴν ἀδικον, θεωρῶν ἀγανακτεῖ, τὴν τῆς
γνώμης εὐθύτητα, ἐνδεικνύμενος, τοῦ Θεοῦ καὶ
Δεσπότου φιλοθέως, καὶ θερμῇ τῇ διανοίᾳ, ὡς
δυσχεραίνων καθαίπτεται.

Ε'πί θείας ἰσάμενος, φυλακῆς ὁ σεβάσιμος,
Ἀββακούμ ἀκήκοε τὸ μυσῆριον, τῆς πρὸς
ἡμᾶς παρουσίας σου, Χριστέ τὸ ἀπόρρητον·
καὶ τὸ κήρυγμα τὸ σὸν, προφητεύει σαφέστα-
τα, προορώμενος, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους
ὡσπερ ἵππους, τῶν Ἐθνῶν τῶν πολυσπόρων,
διαταράσσοντας θάλασσαν.

Ε'ν Κυρίῳ γηθόμενος, ἐν Θεῷ τῷ Σωτηρί σου,
θεορρήμον ἐνδοξε ἀγαλλόμενος, καὶ τῆς
ἐκείθεν λαμπρότητος, τὴν αἴγλην δεχόμενος,
καὶ φωτὶ θεωρητικῷ, νοερώς φωτιζόμενος, τῆς
τὴν μνήμην σου, τὴν πανίερρον πίστει ἐκτελοῦν-
τας, πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις ἐξάρπασον.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Η' Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρή-
σασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματί-
σαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σὲ προσ-
λαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδης
με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτείρησον
τάχος, καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλά-
βης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ω'ς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένοσ καὶ Μήτηρ
σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο,
καὶ μετὰ θρήνων σοὶ ἔλεγε· Βαβαί τῆς ἀπεί-
ρου σου; Πλαστουργέ με ἀνοχῆς! πῶς ἐκὼν ὡς
κατάκριτος, κρίσιν ἀδικον, κατακρίνη θανά-
του, παρὰ δήμου, κατακρίτου καὶ φρικώδη,
καθυποφέρεις παθήματα;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχης.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἀββακούμ τὴν μνήμην,
Κύριε ἑορταζόντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωπού-
μεν· Σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀ-
κροστιχίς:

Σὲ τὸν Προφήτην Ἀββακούμ μέλπω Μαίκαρ.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Σόφισόν με Κύριε ὁ Θεός μου, τὸν σὸν Προ-
φήτην Ἀββακούμ, ὑμνήσαι τὸν θεῖον, καὶ
χαριτί σου λάμπρυνον, ἀγαθὴ τὴν καρδίαν μου.

Εως τίνος Κύριε ὁ Προφήτης, λέγει βοήσο-
μαι πρὸς σέ, καὶ οὐκ εἰσακούση; ἵνα τί
δέ μοι ἔδειξας, τῶν κριτῶν τὴν ἀσέβειαν;

Τὸ σεπτὸν μνημόσυνόν σου Προφήτα, τοὺς
ἐκτελεῖντας εὐλαβῶς, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις,
κινδύνων ἀπολύτρωσαι, καὶ δεινῶν περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Ο' Θεός ὁ Ἅγιος ἐπεφάνη, ἐν τῷ ἐγγίζειν
τὸν καιρὸν, ἐκ σοῦ Θεοτόκε, γενόμενος
ἄνθρωπος, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον.

Ὡδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Νεύσει πρὸς Θεὸν ὑψούμενος, καὶ φωτοδο-
σίαις, ταῖς παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, τῶν
μελλόντων προειώρεις, Θεοφάντορ τὴν προ-
τύπωσιν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξήσκησας, πᾶσαν δὲ κακίαν,
ἐκ διανοίας ἐμίσησας, καὶ δικαίως τοὺς
ἀδικοῦντας, ἐβδελύξω Παμμακάριστε.

Ρήσεις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σὺ ὡς καθα-
ρὸς ἐπιστεύθης τρανότατα, προθεσπίζων
τῶν ἐσομένων, ταῖς ἐκβάσεις Ἀξιόγαστε.

Θεοτοκίον.

Ο'ρος ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ ὁ Δεσπό-
της, δηλοπρεπῶς ἐπεδήμησε, τῆς δουλείας
ἐλευθερώσαι, τοὺς ἀνθρώπους ὠφθης Πάναγνε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶν-
» **Τ**ες περιζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Καίθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ε'πί τῆς θείας φυλακῆς ἔστης Μαίκαρ, καὶ
κατενόησας Θεοῦ παρουσίαν, προφητι-
κοῖς ἐν ὄμμασι θεόπνευσε· ὅθεν καὶ ἐβόησας,
Ἀββακούμ μετὰ φόβου· Κύριε ἀκήκοα, τὴν φρι-
κτὴν ἔλευσίν σου, καὶ ἀνυμνῶ σε σάρκα χοϊκὴν,
ἐκ τῆς Παρθένου φορέσαι θελήσαντα.

Θεοτοκίον

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, κα-
ταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πταιόντων,

ὑπεραγία Δέσπονα περίσωζε ἡμᾶς, πάσης περιλάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας, τοὺς ἀδισάκτω πίστει σε δεῖ, προσκαλουμένους, Παρθένη πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ σε καθορώσα Χριστέ μου, ἢ ἀπειράνδρως σὲ τεκούσα ἐβόα, σπαρασσομένη ὄψιν τε καὶ σπλάγγνα μητρικῶς· Οἶμοι ὦ παμφίλτατε! πῶς ἐνέγκω τὸ πάθος; φλέγονται τὰ σπλάγγνα μου, καὶ δειῆς μοι ῥομφαίας, τραῦμα πικρὸν διεδραμε σαφῶς· ἀλλ' ἀνυμῶ σου τὸ εὐσπλαγγνον Κύριε.

Ἦδη δ'. Τοὺς οὐρανοὺς ἢ ἀρετῆ σου.

Φωτειδῆς δι' ἀρετῆς ὠφθῆς Θεόπνευστε, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον ἐμήνυσας, ὦ νῦν ἐν πίστει κράζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ητὴ παντὸς φωτιστικὴ χάρις τῷ Πνεύματος, δαφιλῶς ἐνοικήσασά σοι Πάνσοφε, Προφήτην ἀπετέλεσε, πᾶσι τὸν Σωτῆρα μνηύοντα.

Τὴν ἀκοὴν ἐνηχηθεὶς τοῦ Παντοκράτορος, εὐλαβῶς ἐφοβήθης Θαυμάσιε· κατανοήσας ἔργα δὲ τούτου, ἐν ἐκστάσει γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

ΗΚιβωτὸς τοῦ μαρτυρίου σε Πανάμωμε, διαγράφει, τὸν ἄρτον τῆς ὄντως ζωῆς, τὴν δεξαμένην Ἀχραντε, Λόγον τῷ Πατρὶ συναΐδιον.

Ἦδη ε'. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Νῦν ἐπαρθέντα ὄρα, ἢ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ, τὸν ἥλιον ἐν ξύλῳ, ὡς προεθέσπισας, Ἀββακούμ ἱερώτατε.

Αναπτέρωσας τὸν νοῦν, ἐπὶ τῆς φυλακῆς σου, Πανόλβιε παρέστης, καὶ ἀπεσκόπευσας, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν.

Μεγαλοφώνως σοφῆ, ἐπὶ Θεῷ Σωτῆρι, χαρήσομαι ἐβόας καὶ εὐφρανθήσομαι, Ἀββακούμ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Βεβαρυμένος σειραῖς, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, ἐπὶ σὲ καταφεύγω, σῶσόν με Δέσπονα, τῶν πιστῶν τὸ κραταίωμα.

Ἦδη ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Απὸ Θαυμάτων, ὁ Θεὸς σαρκωθείς ἐπεδήμησεν, ὡς προέφησ, παρ' αὐτοῦ τηλαυγῶς φωταζόμενος, Ἀββακούμ τρισμάκαρ, καὶ τὸν κόσμον φωτὶ κατελάμπρυνεν.

Καταύγασον, ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνῶντων σε, ταῖς πρεσβείας, Ἀββακούμ τοῦ σεπτοῦ καὶ θεόφρονος, ὁ ἐμπνεύσει θεῖα, καταλάμψας αὐτοῦ τὴν διάνοιαν.

Ο φθόγγος σου, καὶ ῥημάτων τῶν θεῶν ἢ δύναμις, Θεηγόρε, διεληλυθε πάντα τὰ πέρατα, τὴν τοῦ Λόγου θεῖαν, παρουσία ἡμῖν προθεσπίζοντα.

Θεοτοκίον.

Υπάρχοντα, τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, καὶ ἀνάρχως, τῷ Τεκόντι σαφῶς συννοούμενον, ἐπ' ἐσχάτων σάρκα, γεγονότα Παρθένη γεγέννηκας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυναμίμων.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως ἵππους ἐώρακας, τοὺς ἱεροὺς Μαθηταίς, θαλάσσης ταραύσσοντας, τῆς ἀγνωσίας σαφῶς, καὶ πλάιην βυθίζοντας, δόγμασιν εὐσεβείας, Ἀββακούμ Θεηγόρε· ὅθεν σε ὡς Προφήτην, ἀληθῆ εὐφημοῦμεν, αἰτούμενοι τῷ πρεσβεύειν ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῆ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ.

Στίχοι.

Τάττει Θεὸς σοι τοὺς πόδας τεθνηκότι,
Εἰς συντέλειαν Ἀββακούμ, καθὼς ἔφησ.

Δευτερὴν Ἀββακούμ ἀνεθήσατο εἰς Θεῷ ἄστυν.

Οὗτος ἦν ἐκ φυλῆς Συμειῶν, υἱὸς Σαφάτ. Εἶδε δὲ, πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας, περὶ τῆς ἀλώσεως τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπέπνευσε σφόδρα· καὶ ὅτε ἦλθε Ναβουχοδονόσορ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἔφυγεν εἰς τὴν ἐν Ἀραβίᾳ Ὀστρακίνην, καὶ ἦν παροικῶν εἰς γῆν Ἰσμαήλ. Ὡς δὲ ὑπέστρεψαν εἰς Βαβυλῶνα οἱ Χαλδαῖοι, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καταλειφθέντες Ἰσραηλιταὶ ἔφυγον εἰς Αἴγυπτον, μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Γοδολίου (Δ'. Βασ. κέ. 26), τότε καὶ οὗτος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐλειτούργει τοῖς Δερισταῖς τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ. Ὡς δὲ ἔλαβε τὸ ἔδισμα, εἶπε τοῖς ἰδίους· Πορεύομαι εἰς γῆν μακρὰν, καὶ ταχίως ἐπανελεύσομαι· εἰάν δὲ βραδύνω, ἀπενέγκατε τὸ ἄριστον τοῖς Δερισταῖς. Ὅς τις ἀρπαγῆς ἐν ῥοπῇ εἰς Βαβυλῶνα, τὴν τροφὴν τῷ Προφῆτῃ Δανιὴλ κεικόμικεν, ὅντι ἐν τῷ λάκκῳ· εἶτα ἐπίστη τοῖς Δερισταῖς ἐσθίουσι, καὶ οὐδενὶ εἶπε τὸ γινόμενον· συνῆκε δὲ, ὅτι τάχιον ἐπιστρέψει ὁ λαὸς ἀπὸ Βαβυλῶνος· καὶ πρὸ δῶν ἐτῶν τῆς ὑποστρεφῆς ἀποθνήσκει, καὶ ἐτάφη ἐν ἀγρῷ ἰδίῳ.

Οὗτος τέρας ἔδωκεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ὅτι ὄψονται ἐν τῷ ναῷ φῶς, καὶ ὄψονται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ περὶ τῆς συντελείας τοῦ Ναοῦ προεῖπεν, ὅτι ὑπὸ ἔθνοους δοτικῶ γυνήσεται· τό, τε ἄπλωμα, φησὶ, τοῦ Δαβείρ εἰς μικρὰ ῥήγματα ραγιήσεται· καὶ τὰ ἐπίκρανα τῶν δύο στύλων ἀφαιρεθήσονται, καὶ οὐδεὶς γνώσεται ποῦ εἶεν. Ταῦτα δὲ ὑπὸ Ἀγγέλου ἀπενεχθήσονται ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου ἐν ἀρχῇ ἐπάγη ἢ Σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς γινώσθεται ἐπὶ τέλει Κύριος, καὶ φωτίσει τοὺς διωκόμενους ὑπὸ τοῦ ὄφεως ἐξ ἀρχῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ ἐρημιτῶν, Ἰωάννου, Ἡρακλαίμονος, Ἀνδρέου, καὶ Θεοφίλου.

Στίχ. Ἄνδρῶν τετρακτὺς εἰς ἄλυπον χωρίον,
Ἐκ θλίψεως γέμοντος ἦλθε χωρίου.

Οὔτοι ὄρμητο ἐκ πόλεως λεγομένης Ὀξυρίχου, Χριστιανῶν γονεῶν ὑπάρχοντες τέκνα. Σχολάσαντες δὲ συγχρόν χρόνον ἐν τῇ τῶν Γραφῶν ἀναγνώσει, καὶ κατανοήσαντες, ἐπὶ τὴν ἐνδοτέραν ἐρημον γίνονται· ἐν ἧ, ἀνδρα περιτυχόντες Ἁγίου, καὶ εἰς γῆρας ἐληλακότα, ἔμειναν παρ' αὐτῷ χρόνον ἕνα. Κακείνου δὲ τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἔμειναν οὗτοι ἐν τῷ τόπῳ χρόνους ἐξήκοντα, σκληραγωγία καὶ νηστεία ἑαυτοὺς ἐκδεδοκότας. Ἦν δὲ ἡ βρωσις αὐτῶν ὄπωρα, καὶ τὸ ποτὸν ἕδωρ, ὧν δις τῆς ἐβδομάδος μεταλαμβάνον. Πᾶσας δὲ τὰς ἡμέρας αὐτῆς χωρίζομενοι, καὶ διαφόροις ὄρεισι καὶ σπηλαίοις περινοστούντες, καὶ κατὰ μόνας Θεῷ συγγινόμενοι, Σαββάτῳ καὶ Κυριακῇ εἰς ἐν συνήρχοντο· καὶ τὴν προσήκουσαν εὐχαριστίαν τελούντες, ὑπὸ Δείου Ἀγγέλου ἐν μεθίξει τῶν ἀγιασμάτων ἐγίνοντο. Ταῦτα διηγήσατο ἡμῖν ὁ μέγας ἐρημίτης Παφνούτιος, ὁ καὶ αὐτόπτης αὐτῶν γενόμενος, καὶ συγγραφεὺς τοῦ βίου αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μυρόπης.

Στίχ. Ὅντως μύρον πέφνηε Χριστῷ Μυρόπη,
Σῶμα προδοῦσα διὰ τοῦτον βασιάνοις.

Ἡ ἅγια αὕτη Μυρόπη ἐγεννήθη ἐν τῇ Ἐφρεσίῳ πόλει. Τοῦ δὲ πατρὸς αὐτῆς τελευτήσαντος, ἀνήχθη παρὰ τῆς μητρὸς. Καὶ ἀναγεννηθεῖσα διὰ τοῦ ἀγίου Βαπτίσματος, ἦν σχολάζουσα ἢ παις εἰς τὸ μνημα τῆς Ἁγίας Ἐρμιόνης, μιᾶς τῶν θυγατέρων τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, μύρον ἐκ τοῦ τάφου αὐτῆς ὑποδεχομένη, καὶ πᾶσιν ἀφθόνως χορηγοῦσα· ἐκείθεν γὰρ τοῦ ὀνόματος τούτου τετύχηκε. Τοῦ δὲ βασιλέως Δεκίου τότε κρατοῦντος, καὶ διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινήσαντος, ἡ Μήτηρ τὴν παῖδα λαβοῦσα, τὴν τῆς Χίου νῆσον κατέλαβε. Καὶ γονικὴν κληρονομίαν, ὡς ἐξ αὐτῆς γενομένη, ἔχουσα, ὑπῆρχον ἄμφω ἐν τῇ οἰκίᾳ προσκείμεναι, καὶ τῷ Θεῷ καθ' ἑαυτὰς προσευχόμεναι.

Ποτὶ δὲ καταλαβόντος Ἀρχοντός τινος ἐν τῇ νήσῳ τῆς Χίου, ἐκρατήθη ὡς Χριστιανὸς ὁ μακάριος Ἰσιδώρος, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ στρατιωτικοῦ τάγματος ὢν, ἀνὴρ εὐλαβῆς καὶ θαυμασίος, ὃν καὶ ἐπειράτο ὁ Ἀρχὼν ἀποστήσαι τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. Ὡς δ' οὐκ ἐπειθέτο, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τὸν διὰ ξίφος κατεδικάσθη θάνατον. Τοῦ δὲ Ἁγίου ἀπορρίψαντος ἐν τινὶ φάραγγι εἰς βορᾶν ὀρνείων, καὶ φυλάκων παρακαθημένων τῷ λείψανῳ, κατὰ τὴν τοῦ Ἀρχοντος προσταξίν, ἡ ὁσία Μυρόπη, Δείῳ ζήλῳ τρωθεῖσα, νυκτὸς μετὰ τῶν Σεραπαινίδων αὐτῆς προσελθοῦσα, τὸ ἄγιον ἀνελάβετο λείψανον· καὶ ἐντίμως μυρίσασα, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ ἀπέθετο. Μαθῶν δὲ ὁ Ἀρχὼν τὴν τοῦ λείψανου κλοπὴν, τοὺς φυλάκας σιδήροις καταδεσμήσας, προσέταξεν ἀνά πᾶσαν τὴν νῆσον περιπαλοῦντας ἱρευνᾶν, ἐπεικῶν, ὡς εἰμὴ εὐροῖεν τὸ κλαπὲν ἀναμίσην τῆς δοθείσης αὐτοῖς προθεσμίας, κεφαλικῶς αὐτοὺς τιμωρηθῆναι.

Τότε ἡ Ἁγία, βλέπουσα καθ' ἑκάστην τοὺς στρατιώτας τλαιπωρία οὐ φορητῇ προσπαλαίοντας, ὑπὸ τῶν ἐπικειμένων αὐτοῖς σιδήρων, καὶ τῆς ἐκ τούτων κακοπαθείας, καὶ τῆς ἐπακολουθήσας κεφαλικῆς τιμωρίας, ἔπαθε τὴν τὴν ψυχὴν, τοιαῦτα πρὸς ἑαυτὴν ὑποψιθυρίζουσα· Ἐάν οὗτοι διὰ τὴν ἐμὴν κλοπὴν πάθωσιν, ἀνάγκη πάντως σπι-

λωθῆναι μου τὴν ψυχὴν, καὶ οὐαὶ μοι ἐν τῷ κρίνεσθαι. Καὶ παρευθὺς λέγει τοῖς στρατιώταις· Ὁ φίλοι, ὁ ἀπολείσατε λείψανον, ἐγὼ ἀνελάβομαι, ὑμῶν κοιμωμένων. Οἱ γοῦν στρατιῶται, ταύτην συλλαβόντες, παρέστησαν τῷ Ἀρχοντι λέγοντες· Αὕτη ἐστὶ, κύριε, ἡ τὸν βιοθανῆ γέροντα κλίψασα. Ὁ δὲ Ἀρχὼν πρὸς τὴν Ἁγίαν· Ἀληθῆ ἐστὶ τὰ περὶ σοῦ λεγόμενα; Καὶ ἡ Ἁγία, Ἀληθῆ. Ὁ Ἀρχὼν εἶπε· Καὶ πῶς ἐτόλμησας, ἐπικατάραιον γύναιον, τοιαῦτα καταπραῖσαι; Ἡ Μάρτυς εἶπε· Καταφρονοῦσα, καὶ καταπτύουσα τῆς σῆς τλαιπωρίας καὶ ἀθεότητος.

Ταῦτα οὐ μικρῶς ἐξέμνησαν τὸν σοβαρὸν ἐκείνον Ἀρχοντα· καὶ εὐθέως προσέταξεν αὐτὴν ῥοπαλοῖς ἀφειδῶς τυπτισθαι· εἴθ' οὕτως ἀνά πᾶσαν τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν πλοκάμων τῆς κεφαλῆς περιάγεσθαι, καὶ τυπτισθαι κατὰ πάντος τοῦ σώματος. Καὶ τούτου γενομένου, ἤμιθανῆ τὴν Μάρτυρα ἐν τῇ φυλακῇ ἀπορρίψαντες, διὰ τῶν φυλάκων κατασηφάρισαντο. Περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον, εὐχομένης τῆς Ἁγίας, φῶς μέγα περιέλαμψεν ἅπαν τὸ οἶκημα, καὶ χορὸς Ἀγγέλων ἐπίστη, καὶ μέσον τούτων ὁ Ἅγιος Ἰσιδώρος, αἰνούντων τὸν Τρισάγιον ὕμνον. Καὶ ὁ Ἅγιος τῇ Μάρτυρι ἀτενίσας Μυρόπη, Εἰρήνη σοι, ἔφη· ἤγγικε γὰρ ἡ θείσις σου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἰδοὺ νῦν ἔργη μεθ' ἡμῶν, καὶ λήψη τὸν ἠτοιμασμένον σοι στέφανον. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ, καὶ γέγονε τὸ οἶκημα πλήρες ἀφάτου εὐωδίας, ὡς καὶ τοὺς φυλάκας καταπλαγῆναι, καὶ ἐξεστηκότας σχεδὸν γενέσθαι.

Ταῦτα οὕτως ἡμῖν διηγήσατο ὁ ἐπαγρυπνῶν τότε, καὶ πάντα εἰδὼς καὶ ἀκούσας, καὶ διὰ τοῦτο προσελθὼν καὶ βαπτισθεὶς, καὶ τὸ τῆς μαρτυρίας στέφος ἀναδησάμενος. Τὸ δὲ τῆς Ἁγίας λείψανον, Χριστιανοὶ λαβόντες τῇ τοῦ Ἀρχοντος προσταξί, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμαῖοι ποτέ.

Μεμυημένος σοφῆ, τὴν ὑπὲρ λόγον γκῶσιν,
καὶ προφητείας τὴν πολύφωτον, λαμπάδα
κραυγάζεις νῦν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μάρμαρυγῆς τριλαμποῦς, καὶ ἀνεκφράστου
δόξης, τὴν μετουσίαν σοι δεδώρηται, Θεὸς
ὃν ἐδόξασας· Ὁ τῶν Πατέρων βρωῶν, Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Εἰν γενεαῖς γενεῶν, Μήτηρ Παρθένος ὠφθης,
εὐλογημένη ὑπὲρ ἔννοιαν, τὸν Λόγον κυή-
σασα, σεσαρκωμένον Θεόν, ὑπερφυῶς Παρθένη.
ᾠδὴ η'. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ.

Λελαμπρυσμένος τῷ φωτὶ, τῷ τρισηλίῳ ἡ-
ξιώθης Πανόλθιε, Δείων καὶ ὑπερφυῶν
δεσμάτων, κραυγάζων· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πίνων χειμάρρου τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς αὑ-
λου θεωρίας πληρούμενος, δόξης τε προ-
φητικῆς, καὶ πρεσβείας μετέχων, χαίρων ἀνι-
μνεῖς, τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας (*).

(*) Ἐν τισὶ τῶν τετυπωμένων Μηναιῶν, ἢ κατ' ἀρχὴν τοῦ Προκαρίου τούτου μετοχὴ εὐρίσκειται εἰς ἀόριστον χρόνον, Πίνων, ἀκαταλλῶς πρὸς τὴν ἔκθεσιν. Ἐν ἄλλοις

Ο τῆς ἐνθέου καὶ σεπτῆς, τῆς τοῦ Προφήτου Ἀββακὺμ ὠραιότητος! οὗτος γὰρ Ἀγγελικαῖς, συγχορευῶν δυνάμεις, χαίρων ἀνυμνεῖ, τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἐδείχθη ἀληθῶς, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀνατειλαντος· μόνη γὰρ ἀξιώτερα, γεγένησαι τῶν ἀσωμάτων Νοῶν, εὐλογημένη ἀγνή Παρθένη.

Ὁ Εἰρμός.

• Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτίσις εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε τὸ φῶς, καὶ τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ ζωὴν αἰώνιον τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο· ὑμνεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ τόκος σου ἀφθορος εἰδείχθη.

Αστράπτει ἡ μνήμη σου Προφήτα, λαμπραῖν ἀποπέμπουσα τὴν αἴγλην, τῆς σῆς Δεηγορίας, καὶ τῆς σῆς μυσαγωγίας καὶ προφητείας, ταῖς σὲ τιμῶσιν, Ἀββακὺμ μακαριώτατε.

Κηρύξας τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ τούτου προειπὼν τὴν παρουσίαν, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, προφανῶς, γεγεννημένην καὶ δεδειγμένην, βλέπων εὐφραίνου, Ἀββακὺμ μακαριώτατε.

Αγαλλονται πάντες οἱ Προφῆται, ἐπὶ τῇ σῇ χαρμοσύνῳ ἡμέρα, γεγηθότες Θεόφρον, τῆς χαρᾶς σοι κοινωνοῦντες καὶ Δείας δόξης· οἷς συμπρεσβεῦων, τὴς ὑμνῶντάς σε περισώζε.

Θεοτοκίον.

Ρανίσιν Ἀγνή τῶν οἰκτιρμῶν σου, ψυχῆς μου ἀπόπλυνον τὸν ῥύπον, καὶ κρουνοὺς μοι δακρῦων ἀναβλύζειν, ἀετνάως ποίησον Κόρη, ταῖς τῶν παθῶν μου, ἀναβλύσεις ἀναστελλουσα.

Ὁ Εἰρμός.

• Ὁ τόκος σου ἀφθορος εἰδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὥφθη ἐπὶ γῆς, καὶ ταῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Η λαιπή Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

θεῖ, κατὰ παράλειψιν αὐτῆς, ἀρχεται τὸ Τροπάριον, τῶν χειμάρρων τῆς τρυφῆς, ὅπερ διορθοῦσι τινὲς ἐνικῶς, τοῦ χειμάρρου τῆς τρυφῆς· διορθώσεις ὁμῶς, ἦτις, ἐνῶ φθέρει τὴν ἀκροστιχίδα, ἀπαιτοῦσαν ἐνταῦθα τὸ στοιχεῖον Π, ποιῶ καὶ τὸν ῥυθμὸν χωλαίνοντα μίαν συλλαβὴν. Ἄλλ' ἀποκατέστη ἐκ τῶν χειρογράφων ἡ γνησία λέξις καὶ φράσις τοῦ Ἑμψυχοῦ, Πίνων, καταλλῆλος καὶ εἰς τὴν ἔννοιαν καὶ εἰς τὴν ἀκροστιχίδα. Ἐρανίσσατο δὲ ταύτην ὁ Ἑμψυχοῦ ἐκ τοῦ Δαυϊτικοῦ Ψαλμοῦ· Καὶ τὸν χειμάρρου τῆς τρυφῆς σου πρὸς εἰς ἀσπίδα. (λέ, 8).

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σοφονίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Τὸν σὸν Προφήτην ὡς ἔμψυχον νεφέλην, εἰδείξας Ἀθάνατε, ὕδωρ ἀλλόμενον, εἰς ζωὴν ὄντως αἰώνιον, ἐξαποστείλας, τοῦτον πλεσίως, καὶ χαρισάμενος, Πνεῦμα τὸ Πανάγιον καὶ Ὁμοούσιον, σοὶ τῷ Πατρὶ παντοκράτορι, καὶ τῷ Υἱῷ σου, τῷ ἐκ τῆς σῆς οὐσίας ἐκλάμψαντι· δι' οὗ προεῖπε τὴν σωτήριον, παρουσίαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ταῖς Ἔθνεσι πᾶσι, σωτηρίαν προεθέσπισεν.

Ο τὴν ἀκτίνα τῆς Δεαρχικωτάτης, αἴγλης εἰσδεξάμενος, νοῦ καθαρότητι, καὶ Δείων λόγων προήγορος, καὶ προσημάντωρ, καὶ ὑποφήτης Δείος γενόμενος, στόμα Δεοκίνητον, ὥφθη τῷ Πνεύματος, τὰ παρ' αὐτοῦ σοὶ δεικνύμενα, διαβιβαζών, καὶ σαφηνίζων τοῖς πᾶσιν Ἐθνεσι, δοθησομένην σωτηρίαν, καὶ βασιλείαν Χριστοῦ πανσεβάσμι· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Δεοπτία λαμπόμενος ἀξίως, καὶ προφητικῇ Δεωρία καὶ χάριτι, τετιμημένος Θεόπνευστε, καὶ τῆς ἐνθέου, ἠξιωμένος μακαριότητος, τῇ πρὸς τὸν Πανάγαθον, νῦν παρρησίᾳ σου, καὶ συμπαθείᾳ χρησάμενος, καθικετεύων, μὴ διαλίπης ὑπὲρ τῶν πίστευσεν, ἀνευφημούντων καὶ τιμώντων σε, ὡς Δεηγόρον σεπτὸν καὶ Δεόληπτον, ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Γνα σου πᾶσι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους, καὶ τῆς ἀγαθότητος, ἀνακαλύψης Ἀγνή, τὸ ἀδιόριστον πελαγος, τὰς ἀμαρτίας, τῶν οἰκετῶν σου πάσας ἐξάλειψον· ἔχεις γὰρ Πανάμωμε, ὡς Μήτηρ οὐσα Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῆς κτίσεως, καὶ διεξάγεις, πάντα ὡς θέλεις τῇ δυναστείᾳ σου· καὶ γὰρ ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου σαφῶς κατοικοῦσα ἐν σοὶ, συνεργεῖ σοὶ ἐν πᾶσιν, ἀετνάως Παμμακάριστε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρη μου Μήτηρ καθορώσα, ἀφθόρως ὃν ἔτεκες ξύλω κρεμάμενον, τὸν ἐφ' ὑδά-

των κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πόλου πλάτος λόγῳ ταννύσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τῆ Ἰδοῦ βασιλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τέτου τὴν δύναμιν, καὶ τῆς δουλείας ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ τοὺς βροτοὺς ὡς φιλεύσπλαγχος, καὶ Πακρί τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλόανθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σε Σοφοκίου τὴν μνήμην, Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωπῶμεν· Σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σοφονίη με κύδος ἀγλαΐζέτω. Θεοφάνους.

Ωδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Σὲ δυσωποῦμεν Προφῆτα τῷ τοῦ Θεοῦ, παρυστώτα βήματι, ἰκετεύειν ἐκτενῶς, φωτισμὸν δωρήσασθαι ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει τὴν σεπτήν ὑμνοῦσι μνήμην σου.

Οργانون Δεῖον ἐδείχθης χωρητικόν, τῶν τῆ Δεῖς Πνεύματος, φωτισμῶν καὶ δωρεῶν, Σοφονία πάνσοφε· διὸ, γεγηθότες οἱ πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φαινοτάταις ἀκτίσι πάσαν τὴν γῆν, ὁ ἐκλάμψας Ἥλιος, ἐξ Ἀγίας σου γαστροῦ, καταυγάζει Δέσποινα· δι' ὧν, φωτισθέντες, σὲ Θεοῦ Μητέρα σέβομεν.

Ωδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Ο' πάντα βλέπων ὡς Θεός, τῶν μελλόντων τὴν γνῶσιν, καὶ τῶν γενησομένων, τὴν εἶδησίν σοι σαφῆ, προφαίνει Δεοπρεπῶς, καὶ δεικνύει, Μαίκαρ ἀξιάγαστε.

Νευρώσας μαίκαρ σε τὸν νόον, εὐσεβεῖ παρρησία, τῷ Πνεύματι τῷ Δεῖῳ, ὑπέκλιναι σεαυτὸν, καὶ γέγονας δεκτικὸς, τῶν ἐκεῖθεν, Δείων ἐπιλαΐψεων.

Θεοτοκίον.

Ιδοῦ σε πᾶσαι γενεαὶ, μακαρίζουσι πίστει, τὴν τὸν ἄχραντον Λόγον, ἐν σώματι χρονικῶς, τεκοῦσαν ὑπερφυῶς, καὶ Παρθένον, πάλιν διαμείνασαν.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Θείας πίστεως.

Θεῖαν ἔλλαμψεν ἐκ τοῦ Κυρίου, εἰσδεξάμενος τρανῶς κηρύττεις, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης ἐλεύσεσθαι, ἐκ τῆς Σιών ἀνατέλλοντα λύτρωσιν, καὶ καταυγάζοντα κόσμου τοῖς πέρασι, φῶς αἰείζων· αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα γινε Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκαθάρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις ναίμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος Ἀμναῖς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ δεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδῆσα ἐκραύγαζεν· Οἱμοὶ Τέκνον μου! πῶς πάσχεις Δελῶν ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ωδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ο' πάντων Κύριος, ἡμῖν ἐπέφανε, κατὰ τὴν προφητείαν Μαίκαρ τὴν σὴν, πάντας προσκαλούμενος, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, καὶ δουλείας ἠλευθέρωσεν.

Υπὸ τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος, προηγόρευσας λέγων ὑπὸ ζυγόν, ἕνα προσκυνοῦντας τελεῖν, τοὺς ἐλομένους τὴν πίστιν, καὶ Κυρίῳ τοὺς λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Πάναγνε, παθῶν τὴν σύγχυσιν, τῆς ἐμῆς διανοίας, καὶ πειρασμῶν, ζάλην διασκεδάσον, τῆς ἀπαθείας τὴν πηγὴν, ὡς τεκοῦσα Μητροπάρθενε.

Ωδὴ ε'. Τῷ Δεῖῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Εξ ἀδικίας πρὸς ἀρετὴν, ἐκ τῆς τῶν παθῶν αἰχμαλωσίας με Μαίκαρ ἐπίστρεψον, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, Προφῆτα ἐνδοξε, καὶ πρὸς φῶς εὐσεβείας, ἔργα κατεύθυνον.

Καταλαμπρύνας σου τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν ἀρετῶν μαρμαρυγαῖς, ἐπιτηδείαν ἀνέδειξας, πρὸς ταῖς λαμπηδόνας, τοῦ Δείου Πνεύματος· ἐξ ὧν καὶ προφητείας, χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Υποφωνοῦσι προφητικαί, ῥήσεις Παναγία Παρθένε, διὰ συμβόλων τὸν τόκον σου· ὧν νῦν ταῖς ἐκβάσεις ἡμεῖς Δεώμενοι, κυρίως Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλομεν.

Ωδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Δεχόμενος Ἐνδοξε, ταῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, προφητείας

ἐνθίου μαρμαρυγῆς, τῷ κόσμῳ ἐξήστραψας, ὡς παρόντα δεσπίζων τὰ ἐσόμενα.

Ο σὸς ἐπεδήμησε, Βασιλεὺς, χαῖρε Σιών, καὶ κατατέρπου βλέπουσα, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν ἀστραπαῖς, ἰδίας Θεότητος, καὶ δαιμόνων τὴν πλάνην ἐθρίαμβευσε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς τῆ παχύτητι, ἐνώθεις ὁ ἐκ Πατρὸς, μονογενῆς ἐν μήτρᾳ σε, εἰς ἐκ δύο προηλθε δέχα φθορᾶς, τηρήσας ἀλώβητον, τὴν σμικρὴν παρθενίαν σου Πανύμνητε. Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδῶνι, τῷ εὐδίῳ λήμενι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σοφονίου.

Στίχοι.

Ὁ πρὶν βοήσας τῆ Σιών, Χαῖρε σφόδρα, Χαῖρει, παραστάς τῷ Θεῷ, Σοφονίας.

Φαίδιμος ἐν τριτάτῃ Σοφονίας ἤτορ ἀφῆκεν.

Οὗτος ἐρμηνεύεται Σκοπία Κυρίου, ἡ Συριεῖς κρυπτά, εἰς ὧν Χουσί, ἐκ φυλῆς Συμειῶν τοῦ Πατριάρχου, υἱοῦ Ἰακώβ, ἐξ ἀγροῦ Σαβαραθαί. ὃς καὶ ἐδέξατο Προφητείας χάρισμα, καὶ προεφήτευσεν περὶ τῆς ἀλώσεως καὶ ἐρημώσεως Ἱερουσαλήμ, καὶ περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ὡς γενήσεται περιούσιος λαὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἐξ Ἑθνῶν, καὶ ἔσται ἀισχύνη μὲν τῶν ἀσεβῶν, δόξα δὲ τῶν δικαίων· καὶ γενήσεται Κριτῆς καὶ Βασιλεὺς πάσης πνοῆς Χριστὸς ὁ Κύριος, καὶ ἀνταποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ὅς, μετὰ τὸ εἰπεῖν ταῦτα πάντα, τελευταίως ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ἐτάφη ἐν τῷ ἰδίῳ ἀγρῷ, ἐκδεχόμενος τὴν τελευταίαν μεγάλην Ἀνάστασιν. Ἦν δὲ ὁμοιος κατὰ τὸν χαρακτήρα τοῦ σώματος Ἰωάννῃ, τῷ Θεολόγῳ, μικρὸν τὸ γένειον ἔχων στρογγυλωτέρων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομαρτύρου Θεοδώρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ἐν Πατριαρχαῖς καὶ Θεόδωρος μέγας,

Καὶν τοῖς ἀθληταῖς τοῖς διὰ ξίφους μέγας.

Οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα Ἕλληνες καὶ ἄπιστοι, πικροὶ καὶ δύσκολοι καὶ ὡμοὶ ἐγένοντο εἰς τοὺς Ἁγίους, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς Μάρτυρας ἀπειργάσαντο, ἐξ ὧν ἐγένετο καὶ ὁ Ἅγιος Θεόδωρος. Μαθόντες γὰρ ὁ τῶν Ἀλεξανδρίων λαὸς, ὅτι ἔμολογε τὸν Χριστὸν, καὶ λατρεῖ αὐτῷ, διδάσκει δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας εἰς αὐτὸν πιστεύειν, μετὰ πικρίας συνέδραμον ἐπ' αὐτόν· καὶ κρατήσαντες, πρῶτα μὲν ἐτιμωρήσαντο ἰσχυρῶς· ἔπειτα, πλίσξαντες στίφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐστράψαν αὐτόν, καὶ ἐτυπτον εἰς τοὺς αὐτοῦ ὀφθαλμούς, καὶ ἐγέλατο, καὶ ἐνεπαίζετο. Εἶτα ἐρίφη ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑγιῆς ἐξ αὐτῆς ἐξελθὼν, τῆ προστάξει τοῦ Ἀρχόντος, ἐτιμῆθη τὴν κεφαλὴν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδούλου, τοῦ ἀπὸ Ἐπαρχῶν.

Στίχ. Ἐπαρχίαν γῆς οὐρανῶν ἐπαρχίας,

Ὁ Θεόδουλος ἀντέδωκεν ἐμφρόνως.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, Πατρίκιος καὶ Ἐπαρχος Πραιτωρίων· ὃς ἀνεπιλήπτως ζῶν, καὶ γυναικί συνεζευγμένος, καὶ ὄρων τὰς ἀρπαγὰς καὶ πλεονεξίας τῶν καταδυναστευόντων, ἀπεβάλετο τὴν ἀρχήν. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μετίστη τοῦ βίου, τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ, πολλὴν οὖσαν, ὡσεὶ χρυσοῦν λιτρῶν πεντακοσίων πεντήκοντα, τοῖς πτωχοῖς διανείμας, τὴν Ἐδεσσαὺν καταλαμβάνει· καὶ ἐπίτινος κίσπος ἀναβῆς, τριάκοντα χρόνους ἐν αὐτῷ διήρκεισε, τὸν μονήρη βίον ὑπέλθων· ὅθεν καὶ δειῶν χαρισμάτων καταξιοῦται. Ὅσκι ἔτι γὰρ μεταλαμβάνει τροφῆς παχυστάρας, ἀλλ' ἡ μόνον κατὰ Κυριακῆν, τοῦ τιμίου Σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Ἁγίας ἀναφορᾶς, (δηλ. τοῦ Ἀντιδώρου).

Μετὰ ταῦτα ἐνωχλήθη ὑπὸ λογισμῶν, καὶ παρεκάλει μαθεῖν, Τίτι τῶν τῷ Θεῷ εὐαρεσθησάντων παρεξισώθη· καὶ ἤκουσεν, Ὅτι Κορνηλίῳ τῷ ἐκ μίμων ἴσον εἶναι ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, τῷ τῆν Δαμασκὸν οἰκοῦντι, καὶ λεγομένῳ Πανδοῦρω. Εἰς ψυχικὴν σύγχυσιν τοῦτο τὸν Ὅσιον μικροῦ δεῖν κατπαράγκασεν· ἔργον πάντως τοῦ ἐχθροῦ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, τὸ οὕτως αὐτὸν συγχυθῆναι. Καὶ δὴ τὴν Δαμασκὸν καταλαβὼν, καὶ εὗρων τὸν Κορνηλίον, ἐπισεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, τὸν τρόπον μαθεῖν ζητῶν τῆς αὐτοῦ πολιτείας. Ὁ δὲ, ἀμαρτωλὸν αὐτὸν εἶναι, ἔλεγε, μηδὲν ἀγαθὸν ἔχοντα. Ὅς δὲ ἐνέκυτο ὁ γέρον δακρῶν καὶ δεόμενος, ἀναγκασθεὶς εἶπεν· Ἐγὼ, φησὶ, Πάτερ, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, μίμοις καὶ ἀγύρταις συναναστραφεῖς, πολὺν χρόνον ἐκείθεν ἐποριζόμενι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀφορμάς. Ὅψι δέποτε καὶ μόλις εἰς ἔννοιαν ἐλθὼν τῶν πολλῶν μου κακῶν, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως τὴν ἀνταπόδοσιν ἐπὶ νοῦν λαβὼν, πάντα τῶν κακῶν ἀπεσχόμενι, τοῦ καθαροῦ βίου καὶ τῆς ἐλεημοσύνης κατὰ τὸ δυνατόν ἐπιμελούμενος.

Ὅς δὲ ἐνέκυτο καὶ πάλιν ὁ γέρον παρακαλῶν, καὶ ἐνορκῶν αὐτὸν εἰπεῖν καὶ τὰ ἐξῆς, ἐπεκρίθη ἐκείνος· Πρὸ ολίγου καιροῦ, Πάτερ Ἅγιε, γυνή τις περιφανῆς, καὶ πλεῖον τῷ καὶ δόξῃ καὶ σωφροσύνῃ περιλαμπομένη, ἀνδρὶ τινι ὑπὸ τῶν οἰκείων εἰς γάμον ἐξεδόθη. Ὅς, ἀκολάστου καὶ δαπανηρᾶς τυχῶν προαιρέσειως, οὐ μόνον τῆς γυναικὸς τὴν περιουσίαν κατηνάλωσε, καὶ τὴν ἰδίαν, ἀλλὰ καὶ ἕτερα προσδανεισάμενος, κατέφαγε· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῆ εἰρηκτῆ ἐνεκλείσθη παρὰ τῶν δανειστῶν ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἀπαραμύθητον τῆ γυναικί τὴν ἑλίψιν ἐπενεγκῶν· ἦτις, βλέπουσα τὸν ἐλείπον ἐκείνου λιμαγγοῦμενον ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ αὐτὴν τὴν ψυχὴν ἀπέλιγγο· ὅμως ἤρξατο προσαιτεῖν, ὡς ἐπὶ τρυφάνῃ σαλεύουσα τὴν ψυχὴν, καὶ φοβουμένη τὸν τῆς πορνείας ὄλισθον, διὰ τὸ εἶναι ταύτην εὐπρόσωπον. Ταύτη περιτυχὼν ἐγὼ, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, ἤλθισα τὴν ψυχὴν· καὶ δακρῶσας, εἶπον αὐτῇ· Πόσον σου τὸ χρεὸς, γυναι; Ἡ δὲ, Τετρακόσια νομισμάτα, Κύριέ μου.. Ἐγὼ δὲ, ἀκριβολογήσας ἑμαυτὸν, εὗρήθη ἔχου νομισμάτα διακόσια τριακοντα· καὶ μὴ ἀκούοντα πρὸς τὸ παρὸν, διαπωλήσας κινητὰ τινα εἶδη καὶ κίσματα, ἔτι δὲ καὶ τῶν ἐνδυμάτων τὰ κάλλιστα, καὶ τὸ ποσὸν συναραγῶν τῶν τετρακοσίων νομισμάτων, δέδωκα εἰς τὰς χεῖρας τῆς γυναικὸς, τοῦτο ἐπειπὼν· Λαβὲ ταῦτα, γυναι, καὶ ἀπέλθε ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὸν ἄνδρα σου τῆς φυλακῆς ἐλευθέρωσον, δυσωπῶσα ἐξ ὅλης καρδίας τὸν φιλεύθερον Θεὸν ἐλεῆσαι με ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Θεόδουλος, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ἀθῆς τῷ κίονι ἐπίθας, καὶ μικρὸν ἐπιβιώσας χρόνον, μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Γωάννῃ, Ἐπισκόπῳ Κολωνίας, τοῦ Ἡσυχασοῦ.

Στίχ. Οὐχ ἠσυχαζώ· καὶ θανόντα γὰρ στέφω
Τὸν ἠσυχαστὴν Ἰωάννην τοῖς λόγοις.

Τῷ πετάρῳ ἐστὶ τῆς βασιλείας Μαρτυρίου τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως, οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν γεννᾶται ἐν πόλει Νικοπολιτῶν τῆς Ἀρμενίας. Τὰ ἱερά δι' ἡράματα παιδευθεὶς, τῶν γεννητῶν αὐτοῦ ἀποθετικῶν, καὶ διασκορπίσας τὰ προσόντα αὐτῷ τοῖς πᾶσι, ἐκδομένης ναὸν τῇ Ἐπαγγελίᾳ Θεοτόκῳ, καὶ ἂν μονάζων ἐν αὐτῷ, μετὰ καὶ ἑτέρων μοναχῶν δίκαια. Περιβήτης οὖν τῶν ἀρετῶν γεγονώς, Ἐπίσκοπος Κολωνίας χειροτονεῖται. Καὶ ἐπὶ χρόνοις ἐννέα εἰς σύστασιν τῶν τῆς Ἐκκλησίας πραγμάτων ἀσχοληθεὶς, καὶ πάντα κατὰ σκοπὸν αὐτῷ ἐκτελέσας καλῶς, τὰ πρὸς Ἱεροσόλυμα μακρὰ πηλαγῆ διαπερᾶ· καὶ καταλαβὼν, καὶ προσευξάμενος, ἀφίκετο εἰς τὴν τοῦ Ἁγίου Σάββα Λαύραν. Ὁ δὲ τούτου δεξιόμενος, μὴ γνοῦς, ὡς τῷ Θεῷ ἔδοξεν, ὁποῖος ὁ προσελθὼν, διὰ τοῦ ξενοδοχείου, εἶτα καὶ τοῦ μαγυρίου, ἐζήτησε τὸ ἀπὸ τούτου δοκίμιον. Ὡς δὲ καὶ ἐν ἀμφοτέροις καλῶς παρ' ἐλπίδα εἶδε τούτου διακρίψαντα, ἠσυχαζεῖν ἀνεχωρητικῶς κελίῳ τὰς πέντε τῆς εβδομάδος ἡμέρας ἐκτελέσας, μήτινος βρώσεως ἢ πόσεως μεταλαμβάνοντα. Σάββατον δὲ καὶ Κυριακῆ ἐν ταῖς συνάξεσιν ἀφικνεῖσθαι, καὶ φάλλειν καὶ ἐσθίειν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Τούτου ἰδὼν ὁ μακάριος Σάββας κατὰ Θεῶν προκόποντα, προσέφερε τῷ ἐγγωτάτῳ Ἠλίᾳ, Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων, ἱερατικῶς τιμῆσαι χάρισματι. Ὁ δὲ Ὁσίος Ἰωάννης· Ἄνεε, ὦ Δέσποτα, μικρὸν πρότερον ἐν γνώσει διέντων τῶν ἑκατοστίων μοι γενέσθαι με, καὶ τότε τὸ δοκοῦν διαπραξάσθαι. Ὡς οὖν κατ' ἰδίαν γεγόνασιν, ἔρριψεν ἑαυτὸν ὁ Ὁσίος εἰς τοὺς κόδας τοῦ Σοσιπείου Ἠλίου, ὀρκίζων μὴ ἐκφράσαι τὸ δράμα τινί. Ὁ δὲ κατέθετο, ὡς ἀτόκημα τι ὑπολαβὼν ἐνωτίσασθαι. Ὡς δὲ Κολωνίας ἐπίσκοπος, ἦκουσε, γέγονα, ἐξεπλάγη· καὶ πρὸς τὸν μακάριον Σάββα φησὶ· Μὴ ὀχλήσῃς ἐπ' αὐτῶν ἕνεκεν τούτου· πρεσβύτερος γὰρ ὁ Γωάννης οὐ γίνεται.

Οὗτος ποτὶ, ἐν ὁδῷ πορευόμενος, καὶ κοπιῶσας, εὐλαβήσθη μὲν, προσευξάμενος δὲ, καὶ ἀρπαγίς αἰθέριος, ἐν τῷ κελίῳ εὐρέθη, ἀπέχοντι μίλια πέντε. Πέροντι ποτὶ, τὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῶν Μοναχῶν κελία καταστρέψαντες, ἀφίκοντο καὶ ἐπὶ τὸ κελίον τοῦ Ὁσίου, τὸ αὐτὸ ποιῆσαι· λίων δὲ φανίς παρ' ἐλπίδα, καὶ τοὺς βαρβάρους διώξας, τὴν κίλλαν ἀβλαβῆ διατήρησεν. Ἀνὴρ τις ὀρθόδοξος, πρὸς αὐτὸν ἔλθων, ἔλαβε μετ' ἑαυτοῦ καὶ ἑτέραν ἑτερόδοξον, τὴν εὐλογίαν ζυγῶν ἀμφοτέροις δοθῆναι. Ὁ δὲ, Σοὶ μὲν, ὡς εὐσεβεῖ καὶ πιστῷ, τὴν εὐλογίαν δίδωμι· τούτῳ δὲ οὐδαμῶς, εἰμὴ ἐκ τῆς Σελήρου ἐπιστρέψῃ αἰρέσεως. Τούτων ἀκούσας ὁ πιστὸς ἐκείνος ἀνὴρ, ἐξεπλάγη ἐπὶ τῷ τοῦ Ὁσίου διαρατικῷ· ὁ δὲ ἑτερόδοξος, ἐξιστοκῶς, καὶ ὡσπερ ἐξ ἄλλου γενόμενος, ἀπέποτε εἰς ἑαυτοῦ ἔλθων, καὶ τῶν ποδῶν τοῦ Ὁσίου ἀφάμενος, ἠντιβόλοι μαθεῖν εἰ πρακτίον. Ὁ δὲ, τούτου ἀναστήσας, καὶ τὰ δόντα καταγῆσας, πᾶσι αἰρεσίαι ἀναθεματίσαι παρεσκύασε, καὶ τῶν τοῦ Σελήρου, ἢ κατεῖχετο· κακίθεν τε τῇ καθολικῇ προσελθεῖν Ἐκκλησίᾳ, καὶ παρρησίᾳ ἀπαρνήσασθαι, καὶ ἀναθεματίσαι τὴν τοῦ Σελήρου, ὡς εἶπμεν, πρὸς ταῖς λοιπαῖς αἰρέσεις. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἀμφοτέροις αὐθῆς εὐλογησας, καὶ ἐπευξάμενος, καὶ τῷ Ἁγίῳ φιλίματι ἀπαφάμενος, ἀπέστειλεν οἴκαδε χαίροντος.

Τούτου τοῦ μακαρίου μία τῶν συγγενίδων γυναῖκα, ἀναμαθοῦσα τὰ περὶ αὐτοῦ, μετασχηματίσαι ἑαυτῶν ἕβουλεύσατο, καὶ τῷ τοιοῦτῳ λαβεῖν, καὶ θεάσασθαι αὐτὸν. Ὁ δὲ μακάριος, τῷ διορατικῷ χάρισματι τὸ μελετώμενον γνοῦς, διεδύλωκεν αὐτῇ λέξας οὕτως· Εἰ οὐκ ἀφῆξῃ ἐν ταῦθα, ἐφθήσομαι σοι, καὶ μαθήσῃ τὰ ἐκ Θεοῦ δηλωθέντα μοι. Καὶ μετ' οὐ πολὺ κατ' ὄναρ αὐτῇ ἐπιστάς, ὑπέθετο τὰ δόντα, περὶ ὧν ἦδη κακίην μαθεῖν ἐγλίχετο. Πυθόμενη δὲ αὐτὴ καὶ περὶ ἑτέρων, καὶ πάντα καλῶς ἀναδιδασθεῖσα, αὐτὴ μὲν τῶν εὐχαριστικῶν ἐπὶ τούτοις εἰδίδου· ὁ δὲ μακάριος ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς γυναίκος γέγονεν.

Οὗτος ποτὶ, ἀνίμῳ πέτρα προσελίσσας ἰσάδα, λέγει τοῖς ἀδελφοῖς· Ἐάν ταύτη βλαστὸς γίνηται, γνῶτε, ἐτι ὁ Θεὸς δωρεῖται μοι τόπον ἐκεί ἀνεπαύσεως. Ἡ δὲ βλαστήσασα, καὶ καρπὸν ἔφερε, σὺκα τρία· καὶ λαβὼν αὐτὰ μετὰ δακρῶν ὁ μακάριος, καταφιλήσας καὶ εὐχαριστήσας, ἔφαγε μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Οὗτος, εἰκοσιοκτῶ χρόνων ὢν, γέγονεν Ἐπίσκοπος, καὶ διέπρην ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ ἔτη δέκα· εἰς τὸν Ρουβᾶν χρόνους ἔξ· ἐν τῇ Λαύρᾳ δώδεκα· ἐν τῇ ἠσυγίᾳ χρόνους τισσαρακοντα ὀκτώ· ὡς εἶναι τὸν ἅπαντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον, τισσαρας πρὸς τοῖς ἑκατόν. Καὶ εἰς βαθύτατον γῆρας ἔλθων, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἁγιοὶ Ἀγάπιος, Σέλευκος, καὶ Μάϊμας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τρεῖς ἄνδρες, Ἀγάπιος, Σέλευκος, Μάϊμας,

Πόθῳ Πλάσαντος ἠγάπησαν καὶ ξίφος
Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμνον.

Ἀνατέταλκεν ἡ μνήμη σε Θεοπέεσα, κόσμῳ
καθάπερ ἥλιος, καταυγάζουσα, Προφητείας χάριτι τῆς σῆς, συμφώνως τοὺς ψάλλοντας πιστοὺς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰονιμώτερος νεφέλης σὺ δεκνύμενος, ὄμβρον
θεογνωσίας ἡμῖν, ἐξαπέστειλας, σωτηρίου
Μάϊμαρ ἐκ πηγῶν, δι' ὧν φωτιζόμεθα βοᾶν·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.
Θεοτοκίον.

Ἄλογος παλαιὸς ὁ τὸ εἶναι παρασχόμενος, πᾶσι
Θείῳ βυλήματι, ἀνακαλέσασθαι βυλή-
σεις τὸν ἄνθρωπον Ἀγνή, τῇ σῇ κατεσκήνωσε
γαστρὶ. Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ῥδὴ η'. Ἐκ φλογὸς ταῖς Ὁσίαις.

Ἀνακείμενος ὄλος τῷ Παντοκράτορι, τῆς
προνοίας τοὺς τρόπους μεμυσταγωγῆσαι,
οἰκονομικῶς, Ἔθνη νόμῳ παιδεύοντας· ὅθεν σε
ὑμνοῦμεν, Προφῆτα θεογῶρε.

Ἰκετήριον ὕμνον Θεῷ προσάγαγε, ὑπὲρ τῶν
σὲ ὑμνοῦντων Θεομακάριστε, καὶ τῶν πει-
ρασμῶν, λῦσον ἄρτι τὸν τάραχον, ἵνα σε ὑμνώ-
μεν, Προφῆτα θεορρήμον. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκέσσα Θεὸν καὶ Κύριον, τῷ θανά-
του τὴν ῥύμην τὴν ἀκατάσχετον, ἕστησας

Ἀγνή, ταύτην ἀπονεκρώσασα· ὄθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- Ἐκ φλογός τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
- καὶ Δρακὶς θυσιῶν ὕδατι ἐφλέξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βέλυσθαι.
- Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἐν γῆ πραείων σὺ κατεσκηνώσας, ἐνθα τελῶν, Ἀγγέλων ἐποπτεύεις λαμπρότητας, Σοφονία πάνσοφε, Προφῆτα Θεοῦ, πρᾶος γεγενημένος, λάμπων τῇ χάριτι· ὄθεν γεγηθότες οἱ πιστοί, σὲ μακαρίζομεν.

Τῶν σῶν προρρήσεων Παναοῖδιμε, περιφανῶς ὀρεῖντες γενομένην τὴν ἐκβασιν, τὴν δοθεῖσαν χάριν σοὶ θαυμάζομεν, καὶ τὴν τῆς διανοίας, σου καθαρότητα, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς Στοιχεῖς καταπληττόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ὡς σὺ οὐδεὶς ποτε καχαρίτωται, ἐκ γενεῶν ἀρχαίων Θεομήτορ πανάχραντε· σὺ γὰρ μόνη τὴν πασῶν ἀσύγκριτον, ἔσχες ἀγκωσύνην, καὶ καθαρότητα· ὄθεν ὑπεδέξω τὸν Θεόν, ἐν σαρκούμενον.

Ὁ Εἰρμός.

- Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἐτόλμα Ἄγγελων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
- διὰ σοῦ δὲ Πάναγε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ταῖς μαθηταῖς συνελθωμεν.

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, παρεστῶς ἐν ὑψίστοις, τῇ ἀπροσίτῳ Πάνσοφε, ἐν Τριάδι ἀμέσως, καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἐλλαμπόμενος νόμοις, φῶς νοητὸν πρεσβείαις σου, ταῖς ἐκ πόθου τελοῦσι, σοῦ τὴν σεπτὴν, καὶ φαιδρὰν πανήγυριν, καὶ σὲ μάκαρ, τοῖς ὕμνοις καταστέφουσι Σοφονία Προφῆτα.

Θεοτοκίον, Ὁμοιον.

Ὁ ἄνω δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, κόλπων πατρῶων Ἀχραντε, μὴ ἐκσταῖς ἐπορρήτως, τοῖς κάτω συνανεστράφη· σὺ δὲ ταύτης ὑπῆρξας, τῆς σωτηρίας πρόξενος, ἐξ ἀγῶν σου αἱμάτων, τούτῳ Ἀγνή, ὑπὲρ λόγον σάρκα δανεισαμένη· ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις σου, λύσιν δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας· καὶ τῶ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνῶ.

Εἰς τὸν ἐσημερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅτε ἐν σταδίῳ τῷ φρικτῷ, Ἰουλιανῇ διεσκόπει ἡ καμμακαίριστος, Μάρτυρα τὴν ἐνδοξον, Βαρβάραν μάλιστα, ἐναβλοῦσαν βασινοῖς τε, πακίλοις τὸ σῶμα, ἅπαν συγκοπτόμενον, δερμοῖς τοῖς δάκρυσι, Λόγε τοῦ Θεοῦ ἀνεβόα· Ταύτης κοινωνόν με γενέσθαι, ἄρτι καταξίωσον φιλόθρωπε.

Μίαν ἡ Βαρβάρα ἀληθῶς, Ἰουλιανῇ τε τὴν γνώμην, πρὸς τὴν εὐσέβειαν, ἔχουσαι αἱ Ἄγιοι κατηγωνίσαντο, τοῦ ἐχθροῦ· καὶ κησασαί, αὐτὸν κατακράτος, δόξης ἠξιώθησαν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὄθεν λοιμικῶν παθημάτων, λῶθην ἀφανίζουσαι πᾶσι, τοῖς πιστοῖς παρέχουσι ἰάματα.

Ὅτε ἀπεφάνθη κατὰ σοῦ, Μάρτυς σεμνοτάτη Βαρβάρα, ὁ γλυκὺς θάνατος, χαίρουσα καὶ σπεύδουσα, τὸν δρόμον ἠνυσας· ἀσεβοῦς δὲ γεννήτορος, χερσὶ παρανόμοις, τέθυσαι καὶ κάρπωμα, Θεῷ προσήνεξαι· ὄθεν, ταῖς φρονίμοις Παρθένοις, ὄντως συγχορεύουσα βλέπεις, Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου τὴν ἔλλαμψιν.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ἐὐμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ἄγιε; Θεολόγον Ἰωάννην, ἢ Δαυῖδ τὸν μελωδόν; πνευματέμφορον Κινύραν, ἢ Αὐλὸν ποιμενικόν; γλυκαίνεις ἀκαθὴν γαῖρ καὶ διάνοιαν· εὐφραίνεις Ἐκκλησίας καὶ συστήματα· καὶ μελιρρύτοις σοῖς φθέγμασι, καταγαλαΐζεις τὰ πέρατα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω θρασπέσις, Ἰωάννη γλυκορρήμον, φαινότατε ἀστήρ, ὁ τῇ αἴγλῃ τῆς Τριάδος, ἐλλαμφθεῖς τὸ ὀπτικόν; εἰσέδυσ εἰς τὸν γνόφον τὸν τοῦ Πνεύματος· τοῦ Θεοῦ ἐμυθήθης τὰ ἀπόρρητα· ὡς Μωϋσῆς διεσάφησας, τὴν μουσικὴν καλλιπέειαν. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Λοιδίμει; λαμπαδεῶνον φασφόρον, εὐκλεῆ ὑψηλήν; λειτουργόν, ἢ

θεωρόν, τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ; ἀστέρα, Ἐκκλησίας ἀγλαίζοντα; Λυχνίαν, τοὺς ἐν σκότει καταλάμποντα; ἢ ὄργανον εὐηχέστατον; ἢ σάλπιγγα καλλικέλαδον; Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πατρίδα, γένος, ὑπαρξιν, καταλιπούσα Βαρβάρα, καὶ τὸν ἀσεβῆ πατέρα μισήσασα, Θεὸν ἠγάπησας, ὧ ἐνυμφεύθης, καὶ γέγονας μεγαλέμπορος κληθεῖσα· αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστη Χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σέ Δέσποινα· Μὴ παρίδῃς, τὸν πικρὸν μου στεναγμόν· ἐν ὧρα ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, κατεφαίδρυνας ἄσμασιν, ἐνθεασικώτατα, μελωδῶν παναοίδιμε, τῇ ἐνεργείᾳ, Πάτερ τοῦ Πνεύματος, τὴν σὴν κινύραν, ἀνακρουόμενος, τὴν παναρμόνιον, τοῦ Δαυὶδ μιμούμενος· ἦν ἐνηγῶν, θείοις μελωδήμασι, πάντας κατέθελξας.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, τῆς κοσμικῆς ἀποστάσεως, ταραχώδους συγχύσεως, τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, τῇ γαλήνῃ Πανόσιε· καὶ θεωρίας, θείας καὶ πράξεως, τὰς πανολβίους, σαφῶς λαμπρότητας, ὄντως ἐπλούτησας, καὶ πιστοῖς μετεδωκας, θεοπρεπεῖ, βίῳ λαμπρυνόμενος, Μακαριώτατε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Δεῦτε γηγενεῖς ἐν ἄσμασι, τὴν ἱεράν καὶ σεπτὴν, τοῦ ὁσίου πανάγυριν, Ἰωάννου σήμερον, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν· οὗτος γὰρ ὄντως, θείας ἐλλαίμφεως, κατηξιώθη, τὸ φῶς εἰσδέξασθαι. Ὡ τῆς ἀφάτου σου, εὐσπλαγχνίας Κύριε! δι' ἧς ἡμεῖς, ἐγνωμεν δοξάζειν σε, τὸν ὑπεράγαθον.

(*) Ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων, τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερα, ὅμοια μὲν τοῖς τῆς Μάρτυρος, κακοζήλα ὅμως, καὶ παράχորδα τὰ πολλά. Ἐλλείπουσι δὲ ἐκ τῶν χειρογράφων καὶ τὰ ἐφεξῆς Καθίσματα τοῦ Ὁρθρου. Εἰς ταῦτα δὲ, δύο ὄντα πρότερον, ἀνὰ ἐν εἰς ἑκατέραν Στιχολογίαν, μετετέθησαν ἐκ τῶν τῆς τρίτης ὥδης καὶ ἕτερα δύο, τὸ μὲν τῆς Μάρτυρος, τὸ δὲ τοῦ Ὁσίου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμείπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτήσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας, Ἦχος δ'.

Ηαἰνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σέ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σέ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἀμωμον, προσδέχε τὴν μετὰ πόθῃ τυθεῖσάιν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβεῖς διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς αἰκουμένης ὁ φωστῆρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα· Ἰωάννη σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ἁγίας, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εν τῇ ἀθλήσει σου, πάντας ἐξέπληξας, ὅτι ὑπέμεινας, τὰς τῶν τυράννων πληγαῖς, δεσμὰ βασάνους φυλακαῖς, Βαρβάρα παναοίδιμε. Ὄθεν καὶ τὸν στέφανον, ὁ Θεός σοι δεδώρηται, ὃν περ ἐπεπόθησας, ψυχικῶς καὶ προσέδραμες· αὐτὸς καὶ τὰς ἰάσεις παρέχει, πᾶσι τοῖς πίστει προσιοῦσί σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἁγίων ταῖς μνήμας ἐπιτελόντες πιστῶς, τῶν Ἀθληφόρων τὴν μνήμην πανηγυρίζωμεν, καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν, ὅτι ἐνέκρωσαν εὐχῇ, τὸν τὴν Εὐάν δολερῶς, ἐρήσαντα ἀφθαρσίας· καὶ τὸν Χριστὸν δυσωπῆσιν, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

(*) Σημειωτέον, ὅτι τὸ μὲν κῶλον, καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν, προστέθη, διὰ τὸ κληνὸς τοῦ ρυθμοῦ. Ταῖς δὲ πρότερον δύο κῶλα, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν τὸν πάλαι δόλω τὴν Εὐάν, ὡς περιτταύοντος τοῦ ἐνός, καὶ τὸν ρυθμὸν φθιρόντος, ἠμώθησαν εἰς ἐν, τὸν τὴν Εὐάν δολερῶς. κτλ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον :

Χαῖρε Ἅγιον Ὄρος καὶ Σαβαδίστον, Χαῖρε ἔμφυγε Βάιτε καὶ ἀκατάφλεκτε. Χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου Γέφυρα, ἡ μεταίγουσα θνητοῖς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν. Χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ., Καθίσματα τῷ Ὁσίου, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η δύφωρος Αὐλός, μεγαλόφωνος Σαλπιγέ, Κισσάρα μελωγός, λιγυρά Δεῖα Λύρα, Κινύρα παταρμόνος, μωσικώτατον Ὀργανον, ἐμπνεόμενον, τοῦ Παρακλήτου ταῖς αὔραις, ἀναδέδειξαι, ὦ Ἰωάννη καὶ Δελγεις, ἡμῶν τὰ νοήματα.

Δόξα, ὁμοιον.

Υμῶμεν τὴς σεπτῶν, καὶ ἀγίους ἀγῶνας, οὓς ἔτλησ ἀληθῶς, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, γεραίροντες ἐν ἄσμασι, τὰ σεπτὰ μελωδήματα, ἃ κατέλιπες, εἰς ὑμνωδίαν Κυρίαυ, ἀξιάγαστε, καὶ τῶν πιεῶν εὐφροσύνην, Ἰωάννη πανεύφημη.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μπτέρα σε Θεῷ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, αἰ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεντήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἢ τῆς Θεοτόκου, εἰς ε'. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ἡ'.

Ποίημα Στεφάνου Σαββαίτου.

Ὤδη α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ο Τριάς ὑπέρβη σεπτῆ, ἡ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, τὴν δωρεαὶν σοῖς οἰκέταις βραβεύουσα, φωτοφόρον ἔμπνευσον, τῇ ζοφῶδει μου, διανοίᾳ ἀμάρτυμα, τὴν σὴν εὐφημῆσαι, Μάρτυρα Βαρβάραν τὴν αἰοίδιμον.

Ε γκαμίῳν ἅπαντα δεσμὸν, ὄντως ὑπερέβληκε, τῶν σῶν Μαρτύρων ἡ δόξα Φιλάνδρωπε· ἀλλὰ τὸ ἐκ πίστεως, κατὰ δύναμιν, δεδεγμένος ἐφύμνιον, ἀντικαταπέμπαις, Δέσποτα πλουσίως τὴν ἀντίδοσιν.

Α κανθῶδους ρίζης ἐκφυέν, ῥόδον ἱερώτατον, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ εὐωδίασεν, ἡ τῷ ἐρυθήματι, τῆς ἀθλήσεως, φωνιχθεῖσα δι' αἵματος, ἐνδοξος Βαρβάρη, ἦν περ ἑπαξίως μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τῷ τοῖς σοῖς ἐπαίνους ἐγχειρεῖν, μέλλοντι παρεῖνκέ σου, ἔδει φωνῆν τὴν μελέρρυτον Ὁσιε, δι' ἧς τὴν ὀρθόδοξον, κατεφαῖδρυνας, Ἐκ

κλήσιαν ταῖς ἄσμασι, Πάτερ Ἰωάννη, ἦτις σου γεραίρει τὸ μνημόσυνον.

Ο σοφός, ἀγγίχουσε τε κριτῆς, τὴν τῶν ὀντων ἄριστα, φύσιν σκοπῶν, τῶν ἀστάτων προέκρινας τὰ διακωνίζοντα· τῶν προσκαίρων γὰρ, ἀντηλλαξῶ τὰ κρεῖττονα, Πάτερ Ἰωάννη· ὅθεν σε καὶ νῦν Χριστὸς ἐδόξασεν.

Θεοτοκίον.

Ι σωθῆναι πόθον μοι ἐνθεῖς, ὄφις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλασουργῷ ὡς αἰχμαλωτον ἤρπασε· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι, θεωθεῖς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομητορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.

Τῆς Ἁγίας. Ὤδη γ'. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Τετρωμένη τοῦ πόθου σου, ὡς νυμφίῳ Δέσποτα, τῷ γλυκυτάτῳ βέλει, ἡ ἀθληφόρος Βαρβάρη ἅπασαν, πατρικὴν ἀθείαν ἐβδελύξατο.

Ο ὑ τρυφῆς ἡ τερπνότης, οὐκ ἄνθος κάλλους πλοῦτός τε, οὐχ ἠδοναὶ νεότητος, ἔθελξάν σε Βαρβάρη ἐνδοξε, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσαν καλλιπαρθενε.

Π ρὸς τελείας ἀγῶνας, ἔδεν ἐδείχθη κώλυμα, τὸ ἀσθενές τῷ θήλειος, οὐ τὸ νέον τῆς ηλικίας Χριστέ, ἀκηράτῳ σε σθένει δυναμούμενον.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ε σκόρπισας τὸν πλοῦτον, Θεῷ δανειζῶν· ἔθεν σοι, τῶν οὐρανῶν κῦτρήπισται, βασιλεία· ἀλλὰ καὶ νῦν, ἀμοιβὴν Ἰωάννη, ἐδέξω πολυπλασίον.

Τῆς σοφίας τὸ ταλαντον, δεδεγμένος πράξεσι, κατακοσμεῖς αἰοίδιμε, Ἰωάννη τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· ὁ πολυπλασιαῖζεις καὶ τὸν βίβν λιπῶν.

Θεοτοκίον.

Τὰ τὰ γάματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐφρίξαν, αἰ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Ε ξήνησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρῖνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στερεύουσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσίας σου, ἐν ἣ ἐξερεώθη ἡ καρδία μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Δ αμάσας πολλοῖς, ἰδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, τὸ σῶμα τὸ σὸν, εἰς ὑψος οὐράνιον, εὐπετῶς ἀνέδραμες, ὅπῃ μέλη θεῖά σοι δίδονται, ἃ τρανῶς ἐμελωδῆσας, τοῖς φίλοις Κυρίαυ Πάτερ Ὁσιε.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς

ἀρεταῖς διαλαμφας Πανεύφημη ὄθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας Βαρβάρᾳ τὴν μνήμην σου. Δόξα, τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν τοῦ βίου ἀπάτην ἀποκρουσάμενος, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἀναλαβόμενος, ἀσκητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαισας, τῆς ἐρήμου πολιγῆς, φωστήρ τοῦ κόσμου νοητῶς, ἀναδειχθεὶς Θεοφόρε· διὸ πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξάισιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κηύσεως, ἐν σοὶ ἐγκώριστα Ἄγνη ἀειπαρθένε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμὸν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας. Ὤδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Εκ Παρθένου, γεννηθεὶς, ἐδωρήσω νεάκισι, Παρθένοις τὸ φρύαγμα, καταβαλεῖν τοῦ ἀλάστορος ὄθεν ἡ καλλίνικος Βαρβάρᾳ, τούτου τὸ δράσος κατεπάτησε.

Τῷ Σταυρῷ σου, τοῦ θανάτου τὴν δύναμιν ἔλυσας· ἐντεῦθεν τῷ σώματος, Κόρη Χριστὴ ἀφειδήσασα, φέρει γενναϊότατα, τοὺς αἰκισμῶς ἡ Βαρβάρᾳ στερόροτάτη φρενί.

Η προμήτωρ, μηχαναῖς τῷ δολίῃ θελχθεῖσα τὸ πρὶν, τρυφῆς ἐξωσράκισα, τοῦ Παραδείσου· Βαρβάρᾳ δέ, τοῦτον ἐκφαυλίσασα, ἐν οὐρανίῳ νυμφῶν νῦν αὐλίζεται.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Διατάξει, τοῦ Χριστοῦ πειθαρχήσας κατέλιπες, τοῦ κόσμου τερπνότητα, πλοῦτον τρυφὴν περιφάνειαν· ὧς τινι ἀράμενος, τὸν σὸν σταυρὸν Ἰωάννη ἠκολούθησας.

Συμπτωχεύσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν πτωχεύσαντι, Χριστῷ συνδεδοξάσαι, ὥσπερ αὐτὸς ἐπηγγείλατο, καὶ συμβασιλεύεις δέ, τῷ εἰς αἰεὶ Ἰωάννη βασιλεύοντι. Θεοτοκίον.

Σέ λιμένα, σωτηρίας καὶ τείχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας. Ὤδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Θυρίσι τρισὶ, τὸ λουτρὸν φωτίζεσθαι κελεύσασα, μυστικῶς διέγραψας, Βάπτισμα Βαρβάρᾳ τῆς Τριάδος φωτὶ, τῶν ψυχῶν σελασφόρον, ὑπάρχον καθαρτήριο.

Μανίαν διηνῆ, τοῦ πατρὸς ἐκκλίνουσαν Βαρβάρᾳ σχισθῆν, εὐθὺς ὑπεδέξατο, ὄρος, ὥσπερ πάλαι τὴν αἰδίδιμον, πρωτομάρτυρα Θεκλαν, Χριστοῦ τερατουργήσαντος.

Τοῦ ὄντως Θεοῦ, πυρωθεῖσα ζῆλω ψευδωνύμων θεῶν, εἰς αἰσχρὰ ἐνέπτυσε, πρόσωπα Βαρβάρᾳ ἡ πανεύφημος, καταπαίζουσα Κόρη, τοῦ δήθεν κοσμοκράτορος.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τῷ φόβῳ Χριστοῦ, Πάτερ στοχειούμενος, πρὸς θείαν ζωὴν, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, ὄλον καθυπέταξας τῷ πνεύματι, τὰς σαυτοῦ Ἰωάννη, αἰσθήσεις καθαιρόμενος.

Καθάρας παντὸς, μολυσμοῦ τὸ σῶμα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν ἐμμελῶς θεόσοφει, αἴγλην ὑπεδέξω τὴν τρισηλίον, Ἰωάννη λαμπροῖς σε, πλουτίζουσαν χάρισμασιν.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον, Παρθένε ἀγνή, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεκαυθῶσιν, εἰρηκὴν δωρήσασθαι.

Τῆς Ἁγίας. Ὤδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ως ὑπέσχου σοφίαν δωδῶρησαι, Σωτῆρ θεοδιδασκτὸν, τοῖς σέ κηρύττουσι, δικαστικοῦ πρό βήματος, ἡς Βαρβάρᾳ ἡ Μάρτυς ἐμπέλησται.

Τῶν ἀθέων τὴν πλάνην δηλεγεῖς, λόγῳ θεοσόφῳ, Βαρβάρᾳ ἡ ἐνδοξος· ὑπομονῇ τῶν ἔργων δέ, τῶν Τυράννων τὰς φρένας ἐξέστησεν.

Αἰκισμοῖς ἀφειδῶς καταξάινεσθαι, ράκεισι τριχίνοις εὐτόνωσ τε τρίβεσθαι, δια Χριστὸν ἡ ἀμειπτος, Ἀθληφόρος τὸ σῶμα προδίδωσιν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ελλαμφθεὶς τῇ τῷ Πνεύματος χάριτι, θείων ἀνθρωπίνων τε, γνῶσιν πραγμάτων τρανῶς, πεπλουτηκῶς τοῖς χρήζουσιν, Ἰωάννη ἀφθόνως μετέδωκας.

Εφαιμίλλως χοροῖς οὐρανοῖς Σοφεί, τῶν Ἐκκλησιῶν ὀρθοδόξων ἐρρύθμισας, χοροσασίας φασματα, προσφωνῶν τῇ Τριάδι θεοφθεγκτα.

Θεοτοκίον.

Απειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός.

- Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
- ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
- ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
- ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Οὐψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολουθῆσασα σεμνῇ Ἀθληφόρῃ, τὰ τῶν εἰδώλων ἔλιπες σεβάσματα· μέσον δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, τυράννων οὐ κατέπτηξας, ἀπειλαῖς ἀνδρείοφρον, μεγαλοφώνως μέλπυσα αἰεὶ· Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν νυμφευθεῖσαν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ μαρτυρίου, Βαρβάραν συνελθόντες τιμῆσωμεν ἀξίως, ὅπως αὐτῆς ταῖς προσευχαῖς λύμης ψυχροφόρου λυτρωθῆντες, καὶ λοιμοῦ, σεισμοῦ τε καὶ καταπτώσεως, τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ διέλθωμεν, καταξιωθῆντες μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων, διαίγειν ἐν φωτὶ, καὶ μέλπειν ἀξίως· Ἐθαυμάστωσας Σωτῆρτά σα ἔλεη πᾶσι τοῖς πίστει ὁμολογοῦσι· Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Συναξάριον.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθλησις τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας.

Στίχοι.

Εἶπε πατήρ Δύσας σε, Μάρτυς Βαρβάρα,
 Ὑπῆρξεν ἄλλος Ἀβραάμ διαβόλου.

Βαρβάρα ἀμφὶ τετάρτη χερσὶ τοκῆος ἐτμήθη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, θυγάτηρ Διοσκώρα τινός Ἑλλήνος, ἐν ὑψηλῷ πύργῳ παρὰ τοῦ πατρὸς φυλακτομένη, διὰ τὴν ἐκανθοῦσαν αὐτῇ σωματικὴν ωραιότητα. Παρθένος δὲ οὖσα, καὶ τὸν Χριστὸν σεβομένη, σὺ διέλαθε τὸν πατέρα. Ἰνὸς γὰρ τὰ κατ' αὐτήν, ἐξ ὧν ἐκεῖνος μὲν, ἐπὶ τῷ οὐκοδομουμένῳ λουτρῷ παρ' αὐτοῦ, δύο θυρίδας εἶπε γενέσθαι, ἡ δὲ προσέταξε τρεῖς, καὶ τὴν αἰτίαν ἐρωτηθεῖσα, Ἐκ' ὀνόματι, ἔφη, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ταῦτα ἀκούσας ἐκεῖνος, εὐθύς ὤρμησε τῷ ἰδίῳ ξίφει ἀνελεῖν αὐτήν. Ἐκφυγούσης δὲ αὐτῆς, καὶ εἰς διαιρηθεῖσαν πέτραν ὑπεσιδούσης, ἐπὶ καταδικωκῶν αὐτὴν ὁ πατήρ εὗρε, τῶν τριῶν ἀψάμενος αὐτῆς, παρέδωκεν αὐτὴν τῷ τῆς χώρας Ἡγεμόνι· οὗ κατ' ἐνώπιον ὁμολογήσασα τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἰδῶλα καθυβρίσασα, τυπτεται δεινῶς, τὰς σάρκας ξίεται, τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ σφαίραις κατὰ κεφαλῆς παύεται· εἶτα τὴν πόλιν γομῆ περιάγεται, καὶ τύπτεται, καὶ τὴν διὰ ξίφος δέχεται τιλαστὴν, αὐτοῦ τοῦ ἰδίου πατρὸς ταῖς οἰκίαις χερσὶν ἀνελόντος· ὃς καὶ λέγεται, μετὰ τὴν ταύτης σφαγὴν, ἐκ τοῦ ὄρους καταρχόμενος, κεραυνῷ βληθῆναι, καὶ τὴν φεγὼν ἀπορρῦξαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Μοναχοῦ καὶ Πρεσβυτέρου, τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Πλήσας μελῶν γῆν ἠδέων Ἰωάννης,
 Κρῖν οὐρεναῖς ἀνεῖσι συνθεῖναι μέλα.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἐκ Δαμασκού τῆς πόλεως, ἐκ γένους περιφανοῦς, καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ διαπρέποντος πίστει. Τυχὼν δὲ καὶ φιλαρέτου πατρὸς, ἐπαιδευθεὶς πᾶσαν τὴν ἑλληνικὴν παιδείου, καὶ τὸν βυθὸν τῆς Σοπνυύστου Γραφῆς καλῶς ἐξηρῆνυσι. Τὸν μονῆρῃ δὲ βίον μετὰ Κοσμᾶ τοῦ μακαριωτάτου, τοῦ συνανατραφέντος αὐτῷ, γεγονότος δὲ ὕστερον Ἐπισκόπου Μαῖουμᾶ, ὑπῆλθεν. Οὗτοι σὺν ἄλλῳ παρ' ἐνὸς διδασκάλου ἐξεπαιδεύθησαν, Κοσμᾶ κάκεινου τοῦνομα, καὶ Ἀσκηρίτης ἐπιλεγόμενου, ἐξωνηθέντος παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ καὶ ἑτέρων αἰχμαλώτων. Εἰς ἄκρον δὲ σοφίας ἑλληλακότες, τοιοῦτου διδασκάλου τυχόντες, εἶτα γινόμενοι Μοναχοί, ἐσχόλαζον ἀμφοτέροι τῷ Θεῷ.

Ὁ δὲ Ἰωάννης, τῷ προιστώτι τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα ἰδίως παραδοθείς, τὴν μακαρίαν ὑπακοὴν ἐκ αὐτοῦ ἐδιδάσκετο· ᾧ καὶ ἐφανισθῆναι κατ' ὄναρ τὴν Ἱεραγίαν Θεοτόκον λέγεται, καὶ εἰπεῖν, (ἐν ὧν εἶστί ὁ Ἰωάννης συντὴν τῷ διδασκάλῳ,) ἢ μᾶλλον ἐντείλασθαι αὐτῷ, ἐπιτρέψαι τῷ αὐτοῦ μαθητῇ Ἰωάννῃ ὕμνους συνθεῖναι, εἰς δόξαν τοῦ ἐξ αὐτῆς τεχθέντος ἀσπύρου, καὶ κωχνημα τῶν ἐκ μίσης καρδίας ἐφειλόντων ταύτην γερᾶρειν· ὃ δὴ καὶ πεποιήκει, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην λογογραφίᾳ δέμενος.

Ἐπίσης οὖν τὴν ἀσκησιν μεταλθόντες, ὁ μὲν μακάριος Κοσμᾶς, πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλειποῦς, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. Ὁ δὲ αἰοίδιμος Ἰωάννης, καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια καὶ πλεῖστα διαπραξάμενος, καὶ τῇ τῶν λόγων αὐτοῦ δυνάμει, καὶ τῶν Γραφῶν σοφαῖς ἀποδείξεισι, πλεῖστα σπηλιτεύσας τὴν δυσσεβῆ τῶν Εἰκονομαγῶν αἵρεσιν, καὶ πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταλειποῦς, δι' ὧν σχεδὸν πάντος τοῦ ζητουμένου γινώσκουσιν ἰσαργῆς εὐρίσκειται ἐν γὰρ πόνῳ καταλίαι τὸν βίον, ζήσας ἔτη ἑκατὸν πρὸς τοῖς τίσσαροι (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Πολυβότου, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ἐπισκοπὴν γῆς ἐκλιπὼν Ἰωάννης,
 Ἐπισκοποῦντος πάντα τέρπεται Δεῖα.

Οὗτος νέος ὢν ἤδη, τρυφὰς ἐμίσει καὶ ἠδονὰς, νηστία δὲ μᾶλλον καὶ σωφροσύνη τὸν ἑαυτοῦ κατακόσμη βίον. Ὄθεν καὶ Ἐπίσκοπος Πολυβότου χειροτονεῖται, πρότερον τοὺς Ἐκκλησιαστικὰς βαθμοὺς διελθὼν. Ἦδη δὲ προστασίαν λαοῦ ἐμπιστευθείς, ἀγῶνας ἀγῶσι προστίθεικε, κόποις τε κόπους. Ἐπεὶ δὲ Λέων ὁ Ἰσαυρὸς ἀναξίως τῶν σκήπτρων τῆς Βασιλείας ἐδράξατο, καὶ κατὰ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων βλασφημαῖν ἐπεχείρησεν, οὗτος ὁ ἀνὴρ ἰσχυρῶς ἠλεγξεν αὐτοῦ τὴν ἀσέβειαν, εἶτα πρὸς τὸ ποίμνιον αὐτοῦ τὴν πίστιν ἐξηκριθῆσατο· τοὺς δὲ Ἀγαρηνοὺς, τοὺς τὸ Ἀμόριον κατοικοῦντας, δευλάτως πλήξας, τοὺς Χριστιανούς, οὓς εἶχον αἰχμαλώτους, ἀποχαρίσθη αὐτῷ παρεσκευασί. Καὶ τὸ σῶμα τὸ ἰδίον εἰσέτι καὶ νῦν ἀφθαρτον διετήρησε· καὶ κατὰ τὴν τῆς Πεντηκοστῆς ἡμέραν ἀνιστώσιν αὐτὸν, καὶ τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδύουσι, καὶ τῇ Δεῖᾳ τραπέζῃ προσερείδουσι, καὶ οὕτως ἴσκειται ὄρθιος, καὶ ἐν τῷ Συνοβρόνῳ ἀναβιβαζουσι, καὶ ὑπὸ δύο στηριζόμενος, διὰ πάσης ἀπτως τῆς ἱεραῆς μυσαγωγίας ἴσεται. Τὰ δ' ἄλλα, ὅσους δαιμονῶντας θεραπεύει, καὶ νόσους ἑτίμας, ἀδύνακτον ἐστὶν ἡμῖν γραφῇ παραδειῖναι.

(*) Ἐτεροι δὲ καταβιβαζουσι τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ εἰς ἔτη ἀγῶνιζοντα τίσσαροι.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἰουλιανὴ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἰουλιανὴν ὡς Περιστεραὶν δέχου,

Εἰ μὴ τάχει τέμνοιτο, τρίζουσιν Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Χριστόδουλος καὶ Χριστοδοῦλη ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Συνωνυμῶν σοι, παρθένε Χριστοδοῦλη,

Ὁ Χριστόδουλος, καὶ συναθλεῖ σοι ξίφει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ἁγίας. Ὤδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ο γῆν καταλήψεσθαι καὶ ἐξαλείψειν, τὴν θαλάσσαν Τύραννος, εἰκαίως φρουαττόμενος, ὡς παίγνιον πρόκειται, Βαρβάραις κόρης ποσὶ· τοῦτον ἐκνευρίσας γὰρ Χριστὰς, ὡσπερ στρουθίον σαθρὸν ἐδέσμευσεν.

Πληγαῖς ἀφορήτοις σου καταξανθέντος, τοῦ σώματος ὅλου τε, βαφέντος ἐν αἱμάτων ῥοαῖς, λαμπάσιν ὑπέμεινας, φλογιζομένη πλευράς, Μάρτυς παναοῖδιμε, Χριστῷ εὐχαριστοῦσα, Βαρβάραι ἐνδοξε.

Ο τῆς ἀπανθρώπου τε καὶ ἀναλήτου, Τυράννων ὀμότητος, καὶ πλείστης ἀθεότητος! μαστοὺς γὰρ τῆς Μάρτυρος, ὡς ἐν μακέλλω δεκνῶς, ξίφεισι κατέτεμνον, τὸν νοῦν προσερείδουσης τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τῷ ζήλω πυρούμενος τῶν θεομάχων, αἰρέσεων ἅπασαν, κακόνοιαν ἀνέτρεψας, συντόνοις συγγράμμασι, λευκίνας πᾶσι τρανῶς, πάλαι τὰ σποραδῆν τοῖς σοφοῖς, ὧ Ἰωάννη συγγεγραμμένα ἰσχνῶς.

Θερμῶς ἐσηλίτευσας τῶν δυσσωνύμων, τροφίμων τοῦ Μάνεντος, τὴν βλάβσημον ἀσέβειαν, νοθεῦσαι πειράσασαν, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, λόγοις τε καὶ δόγμασιν ὀρθοῖς, ὧ Ἰωάννη, οἷς περ συντέθεικας.

Θεοτοκίον.

Α γίωιν Ἁγίαν σε κατανοῶμεν, ὡς μόνην κυήσασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένη ἀμόλυντε, Μήτηρ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ Δείῳ τόκῳ σε.

Τῆς Ἁγίας. Ὤδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Ο φθη σοι Χριστὸς, φωτὶ ἐν ἀπροσίτῳ, ἐγκαθειργμένη ὧ Βαρβάραι φρουρᾷ, παρρεῖν προτρεπόμενας, καὶ τοὺς μῶλωπας ἰώμενος, καὶ χαρμονὴν δωρούμενος· ὅθεν ἀνεπτέρωθης, τοῦ σοῦ Νυμφίου τῷ ἔρωτι.

Αγγελος παιδρὸς, στολὴν φωτεινὴν σε, διὰ Χριστὸν γεγυμνωμένην, σεμνὴ Βαρβάραι

ἠμφίασε, καὶ ὡς νύμφην περιήγαγε· τὰ πάθη τῇ ἐσθῆτι γὰρ, Μάρτυς συνεξεδύσω, Δείον ἐκστάσα ἀλλοίωσιν.

Δ εἰδεικται σαφῶς, Χριστὴ ἢ πρόβησίς σου, πεπληρωμένη· πατὴρ τέκνον γὰρ, εἰς φόνον προδίδωσιν· αὐτουργός τε τῆς σφαγῆς γεγονώς, ὁ δειλαῖος γεννήτωρ τῆς σῆς Μάρτυρος, οὐρανίῳ, ὅθεν πυρὶ κατηναλωται.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Η λεγξας σαφῶς, ἐγγράφως Ἰωάννη, τοῦ Νεστορίου τὴν διαίρεσιν, Σεθέρου τὴν σύγχυσιν, μονοθέλητον παράνοικον, καὶ πίστιν μονενέργητον, φέγγος ὀρθοδοξίας, πᾶσιν ἀσράψας τοῖς πέρασιν.

Ε σπειρεν ἐχθρός, ζιζάνια συνήθως, αἰρετικῶν ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, τὴν τούτου προσκύνησιν, ἀθετῆσθαι ἐν εἰκόσι σεπταῖς· ἀλλ' εὗρεν οὐ νυστάζοντα, πάντα δὲ Ἰωάννη, σπόρον σε νόθον ἐκτίλλοντα.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, δεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρῶς συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεογεννητορ Πάναγνε· ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς ἐνεργείαις διεμέριζε, τῷ Δείῳ προσταγμάτι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ Πιστοὺς ὀροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τῆς Ἁγίας. Ὤδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Τὴν ἐνδοξον μέλλουσα, κομίζεσθαι τελειώσιν, διὰ ξίφους Βαρβάραι, τοῦ μαρτυρικῆς σου, σὺν Ἰουλιανῇ τῶν στεφάνων, μαρτυρικῶς, καταξιουμένη, φωνῆς Δείας ἤκουσας, τελειούσης ταῖς ἐντεύξεις σου.

Πληρῶν σου τὴν αἴτησιν, Βαρβάραι ἀθληφόρε Χριστὸς, ταῖς ἰάσεις βραβεύει, ταῖς ἐκτελοῦσί σου, πίστει τὴν ἐτήσιον μνήμην· ὡς ἀληθῶς, θαλάσσης γὰρ ψάμμον, τὰ σα ὑπερβέθηκεν, εὐκλεῆ τερατουργήματα.

Τῷ σῷ συναφθεῖσα νῦν, παντάνακτι νυμφίῳ Χριστῷ, καὶ ἀσράπτουσα δόξη, Βαρβάραι Δείου φωτός, ἐν ἐπουρανίαις θαλάμοις, τοὺς ὑμνητὰς τοὺς σὺς ἐποπτεῖοις, παθῶν ἀπαλλάττουσα, καὶ προσάγουσα τῷ ζῶντι Θεῷ.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ε δίδαξας ἅπαντας, τοὺς Ἐκκλησίας ἄδειν υἱούς, ὀρθοδοξῶς Μοναῖδα τὴν ἐν Τριαδῇ σεπτήν, σφρακίσσω τῷ Λόγῳ τε Δείαν, θεολο-

γείν, σαρκῆς Ἰωάννη, τραυῶν τὰ δυσέφικτα,
τοῖς πολλοῖς ἐν ἱεραῖς συγγραφαῖς.

Α γίων τὰ ταῖματα, ὑμολογήσας Ὅσιε, τὴν
ἀγνὴν Θεοτόκον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον,
αὐτῆς Ἀποστόλους Προφήτας, σὺν Ἀσκηταῖς,
ἀσφούς Διδασκαλαῖς, Δικαίους καὶ Μάρτυρας,
ἐν ταῖς ταύτων νῦν αὐλιζή σκηναῖς.

Θεοτοκίον.

Ως πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐ-
ράνιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη, ἡμῖν ἐκῆ-
σας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς εὐσε-
βῶς, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον,
Θεοτόκον καταγγέλλουσι. Ὁ Εἰρμός.

» **Α** νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαπόστειλάριον τῆς Ἀγίας.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ δεξαμένη,
Βαρβάρα παναοίδιμε, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς
νόσους, τῶν πίσει προσρεχόντων σοι, τὸν Θεὸν
δοξαζούσα, τὸν ἐπὶ πάντων Δεσπότην, ρῦσαι
πάντας κινδύνων, λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ ψυ-
χικῶν νοσημάτων.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Α ντρέφας σαφίᾳ σου, τὰς αἰρέσεις παμ-
μάκαρ, ὡς Ἰωάννη πάνσοφε, καὶ ὀρθόδο-
ξὸν δόγμα, τῇ Ἐκκλησίᾳ δέδωκας, τοῦ ὀρθῶς
δογματίζεῖν, καὶ δοξαζεῖν Τριάδα, Μονάδα τρισ-
θεόστατον, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ε κῆσας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λό-
γον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα
πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην διὰ τὸτό σε πάν-
τες, ὑμολογεῖμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύσαν τῆτω,
λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.
Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος α΄. Ανατολίου.

Τῆς γερᾶς τρυφῆς, τὴν ἀπόλαυσιν ὑπερι-
δοῦσα, καὶ πατὴρ τὸν ὄλθον ὁμοῦ τε καὶ
δόξαν μισήσασα, τὸν οὐράνιον Νυμφίον ἐπεπό-
θησας, Βαρβάρα παναοίδιμε· τῷ ξίφει γάρ
τῆς κείρας τμηθεῖσα, σὺν ταῖς φρονίμοις συνει-
σῆλθας Παρθένοις, τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ· ὅθεν
καὶ τὴν λοιμικὴν νόσον ἐκδάωκισα, τῆς πιεσοῦς
θεραπεύεις, ἐνεργεῖα τῆ Πνεύματος, καὶ πρεσ-
βεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Decembre.

§

Ἦχος β΄. Βυζαντίου.

Η σχύνηθι ὁ βίασκανος ἐχθρὸς, ὑπὸ γυναικὸς
ἠττώμενος, ὅτι τὴν Προμήτορα ἔσχεν ὄρ-
γανον πρὸς ἀμαρτίαν· ὁ γὰρ ἐκ Παρθένου σαρκ-
ωθείς Λόγος τῆ Πατρὸς, ἀτρέπτως καὶ ἀφύρ-
τως, ὡς οἶδε μόνος αὐτός, τὴν κατάραν ἔλυ-
σε τῆς Εὐας καὶ τοῦ Ἀδάμ, Χριστὸς ὁ στεφα-
νώσας ἀξίως, Βαρβάραν τὴν Μάρτυρα, καὶ δι
αυτῆς δωρούμενος τῷ κόσμῳ, ἰλασμόν καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Η δὲ σὺ κλητὸς Μάρτυς Βαρβάρα, ἐν τῷ στα-
δίῳ πάσχουσα ἔλεγε· Δεινὰ μὲν τὰ πα-
ρόντα κολασηρία, ὡς δικαστὰ, οὐ προκρίνω δὲ
ὄλως, τῶν οὐρανίων τὰ ἐπίγεια· διὰ τοῦτο τέ-
μνετε, ξέετε τὰς σάρκας, πυρὶ παραδότε με·
χαίρουσα ἀπίω πρὸς τὸν Νυμφίον μου Χριστόν·
Ἡς ταῖς ἰκεσίαις Σωτήρ, τὰ ἔλεός σου κατὰ-
πεμψον ἡμῖν, καὶ σῶσον τοὺς τὴν ἀθλησιν αὐ-
τῆς, ἐκτελοῦντας πιστῶς.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν πανήγυριν σήμερον, τῆς ἀθληφόρου Βαρ-
βάρας, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν ταύτην γὰρ
οὔτε ξίφος, οὔτε πῦρ, οὔτε ἄλλη βάσανος, οὔ-
τε τοῦ πολυπλόκου βελίαι τὰ ἔνδρα ἐτροπώ-
σατο· Χριστόν ἰκέτετε, Καλλιμάρτυς πανένδο-
ξε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Α θλητικὴν ὀδεύσασα ὁδόν, προγονικὴν ἐξέ-
φυγες βουλήν, Βαρβάρα πανσεβάσμιε·
καὶ ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος
εἰσῆλθες, εἰς τὰς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ
Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες ἰατρύειν, τῆς
σαρκὸς σαθρὰν λύμην· Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς
ἀνυμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐκλύτρω-
σαι, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θ εὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγκωμεν, Θεοτόκε
Παρθένε· αὐτὸν ἰκέτετε, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Εἰ βούλεται ὁ Προεστῶς, Δοξολογία Μεγάλη.
Εἰ δὲ μὴ, εἰς τὸν Στίχ., Στιχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν μοναστιῶν τὰ πλήθη.

Ζῆτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἁγίου Σάββα, κατὰ
τὴν αὐριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικῶ· καὶ ἀπὸ τοῦ Κακόνος, Ὡδή γ΄. καὶ ε΄.

ΤΗ Ε΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς
ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια,

Ἦχος α΄. Πανεύφημαι Μάρτυρες ἡμᾶς.

Θεωρὸς γεγένησαι τοῖ, νοερῶν δυνάμεων, ὡς
πρακτικὸς δεῖα λόγια, διατιθέμενος, ἐν
τῇ σῆ καρδίᾳ· ἐν ἣ καὶ ἀνάβασιν, ὡς κλίμακα
ἐξήραξας Ὅσιε, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πρεσ-
βυεὶς δωρηθῆναι ἡμῖν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δις.

Σάββα Ὁσιώτατε τὴν σὴν, ἐκ παιδὸς ἀνέθη-
κας, ζωὴν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὑφ' οὗ
σθενέμενος, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, λογισμῷ ὑ-
πέταξας, τὸ χεῖρον ὑποτάττων τῷ κρείττονι·
διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν φωστήρ, καθωράθης
μέγιστος, φωταγωγῶν τὴν ὑψηλίον, θαυ-
μάτων λάμπησι, καὶ ἐνθέων ἔργων· ὅθεν μετὰ
κοίμησιν, τὸ αὐτόν σε φῶς ὑπεδέξατο· διὸ
ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Οσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπι-
μελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ
Ἀγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν
θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἐπεισας τοὺς ἀνθρώ-
πους καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ
φωτὶ, καθαρῶτερον ἐλαμπόμενος, φώτισον καὶ
ἡμῶν ταῖς διανοίας, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φυλαξόν με ὑπὸ τὴν
σκέπην σου.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Οφθης ἐκ μητρικῶν, σπαργάνων Θεοφόρε,
Ἁγιασμένου σκεῦος, Πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁ-
κος, τοῦ παναγίου Πνεύματος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Φέρων ἐν ταῖς χερσὶ σου Σάββα τοῦ Κυ-
ρίου, Σταυρὸν τὰ τῶν θαυμάτων, φαντά-
σματα τελείως, Πατὴρ ἡμῶν ἠφάνισας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Δόλους τῶν ποτηρῶν, θαυμάτων θαυμασί-
σας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐτραίνωσας
τὴν δόξαν, Χριστοῦ Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα ἀγαθὴ, ταῖς ἀγίας σε χεῖρας, πρὸς
τὸν Υἱόν σε ἄρον, τὸν φιλόψυχον Πλάστην,
οἴκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν θαυμάτων σου ῥοαῖς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογῶμεν τὴν α΄. ζάσιν τῷ, Μακάριε
Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄·
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α΄. Ὅσιε Πάτερ.

Σάββα, θεόφρον, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιε,
ὁμόσκησε Ὁσίων, συνόμιλε Προφητῶν,
Μαρτύρων Ἀποστόλων συγκληρονόμει, φῶς τὸ
ἀνέσπερον, ὁ νῦν κατοικῶν, οὗ ταῖς φρυκτω-
ρίαις, λαμπόμενος ταῖς θείαις, τῷ ἀκροτάτω
τῶν ἐφετῶν, ὁ παρεστῶς παρῴσια λελαμπρου-
σμένος, καὶ ἐκδοόμενος αὐτοῦ ταῖς θεωρίαις,
καὶ ἐντροφῶν αὐτοῦ, τῷ κάλλει ἀνευδότης,
Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δω-
ρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ
μέγα ἔλεος.

Σάββα παμμακάριε, ἐγκρατείας λύχνος ἀ-
σβεστος, φωστήρ τῶν Μοναζόντων ὁ θαυ-
μείστατος, ἀγάπης φρυκτωρίαις λελαμπρουσμέ-
νος, πύργος ἀκλόνητος τῆς ὑπομονῆς, ἔρεισμα
καὶ σθένος, τῶν πίστευσε τιμώντων, τῶν ἰαμά-
των ὁ θησαυρὸς, ὁ πολιτὴς τῆς ἐρήμου ὡς
ἀληθῶς, ὁ ὡς Παραδεισον αὐτὴν ἐνθεὸν δείξας,
θεῖους προσφέρουσαν, καρπὸς τῶν σωζομένων,
Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρη-
θῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέ-
γα ἔλεος.

Σάββα Θεόφρον, ἀρετῶν στυλὸς ὁ πύρινος,
πυρσὸς ὁ ἐκ θαλάσσης, τῆς κοσμικῆς τῆς
λαυς, λιμένα πρὸς τὸν θεῖον καθοδηγῶν· πλά-
νης τὰ πνεύματα ὁ καταβαλὼν, Πνεύματος Ἁ-
γίου τὸ καθαρὸν δοχεῖον, ὁ ποδηγῆτης τῶν Μο-
ναζῶν, ἠκρασμένη τε στάθμη τῆς ἐγκρατείας,
τῆς ταπεινώσεως, περίδλεπτον τὸ ὕψος, κρήνη
ἢ βρύουσα, ἰάσεων πελάγη, Χριστὸν ἰκέτευε,
Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος, πλ. β΄.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, νοῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ὡς δυνατὸν ἀνεληλυθας· ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλώσαι τῷ πνεύματι. Ὅθεν Μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιστῆς τῆς ἐρήμου, εὐδρομούντων αἰλείπτης, κακῶν ἀρετῆς ἀκρεβέστατος. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Μακάριε, καθαρῶς ἐποπτεύεις, τὴν ἀγίαν Τριαδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίσει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τερνόμενος, ἀλλ' ἐν δυαδί φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγκώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ' 1. **Δ**ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψήται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κακῶσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία συντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἶναι κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐκροτηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέπειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτῆς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψασιν, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρηνοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεπαιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουςιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτῆ, καὶ ἐπισκοπὴν ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε' 15. **Δ**ίκαια εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον

τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διαδῆμα τοῦ καλλοῦ ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτῆ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην, εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τῆς παράφρονος. Πορεύονται εὐσοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν αἰλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περὰ τῶν γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατῶντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ' 7. **Δ**ίκαιος εἰάν φθίαση τελευτήσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλιδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δολος ἀπατήση ψυχὴν αὐτῆ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει τὴν ἀκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρετὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἢ ψυχῇ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β΄.

Ασκητικὸν γυμνάσιον συγκροτήσας ἐπὶ γῆς, Ὅσιε Σάββα, τῶν παθῶν τὰς προσβολαῖς, ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου, πάσας ἀπήμβλυνας. Κλίμαξ θεία καὶ σεπτὴ, εἰς οὐρανοὺς ἀνάγουσα, τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη, ὁ θεολήπτος βίος σου. Εὐσεβείας γὰρ καρποὺς ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, θεραπεύεις δις αὐτῶν τὰς ἀσθε-

νείας τῶν παθῶν, τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοι·
Χαίροις τῆς Ἐώς ἀστήρ χρυσαυγέσατος, καὶ
τῶν Μοναζόντων λαμπαδοῦχε καὶ ποιμὴν. Χαί-
ροις Ἀοίδιμε, τὸ τῆς ἐρήμης κάλλιστον θρέμμα,
καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα. Χαί-
ροις τῶν πλανωμένων ὁ μέγας ὁδηγός. Χαίροις
τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης φαι-
δρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄν-
θρωπον Θεοῦ, τῆ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν,
τὴν τρυφήν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν
Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Σάββα ἡμέρας τιμῶμεν·
πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήν-
θησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐ-
πλήθυνε τὸ ποίμνιον Χριστοῦ, τῶν λογικῶν
προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Οσὶε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμε-
λῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυμα-
τῶν τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους
καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ,
καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν
τὰς διανοίας, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν δεξάμενος ἔρωτα,
πάντα τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ ὑπερείδες
θεολήπτε· ἐντεύθεν γὰρ τῷ καρπῷ ἔχ' ἐάλως,
καθάπερ Ἀδάμ· τὸν ὄφιν δὲ ἐναποκρουσάμε-
νος δι' ἐγκρατείας, ἀγγελικῶς τὸν βίον δῆνυσας·
καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς αὐλίξῃ, ἐπαπολαύων τοῦ
ξύλου τῆς ζωῆς, Θεὸν ἰλεούμενος ὑπὲρ ἡμῶν,
τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, ἡγιασμένε Σάββα τὴν
μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Αὐτόμελον.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς, ἀγωνισμάτων
τὸ εὐῶδες κειμήλιον· σταυρὸν γὰρ ἐπ' ὤ-
μων ἄρας, καὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, σεαυτὸν
Παμμακάρι ἀναθέμενος, σαρκὸς κατεπάτησας,
τὸ χαμαίζηλον φρόνημα· ταῖς ἀρεταῖς δὲ, τὴν
ψυχὴν κατελάμπρυνας, καὶ πρὸς ἔνθεον, ἀνε-
πτέρωσας ἔρωτα. Ὅθεν τὴν παναγίαν σου, κυ-
κλῶντες πανεύφημε, λάρνακα Σάββα τῆς θείας,
φιλανθρωπίας αἰτήμεθα, τυχεῖν σαῖς πρεσβείαις,
καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τιμίος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Ανθραξ θεοφεγγῆς τῷ πυρὶ, προσομιλήσας
θεοφόρε τοῦ Πνεύματος, εἰδείχθης ἐν κό-

σμῷ Σάββα, καταλαμπρύνων ψυχὰς, τῶν πι-
στῶς θεόφρον προσιόντων σοι, πρὸς φῶς ὁδη-
γῶν αὐτοῦς, τὸ ἀνέσπερον Ὅσιε, ἐρημικοῦς δὲ,
δροσιζόμενος ἄνωθεν, θείᾳ χάριτι, κατεμάραντας
ἀνθρακας. Ὅθεν καὶ τὸν τῆς νίκης σοι, προδή-
λως δεδώρηται, στέφανον Πάτερ τῆς θείας, δι-
καιοσύνης ὁ πρύτανης, Χριστός· ἂν δυσώπει,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Κλίμαξ οὐρανομήκης σαφῶς, ἡ πολιτεία σου
θεόφρον γεγένηται, δι' ἧς περ πρὸς ὕψος
ἤρθης, καὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, ὁμιλεῖν παμ-
μάκαρ κατηξίωσαι, τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος,
ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσι· μαρμαρυγαῖς δὲ, ταῖς
αὐτοῦ φωτιζόμενος, τὴν ἰσαγγελον, ἐκομίσω
φαιδρότητα· ὧ καὶ νῦν παριστάμενος, ἰκέτευε
Ὅσιε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν θείαν, καὶ πανσε-
βάσιμον μνήμην σου, σὺν σοὶ παραστῆναι, καὶ
τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν Καθηγητὴν σε
τιμῶμεν, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν· διὰ σὲ γὰρ
τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν, πορεύεσθαι ἐγνω-
μεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ
ἐχθρῆ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνό-
μιλε, Δικαίων ὁμόσκησε, καὶ Ὅσιων· μεθ' ὧν
πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεσηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένη, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως
συλλαβοῦσα σαρκί, Μητὴρ Θεοῦ τοῦ Ὑ-
ψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχεαι Παν-
άμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν
πταισμάτων, νῦν ταῖς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχο-
μένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ
ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους
στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τῆς πόνου ἐκαρποφόρη-
σας· καὶ γεγονός φωστῆρ, τῆ οἰκουμένη λάμπων
τοῖς θαύμασι, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. Πρέσ-
βευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅ δὲ ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Ἐν τάφῳ σου Σωτῆρ.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, θα-
χεῖον καθαρὸν, σὺ τοῦ Πνεύματος ὡφθης,

φωτίζων τοὺς ἐν πίστει σοὶ προσόντας Μακάριε· ὅθεν αἴτησαι, τὸν σὸν Δεσπότην φωτίσαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἀγαμικούντων σε Σάββα, Θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεντήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίας, τὴν μόνην Παναμίωμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας Σοφέ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε· ἐγκρατεία καὶ πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ἰαὸν ἠτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σε· ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, Θεοφόρε μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σε.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μητέρα Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχεις, τὸν πάντας συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Πλάσιν τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυθθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μελλῶ παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστη μου. Δέσποινα Παρθένε Ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Παναμίωμε.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυελεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπὼν, καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχός· τὰ γὰρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς Τριάδος εἰδείχθης Δεραίπων Μακάριε. Ὅθεν καὶ νοσούντων, θεραπεύεις τὰ πάθη, καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον Πύλην καὶ Κιβωτὸν, τὸ πανάγιον Ὄρος τὴν φωταυγῆ, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον Κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμέ-

νης πάσης, τὸ μέγα Κεμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διαπραχθῆ, τοῦ κόσμου καὶ ἄφεις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε· τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῷ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Στίχ. Τὶ ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγελιον Ὀσιακόν, καὶ ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σου Ὀσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς ἕρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παύρησιαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· καὶ τοῦ Ἁγίου· οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν πανάριστον ἐν Ἀσκηταῖς Σάβαν (*) ἐξεχαμέλω.

Θεοφάνους.

Ἄδῃ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Τῇ φωταυγίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Σάββα καταύγασον, τοὺς εὐσεβεῖς πόθῳ, ἕμνοις εὐφημοῦντάς σε, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Μοναζόντων τὸ κλέος, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμητόρα, τὸν τῆς παρθενίας Διδάσκαλον.

Ολον τὸν πόθον πρὸς Θεὸν ἀνέτεινας, ἀπονεότητος, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔχων, πᾶσαν σου τὴν ἔφεισιν, τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, Σάββα Θεοφόρε πανεύφημε.

Νενικηκῶς τὸν τῷ καρπῷ κρυπτόμενον, ὅφιν ἐπάτησας, καὶ τοὺς αὐτοῦ βρόχους, κέφως ὑπερβέβηκας, Θεοσεβείας πτέρυξιν, ἀνπτάμενος Πάτερ· ζῶν δὲ χαίρων ἐτρύγησας, ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τοῦ τῆς γνώσεως.

Περιλαμπόμενος φωτὶ τῆς χάριτος, τὸ πῦρ εἰσεδραμες, ὥσπερ οἱ τρεῖς Παῖδες, μείνας ἀκατάφλεκτος, σὲ τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, καὶ μὴνύσαντος πᾶσι, τὴν ἐσομένην σοὶ ὑστερον, Πάτερ προσκοπὴν καὶ λαμπρότητα.

(*) Γράφεται τὸν Σάβαν ἐνταῦθα δι' ἐνός Β, οὐχ ὡς ἐμάρτημα, ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον τοῦ Στίχου· ὅρα καὶ τὰ ἐφεξῆς τῆς Ἀκροστιχίδος Τροπάρια.

Θεοτοκίον.

Α'κατασχετοίς καθ' ἡμῶν ὁ Δοῦναιος, ὁρμαῖε ἐκέχρητο· ἀλλὰ τῷ σῶ τῆς, προσεγγίσας ὤλετο, καὶ προσβαλὼν κατέρχεται, Θεοτόκε Παρθένε· ζῶν γὰρ ὄντως αἰδίου, σεσηματωμένην γεγέννηκας.

Ῥδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, Πανόλβιε καταστήσας, βραβευτῆς δικαιοσύνης ἐδείχθης· τῷ γὰρ κρείττονι σαφῶς, τὸ χεῖρον καθυπέταξας· ὄθεν ὡς φοινῆ Πατέρ, ἐν ταῖς ἐρήμοις ἐξήνθησας.

Α'κολυθῆσαι διαγνοῦς, τοῖς ἔχγεσι τοῦ Δεσπότη, μετανάστης τῆς πατρίδος ἐγένου· καὶ τὴν ἔρημον οἰκῶν, τὸ τρόπαιον ἀνέστησας, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, Δεῖα δυνάμει ῥωννύμενος.

Ρωμαλέοτητι φρενῶν, Παμμακάρι ὠχυρομέγος, τὰς ποικίλας τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας, ἐθρικίμθευσας σοφῆ, καὶ πᾶσιν ἐφανέρωσας, καὶ τὴν ὄφρῦν ἐκείνου, τὴν ἐπηρμένην κατέβαλες.

Ιλαρωτάτη σε ψυχῇ, καὶ προσηνεῖ διαθέσει, ἄρεταῖς κατακοσμούμενον βλέπων, ὁ λαμπρότατος φωστήρ, Εὐθύμιος ἐδέξατο, φωτιστικῶς Δεσπίζων, τὴν σὴν Παμμακάρι φαυδρότητα.

Θεοτοκίον.

Σωτηρωδὴς δὲ ἡμᾶς, τοῦ Λόγου οἰκονομίας, Σφωτεινῇ σὺ Μητροπάρθενε πύλῃ, ἐγνωρίσθης ἀληθῶς· σὺ γὰρ ἡμῖν εἰσήγαγες, τὴν νοητὴν ἀκτίνα, τῆς ὑπερθέου Θεότητος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς Δορυβόους τοῦ βίου, καταλιπὼν, τὸν σταυρὸν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαθὼν, ὄλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ σαρκὸς δὲ ἔξω, καὶ κόσμου γεγόμενος, τοῦ Ἁγίου ἐγένου, συνόμιλος Πνεύματος· ὄθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις ἐπένωσας, καὶ ἐρήμους ἐπόλισας, Δεσφόρε Πατὴρ ἡμῶν· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐαρτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μόλυνας ὁ μίαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, ἢ ποῦ καταφεύξομαι (*), ἀλλ' οὐδ'

(*) Τὰ δύο ταῦτα κῶλα, γραφόμενα πρότερον, καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, ἢ ποῦ καταφεύξασθαι, δωροδοκοῦσι τιμῆς, καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, οὐδὲ καταφυγίου, οὐδ' ἐτέραν ἐλπίδα. Ἀλλ' ἴστω ἴσως περιττὴ

ἄλλην ἐλπίδα, πλήν σου Κόρη ἐπ' ἵσταμαι. Φεῦμα ὁ ἀχρεῖος! διὰ τοῦτο ἰκέτας, πρὸς σὲ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δεῖμαι, ὁμολογῶν σοι τὸ, Ἥμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι καὶ μοι· εἰς σὲ γὰρ πάσας Παρθένε, τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα.

Ῥδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Τὴν τῆς ψυχῆς, ἀνακαθαίρων καταίστασιν, καὶ πλατύνων, Δείσις Δεωρήμασι, χωρητικὴν, ταύτην ἀληθῶς, Δείων χαρισμάτων, εἰργάσω Θεομακάρισε· ἀφῆ δὲ τῶν χειρῶν σε, ἀσθενῶντας ἰάσω, μμητῆς τῷ Δεσπότη γεγόμενος.

Ο'κατὰ σοῦ, Πατέρ δεικῶς Δρασυνόμενος, κατεπόθη, ὡς Δαθῶν ὁ δειλαῖος, ὡς Ἀβειρῶν, ἐξαφανισθείς· σὲ γὰρ ἀραδίως, ἢ Δεῖα χάρις ἐφύλαττε, πολλῶν προνοουμένη, διὰ σοῦ σωζομένων, καὶ τοῖς σοῖς ἐπομένων διδάγμασι.

Νόμῳ Θεοῦ, παιδαγωγήσας Θεσπέσι, τὰς αἰσθήσεις, πρὸς τὴν κατανόησιν, τῶν αἰσμάτων καὶ νοητῶν, σοῦ ἐπιτηδείαν, κατέστησας τὴν διάνοιαν, προβαίνων ἀνευδότης, ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ἐκ δυνάμεως Πατέρ εἰς δύναμιν.

Εὐεργετῆν, τοὺς ὁμοφυλοὺς προθέμενος, ἐν ἐρήμῳ, πόλεις ὠκοδόμησας, Δεσπρεπεῖς, καὶ ψυχωφελεῖς καὶ ἐν γῆ δαψύση, πηγὰς ὑδάτων ἐξήγαγες· καὶ ὄμβρους οὐρανόθεν, παραδόξως Θεόφρον, ἐν ἀνύδροις χωρίας κατήγαγες.

Θεοτοκίον.

Νεοθαλῆς, ἀθανασίας Παραδεισος, καὶ ὠραῖος, ὄντως ἀναδεδουξαί, ξύλον ζωῆς, ἐν σοὶ φυτευθὲν, Δεαρχικωτάτως, κυφορέσα καὶ τίκτουσα, τὸ πᾶσιν ἀποσταζόν, ζωηφόρος ἐλπίδας, τοῖς πιστῶς Θεοτόκον φρονούσι σε.

Ῥδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Α'κλινεῖ διανοία, πρὸς τὸν σὸν ποθοῦμενον ἀνατεινόμενος, παρ' αὐτοῦ τὴν χάριν, τῶν μεγίστων Δαιμάτων τὴν ἀφθονον, ἐκομίσω Πατέρ, καὶ τοὺς πατῶς προσερχομένους, συμπαδῶς ἐθεράπευσας Ὅσα.

Σαρκικῶν βαρῶν, ὄγκον ἀποθέμενος, Σκευῶς Δεότευκτον, ἐκλογῆς ἐγένου, τοῦ αἰγίου Θεσπέσι Πνεύματος, ἀποχῆ βρωμάτων, καὶ προσευχῆ καὶ καρτερίᾳ, καὶ ταπεινοφροσύνη κοσμούμετος.

ἢ ταυτὰ διώρθωσις· καθότι καὶ διαφορητικῶς φέρονται πρὸς ὑποτακτικῶν, ἢ πρὸς μέλλοντα ὀριστικῶς ἀνυπότακτον, κατὰ τοὺς κανόνας τῶν Γραμματικῶν, καὶ ἀπαυτῶνται παραδείγματα μυρία. Τοιοῦτον καὶ τὸ εἰς τὴν Μεγ. Παράκλησιν, Ῥδὴ ε'. Τροπ. α'.

Κήρξ Δείων δογμάτων, μεγαλοφρονότατος
 χειροτόνησαι· τῶν Συνόδων Πατέρ, τῶν
 Ἁγίων συνήγορος γέγονας, Βασιλεῖς σοφίζων,
 ὡς ἐμφανῶς χάριτι Δεία, τεχιζόμενος ὠφθης
 μακάριε.

Η Δεόθεν δοθείσα, χάρις σοι Θεόπνευστε
 διαβεβόηται· διεδόθη πᾶσιν, εἰς τὰ τῆς
 οἰκουμένης ἀκρότατα, ἐναργεῖς ποιούσα, Δεο-
 πρεπῶς τὰς ἀποδείξεις, τῶν Δαυμάτων τὴν
 Δείαν ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Τῶν πιστῶν ἡ προστατίε, τεῖχος ἀκαταλυ-
 τον τῶν εὐφημούντων σε, ἡ παντὶ τῷ γέ-
 νει, τῶν ἀνθρώπων φανεῖσα σωτήριος, ὡς Θεὸν
 τεκούσα, σωματικῶς ἐπιφανέντα, τὴν ψυχὴν
 μου διάσωσον Πάναγνε.

ᾠδὴ 5. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Αγάπην πρὸς τὸν Θεόν, καὶ τὸν πλησίον
 κτησόμενος, τῆ Νόμου καὶ Προφητῶν, πλη-
 ροῖς τὸ κεφάλαιον· τὴν γὰρ ὑπερέχουσαν, πα-
 σῶν ἀσυγκρίτως, ἀρετὴν Πατέρ κατώρθωσας.

Ισαγγελον ἐπὶ γῆς, σὺ πολιτείαν δόνησας·
 Ἰσαγγελον δὲ τριῶν, Χριστόν σοι θεδώρηται,
 Ἁγίων τὰ τέγχεατα, συναδοιποροῦντα, τῆ ψυ-
 χῆ σου παρασχόμενος.

Σοφίας γόνος ὄφθεις, ἀρχὴν σοφίας ἐπόθη-
 σας, τὸν φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ ὧ καὶ στοι-
 χεούμενος, πρὸς τὴν τελειότητα, τὴν ἐνδεχο-
 μένην, τοῖς ἀνθρώποις Πατέρ ἔφθασας.

Θεοτοκίον.

Σωτήρα καὶ Αὐτρωτὴν, Θεὸν τῶν ὄλων καὶ
 Κύριον, τεκούσα διὰ σαρκός, ἡμῖν ὁμιλή-
 σαντα, διάσωσον Πάναγνε, τοὺς προσκαλουμέ-
 νους, ἐκ κινδύνων σὲ τὴν Δέσποικαν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ος ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ Δυσία ἄμωμος,
 προσενεχθεὶς δὲ ἀρετῆς, Σάββα μακάριε,
 τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ, ἐχηματί-
 σαι Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, πολιτῆς τε τῆς
 ἐρήμου ἀξιώματος· διὸ κράζω σοι· Χαίροις
 Πατέρ αἰοῖδιμε. Ὁ Οἶκος.

Σοφίας ὑπάρχων βλαστήμα, Σάββα Ὁσα,
 παιδιέθεν ἐπέθησας Σοφίαν τὴν ἐνυπόστα-
 τον· ἡ συνοικήσασά σοι, ἀπὸ γῆς σε ἐχώρισε,
 καὶ πρὸς ὕψος ἀνήγαγεν, ἐξ αἰῶν ἀνθέων πλέ-
 ξασα στέφανον, καὶ τῆ σῆ ἐπέθεῖσα ἠγιασμένη
 κάρα Δεόφρον· ὦπερ κεκοσμημένος, ἐξέλιξοσαι
 τὸ Θεῖον, τοῦ δοθῆναι μοι σοφίαν λόγον ἐπα-
 ξίως, ὅπως ἀνεκνήσω τὴν ἐγίασ σου κοίμησιν,
 ἣν ἐδόξασε Χρῆσός ὁ Θεὸς ἡμῶν· διὸ καὶ ἡμεῖς
 κράζομέν σοι· Χαίροις Πατέρ αἰοῖδιμε.

Συναξάριον.

Τῆ Ε΄. τοῦ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
 τρός ἡμῶν Σάββα τοῦ ἠγιασμένου.

Στίχοι.

Ψυχὴν ὀπισθεν τοῦ Θεοῦ κολλῶν παλαι,
 Ἐμπροσθεν αὐτοῦ νῦν παρίσταται Σάβας.

Θεσπεσίοιο πόλου πέμπτη Σάβας ἐντὸς ἐσθί-
 χθη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, χώρας τῶν
 Καππαδοκῶν, κώμης λιγεμένης Μουταλάσκης,
 γονίῳ, Ἰωάννου καὶ Σοφίας. Ἐθῆς οὖν ἐν ἀρχῇ τοῦ
 βίου πρὸς τὴν μονήρη κατάστασιν προσδραμῶν, ἐν Μονα-
 στηρίῳ Φλαβιανῶν προσαγαρευόμενος, τοσοῦτον γέ-
 γονεν ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐγρηγορῆς, ὡς ἐν τῷ κήρῳ ἰδον-
 τα μῆλον, καὶ εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἰθύνοντα, ἐπιπέτη· Ὁ-
 ραῖος ἦν εἰς δρασίον, καὶ καλὸς εἰς βρώσιν ὁ
 ἐμὲ θανατώσας καρπός· καὶ τοῦτο λαθεῖν μὲν ταῖς
 χερσὶ, μὴ φαγεῖν δὲ, ἀλλὰ τοῖς ποσὶ συμπαιτῆσαι, καὶ ὀ-
 ρον ἑαυτῷ Δέσθαι μὴ φαγεῖν ποτὲ μῆλον. Ἀλλὰ καὶ εἰς
 κλίβανον πυρός εἰσελθὼν, ἐξῆλθεν ἀβλαβής, ἠδὲ τῶν ἡσο-
 τίων αὐτοῦ τοῦ πυρός ἀψαμένου.

Ἐν δὲ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας ἐμ-
 φανῆς καθίσταται τῷ μεγάλῳ Εὐθύμῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ
 πρὸς τὸν Ὁσίου Θεόκτιστον ἐν τῷ Κοινοβίῳ πίμπεται.
 Τούτων ἀπάντων εἰς ἐνετύγχανε, τοὺς τρόπους καὶ τὴν ἀ-
 ρετὴν ἐκλαμβάνόμενος ἦν καὶ ἀναμανθάνων. Ὁν ὁ μέγας
 Εὐθύμιος ὀρών, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἐν αὐτῷ πνευμα-
 τικὴν κατάστασιν, Παιδαριόγερυντα ἐκάλεσε. Συμ-
 προΐουσης δὲ αὐτῷ τῆς ἡλικίας, ἐπαύξανε μᾶλλον τὴν ἀ-
 ρετὴν. Ὄθεν καὶ πολλὰ Δαύματα κατειργάσατο, καὶ ἐν
 ἀνδρῶν τόποις διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξήγαγε. Γέγονε δὲ
 καὶ πολλῶν Μοναχῶν καθηγητής, καὶ διεκρεβεύσατο δις
 ἐπὶ τὴν Κωνσταντίνου ἰθύν, παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν κατὰ
 καιρὸν πατριαρχούντων ἐν Ἱεροσολύμοις, πρὸς τε τὸν Βασι-
 λέα Ἀναστάσιον, καὶ Ἰουστινιανόν. Φθάσας δὲ εἰς τὸ ἀ-
 κρότατον τῆς κατὰ Χριστὸν ἡλικίας, ὡς ἑτῶν γενέσθαι
 τεσσαράρων καὶ ἐνενήκοντα, πρὸς Κύριον ἐξῆλθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
 Ἀναστασίου.

Στίχ. Ἀναστάσιον τριῶ ὡς σεβόμενον,

Τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μετ' αὐ-

Οὗτος ὁ Ἁγιος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσιος, ἰδὼς
 ποτὲ τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀνε-
 ρευωμένους καὶ ἀνακρινόμενους, καὶ μεληδὸν κατατεμνο-
 μένους ὑπὲρ τῆς τοῦ Θεοῦ ὁμολογίας, Χριστιανὸς ὢν, καὶ
 μεμνημένος τὰ τούτοις ἐκ Θεοῦ ἀποκείμενα ἀγαθὰ, ἐπε-
 δύμει καὶ αὐτὸς τὸν ἴσον ἀγωνίασθαι δρόμον. Καὶ δὴ
 ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐθερμάνθη ἡ καρδιά αὐτοῦ, καὶ τῷ
 Σταυρῷ σημειωσάμενος ἅπαν τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἐπὶ τὸ στα-
 διον ἵδραμι, καὶ τοῖς ἐν μέσῳ τοῦ συνεδρίου μεγάλῃ φωνῇ
 ἐξέβησεν· Εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφα-
 νῆς ἐγενόμενῃ τοῖς μὴ ἐπερωτῶσι (Ἠσ. 64.),
 Πάντων δὲ ἀνευσιάντων εἰς αὐτὸν, εἶπεν· Ἀκούσατε οἱ ὑ-
 κηρίται πάντες τοῦ διαβόλου, ἀκούσατε· Ἐγὼ Χριστι-
 ανὸς εἰμι, καὶ εἰς τὸν Κύριόν μου Ἰησοῦν Χριστὸν πιστεύω·
 τὰ δὲ εἰδῶλα ὑμῶν, καὶ τοὺς ταῦτα προσκυνοῦντας, ἀνα-
 θεματίζω καὶ ἀποστρέφομαι. Οἱ δὲ, τὸ πεπαρήρησιασμένον
 αὐτοῦ διασάμεινον, ἐξεπλάγησαν. Καὶ εὐθὺς ἀποδύσαντες
 αὐτὸν, ἐκρίσθησαν σφιδράς, καὶ ἔπειτα· Ταῦτα μὲν εἰσι

τῆς προπτείας καὶ ἀναιδεΐας σου· ὅτι δὲ τὸν Χριστὸν σίβη μὴ ἀρνούμενος αὐτὸν, τὴν κεφαλὴν σου ἀποτμηθεῖς, βόρα ἰχθύων, καὶ ἱρπετῶν, καὶ πετεινῶν ἐναλίω τῆ σήμερον γενήσῃ. Ὁν περ εὐθέως οἱ δῆμοι λαβόντες, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ μικρὸν τῆς γῆς ἀποδάντες, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπέριψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Διογένης, λιθοβοληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Χαίρων ὑπ' ἀνδρῶν ἐνδιδύσκειται πλάινων,
Χιτῶνα Μάρτυς λαῖνον Διογένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀβέρκιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐπαθλον Ἀβέρκι σοὶ τομῆς μέγα.

Οὐ γὰρ κότινος, οὐρανὸς δὲ τὸ στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Νόννος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Φυγόντα Νόννον ἀντικειμένου πέδην,
Πεδοῦσι νεκρὸν κείμενον ταῖς κειρίαις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Α'πέθον τὰ πρόσκαιρα, τῶν αἰωνίων διαμειβόμενος· σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, ὡς τῶν Ἀγγέλων πολιτευσάμενος, τὴν πολιτείαν, μεθ' ὧν καὶ συνέψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βοᾶ· χαριστήρια, ἡ σὴ μέγιστη Λαύρα καὶ πάντιμος, οἰκιστὴν σε καὶ κτίστην, καὶ πολιούχον προβαλλομένη Σοφὴ, καὶ καυχωμένη κραυγάζει πρὸς Κύριον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Α'παύστως ἰκέτευε, Σάββα θεόφρον ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου· ἐκτενωῶς τε δυσώπει, τοὺς σοὺς καμάτους δικαιοῖν αἰεὶ, καρποφοροῦντας, τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα πανάχραντον, τῆς ὑπὲρ λόγον Λόγους σαρκώσεως, καὶ Παστάδα καὶ Θρόνον, ὀρθὰ φρονοῦντες σὲ ὀνομάζομεν, καὶ γεγηθότες, τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η'. Ἐπταπλασίως κείμενον.

Ε'ν εὐφροσύνῃ Ὅσιε, τῶν Ἀγίων τὰ ταύματα, τῆς καθαρωτάτης, σὺ ψυχῆς προτρέχουσιν, εἰς τόπον ἀνέσεως, εἰς φωτεινὰ σκηνώματα, ἐνθα τῶν Ἀγίων, οἱ χοροὶ ποδηγοῦντες μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐνα τὰ σὰ θαυμάσια· τοὺς γὰρ θῆρας ἡμέρωσας, προμαθηρεμίσας, τῶν παθῶν τὰ κίματα· προλέγεις τὰ μέλλοντα, προφητικῶ

χαρίσματι· στίφη τῶν θαμιόνων, φυγαθειῶν ἐλαύνεις, εὐτόκοις ἀγρυπνίας, προσευχαῖς καὶ νηθείαις, Σταυρῷ τε τῇ ἀμάχῳ, θυνοῖμι Θεοφόρε.

Ο' Μωϋσῆ τὸ πρότερον, ἀπὸ στυλοῦ φθιγόμενος, στυλον ἀπὸ γῆς, εἰς οὐρανοὺς ἀλόφωτον, ἐκτείνας σοὶ ἔδειξεν, ἐνθα καὶ τῶν κατὰκειται, τὸ καρτερικόν σου, καὶ πολυάθλον σῶμα· ὃ πίστει παρεσῶτες, εὐσεβῶς μελωδοῦμεν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χαρμονικῶς ἡ μνήμη σου, ἐκτελεῖται Πανεύφημη· τὴν χαροποιὸν γὰρ ἀρετὴν ἐνδεδουσαι, τὸ ὄντως ἰμάτιον, τῆ σωτηρίας καὶ καθαρὸν, καὶ φωτεινὸν τῆς εὐφροσύνης χιτῶνα· ὃ νῦν ὠραϊσμένος, μελωδεῖς ἀνευδότης· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμω τετοκας, καὶ Παρθένος διέμενας, καὶ τῷ ξένῳ τόκῳ σου, συνήψας ἅπαντα, τὸν χρόνον πόλεμον, καὶ τὴν μακρὰν διάσασιν, λύσασα, Χριστὸν τὸν τῆς εἰρήνης δοτῆρα, βασταῖζουσα ἐν κόλπῳ· ὃν πιεῶς εὐλογῶντες, σὲ πόθῳ ἀνυμνοῦμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ῥδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Μυρίζαι σου ἡ θῆκη πνευματικῆν, εὐωδίαν· πλουσίως εὐφραίνουσα, τοὺς σοὺς υἱούς, σὲ περιεστώτας εὐκρινῶς, ἐνθυμουμένους Ὅσιε, τὴν Ἀγγελικὴν σου διαγωγὴν, καὶ τὴν σοὶ δεδομένην, λαμπρότητα καὶ δόξαν, καὶ τὴν αἰδίων τερπνάτητα.

Ε'ρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ γῆ, ἡ διψῶσα εἰς ἔλη ἐγένετο, ταῖς προσευχαῖς, μετασκευασθεῖσα· Πάτερ ταῖς σοῖς ἀσκητικαῖς γὰρ φάλαγγες, ταύτην κατοικοῦσι· ποταμηδὸν ἡ χώρα Ἰορδάνου, ἐξηύθησεν ὡς κρίνον, ἀρδευομένη τοῖς σοῖς δάκρυσιν.

Λαμπρότης τῶν Ἀγίων ἐν οὐρανοῖς, ὡς δὲ καὶ σοὶ Πάτερ ἀπέτειλε· τὸν γὰρ Χριστὸν, τὴν δικαιοσύνην τὴν ἀληθῆν, περιφανῶς ἠγάπησας, αὐτὴν πολιτείαν ἰχνηλατῶν, τὴν τούτου ζωφόρον, Παμμακάρο ἐμπίσσω, ὡς δυνατόν σοι ἀγιότητα.

Πλουσίως Θεοφόρε λάμπων φωτὶ, καὶ χορείαις Ἀγγέλων θεώμενος, φωτεινῶς, περιπαλοῦσας τὸ τρισσὸν φῶς, καὶ δεχομένας χάριτι, ταῖς τῆς θεοπτίας ἐπιβολαῖς, μὴ παύσῃς ἰκετεύων, ἀφέσεως πταισμάτων, ἀξιωθῆναι τῆς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Ο'ραθὴς ὡ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκαῦσα ἐν σῶματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατήρ ἠρεῦξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν

καὶ τῶν σωματίων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβηται.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν ἔρημον ἐπόλισας, τρόποις ἐν φιλοσόφοις, Πατέρων τὸ ἀγλαῖσμα, Σάββα Πάτερ θεόφρον, καὶ ταύτην ἀπετέλεσας, νοπτόν Παράδεισον, κομῶσαν ἀνθεσι θείοις, μονοτρόπων τῷ πλήθει, τῶν ἀξίως τελούντων, τὴν σὴν σεβάσιμον μνήμην.

Ἐτερον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Η ἔρημος εὐφραίνεσθω, καὶ ἐξανθείτω ὡς κρίνον, ὅτι ἐπλήθυνας ταύτης, τὰ τέκνα Σάββα θεόφρον· ἡ χώρα τοῦ Ἰορδάνου, ἀγλαίσθη νῦν χαρμοσύνης, ἐν τῇ θεία σου μνήμῃ.

Θεοτοκίον.

Χρυσοκλωτάτε Πύργε, καὶ δωδεκάτειχε Πόλις, ἠλιοσταλακτε Θρόνε, Καθέδρα τῆ βασιλείας, ἀκατανόητον θαῦμα! πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην!

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο ὑπερόπτης τῶν κάτω, καὶ παρεπίδημος, ὁ ἐραστής τῶν ἄνω, καὶ ἐρημοπολίτης, Σάββας ὁ θεόφρων, πάντας ἡμᾶς, ἐορτάσαι προτρέπεται, τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας αὐτοῦ πιστῶς, τὴν ἡμέραν τὴν σεβάσιμον. Δίς.

Εξω σαρκὸς καὶ τοῦ κόσμου, ταῖς ἀρεταῖς γεγονώς, καὶ δι' αὐτῶν δοξάσας, ἐπὶ γῆς διὰ βίου, τὸν Κύριον τῆς δόξης, Πάτερ σοφὲ, κατ' ἀξίαν δεδοξάσαι, καὶ ἰαμάτων ἐδειχθῆς θεία πηγή, παρ' αὐτοῦ Σάββα θεόληπτε.

Μέτριος ἀνακος πρᾶος, ἀπλοῦς ἡσύχιος, ὡς χρηματίσας Πάτερ, ὑπὲρ ἀνθρώπων ὄντως, καὶ αὔλος ἐν ὕλῃ, οἶκος Θεοῦ, καθωράθης παναξίος, ταῖς ἐξ αὐτοῦ προεξέχουσας σοὶ δωρεαῖς, συμπαθῶς διαπορθμεύων ἡμῖν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσσε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς ἔρανοις, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας ταῖς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τῆ Κανόνος Ῥδὴ γ'· καὶ 5'.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τῆ θαυματουργοῦ.

ἐν τῷ μικρῷ εσπερινῷ.

Ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μύρω θεῖω σε ἔχρισε, θεία χάρις τοῦ Πνεύματος, Μύρων προεδρεύσαντα καὶ μυρίσαντα, ταῖς ἀρεταῖς ἱερώτατε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ἠδυπνόαις τε εὐχαῖς, τὰ δυσώδη διώκοντα, πάθη πάντοτε· διὰ τοῦτό σε πίστει εὐφημοῦμεν, καὶ τελουμέν σου τὴν μνήμην, τὴν παναγίαν Νικόλαε. Δίς.

Ὡς λαμπτήρᾳ σε ἄδυτον, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, ἐν τῷ σπέρματι ἀναλαίψαντα, τῆς Ἐκκλησίας Νικόλαε, καὶ κόσμον φωτίζοντα, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, τὴν ἀχλὺν ἀπελαινοντα, καὶ ἐξάιροντα, ἀθείας χειμῶνα καὶ γαλήνην, ἐργαζόμενον βαθεῖαν, χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Καὶ παρῶν καὶ φαινόμενος, ἐν ὀνείροις Νικόλαε, τοὺς ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν ἔσωσας, ὡς συμπαθῆς ὡς φιλάγαθος, ὡς ῥύσης θερμότητος, ὡς προσταίτης ἀληθῆς, τῶν πιστῶς ἐξαιτούντων σου, τὴν ἀντίληψιν, ἱερώτατε Πάτερ τῶν Ἀγγέλων, συμπολίτα Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν ἰσοστάσιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Κληρονόμῳ Θεοῦ, συγκληρονόμῳ Χριστοῦ, λειτουργῆ Κυρίου, Ἁγίε Νικόλαε, κατὰ τὸ ὄνομά σου, οὕτω καὶ ἡ πολιτεία σου· συνεξέλαμψε γὰρ τῇ πολιᾷ ἡ σύνεσις· ἐμαρτύρει τὸ φαιδρὸν τοῦ προσώπου σου, τῆς ψυχῆς τὸ ἀνεξίκακον· ἐβεβαίωσεν τὴν πραότητα, τοῦ λόγου τὸ ἡσυχον· ἡ ζωὴ σου ἐνδοξος, καὶ ἡ κοίμησις μετὰ Ἀγίων. Πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ, Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Νικόλαε μακάριε, προσπίπτοντά με οἰκτιρόν, θέμαί σου, καὶ τὰ ὄμματα σοφῆ, φωτίσον τῆς ψυχῆς μου, ἵνα καθαρῶς βλέψω, τὸν φωτοδότην καὶ οἰκτίρμονα.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Εχθρῶν ἐπιζητούντων με, κακοποιῆσαι Ἄγιε, ἐξελοῦ με, παρρησίαν πρὸς Θεόν, ὡς

ἔχων Ἱεράρχα, Νικόλαε παμμακάρι, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἰμάτων σωσόν με.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσ.

Λιμένα σε ἀχείμαστον, καὶ τείχος ἀπροσμάχητον, Ἱεράρχα, σὲ κεκτῆμεθα πιστοὶ, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, καὶ ὁδηγὸν ψυχῶν καὶ πρόμαχον.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ζηλώσας ὁ ἀντίδικος, τὴν ποιμήνην σε Παν-ἀχραντε, καθ' ἐκάστην, ἐκζητεῖ ὁ πονηρός, κατάβρωμα ποίησαι· ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε, τῆς τούτου βλάβης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογῶμεν τὴν ἀ. γάσιν τῆ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μύροις, παροικήσας αἰσθητῶς, μύρον ἀληθῶς ἀνεδείχθης, μύρω χρισθεῖς νοητῶ, Ἅγιε Νικόλαε, Ἀρχιεράρχα Χριστῷ καὶ μυρίζεις τὰ πρόσωπα, τῶν πίστει καὶ πόθῳ, σοῦ τὴν πανασίδιμον, μνήμην τελούντων αἰεὶ, λύων συμφορῶν καὶ κινδύνων, τῆς καὶ τῶν θλίψεων Πατέρ, ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον πρεσβείαις σου.

Νίκη, φερωνύμως ἀληθῶς, τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἀνεδείχθης, ἐν πειρασμοῖς κραταιά, Ἅγιε Νικόλαε, θρασύων ὄντως Χριστοῦ· πανταχοῦ γὰρ καλούμενος, ὁξέως προφθάνεις, πόθῳ τοὺς προστρέχοντας, ὑπὸ τὴν σκέπην σου· σὺ γὰρ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, πίστει ὀπτανόμενος σωζεις, ἐκ τῶν πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Οφθης, Κωνσταντίνῳ Βασιλεῖ, σὺν τῷ Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, καὶ τούτους φόβῳ βαλῶν, οὕτως αὐτοῖς εἶρηκας· Λύσατε δὴ ἐν σπουδῇ, τῆς εἰρηκτῆς οὐς κατέχετε, δεσμίους ἀδίκως, αἰθῶους τυγχάνοντας, τῆς παρανόμου σφαγῆς· ὁμως ἀλλ' εἰάν παρακούσης, ἐντευξιν ποιήσομαι Ἀναξ, κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον δεόμενος.

Μέγας, ἀντιλήπτωρ καὶ θρασύς, ταῖς ἐν τοῖς κινδύνοις τελοῦσιν, ὑπάρχεις ἐνδοξε, Ἅγιε Νικόλαε, ἱεροκήρυξ Χριστοῦ, τοῖς ἐν γῆ καὶ τοῖς πλέουσι, τοῖς πόρρω καὶ πέλας, οἷα συμπαθέστατος, καὶ πρεσβευτῆς κραταιός· ὅθεν συνελθόντες βοῶμεν· Πρέσβευε πρὸς Κύριον ὅπως, πάσης λυτρωθῶμεν περιστάσεως (*).

(*) Ταῦτα μόνα τὰ τέσσαρα Προσόμοια ὑπάρχουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ, καὶ ταῦτα ὁμοίως ψάλλονται ἐν τῇ Με-

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός·

Ποίσις εὐφημιῶν :

Ποίσις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδῆσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν σαρκὶ ἐν Μύροις ὑπάρχοντα, καὶ πνευματικῶς πᾶσι προφθάνοντα, τοῖς εἰλικρινῶς αὐτὸν ποθοῦσι· τὸ πάντων, τῶν θλιβομένων παραμύθιον, καὶ πάντων, τῶν ἐν κινδύναις καταφύγιον· τῆς εὐσεβείας τὸν πύργον· τῶν πιστῶν τὸν πρόμαχον· τὸν δὲ οὐ ὀφρὺν δυσμενῶν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίσις μελωδικαῖς ᾄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλον, καὶ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον· τὸν τῆς Ἐκκλησίας πρωτοστάτην· τὸν μέγαν, προασπιστὴν τε καὶ διδάσκαλον· τὸν πάντας, τοὺς κακοδόξους καταισχύνοντα· τὸν ὀλετήρα Ἀρείου, καὶ θρασύων ἀντίμαχον· τὸν δὲ οὐ τὴν τούτου ὀφρὺν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίσις προφητικοῖς ᾄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν τὰ πόρρω ὄντα προβλέποντα, καὶ ταῦτα σαφῶς, προαγγέλλοντα, προθεσπίζοντά τε ὡς παρόντα· τὸν πᾶσαν τὴν οἰκημένην περιθέοντα, καὶ πάντας ἀδικημένους ἐκλυτρούμενον· τὸν ἐν ὀνείροις ὀφθέντα, Βασιλεῖ θεόφρονι, καὶ τοὺς πρὶν δεσμίοις σφαγῆς, ἀδίκως ῥυσάμενον, τὸν πλουτοῦντα τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἱεραρχῶν τὴν καλλονὴν, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τὴν βρύσιν τῶν θαυματίων, καὶ τῶν πιστῶν ἀντιλήπτορα μέγιστον, συνελθόντες ὡ φιλέορτα, ᾄσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τῶν Μυρέων φρουρός, καὶ πρόεδρος σεπτός, καὶ στύλος ἀπερίτρεπτος. Χαίροις φωστήρ παμφαέστατε, ὁ τὰ τοῦ κόσμου πέρατα, θαλάμπων τοῖς θαύμασι. Χαίροις τῶν θλιβομένων ἡ θεία χαρμοσύνη, καὶ ἀδικουμένων θρασύτατος προστατῆς. Καὶ νῦν παμμακάρι Νικόλαε, μὴ πάσῃ πρεσβείῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίσει καὶ πόθῳ τιμώντων αἰεὶ, τὴν χαρμοσύνην καὶ πανέορτον μνήμην σε.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, Ἦχος ὁ αὐτός·

Σπῆλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἄμναις γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν· Φάτην δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πραι-

γάλη Ἐκκλησία. Ταῦτα δὲ ἐφεξῆς ἕτερα τρία ἐλλείκουσι μὲν ἐκ τοῦ χειρογράφου, σημειοῦνται δὲ καὶ ἐν τῷ νεοτυπῶτῳ Τυπικῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας σελ. 41, ὡς ποίημα Νικολάου τοῦ Μαλαξοῦ, περὶ τοῦ δὲ πλατύτερον εἰς τὰ Πρελεγομένα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Ξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦν-
τες, μαρτυρεῖτε θάυμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι
ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν,
τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὠφθη Κύριος ἐκ
Παρθένου Μητρός· ὄνπερ καὶ κύψασα, δουλι-
κῶς ἢ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο
τῷ ἐν ἀγκαλαῖς αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ
πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός;
Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡ-
μέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 18. **Μ**νήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία
Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος
ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν· καὶ θνητός, ὃς εἶδε
φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορευέσθαι,
ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιώτερα
δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται
αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς
ἐγγίζουσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον
αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκ-
πορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ
γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ
τέκνα, σεμνά γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρω-
πος, ὃς τὰς ἐμαῖς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξο-
δοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμαίεται θέλῃσις
παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ
προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· Ὅτι ἐγὼ
ἢ Σοφία κατεσκευάσα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ
ἐννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ
ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ
τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦν-
τες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακα
πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεσθε καρδίαν.
Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνά γὰρ ἐρῶ,
καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν
μελετήσῃ ὁ λαίρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναν-
τίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πᾶν-
τα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐ-
ταῖς σκολιόν, οὐδὲ βραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα
ἐστὶ τοῖς νοῦσι, καὶ ὀρθά τοῖς εὐρίσκησι γνῶσιν.
Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυ-
ρίῳ ἢ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 18. **Σ**τόμα δικαίου ἀποσταῖ σοφίαν, γλῶσσα
δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων
ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν κατα-
στρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδελυγμα ἐνώπιον
Κυρίου, σταθμίον δὲ δίκαιον δεκτόν αὐτῷ. Οὐ
εἰάν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ
ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων

ὀδηγήσει αὐτοὺς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετήτων
προνομεύσει αὐτῆς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα
ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ρύσεται ἀπὸ
θανάτου. Ἀποθανῶν δίκαιος ἔλιπε μεταίμελον·
πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν
ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς,
ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία. Δικαιοσύνη ἀν-
δρῶν ὀρθῶν ρύσεται αὐτοὺς, τῇ δὲ ἀβουλία ἀλί-
σκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δε-
καίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν
ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει,
ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδεται ὁ ἀσεβῆς. Ἐν στό-
ματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δι-
καίων εὐοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθω-
ται πόλις, καὶ ἐν ἀπώλειᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλία-
μα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, εὐ-
ματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει
πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυ-
χίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος εἰάν φθᾷσῃ τελευτήσαι, ἐν ἀναπαύ-
σει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυ-
χρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλά
δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας,
βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος,
ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετε-
τέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐ-
τοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία
γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμ-
βασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον.
Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μα-
κροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἢ ψυχὴ αὐτοῦ·
διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ
λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες
ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος
ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκ-
λεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Ε'νατενίσας ἀκλινῶς τῷ ὕψει τῆς γνώσεως,
καὶ κατοπτεύσας ἀδήλως σοφίας τὸν βυ-
θόν, σαῖς διδαχαῖς κόσμον κατεπλήτισας, Πά-
τερ. Ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ Χριστὸν δυσώπει, Ἱεράρχα
Νικόλαε.
Ὁ αὐτός.

Α'νθρωπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὲ θεράπον,
καὶ οἰκονόμῃ τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, καὶ
ἄνερ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, στήλη τε
ἔμφυχε, καὶ ἔμπνους εἰκὼν· ὡς θεῖον γὰρ θη-
σαυρόν σε, ἢ τῶν Μυριέων Ἐκκλησία, ἀγαμένη
προσήκατο, καὶ πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἀνιδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου Χριστὸς ὁ Θεός, Ἱεράρχα Νικόλαε· ἐν γὰρ τοῖς Μύροις μυρίζων, διαλάμπεις φαιδρῶς τοῖς θείοις σου κατορθώμασιν, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν προστάτα· διὸ ἰκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πάτερ Νικόλαε, ἡ μυροθήκη τῶν λειψάνων σου, τὰ Μύρα πολιοῦχε· διὸ καὶ δεσμίης, ἀκρίτως κατακρινέντας, ἐν ὄνειρῳ Βασιλεῖ τῇ ὄπτασίᾳ σου φανείς, ἠλευθέρωσας θανάτου, δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τότε, καὶ αἰεὶ, δι' ὄπτασίας σε φάνηθι, πρεσβέων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πάτερ Νικόλαε, εἰ καὶ τὰ Μύρα σιωπᾷ, ἀλλ' ὁ κόσμος ὅλος, ὁ ὑπὸ σου φωτισθείς, καὶ ἡ τοῦ Μύρου εὐωδία, καὶ τῶν θαυμαμάτων τὰ πλήθη, ἀνακροῖ εὐφήμοις ὑμνωδίας, καὶ οἱ σωθέντες διὰ σὲ κατακρίτοι. Σὺν τοῖς ἐν Μύροις καὶ ἡμεῖς μέλποντες βοῶμεν· Πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Πάτερ Νικόλαε, τοῦ παναγίου Πνεύματος μυροθήκη ὑπάρχων, ὡς ἕαρ μυρίζεις εὐφρόσυνον, τῶν θείων ἀρωμάτων Χριστοῦ· τῶν Ἀποστόλων γὰρ μιμητὴς γενόμενος, τὴν οἰκουμένην περιπολεύεις, διὰ τῶν λόγων τῶν θαυμαμάτων σου. Ὄθεν καὶ τοῖς πόρρω ὡς ἐγγύς, δι' ὄνειρων ὄπτανόμενος, ἐκ θανάτου λυτροῦσαι, τοὺς ἀδίκῳ ψήφῳ θνήσκον μέλλοντας, διασωζων παραδόξως, ἐκ κινδύνων πολλῶν, τοὺς ἐπικαλουμένους σε. Διὸ καὶ ἡμᾶς, τῶν ἐπεμβαίνοντων δυσχερῶν, ἐλευθέρωσον σαῖς πρεσβείαις, τοὺς αἰεὶ ἀνευφημοῦντάς σε.

Ἦχος πλ. β΄.

Εὐδουλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ· εὐ' ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ· σὺ καὶ τὸ βῆρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας· σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι ταλαντον ἐπηνύξασας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοι σύρακῶν ἠνεῶνται· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιε Νικόλαε.

Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς αἶνον ἔδραμες τοῦ Κυρίου Νικόλαε, ἐν τῇ προσκαιρῷ ζωῇ, καὶ αὐτὸς σε ἐδόξασεν ἐν τῇ ἐπιφανίῳ, καὶ ὄντως ζωῇ. Διὸ παρρησίαν κекτημένος πρὸς αὐτόν, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, καρπὸς ἐφαίδρυνε τῶν πιστῶν τὰς καρδίας· τίς γὰρ ἀκούων τὴν ἀμετρόν σου ταπεινωσιν, τὴν ὑπομονὴν οὐκ ἐθαύμασε; τὴν πρὸς τοὺς πένητας ἰλαρότητα; θλιβομένων τὸ συμπαθὲς; πάντας θεοπρεπῶς ἐδίδαξας, Ἱεράρχα Νικόλαε. Καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον ἀναδησάμενος στέφανον, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Βηθλεὲμ ἐτοιμαῖζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτιν· τὸ σπήλαιον δεχέσθω· ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σμαὶ παρεδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδαίμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὐᾷ, κροῖζοντες· Ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλὴ· τὸ καθαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον· ὁ θεὸς τῆς θειοτάτης, ἱερωσύνης κανῶν· ὁ Ποιμὴν ὁ μέγας· ὁ φανώτατος, πυρσὸς ὁ τῆς νίκης, ἐπιφερόμενος ὄνομα· ὁ θεομένος, συμπαθῶς ἐπικλῶμενος· ὁ καμπτόμενος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι· ῥύστης ὁ ἐταμώτατος· φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι ταῖς πίστει τελουσί, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου. Χριστὸν καταπέμψαι, Παμμακάρισε δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις ὁ ἱερώτατος νοῦς· τὸ τῆς Τριάδος καθαρὸν ἐνδιαίτημα· ὁ στῦλος τῆς Ἐκκλησίας· ὁ τῶν πιστῶν στήριγμος· καταπονημένων ἡ βοήθεια· ἀστήρ, ὁ ταῖς λάμπεισιν, εὐπροσδέκτων δεήσεων, διασκηδάζων, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, σκότος πάντοτε, Ἱεράρχα Νικόλαε· ὄρμος ὁ γαληνόςτατος, ἐν ᾧ καταφεύγοντες, οἱ τρικυμίας τοῦ βίου, περιστατούμενοι σῶζονται. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Χαίροις ὁ ζήλου θείου πλησθεῖς, ἀπαγωγῆς τε πονηρᾶς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκον, ἐπιστασία φρικτῆ, καὶ ταῖς δι' ὄνειρων προσφοιτήσεσι. Πηγὴ ἡ πηγαζούσα, ἐν ταῖς Μύροις Νικόλαε, μύρα πλουσίως, καὶ ψυχὰς καταρδεύουσα, τὰ δυσώδη τε, τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα. Μάχαιρα τὰ ζιζάνια, τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα. Πτύον λικμίζον Ἀρείου,

τὰ ἀχυρῶδη διδάγματα. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ανθρώπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὲ Δεράπον, λειτεργέ Κυρίου, ἄνερ ἐπιθυμιῶν, σκευὸς ἐκλογῆς, στύλε καὶ ἰδραῖωμα τῆς Ἐκκλησίας, Βασιλείας κληρονόμη, μὴ παρασιωπήσης, τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ανήμευτε Παρθένη, πόθεν ἦκαίς; τίς ὁ τέκνων σε, τίς καὶ ἡ Μήτηρ σου; πῶς τὸν Κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς ἐκ ἐφθάρης τὴν νηδύν; μεγαλὴν παραδόξων ἐπὶ σοὶ φρικτῶν μυστηρίων, ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὀρώμεν Παναγία, καὶ προευτρεπιζόμεν ἐπάξιόν σοι χρέος, ἐκ τῆς γῆς τὸ Σπήλαιον· καὶ οὐρανὸν αἰτοῦμεν, παρασχεῖν τὸν Ἀστέρα· καὶ Μαίγοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ Ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰς δυσμαῖς θεάσασθαι, τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν, ὡς βρέφος γαλουχούμενον (*).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνεδειξέ σε τῇ κοίμῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἰσραήλ Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τὰ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται. Θεὸς ἐν αἰσυγγύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως, ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αστράπτεις ἐν τῇ γῇ, τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, Νικόλαε σοφὲ, καὶ κινεῖς πᾶσαν γλῶσσαν, εἰς δόξαν τε καὶ αἴνεσιν, τοῦ ἐν γῇ σε δοξάσαντος· ὃν ἰκέτευε, πάσης ἀνάγκης ῥυσθῆναι, τοὺς τὴν μνήμην σε, πιστεῖ καὶ πόθῳ τιμῶντας, Πατέρων ἐκλόγιον.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότη. δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βία-

(*) Ἀλλαχῆ ἀπαντᾶται, ἐν φάτῃ ἡ σπαργανέμενον.

θη, δεινῆς ἀπογνωσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν δευτέραν Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν πιστῶν προϊστασαι, σκέπων φρουρῶν τούτους μακάρι, καὶ ἐκ πάσης θλίψεως, ἀπολυτρεύμενος σαφῶς, Ἱεραρχῶν ὠραιότατον, κλέος καὶ δόξα, Νικόλαε Ὅσιε.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἔτοιμος, τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδης ἡ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Προσάτης θερμότατος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδειχθῆς Νικόλαε, τὰ τῶν αἵρέσεων, διδάγματα ἄθεα, λύων σὺν παρρησίᾳ· καὶ κανῶν ἀνεδείχθης, πᾶσιν ὀρθοδοξίας, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων, τῶν ἐφεπομένων σου θείαις, διδασκαλίαις καὶ εἰσηγήσει.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ταχύ δέξαι Δέσπονα, ταῖς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· λύσον ταῖς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ προστρεχόντων· σύντραψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, Πάναγνε κατὰ τῶν δούλων σου. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου. Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι. Ο' Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἰσραήλ.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Εὐδουλε ἀγαθὲ, καὶ πιστὲ· εὐεργάτα τοῦ ἀμπελώνος Χριστοῦ· σὺ καὶ τὸ βῆρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας· σὺ καὶ τὸ δοθὲν σοι ταλαντον ἐπηνύησας· καὶ τοῖς μετὰ σέ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοι οὐρανῶν ἠνέφκται· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιε Νικόλαε.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς 5'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ἡ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**δὴν ἐπενίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
» ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχίονι
» ὑψηλῷ, καὶ σῶσαντι τὸν Ἰσραὴλ· ὅτι δεδό-
» ξασται.

Σοφίας τὴν ἄβυσσον, ἢ τετοκυῖα, σταγόνα
σοφίας μοι, Πηγὴ χαριτόβρυτε, σεμνὴ κα-
τάπεμψον, ὑμολογήσαι τῶν χαρίτων σου τὸ
πέλαγος.

Υμῶ σε Πακύνητε, ἦν ἀνυμνοῦσιν, Ἀγ-
γέλων τὰ τάγματα, ὡς Θεὸν κηύσασαν,
τὸν ὑπερύμνητον· ὃν πᾶσα κτίσις ἀνυμνεῖ· ὅτι
δεδοξασται.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Σοὶ Νικόλαε θεῖον ἐξάδω μέλος. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στεφηφόρος βήματι Χριστοῦ, πάνσοφε Νι-
κόλαε, παρεστηκὼς σὺν Ἀγγέλων στρα-
τεύμασι, φωτισμὸν μοι δώρησαι, καταυγαίζον-
τα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν· ὅπως εὐφη-
μήσω χαίρων σου, παμμακάρε τὴν Πανήγυριν.

Οδοξάζων πάντας τῆς αὐτὸν, Κύριος δοξά-
ζοντας, σὲ τοῖς πιστοῖς καταφύγιον δέδω-
κε, πειρασμῶν ῥυόμενον, τῆς προσρέχοντα τῇ
σῇ σκέπη Νικόλαε, καὶ προσκαλουμένους πί-
στει σε, καὶ πόθῳ πανααίδιμε. Θεοτοκίον.

Ισωθῆναι πόθον μοι ἐνθεῖς, ὄφρις ὁ παμπόνη-
ρος, τῷ Πλαστουργῷ, ὡς αἰχμάλωτον ἤρ-
πασε· διαὶ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι, θεω-
δεῖς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομητορ, τὸν ἐμὲ
θεώσαντα γεγέννηκας.

Ἄλλος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς
κατὰ ἀλφάβητον, χωρὶς τῶν Τριαδικῶν καὶ
τῶν Θεοτοκίων.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Απόρῳ γλώττη καὶ χεῖλεσιν, ἐγκώμιον βρα-
χὺ καὶ παρακλήσιν, προσάξει τῇ σῇ Νι-
κόλαε, ἥκω θεομιμητῷ ὑπεροχῇ· ἀλλ' ὡς πλου-
τοδότης, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἴλεων δίδου μοι.

Βροτὸς ὑπάρχων οὐράνιος, ἰσαγγελοσ ἐν γῇ
πεφανέρωσαι· χηρῶν ἀντιλήπτωρ μέγιστος,
καὶ καταπονουμένων ἐκδικητής, πάντων θλι-
βομένων, ἐν κινδύνοις βοηθός, Πάτερ Νικόλαε.

Γνωρίζει πᾶσα ὑψηλὸς, Νικόλαε τρισμάκαρ
τὰ θαύματα, τῶν σῶν ἀρετῶν τὸ πέλα-
γος, πένητες τὸν Προστάτην, καὶ ὄρφανοί, χῆ-
ραι τὸν τροφέα, καὶ τυφλοὶ τὸν ὁδηγόν, πάν-
τες τὸν πρῶμαχον. Τριαδικόν.

Τριαδα σεβῶ τὴν ἀκρίστον, Πατέρα καὶ
Υἱόν σὺν τῷ Πνεύματι, αἰσίαι ἀπλήν

Θεότητα, φύσιν μὴ τεμνομένην οὐσιωδῶς, τρεῖς
ταῖς ὑποστάσεσι, διαίρων προσωπικῶς, καὶ κα-
θ' ὑπόστασιν. Θεοτοκίον.

Απόρως Λόγον συνείληφας τὸν ἕνα τῆς
Τριαδος Πανάχραντε, καὶ τοῦτον σαρκί
γεγέννηκας, μείνασα μετὰ τόκον ὡσπερ τὸ
πρὶν· τοῦτον ὡς Υἱόν σου, καὶ Θεὸν ὑπὲρ ἡ-
μῶν αἰεὶ ἰκέτευε. Καταβασία.

» **Χ**ριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ
» ἑρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς,
» ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ
» ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί· ὅτι δεδό-
» ξασται.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θελήμα
» σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρα-
» νόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας
» ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Οὐρανὸς ὁ καθαρῶτατος, τὸ τοῦ Βασι-
λέως ἀνάκτορον, ὁ χαριτόπνους ἀληθῶς,
καὶ εὐώδης Παραδείσος, ἡ ἐλπίς Χριστιανῶν,
ἢ Θεοτόκος ὑμνεῖσθω μοι.

Λόγῳ τὸν Λόγον ἀπεκύησας, τὸν τῷ λόγῳ
πᾶσαν πρὸς ὑπαρξιν, παραγαγόντα λο-
γικὴν, φύσιν ἅμα καὶ ἄλογον, ἀλογίας ἐκλυ-
τρούμενον, βροτοὺς Παντευλόγητε.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Νικόλαε μακάριε, τοῦ Δεσπότου γνήσιος,
σὺ μαθητῆς γενόμενος, διασώζεις τοὺς
σοὶ προσρέχοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ
θανάτου πικροῦ.

Ιλάσθητι τοῖς δούλοις σου, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, Νικολαίου
τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σὲ μεσιτείαις
Πολυελεε. Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν τάρραχον, τῶν παθῶν μου
Δέσποινα, καὶ τὴν ζωὴν κυβέρνησον,
Παναγία Χριστὸν ἢ τέξασα· ἐν ᾧ ἐστερωώθη
ἡ καρδιά μου.

Ἄλλος τοῦ Ἁγίου. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Δέλτον ἐν καρδίᾳ, κεκτημένος Θεόφρον πολ-
λῶν ἀρετῶν, ἐγγεγραμμένην ἀθανάτῳ,
καὶ ἀχράντῳ δακτυλῳ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Νι-
κόλαε, ὑπὲρ κηρίον καὶ μέλι γλυκὺ, σταίξεις
ἐν τοῖς λόγοις σου.

Εδειξεν ἡ χάρις, ἐπὶ σὲ παραδόξως τὰ
θαύματα· ἢ φαδρᾶ γὰρ σου πολιτεία,
ὡ Νικόλαε ὄντως, χρυσοῦ παντὸς τηλαυγέτε-
ρον, ὑπεραστράπτει καὶ λάμπει ψυχαῖς, ἀγγλῆ
θεοῦ Πνεύματος.

Ζῆς καὶ μετὰ πότμον, ἐν ὄνειροις σαφῶς ὀπτανόμενος, καὶ νεανίας ἐκ θανάτου, παραδόξως λυτροῦσαι, βωῶν ἐμφανῶς τῷ Ἄνακτι· Μὴ ἀδικήσης τοὺς ἄνδρας, ἐπεὶ φθόνῳ διεβλήθησαν.

Τριαδικόν.

Πλευσ γενοῦ μοι, Παναγία Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐν ἀμέτροις πλημμελείαις, ῥυπώδεντι τῷ βίῳ, Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, διατηροῦσά με πάντοθεν καὶ αἰεὶ, ἄτρωτον ἐκ θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Νέμοις Θεοτόκε, σωτηρίας ἐλπίδα τοῖς δούλοις σου, καὶ ἐν ἀνάγκαις καὶ κινδύνοις, ταχυδρόμοις πρεσβείαις, φρυεῖν, βοηθεῖν παράσθηθι· σὺ γὰρ τὸ κλέος ἡμῶν τῶν πιστῶν, πέλεις Θεονούμφευτε.

Καταβασία.

» **Τ**ῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννη-
» **Τ**ῷ δέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχά-
» των ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χρι-
» στῷ τῷ Θεῷ βοηθώμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέ-
» ρας ἡμῶν, Ἄγιος εἰ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸν ἰαμάτων ὑπερχειλῆ, καὶ πηγὴν σε θαυμαμάτων ἀνελλιπῆ, ἔδειξε Νικόλαε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος· οἱ γὰρ βαρεῖαις νόσοις, πικρῶς πιζόμενοι, καὶ συμφοραῖς τοῦ βίου, δεικῶς ἐταζόμενοι, πάσης ἀθυμίας, ἀκεσώδυνον ὄντως, εὐρίσκουσι φάρμακον, τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρίσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβῆσα ἀφράστως Μήτηρ Θεῆ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστη μου. Δέσποινα Παρθένε Ἄγνη, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πνεύματι προβλέπων, προφήτα Ἄβ-
» βακαύμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν,
» ἐκήρυττες βωῶν· Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐ-
» πιγκωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀ-
» ναδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θανάτου μὲν αἰτία, ἡ Εὐὰ τοῖς βροταῖς, συμβουλίᾳ ὄφως, γεγένηται Ἄγνη· σὺ

δὲ Παρθένε τεκούσα λόγῳ τὸν Λόγον, ἀθανασίας καὶ ζωῆς πρόξενος ὦφθης· ὅθεν ἐπαξίως ὑμνοῦμέν σε.

Εν πνεύματι Προφῆται, προεἰδόν σε Ἄγνη, Ὄρος Πύλην Τραίπεζαν, ἀγίαν Κιβωτὸν, Λυχνίαν Θρόνον ζωῆς, Σταύμον καὶ Κλίνην, Θεοῦ Μητέρα, ἐν συμβόλοις σε δηλοῦντες, ὧν ἡμεῖς ὀρώμεν τὴν ἔκθασιν.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐληλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ομιλήσας, καθαρῶς ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, φωτοφόρος γέγονας, κόσμου φωτίζων τὰ πέρατα, πᾶσι παριστάμενος, καὶ πάντας σώζων, τοὺς πίσεισαι προσρέχοντας.

Λυτροῦμενος, ἐκ θανάτου ὡς ὦφθης τὸ πρότερον, νεανίας Ὅσιε, οὕτω καὶ νῦν με διασώσον, πάσης περιστάσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ κινδύνων παμμακάριστε.

Απίστραψας, ἀρετῶν λαμπηδόνας Πακόλβιε, μιμητῆς πανάριστος τοῦ σῆ Δεσπότη γενόμενος· σώζεις δὲ καλούμενος, τοὺς εὐλαβεῖα καὶ πόθῳ σε δοξαζοντας.

Θεοτοκίον.

Εληλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, σωματωθησόμενος, καὶ διασώσων ὡς εὐσπλαγχνος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κράυγαζῶ σοι· Χαῖρε Θεοτόκε Πανάμωμε.

Ἄλλος τοῦ Ἁγίου. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Η κλησίς σου μόνη ἀληθῶς, ἐν πάσαις τῶν ἐχθρῶν βουλαῖς, προσκαλουμένη θᾶττον ῥύεται, τοὺς κράζοντάς σοι θερμῶς, ἱερεῖ Νικόλαε· Ὡς πρὶν στρατηλάτας ἐλυτρώσω, διάσωσον καὶ ἡμᾶς, πάσης ἐκ δεινῆς περιστάσεως.

Θρόνῳ παριστάμενος Θεοῦ, πρεσβεύειν ἐκτενῶς σοφέ, μὴ διαλίπης ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν σῶν πιστῶν οἰκετῶν, θαυμαστὲ Νικόλαε· ἵνα τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, ῥυσθῶμεν καὶ ἐξ ἐχθρῶν, γνώμης πονηρᾶς καὶ κακώσεως.

Πάματα βρούεις πανταχῶ, τοῖς πίσει σοι προστρέχουσι, καὶ ἐκ δεσμῶν λυτροῦσαι ἅπαντας· διὸ τὴν λύπην ἡμῶν, εἰς χαρὰν μετέβαλε, ταῖς σαῖς εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις, Νικόλαε φαεινέ, θραύων τὴν ὄφρυν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Ανάρχε Θεότητος ἀρχὴν, Πατέρα καὶ Υἱὸς τιμῷ, καὶ Πνεῦμα σέβῳ τὸ πανάγιον, τὴν πάντων παντουργικὴν, ἐνιαίαν ἀτμῆτον, τρισὶ χαρακτῆρσι καὶ προσώποις, διηρημένην αἰεὶ, μίαν Βασιλείαν ἀμέριστον.

Θεοτοκίον.

Σὺ ὄντως ἐπέκεινα βροτῶν, Ἀγγέλων τε ὑπέρτιμος, Θεογεννητορ Κόρη πέφηνας· τὸν πάντων γὰρ Ποιητὴν, ἐν γαστρὶ συνειληφας,

σάρκα υλικὴν ἠμφιεσμένον, τεκῆσα δίχα σπο-
ραῖς. Ὁ καινοπρεποῦς θεωρήματος!

Καταβασία.

» **Ρ**άβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰησοῦ, καὶ ἄνθος
» ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀ-
» νεβλάστησας ἐξ ὄρου ὁ αἰνετός, κατασκί-
» δασίος, ἤλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
» αὐλός καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.
Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸ φαινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον, φῶς τὸ ἀ-
» πρόσιτον, τοῖς ὀρθρίζουσιν ἐπὶ τὰ κρι-
» ματα, τῶν ἐντολῶν σου, Δέσποτα φιλάνθρω-
» πε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

» **Ὁ**ς Κιβωτός Σεμνὴ ἀγιάσματος, καὶ ὡς πυ-
» ρίμορφος Θρόνος ἅγιος, καὶ ὡς Παλάτιον
» ἡγιασμένον, Δέσποινα ἐχώρησας, Θεὸν Παν-
» τοκράτορα.

» **Μ**ήτηρ ἀπειράνδρου ἐν παρθένοις σύ, αὐθις
» Παρθένος δὲ, ἐν μητράσι μόνῃ Πάναγνε
» ἀρρήτως ὠφθης· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν φύ-
» σεις ἀμείβοντα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ φωτισμός.

» **Θ**εοπρεπεῖ, πολιτεία Τρισμάκαρ λελαμπρυ-
» σμένος, τοὺς κατακριθέντας ἀδίκῳ ψήφῳ
» θανατωθῆναι, παραστὰς ἐλυτρώσω, τῷ Δεσπό-
» τη Χριστῷ κραυγάζοντας· Ἔτερον ἐκτός σου,
» Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.

» **Ε**ν ἕρανοῖς, τὴν αἰδίου δόξαν νῦν ἐποπτεύων,
» καὶ τῆς ἀπορρήτου καὶ θείας αἴγλης, ταῖς
» φανοτάταις ἐντροφῶν λαμπηδόσι, σκέπασόν με
» τῇ προστασίᾳ σου, Ὅσιε θείραπον, Χριστοῦ παν-
» σεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

» **Γ**να τὴν σὴν, ἐκζητήσης εἰκόνα συγκεχωσμέ-
» νην, τοῖς πάθεσι Σῶτερ ταῖς οὐρανίου, λα-
» δῶν δυνάμεις, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, ἐπε-
» φάνης τοῖς σοῖ κραυγάζουσιν· Ἔτερον ἐκτός
» σου, Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

» **Κ**ηρύττει σου Πάτερ, τὰ θαύματα νῦν, ἡ
» Μυρέων μεγίστη μητρόπολις, Λυκίων ἐ-
» παρχία τε, καὶ πᾶσαι πατριαί, ταῖς σὰς τερα-
» τουργίας· δι' ὧν πάντας ἐκ πόνων, θλιβερῶν
» ἐλυτρώσω, ἀξιοθαύμαστε Νικόλαε.

» **Λ**ιμὴν τῶν χηρῶν, καὶ Πατὴρ ὀρφανῶν,
» βοηθὸς τῶν ἐν θλίψει πανάριστος, πεν-
» θῶντων παραμύθιον, ποιμὴν καὶ ὁδηγός, πάν-
» των τῶν πλανωμένων, Νικόλαε ὑπάρχων, καὶ
» ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπο-
» λύτρώσαι.

» **Μ**ετέστης ἐκ γῆς, πρὸς αὐλὸς σκηναῖς, ἐνθα
» βλέπεις τὸ ἄφρασον κάλλος Χριστοῦ, Ἄγ-
» γέλων τοῖς στρατεύμασιν, ἐφάμιλλος δευχθείς·
» διὸ σὺν Ἀποστόλοις, καὶ Μάρτυσι χορευῶν, ἐκ-
» τενωῶ τὸν Σωτῆρα, Πάτερ Νικόλαε ἱκέτευε.

Τριαδικόν.

» **Σ**υναίναρχα τρία, ὁμόθρονα μὲν, ἀμερίστου
» μιᾶς δὲ Θεότητος, δοξάζω αὐτεξούσια,
» τὰ πρόσωπα σαφῶς· δι' ἧς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος,
» παρήχθη ἐἶς τὸ εἶναι, σὺν Ἀγγέλοις κραυγα-
» ζῶν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ Κύριε.

Θεοτοκίον.

» **Β**ροτῶν σωτηρία, καὶ πάντων ἐλπίς, ἡ προ-
» φθάνουσα τάχος καὶ σώζουσα, οἰκτιρή-
» στον καὶ νῦν ἡμᾶς, βοῶμέν σοι Ἄγνη, τοὺς σὲ
» προσκαλουμένους, αἰεὶ ἐν περιστάσει· προστα-
» σίαν γὰρ ἡμεῖς, μετὰ Θεὸν ἄλλην οὐκ ἔχομεν.

Καταβασία.

» **Θ**εὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρῶν, τῆς
» μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰ-
» ρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὄθεν
» θρογνώσις, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκ-
» τὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογῶμεν σε Φιλάνθρωπε.
Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωανῆν, ἐκμιμούμενος βοῶ·
» Τὴν ζωὴν μου ἀγαθὴ, ἐλευθέρωσον φθο-
» ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτῆρ τοῦ κόσμου, κρά-
» ζοντα· Δόξα σοι.

» **Π**ροστασία τῶν πιστῶν, ἀθυμούντων χαρ-
» μονή, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, ἔμπλησον
» πνευματικῆς, τοὺς δούλους σου, τοὺς πεποιθό-
» τας τῇ προστασίᾳ σου.

» **Ὀ**ὐρανὸς ὁ λογικός, ὁ Ναὸς ὁ καθαρὸς, ἡ
» αἴγια Κιβωτός, ὁ τερπνότατος Θεὸς, Πα-
» ράδεισος, ἐν ᾧ τὸ ξύλον ζωῆς ὑμνεῖσθω μοι.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

» **Ὀ**τῆς νίκης Νικόλαε στέφανον, σοῦ τῇ κο-
» ρυφῇ ἀξίως ἐπιτεθεῖται· ὡς κικητῆς οὐκ
» ἄριστος, τοὺς σὲ προσκαλουμένους διάσωσον.

» **Ν**εκρωθέντα με Μαίκαρ τοῖς πταισίμασι, καὶ
» ταῖς τῶν παθῶν τρικυμίαις ποντούμενον,
» ἐπιφανεῖς διάσωσον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου
» θελήματος. Θεοτοκίον.

» **Ε**πὶ σοὶ ταῖς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μήτηρ αἰετάρ-
» θενε, τῆς σωτηρίας μου, καὶ σὲ προστατίν
» τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἄσειστον.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Σπλάγγων Ἰωανῆν.

» **Ν**έος Ἀβραάμ, εδείχθης Νικόλαε, ὡς μονο-
» γενῆ υἱὸν προσάξας τὸν νοῦν, τῷ Δεσ-
» πότῃ σου, ἀναιμάκτῃς θυσίας προσφέρων αἰε-

κάντεῦθεν εὐλογήθης ὡς φιλόξενος, Πάτερ, καὶ
 Τριάδος γέγονας, οἰκητήριον θεῖον καὶ ἄμωμον.
 Ἐνὰ καὶ φρικτὰ, ἐργάζῃ τεράστια, ἐν πά-
 ση τῇ γῆ, καὶ ἐν θαλάσῃ μακρὰν, κιν-
 δυνεύουσι, ταχυδρόμοις λιταῖς ἐφιστάμενος,
 ἀσθενούντων ἰατρὸς, καὶ πτωχευόντων τρο-
 φεὺς, κῆκε λαοῦ φερώνυμος, τοῦ πιστῆ κα-
 τ' ἐχθρῶν ἀναδεδειξαι.

Ομματί νοός; προβλέπων τὰ μέλλοντα,
 δογμαίων ὀρθῶν, πάντας ἐνέπλησας,
 Ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν καταγγείλας
 ἡμῖν· καὶ Ἀρείου τὴν μανίαν ἐξωλόθρευσας,
 στήλην ὀρθοδόξου πίστεως, τὰ σεπτὰ σε προ-
 θεῖς κατορθώματα. Τριαδικόν.

Σέβω καὶ τιμῷ, Τριάδα ἀμέριστον, προσώ-
 ποις τρισὶ διαιρουμένην αἰεὶ, ἐνούμενην
 δὲ, τῇ οὐσίᾳ καὶ φύσει ὡς μίαν ἀρχὴν, τὸν
 Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, πάντων
 κραταιῶς δεσπόζουσαν, καὶ τὸ πᾶν συντηροῦ-
 σαν ὡς βουλεται. Θεοτοκίον.

Κλίνας οὐρανοῦς, ἐν μήτρᾳ σου Πάναγνε,
 Χριστὸς βουληθεῖς, ὄλος ἐσκήνωσεν· οὐ
 γὰρ ἔφερε, τῶν ἰδίων χειρῶν τὸ πλαστούργη-
 μα, καθορᾶν ὑπὸ τοῦ πλάνου τυρανηνόμενον,
 ἦλθε δὲ ἐν δούλου σχήματι, τὸ ἀνθρώπινον γέ-
 νος λυτρώσασθαι.

Καταβασία.

- **Σ**πλάγγων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐ-
- **Σ**ναλιος θῆρ, ὄλον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ
- δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν,
- διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ
- ὑπέστη ρύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀ-
- πῆμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις Ἅγιε, ἱερούργος ἀνεδείχθης·
 τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσις, τὸ Εὐαγγέλιον
 πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σε ὑπὲρ λαῶν σε,
 ἔσωσας τὸς αἰθώους ἐκ τῆ θανάτου· διὰ τοῦτο
 ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Ανμνήσωμεν νῦν τὸν Ἱεράρχην ἄσμασι, τὸν
 ἐν Μύροις λαοὶ ποιμένα καὶ διδάσκαλον,
 ἵνα ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ἐλλαμφθῶμεν· ἰδοὺ
 γὰρ ὦφθη ὄλος καθάρσιος, ἀκήρατος πνεύματι,
 Χριστῷ προσάγων θυσίαν ἄμωμον, τὴν εἰλι-
 κρινῆ καὶ Θεῷ εὐπρόσδεκτον, ὡς Ἱερεὺς κε-
 καθαρμένος τῇ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκί· ὅθεν ὑ-
 πάρχει ἀληθῶς τῆς Ἐκκλησίας προστάτης,
 καὶ ὑπέρμαχος ταύτης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ
 τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις
 Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύ-
 ρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Νικόλαος, πρέσβις ὢν ἐν γῆ μέγας,
 Καὶ γῆς ἀποστάς εἰς τὸ πρεσβεύειν ζέει.

Ἐκτη Νικόλεώ γε φάνη βιότοιο τελευτή.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μα-
 ξιμιανοῦ τῶν τυράννων, πρότερον τῇ μοναδικῇ πο-
 λιτείᾳ διαπρέφας· εἶτα, δι' ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν, τὴν
 ἀρχιερωσύνην ἐδέξατο. Ἐπεὶ δὲ τὰ Χριστιανῶν ἦν πρεσ-
 βεύων, καὶ τὴν εὐσεβίαν κηρύττων ἐλευθέρᾳ φωνῇ, συλ-
 λαμβάνεται ὑπὸ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς Πόλεως, καὶ
 πληγαῖς καὶ στρεβλώσει παρ' αὐτῶν ὑποβληθεῖς, τῇ εἰρ-
 κτῇ ἐναπορρίπτεται μετὰ καὶ ἄλλων Χριστιανῶν. Τοῦ
 δὲ μεγάλου καὶ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου τὴν Βασιλείαν τῶν
 Ῥωμαίων φήφω Θεοῦ ὑποζωσαμένου, ἀφίενται οἱ κατά-
 κλιστοι τῶν δεσμῶν· μεθ' ὧν καὶ ὁ μέγας Νικόλαος ἀ-
 φθεῖς, τὰ Μύρα κατέλαβεν. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μίσῳ, καὶ
 ἢ ἐν Νικαίᾳ πρώτη Σύνοδος συναθροίζεται ὑπὸ τοῦ μεγά-
 λου Κωνσταντίνου, ἧς μέλος καὶ ὁ θαυμαστός Νικόλαος
 γίνεται.

Οὗτος πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐποίησε θαύματα, ὡς ἡ
 κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ· δίδωσι δὲ καὶ συκοφαντηθῆν-
 τας ἄνδρας τρεῖς, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν. Ὡς γὰρ
 τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐμελλον οὗτοι ἀποτίμνωσθαι, ἐν φυλα-
 κῇ ὄντες, ἔμαθον, τὸν Ἅγιον εἰς βοήθειαν ἐπικαλέσαντο,
 ὑπομνήσαντες αὐτὸν καὶ ὧν ἐποίησεν ἄλλων εὐεργεσιῶν,
 καὶ ὅπως τρεῖς ἄνδρας ἐν τῇ Λυκίᾳ ἀναιρεῖσθαι μέλλον-
 τας διεσώσατο. Τοιγαροῦν ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν καὶ θερ-
 μὸς εἰς ἀντίληψιν, ὁ Ἅγιος φημί Νικόλαος, ὀπταίνεται ὁ-
 ναρ τῷ Βασιλεῖ καὶ τῷ Ἐπαρχῷ· καὶ τὸν μὲν ἐπιτιμᾷ
 διὰ τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα εἰς τοὺς ἄνδρας διαβολὴν· τὸν
 δὲ Βασιλέα ἀναδιδάσκει, καὶ ὑπομινῆσκει, ὡς ἀνεύθυνοί
 εἰσι, καὶ διὰ φθόνου τῷ τῆς καθοσιώσεως ἐγκλήματι ὑπε-
 βλήθησαν· ὅθεν αὐτοὺς λυτροῦται τῆς ἐπικειμένης ἀνάγ-
 κης. Πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ ἕτερα πλεῖστα τεράστια ἐκτελέ-
 σας, καὶ ἱερῶς τὸν ὀρθόδοξον ποιμάντας λαόν, καὶ εἰς βα-
 θύ γῆρας ἐληλακῶς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, οὐδὲ μετὰ
 τὸ τέλος τοῦ ποιμνίου ἐπιλαθόμενος, ἀλλὰ καθ' ἑκάστην,
 ὡς εἶπεν, ἡμέραν τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ τοῖς θεομένοις ἐ-
 πιδαφιλούμενος, καὶ κινδύνων παντοίων καὶ περιστάσεων
 ρύόμενος.

Καὶ νῦν δὲ, ὡς τότε, ὁ αὐτὸς Θεὸς δι' αὐτοῦ πλεῖστα
 θαύματα ἐνεργεῖ· καὶ οἱ ἐκ πίστεως ἀδιστακτῶς ἐξαιτού-
 μενοι, οὐκ ὀλίγα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ μείζονα, καὶ οὕτως ἔ-
 χοντα θαυματουργήματα λαμβάνουσιν· ὥσπερ καὶ νῦν
 τοιοῦτόν τι γέγονε παρὰ τοῦ τρισμάκαρος Πατρὸς ἡμῶν
 Νικολάου.

Ἄνθρωπος γὰρ τις εὐλαβῆς ἦν ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐν Χριστῷ
 πιστὸς, καὶ τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Νικόλαον ὑπερβαλ-
 λόντως φιλῶν, καὶ φιλούμενος ὑπ' αὐτοῦ. Οὗτος ποτε πρὸς
 ἑτέραν χώραν διὰ πλοῦς ἀφικέσθαι βουλόμενος, δουλείας
 αὐτὸν ἀναγκαίως κατεπειγούσης, ἀπελθὼν ἐν τῷ ναῷ
 τοῦ Ἁγίου, προσπύξατο κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ· καὶ τού-
 τος οἰκίους προσγενεῖς τε καὶ φίλους ἀσπασάμενος, ἐπέβη τῷ
 πλοίῳ. Περί δὲ ὄραν ἐνάτην τῆς νυκτὸς ἀνίστησαν με-
 ταβαλεῖν τὰ ἰστία, ἑτέρου ἀνέμου πνεύσαντος· συνανέ-

στη δὲ καὶ ὁ εὐλαβίστατος οὗτος ἀνὴρ πρὸς χρείαν ὕδατος. Ἀσχολουμένων δὲ πάντων πρὸς τὴν τῶν ἰστίων μεταβολὴν, συμποδισθεὶς, ὅσα φιλεῖ συμβαίνειν, ἀπερρίφη εἰς τὸ πέλαγος κατὰ τὸ μίσον τῆς θαλάσσης· κάκιστον μὲν, σκοτίας οὐσης, καὶ τοῦ πνεύματος σφοδρώτερος ἐπὶ τὰ πρόσω βιάζοντος, μὴ δυνάμενοι τι διαπράξασθαι, τὸν τοῦ ἀνδρὸς ἀπωδύροντο πικρότατον θάνατον· ὁ δὲ γε, μεθ' ὧν ἐνεδίδυτο ἀπορρίψας τῆς θαλάσσης, καὶ γενομένων τούτων πληρεστάτων τοῖς ὕδασι, εἰς τὸν πυθμένα τοῦ πελάγους καταποντισθεὶς, Ἄγιε Νικόλαε, βοήθει μοι, εἶπεν. Ἐπὶ πολὺ δὲ τὴν φωνὴν ἀνακράζοντος, ὦ τοῦ θαύματος! ὡς ἀκατανόητα τὰ θαυμασιά σου Κύριε! εὐρέθη μέσον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δοκῶν ἐν τῷ βυθῷ ἰστάναι. Οἱ δὲ γειτονοῦντες, τῶν φωνῶν ὡς ἤσθοντο, ἀνίστησαν· ὡσαύτως καὶ οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ φῶτα ἀνάψαντες, συνελθόντες καὶ οἱ ἐξῴθεν γειτονοῦντες, εἶδόν αὐτὸν μέσον τῆς οἰκίας ἰστώτα καὶ κρᾶζοντα· καὶ τοὺς χιτῶνας, οὓς ἐνεδίδυτο ἐν τῇ θαλάσῃ, θαλάσσιον καταρρίοντας ὕδωρ· καὶ ἐννεοὶ γεγονότες, ἐξίστησαν τε καὶ ἔφριξαν.

Ὁ δὲ· Ὁ ἀδελφοί, τί ἐστὶ τὸ ὀρώμενον; ἐγὼ γὰρ οἶδα ἀκριδῶς, ὅτι πάντας ὑμᾶς ὄψε, ἐννάτη ὥρα, ἀσπασάμενος, τῷ πλοίῳ ἐμβὰς ἀπέπλευσα· καὶ αἰαίου ἀνέμου πνεύσαντος, ἐφ' ἱκανὸν τὸν πλοῦν διηνύσαμεν. Περὶ δὲ δευτέρῃ φυλακῇ τῆς νυκτός, ἢ καὶ τρίτῃ, ἐν τῷ πλοίῳ σταθεῖς διὰ τὸ λαβεῖν ὕδωρ, συμποδισθεὶς ὑπὸ τῶν ναυτῶν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπερρίφη, καὶ εἰς βοήθειαν τὸν Ἅγιον Νικόλαον ἐπεκαλούμην· ποῦ δὲ νῦν εἰμι, ἀγνοῶ· ὑμεῖς εἰπατέ μοι, ὅτι ἐξίστηκός εἰμι, καὶ ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονα.

Οἱ δὲ, τῶν εἰρημένων νουνεῶς ἀκροασάμενοι, τό, τε θαλάσσιον ὕδωρ καταρρίον ἐκ τῶν χιτῶνων ὀρώντες, ἐξεπλάγησαν, ἐννοοῦντες τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος. Καὶ σὺν αὐτῷ χαίροντες ὁμοῦ καὶ δακρῦντες, ἐπὶ πολὺ τό, Κύριε ἑλέησον, ἐκράζον. Εἶθ' οὕτως ἀποδυσάμενος, καὶ ἔτερα ἀμφιασάμενος, τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικόλαου κατέλαβε, καὶ τὸ λοιπὸν τῆς νυκτός ἐκαῖσε διαβίβασε, προσπίπτων μετὰ δακρῦν, ἰκλιπαρῶν, ἀντιβολῶν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν μετ' ἐκπλήξεως ἀπεδίδεν. Ὁρθροῦ δὲ ἤδη φθασαντος, καὶ τοῦ συνήθους λαοῦ συναθροισθέντος, τὸ θαῦμα πᾶσι κατάδηλον γέγονεν. Ὡς οὖν ἅπαντες τῶν ἡδυνῶν ἐκείνων ἀρωμάτων ἐνεπλήσθησαν, τῶν εἰς εὐχαριστίαν τοῦ Ἁγίου Νικόλαου παρὰ τοῦ ἀνδρὸς προσαχθέντων, ὀλόφωτον δὲ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἰωρακότες, ἐπυνθάνοντο, τίς ἢ αἰτία τοῦ δράματος; Καὶ μαθόντες ἐξίστησαν, τὸν Θεὸν δοξάζοντες, καὶ τὸν Ἅγιον εὐφημῶντες.

Τὸ ἐξαίσιον τοίνυν τοῦτο καὶ ὑπερφύεις ὄντως μεγαλεῖον, εἰς πᾶσαν τὴν Κωνσταντίνου μεγαλόπολιν διαδραμόν, εἰς ὧτά τε τοῦ κρατοῦντος Βασιλέως φθάσαν, καὶ τοῦ τὴν μεγάλην τότε Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ τῷ Ἀρχιερατικῷ θρόνῳ κοσμοῦντος, ἐπὶ συνεδρίου ἀνέπεισε τὸν ἀνδρα καλέσασθαι. Παραστάντος οὖν τούτου, καὶ ἐπὶ παρρησίᾳ πολλῶν συνελθόντων διηγησαμένου, ἔπος, καὶ τίνα τρόπον αὐτῷ τὸ ἐξαίσιον καὶ ὄντως ἀκατανόητον τοῦτο τερατουργημα γέγονεν, ἅπαντες ἐξεβόησαν· Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου! Λιτὴν δὲ καὶ ἀγρυπνίαν διαλαλήσαντες, καὶ πανδημῆ συναθροισθέντες, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου ἀπήγαγον, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν, καὶ τῷ πιστῷ αὐτοῦ θέρφοντι τὴν εὐχαριστίαν ἀπονέμοντες.

Βίος τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικόλαου,
Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Σοφόν τι χρῆμα ζωγράφων χεῖρ, καὶ δεινὴ μὲν μιμήσασθαι τὴν ἀλήθειαν, δεινὴ δὲ τῶν πραγμάτων ἰναργῆ παραστῆσαι τὰ σύμβολα. Σοφώτερον δὲ ἄρα λόγος, καὶ πολλῷ γραφικῆς ἰναργέστερον δείξαι τε ὁ βούλεται, καὶ ὑπ' ὀφθαλμοὺς προβεῖναι τὸ πρᾶγμα, ὅσῳ καὶ πλέον διηρηθῆσιν οἶδε πρὸς μίμησιν, καὶ ζήλου τι κέντρον ταῖς ψυχαῖς ἐνίεναι, καὶ πρὸς τὰ ἴσα διανιστᾶν. Αὐτίκα γοῦν ὁ τὸν κατὰ Θεὸν πολιτευσάμενος βίον, τῷ λόγῳ διατυπούμενος, πολλοὺς ἂν ἐφελκύσεται, καὶ παρακαλέσῃ, πρὸς ἀρετὴν, καὶ ἔλως πρὸς τὸν ἑμοῖον διαθερμανεῖ ζῆλον, ὡς περ δὴ καὶ ὁ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Νικόλαου, καὶ τούτῳ γε μᾶλλον εἶπερ τινός, ὅσῳ καὶ ἀκοὴν πλέον ἡδύνει, καὶ ψυχὴν εὐφραίνει, καὶ πρὸς τὴν τῶν καλῶν ἐργασίαν διανιστᾶ. Τὰ τούτου τοίνυν καὶ διηγητέον ὑμῖν, καὶ περιληπτικῶν τῷ λόγῳ εἰς δύναμιν, καὶ παλαι μὲν ὄντα γνώριμα τοῖς πολλοῖς, καὶ οὐδεμιᾶς διόμνημα ἱστορίας· πλὴν ἀλλ' ὅσον ἀναλαβεῖν αὐτὰ, καὶ εἰς μνήμην εἰσενεγκεῖν, καὶ τὰς τῶν φιλαρέτων ἡδύνας ψυχᾶς.

Τῷ μεγάλῳ τοιγαροῦν καὶ θαυμασίῳ τούτῳ Πατρὶ, Πάτερ μὲν ἢ πατρίς, πόλις Λυκίας, καὶ τῶν ἐπιφανῶν πρότερον. Πατέρες δὲ, τὰ μὲν εἰς γένος, τῶν εὐ γεγονότων· οὐσίαν δὲ αὐτάρκη, καὶ ὅσα μὴ περιττῆ, κεκτημένοι, ἀγευστοὶ κοσμικῆς δόξης καὶ φαντασίας γενόμενοι, καὶ τῷ παιδί καλὸς τύπος πρὸς ἀκτησίαν ἐσόμενοι, περὶ μόνον σχολάζοντες τὸ ἀγαθόν, καὶ τοῦτο ἐκ παντός τρόπου μεταδιώκοντες. Οὗτοι παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων τῆς εὐσεβείας πεφυτευμένοι, ὁμοῦ τε καρπὸν ἐν καιρῷ διδοῦσι τὸν Θεὸν Νικόλαον, καὶ ὁμοῦ πεδεῖται τὰς ὠδύνας ἢ μήτηρ, ἄγονος ἐξ ἐκείνου καὶ ἄτεκνος τὸ λοιπὸν μείνασα, οἰονεῖ τῆς φύσεως διομολογούσης τὸ μὴ δύνασθαι τοιοῦτον ἄλλον προσενεγκεῖν. Ἄλλα τοῦτον δὴ πρῶτον ἄμα καὶ τελευταῖον ἢ μήτηρ τὸν εὐγενῆ κλάδον εἰς φῶς ἀγαγοῦσα, πολυειδῆ ὁμῶς μετὰ τοῦ συζύγου τῷ πνεύματι δίδωκε τὸν καρπὸν, τὸν τῶν ἀρετῶν σωρὸν, τὴν τῶν ἀγαθῶν θάλασσαν, τὴν καλὴν ὄντως εὐπαιδείαν πλετήσαντες, τὸν θαυμαστόν τούτον φημί Νικόλαον. Ἐκ τοιούτων δὲ γεννηθεῖς, δείγμα τῆς πρὸς τὸν Βαπτιστὴν οἰκειότητος, τὴν τῆς γεννησαμένης παρῆψε (·) στείρωσιν. Ὅτι ὁ μὲν, διαλυεῖ μητρὸς ὠδύνας τεγθεῖς, εὐτος δὲ, κλείει τὸ ἔμπαλιον. Ἐπειδὴ δὲ καὶ θηλάζειν αὐτὸν κατὰ βρέφος ἐχρῆν, καὶ τῷ μητρῷ παρακτεῖσθαι μαζῶν, ἐπιστημαίνεται κἀναυθα Θεός, ὁποῖός τις ἴσται Νικόλαος, ἤδη φρουοῦσαν ἡλικίαν ἀπολαμβάνων. Ὅλης μὲν γὰρ ἑβδομάδος ὅσα καὶ βρέφος τῇ θηλῇ ἐχρῆτο· ἐπειδὴ δὲ ἡ Τετράς τῶν ἡμερῶν καὶ ἡ Παρασκευὴ καταλάβοι, ἅπαξ ἐν ἑκατέρῃ τούτων γαλακτος μετελάμβανε· καὶ ταῦτα, μετὰ τὸν τῆς ἰσπέρας καιρὸν, ὑπὸ κανόνι τελείῳ καὶ πρὸ τῆς παιδικῆς τιθηνούμενος ἡλικίας, τὸ πρὸς ἐγκράτειαν οἰκείως ἔχειν ὑποφαίνων ἐκ προοιμίων.

Οὕτω τοιγαροῦν ἀναγόμενος, καὶ τὰ χρηστὰ τῶν ἡθῶν, τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν ἐκείνων τῶν πατέρων ἀποματτόμενος, τὰ δὲ φύων καὶ γεωργῶν αὐτός οἰκθεῖν, ὡς περ τις ἀγαθὴ γῆ καὶ γενναία, ἡλικίας τε ἤδη ἤπτετο, καὶ γραμματιστῆ παρεδίδοτο. Ὁ δὲ, μεγεθεῖ φύσεως καὶ διανοίας δέξυτῃ

(·) Ἴσως, παρ ἡμῖν εἰσε.

πλείστα τῶν μαθημάτων ἐν βραχεῖ καρπωσάμενος, τὸ μὲν πολιτικὸν τοῦτο καὶ ἀγοραῖον διέπτυσεν· ἑταιρείας δὲ ἀτάκτους καὶ ὀμιλίας ἐκκλίνας, καὶ γυναίξει συλλαλεῖν ἢ καὶ διδόναι ὀφθαλμὸν ὅλως ἀπαγορεύσας, ἀληθοῦς ἐπεμῆλετο σωφροσύνης· καὶ ταῖς ἔξω διατριβαῖς χαίρειν εἰπὼν, τοῖς θεοῖς ἦν ὅλως οἴκοις σχολάζων, οἶκον αὐτὸς ἑαυτὸν ἄξιον τοῦ Δεσπότου κατασκευάζων, καὶ παραρρίπτεισθαι μᾶλλον ἐν αὐτοῖς, κατὰ τὸν θεῖον Δαυὶδ, αἰρούμενος. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς τε τὴν τῶν θεῶν Γραφῶν γνώσιν καὶ τῶν περὶ Θεοῦ δογμάτων ἰκανῶς ἐκτεπύνητο, μυριάσις τε πεκόσμητο χάρισι, καὶ τὴν προσήκουσαν τοῖς Ἱερεῦσιν ἀκριβειαν ἀτεχνῶς ἔσωσεν, (ἀλλά γε καὶ τὸ ἦθος αὐτῷ καὶ πρὸ τῆς πολιτικῆς στάσιμὸν τε καὶ πρεσβυτικὸν ἦν·) πρεσβύτερον αὐτὸν ἠξίου ψηφίζεσθαι. Προτροπῇ τοίνυν τοῦ πρὸς πατρὸς αὐτοῦ θεοῦ, ὑπὸ τοῦ τνικαῦτα τῆς Μυρέων Προέδρου χειροτονεῖται Πρεσβύτερος· καὶ τῷ δωροκότι Θεῷ ἀντιδίδοται, ὁ δῶρον ὄντως εὐχῆς τοῖς γεγεννηκόσιν αὐτὸν γινόμενος.

Ὁ μὲν τοι Ἀρχιερεὺς τῆς Μυρέων οὗτος, θεοῦ Πνεύματος εὐμοιρεῖν ἠξιοῦμαι, τὴν τοῦ Νέου ψυχὴν κατὰ νόμον ἀρετῆς βλέπων, καὶ περὶ τῆς μελλούσης αὐτῷ πλεονάσαι χάριτος προσηφτευσεν οὕτως εἰπὼν· Ὡς ἔσται μὲν λυπούμενων εὐμενὲς παραμύθιον, ποιμανεῖ δὲ ψυχὰς καλῶς, καὶ πεπλανημένους πρὸς νομὰς τῆς εὐσεβείας ἀνακαλίσσεται, καὶ σωτήρ τοῖς ἐν κινδύνοις ἀναφανείται. Ἄπερ, εἰ τῷ χρόνῳ ὕστερον καὶ εἰς ἔργον ἐξέβη, τὰ ἐξῆς τοῦ λόγου δηλώσει.

Τί δὲ χρὴ λέγειν, ὁπόση μετὰ τὴν χειροτονίαν αὐτῷ πρὸς ἀρετῶν ἐργασίαν ἐπίδοσις γέγονεν, ἀγρυπνίαις τε καὶ νηστιαῖς καὶ προσευχαῖς οἷσις ἑαυτὸν ἐδεδώκει, ἐξ ὧν τὴν τῶν ἀσωμάτων διαγωγὴν ἐν σώματι συντηῶ κατορθῶσαι ἐφιλονεῖται, καὶ διὰ τοῦτο καὶ μεγάλα περὶ αὐτοῦ τοῖς πολλοῖς ἐδίδου φαντάζεσθαι;

Ὡς δὲ καὶ ὁ προμνημονευθεὶς θεὸς αὐτοῦ (Νικόλαος δὲ καὶ αὐτὸς ὀνομάζετο) εἰς τοῦτο ἀρετῆς ἦκοντα τὸν νεανίσκον εὗρα, καὶ τηλικαύτης ἀξιώθεντα τῆς χάριτος, τὴν τε τοῦ θεοῦ Ναοῦ πρόνοιαν (ὃν πρότερον ἐπ' ὀνοματι τῆς ἀγίας Σιών ἐκείνος ἐδείματο, καὶ εἰς Μοναστήριον συνεστήσατο) αὐτῷ ἐγγχειρίζει, καὶ συνεργούς τῷ νέῳ τοῦ πράγματος, ὅσους καὶ τῆς ἀρετῆς αὐτῷ κοινωνοὺς εἶδει, ποιεῖται· ὥς τε καὶ συνδιαφέρειν αὐτῷ τὰς ἐκκλησιαστικὰς φροντίδας, καὶ τῶν ἱερῶν ἐπιμελίστατα προνοεῖν. Καὶ μὲν δῆποτε καὶ τοῦ θαυμαστοῦ τούτου Νικολάου ἐν Παλαιστίνῃ ἀπάρατος, ἐφ' ᾧ τὸν ζωοποιὸν τοῦ Χριστοῦ Τάφον, τὸ σωτήριόν τε τοῦ Σταυροῦ ξύλον ἐν αὐτῇ προσκυνήσειεν, οὗτοι τὸν ἐκείνου τόπον ἐπλήρουν, καὶ τὰ τοῦ Ναοῦ καὶ τὰ τῆς οἰκονομίας οὕτως ἐνήργουν, ὥς περ ἂν εἰ παρὼν ἐκείνος ἐτύγγανεν· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὕστερον.

Ἄρτι δὲ, τῶν πατέρων αὐτοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντων, κληρονόμος τῆς οὐσίας καταλειφθεὶς, καὶ ὅσα εἰκὸς υἱὸν φιλοπάτορα, ἐπὶ πατέρων ἀποδημῖα φιλοστόργων ἐνδείξασθαι, διατελέσας, οὐ πρὸς τὸν πλοῦτον εὐθὺς εἶδεν, οὐδ' ὅπως ἂν αὐξηθεῖν ὁ κλῆρος αὐτῷ καὶ διαμεῖνοι, φροντίδα κἄν μικρὰν γοῦν ἔθετο· πάλαι γὰρ κοσμικαῖς ἀπάσαις ἀποταξάμενος εὐπαθείαις, ἀληθῆ ἔσπευδε δεῖξαι διὰ τῆς μετὰ ταῦτα διαγωγῆς τὰ τοῦ βίου προοίμια, σύμφωνόν τε τῇ ἀρχῇ ἅπαν τὸ ἐξῆς ἐπιβῆναι. Διὰ ταῦτα καὶ Θεῷ πάντα τὰ καθ' ἑαυτὸν ἐπιτρέπων, Γνώρισόν μοι Κύριε, ἔλεγεν, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου· καὶ δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου· ὅτι ἐπὶ σὲ ἐπερρίψην ἐκ μήτρας· ἀπό γαστρὸς μητρὸς μου, Θεὸς μου εἶ σὺ. Ἦκουε δὲ καὶ τοῦ θεοῦ Δαυὶδ λέγοντος οὕτως· Πλοῦτος εἴαν ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν· πρὸς δὲ καὶ τοῦ σοφοῦ

Σολομώντος· Ἐλεημοσύνη καὶ πίστις μὴ ἐκλιπέτωσάν σε. Οὐκοῦν οὐ δὲ ἀπέσχετο εὐ ποιεῖν, ἀλλὰ χεῖρ ἦν ἀνετος πρὸς τοὺς δεομένους, καὶ ποταμὸς πολλῶν ῥέων καὶ ἰσχυρῶν ῥέυματι.

Ἄλλα γὰρ ἄξιον ἦδη καὶ τῶν κατὰ μέρος ἐπιμνηθεῖναι, ἐν ᾧ πλοῦτος αὐτοῦ τῆς χρηστότητος ἀκριβέστερον γνωσθῆ.

Ἄνῆρτις ἀδόξος ἐξ ἐνδοξοῦ, καὶ πένης ἐκ πλουσίου, γινόμενος, ἐπειδὴ τοῖς ὅλοις διηπορεῖτο, καὶ αὐτῶν ἦδη τῶν ἀναγκαίων ἐπιλείποντων αὐτῷ, φεῦ μέχρι καὶ τίνων ἢ ἔνδεια προχωρεῖν οἶδε! γνῶμην ἔσχε τὰς θυγατέρας (τρῖς δὲ ἦσαν αὐτῷ, διαφερόντως ἀγαθαὶ τὴν μορφὴν) μισθοῦ πρὸς ἀκολασίαν ἐκδιδόναι τοῖς βουλομένοις, καὶ τὸ ἐντευθεν αὐταῖς ποριζόμενον, ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν παιδῶν ποιῆσθαι τροφήν· τὸ γὰρ ἀνδράσιν αὐτάς συναρμόσαι ἀδυνατῶς εἶχεν, ἅτε διὰ τὸ πολὺ τῆς πείας ὑπὸ πάντων εὐθὺς ἀπαξιουμένας. Ὁ μὲν οὖν, ἐν τούτοις ὧν, καὶ τὴν πονηρὰν ταύτην ἐπίνοιαν ἐμέλετα, καὶ ἔργου ἦδη ἔλειπεν ἥπτετο.

Ἄλλὰ σὺ Κύριε, ὁ φύσει τε ἀγαθός, καὶ ἀγαθοῦ παντός αἴτιος, καὶ ἡμετέρας ἀνάγκαις φιλανθρώπως ἐπικαμπτόμενος, εἰς ὅτα πασεῖν τὸ γινόμενον παρασκευάζεις τῷ Νικολάῳ, καὶ Ἄγγελον αὐτὸν ἀγαθὸν τῷ ἦδη κατὰ ψυχὴν κινδυνεύοντι, καὶ βοηθὸν ἔτοιμον, ἐπιπέμπεις, ὁμοῦ τε τὴν πένιαν αὐτῷ παραμυθούμενον, καὶ πένιαν χαλεπωτέρου πράγματος ἀπολύοντα. Καὶ ὄρα μοι τοῦ ἁγίου τὸ μετὰ συνείσεως συμπάθει· οὐ γὰρ ὑπέμεινε τῷ ἀνδρὶ προσελθεῖν, καὶ περὶ τούτου βραχὺ τι διαλεχθῆναι, οὐδὲ τὴν εὐεργεσίαν αὐτῷ ἐμφανίσαι χεῖρα, ἀ σύνηδες ποιεῖν τοῖς μικροψύχοις τὸν ἔλεον· ἦδει γὰρ, ὅτι φορτικά ταῦτα τοῖς ἐκ πλοῦτου καὶ δόξης εἰς ἀπορίαν καταπεσοῦσιν, ἐντρέποντά τε τὰς ἐκείνων ψυχὰς, καὶ εἰς μνήμην προτέρας εὐημερίας ἐμβάλλοντα. Ἄλλ' ὥς περ ὑπερβαλίσθαι φιλοεικῶν καὶ τὴν εὐαγγελικὴν δήπου παραγγελίαν, τὸ μὴ πιστευθῆναι τῇ ἀριστερᾷ τὸ γινόμενον, οὐδὲ αὐτὸν ἠθέλησε τὸν εὐεργετούμενον μάρτυρα τοῦ πραττομένου παραλαβεῖν. Οὕτω μακρὰν ἀπέχετο τοῦ τὴν παρά ἀνθρώπων δόξαν ἐπιζητεῖν, ἐπεὶ καὶ μᾶλλον αὐτὸς ἀγαθότητι ποιῶν, ἢ ἕτεροι πονηρὰ δρώντες, τὸ λαυθάνειν ἐσπούδαζεν. Ἀμίλει καὶ ἀδρῶν ἀπόδεσμον χρυσοῦ λαθῶν, ἄωρὶ τῶν νυκτῶν παρά τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρὸς ἤκει· καὶ τούτον διά τινος Συρίδος ἀκουτίσας, αὐτὸς εὐθείως οἰκαδε ἐπανήει, ὥσπερ αἰσχυρόμενος ὀφθῆναι διδοῦς.

Ἔωθεν οὖν ὁ ἀνὴρ ἀναστάς, καὶ τὸν χρυσὸν εὐρῶν, ἐπειτα τὸν δεσμὸν λύσας, κατεπλάγη, καὶ ἑαυτὸν ἐξηπατῆσαι ὤτετο, δεδιώς, μὴ οὐχί χρυσὸς ἢ τὸ ὀρώμενον. Πῶθεν γὰρ ἂν καὶ ὑπέλαβέ τι τοιοῦτον, τὸ μηδὲ δελεῆσαι τὸν εὐεργετηκῶτα συρίστορα τὸν εὐ παθόντα τῆς εὐεργεσίας λαβεῖν; Ὅθεν καὶ ἄκροισ ἐπιτρίβων αὐτὸ δακτύλοις, καὶ περιεργότερον ἐνορῶν, ἐπεὶ ἔγνω χρυσὸν ἀληθῶς εἶναι, ἤθετο, ἐθαύμαζεν, ἠπορεῖτο, θερμὸν ὑφ' ἡδονῆς ἀπέσταζε δάκρυον. Ὡς δὲ πολλὰ στρέφων καθ' ἑαυτὸν, οὐδένα εἶχε τῶν γνωσκομένων, ᾧ ἐπιγράψῃ τὸ γεγονός, ἐπὶ τὸν Θεὸν ἀνέφερε τοῦτο, καὶ δάκρυσι εὐχαριστῶν οὐκ ἀνήει. Ἀμίλει καὶ τοῦ πρὸς Θεὸν ἀμαρτημάτων τὴν αἰτίαν ἤρετο πρὸς τῶν ἄλλων λύειν, καὶ μίαν τῶν θυγατέρων, τὴν πρώτην, εὐθὺς ἀνδρὶ προσαρμόζει, τὸ δοθέν χρυσίον ἀρκούντως εἰς προῖκα ταύτη καταλαθῶν. Ὅπερ ἐπεὶ πρὸς γνώσιν ἦλθε τῷ θαυμαστῷ Νικολάῳ, καὶ ἔγνω κατὰ γνῶμην αὐτῷ πράξαντα τὸν ἀνδρα, (τοῦτο γὰρ καὶ αὐτὸς ἐσπούδαζε, τὸ λύσαι διὰ τοῦ γάμου τὴν τοῦ κακοῦ πρόφασιν,) εὐτρεπῆς ἦν τὰ ὅμοια καὶ πρὸς τὴν δευτέραν δρᾶσαι τῶν θυγατέρων.

Καὶ δὴ καὶ ἄλλον αὐτῷ ἰσοτάλαντον διὰ τῆς Συρίδος ἀπόδεσμον χρυσοῦ, λαθῶν ἅπαντας, νυκτὸς ἐπιπέμπει.

Ὄρθρου δὲ διαναστάς ὁ ἀνὴρ, καὶ τὸ χρυαῖον ὁμοίως εὐρών, τῇ ὁμοίᾳ εἶχετο καὶ αὐθις ἐκπλήξει· καὶ τῷ ἐδάφει τὸ μέτωπον προσερύσας, θερμότεραις αὐτῷ δάκρυσιν ἔβαλλε, Θεὸς, λέγων, καὶ Σελήτᾳ τοῦ ἑλλείους, οἰκονόμῃ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ καὶ πρότερον διὰ τὴν ἐμὴν ἐνανθρωπήσας παρακοήν, καὶ νῦν μετῆς παγίδος τοῦ ἀλλοτρίου μετὰ τῶν παίδων ῥυόμενος, αὐτός μοι τὸν τῷ σῶ Σελήματι διακονούμενον, τὸν ἐν ἀνθρώποις τῆς σῆς χρηστότητος ἄγγελόν τε καὶ μεμητην ἀνάδειξον· τίς οὗτος, ὁ καὶ τῆς πιεζούσης πενίας ἡμᾶς ἐξελόμενος, καὶ τῶν ἀτόπων λύσας ἐπινοιών. Ἴδού γὰρ τῷ ἑλλείει τῷ σῶ καὶ τὴν δευτέραν τῶν παίδων ἀνδρὶ νομίμῳ ἐκδίδωμι, φυγοῦσαν ἤδη τὰ θήραμα γενέσθαι τῷ Διαβόλῳ, καὶ κέρδος ἐμαὶ προσφέρειν, πολλῆς οἰμοὶ ζήμιας βαρύτερον. Ταῦτα δὲ ἔλεγε, καὶ τῇ δευτέρᾳ τῶν θυγατέρων εὐθὺς ἐτέλει τοὺς γάμους, μεταίωρον ἤδη τὴν ψυχὴν ἔχων, ὡς οὐδ' ἐπὶ τῆς τρίτης ἀν ἀπορήσῃ, τοῦ συναικον αὐτὴν ἀγαπήσοντα ἔχειν· καὶ τὴν προῖκα γὰρ ἑτοιμῶν, καὶ διὰ χειρὸς ἔχειν ᾠετο, Σαρρῶν ὡς εἰκὸς καὶ περὶ αὐτῆς ὑπὸ τῶν προτέρων. Ἐνθεν τοι καὶ προσεκτικὸς ἦν καὶ μεμεριμνημένος, καὶ νύκτας ὅλας διατελών ἀγρυπνος, μὴ καὶ λάθῃ, αὐτὸν ἐπιστάς ὁ καλὸς πλουτοδότης, ἀλλ' ὅπως, εἰ καὶ αὐθις ἀφίκοιτο, ἀμφοτέραις τε αὐτοῦ ἐπιλάβοιτο, καὶ παρ' αὐτοῦ μάθει τίς τε εἶη, ὅθεν ὁ χρυσὸς αὐτῷ ἐπιρρέει. Ὁ μὲν δὲ οὕτω πρὸς τὴν ἐκείνου ἔλυσιν διηγήρυνει.

Ἐπίσταται δὲ τὸ τρίτον ὁ τοῦ Χριστοῦ Σαραπῶν Νικόλαος, βαθείας νυκτὸς, ἡσυχῶ ποδί· καὶ παρὰ τῷ συνήθει τόπῳ γενόμενος, ἶσον χρυσοῦ καὶ πάλιν ἀπόδεικτον διὰ τῆς αὐτῆς θυρίδος εἰσπέμπει. Καὶ παραχρῆμα οἰκαδὲ ἐπανήει· ὁ δέγε τῶν παίδων πατήρ, τοῦ εἰσπεσόντος χρυσοῦ τὸν ψόφον αἰσθόμενος, καὶ τούτῳ παρεῖναι πάλιν τὸν συνήθει πλουτοδότην κατανοήσας, ἢ ποδῶν εἶχεν εὐθὺς ἐδίωκε· καὶ καταλαβὼν, καὶ γνοὺς ὅς τις εἶη, (οὐδὲ γὰρ τῶν ἀσπίμων οὗτος διὰ τὴν ἀρετὴν ἦν, καὶ τὸ τοῦ γένους ἐπιφανέες) πίπτει τε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ λυτρωτὴν ἐκείνον ἐκαλεῖ καὶ βοηθόν, καὶ σωτήρα ψυχῶν, εἰς ἔσχατον ἀπωλείας ἤδη καταγομένων· Εἰμὴ γὰρ τοὺς σοὺς, ἔλεγεν, οἰκτιρμούς, ὁ μέγας ἐν ἑλλείει διανέστησε Κύριος, πάλαι ἂν ἀπωλείαν πατήρ ἄθλιος μετὰ θυγατέρων οἰμοὶ! τριῶν· ἀλλὰ νῦν σίσωκεν ἡμᾶς διὰ σοῦ, καὶ τοῦ πικροῦ τῆς ἀμαρτίας ἐρρύσατο πτώματος· ἠγειρέτε ἀπὸ κερπίας πτωχοὺς, καὶ ἀπὸ γῆς ἀνίστησε πένητας. Ταῦτα ἐκεῖνος μὲν σὺν δάκρυσιν εὐφροσύνης, καὶ θερμῷ πνεύματι πίστεως, πρὸς αὐτὸν ἔλεγε, καὶ πολὺς ἦν τοῖς μακαρίοις ποσὶν ἐκείνου προσκείμενος. Ὁ δὲ, ἐπειδὴ ἔγνω δῆλος ἤδη τῷ ἀνθρώπῳ γενόμενος, διανίστησί τε αὐτόν, καὶ ὄρκους τὴν ἐκείνου καταλαμβάνει ψυχὴν, μὴ ἂν πρὸς ἑτέρους παρ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον ἐξενεγκεῖν τὰ γεγενημένα, μηδὲ δημοσιεῦσαι τὸν ἔλεον.

Ἐν μὲν δὲ τοῦ ἀνδρὸς τοῦτο, καὶ οὕτω μέγιστόν τε καὶ γνωριμώτατον. Τὰς δὲ καθ' ἐλάχιστον πρὸς τοὺς ἐν χρείᾳ διανομὰς, καὶ χορτάζειν πτωχοὺς ἐν ἄρτῳ, καὶ διατρέφειν αὐτοὺς ἐν λιμῷ, καὶ ψυχὰς πεινώσας ἀγαθῶν ἐμπιπλᾶν, ἀλλὰ ταῦτά γε οὐδὲ μετρίως εἰπεῖν ἂν τις ἐξαρκίσειεν.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τελειώτερας ἀρετῆς ἦρα, καὶ μίζονος ἀπολαῦσαι τῆς παρὰ Θεῷ οἰκειώσεως, λαμβάνει μὲν αὐτὸν ἡσυχίας ἔρωσ, ὠδίνει δὲ τὴν ἀποδημίαν, ὡς μὴ ὄντος ἄλλως αὐτὸν τοῦ ποθουμένου τυχεῖν· Σχολάσατε γὰρ φησι, καὶ γινώτε· διὸ καὶ μακρύνειν ἑαυτὸν ἔγνω, καὶ, κατὰ τὸν Προφήτην, εἰς ἔρημον ἀυλισθῆναι προέβητο.

Καὶ ποτε δόξαν αὐτῷ τὴν Παλαιστίνην λαβεῖν, ἐφ' ᾧ τοὺς Ἁγίους τόπους ἰδεῖν, ἐν οἷς ὁ ὑπὲρ ἡμῶν παθῶν Κύριος τὰς ἐν κόσμῳ διατριβὰς ἐποιήσατο, πλοίου ἐπιβάς ἐξ Αἰγύπτου, νῦν ἀναχθέντος, εἰς Παλαιστίνην καταίρει, ὁμοῦ μὲν τὴν ποθουμένην ζητῶν ἐρημίαν, ὁμοῦ δὲ καὶ εἰς Σάαν, ὡς ἔφη, τῶν Ἁγίων τόπων φερέμενος. Ἄλλ' ὁ μὲν περὶ τούτου λόγος ἀναμεινάτω, ἡμεῖς δὲ τῷ πλῶ βραχύ τι προσδιατρίψωμεν.

Ἐπλεῖ μὲν οὖν εὐθὺ τῆς Αἰγύπτου· τῶν δὲ ναυτῶν οὐδὲν τῶν μελλόντων προορωμένων, τρικυμίαν οὗτος αὐτοῖς καὶ πνευματῶν ἀγριωτέρων ἐμβολὰς προσαγγίλλει. Αὐτὸν γὰρ, ἔφη, τὸν πονηρὸν ἰδεῖν τῆς νεῶς ἐπιβάντα, τὰ τε τοῦ ἰστοῦ καὶ τὰ τῶν πηδαλίων καλῶδια μαχαίρα διατεμόντα, ὅλην περιοχόντα τὴν ναῦν, καὶ περιδινησάντα, καὶ τῷ βυθῷ βουλόμενον αὐτανδρὸν καταδύειν. Οὕτως ἔφη· καὶ παραχρῆμα, ὡς περ' ἔκτινος ἀπόπτου συνθήματος, σφοδρὰ τις λαίλαψ τῶν νεφῶν διαπνεύσασα, εἰς κλύδωνα μέγιστον τὸ πέλαιος αἶρει, καὶ οἱ συμπλέοντες οὐδὲν ἤττον ἐκυμαίνοντο τὰς ψυχὰς· καὶ παρὰ τῷ μεγάλῳ στάντες, πύχοντο μὲν τῷ Θεῷ, ἐδίοντο δὲ αὐτοῦ ἐπαμύναι πικρῶς κινδυνεύουσι, καὶ μηδεμίαν ἐλπίζουσι τοῦ κακοῦ λύσειν, ἀπὸ τοῦ προειπεῖν αὐτόν ὡς περ' αὐτὸν δύνασθαι βοηθεῖν ἐλπίσαντες. Ὁ δὲ Σαρρῆν τε αὐτοῖς ἐκέλευε, καὶ ταχέϊαν εἶσεσθαι τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κακοῦ παρηγγύα. Ἄμειλι καὶ τὰ λυπούντα πάντα ὀξέως ἔλυετο, καὶ ἦ τε Σάλασσα ἡμεροῦτο, καὶ εἰς γαλήνην ἀκριβῆ μετεβάλλετο, καὶ αὐτοὶ, τῶν θρήνων ἐπιλαθόμενοι, πρὸς εὐθυμίαν ἐτράποντο, Θεῷ τε καὶ τῷ αὐτοῦ Σαραπῶντι τὴν χάριν ὁμολογοῦντες, καὶ διπλῆ τούτου Σαυμάζοντες, τῷτε προειπεῖν ἅμα, καὶ τῷ λῦσαι τὰ σκυθρωπά.

Ἀλλὰ τούτων οὕτως ἐχόντων, τίς τῶν ναυτῶν, ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀνελθὼν τῆς μέσης κεραίας, ὡς τε τι τῶν τῆς νεῶς ὄπλων καλῶς διαθεῖναι, ὡς ἤδη ἐκείθεν καὶ κατελθεῖν ἐμελλε, διολισθήσας ἀνωθεν, ἐπὶ μέσῃ τὴν ναῦν καταπίπτει. Καὶ ὁ μὲν ἄπνους ἔκειτο, καὶ ὠρᾶτο νεκρὸς· ὁ δὲ, καὶ πρὶν κληθῆναι ἀμύνειν, ὦν ἑτοιμώτατος, προσευχῇ τοῦτον ῥᾶον, ἢ τῶν ὑπὸ κατεχομένων, διανίστα, καὶ ζῶντα πάλιν ἀπέδωκε τοῖς πλωτῆρσιν. Ἐπειτα ἰστία πάντα πετάσαντες, καὶ δι' αὔρας λεπτῆς καὶ ἠδείας τὸ ἐξῆς τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἤδη τῇ γῇ προσφωρμίσθησαν, πολλὰς ὁ Κύριος διὰ Νικολαίου εἰργάζετο τὰς ἰάσεις. Τυφλοὶ τε γὰρ εὐθὺς τὸ φίλον φῶς ἐθεῶντο, καὶ ἄλλοι, χαλεπῶς πάσχοντες, τῶν ὦν εἶχον κακῶν ἀπελύοντο· καὶ συνελόντα φάναι, οὐδεὶς ἦν ὑπό τινος πάθους ἢ νοσήματος κατεχόμενος, ἢ καὶ λύπη τινὲ βαρυνόμενος, ὃς ἐπὶ Νικολαίῳ προσέλθοι, οὐκ εὐθὺς ἰάτο, καὶ τὸ λυποῦν ἀπεβάλλετο. Οὕτως οὖν, οὐ ῥαδίως μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀμίσητος τῆς ἰάσεως γινομένης, τίνα ἰδοὶ τῶν κακῶς πασχόντων ἀπολιμπανέσθαι; δίδωσιν ὁ λόγος σκοπεῖν. Ἐκ δὲ τούτου πάλιν, πόσους εἶναι τοὺς ἰωμένους, εἶτα καὶ πόσῃ πρὸς Θεὸν γίνεσθαι τὴν εὐχαριστίαν, πόσῃ τῶν δοξολογούντων αὐτῶν τὴν πανήγυριν;

Ἐκείθεν οὖν ἀπάρας, πρὸς τὸν τοῦ Χριστοῦ Τάφον, καὶ παρὰ τὸν σεβάσιμον αὐθις Γολγοθᾶ ἐργαται, ἵθα καὶ ὁ σωτήριος ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάγῃ Σταυρὸς. Ἐπειτα καὶ τῷ Σείῳ τοῦ Σταυροῦ ξύλῳ νυκτὸς πρόσσει· καὶ αὐτομάτως μὲν αὐτῷ αἱ τοῦ ἱεροῦ διανοίγονται πάλαι· Σερμὴν δὲ τὴν προσευχὴν καὶ πολλὴν ἐκείσε προσενεγκῶν τὴν προσκύνῃσιν, πλείονα ποιεῖται καὶ τοῦ ἀγαθοῦ Πνεύματος τὴν ἐνέργειαν.

Ἐπεὶ δὲ ἰκανῶς αὐτῷ εἶχε τῆς ἐν Παλαιστίνῃ διατριβῆς, διαπεντήσας πάλιν πρὸς τὴν ἐνεγκαιμένην χρῆται τῇ ἐπανόδῳ, ὅπως αὐτῷ Σείας τοῦτο ἐντεταμένης, ὡς τε μὴ ἐπὶ πλείον στέρεσθαι τῆς γλυκείας ἐκείνου φωνῆς τὰ αὐτοῦ πρόβατα. Καὶ ἐνταῦθα πάλιν, τοῦ πλοίου ἐπιβάντος

τοῦ θαυμασίου, ἦτε τῶν πλωτήρων ἐλέγχεται κακουργία, καὶ ἡ τοῦ θείου Πνεύματος ἐπ' αὐτῷ θαυμάζεται δύναμις. Ὁ μὲν γὰρ πρὸς τὴν πατρίδα πλεῖν ἐμελλε· καὶ τοῦτο πρότερον τοῖς καλοῖς ναύταις συνθέμενος, οὕτω δὴ τῆς νεῆς ἐπέβη· οἱ δ' ἐπειδὴ ἀνείλοντο τὰς ἀγκύρας, οἴκου ἐμέμνηντο. Τοῦ λιμένος οὖν ἐξορμήσαντες, καὶ τὴν ὁθόνην διαπετάσαντες, τοῦ πνεύματος αὐτοῖς ἐπιφόρου πνέοντος, πρὸς τὴν οἰκίαν ἀπέπλεον· ἡμελεῖ δὲ οὐδαμῶς ἡ δίκη, ἀλλὰ παρὰ πόδας αὐτοῖς ἐπήει· καὶ βιαιόν τι καταταγίς ἀντιπνεύσασα, τοὺς οἰακάς τε διήγαγε, καὶ τὰ πηθάλια παρήνευγε· καὶ αὐτοῖς μὲν ἴσχατον ἀπειλεῖ κίνδυνον, τὸν δὲ τοῖς τῆς πατρίδος προσορμίζει λιμίσι. Τί οὖν ἡ συμπαθὴς ἐκείνη καὶ μεγαλόφρων ψυχὴ; οὐδὲ πικρίας, οὐδὲ λόγου τινός πρὸς αὐτοὺς ἐδείχθη στύφοντος, ἀλλ' ὁμοῦ τε μεταβαλλομένους εἶδε, καὶ πικρὸν οἶον τὸν μεταμίλον ποιουμένους, καὶ τῆς οἰκείας ἠτήθη χρηστότητας, καὶ πάλιν αὐτοὺς δι' εὐπλοίας εἰς τὴν οἰκίαν ἀνέπιμπαν. Αὐτὸς μὲν τοι τῇ τῆς Ἁγίας Σιών ἀποδοθείς ἡ δὴ Μονῆ, πρὸς τοῦ θείου αὐτοῦ παλαί καλῶς οἰκοδομηθεῖσθαι, ὡς ὁ λόγος ἄρτι φθάσας ἐδήλωσεν, ἀσπάσιός τε αὐτοῖς ὤφθη, καὶ ἠδονῆς τοὺς ἐν αὐτῇ πάντας ἐπήλυρον, καὶ πολυτελεῖ τούτους εἰστία καὶ φιλοτίμω τῇ χάριτι. Σοφῶς δὲ ἄρα τὰ κατ' αὐτὸν ἄνωθεν ἡ πρόνοια διετίθει, καὶ τὸ μέγα τοῦτο φῶς ἐπὶ μεγάλῃ ἐμελλε θῆσειν τὴν λυχνίαν, καὶ διὰ τοῦτο πάλιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Πόλιν κατήγαγε, φιλοπόνως τὸ θεῖον μέλι τῆς ἀρετῆς ἐργαζόμενον. Οὕτω δὲ μειτών τὸν βίον, ὡς τε λαυθαίνει ἀνθρωπίνας ἀπαντας ὀφθαλμοὺς, πλεόν ἐαντὸν δῆλον ἐποίει τὸν παντός ἀξιον· οὔτε ἐκρυπτε τὸν ἐργάτην ἢ ἀρετῇ, οὐχ ἦττον ἢ τὸ φῶς τοὺς δι' ἐκείνου πορευομένους· καὶ οἱ τῶν ἐκείνου δι' πόνων καρποὶ ταχὺ τὸ δένδρον ἐμήνου. Ἀλλὰ καὶ τοῦ συνειδότος αὐτῷ τὰ κρύφια τῆς καρδίας Θεοῦ, μὴ ἐπὶ πλείον τὸν οἰκεῖον θεραπευτὴν λαυθαίνει ἀνεχομένου, δῆλον τὸν ἄνδρα ποιῶν· καὶ ὅπως, προσεκτίον τῷ διηγήματι.

Ἄρτι τοῦ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῆς Μυρίων Προέδρου τὸν θρόνον ἀμφω καὶ τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ τῆς πρὸς Θεὸν ἀψαμένου πορείας, ζήλος εἰσῆλθε θεῖος τοὺς τε ὑπ' αὐτὸν Ἐπισκόπους, καὶ τοὺς λογάδας τοῦ κλήρου, τὸν ἄξιον ἀποδοῦναι τῷ θρόνῳ. Καὶ δήποτε πάντων ἐκκλησιασασμένων, συνεβούλευε τις αὐτῶν, (Θεοῦ δὲ τοῦτο, καὶ τῆς ἐκείνου σοφίας οἰκονομία) εὐχὴ τὰ τοῦ πράγματος ἐπιτρέψαι. Τοῦτο πάντων, ὡς περ ἰδίαν ἐκάστου γνώμην, προελόμενον, ὁ τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν Κύριος, καὶ τῆς ἐκείνων δεήσεως εἰσακούων, ἐνὶ τούτων τὸν προστησόμενον τῆς Ἐκκλησίας ἀποκαλύπτει.

Καὶ δήποτε τῷ ἀνδρὶ τῷ δε θεῖα τις ἐπιστάσα ὄψις, ἐπιτάττειν αὐτῷ ἐδόκει, παρὰ τὰς τοῦ Ναοῦ εἰσόδους εἰλθάνει στήναι· καὶ ὅς περ ἂν πρῶτος τὸν Ναὸν καταλάβοι, οὗτός ἐστιν ὁ τῷ ἐμῷ κινούμενος Πνεύματι· καὶ λαβόμενοι αὐτοῦ, Νικόλαος δὲ τῷ ἀνδρὶ ὄνομα, Ἐπίσκοπον προχειρίσασθε· τοῦτο γὰρ αὐτῷ καὶ προώρισται.

Οὕτως ὁ θεῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ μυηθεὶς, τῇ Συνόδῳ ταῦτα καὶ τῷ κλήρῳ κοινούται. Καὶ δὴ φιλοπονώτερον ἀπάντων τῆς προσευχῆς ἐχομένων, ὁ τὸν μέγαν ἐκκαλυφθεὶς, ἔνθα δὴ κεκέλευστο ἀφικνεῖται. Ἦδη δὲ περὶ ὀρθρον, Πνεύματι θεῷ κινήθει ὁ μέγας Νικόλαος, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ οὗτος καταλαμβάνει. Ἐπὶ δὲ ἐν τῷ προναῶ γένοιτο, λαβόμενος αὐτοῦ ὁ τῆς ὄψεως ἤξιωμένος, Πῶς ἄρα ὦ τέκνον καλῆ; ἐπιμελῶς ἤρετο. Ὁ δὲ, πρῶτος οὕτω καὶ ἀφελῶς, Νικόλαος ἀμαρτωλός, Δείσποτα, ἔφη, τῆς ἀγιότητος δούλος τῆς σῆς.

Ὁ θεῖος τοίνυν ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἐπειδὴ τὰ μέτρια ταῦτα καὶ ταπεινά παρὰ τοῦ μεγάλου ἤκουσε ῥήματα, τοῦτο μὲν ἀπὸ τῆς τοῦ Νικολάου κλήσεως, ἦν καὶ ἡ φανείσα ὄψις αὐτῷ προειρήκει, τοῦτο δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ μεγέθους

τῆς ματριωφροσύνης, (οὐχ ἤγνοιε γὰρ ἐπὶ τίνα ἐπιβλέπει Θεός, ἀλλ' ἡ ἐπὶ τῶν πρῶτον δηλαδὴ καὶ ἡσυχίαν,) τοῦτον ἐκείθεν εἶναι τὸν ὑπὸ Θεοῦ δηλούμενον ἐργωκός, ἠδονῆς εὐθὺς ὑποπιμπλάται, καθάπερ τινὲς κεκρυμμένῳ περιτυχῶν θησαυρῷ· καὶ ἔρμαιον εἶναι τὴν τοῦ ἀνδρός εὐρεσίαν λογισάμενος, Ἀκλουθεῖ μαι, τέκνον, φησὶ πρὸς αὐτόν. Εἶτα καὶ παραλαβῶν, ἤγαγε πρὸς τοὺς Ἐπισκόπους. Οἱ δὲ συμβάλλουσι αὐτίκα τὸ πρᾶγμα, εἰρημένον αὐτοῖς πρότερον ἀπὸ τοῦ ἀνδρός, καὶ μιστῇ θείας χάρας καὶ αὐτοῖς ἐγίγνετο ἡ ψυχὴ, συμβαίνουσαν τῇ ἀπὸ Θεοῦ ψήφῳ, καὶ τὴν τοῦ ἀνδρός κρίνουσι ἀρετὴν. Εἶτα τὸν Ἅγιον, ὡς εἶχον, εὐθὺς κατὰ μέσον ἄγουσι τοῦ Ναοῦ. Πανταχοῦ δὲ τῆς φήμης διαδραμούσης, (φιλεῖ γὰρ ἐν οὕτῳ μεγάλῳι πράγμασι αὐτὴ συντόνῳ μάλιστα χρῆσθαι καὶ ταχεῖ τῷ πτερῷ) συρρεῖ μὲν τοι πλῆθος ἀριθμοῦ κριεττον. Οἱ δὲ σὺν μεγεθεὶ φωνῆς, Δέξασθε τὸν οἰκεῖον, ἀδελφοί, Ποιμένα, φασίν, ὃν ὑμῖν ἔχρισεν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· ὃ τὴν τῶν ὑμετέρων ψυχῶν κυβέρνησιν, καὶ τὸν καταρτισμὸν ἐνεχείρισεν· ὃν οὐχ ἀνθρωπίνῃ ψήφῳ, ἀλλὰ θεῖα προχειρίσατο. Ἐχομεν τοιγαροῦν ὃν ἐποθεῦμεν· ὃν ἐζητούμεν, νῦν ἀπειλήσαμεν· ὑπὸ τούτου ποιμαινόμενοι καλῶς καὶ ἀγόμενοι, οὐχ ἀποροῦμεν ἐλπίδων καὶ τῷ Θεῷ παραστήναι λαός περιούσιος, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιφανείας αὐτοῦ καὶ ἀποκαλύψεως. Τούτοις τὸ πλῆθος προσετίθεισαν τὴν εὐχαριστίαν, καὶ εὐφροσύνης, οὐχ ὅπως καὶ λεχθῆναι ῥαδίας, πρὸς Θεὸν ἐφθέγγοντο ῥήματα.

Ἡ μὲν τοι τῶν Ἐπισκόπων ἱερά Σύνοδος σὺν τῷ κλήρῳ, πᾶν εἴτι νουομισμένον πρότερον ἐπ' αὐτῷ διαθέντες, τῷ τῆς Ἀρχιερωσύνης χρίσματι τελειοῦσιν αὐτὸν, ἀναβαλλόμενον μὲν καὶ ὀκνοῦντα τὴν προεδρείαν, διὰ δειλίαν ἐν τῷ ἐπαινουμένῳ· μόλις δ' οὖν ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν ἀναβάσαντα θρόνον, καὶ τῆς Μυρίων προκαθίσαντα, καὶ τὴν ἐπιστάσιαν ἀναδειξάμενον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ τὰ τῆς εὐσεβείας δόγματα ὑγιῶς φρουρῶντά τε καὶ διδάσκοντα.

Βάσκανον δὲ ἄρα τούτοις ὁ πονηρὸς ἐπέβαλεν ὀφθαλμὸν· ἀνθοῦσαν γὰρ οὕτως οὐχ ἠνεργε τὴν εὐσεβείαν, ἀλλ' ὄξυς ὅτι μάλιστα τοὺς κρατοῦντας εἰσόδους, σφοδρότερον τε τὸν διωγμὸν αὐτίκα ἐποίει· καὶ βασιλικά διατάγματα κατὰ πᾶσαν ἐφοῖτα τὴν οἰκουμένην, εἰς ἄρνησιν τῆς εὐσεβείας τοὺς πιστοὺς ἐκκαλούμενα ἴσως· εἶδ' οὖν, ἀλλὰ δεσμά, καὶ φρουραὶ, καὶ βαρύτεροι βάσανοι, καὶ τέλος βιαιοὶ θάνατοι τοὺς ἀπειθοῦντας εὐθὺς ἐξεδέχοντο. Ταῦτα καὶ μέχρι τῆς Μυρίων ἐν βραχεῖ φθάνει, πτηνοῖς διακόνοις τοῖς θέρμοις τῆς ἀσεβείας ἐρασταῖς χρώμενα.

Ὁ θεῖος τοίνυν Νικόλαος, ἐπειδὴ μέγας ἦν ἐν αὐτῇ, τὰ Χριστιανῶν πρεσβεύων, καὶ τὴν εὐσεβείαν ἐλευθέρῳ κηρύττων γλώττη, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων παρὰ τῇ Πόλει, καὶ δεσμά, καὶ στρέβλας, καὶ μυρίαν ἄλλην βάσανον καταψηφισθεῖς, εἶτα καὶ φυλακῇ μετὰ πολλῶν καὶ ἄλλων Χριστιανῶν παραδίδοται, ἐν ἧ καὶ διέμεινε χρόνον οὐ βραχύν, χρηστοῦ μὲν οὐδενός ἀπολαύων, τῶν ἐκ τῆς φυλακῆς δὲ κακῶν ἀνεχόμενος οὕτω γενναίως, ὥσπερ ἄντις ἠδίων καὶ προσηφίλων ἀνασχοιτο. Πλήν οὐδὲ οὕτως ἀνίει τοὺς ὑπ' αὐτόν, νάμασι εὐσεβείας ἐπάρδων, καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς πίστιν ἐκτρέφων, ἐν ἀρράγειε τε θεμελίῳ τοὺς ἐκείνων πόδας ἱσῶν, καὶ νικητικέρους ὑπὲρ τῆς ἀληθείας αὐτοὺς παρεχόμενος.

Ἄλλ' εὐθὺς ἤλιος μετὰ νῆφος, καὶ ἠπία τις αὔρα μετὰ τὴν καταγίδα· καὶ φιλανθρωπῶς ὁ ἐμὸς Χριστός ἄνωθεν πρὸς τὴν αὐτοῦ κληρονομίαν ἰδὼν, καθαιρεῖ μὲν ἀσεβείας ἀπαντα σκῆπτρα, καὶ ἐκ μέσου ποιῶν. Διακλητιανοὶ ταῦτα καὶ Μαξιμιανοὶ, καὶ ὅσοι μετ' αὐτοὺς τοῦ ἑλληνισμοῦ προειστήκεισαν· ἀνίστησι δὲ κίρας σωτηρίας

τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ τότῳ Σταυροῦ δι' ἀστέρων τὸν Κωνσταντος καὶ Ἑλένης υἱὸν Κωνσταντῖνον μετακαλεῖται, καὶ τὸ Ῥωμαίων ἐγγιρίζει σκῆπτρον. Ὁ δὲ, συνειδὼς ὧν, καὶ τὸν καλίσαντα ὅς τις εἶη μὴ ἀγνοήσας, αὐτῷ τε ἐθάρσησε, καὶ τοὺς ἀνθισταμένους πάντας καταβαλὼν, θερμότητα προέστη τῆς εὐσεβείας, καὶ παλινοῦσαν τοῖς προτοῦ βασιλεύουσιν ἦδε· καθαιρεῖσθαι μὲν τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς κελεύων, ἀφίσθαι δὲ τῶν φυλακῶν τοὺς ἀποκεκλεισμένους διὰ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, ἀνοικοδομεῖσθαι δὲ τὰ χριστιανῶν τεμένη, καὶ τὸν οἰκίον τὰς Ἐκκλησίας ἐπαναρεῖσθαι κόσμον. Τοῦ τοιοῦτου τοιγαροῦν δόγματος τὴν ὑπὸ χεῖρα πᾶσαν διαλαβόντος, ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν πατρίδας οἱ τοῦ Χριστοῦ ὁμολογηταὶ κατήγοντο ἕκαστος.

Ἀμίλι καὶ τὸν οἰκίον Ἀρχιερέα Νικόλαον ἢ Μυρίων, μάρτυρά γε τῇ προαιρείσει, καὶ ἀναίμακτον ἀπελάμβανε στεφανίτην. Ὁ δὲ, χάρισμασι πάντοθεν κομῶν τοῖς θεοδωρήτοις, πάθη τε πάντα ἴατο, καὶ ἐπίδοξος, οὐ πιστοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς ἐν βραχεῖ καὶ τῶν ἀπίστων ἐγένετο, καὶ θαῦμα ταῖς ἀπαντων ἔκειτο ψυχῆς λόγου κρείττον. Διάτοι ταῦτα καὶ τῶν εἰδωλικῶν πολλοὺς ἐτιβωμῶν περιλειπομένους ὄρων, καὶ τούτοις πολλά δαιμόνων ἐπιχωριάζοντα φύλα, καὶ οὐκ ὀλίγους ἀπολοῦντα τῶν Μυρίων, ζῆλῳ θεῷ διακαυθεὶς τὴν ψυχὴν, ἀνδρικώτατα διανίσταται· καὶ τὴν ἐκείνων πᾶσαν περιελθὼν, εἶκου τινὲ βωμῶ περιτύχοι, εἰ ἕδαφος κατίσπα, καὶ εἰς κόνιν ἐλίπτου· καὶ οὕτως ἐκ ποδῶν τὴν τῶν δαιμόνων πληθὺν ποιούμενος, καθαράς ἀπολαύειν γαλήνης τῇ πείμνη παρείχε.

Τοιαῦτα τῷ ἁγίῳ κατὰ τῶν τῆς πονηρίας διαστρατηγούντι πνευμάτων, γίνεται τις αὐτῷ ἄνωθεν ἔμπνευσις τε καὶ ἔννοια θειοτέρα, μηδὲ τοῦ τῆς Ἀρτεμίδος ἀποσχέσθαι ναοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ προσβαλεῖν, καὶ τὰ ἴσα τοῖς προτέροις διαθῆναι· ἦν γὰρ οὗτος τό, τε κάλλος θαυμασιος, καὶ μεγέθει τοὺς ἄλλους ὑπερανιστηκῶς, καὶ δαίμοσιν ἡδίστη διατριβή. Ὁρμῆς τοιγαροῦν ἐπὶ τούτου τὸν ναὸν πλείονος αὐτὸν εἰσελθούσης, καὶ νεανικώτερου αὐτῷ ἐμβαλὼν, οὐχ ὅσα ὑπερανιστήκει τῆς γῆς ἀπαντα καθῆρει μόνον, εἰς ἕδαφος τε κατίσειεν, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνέσπα· καὶ τὸ ὄλον, τὰ μὲν ἐπὶ τοῦ αἴρος μετώρα τοῦ ναοῦ τῷ ἕδαφει ἐδίδου, τὰ δὲ κάτω καὶ ὑπὸ γῆν εἰς τὸν αἶρα ἐρίπτει. Οἱ γε μὴν πονηροὶ δαίμονες οὐδ' οὕτως ὑπομῆναι τὸν Ἁγίου δυνατοὶ ἦσαν, ἀλλὰ καὶ φύγοντες φωνὰς ἠφίσσαν, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀδικεῖσθαι ἰσχυρῶς διετίνοστο, καὶ τῶν ἰδίων ἀκοντες ἀπαυίστασθαι. Καὶ οὕτω μὲν ταῦτα τῷ ἁγίῳ ἐχώρει, καὶ πέρασ αὐτῷ χρηστόν ἢ κατὰ δαιμόνων ἐλάμβανε στρατηγία. Ἀλλὰ μεμνησθαι πάλιν ὁ λόγος καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ βούλεται, καὶ μὴ λήθη παραδοῦναι τὰ λόγου καὶ μνήμης ἄξια.

Ἦδη γὰρ Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου Βασιλέως τὸ εὐσεβεῖν ἐλομένου, τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν διοικούντος, καὶ τούτου δὴ τοῦ μεγάλου Ἀρχιερέως τὸ περὶ αὐτὸν πλήθος πρὸς ἀνάληψιν τῶν ὀρθοδόξων ἀσκοῦντος δογμάτων, καὶ πᾶν εἶτι ἐκφυκὸν ἐν αὐτοῖς καὶ νόθον ρίζαις αὐταῖς ἀποτίμνοντος, ἀθροίζεται μὲν κατὰ Νίκαιαν τὸ ὀρθόδοξον ἅπαν, ἐφ' ᾧ τὸν εὐσεβῆ τῆς Πίστews ὄρον διαθεσπίση, τὴν δὲ Ἀρείου βλάσφημον αἵρεσιν μακρὰν ἀπελάση, καὶ εἰρήνην πάση βραβευσῆ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμότιμον τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν δογματίζοντας, καὶ εἰς ἐν ἀμφοτέρω τὰ μέρη συναπτουτες. Μίλος οὖν καὶ ὁ θαυμαστός οὗτος Νικόλαος τῆς ἱερᾶς γίνεται Συνόδου, γενναίως τε κατὰ τῶν Ἀρείου φλυαριῶν ἴσταται· καὶ διαλύσας πάντα, καὶ κανόνα πᾶσι τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀκριβῆ παραδοὺς, ἐκείθεν τε ἀναξυγυνοσι, καὶ πρὸς τὴν οἰκίαν ἐπανήκει ποιμνήν,

τρέπων πάντας καὶ προάγων ἐπ' ἀρετὴν, καὶ θερμότερον τῆς διδασκαλίας ἀπτόμενος.

Αἱμοῦ δὲ ποτε τὴν Λυκίαν περιέχοντας, ἐσπάνηζε τροφῆς καὶ ἡ Μυρίων, καὶ τοῖς ἴσοις κακοῖς ἐπίεζτο. Ἐμπορείαν γοῦν τινὲ τῶν ναυτικῶν οἴτου πεποιημένω, ἐπιφαίνεται νυκτὸς ὁ μέγας Νικόλαος, καὶ τρεῖς αὐτῷ χρυσοῦς εἰς ἀράβωνα δοὺς, ἐν τῇ Μυρίων καταῖραι, καὶ ἀποδοῦσθαι τὸν οἴτον τοῖς ἐκεῖ ἐπισκῆπτει. Διῦπνισθεὶς τοῖνον ὁ ἔμπορος, καὶ τοὺς χρυσοὺς παρὰ τῇ χειρὶ εὐρών, καὶ τὴν ὄφιν εἰς νοῦν βαλλόμενος, τὸ γεγονὸς τε διὰ θαύματος ποιησάμενος, πρὸς τὰ Μύρα κατὰγεται. Καὶ ὁ μὲν τὸν οἴτον ἐν τῇ Πόλει διαπωλεῖ, οἱ δὲ ἐν αὐτῇ παραμύθιον τοῦ λιμοῦ τούτου εὐρόντες, Θεῷ καὶ τῷ μεγάλῳ Νικολᾷ κἀνταῦθα, ὡς περ δὴ καὶ πολλοῖς ἄλλοις, τὴν σωτηρίαν ἐπέγραφον.

Εἶτα στάσις ὑπὸ τῶν Ταυράλων κατὰ Φρυγίαν ἀνάπτεται τὴν μεγάλην. Καὶ δῆτα πυθόμενος ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, καὶ κοινῇ συσκέψαμενος περὶ τούτου, τρεῖς ἄμα τῶν ὑπ' αὐτῷ στρατηλατῶν, (Νεποτιανός, καὶ Οὐρσοσ, καὶ Ἐρπυλίων αὐτοῖς τὰ ὀνόματα) κατευνάσαι τὰ πράγματα, καὶ εἰς εὐταξίαν μεταγαγεῖν, εἰς Φρυγίαν ἐπέμπεται. Οἱ δὲ σὺν πολλῷ τάχει τῆς Κωνσταντίνου ἐξορμηθέντες, ἐν τινι τῶν Μυρίων λιμένι τῆς Λυκίων κατήχθησαν Ἐπαρχίας· Ἀδριακίς τὸ ἐπίγειον ἰκαλεῖτο. Πλείν τοῖνον οὐ παρεχόντος αὐτοῖς τοῦ πελάγους, βραχὺ πρὸς τῷ λιμένι διεκαρτέρουν. Ἐν τούτῳ δὲ τινες τῶν ὑπ' αὐτοὺς στρατιωτῶν ἐξίασι τοῦ πλοίου, τὰ πρὸς χρεῖαν αὐτοῖς ὠνησόμενοι. Οἷα δὲ φιλεῖ τὸ στρατιωτικὸν ἀρπαγῆ τῶν ἄλλοτριῶν καὶ βία τὰ πολλὰ χείρειν, τούτοις ἐχρῶντο κἀνταῦθα, καὶ κακῶς τὰ τῶν προσοικῶν ἴποιον. Εἶτα καὶ εἰς στάσιν ἐχώρει τὸ πρᾶγμα, καὶ παραχῆτις πρὸς τῷ καλουμένῳ Πλακώματι ἀνεγήγερτο. Γνωσθεὶν οὖν τῷ θαυμαστῷ Νικολᾷ, μηδὲ βραχὺ μελήσας, παρὰ τὸ ἐπίγειον ἦκεν. Ἐπειδὴ δὲ τισιν ὀλίγοις γέγονε δῆλος, τῆ φῆμῃ διὰ πάντων ἐφοῖτα· καὶ παραχρῆμα ἡ Πόλις αὐτῷ πᾶσα μετὰ τῶν στρατηλατῶν προσκυνήσοντας ὡς ἕδος ὑπῆντων. Ἐρωμένου τοῖνον τὸς στρατηλάτας ἐφ' ᾧ, τε, καὶ ὅθεν ἦκοιεν; ἐκείνοι, παρὰ Βασιλέως ἀπεστάλθαι, εἶπον, ἐφ' ᾧ τοῖς κατὰ Φρυγίαν τὰς στάσεις καλῶς διαθήσοσι. Καὶ ὅς παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν τῇ Πόλει, φιλοτίμως ξενίζει· εἶτα τὸν θόρυβον ἐκείνοι κοιμίσαντες τῶν στρατιωτῶν, καὶ εὐλογίας τῆς παρ' ἐκείνου ἀξιωθέντες, ἦδη πρὸς τῇ ἐξόδῳ ἦσαν.

Ἐν τούτῳ δὲ προσίασι τινες τῶν τῆς Πόλεως τῷ ἁγίῳ, καὶ θερμότερα τοῖς αὐτοῦ ποσὶ προσπεσόντες, ἀμύνειν ἀδικουμένοις ἐδίοντο, καὶ λύσειν τῶν παρόντων ἤξιον. Ὁ γὰρ Ἥγεμὼν Εὐστάθιος, σὺν οἰμωγῇ καὶ δακρύοις ἔλεγον, χρήμασι τὴν ψυχὴν διαφθαρείς ὑπὸ τῶν φθόνου καὶ κακίας θεραπευτῶν, τρεῖς πῶν ἐν τῇ Πόλει ἄνδρας, οὐδὲν ὄλως ἀμαρτῶντας, θανάτῳ κολάζει. Ὑπὲρ τούτων οὖν καὶ ἡ πόλις ἐλεινῶς κόπτεται, καὶ πενθεῖ, καὶ τὴν σῆν ἐν πολλῇ τῇ λύπη παρουσίαν ἐπιβοᾷται· εἰ γὰρ παρῆς, οὐκ ἂν τοιοῦτον ὁ ἥλιος παρ' αὐτῇ μῦσος ἐπέιδε. Τούτων ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, καὶ τῆς ἐκείνου συμπαθείας μιμητῆς, ἀκούσας, σφύζει τε πρὸς ταῦτα τὴν ψυχὴν, καὶ ἀνίσταται· καὶ τοὺς στρατηλάτας παραλαβὼν αὐτίκα, ὁδοῦ εἴχεται. Ἐν τινι γοῦν τόπῳ (Λίων δὲ οὗτος ἰκαλεῖτο) γενομένου, ἐπυθάνετο τῶν παριόντων, εἶτι περὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων εἶδοιεν, καὶ ὅπου ἄρα τούτους ἀπολίποιεν. Οἱ δὲ, κατὰ τοὺς καλουμένους, φασὶ, Διοσκορούς ἐν τῇ πλατείᾳ· καὶ ὅς, εὐθὺ τοῦ Μαρτυρείου τῶν ἁγίων Κρήσκεντος καὶ Διοσκορίδου ὁδεύων, ἐπειδὴ μαθὼν τούτους ἄρτι τὴν πόλιν ὑπερβαίνοντας παρὰ τὸν Βηρᾶν ἄγεσθαι, (τόπος δὲ οὗτος τῶν καταδίκων ἐπιθανάτιος) ἐπιτείνας τὴν πορείαν, καὶ τὸ ἐνδύον τῷ γῆρει τῷ διαπύρῳ τῆς

καρδίας ἀναπληρώσας, ἐν βραχὶ τὸν ὠρισμένον τόπον καταλαμβάνει· καὶ ὄρᾳ πολὺν μὲν ὄχλον περισσῶτα, τοὺς ἄνδρας δὲ ὀπίσω φεύ! τὰς χεῖρας δεδεσμημένους, καὶ τὰς ὄψεις κεκαλυμμένους· ἤδη δὲ πρὸς γῆν κεκλιμένους, καὶ γυμνῶ τραχήλῳ καὶ διατεταμένῳ τὴν τομὴν ἀναμείνοντας· ἕλειον Δείαμα, καὶ μηδὲ ὄφθαλμὸν δυνάμενον ἔχειν τοῦ πάθους μάρτυρα· αὐτὸν δὲ τὸν δῆμιον τὸ ξίφος ἤδη δισπασμένον, καὶ φόνιον τι καὶ μαυρικὸν βλέποντα, καὶ ψιλῆ Δέα τὸ ἀπηνές ὑποφαίνοντα. Ταῦτα ὡς εἶδε, καὶ τῷ σκυθρωπῷ ἐκείνῳ Δείαματι τὰς ὄψεις ἐπέβαλε, πραότητι τὸ αὐστηρὸν κεράσας, οὕτε θρασυτε καὶ νεανικὸν ἄλλως ἐφθέγγετο, οὐτε ἀγενῶς προτῆθε καὶ ὑφειμένως· ἀλλ' ὡς εἶχε δρομαίως ἐπὶ τὸν δῆμιον παρελθὼν, τὸ ξίφος μὲν τῶν ἐκείνου χειρῶν ἀφαιρείται, οὐδὲν ὑποδείσας, ἢ πτοηθείς· ρίπτει δὲ αὐτὸ κατὰ γῆς, καὶ τοὺς ἄνδρας τῶν κατεχόντων δισμῶν ἀνίησι. Ταῦτα μετὰ πολλῆς δρῶντα τῆς αὐθεντίας οὐδεὶς ἦν ὁ κωλύων, τὸ περιὸν εἶμαι τῆς ἀρετῆς εἰδότες, καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ δικαίου ζῆλον αὐτοῦ δυσωπεύμενοι. Τοῖς μὲν οὖν σωθεῖσιν ἡ χαρὰ θέρμα ἐκίνει τὰ δάκρυα, καὶ ἀθρόον τι ἐκ μεταβολῆς καὶ εὐθυμον ἀνεσῶν. Τὸ δὲ πεδίον ὄλον Δείατρον ἦν, εὐφήμουν τε πάντες, καὶ ἐρρήγγυντο ἐπὶ τῇ βοῇ, πρὸς τὴν ὄψιν ὧν ἐτεθίαντο.

Ἐνταῦθα ὁ Ἡγεμὼν Εὐστάθιος ἐπιφαίνεται· ἀλλὰ καὶ φαμέντα τοῦτον ὁ μέγας περιορᾷ, καὶ προσερχόμενον ἀπώδειται, κατειπεῖν τε αὐτοῦ πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ καλέσαι κατ' αὐτοῦ τὸν Θεόν, καὶ ὅπως κακοῖς περιβαλεῖν ἐσχάτοις τὸν ἄνδρα ἠπείλαι, ἀδικώτατα οὕτω τῇ ἀρχῇ χρώμενον, καὶ μεγάλους ἐπιχειροῦντα κακοῖς. Ὁ δὲ δεινῶς τε τοῖς τῆς μεταμελείας κέντροις ἐβάλλετο, καὶ τῷ συνειδῶτι πάνυ σφόδρα τὴν καρδίαν ἐδάκνετο· ταῦτά τοι καὶ δακρύοις τὸν ἔλεον ἐθηράτο, καὶ ἰκέτης ἐγένετο, καὶ ὑπὸ φυγῆς ὄλης ἐδεῖτο, διαλλαγῆναι αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν μέγαν Νικόλαον. Εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν ἐπὶ Σιμωνίδην καὶ Εὐδόξιον τοὺς Μυρίων πρωτεύοντας μετατίθει· τὸν δὲ ἄρα ψευδόμενον οὐκ ἐλάμβανεν· ἦδει γὰρ ἀκριβῶς, ὅτι χρυσίῳ διαφθαρεῖς, θάνατον κατέκρινε τῶν αἰθῶν. Ἐκείνους μὲν οὖν ὅλοι τῆς πρὸς αὐτὸν εὐχαριστίας ἐγίνοντο, καὶ πολὺς ὁ τοῦ Χριστοῦ θέραιπων ὑπὸ τῆς αὐτῶν γλώττης ἦδετο, καὶ τὸ ἔργον οὐκ ἄλλου τινὸς ὠμολόγητο.

Οἱ μὲν τοι στρατηλάται τῶν αὐτοῦ Δείων εὐχῶν ἀξιοδίντες, καὶ ταύτας καλὸν ἐφόδιον ἐπαγόμενοι, πρὸς τὴν Φρυγίαν ἀφίκοντο. Καὶ διαβήμενοι τὰ ἐν αὐτῇ πάντα εἰς δέον, καὶ ὅσα παρα τοῦ Βασιλέως ἐντέταλτο αὐτοῖς τελεσάμενοι, πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπανήκον. Τούτοις ὑποδοχὴ φιλότιμος καὶ πολυτελής πρὸς τε τοῦ Βασιλέως, καὶ τῶν ἐν τέλει γίνεται, καὶ τοῦ λοιποῦ περὶ τὰ Βασιλεία διήγον, ἀπόβλεπτοι καὶ περιφανεῖς, καὶ πολλή τις ἦν ἡ περὶ αὐτοὺς θέραιπα· οὐκ ἔμελλε δὲ ταῦτα πράως ὄσειν ὁ φθόνος, οὐδὲ βασκάνων ὄφθαλμοῖς φορητὰ γενέσθαι. Ὄθεν καὶ προσελθόντες τινὲς τῷ Ἐπαρχῷ τῆς Πόλεως, αἰτε παρευδοκιμούμενοι παρ' αὐτῷ, δεινὴν πλέκουσι κατ' ἐκείνων συκοφαντίαν, οὐ χρηστὰ λέγοντες βεβουλευσθαι τοὺς στρατηλάτας, οὐ δὲ μὴν εἰς ἀγαθὸν περιστῆναι τέλος τὴν ἐκείνων ὁρμὴν· νεωτέροις γὰρ ἐπιχειροῦσι πράγμασιν, ὅσα ἡμῖν εἰς ἀκοῆς ἦκε, καὶ πονηρὰ τεκταινοῦσι κατὰ Βασιλέως. Ὄττω τῶν ἀνδρῶν κατειπόντες, καὶ χρυσίῳ πολλῷ τὸν Ἐπαρχὸν ὠνησάμενοι, τὰς βασιλικὰς δὲ ἐκείνου φθειροῦσι ἀκοῆς· εὐθύς γὰρ εἰς ὄψιν αὐτὸς τῷ Βασιλεὶ γυνόμενος, διεξίσι τε ἅ παρ' ἐκείνων ἦν ἀκούσας, καὶ πείθει ἐρήμη δίκην ὑπ' αὐτοῦ ἀλῶναι τοὺς ἄνδρας· τίως δ' οὖν φυλακῇ δοθῆναι, μὴ λαθόντες, φησί, δράσωσιν, ἅ πάντως μεμελετήκασι. Γέγονε μὲν οὕτω, καὶ τὰς ἄνδρας εἶχον ἢ φυλακῇ, οὐδ' αὐτὸ τοῦτο εἰδότες, ὅτου

χάριν τῇ φυλακῇ παρεδίδοντο· τοσοῦτον ἀπείχον τεῦ πονηρὸν τι βουλεύσασθαι κατὰ Βασιλέως. Χρόνος ὁ μεταξὺ συχὸς, καὶ πάλιν ἡ πονηρία, καθάπερ οὐκ ἀρκουμένη τοῖς προλαβοῦσι, τὸ ἕλλειπον ἀναπληροῖ.

Διήγον μὲν τοι οὕτως οἱ ἄνδρες τῇ φυλακῇ προσκακοπαθόντες. Οἱ συκοφάνται δὲ, ἐπειδὴ ὑποβρέοντα τὸν χρόνον ἐώρων, δείσαντες, μήπου τί τῶν ἀδικήτων συμβῶν, ἐλέγξῃ μὲν τὰ τοῦ δράματος, περιτραπῆ δὲ κατ' αὐτῶν ὁ κίνδυνος, προσίσι τῷ Ἐπαρχῷ πάλιν, καὶ ὄχλου πλείονος γίνονται, μὴ οὕτως εἶσαι τὰ τῶν ἀνδρῶν, ἀλλ' ἀξίαν αὐτοῖς τὴν δίκην ἐπενεγχεῖν. Ἐκείνος τοίνυν ὑπὲρ τοῦ χρυσοῦ δειδοικῶς, μὴ καὶ ἀφαιρεθεῖη τοῦτον, πέρας τῶν ὑποσχεθέντων οὐκ εἰληφότεν, προσείσι τῷ βασιλεὶ καὶ αὐτοῖς, τῇ τε τοῦ προσώπου ἐνστάσει, καὶ τῷ σκυθρωπῷ τῆς ὄψεως, κακῶν ἀγγελος ἦκειν δοκῶν, καὶ ἅμα δῆλος εἶναι βουλούμενος τῆς ἐκείνου ζωῆς ἐκ παντὸς φροντίζων, καὶ εὐνοικῶς ἔχων, καὶ πιστότατα πρὸς αὐτὸν διακείμενος. Ἐνθεν τοι καὶ ποικίλως αὐτὸν ὑποτρέχει, καὶ ὑποκάθηται ρήμασιν, Οἱ κατὰ τοῦ σοῦ κράτους Δείοπτα (εἰρηκῶς) πονηρὰ μεμελετηκότες, ἀνθ' ὧν παρ' αὐτοῦ ἀπέλαυσαν ἀγαθῶν, οὐδὲ ἐν τῇ φυλακῇ ὄντες ἀφίστανται τῆς ἴσης μελέτης, οὐδέ τις αὐτοὺς αἰρεῖ μεταμελία, ἀλλ' ἐμμένουσι καὶ νῦν τοῖς προτέροις, καὶ τὰ αὐτὰ πάλιν κακούργως ράπτουσι. Νῦν οὖν, εἰ μὲν ἔστιν ὅπως αὐτοὺς ἀξίως τιμωρησαίμεθα· εἰδ' οὐ, ἀλλὰ σκεπτέον, μὴ αὐτοῖ προλαβόντες ἡμᾶς κακῶς διαθῶνται. Ἐφοροῦσι ταῦτα τὸν Βασιλέα, καὶ εἰς ὑπονοίας ἐμβάλλουσι. Ἀμέλει καὶ ἀπολύσαι φροντίζων τοὺς λογισμούς, καὶ μὴ τρέμειν εἰς τὸ μέλλον καὶ δεδοικέναι βουλούμενος, θάνατον κατακρίνει τῶν ἀναίτιων.

Ἄριστο τοίνυν τὸ θανεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐπιούσαν· ἡ γὰρ ψῆφος ἐσπέρας ἐδέδοτο· καὶ τῷ δεσμοφύλακι δυστυχῆς ἀγγελος ἦκε τῆς καταδίκης, καὶ πάντα μνηύει τὰ κατ' αὐτούς· ὁ δὲ πολλὰ πρότερον ἐφ' ἑαυτοῦ θρηνησας τὴν συμφορὰν, (ἦν γὰρ, ὡς εἴκε, πολλῷ τοῦ ἐπαρχοῦ φιλοσθενέστερος, ἄλλως τε καὶ φίλος αὐτοῖς ἤδη καὶ συνθήτης γενόμενος) εἶτα καὶ τοῖς ἀνδράσι πευθῶν προσείσι, καί, ὄφελον, ἔλεγε, μηδὲ τὴν πρώτην ὕμῶν εἰς λόγους ἦλθον, μηδὲ τοσοῦτον διετρέψατε παρ' ἐμοί χρόνον, μηδὲ τραπέζης ὕμῖν μηδὲ ἀλῶν ἐκοινωνήσα· ῥᾶον γὰρ ἂν ὑπέστην τὴν συμφορὰν, ἣττον ἦλθον τὴν διάζευξιν, οὐκ ἂν μου τὸ πάθος οὕτω καθίκετο τῆς ψυχῆς· αὐριον γὰρ ἀπ' ἀλήλων διαζευγνύμεθα τὴν πικρὰν, ὅμαι! καὶ τελευταίαν διάζευξιν, καὶ οὐκ ἂν ὕμῶν ἔτι τὴν ποθεινὴν ὄψομαι Δείαν· οὐ λαλούντων ἀκούσω, οὐκ ἄρτον κοινὸν παραθήσομαι· ἀναιρεθῆναι γὰρ ἐκελευσθήτε. Ἄλλ' ἐἴτε καὶ περὶ τῆς οὐσίας βουλεσθαι διαθεῖναι τῆς ὑμετέρας, ἡδὴ καιρὸς, μὴ καὶ φθίαση τὴν ὕμῶν γνώμην ὁ θάνατος. Ταῦτα μὲν εἶπε θρηνηῶν, καὶ τὸν θάνατον ἐκείνων πικρῶς ὀδυρόμενος.

Οἱ δὲ, τί γὰρ ἂν καὶ ἔδραον ἐπὶ τούτοις ψυχῇ, μηδὲν ἑαυτῇ θανάτου ἀξίον συνειδέα; περιερρήγγυντό τε τὰς ἐσθῆτας, καὶ τὰς τρίχας ἀθλίως ἐτίλλοντο· ἵνα τί δὲ ἡμεῖς τὸν τῶν κακούργων ὑποποτησόμεθα θάνατον; τί καὶ θανάτου ἀξίον εἰργασμένοι; τοὺς οἰκείους ὀνομασθί ἐκάλουν, τοὺς συγγενεῖς, τοὺς συνήθεις· ἐπιμαρτύρουντο Θεὸν τοῖς παροῦσι· τὸν θάνατον ἡδὴ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐφαντάζοντο. Οὕτω πικρῶς ἀποδυρομένων, καὶ τὴν συμφορὰν φῶ! περιπαθῶς θρηνοῦντων, ἕτερος αὐτῶν, Νεποτιανὸς τοῦνομα, εἰς μνήμην ἦκει Νικολάου, καὶ ὅπως ἐν τοῖς Μύροις ἀνδρῶν ἐκεῖνος τῶν τριῶν προίστη, καὶ θανάτου ἐξείλετο, σωτὴρ αὐτοῖς ἐκ παραδόξου καὶ ἀγαθῶς προστάτης γενόμενος.

Ταῦτα πρὸς ἀλλήλους αὐτοῖς διομιλουμένοις, (εὐρετικὸν γὰρ ἀνάγκη, πρὸς πολλὰς ἐννοίας ἐγείρσαι, καὶ ψυχῶν

Θλα, τὰ κατὰ τὸν παρόντα φημί βίον· τὰ γὰρ τοῦ μέλλοντος ἐκείνα πάντως εἰσὶ τὰ μῆτε ὀφθαλμῶν δευτά, μῆτε ὤσιν ἀκουστά, μῆτε καρδία ληπτὰ γινόμενα, ἃ ἐτοιμάσαι τὸν Θεὸν δευδάγηθα τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Ἐγὼ δὲ σε οὐδὲν ὀκνήσω καὶ λαμπρὸν μάρτυρα καλέσαι, καὶ στεφανίτην ἀναίμακτον, (ὅσα γε ἀναφέρειν εἰς προαίρεσιν ἐπιστάμεθα,) εὐχῆ μόνῃ τὸ δυσσεβὲς κράτος καταβαλόντα, καὶ καλῶς τῆς ὑπερορίας ἀνακληθέντα, καὶ μετὰ λαμπρῶν τῶν τροπαίων ἐπανελθέντα Χριστιανοῖς, καὶ τὴν προτιραν τιμὴν τῇ δευτέρᾳ διαδεξάμενον, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' οὗ τῷ Πατρὶ, ἅμα τῷ Ἁγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Πνεύματι, δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Η** καίμιος Σωτῆρ ἔδροσίζετο, οἱ Παῖδες
• **Η** δὲ χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ
• Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Ὑψιστος Παραδεισον ἔμψυχον, Παστά-
δα τε Ἀγνὴ χαριτόπλοκον, χρυσόμορφον
Πορφύραν, καὶ Οὐρανόν σε ἀνέδειξε.

Σ τρέωσον, τὸν νοῦν μου τρέπόμενον, τὸν λο-
γισμὸν κλονούμενον ἔδρασον, ἐν ἀσαλεύτῳ
με πέτρα, τῇ σῆ σκέπῃ Μητροπάρθενε.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰκόνας χρυσῆς.

Ξυρῶ πειρασμῶν, περιπέπτωκα δεινῶς κατα-
κεντούμενος, καὶ πύλαις ἄδου προσεπέλα-
σα, ταῖς ἀθυμίαις βαλλόμενος· σῶσόν με πρεσ-
βείαις σου Μάικαρ, καὶ ἀνάστησον ψάλλοντα·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Α δύτου φωτός, ταῖς αὐλοῖς ἀστραπαῖς πε-
ριλαμπόμενος, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῷ τῶν
θλίψεων, κεκακωμένους ἐξάρπασον, καὶ πρὸς
φωτισμὸν εὐφροσύνης, καθοδήγησον ψάλλοντας·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Δ υσώπει Χριστόν, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν
Θεογεννήτρια, τοὺς πεπραμένους δεινοῖς
πταισίμασι, καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ὄφους, αἴ-
ματι αὐτοῦ τῷ τιμίῳ, ἀναρρύσασθαι ψάλλον-
τας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Παντοίων χαλεπῶν τε νοσημάτων, ἰατρὸς πα-
νάριστος Πάτερ Νικόλαε, φανεῖς, τῆς ψυχῆς
με τὴν ἀσθένειαν, ἰασάμενος παράσχε εὐρωσίαν
βοᾶν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρυσάμενος τοὺς πάλαι στρατηλάτας, ἐκ θα-
νάτου Ἁγίε τούτους διήγειρας, ὑμνεῖν, καὶ
δοξάζειν τὸν Σωτῆρα Χριστόν, μετὰ πίστεως
θερμῆς καὶ ἀνακράζειν σοι· Σὲ ἀνευφημοῦμεν,
σοφὲ ὡς εὐεργέτην.

Νοφίας τῷ κρατῆρι πλησιάσας, μυσικῶς τὰ
εἶλη σου Πάτερ Νικόλαε, κρουνοὺς αἰ-

βροσίας ἐνθεν ἤντησας, ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον
τοῖς λαοῖς ἐκβοῶν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ. Τριαδικόν.

Τριάς σὲ ἀνυμνοῦμεν τρισαγία, καὶ Μοναῖς
τριλαμπεστάτη ὁμοούσιε, Πατὴρ ὁ Υἱὸς
καὶ Πνεῦμα Ἅγιον· ἐν οἷς πάντες βαπτισθέν-
τες ἀναμέλπομεν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Εκ πάντων δεχομένη τὰς δεήσεις, Θεοτόκε
πρέσβευε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, λυτρω-
θῆναι τῆς κολάσεως, τοὺς τιμῶντάς σε κυ-
ρίως καὶ κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων,
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Καταβασία.

• **Ο**ἱ Παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσ-
• σεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαν-
• τες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν
• μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν
• Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ν φρίττησιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρα-
• τιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε
• Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε Λαοί,
• καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως ἔμψυχος θαλαμος, καὶ ἔμπνους αἰλουρ-
γίς, γλαμὺς ἀλευργόχρους, τῷ πάντων Βα-
σιλεῖ, ἐδείχθης Παρθένε, καὶ πορφύρα ἐξ ἧς, ἡ
σὰρξ συνεξυφάνθη, τοῦ θαυθρώπου Λόγου.

Συνέλαβες Ἄχραντε, τὸν ἅπασαν δρακί, τὴν
σκίτιν συνεχόντα, ὡς Κτίστην καὶ Θεόν,
ἀρρήτως ἀφράστως, δι' ἡμᾶς καὶ ἡμᾶς, βρο-
τὸν γεγονότα, καὶ ὃ ἦν μὴ ἐκστάντα.

Τοῦ Ἁγίου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ως εὐμενῆς καὶ συμπαθῆς, τοὺς ἐν βάθει
πειρασμῶν περισχεθέντας, ἐλευθέρωσον
μάικαρ, τῶν κατεχόντων δεινῶν, τὴν λύσιν
βραβεύων πρεσβείαις σου, ταῖς πρὸς τὸν Σω-
τήρα, Χριστόν Ἱερομύστα.

Μυσταγωγὸς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῶν Ἁγίων λει-
τηργὸς καὶ ἑρανίων, χρηματίζων Θεόφρον,
ἀρχιερεὺς τε πιστὸς, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν αἴ-
τησαι, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἡμῶν Ἱεροφάντα.

Θεοτοκίον.

Εξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμ-
πεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν παικίλοις,
περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σὺ Παρθένε θερά-
πευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ περιβαλοῦσά·
Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Θαύματος ὑπερφουῦς.

Ταῖγματα Πατριαρχῶν καὶ Ἀπαστάλων, Ἱε-
ρέων τε Μαρτύρων δῆμοι, Προφητῶν ὁ
σὺλλογος, ἅπας δῆμος τῶν Ἀσκητῶν, μακαρί-

Ζησι τὴν θείαν πολιτείαν σὺ μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς παρακαλούμεν σε· Μὴ ἐλλίπης δυσωπῶν αἰεὶ τὸν Κύριον, διαφυλαχθῆναι, ἡμᾶς ἐκ πάσης βλάβης.

Ψίστε Παμβασιλεῦ μεγαλοκράτορ, ταῖς εὐχαῖς τοῦ Ὁσίου παμενος, τὴν ζωὴν εἰρήνευσον, πάντων Λόγε Χριστιανῶν, χορηγῶν κατὰ βαρβάρων εὐσεβεῖ Βασιλεῖ, τὴν νίκην καὶ τὴν ἰσχύν δεόμεθα, ἵνα πάντες αἰεὶ ὑμνωμένον τὸ κράτος σου, καὶ ὑπερυψώμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖς τῷ ἀπροσίτῳ Πάτερ, ταῖς ψυχαῖς τῶν ἐν θλίψει αὐγαῖζεις, διαλύων ἅπαντα, ζόφον σκότους τῶν πειρασμῶν, ἀπαστράπτων τε ἀκτῖνας εὐφροσύνης αἰεὶ, ἐν αἷς ταλαυγῶς καταλαμπόμενοι, Εὐλογεῖτω, βοῶμεν ἢ κτίσις τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ζωὴν καὶ ζωαῖς καὶ ἐν καὶ τρία φῶτα, τὴν Τριάδα πιστῶς ἀνυμνεύμεν, πατρικαῖς ἐπόμενοι θείαις ὄντως ταῖς διδασχαῖς, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον μεθ' ὧν εὐσεβῆντες ἀναμείψωμεν· Εὐλογεῖτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πράγματος ξενοπρεποῦς ἢ Βάτος τύπον, προεκόνισεν ἄχραντε Κόρη, καιομένη ἀφλεκτος, πάλαι ὄρει ἐν τῷ Σινᾷ, τὸ Μυστήριον τοῦ τόκου σὺ προγράφησα· τὸ πῦρ γὰρ ἐν σοὶ τὸ τῆς Θεότητος, ἐνοικῆσαν, ἀλώθητόν σε τετήρηκε· διό σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» **Θ**αύματος ὑπέρφουῦς ἢ δροσοβόλος, ἐξ-
» εἰκόνισε Κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς
» ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεό-
» τητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν· διό ἀνυ-
» μνούντες ἀναμείψωμεν· Εὐλογεῖτω ἢ κτίσις
» πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου· Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν
» φωτοφόρον Λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὸν
» Ναόν τὸν ἔμψυχον, τὴν Σκηπὴν τὴν ἄχραν-
» τον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέ-
» ραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ρεῖθρον τῆς σῆς με κατάρδευσον χάριτος, τῶν συμφορῶν τῷ φλογμῷ φλογιζόμενον, καὶ δεκτικῶς τηκόμενον, Πηγὴ χαριτόβρυτε, τὸν Ποταμὸν ἢ τεκοῦσα τῶν χαρίτων, ἐξ οὗ ὁ πίπκων διαψήσει οὐδέποτε.

Ως τοῦ Νυμφίου ὠραῖόν σε Θάλαμον, ὡς τῆ Δεσπότη Παλάτιον ἔμψυχον, ὡς Πορφύραν πάγχρυσον, καὶ τερπνὸν Ἀνάκτορον, τοῦ Χριστοῦ Δέσποινα πάντων, καθικετευόντά σε σῶσόν με.

Τοῦ Ἁγίου· Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Λαμπάσι τῆς χάριτος, Θεόφρον φωτιζόμενος, καὶ φωστήρ εὐσεβείας, σαφῶς γενόμενος, τοὺς ἐν πειρασμοῖς διασώζεις, τοὺς ἐν βυθῷ θαλάσσης λυτροῦσαι, καὶ τρέφεις λιμώττοντας, παραδόξως Παμμακάριστε.

Ο ἐν Παραδείσῳ, τῆς τρυφῆς νῦν αὐλιζόμενος, καὶ τὴν ἄφραστον δόξαν τρανώς θεώμενος, ἐκ τῶν οὐρανίων ἀψίδων, τοὺς ὑμνηταῖς τοὺς σοὺς ἐποπτεύεις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, Θεοφόρε παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ δύναμιν, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, τοῦ Πατρὸς θεομητορ, Ἁγνὴ γεγέννηκας, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων αἱμάτων, τὸν ἑαυτῆς, ναὸν προσλαβοῦσαν, καὶ τούτῳ καθ' ἑνωσιν, ἐνωθεῖσαν ἀδιαρρήκτον.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου· Μυστήριον ξένον.

Χορεύσατε πνεύματι, πάντες φιλέορτοι, Οὐρανοὶ εὐφραίνεσθε, Ὅρη τε καὶ Βουνοὶ, Ἐκκλησίαι, καὶ Παρθένων, Ἀσκητῶν τε χοροὶ, παιδρῶς ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Παμμακάριτος, ἐν ἧ συνελθόντες, τὸν Σωτῆρα μεγαλύνωμεν.

Ψαλάτωσαν ὕμνοις, τὰ πέρατα ἅπαντα, ἐγκωμίων στέμμασι, πάντες τὴν κορυφὴν Νικολαίου, τοῦ θείου κοσμοῦντες σαφῶς τοῦ θεράποντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ ἐκ παθῶν τε καὶ κινδύνων λυτρωθεῖμεν.

Ως ἄξιον δέχου, τὸν ὕμνον Νικόλας, τοῦ μικροῦ πονήματος, τούτου ὡσπερ Χριστός, προσεδέξατο τῆς χήρας τὰ δύο λεπτά· μὴ βδελύξη τὴν ἐγχείρησιν· ποθῶν οὐ κομπαζῶν γὰρ, Τρισμάκαρ κατετόλμησα.

Τριαδικόν.

Ενίζεται ὁμοσίῳ θελήματι, ἢ Τριάς μερίζεται, πάλιν προσωπικῶς ἀμερίζως, συντηρεῖσα τὸ κράτος αἰεὶ, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ὁ εἰς τρισυπόστατος Θεὸς ὃν μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Διέσωσται πᾶσα, ἢ κτίσις τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀφεῖλε Κύριος, θρήνον καὶ ὀδυρμόν, καὶ πᾶν δάκρυον, ἐκ παντός προσώπου Ἁγνῆ, Θεοτόκε παναμώμητε ἐν σοὶ, καὶ ἡμεῖς ταῖς σφαιλαῖς ἀποδιδόαμεν.

Καταβασία.

» **Μ**υστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παραδόξον οὐ-
» ρανὸν τὸ Σπηλαιον· Θρόνον Χερουβι-
» κὸν τὴν Παρθένον· τὴν Φάτην χωρίον· ἐν

» ὡς ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν
» ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μέγαν ἀρχιεπίσκοπον, καὶ Ἱεράρχην ἀπαύ-
τες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον
εὐφημοῦμεν· πολλὰς γὰρ ἀνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως
θνήσκειν μέλλοντας· καὶ Βασιλεῖ ὀπταίνεται, σὺν
Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἀδικὸν ψῆφον.

Ὁμοιον.

Μεγάλως σε ἐδόξασεν, ἐν Θαύμασιν ὁ Κύ-
ριος, καὶ ζῶντα καὶ μετὰ τέλος, Νικόλαε
ιεράρχα· τίς γὰρ ἐξ ὅλης πίστεως, μόνον ἐπε-
καλέσατο, τὸ ἅγιόν σου ὄνομα, καὶ οὐκ εὐθύς
εἰσηκούσθη, θερμὸν προστάτην εὐρών σε;

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐνυπόστατον, καὶ Λόγον ὑπερούσιον,
καὶ ἰατρὸν τῶν ἀπάντων, Χριστὸν τεκῆσα
Παρθένε, τὰ ἔλκη καὶ τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς
μη θεράπευσον, τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια, καὶ τῆς
καρδίας μη παῦσον, τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.
Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη περιιπτάμενος, ὡς
νεοττὸς τῆς ἄνω, καλιαῖς τῶν Ἀγγέλων,
Νικόλαε τρισμάκαρ, κράζεις αἰεὶ, πρὸς τὸν
Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις
κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ λυτροῦσαι ταῖς
πρεσβείαις σου.

Τῆς ἱεράς διπλοῖδος τὴν ὠραιότητα, ταῖς
πρακτικαῖς εἰργάσω, ἀρεταῖς λαμπροτέ-
ραν, Πάτερ Θεοφόρε· ὅθεν ἡμῖν, ἱεουργεῖς τὰ
τεράστια, τῶν αἰοιδίμων θαυμάτων ἱεουργεῖ,
τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτροῦμενος.

Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη περιεχόμενος, τὴν
φοβερὰν ἐκείνην, κατενόησας δόξαν, Ἄ-
γιε ἀγίων ὅθεν ἡμῖν, τὰ ἑράνια λόγια, τῶν αἰε-
ζῶν ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις Ἱερώτατε.

Ὁς ἐν ὀνείρῳ ἐπέστης τῷ εὐσεβεῖ Βασιλεῖ,
καὶ τοὺς δεσμώτας Πάτερ, ἐκ θανάτου
ἐρρύσω, πρέσβευε ἀπαύστως, ὅπως καὶ νῦν,
ταῖς εὐχαῖς σου ρυσθῆῃμεν, ἐκ πειρασμῶν καὶ
κινδύνων, καὶ ὀδυνῶν, οἱ ἀξίως εὐφημῆντές σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, σκιρτή-
σωμεν ἑόρτια, καὶ χορεύσωμεν ἀγαλλόμε-
νοι, τῇ ἐτησίῳ πανηγύρει τοῦ Θεοφόρου Πα-
τρός· Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν,
καὶ τὸν δι' ὀνείρου φρικτῆς ἐπιστάσις, Βασι-
λέα πείθοντα, ἀναιτίους κρατουμένους τρεῖς,

ἀπολύσαι στρατηλάτας, ἀνυμνεῖτωσαν. Παίρ-
νες καὶ Διδάσκαλοι, τὸν τοῦ καλοῦ Ποιμένος,
ὁμόζηλον Ποιμένα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν.
Οἱ ἐν νόσοις τὸν ἰατρὸν· οἱ ἐν κινδύνοις τὸν ρύ-
στην· οἱ ἀμαρτωλοὶ τὸν προστάτην· οἱ πένητες
τὸν θησαυρὸν· οἱ ἐν θλίψεσι τὴν παραμυθίαν·
τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι· οἱ ἐν θαλάσῃ τὸν
κυβερνήτην· οἱ πάντες τὸν πανταχοῦ θερμῶς
προφθάνοντα, μέγιστον Ἱεράρχην, ἐγκωμιάζον-
τες οὕτως εἴπωμεν· Πανάγιε Νικόλαε, πρόφθα-
σον, ἐξελῶ ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης, καὶ
σῶσον τὴν ποιμνὴν σου ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων· προκί-
ψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ παντάνασσα Μητρο-
πάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τὴν ἀνυ-
μνοῦντα αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συν-
τρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδαν κροτείτωσαν ἐν
ὑμνοῖς Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατου-
μένους πρὶν, ἀπολύσαι φιλανθρώπως εὐδοκή-
σαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ κα-
λοῦ Ποιμένος, ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες
εὐφημήσωμεν· τὴν Λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ· τὴν
φωτοφόρον Νεφέλην· τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυ-
τέραν· τὴν ἔμψυχόν τε Κιβωτόν· τὸν πυρίμορ-
φον τοῦ Δεσπότης Θρόνον· τὴν μαρναδόχον
χρυσέαν Σταμνον· τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λό-
γου Πύλην· τὴν πάντων Χριστιανῶν τὸ κατα-
φύγιον, ἁσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕ-
τως εἴπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον
τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας·
οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται καὶ Ἅγιον Ἐλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς ἐκ
τῆς κανδήλας τοῦ Ἁγίου, ψαλλομένων τῶν Ἱ-
διομέλων.

Ἦχος πλ. β'. Σεργίου.

Εὐδούλε ἀγαθὴ καὶ πιστὴ· εὐεργάτα τοῦ
ἀμπελῶνος Χριστοῦ· σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς
ἡμέρας ἐβάστασας· σὺ καὶ τὸ δοθὲν σοι τά-
λαντον ἐπηνύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σέ ἐλθοῦσιν
οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοι οὐρανῶν ἠνεώ-
κται· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου,
καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἄγιε Νικόλαε.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς αἶνον ἔδραμες τοῦ Κυρίου Νικόλαε, ἐν
τῇ προσκαιρῷ ζωῇ, καὶ αὐτὸς σε ἐδόξα-
σεν, ἐν τῇ ἐπιφανίῳ, καὶ ὄντως ζωῇ. Διὸ παρ-
ρησίαν κεκταμένος πρὸς αὐτόν, ἰκέτευε σωθῆ-
ναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, ὁ αὐτός.

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, ὁ καρπὸς ἐφαίδρυε τῶν πιστῶν ταῖς καρδίας· τίς γὰρ ἀκούων τὴν ἀμετρόν σου ταπεινωσιν, τὴν ὑπομονὴν οὐκ ἐθαύμασε; τὴν πρὸς τοὺς πένητας ἰλαρότητα; Σλιβομένων τὸ συμπαθές; πάντας θεοπρεπῶς ἐδίδαξας, ἱεράρχα Νικόλαε· καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον ἀναδησάμενος στέφανον, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ᾠδὴ γ' καὶ ε'.

—————

Τῆ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου, Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ηγεμονίας τὸν θρόνον, κατακοσμῶν ἀρεταῖς, ἐξ ἐπιπνοίας θείας, τὸν τῆς ἱεραρχίας, προσφόρως ἐκομίσω· ὅθεν πιστὸς, οἰκονόμος τῆς χάριτος, ἐν ἀμφοτέροις Ἀμβρόσιε γεγονώς, διπλοῦν στέφανον κεκλήρωσαι.

Εν ἐγκρατεία καὶ πόνοις, καὶ ἀγρυπνίαις πολλαῖς, καὶ προσευχαῖς συντόνοις, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἐκάθηρας Θεόφρον· σκευὸς λοιπὸν, ἐκλογῆς τῷ Θεῷ ἡμῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ὡσαύτως ἀναδειχθεὶς, ὑπεδέξω τὰ χαρίσματα.

Τὸν εὐσεβῆ Βασιλέα, ἡμαρτηκότα ποτὲ, ὡς τὸν Δαυῖδ ὁ Νάθαν, παρρησία ἐλέγξας, Ἀμβρόσιε παμμακάρε, τῆτον σαφῶς, ἀφορισμῷ καθυπέβαλες, καὶ μετανοία παιδεύσας θεοπρεπῶς συνηρίθμησας τῇ Ποίμνῃ σου.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε Πάτερ.

Οσιε Πάτερ, ἱερώτατε Ἀμβρόσιε, ἡ Λύρα ἢ φωνοῦσα μέλος σωτήριον, δογμαίων ὀρθοδόξων πᾶσιν ἡμῖν, ἢ καταθέλουσα πιστῶν ταῖς ψυχὰς, εὐῆχος Κιθάρα τοῦ Θεοῦ Παράκλητου, τὸ μέγα Ὅργανον τοῦ Θεοῦ, ἢ ἀξιόπαινος Σάλπιγξ τῆς Ἐκκλησίας, διειδεσάτη τε πηγὴ τῶν χαρισμάτων, ἐναποπλύνουσα ῥύπον τῶν παθημάτων. Χριστὸν ἐκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Οσιε Πάτερ, παμμακάρισε Ἀμβρόσιε, Συνόδου Θεοφόρων, μέσον Πατέρων ὄφθεις, ἐν δύο ταῖς ἐσῖαις ἓνα Υἱόν, σάρκα γενόμενον κηρύττεις τρανώς, ἐξ ἀπειρογάμου ὑμῖν ἐπιφανέντα, τὸν ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, καὶ συναῖδιον τούτου καὶ συμφυῆ· ὅθεν τὴν βλάσφημον Ἀρειοῦ γλωσσαλγίαν, ἐναπεμῶρανας, τοῦ Πνεύματος δυνάμει. Χριστὸν ἐκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Οσιε Πάτερ, ἀξιάγαστε Ἀμβρόσιε, εὐροῦσα ὡς ἐπόθει, τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, τοῦ Πνεύματος ἢ χάρις τῆ Παναγίου, ἐν σοὶ ἐσκήνωσεν ὡς ἄδυτον φῶς· ἐ τῇ ἐνεργείᾳ, τὰ πνεύματα τῆς πλάνης, ἀποδώκεις, διαπαντός, καὶ θεραπεύεις ταῖς νόσους καὶ μαλακίας, τῶν προσιόντων σοὶ ἀπλότῃ καρδίᾳ, καὶ ἐκτελούντων σου τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον. Χριστὸν ἐκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ψυχῇ μου, ἐξωμοίωσαι προκόπτουσα, εἰς χεῖρῳ καθ' ἐκάστην, καὶ προστιθεῖσα αἰεὶ, σοῖς μῶλωψιν εὐήθως τραύματα πλείω, ὡς ὀλοσώματος γενέσθαι πληγὴν, μὴ ἐνθυμουμένη, ὡς ὁ Κριτὴς ἐγγίζει, ᾧ παραστήσῃ ἀπολαβεῖν, κατὰ ταῖς πράξεις εὐθύνας καὶ τιμωρίας; ἀλλ' ἐπιστρέψασα, πρόσπεσον τῇ Παρθένῳ, κραίζουσα· Δέσποινα, πάνταγε μὴ παρίδης, τὸν παροργίσαντα Θεὸν τὸν εὐσυμπαθήτητον, τὸν ἐκ σοῦ διὰ σωτηρίαν, τῶν βροτῶν γεννηθέντα, δι' εὐσπλαγχτίαν πολλήν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε τὸν βότρυν, ἀφυτεύτως ὄν ὡς ἄμπελος, ἐβλάστησας, κατεῖδες ξύλω κρεμάμενον, νυττόμενόν τε λόγγῃ θείαν πλευράν, Τί τοῦτο, ἔλεγες, Υἱὲ καὶ Θεέ; πῶς ὁ νόσους πάσας, καὶ πάθη θεραπεύων, πάθος ὑφίστασαι, ἀπαθὴς κατὰ φύσιν ὑπάρχων τὴν θείκην; τί σοὶ ἀχάριστος λαὸς τῷ εὐεργέτῃ, ταῦτα ἀπέδωκεν ἀντ' εὐεργετημάτων; Παρθένε ἄχραντε, ἀλλὰ τοῖς τούτου πάθεσι, τῶν παθῶν με ἐλευθερώσαι, ἐκδυσώπει ἀπαύστως, ὅπως δοξάζω σε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ., οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆ Ἀγία εἰς ε'. Ἔ ἡ ἀκροστιχίς·
Τὸν παμμέγιστον Ἀμβρόσιον αἰνέσω. Ἰωσήφ.
ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ταῖς θείαις φωτοχυσίαις Ὅσιε, καταστρα-
πτόμενος, τὴν φωτοφόρον ταύτην καὶ φαι-
δραν, καὶ αἰγίαν σε κοιμήσιν, τὴς εὐσεβῶς γε-
ραίροντας, σαῖς ἰκεσίαις φωταγώγησον.

Ο Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ σοφίας σοί, λόγον δε-
δώρηται, κεκοσμημένον γλώσση ἀληθεί,
ἱεράρχα Ἀμβρόσιε, αἰρετιζόντων ἄλλον, ἀπορ-
ραπίζοντα κακόναιαν.

Νοός σου τὸ ὀπτικὸν Πανόλβιε, προκαθηρά-
μενος, τῆς τῶν παθῶν ἀχλύος, δεκτικόν,
καθαρῶν ἐπιλάμψεων, τοῦ Παναγίου Πνεύμα-
τος, προαπειργάσω Παμμακάριστε.

Πανσόφοις, καὶ ἱεροῖς σε δόγμασι, τὴν ἀρειό-
φρονα, ἀποδώξας λύμην ὡς ποιμὴν, ἐπι-
χλόην ἐποίμανας, ὀρθοδοξίας Πάνσοφε, τὰ λο-
γικά σου πίστει θρέμματα. Θεοτοκίον.

Ασπόρως τῷ τῆ Πατρὸς βυλήματι, ἐκ θείῃ
Πνεύματος, τὸν τῆ Θεοῦ συνειλήφας Υἱόν,
καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτο-
ρα, καὶ δι ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ αὐτοῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Θεοῦ Ἀμβροσίου μέγα κλέος ἄσμασι μέλπω.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Θεῖω φωτί σου, υπέρλαμπρε Ἥλιε, τῆς ἀ-
μαρτίας μου, τὴν ἀχλὺν ἀπέλαυσον· οἰ-
κτεῖρεις γὰρ ψυχὰς, τῇ ἐμφύτῳ εὐσπλαγχνίᾳ
σου, καὶ σκότους ἀπαλλάττεις τῶν παθῶν, τῇ
μόνῃ εὐμενίᾳ σου, Παντοκράτορ Κύριε, ὁ μό-
νος εὐδιάλλακτος.

Επὶ τῷ κάλλει, τῶν θείων δογμάτων σου,
ἡ Ἐκκλησία φαιδρῶς, Πάτερ ὠραΐζεται,
καὶ πίστει ἀσφαλεῖ, πεποικιλμένη δεικνύται·
καὶ ὄλη ὡς πλησίον καὶ καλὴ, ἐκ δεξιῶν πα-
ρίσταται, ὀρθοδόξως λάμπουσα, τῆς δόξης τοῦ
νυμφίου Χριστοῦ.

Ιερωσύνης, τοῖς ὄπλοις στομούμενος, καὶ θεία
δόξη τὸν νῆν, Πάτερ ἐλλαμπόμενος, ὡς μά-
χαιρα πιστῶν, ἐξιλθωμένη δεικνύσαι, καὶ σαλ-
πιγῆ τῆς εὐσήμη Ἐορτῆς, τὰ θράση τῶν αἰρέσεων,
τμητικῶς συγκόπτουσα, καὶ πάντα διεγείρουσα.

Θεοτοκίον.

Ο πρὸ αἰώνων, Πατρὶ συναΐδιος, ἐκ σοῦ
Θεόνυμφε, σάρκα προσελάβετο, καὶ φύ-

σιν τῶν βροτῶν, θειώσας συνεδόξασε· διό σε
σωτηρίας ἀρχηγόν, καὶ κόσμῳ ἱλαστήριον, Θεο-
τόκε Δέσποινα, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ κερκτήμεθα.
ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Μεμυημένος, ἱεράρχης ὡς ἔνθεος Ὅσιε, πα-
σαν νόησιν Γραφῆς, τοῖς ἀγνοῦσιν Ἀμβρό-
σιε, Πάτερ τὰ δυσέφικτα, τρανῶς ἐσάφησας.

Μεγίστην χάριν, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος καὶ
δύναμιν, σῆς ἐσθῆτος ἐπαφῆ, ποικίλα
πάθη Ἀμβρόσιε, Πάτερ ἐθεράπευσας, τῶν προ-
σιόντων σοί.

Εν ἀφροσύνῃ, τὴν πρὸς σέ τὸν φρονήσει ἐμ-
πρέποντα, πλησιάσαι τολμηρῶς, μιαινωτά-
την ὀρμήσασαν, θάττον ἐθανάτωσας, θείῳ προ-
στάγματι. Θεοτοκίον.

Γένος ἀνθρώπων, ἐκαινούργησας μόνη κη-
σασα, τὸν τῆς φύσεως ἡμῶν, Δημιουργόν
τε καὶ Κύριον ὅθεν σε δοξάζομεν, Θεοχαρίτωτε.
Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ρεῖθρον ἐν καρδίᾳ σου, ἐκ τῶν τοῦ Πνεύμα-
τος Ὅσιε, χαρισμάτων, βρῦει καταρδεῦον,
τοὺς τῆς Πίστεως αὐλακας.

Ολον ἀπεκάρησας, τὸ ὀπτικὸν τοῦ νοῦ Ὅ-
σιε, καὶ εἰς ὕψος, ἠρῆς θεωρίας, τῇ ἐλ-
λάμψει τοῦ Πνεύματος.

Στέφεται τοῖς λόγοις σου, ὡσπερ τιμίαις λί-
θαις Σοφῆ, ἡ Ἐκκλησία, καὶ διαιωρίζει,
τῶν πιστῶν βασιλεύουσα. Θεοτοκίον.

Γλεων γενέσθαι μοι, τῷ ἐν πολλαῖς παγέντι
Ἄγνῃ, ἀμαρτίαις, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, αἰ-
σιγιήτως δυσώπησον. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοί
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Λόγους ζωῆς Πάτερ σοφῆ κερκτημένος, ταῖς
διανοίας τῶν πιστῶν καταρδεύεις, καὶ
καρποφόρους χάριτι δεικνύεις αἰεὶ· τῶν αἰρετι-
ζόντων δέ, κατακλύζεις τὰς φρένας· χάριν ἀνα-
βλύζων τε, ἱαμάτων ἐκπλύνεις, παθῶν πανταίων
ρύπον ἀληθῶς, ἱερομύστα θεόφρον Ἀμβρόσιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸν Προφήτην Ἠλίαν ζηλοτυπῶν, Ἰωάννην
ἴσασύτως τὸν Βαπτιστὴν, ἀνδρείως δη-
λεγξας, Βασιλεῖς ἀνομήσαντας· ἱεραρχίας θρο-
νον, ἐνθέως ἐκόσμησας, καὶ θαυματῶν πλήθει,
τὸν κόσμον ἐπλούτησας· ὅθεν καὶ ταῖς θείαις,
συγγραφαῖς κεχαρμένος, πιστοὺς ἐπιστήριξας,
καὶ ἀπίστους ἐπέστρεψας, ἱεράρχα Ἀμβρόσιε.

Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐφορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον Πύλιν καὶ Κιβωτόν, τὸ πανάγιον Ὄρος τὴν φωταυγῆ, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον Κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τοῦ κόσμου καὶ ἄφεςις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βωῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἴν τῷ πάθει ἐξῶσα τῆ σου Υἱοῦ, τῷ Σταυρῷ πλησιαίσσα μητρικῶς, δακρῦνών πρασχύσεσι, λουομένη ἐκραύγαζες· Οἶ μοι θεῖε Λόγε! πῶς φέρεις ραπίσματα, ἐμπτυσμούς καὶ μάστιγας, Σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον; ὁμῶς ὑπὲρ γένους, σωτηρίας βροτείου, ἐκὼν ταῦτα ὑφίστασαι. Οὕτω Σῶτερ φιλόνηρωπε, ἢ Θεοτόκος ἐβόᾳ σοι ἦν περ προβαλλόμενοι σοί, εἰς πρεσβείαν, Δέσποτα αἰτούμεθα, ἵνα πλεσίως παράσχῃς, ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Ἐδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ιεράρχης ἀνεδείχθης χρισθεῖς τῷ μύρῳ, τῷ τῆς ἱερωσύνης, τελειῶν Ἱερέας, πᾶσι τὴν σωτήριον, δωρούμενος κάθαρσιν.

Συνετήρησας τὴν ποιμνὴν ἐκ πάσης βλάβης, τῶν ἐναντίων Μάκαρ, καὶ Ἀρείου τὴν πλάην, πᾶσαν ἀπημαύρωσας, τῷ φέγγει τῶν λόγων σου.

Τῆ τοῦ Πνεύματος δυνάμει τετειχισμένος, τὰ πονηρὰ διώκεις, τῆς κακίας Παμμακάρ, πνεύματα μὴ φέροντα, τὴν σὴν ἐπιτίμησιν.

Θεοτοκίον.

Οὐ δελήματι τὰ πάντα δημιουργήσας, δημιουργεῖται θέλων, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, σώζων τοὺς εἰδότες σε, ἀγνήν Θεομήτορα.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ολειμῶν τῶν δογμάτων σου, καὶ θεολαμπῆς σου βίος Πανεύφημε, ὡς συνθέσεως θυμίαμα, κατευωδιάζει τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν.

Ιερεῖον γενόμενος, καὶ ἱεουργὸς καὶ κάρπωμα Ὅσιε, πρακτικῶς ὠλοκαυτῶθης Θεῷ, καὶ προσήχθης θυμίαμα τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ.

Οὐράνιος Κύριος, ἐν τῷ στερεώματι τῷ τῆς Πίστεως, ὡς ἀστέρα σε κατέπηξε, δαδουχοῦντα κόσμον τοῖς σοῖς δόγμασι.

Θεοτοκίον.

Μὴ τραπείς τῇ θεότητι, ὅλον ἑαυτὸν ὁ Λόγος ἐκένωσε, καὶ ἀνθρώποις προσωμίλησεν, ἐκ σου σάρκα Κόρη προσλαβόμενος.

Ἐδὴ ε'. Σὺ Κυριέ μου φῶς.

Νοῦν λάμποντα φωτὶ, τῷ αὐτῷ κτησάμενος, ἀπήστραψας ἰαμάτων, καὶ θαυμάτων ἀκτῖνας, Ἀμβρόσιε μακάριε.

Ανήγειρας σαυτὸν, ἱερόν καταγώγιον, ταῦ Πνεύματος καταλύσας, τοὺς ναοὺς τῶν εἰδῶλων, Ἀμβρόσιε θεόπνευστε.

Μεγίστων ἀρετῶν, φωταυγεία λαμπόμενος, ἠδέσθησαν βασιλεῖς σε, καὶ τὸν ὄρον τῆς γλώττης, τῆς σῆς οὐ παρεσάλευσαν.

Θεοτοκίον.

Βουλήματι τὸ πᾶν, ὁ σοφῶς ἐργαζόμενος βουλόμενος ἀναπλάσαι, τοὺς ἀνθρώπους Παρθένε, τὴν σὴν γαστέρα ὤκησεν.

Ἄλλος. Ἰνὰ τί με ἀπώσω.

Εἴν τῇ θεῖᾳ σου μνήμῃ, ἱερέων θίασος Πάτερ ἀγαλλεται, καὶ πιστῶν χορεῖαι, σὺν Ἀγγέλοις αὐλοῖς εὐφραίνονται, καὶ τρυφᾷ σκιρτῶσα, πνευματικῶς ἡ Ἐκκλησία, ἐν τοῖς λόγοις σου Πάτερ Ἀμβρόσιε.

Γεωργὸς ἀνεδείχθης, τέμνων τὴν τῆς Πίσεως εὐθείαν ἄρουραν, καὶ διδασκαλίας, ἐπισπείρων Θεόσοφε δόγματα· καὶ αὐξήσας στάχυν, καρποφορεῖς τῇ Ἐκκλησίᾳ, τὸν οὐράνιον ἄρτον τοῦ Πνεύματος.

Αβραάμ τὴν θυσίαν, καὶ τὴν ἀμεμπτον πίστιν ἐχαρκτήρισας, Ἰσαὰκ ὡς ἄλλον, τὴν ψυχὴν θυσιάσας προθέμενος, τῷ τοῦ Κτίστου πόθῳ· καὶ μὴ τρωθεῖς τῇ ἀπιστίᾳ, ἐχηματίσας φίλος τοῦ Κτίστου σου. Θεοτοκίον.

Κόσμου οὐσα προσάτις Μητὲρ ἀειπαρθένε, σύ με κυβέρνησον, καὶ ὁδήγησόν με, εἰς εὐθείαν ὁδὸν καὶ κατευθυνον, πρὸς δικαιοσύνης τρίβους ὀρθᾶς τὸν λογισμὸν μου, τῆς ψυχῆς τὰς πορείας ἰθύνουσα.

Ἐδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ρώμη σου, εὐφημεῖ τὰ σεπτὰ προτερήματα· φωτοειδὴς ὡς ἀστὴρ γὰρ, πανταχοῦ θαυμάτων τὰς λαμπηδόνας, Ἱεράρχα, ἐπαφῆκας πιστῶς θαυμαζόμενος.

Ορθρίσας, πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκείθεν λαμπρότησι, περτυγιάσθης πλεσίως, καὶ φωτὸς ἐπλήσθης τοῦ θειοτάτου, καὶ φωτίζεις τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας ἐκάστοτε.

Σῶμά σου, καὶ ψυχὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, καὶ δεκτικὴν ἀπειργάσω, χαρισμάτων Πα-

τερ, τὴν σὴν καρδίαν, ἀνευδότης, τῷ γλυκίῳ προσέχουσαν ἔρωτι. Θεοτοκίον.

Γάσαι, τῆς ψυχῆς μου Παρθένε τὰ τραύματα, ἐπισκιασθεῖς σου Δεῖα, καὶ τὸν νοῦν μου λάμπρυνον σκοτισθέντα, ἀμελεία, καὶ κακία ἐχθροῦ πολεμητόρος.

Ἄλλος. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Λαβὼν τοῦ λόγου σοφῆ, τὸ ταλαντον ὡς Δεράπων πιστὸς, καὶ τῇ τραπέζῃ προθεῖς, ἐπολυπλασίασας, καὶ τοῦτο προσήγαγες, καθάραιν σὺν τόκῳ, τῷ Δεσπότη σου Ἀμβρόσιε.

Ελάμπρυνας τὴν στολὴν, τὴν ἱεράν ἐν τοῖς πόνοις σου, καὶ ἀνεδείχθης ποιμὴν, ποιμνῆς λογικῆς Σοφῆ, ἣν τῇ βακτηρίᾳ σου, τῆς διδασκαλίας, εἰς μονὰς ἐλαύνεις πίστεως.

Οζῆλός σου Ἡλιοῦ, ζῆλον μιμεῖται Μακάριε· βασιλέα γὰρ πιθόν, χρανθέντα τοῖς αἵμασιν, ἐλέγξας ἀπήλασας, Δείων περιβόλων, τὸ αἰδέσιμον φυλάττων Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Σκέπην καὶ καταφυγὴν, καὶ τεῖχος ὄντως ἀκράδαντον, ἡ πόλις σου σὲ πιστῶς, κερτημένη Δέσποινα, δυσχερῶν ἐκ θλίψεων, καὶ κινδύνων πάντων, ἐκλυτρεῖται ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὁ Εἰρμός.

Ἰλασθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖοις δόγμασι περιαστραπτῶν, ἀπημακύρωσας Ἀρείου πλάην, ἱερομύστα καὶ ποιμὴν ὡς Ἀμβρόσιε· θαυματουργῶν δὲ δυνάμει τῆ Πνεύματος, πάθη ποικίλα σαφῶς ἐθεράπευσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου, Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Στίχοι.

Τὸ φθαρτὸν Ἀμβρόσιος ἐκδύς σαρκίον,

Θεῖας μετέσχεν ἀμβροσίας ἀξίως.

Ἐβδόμη Ἀμβρόσιος ποτὶ ἄμβροτον ἤλυθεν οὐδας.

Οὗτος γέγονεν ἐκ τῆς μεγαλοδόξου πόλεως Ῥώμης, εἰς ὧν τῆς Συγκλήτου, καὶ αἰεὶ τὴν ἀλήθειαν τηρῶν, ἔντε λόγοις καὶ ἔργοις· προσφυῶς γὰρ ζυγός τις ὧν καὶ στάθμη περὶ τὸ δίκαιον, οὐχ ἑτεροκλινῆ ἐν τοῖς προσπίπτουσι ποιούμενος τὴν ἀπόφασιν, ἀλλ' ἀπαρέγκλιτον καὶ ἐρθῆν· διὰ τρεῖς τοῦτο καὶ τὴν ἡγεμονίαν ἐπιστεύθη ἀπά-

σης τῆς Ἰταλίας παρὰ τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Κωνσταντος, τῶν υἱῶν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. Οὐπω δὲ καταρτισθεὶς τῷ Δεῖῳ Βαπτίσματι, ἀλλ' ἔτι ὧν ἐν τοῖς κατηγουμένοις, οὐδὲν τι μείον εἰς ἀρετῶν καὶ βίου καθαρότητα τῶν μετεληφόντων τῶν Μυστηρίων καθίστατο. Ὄθεν καὶ κρίσει τοῦ Βασιλέως Οὐαλεντινιανοῦ Ἀρχιερεὺς τῆς ἐν Μεδιολάνοις Ἐκκλησίας, κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τοῦ προέδρου τὸν βίον ἀπολιπόντος, ὁ Ἅγιος Ἀμβρόσιος προχειρίζεται, ὁμῆ τε τῷ Βαπτίσματι τελεσθεὶς, καὶ κατὰ τὴν τάξιν τοῦς Ἐκκλησιαστικούς βαθμοὺς διελθὼν, καὶ ἐπὶ τὸν ἔσχατον προελθὼν. Καλῶς δὲ τὴν εὐσέβειαν καὶ ὀρθῶς διδάσκων, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν πάσης αἰρέσεως ἀμέθεκτον διατηρήσας, καὶ συνήγορος γενωνὸς τοῖς κατὰ Ἀρείου καὶ Σαβελλίου καὶ Εὐνομίου αἰρέσεων ἀγωνιζομένοις, καὶ ὑπὲρ τῆς εὐσεβοῦς Πίστεως διάφορα βιβλία συντάξας, καὶ τὸν Βασιλέα Θεοδοσίον, ἀπὸ τῆς ἐν Θεσσαλονίκη μαιφονίας καταλαβόντα τὴν Μεδιολάνων Πόλιν, τῶν Δείων εἰσόδων τῆς Ἐκκλησίας κωλύσας, καὶ εἰς ὑπόμνησιν ἀγαγὼν ὧν τετόλμηκε, καὶ ὁπόση τις διαφορὰ καθίστηκεν, ἀναμεταξὺ ἱερωμένου τε καὶ λαϊκοῦ καὶ βασιλέως, αὐτὸν διδάξας, καὶ παραινίσας μὴ προπετῶς οὕτω καὶ ἀναιδῶς τῶν Δείων καταταλμᾶν, ἐν γῆρα καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνοδώρου.

Στίχ. Χαίρων Ἀθηνόδωρος, εἰ τμηθῆ ξίφει,

Ἀφῆρέθη τὸ πνεῦμα καὶ πρό τοῦ ξίφους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ Μεισοποταμίας τῆς Συρίας ὀρμώμενος, τὸν μονήρη βίου ἀρχῆθεν ἀναλαβὼν. Διαβληθεὶς δὲ, παρέστη τῷ ἄρχοντι Ἐλευσίῳ καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τείνεται μέσον δύο στύλων, καὶ λαμπάσι καταφλέγεται κατὰ πάντων τῶν τοῦ σώματος μερῶν, καὶ βῶλοις σιδηροῖς πυρωθεῖσι τὰς μασχάλας αὐτοῦ διακαίεται, καὶ τοῖς μυκτῆροισιν ὀγγίνους εἰσδέχεται, καὶ ἐν χαλκῷ τάπητι πυρωθέντι ἀπλοῦται, ὃν παραδόξως ἐκ καυστικοῦ μετέβαλεν εἰς ψυχρότατον· καὶ αὐθις χαλκῷ ταύρω πυρωθέντι ἐμβάλλεται· καὶ ἐκ πολλῶν ἑτέρων βασάνων δι' ἐπίστασις ἀγίων Ἀγγέλων λυτροῦται. Ὄθεν καὶ πρὸς τὴν πίστιν ἐπισπάται ἄνδρας πεντήκοντα, καὶ αὐθις τριάκοντα. Ἐπὶ δὲ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἐδέξατο, ὁ μέλλων τοῦτον τέμνειν παρήθη, καὶ ὡς νεκρὸς κατέπεσε, τῆς χειρὸς αὐτοῦ σὺν τῷ ξίφει ἀπὸ τοῦ ὄμου πεσοῦσης· καὶ μηδαμῶς αὐτῷ οὔτε προσεγγίσει τολμήσαντος, αὐτὸς ὁ Ἅγιος ἐπευξάμενος, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεόφυτος, ἐν τῇ θαλάσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Θανὼν ὁ Νεόφυτος ὑδάτων μέσον,

Παρ' ὑδάτων ζῆ μυστικῶν διεξόδους.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δομέτιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Δὸς Δομέτιε Χριστομάρτυς καὶ λάβε.

Δὸς τὴν κεφαλὴν, καὶ λάβε στέφος μέγα.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἰσίδωρος, Ἀκεψμάς, καὶ Λέων πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Διττοῖς συναθλοῖς Ἰσίδωρε συμφλέγου·

Ἴσων γὰρ αὐτοῖς δωρεῶν Θεοῦ τύχης.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀμμοῦν, Ἐπίσκοπος Νητρίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἄμμου πατρός κατεῖδε Νητρία τρία

Κόσμου φυγήν, ἀσκησιν, ἐξοδὸν βίου.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Γαϊανὸς καὶ Γαῖος, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Ἄν καὶ καμίνου Γαῖε βληθῆς μέσον, Σοῦ Γαϊανὸς οὐκ ἀφέξομαι λέγει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τριακόσιοι Μάρτυρες, οἱ ἐν Ἀφρικῇ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Δόξης ὑπὲρ σῆς, ὦ Τριάς, τετμημένην, Διπλοτριπλὴν δέχου με ἐξηκοντάδα.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, κατὰ τοὺς καιροὺς ὑπῆρχον Ζήνωνος Βασιλέως Ῥωμαίων. Τὴν δὲ τῆς Ἀφρικῆς ἀρχὴν Ὀνώριχος, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευταίην Γεζερίου, κατεῖχεν, Ἀρειανὸς ὢν. Ὁν οἱ τῆς αἰρέσεως Ἀρείου ἐπίσκοποι, Κύριλλός τε καὶ Βυλιμάνδης, (ἐν ἄλλ. Βιλινάρδης), πείσαντες διωγμὸν μέγαν κατὰ τῶν Ὀρθόδοξων κινήσαι, τοιοῦτον ἀνερέρισεν, ὡς ὑπερβῆναι καὶ τοὺς κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ κινήσοντας. Ἐκ πασῶν γὰρ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ πόλεων, δεκαπέντε τυχανουσῶν, πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκδιωχθῆναι προστάττει, πρότερον τῶν τῆς Ἐκκλησίας ἱερῶν τε καὶ ἐπίπλων ἀφαιρεθέντων. Εἶτα μίαν Ἐκκλησίαν οἱ ὀρθόδοξοι καταλαβόντες, τὴν μυστικὴν ἐκείσε λειτουργίαν ἐπέτελουν. Ὅπερ γινόντες οἱ Βάρβαροι, περιέσχον αὐτήν· καὶ ζύλα κομίσαντες, καὶ λοιπὴν ὕλην ξηρὰν ἐνεγκόντες περὶ αὐτήν, ὑψήσαν, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν κατέκαυσαν σὺν πάσι τοῖς Θεῶν ὑμνοῦσιν. Ὀνώριχος, δὲ, τοῦτο ἀποδεξάμενος, προσέταξε, τοὺς μὴ ἀναθαπτιζομένους τὸ ἀρειανικὸν βάπτισμα, παραντίκα ἀνααιρεῖσθαι. Καὶ ὅσοι μὲν τὰ τῶν βασιανιστηρίων κολάσεων φόβητρα φέρειν οὐκ ἠδύναντο, φυγὴν τὴν σωτηρίαν ἐκέρδαινον, χώρας ἀπολιπόντες καὶ οἴκουσ. Ὅσοι, δὲ ἐρρωμένοι τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ὑπῆρχον, προθύμως μάλᾳ πρὸς τὸν τῶν κολάσεων θάνατον ἐξείδωκαν ἑαυτούς.

Τριακόσιοι δ' οὖν αὐτῶ ἐν Καρχηδόνι μνησθέντες, μὴ συμφρονεῖν ἐλόμενοι Ἀρειανούς, κεφαλικὴν ὑπέσχον τιμωρίαν. Τοῖς δὲ ἱερεῦσι μείζονας ἐπένοον. Δύω γὰρ αὐτῶν κατέπρησαν, ἐξήκοντα δὲ τοὺς λογιωτέρους ἐγλωσσοτόσημαν ἐξ αὐτῶν τῶν κιονίδων. Οἱ καὶ διασπαρέντες ἐν πάσῃ τῇ ὑπὸ Ῥωμαίους γῆ, τὴν τοῦ Θεοῦ μεγίστην ἐν αὐτοῖς θαυματουργίαν ἀνευ γλώττης ἐκήρυττον, ἀπταίστως τε καὶ τρανῶς τὰ λεγόμενα, διαβροῦντες, ὡς καταπλήττεσθαι τοὺς ὁρῶντας καὶ ἀκούοντας τούτων. Ἐξ ὧν εἰς τις, μετὰ τὴν χάριν τῆς ἐν Χριστῷ ὁμολογίας, ὀλισθήσας εἰς σαρκικὴν ἀμαρτίαν, τὴν θείαν χάριν ἀποστήναι πεποίθηεν ἀπ' αὐτοῦ. Περὶ τούτων οὐκ ὀλίγοι συγγραφεῖς καὶ ἱστορικοὶ διηγήσαντο. Ἄλλα ταῦτα μὲν ὑπὸ Βανδήλων (Οὐανδαλῶν) ἐν Ἀφρικῇ τοῖς ὁμοσυσίον τῷ Πατρὶ τὸν Θεὸν Λόγον ὁμολογοῦσι Χριστιανοῖς ἐτολμήθησαν.

Ἐν δὲ τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ, κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, Σουνίλδη ἢ γαμητῆ τοῦ τὴν Ῥώμην κατέχοντος Ῥηγῆς Ὀδοάκρου, τὰ ὅμοια νοσοῦσα περὶ τὴν Πίστιν, μίαν τινὰ τῶν πολιτῶν γυναικῶν ἠνάγκαζε τὸ τῶν Ἀρειανῶν ἀναθαπτιοθῆναι βάπτισμα. Ὡς δὲ πείθειν οὐκ εἶχε, καὶ ἄκουσαν εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ Ἐπισκόπου Μεδιολάνων βαπτισθῆναι εἰσήγαγεν. Ἡ δὲ, ὡς ἀνῆλθεν ἐκ τῆς κολυμβήθρας, δύω τῷ Ἐπισκόπῳ ὀβολοὺς παρασχούσα, Ἰδοῦ, φησὶν, ἀπέχεις τὸν μισθὸν τοῦ βαλανείου. Ὁργισθεῖσα οὖν ἡ Σουνίλδη, παραντίκα ὀλόκαυτον αὐτὴν ἐποίησεν. Ἦς ὁ ἀνὴρ φοβηθεὶς αὐτόμολος ἦκε, καὶ ἀναθαπτίσαστο εἰς τὴν θρησκείαν Ἀρείου. Ὀχούμενος δὲ ἔκφυ, καὶ γινόμε-

νος ἐν εὐκτηρίῳ πρὸ τῆς Πόλεως, ὑπὸ σκηπτῶ πεσόντος ἐνεπρήσθη, καὶ ἐπειράθη, ὡς ἡ τοῦ Θεοῦ κρίσις δραστηκωτέρα τοῦ προσκαιροῦ πυρὸς αὐτῷ γέγονε.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Ἰγνατίος, ὁ πλησίον τῶν Βλαχεργῶν κείμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται,

Στίχ. Πλήρης ἀπῆλθεσ πράξεων χρησῶν Πάτερ. Ἐκ τῆ ματαίης καὶ κακῶν πλήρης βίου.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Μοναχοῦ, τοῦ ὑποτακτικοῦ.

Οὗ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν οὗτος ἐν τοῖς κατὰ κόσμῳ οὐτε περιφανῆς γέγονεν, οὐτε πάλιν πένης, ἀλλὰ τῶν γονέων αὐτοῦ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων, τὰ ἱερά ἐδιδάσκετο γράμματα. Εἰς ἡλικίαν δὲ αὐτῷ ἐλάσαντι, εἶδοξε συμφέρον τὸν κόσμον καταλιπεῖν, καὶ εἰς ἐν τῶν εὐαγῶν Σερμειῶν τῆς Πόλεως τῆς ἰδίας εἰσελθεῖν· καὶ ἀμφιασάμενος τὸ ἅγιον καὶ Ἀγγελικὸν σχῆμα, ἠγωνίζετο πάσας τὰς ἀρετάς μετελθεῖν. Καὶ τοσοῦτον ὑπερηκόντισε πάντας τοὺς ἐν ἐκείνῳ τῷ Σερμειῷ, δοχεῖον τῶν ἀρετῶν γεόμενος, ὡς καὶ ἑτέρας ἐργασίας μεγάλας καὶ φοβερὰς προσλαβέσθαι. Ποτὶ γὰρ αὐτοῦ, μεθ' ἑτέρων ἀδελφῶν, πείσαν ἐν χαλκείῳ διαλώσαντος, καὶ ταύτης εἰς ὕψος ἀρθείσης ἐν τῷ καχλάζειν καὶ ἐκχεομένης, ὁρῶν ὁ Παῦλος τὴν τῆς πίστεως ἀπώλειαν, ὡς οὐδὲν παρέκειτο ξυλάρειον ἢ ἑτερόν τι ἐπιτήδειον πρὸς τὸν βρασμόν, τὴν χεῖρα γυμνώσας, εἰς τὸ χαλκεῖον ἐγάλασε· καὶ τὴν πείσαν διατάραξας, καὶ εὐφύως καχλάζουσαν καταπαύσας, ἐξήγαγε σῶαν καὶ ἀδλαβῆ, μήτε τὴν ὄψιν μολύννας, μήτε τῆς χειρὸς ἢ τοῦ βραχίονος προσλαβομένων τί τὸ σύνολον. Τοῦτο οἱ σὺν αὐτῷ ἀδελφοὶ θαυμάσαντες, ἐξέστησαν. Καὶ οἱ μὲν τῶν ἀδελφῶν, ὡς ἕνα τῶν Θεοφόρων ἐλογίζοντο καὶ ἐτίμων, οἱ δὲ παντελῶς ἠπίστου· ἐκεῖνος δὲ γῆν, καὶ σποδόν, καὶ ὀδωδῶτα κύνα ἑαυτὸν ἐκάλει. Καὶ ὡς ταῦτα ἔλεγεν, ἀπεστάλη εἰς διακονίαν ἐπὶ χρόνον τινός.

Τότε ὁ πρεσβυτέρως, τοὺς εὐλαβεστέρους τῶν ἀδελφῶν συλλαβόμενος, εὐχὴν, ἐπιτελουμένην σὺν σκληραγωγίᾳ πολλῇ, ἐπὶ ῥηταῖς ἡμέραις ἐποιούντο περὶ τοῦ Μοναχοῦ Παύλου, λέγοντες οὕτως· Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, καθὼς ἐστὶ χωρητὸν ἰδεῖν, τὸν ἀδελφόν ἡμῶν Παῦλον, ἃρα εἰς ποία μέτρα ἔφθασε, καὶ ποῦ κατετάγη. Ὁ δὲ τὸ δῆλημά τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν Κύριος ἠκούμησε, μίᾳ τῶν νυκτῶν τοὺς ἀδελφοὺς ἀφυπνώσας, νεύσει Θεοῦ ἀρπαγῆναι εἰς Παραδείσου ποικίλον καὶ πάντερπον· καὶ τοσαύτης ἐμφορηθῆναι εὐωδίας καὶ τέρψεως, ὅσον εὐδὲ εἰπεῖν δυνατόν. Ἐκπληττομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ θαύματι τούτῳ, εἶδοξε καὶ τὸν μοναχὸν αὐτοῖς φανῆναι Παῦλον, προσπεσόντα καὶ πάντας ἀσπαζόμενον. Ὡς δὲ καὶ ἐπυθάνοντο, μαθεῖν θέλοντες τί τὸ ὁρώμενον, ἤκουσαν τοῦ Παύλου λέγοντος μετὰ πολλῆς τῆς ταπεινώσεως· Ὁ μὲν Παράδεισος τοῦ Θεοῦ ἐστίν, Ἀδελφροί, καὶ δι' ἡμᾶς οὗτος γέγονεν· ὅτι δὲ δι' ἐμὲ διὰ τῆς πρὸς Θεὸν ἐντεύξεως ἠδελήσατε ἕως τῶν ὧδε ἀφικέθαι, πάρεμι καὶ αὐτός· πλὴν ἀδεῶς λαβετε ἐξ αὐτοῦ ἕκαστος, ὅπερ ὡς ὑπέρχον τῶν ἄλλων δοκεῖ, καὶ ὡς ἐφετόν, καὶ πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ· ἕτερον δὲ ἐν τῇ ἀναθεσίῃ μου διακονία ἐξασπαστείλατε· ἐμὲ γὰρ οὐκέτι θαύσεσθε. Οἱ δὲ τὸν Παῦλον κατασπασάμενοι, καὶ λαβόντες ὁ μὲν ἄνθος, ὁ δὲ κλάδον, ἄλλος φύλλα τερπνότηατα, ἕτεροι βοτάνας, ἐξείσαν· καὶ τὸν ὕπνον ἀπαντες ὁμοῦ ἀπειναξάμενοι, καὶ εἰς ἐν συνελθόντες, διηγοῦντο εὐφραϊνόμενοι καὶ δοξαζόντες τὸν Θεόν. Ὁ μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις ὑπεδείκνυσεν, ὅπερ ἐκείθεν ἔλαβεν, ὁ δὲ ἔλεγεν εἰληφέναι τότε, εἰδείκνυε δὲ οὐδέν· ἕτερος δὲ διαβαιούτο ἐφ' ἱκανὸν τὴν εὐωδίαν φε-

ρην ἐν ταῖς ρίσιν, οὐπερ ἀτοχείρως ἐκείθεν ἐδράξατο, εἰ καὶ μηδὲν ἐπιφέρειτο.

Ὁ δὲ μακάριος Παῦλος ἐκείθεν ἀπαναστάς, ἐν ἣ ὁπλονότι διακονίᾳ ἀποσταλείς προσήδρευε, πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα ὤχητο. Καὶ τοὺς ἐκεῖσε τόπους καταλαβὼν, καὶ προσευξάμενος, εἰς Κύπρον ἀφίκετο. Ἐν ὄρει δὲ ὑψηλῇ τῆς νήσου χρόνους πολλοὺς διατελείσαντος, οὐκ ὀλίγοι πρὸς αὐτὸν συνέρβριον. Καὶ τῆς φήμης πανταχόθεν διαδοθείσης καὶ διαδραμούσης, ἐκείθεν ἀνεχώρησε. Καὶ πρὸς τὰ τῷ Βυζαντίῳ παρακείμενα μέρη παραγενόμενος, κἂν τούτοις εὐαρεστήσας, φωνῆς ἐκείθεν ἀξιοῦται, ὡς ὁ Θεοπέσιος παλαι Μωϋσῆς· Ἀνάστηθι Παῦλε εἰς τὸ ὄρος, καὶ τελεύτα. Εἰς ἐν τοίνυν τῶν ὑψηλῶν ὄρειων ἀνελθὼν, ἐγγχωρίως Παρηγορία ὀνομαζόμενον, τῷ Θεῷ προσικύνθη· καὶ μικρὸν ἐν τούτῳ ἐπιβίους, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρίσκου, Μαρτίνου, καὶ Νικολαίου· ὧν ὁ μὲν λιμῷ, ὁ δὲ πέλυξι κατακοπεῖς, ὁ δὲ τρίτος διὰ πυρός, ἐτελειώθησαν. Ἡ δὲ σύναξις αὐτῶν τελεῖται πλησίον τοῦ τείχους τῶν Βλαχερνῶν.

Στίχ. Λιμῷ θανόντα Πρίσκοχ ἄρτου γήϊνου,
Ὁ Χριστὸς ἄρτον ψωμιεῖ τῶν Ἀγγέλων.

Πέλυξι συγκόπτουσι Μαρτίνου κρέα,
Κρεῶν μακελλαις δυσσεβεῖς ἀνθρωπίνων.

Ἐξῆλθε δόγμα δαίμοσι πλάνης θύειν,
Οἷς Νικόλαε μὴ θύων, εἰς πῦρ θύη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὰ Ἐγκαίνια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Κουράτορος.

Ἡς ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον,
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ο Ἰεὺς φθόγγος, τῶν σῶν δογμάτων Πάτερ πάνσοφε, ὡσπερ ἀστραπὴ διήλθε πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ θαυματῶν ἢ ἐπίδειξις, ὡς φῶς ἐξήστραψε, ταῖς ἐν ζόφῳ καρδίας λαμπρύνουσα.

Νομοθεσίαις, ταῖς τοῦ Σωτῆρος σὺ ἐπόμενος, Πάτερ, τὸ δοθέν σοι ταλάντον ἐμμελῶς, ὡς οἰκέτης ἀγαθώτατος, ἐπολυπλασίασας, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιούμενος.

Αναστομώσας, τὴν θεολόγον σου διάνοιαν, Ἀρεῖθρα, ἱερῶν δογμάτων ποταμῶν, ἐπαφῆκας καταρδεύοντα, πιστῶν τὸ πλήρωμα, ἱερομύστα Πάτερ Ἀμβρόσιε.

Θεοτοκίον.

Γδοῦ Παρθένε, ἐν τῇ γαστρί σου σὺ συνέλαβες, Λόγον, τοῦ Πατρὸς συνάναρχον καὶ σαρκί, ἀπεκύησας δωρούμενον, πᾶσιν ἀνάκλησιν, τοῖς ἐξ Ἀδαμ πεσοῦσι Πανάμωμε.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ακηλίδωτον ὦφθης, ἀρετῶν Θεομάκαρ, ἀξίως ἔσοπτρον, καθαρὰς ταῖς ἐμφάσεις,

τῆς πίστεως δεικνύον, καὶ φωτίζον τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σοῦ ὁ βίος Θεόφρον, ὑποτύπωσις ὦφθης, Ἀρχιερέων σαφῶς, καὶ ὄρος ὀρθοδόξων, τῶν πίστει μελωδούντων, καὶ Θεῷ ἐκβοώντων αἰεὶ· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέτριος μὲν τὸν τρόπον, ὑψηλὸς δὲ τὸν λόγον, Πάτερ Ἀμβρόσιε, αἰδέσιμος τὸν βίον, καὶ πίσει ἀνεδείχθης, ἀκλήνης ἐν τῷ ψάλλειν σε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Θελιτὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μήτηρ, νῦν ἐκδυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Χειρας ἐκπετάσας Δανηλ.

Νεκρώσας τὰ μέλη καὶ νεκρὸν, σαρκὸς τὸ φρόνημα, ἀπεργασάμενος, ψυχὴν ἐζώωσας Ὅσιε, καὶ πηγὴν θαυματῶν ἔβλυσας, τοῖς νεκρωθεῖσιν ἐκ παθῶν, ζωὴν παρέχουσαν, τοῖς βῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εἴγνωσ τὴν μετάθεσιν Σοφέ, τὴν ἐκ τοῦ σώματος, θείῳ ἐν Πνεύματι, προφητικώτατα· ταύτην γὰρ, τοῖς συνοῦσι διεσάφησας, καὶ ἐν χαρᾷ πρὸς οὐρανὸν, βῶν ἀνέδραμες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σῶμα καὶ καρδίαν καὶ τὸν νοῦν, προκαθάρθεις, παθῶν συγχύσεως, πυρφόρον ἔλλαμψιν ἀνωθεν, εἰσεδέξω τὴν τοῦ Πνεύματος, ὡσπερ οἱ θεῖοι μαθηταί, βῶν Ἀμβρόσιε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον ἀποκυήσασα, τὸν τὰ ἐπίγεια Πάναγνε, οὐρανοῖς ἐπισυναψαντα, καὶ τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, πᾶσι παρέχοντα, τοῖς βῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Μουσικῶν ὀργάνων.

Απαθείας ὄργανον ἐδείχθης, τῶν παθῶν καμίζον ταῖς ὀρέξεις, καὶ ταῖς καρδίας τῶν πιζῶν, κραυγάζειν διεγειρον τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας πρόξενον ἐκτίσω, τὴν τοῦ λόγου δύναμιν Παμμακάαρ, δι' ἧς ἐτράνωσας ἡμῖν, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀρρήτως ἐκ Παρθένου, σάρκα προσλαβόντα, βροτοῖς ὁμοουσίως.

Γαμάτων βρύσησα ξαγόνας, τῶν σῶν διδασκάλων αἰ νεφέλαι, ἐξ ὧν ἀρδεύονται πιστῶν,

καρδίαι τῶν βωόντων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζει σε Σεμνή τάξις Ἀγγέλων, μεγαλύνει σε γηγενῶν φύσις· ἐν σοὶ γὰρ εὐρομεν χαρὰν, οἱ πίστει σε ὑμνεῖντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- **Μ**ουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
- **Μ**λαῶν ἀπειρῶν προσκυνούντων, εἰκόνι
- τῇ ἐν Δεσφᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
- τὸν Κύριον ἀνύμουν, καὶ ἐδοξολογοῦν, εἰς
- πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Γδεις γεγονῶς ἐν ἐκστάσει, τὰ δι' αἰῶνος τοῖς Ἁγίοις, Πάτερ ἀποκείμενα γέρα· πρὸς ἃ μετέβης, ἀποληψόμενος, τῶν σῶν καμάτων ἐνδοξα, ταῖς ἀντιδόσεις εὐφραινόμενος.

Ωρμος ὡς βότρυς θεόφρον, ληνοῖς τοῖς ἄνω ἐπαξίως, ἀπεθησαυρίσθης πηγαῶν, ἀθανασίας οἶνον Ἀμβρόσιε, καὶ ἰαμάτων χάριτος, ταῖς εὐσεβῶς σοι προσπελάζουσιν.

Σοφία καὶ χάριτι λαμπρῶν, ἱερομύστα, καὶ πομένων, μέσον ἐξαστραπτεις δογμαίων, ὀρθοδοξία Πάτερ Ἀμβρόσιε· διὸ πίστει καὶ πόθῳ σε, ὕμνοις ἀξίως μακαρίζομεν.

Ημεροφαῖ σε ἀστέρα, ἡ Ἐκκλησία κεκτημένη, σκότος διαφεύγει παντοίας, Παμμακάρι πλάνης καὶ ταῖς λαμπρότησι, τῶν ἱερῶν δογμαίων σου, ἀυγαζομένη μακαρίζει σε.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι βωῶμεν Παρθένε, περιχαρῶς τοῦ Ἀρχαγγέλου· Χαῖρε τῆς κατάρας ἡ λύσις, δεικῶν παντοίων, χαῖρε ἡ λύτρωσις, ἡ τοὺς βροτοὺς θεώσασα, τῇ ὑπὲρ νοῦν κυοφορία σου.

"Ἄλλος, Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Εδείχθης ὡς ἐλαία Πάτερ σοφέ, ἐν τῷ ἁγίῳ Κυρίου κατάκαρπος, ἐξ ἧς σοφῶς, ἐπλησας λαμπαδα τῶν ἀρετῶν, μεθ' ἧς καὶ εἰσελήλυθας, ἐν τῇ εὐωχίᾳ τῶν οὐρανῶν, ἐν οἷς συναπολαύεις, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, τῆς ἀκηραίου καὶ αὐλοῦ ζωῆς.

Λιπαίνας τὴν ψυχὴν σου ταῖς ἀρεταῖς, ἐγκρατείας ἐδείχθης διδάσκαλος, καὶ τῆς σεπτικῆς, ἐρχιερωσύνης μυσταγωγός, τοῦ βίου ὑποτύπωσις καὶ τῆς Ἐκκλησίας φωταγωγός, καὶ στήλη τῶν δογμαίων, αἰρέσεων τὴν πλάνην, ἀδιαλείπτως στηλιτεύουσα.

Πεπλήρωκας τὸν δρόμον Πάτερ σοφέ, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας ἀμεμπτον, καὶ εἰς

μοναῖς, ἔφθασας καὶ λήξεις τῶν οὐρανῶν, ἐν οἷς σοι καὶ ἀπόκειται, στέφανος καὶ δόξα τῶν ἀμοιβῶν· ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, οἰκτιρήσαν καὶ σῶσον, ἐξ ἐπιφραίας τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ωραῖθης ὦ Παρθένε μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός, ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
- **Ε**κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη
- τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
- σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διὸ
- σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
- ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστ. εἰλαίριον. Τοῖς μαθηταῖς συνελθόντες.

Ορθοδοξίας πρόμαχος, βράσις τῆς Ἐκκλησίας, Ἀρχιερέων ἔρεισμα, καὶ σοφός Ποιμενάρχης, Ἀμβρόσιε ἀνεδείχθης, πρὸς νομαῖς εὐσεβείας, καθοδηγῶν τὸ ποίμνιον, ἀτιθάσσους ὡς θῆρας, ἀποσοβῶν, κακοδοξῶν φαλαγγας θεοφάντορ, τραυῶν τὸ ὁμοούσιον, τῆς ἁγίας Τριάδος.

Θεοτοκίον, ὁμοῖον.

Θαῦμα φρικτὸν Πανάμωμε! ὅτι τὸν πρὸ αἰῶνων, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκλάμψαντα, ὁμοούσιον Λόγον, γεγέννηκας ἀπορρήτως· ὅθεν σε Θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, ἀληθῶς καὶ κυρίως, ὡς ἀληθῆ, τοῦ Θεοῦ μητέρα· ὃν ἐκδυσώπει, αὐτὸν Θεομακάρισε, ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων. Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἴνων, Στιχ. τῆς Ὀκτωήχης.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Η': ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῆς Συλλήψεως τῆς Ἁγίας Ἄννης καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια, Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πνευματικὴν νῦν χορείαν δεῦτε κροτήσωμεν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνεῖντες, Προεόρτια δῶρα, προσάξωμεν ἐκ πόθου, αἶνον δεκτὸν, τῷ τοῦ

γένους καυχήματι, τῇ Θεοτόκῳ, γεραιρόντες τὴν αὐτῆς, παρ' ἐλπίδα θείαν Συλλήψιν.

Εν παραδείσῳ ἡ Ἄννα τὰ εὐαγγέλια, τοῦ παρ' ἐλπίδα πᾶσαν, ὑποδέχεται τόκου, τῆς μόνης Θεονύμφου, δηλῶσα τρανῶς, ὡς τρυφήσεως κρείττονος, καὶ ἀπολαύσεως τύχοιμεν αἱ πιστῶς, τὸν καρπὸν αὐτῆς γεραιρόντες.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Τῶν οὐρανίων χαρίτων, Πάτερ γευσάμενος, τῶν ἐπιγείων πάντων, ἀπεσράφης ἡδέων, τὴν μέθεξιν ἐνθέως ὄθεν αἰεὶ, τῆς γλυκείας Πατάπια, τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐκεῖθεν κατατρυφῶν, ἀπολαύσεως, ἀνύμνεις Χριστόν (*).

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πάτερ Πατάπια σαρκός, ταῖς ὁρμὰς ἀσκήσεως, καταμαράνας πυρσεύμασιν, ἔρημον ὤκησας, ὡς Ἠλίας παλαι, τὸν νοῦν καθηράμενος, ἀπαύστοις πρὸς τὸ Θεῖον ταῖς νεύσεσι· καὶ νῦν ἰκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Πατάπια χοροῖς, Ἀσκητῶν ἠρίθμησαι, τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, καὶ κατεσκήνωσας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἐνθα φῶς τὸ ἄδυτον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐνθα πέφυκε· καὶ νῦν ἰκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Πατάπια φωστήρ, ἐξ Αἰγύπτου ἔλαμψας, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμαμάτων λάμψεσι, ψυχοφθόρων νόσων, ἀπελαύνων ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκμειῶν ἀμαυρότητα· καὶ νῦν ἰκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Πανύμνητε Δέσποινα ἐλπίς, τῶν πιστῶν καὶ σῆριγμα, καταφυγὴ καὶ βοήθεια, σὲ ἰκετεύομεν· Ἐκ παντός κινδύνου, τοὺς δούλους σου φύλαττε, τοὺς πίστει προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου, αὐτῷ πρσβεύουσα, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ Ἄμναις, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνηδοῦσα ἔλεγε· ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδου γλυκύτατε; ποῦ

(*) Τὰ ἀνωτέρω τρία Προσόμοια μεταγράφησαν ἐνταῦθα ἐκ τινος χειρογράφου παλαιοῦ εἰς μεμβράναν. Εἰσὶ δὲ ἀναμφισβήτως τὰ Προσόμοια ταῦτα ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰμνωδοῦ Γεωργίου, ὃς τις καὶ τὸν ἐφεξῆς Προσῳρτικὸν Κανὸνα ἐποίησε, συνενώσας ὁμοῦ καὶ τὸν τοῦ Ὁσίου.

ἡ εὐπρέπεια; πῶ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Εἰς τὸν Στιχόν, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανόνες, ὁ Προεόρτιος, καὶ τῶ Ἁγίῳ, φέροντες ὁμοῦ τὴν δε τὴν Ἀκροστιχίδα, ἀνευ τῶν Εἰρμῶν.

Χαρᾶς ἀνοίγει Χριστὸς ἡμῖν τὰς πύλας.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ
» Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁ-
» δηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείς Αἰ-
» γυπτίων· ὅτι δεδόξασται.

Χαρᾶς ἡμῖν, σήμερον προκαταγγελοῦνται, ταμεῖα διανοίγεσθαι, καὶ ἀποκλειεσθαι, τῆς κατάρας αἱ λύπαι, ἐν τῇ θείᾳ Συλλήψει, τῆς Θεομήτορος.

Ανθη τερπνά, σήμερον πιστοὶ δρεψάμενοι, ἐνθέων λόγων πλέξωμεν, τὸν προεόρτιον, στέφανον ἐγκωμίων, τὴν Παρθένον αἰνοῦντες, ἐν τῇ Συλλήψει αὐτῆς.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ρώμην σοφῆ, καὶ θείαν δύναμιν ἀνώθεν, ἐκ βρέφους ἐνδυσάμενος, πρὸς τῆς ἀσκήσεως, τοὺς ἀγῶνας προθύμως, καὶ πόνους ἀπεδύσω, Πάτερ Πατάπια.

Αποβαλὼν, ἅπασαν τὴν τῶν προσκαιρῶν ζῶν, καὶ κόσμον ἀρνησάμενος, τὴν ὑπερκόσμιον, νῦν ἀπειλήφας δόξαν, ἧς ἔτυχες ἀσκήσει, σοφῆ Πατάπια. Θεοτοκίον.

Γένος βροτῶν, σήμερον τῆς ἀναπλάσεως, μὴ νύματα εἰσδέχεται, καὶ εὐαγγέλια, τὰ τῆς υἰοθεσίας, ἐν τῇ σῇ παρ' ἐλπίδα, Συλλήψει Ἀχραντε.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Θεοφάνους, Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐβρυθῶ κατέστρωσε.

Τὸ φαιδρὸν σου βίου τὰ φαιδρά, μέλλων κατορθώματα, ἀνευφημεῖν, ἐκδυσώπῳ σε Ὅσιε, αἴγλην φωτοδοτίδα, οὐρανῶθεν μοι δωρηθῆναι ἰκέτευσ, νέφος ἐκμειοῦσαν, τὸ τῆς ἀγνωσίας μου Πατάπια.

(*) Ἡ Ἀκροστιχὶς αὕτη, ὡς ὁράται, οὐδὲν περὶ τοῦ Ὁσίου διαλαμβάνει, καὶ τοι ἐμπεριέχουσα ἐν ἑαυτῇ καὶ τὸν τούτου Κανόνα.

Θεοτοκίον.

Αίγυπτίους πρὶν ὁ τῷ βυθῷ, κρύψας Δεῖω
νεύματι, ὡς ἐκ βυθοῦ, τῆς κοσμικῆς συ-
χύσεως, σὲ ἀναλαβόμενος, καταφώτισε Δεῖκαῖς
ἐπιγνώσεσι, καὶ ὀλοφαῖ σε, ἔδειξεν ἀστέρα
Πάτερ Ὅσιε.

Τῆς σαρκὸς τὰ πάθη χαλινῷ, μάκαρ τῆς ἀ-
σκήσεως, δυλαγωγῶν τῆς ἀπαθείας ἔρω-
τι, ὠφθης καθαρῶτατον, οἰκητήριον τοῦ Θεοῦ
διὰ πίστεως, καὶ χεσμαζομένων, εὐδῖος λιμῆν
Πάτερ Πατάπιε. Θεοτοκίον.

Τῆς ἀρχαίας λύτρωσιν ἀρᾶς, κόσμῳ παρε-
χόμενος, ὁ Λυτρωτῆς, ἐκ σοῦ Παρθένε
τίκτεται, ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ τὸν Ὅσιον,
ἀναδείξας Πατάπιον, κρήνην ἰαμάτων, πᾶσι
τοῖς πιστῶς αὐτῷ προστρέχουσιν.

Προσόρτιος. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
• κρώσας τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὸν φόβον
• σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
• ὑμνούντων σε.

Σαλπίζωμεν φαιδρῶς εὐσήμως σήμερον, ἐνθέως
καλῶντες τὴν κτίσιν πᾶσαν, προσόρτιον εἰς
αἴνεσιν, τῆς πανάγνης Μητρὸς Δείας Συλλήψεως.

Αἰ δεῖται δωρεαὶ καὶ τὰ χαρίσματα, προ-
τείνονται σήμερον τοῖς ἀνθρώποις, δηλου-
μένης τῆς Συλλήψεως, τῆς αἰτίας τῶν ξένων
χαρισμάτων Χριστοῦ.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Νεαζῶν τῆς ψυχῆς τῷ τόνῳ Ὅσιε, ἀρχαῖον
πολέμιον διὰ πόνων, τῆς ἀσκήσεως κα-
τέβαλες, καὶ τὰ τούτου διηλεγξας βυλεύματα.

Οἰ πόνοι σου σοφῆ τῶν ἀντιδόσεων, τῶν
Δείων ἐνέχυρον ἀσφαλείας, τῶν Δαυμά-
των τὴν ἐπίλαμψιν, ἐν τῷ βίῳ παρέσχον σοὶ
Πατάπιε. Θεοτοκίον.

Ελύθη τῶν βροτῶν ἡ πρῶν στεῖρωσις, τῶν
ἔργων λαμπάντων νῦν τῶν ἐνθέων, παρ
ἐλπίδα προσελθούσης σου, ἐκ τῆς ἀγόνου καὶ
στεῖρας Πανύμνητε.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Δακρύων ἀναβλύσει, καταρδεύσας ἄριστα,
τὴν ψυχικὴν σὲ αὐλακκα, σίτον Δείων ἡνεγ-
κας πράξεων, ἀποθήκασταῖς ἄνω συντηρούμεν.

Αγάπην ὀπλισάμενος, ὡς περ ξίφος Ὅσιε, καὶ
Δυρεῶ σκεπόμενος, τῆς ἐνθέου σου ταπει-
νώσεως, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη ἐξηφάνισας.

Λειμῶσι τῆς ἀσκήσεως, καθάπερ κρίνον ἡν-
δησας, εὐωδιάζων Ὅσιε, τὰς καρδίας τῶν
ἀνυμνούντων σε, καὶ τελούντων σου πίστει τὸ
μνημόσυνον.

Αγκάλαις ἐποχούμενος, τῆς Τεκούσης Κυ-
ριε, τὰ τῆς Αἰγύπτου εἶδωλα, δυναστεία
τῆ σῆ συνέτριψας, ἐξ ἧς πλῆθος Ὁσίων ἀνε-
βλάστησεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξήνηθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε,
• ἡ τῶν ἐθνῶν στεριεύουσα, Ἐκκλησία τῆ
• παρουσίας σου, ἐν ἣ ἔστερωθή ἡ καρδία μου.
Κάθισμα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πάθη τοῦ σώματος, Θεομακάριστε, Πάτερ
ἐξήρανας, δακρύων ρεύμασι, καὶ ἰαμά-
των ποταμῖς, Πατάπιε ἀνέβλυσας ὅθεν προσ-
ερχόμενοι, τῷ τιμίῳ λειψάνῳ σου, χάριν τε καὶ
ἔλεος, προφανῶς ἀρουόμεθα, τιμῶντές σου τὴν
μνήμην ἀξίως, πίστει Δερμῆ Θεομακάριστε.

Ἄξα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν πτωχείαν τοῦ Λόγου τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ
Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβῶν, ἠγήσω
τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον Μακάριε τοῦ γνω-
στικῷ γὰρ ξύλου, γευσάμενος Ὅσιε, τῶν Μο-
ναστῶν ἐδείχθης, διδάσκαλος ἐνθεός ὅθεν καὶ
πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, διηγεiras ἀ-
παντας, τοῖς ἐνθέοις λογίοις σου, Θεοφόρε Πα-
τάπιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Η πύλη ἡ ἄβατος, νῦν ἀποτίκτεται (*), ἡ
πόλις ἡ πάμφωτος, λάμπαι προέρχεται.

(*) Γραφόμενον πρότερον, ἐν τε τοῖς τετυπωμένοις καὶ
τοῖς χειρογράφοις Μηναιῖς, ἀποτίκτεται, διωρθώθη
ἐνταῦθα εἰς τὸ, ἀποτίκτεται, καθ' ὁμοιότητα Ἄσμα-
τος ἑτέρου, τὴν αὐτὴν ἔχοντος ἔννοιαν. Καὶ ἡ κατὰ
ἀνατολὰς πύλη ἀποκυνηθεῖσα, προσμένει
τὴν εἰσοδον, κτλ. (Σεπτεμβρ. ἢ ἐν τῷ Ἑσπερ. Ἰ-
διόμ. β'). Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐκεῖ μὲν ὁ λόγος ἐστὶ περὶ τῆς
Γεννηθείας τῆς Θεοτόκου, ἐνταῦθα δὲ περὶ τῆς Συλλήψεως,
ἴσως ἦν καταλληλότερον (1) τῆ ἔννοια, ἵνα τὸ ἀποτί-
κτεται, ἢ τὸ, κατὰ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀποτίθε-
ται, μεταβληθῆ, κατ' ἐναλλαγὴν τῆς προθέσεως, εἰς τὸ,
ἐπιτίθεται (ἐν τῷ κόσμῳ δηλαδὴ, ἐν τῇ γῆ, ἢ καὶ
ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς Ἄννης), κατὰ τὸ εἰρημῖνον ἐν τῇ Θεῖᾳ
Γραφῇ. Ἐπικατάρματος ὁ ἄνθρωπος ὃς οἰ-
κοδομήσει τὴν πόλιν ταύτην· ἐν τῷ πρω-
τοτόκῳ αὐτοῦ Σεμελιώσει αὐτῆν, καὶ ἐν
τῷ ἐλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσει (ἴσον τῷ, ἐπι-
θήσει) τὰς πύλας αὐτῆς (Ἰνα. σ', 16—Γ'. Βα-
σιλ. ιε', 34). Σημειωτέον προσίτι, ὅτι, ἀντὶ τοῦ, ἡ πό-
λις ἡ πάμφωτος, ἐν χειρογράφῳ καλαῖῳ εἰς μμ-
βράναν, γράφεται, νεφέλη ἡ πάμφωτος.

(1) Ἡ λέξις, προμηθεύεται, κατὰ τὴν ἐν Κωνσταντινου-
πόλει τῷ 1843 τῶν Μηναιῶν ἐκδοσιν, ἴσως ἀρμύζει μᾶλλον
εἰς τὴν ἔννοιαν.

Ὁ Ἐπιστ. τῆς παρ. Ἐκδ.

ἡ μόνη Πανάχραντος, σήμερον δι' Ἀγγέλων, τοῖς Δικαίοις δηλοῦται· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνεβόων τῷ Κτίστῃ· Καρπὸν ἡμῖν δώρησαι, τὴν ἀφθαρσίας πηγὴν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν, τῆς σῆς
• οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνη Φι-
• λάνθρωπε.

Πλαρώτατα σήμερον, περιχαρῶς, ἡ κτίσις Θεοτόκε, προεόρτιόν σοι, ἄδει τὴν αἴνεσιν.

Παληνὴν αἰθριάζεται, ὁ οὐρανὸς, Παρθένε εὐφροσύνην, τὴν σὴν προκηρύττων, ἀνδρώποισ Σύλληψιν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Εν τοῖς ὄπλοις Πατάπια, τοῖς τοῦ φωτός, ἐχθροὺς τοὺς ἀοράτους, ἐκπλήξας κα-
• θεῖλες, καὶ ἀπενέκρωσας.

Πῶσιν ἐπὶ ἀσίστον, πέτραν Σοφῆ, ἀσκή-
• σεως καὶ πόνων, ἐχθρῶν τρικυμίας οὐ κα-
• ταβέβλησαι. Θεοτοκίον.

Ὡς ἀρχὴν εὐφορίας νῦν, τῆς πρὸς Θεὸν, τὴν Σύλληψίν σου Κόρη, ἡ ἀνθρώπων φύ-
• αις σήμερον δέχεται.

"Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Η ἄβυσσος, τῶν δερμῶν σου δακρύων κα-
• τέκλυσε, δαιμόνων στρατεύματα, καὶ ἀ-
• μαρτίας οἰδήματα, πέλαγος θαυμαμάτων δέ,
• τοῖς ἐν βυθῷ παθημάτων ἀναδεδεικται.

Ταπεινώσιν, ἀγρυπνίαν καὶ σύντονον δέ-
• σιν, ἀγάπην ἀθόλωτον, πίστιν ἐλπίδα
• κτησάμενος, γέγονας συνόμιλος, ἐπουρανίων
• Ἀγγέλων, Πάτερ Ὁσιε.

Ενοίμισας, ἡδονῶν πολυμόρφων τὰ κύμα-
• τα, θείαις ἀναβάσεσι, καὶ ἀνευδότοις
• καθάρσεσιν· ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον, μετὰ τὴν
• κοίμησιν, φέγγος ἐξεδήμησας.

Θεοτοκίον.

Εξέλαμψας, ἐκ Παρθένου νεφέλης ὁ ἥλιος,
• ἀστέρας ἀυγάζοντας, ἀποδεικνύς τοὺς
• Ὁσίους σου, κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσιν, ἐσταυ-
• ρωμένους, Οἰκτίριμον τῇ δυνάμει σου.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ὁ** τοῦ φωτός χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
• ποιητῆς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
• προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
• γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Χαρᾶς πληροῦται ἡ γῆ, καὶ εὐφροσύνην
• νοσητὴν δέχονται, αἱ γηγενεῖς, ἐν τῇ σῇ
• Σύλληψει, Θεόνυμφε ἀγνή, ἣν προεορταζόντες,
• πόθῳ ὑμνοῦμέν σε.

Πῶσιν ἡ φύσις ἡμῶν, ἡ ἀσθενήσασα τὸ πρὶν
• δέχεται, καὶ ἀρετῶν, θείας εὐφορίας, λαμ-
• βάνει ἀπαρχὴν, ἐν τῇ παρ' ἐλπίδα, Σύλληψει
• σου Ἀχραντε.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Πῶσιν τὴν δόξαν Θεοῦ, τῆς διανοίας ὀφθαλ-
• μοῖς Ὁσιε, ἐπιποθῶν, τὰ τερπνά τοῦ κό-
• σμου, παρῆδες ὡς φθαρτά, καὶ τῶν ποθουμέ-
• νων, ἀφθάρτων ἐπέτυχες.

Σταυρὸν ἐπ' ὤμων λαβὼν, καὶ τῷ Χριστῷ
• ἀκολουθῶν Ὁσιε, εἰς τὰ τῆς γῆς, πέρατα
• διήλθες, ἐλαύνων ἐξ αὐτῆς, τὰ τῶν πολεμίων,
• δαιμόνων συστήματα. Θεοτοκίον.

Ρεῖθρα πηγάζει ἡμῖν, τὰ προεόρτια Ἀγνή
• σήμερον, τῶν νοσητῶν, χαρίτων σου ἄπερ,
• ἀντλοῦντες δαψιλῶς, σὲ ὑμνολογοῦμεν, καὶ πό-
• θῳ δοξαζόμεν.

"Ἔτερος τοῦ Ὁσίου. Ὁ φωτισμός.

Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κεμένων λαίμ-
• ψον μοι αἴγλην, θείαις τοῦ Ὁσίου σου
• ἰκεσίαις· λῦσον τὰ νέφη τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου·
• ὄμβρισόν μοι ρεῖθρα ἀφέσεως· ἄλλον γὰρ ἐκτός
• σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Λήμης παθῶν, ἐκκαθάρας τὸ ὄμμα τῆς δια-
• νοίας, Πάτερ Θεοφόρε, δι' ἐγκρατείας,
• θεία ἐντεύξει σὺ διήνοξας, κόρας πηρωθείσας
• καὶ διεσκέδασας, φέγγει ἰαμάτων, θεινὴν ἀ-
• μαυρότητα.

Πῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν σώματος πᾶσαν, ἄ-
• φθονον χάριν, δεῦτε ἐξαντλήσωμεν ὡς ἐκ
• κρήνης, τῆς θείας θήκης τοῦ σοφοῦ Παταπίε·
• θαύματα γὰρ βρῦει ὡς νάματα, πίστει τοῖς
• αὐτῷ, ἀδιστακτικῶς προστρέχουσιν. Θεοτοκίον.

Τὸν χορηγόν, τῆς ζωῆς τῶν ἀπάντων τὸν
• συνοχέα, τέτοκας ἀρρήτῳ κυφορία, τὸν
• ἐν Ἀγίοις δοξαζόμενον Κόρη, καὶ Ὁσίαις ἀνα-
• παυόμενον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκδυσώπει Θεόνυμφε.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
• ἀνάγαγε.

Τῆς βροτῶν σωτηρίας προίμια, σήμερον
• μηνύονται, καὶ καταβάλλονται, ἐν ταῖς
• προεορταζούσαι, τῆς Ἀγνῆς καὶ Παρθένου τὴν
• Σύλληψιν.

Ὁ τῇ Ἄννῃ κηρύξας τὴν Σύλληψιν, τῆς ὑ-
• περαμώμου Παρθένου μηνύματα, κοινῆς
• χαρᾶς παρέσχετο, καὶ καλῶν εὐφορίαν τῷ γέ-
• νει ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Συνετρίβη τὰ βέλη Πατάπια, τὰ κατὰ τῆς σῆς πεμπόμενα στερόροτης· καὶ νικητῆς πανάριστος, τοῦ αἰεὶ πολεμήτορος ἔμεινας.

Θαυμασίως Θεός σε ἐδόξασεν, ὡς ὑπερδοξάσαντα, τοῦτον τοῖς ἔργοις σου, τοῖς θαυμαστοῖς Πατάπια· διὰ τοῦτό σε πάντες γεραίρομεν. (*)

Θεοτοκίον.

Γηγενεῖς προεόρτιον αἴνεσιν, σήμερον σοὶ πλέκουσι, Θεοχαρίτωτε, καὶ τὴν σεπτὴν σου Σύλληψιν, ὡς χαρᾶς εὐαγγέλια δέχονται.

Ἔτερος τοῦ Ὁσίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Φανοτάταις τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, Πάτερ ἀναβάσει, καθάπερ ἄσαρκος, μετὰ σαρκὸς ἐβίωσας, μὴ βραχεῖς ἄμαρτίαις Πατάπια.

Ηλιὸς τὸν Θεσδίτην μιμήμενος, καὶ ἰχνηλατῶν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ἔρημον πρὶν κατώκησας, ἡσυχία τὸν νοῦν καθαιρόμενος.

Εξ Αἰγύπτου φωστὴρ διαυγέσατος, τὴν Κωνσταντινούπολιν, φέγγει ἰάσεων, καταφωτίζων ἡστραψᾶς, φασινότατε Πάτερ Πατάπια.

Θεοτοκίον.

Επί κούφης νεφέλης καθήμενος, πάλαι Αἰγυπτίοις, Χρισὸς ἐπεδήμησε· καὶ καθελῶν τὰ εἰδῶλα, τῶν Ὁσίων χοροὺς ἐπεσπάσατο.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὸν ναόν σου Ἄγιε, πνευματικὸν ἰατρεῖον, οἱ λαοὶ εὐράμενοι, μετὰ σπουδῆς προσιόντες, ἴασιν τῶν νοσημάτων λαβεῖν αἰτοῦνται, λύσιν τε τῶν ἐν τῷ βίῳ πλημμελημάτων· σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὤφθης, Πατάπια Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ησυχία σου Σοφὴ πᾶσι βρῦει ἰάματα· ἐξ ὧν πάντες πιστοὶ ἀρυόμενοι, σώζονται ἐκ νόσων πολλῶν, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὧν περὶ ὁ τάλας ἐγὼ πεπεύραμαι ῥυσθεῖς τῶν θλιβόντων με· καὶ διὰ τοῦτο τὴν σὴν ἀντίληψιν νῦν ἀνευφημῶ, καὶ δηγοῦμαι τρανώς, πῶς ἐπιφθάνεις τοὺς ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἐκλυτροῦσαι πειρασμῶν τῆς προσιόντας σα δερμῶς. Διὸ δίδου

(*) Τὸ παρὸν Τροπάριον περιτετεύει ὡς πρὸς τὸν ῥυθμὸν τῆς Ἀκροστιχίδος.

ἰσχύν μοι ἀνυμνεῖ σε· σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὤφθης, Πατάπια Ὅσιε.

Συναξάριον.

Τῆς Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Στίχοι.

Φθαρτὸν λελοιπῶς Πατάπια γῆς πάτον,
Πατεῖς, ὅπου πατοῦσι πραέων πόδες.

Ὁγδοάτη Πατάπια χλόης πέδον ἀμφεπάτησας.

Οὗτος, ἐκ Θεβῶν τῶν κατ' Αἴγυπτον ὀρμώμενος, τὸν μονήρη βίον ἐπανετόμενος, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε· καὶ πολλοὺς χρόνους ἐν ἐρήμῳ ἀσκήσας, εἶτα ἐν Κωνσταντινούπολει ἐλθὼν, πλείστα κατεργάσατο θαύματα, τυφλοὺς ὀμματώσας, καὶ ὑδριῶντας διὰ χρίσεως ἀγίου ἐλαίου ἰασάμενος, καὶ δαίμονας ἐλάσας, καὶ καρκίνου θεραπεύσας, ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ τὸ ἑαυτοῦ παρέθετο πνεῦμα.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σωσθένους, Ἀπολλῶ, Κηφᾶ, Τυχικοῦ, Ἐπαφροδίτου, Καίσαρος, καὶ Ὀνησιφόρου.

Στίχ. Ἀποστόλους σήμερον ἑπτὰ γεραίρω,

Ὡς γενναίους κήρυκας τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Τούτων ὁ μὲν Σωσθένης, οὐ καὶ ὁ ἅγιος Παῦλος μέμνηται, Ἐπίσκοπος Κολοφῶνος ἐγένετο. Ὁ δὲ Ἀπολλῶς, οὐ τις καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται, δεύτερος Ἐπίσκοπος Κολοφῶνος μετὰ Σωσθένην ἐγένετο. Ὁ δὲ Ἐπαφροδίτος, οὐ τις καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται, Ἐπίσκοπος Κολώνης ἐγένετο. Ὁ δὲ Ὀνησιφόρος, Ἐπίσκοπος Καισαρείας ἐγένετο. Ὁ δὲ Καῖσαρ, ὑπὸ τοῦ Παύλου ἀναφερόμενος καὶ οὗτος, Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Κορώνης ἐγένετο. Οὗτοι πάντες καλῶς πολιτευσάμενοι, καὶ ὁσίως ποιμάναντες καὶ κυβερνήσαντες τὰς λαχοῦσας αὐτοῖς Ἐκκλησίας καὶ τὸν λαόν, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπομείναντες ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν ἐτελειώθησαν, παραδόντες τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Ἐπισκόπου Κύπρου.

Στίχ. Πᾶν Σωφρόνιος σαρκικὸν σθέσας πάθος,
Καὶ σαρκὸς αὐτῆς ἐξαπέπτη πηλίνης.

Οὗτος ἦν γέννημα καὶ θρέμμα τῆς αὐτῆς Νήσου, Χριστιανῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων υἱός. Ἦν δὲ, εἰ ὀφείληται νοός καὶ εὐφύϊαν, πολυμαθῆς, ἀναγνούς ἐπιμελῶς πᾶσαν τὴν θείαν Γραφήν. Τοσοῦτον δὲ γεγονός ἐνάρετος, ὡς καὶ μεγάλων θαυμάτων ἀξιωθῆναι, καὶ πολλὰ θαύματα ποιῆσαι. Διὸ καὶ μετὰ θανάτου Δαμιανοῦ τοῦ ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Κύπρου, ὑπὸ τοῦ λαοῦ παντός καὶ τῶν Ἐπισκόπων προχειρίζεται Ἐπίσκοπος. Ὁς, μετὰ τοῦτο, πεινήτων ἐγένετο τροφεὺς, ὀρφανῶν ἀντιλήπτωρ, χηρῶν προστάτης, ἀδίκουμένων βοηθός, καὶ γυμνῶν σκέπη· καὶ μετὰ τούτους καὶ τοιοῦτους ἀγῶνας, πρὸς Θεὸν ἐν εἰρήνῃ ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰκόνας χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεσπρὰ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ χάρις Θεοῦ, τὰ προοίμια αὐτῆς ἐν τῇ Συλλήψει, τῆς Παναχράντου καταβάλλεται, τῇ ἀνθρωπότητι σήμερον ἦν προορτάζοντες πάθῳ, ἀναβοῶμεν καὶ λέγομεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μυρίπνοον νῦν, εὐωδίαν νοητὴν ἢ τῆς Πανάγνου, προδιαπνέει Δεῖα Συλλήψις, εὐωδιαζουσα χάριτι, τοὺς προορτάζοντας ταύτην, καὶ βοῶντας καὶ λέγοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ἰλύος παθῶν, τῆς ψυχῆς τὸ διαυγὲς ἀποκαθάρας, ἔσοπτρον Δείων ἐπιλάμψεων, ταύτην ἐπαίησας Ὅσιε· ὅθεν μυστικῆς Δεωρίας, ἐπαπολαύων ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νασούντων πολλῶν, συνεργεῖα Θεϊκῆ Θεομακάριστε, πάθῃ ποικίλα ἐθεράπευσας, καὶ Δεῖκαῖς ἐκικήσῃσι, στίφη πονηρὰ τῶν δαιμόνων, ἀναμέλπων ἀπήλασας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰδρύνεται νῦν, ἐπὶ πέτραν νοητὴν βροτῶν ἢ φύσις, τῆς τοῦ Δεσπότητος ἐπιγνώσεως, καὶ Δείας φύσεως Ἀχραντε, τῇ σῇ παρ' ἐλπίδα Συλλήψει, καὶ προκηρύττουσα μελπεί νῦν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔτερος τοῦ Ὁσίου· Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πυρὶ νοητῷ, ἀναφλέξας τῆς ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια, πῦρ ἀμαρτίας ἀπετέφρωσας, τῇ συνεργεῖα τοῦ Πνεύματος, καὶ φωτοειδῆς καθωράθης, ἀναμέλπων Πατάπιε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθός, ἰαμάτων ποταμὸς, κρήνη ἀένναος, ρεῖθρον μηδολῶς δαπακώμενον, σου ἢ σορὸς ἀναδέδεικται, Πάτερ τοῖς πιστῶς προσιοῦσι, καὶ θερμῶς ἀνακραζούσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοῖ με ἐκ σου, ὁ ὑπέρθεος Ἀγνή δούλου μορφὴν ὑπόδύς· καινοτομεῖ δὲ τρίβους γνώσεως, ὡσπερ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, πλήρη Μοναστηρίων καὶ Ὁσίων, ἐπαγόμενος ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Τῆς ἀκαρπίας ὁ βλαστὸς, εὐθηνίαν ἀγαθῶν προκαταγγέλλει, τῶν ἀνθρώπων τῷ γενεῖ, ἐν τῇ βλαστήσει αὐτοῦ, καὶ πάντας εἰς τὴν προεόρτιον, αὐτοῦ συγκαλεῖται, ἀνθρώπους εὐφροσύνην.

Αἱ ἐκφρεῖσαι τοῖς βροτοῖς, τῆς κατάραις ἐν Ἐδέμ τῇ παραβάσει, ἀνελκύεσθαι ῥίζαι, σαφῶς μηνύονται νῦν, τῆς ῥάβδου δηλουμένης ἅπασι, Δείας εὐλογίας, φύεσθαι ἐν τῷ κόσμῳ.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Σὺ τῶν παθῶν τὰς προσβολαῖς, ὡς νικήσας τῆς σαρκὸς καὶ τοὺς πολέμους, ἐκ Θεοῦ Δείαν χάριν, εἰσδέδεξαι ὡς εἰκός, ἰᾶσθαι πάθῃ τὰ ἀνίατα· ὅθεν σε τιμῶμεν, Πατάπιε τρισμάκαρ.

Πάντα ποιῶν σεμνοπρεπῶς ὡς Πατάπιε σοφὴ εἰς Θεοῦ δόξαν, πάντα πόνον κουφίζεις, πάντων πασχόντων σαφῶς· διό σε πάντες πιστοὶ Ὅσιε, ὕμνοις εὐφημοῦμεν, ὡς τοῦ Δεσπότητος φίλον.

Θεοτοκίον.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ σοί, καὶ καυχώμενοι αἰεὶ Θεοκυήτορ, τὴν σὴν πόθῳ τιμῶμεν, Συλληψιν Δείαν πιστῶς, ὕμνοῦντες ἀπαύστως τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῶντες, αὐτὸν εἰς τὴς αἰῶνας.

Ἔτερος τοῦ Ὁσίου· Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ἀποκαθάρας σεαυτὸν, τῆς ἰλύος τῶν παθῶν ἀδιέμμελειας, τηλαυγέστατον ὥφθης, Πάτερ δοχεῖον Θεῶ, κραυγάζων Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς πρὸς τὸν Κύριον εὐχαῖς, ἀποκαθάρον ἡμᾶς πάσης κηλίδος· τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ τρικυμίας παθῶν, καὶ νόσων καὶ θλίψεων λύτρωσαι, τοὺς σὲ κατ' ἀξίαν, Πατάπιε τιμῶντας.

Οἰκονομήσας σεαυτῆ, τὴν ζωὴν Δεοπρεπῶς, Ὅσιε Πάτερ οἰκονόμος εδειχθῆς, διακονήσας καλῶς, ταῖς χρείαις τῶν ἀγίων Ὅσιε· μεθ' ὧν ἠξιώθης, τῆς ἀνω κληρουχίας.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐρανώσασα ἡμῶν, τὴν γεωδὴ καὶ φθαρτὴν Ὁσίῳν χαρὰ, ἢ μόνη τῶν κτισμάτων Δέσποινα, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, ὕμνεῖσθω εἰς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάιντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὕμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὡδή 9. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Υπερφυσίς ὡς ἀκτῖνας, προανίσχει τῷ κόσμῳ, ἢ Σύλληψις σου πάνσεμνε Ἄγνη, τὰς νοουμένας τῆς χάριτος· καὶ λαμπρύνει τὸς πόθῳ, ἐν ταύτῃ προεόρτιον ὠδὴν, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, ἐν πίστει ἀναμελποντας.

Λύσιν στερρώσεως Ἄννα, δεχομένη μηνύει, βροταῖς τὴν εὐφορίαν τῶν καλῶν, καὶ εὐκαρπία τῆς φύσεως· καὶ καλεῖ πᾶσαν κτίσιν, ἐν σῇ Συλλήψει ἄχραντε Ἄγνη, προεόρτια δῶρα, προσάξει σοι τὴν αἴνεσιν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Απαρυσάμενος Παῖτερ, ἐκ πηγῆς ἀεννάου, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν δαψιλῶς, τῶν ἱαμάτων Πατάπια, ταύτην πᾶσιν ἀφθόνως, παρέχει τοῖς τὴν μνήμην σου πιστῶς, ἐκτελοῦσι καὶ πόθῳ, τὸν Κτίστην μεγαλύνουσι.

Σὺν Ἀποστόλοις χορεύων, σὺν Μαρτύρων τοῖς δήμοις, Ὁσίων τε τοῖς πλήθεσι σοφέ, ἐν οὐρανίαις Πατάπια, νῦν σκηναῖς ὑπὲρ πάντων, ἐκέτευε τὸν Κτίστην καὶ Θεόν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν σεβασμίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Υπερχυθεῖσα ἡ χάρις, τῆς Χριστοῦ εὐσπλαγχνίας, εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους δαψιλῶς, σὲ μεσιτείαν παρέσχετο, τῶν αὐτοῦ δωρημάτων, τὴν πρόξενον ἀπάντων τῶν καλῶν διὰ τοῦτό σε πίστει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ημέρα σωτήριος, ἡ μνήμη σου ἐπέλαμψε, τὰς ἐν σκότει καρδίας κατα φωτίζουσα, λύουσα παθῶν τὴν ὀμίχλην, υἱὸς φωτός, δεκνύουσα Παῖτερ, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, τοῦ Κυρίου τὸν Δεράποντα.

Θηβαίων τὸ καύχημα, τὸ τῆς ἐρήμου βλάστημα, μοναζόντων τὸ κλέος καὶ τὴν εὐπρέπειαν, τὸν τῆς Βυζαντίδος φωστῆρα, τὸν ἐπὶ γῆς, Ἀγγελον φανέντα, Πατάπιον ἄπαντες, ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Αγγέλων ἐφάμιλλος, Ὁσίων ἰσοστάσιος, Προφητῶν Ἀποστόλων, Μαρτύρων Ἱεραρχῶν, Ὁσίων συμμετοχος πέλων, καὶ τῇ σεπτῇ, Τριάδι λατρεύων, νοός καθαρότητι, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν πρόσβευε.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα Μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νῦν λοχείας σου, καταπλήττει Ἀγγέλους, Θεοχαρίτωτε, Δέλγει τῶν Ὁσίων τὸν δῆμον, τοὺς Ἱερούς, εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἰρμός.

Ανάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τισὶς μαθηταῖς συνελθῶμεν.

Πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, καὶ Ἀσσύριον ἄρδην, νῦν τῶν παθῶν Πατάπια, τῷ Χριστῷ Θεοφόρε, κατηκολούθησας χαίρων, τὸν σταυρόν σου βαστάζων· τὸν Ἡλιοῦ δὲ Κάμμηλον, εἰκονίζων σὺ Παῖτερ, ἀσκητικῶς, ταῖς ἐρήμους ὤκησας καὶ πρὸς ὕψος, τῆς ἀπαθείας ἐφθάσας, συγκραθεὶς τῇ Τριάδι.

Θεοτοκίον.

Λόγου Θεοῦ μητέρα σε, ἀνυμνοῦμεν σὺν πόδι, ἐν Δεοπνεύστοις ἄσμασι, Παναγία Παρθένε, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· νέμοις οὖν Θεοτόκε, τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου, ἰλασμόν καὶ εἰρήνην, καὶ φωτισμόν· ὅσα γὰρ Δέλεις δύνασαι καὶ ἰσχύεις, ὡς πάντων οὐσα Δέσποινα, ὑπερένδοξε Κόρη.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Θ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς τῆς Θεοτόκου καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἑγκαινίων (*).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας γ'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Καρπογονοῦσα ἢ στεῖρα παρ' ἐλπίδα, Παρθένον τὴν μέλλουσαν, τίκτειν Θεὸν ἐν σαρκί, ἀγαλλιάσει φαιδρύνεται, χορεύει χαίρει, μεγαλοφώνως Ἄννα κραυγαῖζουσα· Φυλαί μοι συγχάρητε, ἅπασαι τοῦ Ἰσραὴλ, κυφορῶ, καὶ τὸ ὄνειδος, τῆς ἀπαίδειας, ἐναποτίθεμαι ὡς νηδόκησεν, ὁ εὐεργέτης ἐπακούσας με, τῆς προσευχῆς καὶ κατώδυνον, Δεραπεύσας καρδίαν, δι' ὠδίνων ὡς ὑπέσχετο.

Ο ἐξ ἀνίκμου πηγάσας ὕδωρ πέτρας, καρπὸν τῇ κοιλίᾳ σου, Ἄννα χαρίζεται, τὴν ἀειπαρθένον Δέσποιναν· ἐξ ἧς τὸ ὕδωρ, τῆς σω-

(*) Εἰ βούλει ἰορτάσαι ἐντελείστερον τὴν παροῦσαν ἡμέραν, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολόγησον τὴν ἀ. στάσιον τοῦ Μακάριου ἁγίου.

τηρίας μέλλει προέρχεται. Ουκέτι ὡς ἄκαρπος, γῆ παροικεῖς ἐπὶ γῆς· ὄνειδισμῶ ἠλλοτριώσαι· γῆν γὰρ βλαστήσεις, καρποφοροῦσαν ζωῆς τὸν ἄσταχυν, τὸν τὰ ὄνειδη ἀφαιρούμενον, πάντων βροτῶν ὡς νυδόκησε, διὰ σπλάγχνα ἐλέης, μορφωθῆναι τὸ ἀλλότριον.

Τῶν Προφητῶν αἱ προρρήσεις ἐκπληροῦνται· Ὅρος γὰρ τὸ ἅγιον, λαγόνιν ἰδρυται. Κλίμαξ ἡ Δεῖα φυτεύεται· Θρόνος ὁ μέγας, τοῦ Βασιλέως προετοιμάζεται· Τόπος εὐτρεπίζεται ὁ Θεοβάδιστος· Βάτος ἡ ἀφλεκτος ἄρχεται, ἀναβλαστάνειν· ἡ Μυροθήκη τοῦ ἁγιάσματος, ἡδὴ πηγάζει τῆς στεριώσεως, τοὺς ποταμοὺς ἀναστέλλουσα, τῆς Θεόφρονος Ἄννης· ἦν ἐν πίστει μακαρίσωμεν.

Καὶ τῶν Ἑγκαινίων γ'.

Ἦχος πλ. β'. Αἰ Ἄγγελικαί.

Δέσποτα Χριστέ, ἡ ἀθάνατος σοφία, βλέμματι τῷ σῶ, ἐπιφοίτησον ἐξ ὕψους, ἐν τούτῳ τῷ Τεμένει, καὶ ἀσάλευτον φύλαξον, ἕως συντελείας τοῦ αἰῶνος· τοὺς δὲ πιστῶς Χριστέ ἐν τούτῳ, αἰεὶ προστρέχοντας, τοῦ ἀπροσίτου σου φωτός, ἀξίωσον εὐσπλαγχνε.

Πάλαι Σολομῶν, τὸν Ναὸν οἰκοδομήσας, ζώων αἵματα, εἰς θυσίαν σοι προσῆγεν, εἰς τύπον τοῦ Ναοῦ σου, οὗ ἐκτίσω Φιλάνθρωπε, τῷ ἰδίῳ αἵματι βουλήσει· μεθ' οὗ καὶ νῦν σε δυσωποῦμεν, τὸν μόνον εὐσπλαγχνον, ὅπως τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, πέμπης ἐν τούτῳ αἰεὶ.

Δεῦτε ἀδελφοί, εὐφρανθῶμεν φιλεόρτως, καὶ πνευματικὴν, συστησώμεθα χορείαν· ψυχῆς δὲ τὴν λαμπαδα, τῷ εἰλαίῳ φαιδρύνωμεν· οὕτω γὰρ Ἑγκαινία τιμῶνται· οὕτω δοξάζεται ὁ Κτίστης, ὃ πάντες ἄνθρωποι, ἀνακαινίζονται ψυχῆν, πρὸς ὕψος οὐράνιον.

Δόξα, τῶν Ἑγκαινίων, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν μνήμην τῶν Ἑγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν τοῦ ἁγιασμοῦ δοτῆρα, δοξάζοντες δεόμεθα, ἁγιασθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων, Ἀγαθὴ παντοδύναμη.

Καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας, Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Τὸ ἀπόρρητον τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις μεγαλεῖον, καὶ ἀπ' αἰῶνος χρησιμοδοτούμενον, μυστήριον παράδοξον, σήμερον ἐν ταῖς λαγόνι τῆς σώφρονος Ἄννης βρεφουργεῖται, Μαρία ἡ Θεόπαις, ἐτοιμαζομένη εἰς κατοικίαν, τῆ παμβασιλείως τῶν αἰῶνων, καὶ εἰς ἀνάπλασιν τῆ γένους ἡμῶν· ἦν ἐν καθαρῷ συνιδότι καδικετεύσωμεν, ἀναβοῶντες πρὸς αὐτήν· Πρέσ-

βευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ὡς προστασία ὑπάρχουσα ἡμῶν τῶν χριστιανῶν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Αῖνα, ἡ Δεῖα χάρις ποτέ, προσευχομένη ὑπὲρ τέκνου ἐδόθησε, τῷ πάντων Θεῷ καὶ Κτίστη· Ἀδωναὶ Σαβαώθ, τὸ τῆς ἀπαιδίας οἶδας ὄνειδος· αὐτὸς τὴν ὀδύνην μου, τῆς καρδίας διαλύσον, καὶ τοὺς τῆς μητρός, καταρράκτας διάνοιξον, καὶ τὴν ἄκαρπον, καρποφόρον ἀνάδειξον· ὅπως τὸ γεννησόμενον, δοτόν σοι προσάξωμεν, ἐπευλογοῦντες ὑμνοῦντες, καὶ ὁμοφρόνως δοξάζοντες, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, δι' ἧς δίδεται τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Πάλαι προσευχομένη πιστῶς, Ἄννα ἡ σωφρων, καὶ Θεῷ ἱκετεύουσα, Ἀγγέλου φωνῆς ἀκούει, προσβεβαιοῦντος αὐτῇ, τὴν τῶν αἰτουμένων Δεῖαν ἔκβασιν· πρὸς ἣν ὁ ἀσώματος, ἐμφανῶς διελέγστο· Ἡ δέησίς σου, πρὸς τὸν Κύριον ἤγγισε· μὴ σκυθρῶπαζε, τῶν δακρύων ἀπόσθηθι· εὐκαρπος χρηματίσεις γὰρ, εἰλαία βλαστάνουσα, κλάδον ὠραῖον Παρθένον, ἥτις τὸ ἄνθος ἀνήσεις, Χριστὸν κατὰ σάρκα, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου μου.

Ζεῦγος καρπογονεῖ τὸ σεπτὸν, τὴν Δεῖαν Δάμαλιν, ἐξ ἧς προελεύσεται, ὁ Μόσχος ἀρρήτῳ λόγῳ, ὁ σιτευτὸς ἀληθῶς, ὑπὲρ ὅλου κόσμου προθυόμενος· διὸ γεγηθότες, ἐξομολόγησιν ἄπαυστον, ἐν κατανύξει, τῷ Κυρίῳ προσάγουσι, καὶ τὴν σύμπασαν, ἐποφείλουσαν ἔχουσι. Τούτους οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πίστει χορευσωμεν, ἐν τῇ Συλλήψει ἐνθέως, τῆς ἐξ αὐτῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μητρὸς τικτομένης, δι' ἧς δίδεται πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τῶν Ἑγκαινίων, Ἦχος β'.

Τὸν ἐγκαινισμόν τελοῦντες, τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἁγιάσαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σου χάριτι· καὶ τερπόμενον, ταῖς ἐν αὐτῷ ἱεουργουμέναις ὑπὸ πιστῶν, μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς· καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου τὰς ἀναιμάκτους καὶ ἀχράντους θυσίας· ἀντιδιδόντα δὲ τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἀμαρτημάτων καθαράν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας, ὁ αὐτός,

Σήμερον ἐκ ρίζης τοῦ Δαυὶδ, βασιλικὴ πορφύρις ἐκβλαστήσασα, τοῦ Ἰεσσαὶ βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὸ ἄνθος τὸ μυστικόν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξήνησεν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ διαλύονται· τοῦ Ἰωακείμ γὰρ καὶ τῆς Ἄννης εἰσακούων Θεός, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτὴς σαφῶς, ὑπισχνεῖται Θεόπαιδα, ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγωνῶς, δι' Ἀγγελου κελύσας βοῆσαι αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Ἐγκαινίων, ὁ αὐτός.

Ως τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὠραιότητα, τοῦ ἁγίου Σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε. Κραταίωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγόμενας σοι δεήσεις, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ο νέος Οὐρανός, ἐν κοιλίᾳ τῆς Ἄννης, τεκταίνεται Θεῷ, παντηργῷ ἐπινεύσει· ἐξ ἧς καὶ ἐπέλαμψεν, ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, κόσμον ἅπαντα, φωταγωγῶν ταῖς ἀκτίσι, τῆς Θεότητος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, ὁ μόνος φιλόνητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Χορὸς προφητικός, προεκήρυξε παλαι, τὴν ἄμωμον ἀγνὴν, καὶ Θεόπαιδα Κόρην, ἣν Ἄννα συνέλαβε, στεῖρα οὔσα καὶ ἄγονος· ταύτην σήμερον, ἀγαλλιάσει καρδίας, μακαρίσωμεν, οἱ δὲ αὐτῆς σεσωσμένοι, ὡς μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Αδαμ ἀνακαίνισθητι, καὶ Εὐὰ σκίρτησον· Ἄξια γὰρ καὶ ἀνικμος, γῆ ἀνεβλάστησε, καρπὸν εὐθαλέστατον, τὴν ἀνήθασαν κόσμῳ, σταχυν ἀθανασίας, καὶ τὸ ὄνειδος ἅπαν, ἦρθη τῆς ἀτεκνίας. Μεθ' ὧν συνευφρανθῶμεν, χαίροντες σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαυὶδ, τί ὤμωσέ σοι ὁ Θεός; Ἄ μοι ὤμοσε φησὶ, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰ-

δοῦ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δούς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλαστοουργός, Χριστὸς ὁ νέος Ἀδαμ, ἐτέχθη Βασιλεὺς, ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσαλευτον. Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες τῶν Ἐγκαινίων, καὶ τῆς Ἁγίας Ἄννης δύο.

Ο' Κανὼν τῶν Ἐγκαινίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ο στυλῶ, καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸν σὸν λαὸν Ἰσραὴλ, διὰ λουτροῦ βαπτίσματος Χριστέ, ἐν Σιών κατεφύτευσας, τὴν Ἐκκλησίαν κράζουσαν· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Σήμερον, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέοντα σοι Ναὸν, οὐρανὸν κατεσκεύασεν, ἐν ᾧ συμφώνως ψάλλομεν· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Οὐ Νόμῳ ἡ Ἐκκλησία Κύριε, ἐγκαλλωπίζεται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσει χειρῶν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τῆ χάριτι, ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Δείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνειληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἄννης. Ἀνδρέου Κρήτης.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Τὴν Σύλληψιν σήμερον, θεόφρον Ἄννα, τὴν σὴν ἐορταζόμεν· ὅτι τὴν χωρήσασαν, τὸν μηδαμοῦ χωρητὸν, συνέλαβες στερωτικῶν, ἀπολυθεῖσα δεσμῶν.

Δικαίων ἐπήκουσας, τὰς ἱκεσίας, Ἁγίων ἐπλήρωσας, τὰς ἐντευξεις Κύριε, τῶν προπατόρων σου, καὶ τούτοις δέδωκας καρπὸν, τὴν σὲ τεκοῦσαν Ἄγνην.

Η Ἄννα ἡ ἔνδοξος, νῦν συλλαμβάνει, Ἄγνην τὴν τὸν ἄσαρκον, συλλαβοῦσαν Κύριον, τὸν υπεράγαθον, καὶ τίκτειν μέλλει τὴν σαρκί, μέλλουσαν τίκτειν Χριστόν. Θεοτοκίον.

Τὸ Ὄρος τὸ ἅγιον, ὅπερ προεῖδε, Προφήτης ἐν Πνεύματι, ἐξ οὗ λίθος τέμνεται, τοὺς τῶν εἰδώλων βωμοὺς, συντρίψας σθένει Δεῖκῳ, σὺ εἶ Παρθένε ἀγνή.

Ἔτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἄννης, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων·

Ἡ τὴν χαρὰν τέξουσα, τίκτεται κόρη ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου

Ωδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Η τοῦ κόσμου σήμερον χαρὰ, λόγῳ προκη-
ρύττεται, καὶ μητρικαῖς οὐνάς εἰς εὐφρό-
συνον, χαρμονὴν μεθίστησι, καὶ πολύτεκνον,
τὴν τῆς φύσεως στείρωσιν, ἔσσεσθαι μὴνύει, ἔρ-
γοις τοῖς τῆς χάριτος πληθύνουσιν.

Τὸ τερπνὸν παλάτιον Χριστοῦ, ὁ εὐρυχωρό-
τατος, τῶν οὐρανῶν οὐρανὸς ὁ ὑπέρτερος,
σήμερον εἰσδέχεται, δι' ἐντευξέως, τὴν βάσιν
τῆς ὑπάρξεως, τῆς ἐπαγγελίας ἐχούσης, ἀσά-
λευτον τὴν ἔκβασιν.

Η πορφύρα σήμερον Χριστοῦ, λαμπρῶς κα-
ταγγέλλεται, ἐκ στεριευούσης ὑφανθήσε-
σθαι χάριτι, νηδύος ἡ ἄσπιλος, ἐξ ἧς φορέσας
ὁ Βασιλεὺς τῆς κτίσεως, φύσιν τὴν βροτείαν,
κόσμῳ ὠραιότατος ὀφθήσεται.

Θεοτοκίον.

Γηγενῶν ἡ φύσις ἐπὶ σοί, μόνη πανυπέρτα-
τε, θεοπρεπῶς, ἐγκαυχωμένη Δέσποινα,
χαίρει καὶ κηρύττει σου, τὰ παραδόξα τῆς ἀ-
γνείας τεράστια, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἄδουσα, δο-
ξάζει σε Θεόνυμφε.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ωδὴ γ'. Κυβραίνεται ἐπὶ σοί.

Η γίγασας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χρι-
στὸν Πνεύματι, χρίσας αὐτὴν σήμερον, τῆς
ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Α νέδειξας Ἀγαθὴ, τὴν χειροποίητον σκηνὴν
σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκο-
νομικῶς οἰκητήριον.

Θ μελίον σε Χριστέ, ἡ Ἐκκλησία ἀρράγες ἔ-
χουσα, τῷ σῶ Σταυρῷ στέφεται, ὡς βα-
σιλικῶ διαδήματι.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγα-
θῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν
σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Τῆς Ἀγίας. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Καρπὸν κοιλίας εἰ παράσχοις μοι, ἀνεβόα
Ἄννα πρὸς Κύριον, μεγαλυνθήσομαι καὶ
σοί, τοῦτον προσαναθήσομαι· διὰ τοῦτο συλ-
λαμβάνει, τὴν ἀγνὴν Θεομήτορα.

Εν παραδείσῳ εὐχομένης σου, τῆς φωνῆς
ἀκούει ὁ Ὑψίστος, Ἄννα θεόφρον καὶ
καρπὸν, τῇ κοιλίᾳ σου δίδωσι, Παραδείσου
τὴν ἀνοίξασαν, τὴν θύραν τῆς χάριτος.

Τὰ κατὰ νόμον ἐκτελέσασα, καὶ Θεῷ ἀ-
μέμπτως δαλεύσασα, κυοφορεῖς τὴν ἀλη-
θῆ, νομοδότην κηύσασαν, Ἄννα πάνσεμνε· διό
σε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Τῆς σπειρευμένης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶ-
σαν ἀπέλασεν, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς,

τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε,
τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ἄλλος τῆς Ἀγίας. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ρανατίωσαν εὐφρόσυνον, αἱ νεφέλαι σήμε-
ρον, τὸν γλυκασμὸν τοῖς πέρασιν· ἡ Νε-
φέλη ἰδοὺ γὰρ τίκτεται, ἐξ ἧς τὸ τῆς ζωῆς
μου ὕδωρ βλύσει Χριστός.

Ανοίγονται τῆς χάριτος, τὰ ταμεία σήμε-
ρον, ὁ προκηρῦσσω Ἄγγελος, ἀνεβόα
Ἄννης τὴν Σύλληψιν· ἰδοὺ γὰρ σὺ τὴν Πολὺν
ἀποτίκταις Θεοῦ.

Νενέκρωται ἡ φύσις μὲν, τῶν ἀνθρώπων πρό-
τερον· νῦν δὲ ζωῆς τὰ σύμβολα, τῇ Συλλή-
ψει τῆς Ἄννης δέχεται· ἀκαρπύου γὰρ ῥίζης ἄρ-
τι φύεται.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἄνθρακα φλογίζοντα, ἀμαρτίας Ἀχραν-
τε, τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ὑπὲρ φύσιν
ἐκ σοῦ δεχόμενοι, τοῦ πλήθους τῶν πταισμά-
των καθαιρόμεθα.

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων,

Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Εγκαινισμόν, ἐν ταῖς καρδίαις Πνεύματος,
καὶ φωτισμόν, ἐν τοῖς ἐγκάτοις καίνισον,
τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι τὰ Ἐγκαίνια, τοῦ οἴ-
κου καὶ Ναοῦ σου οὐ ηὐδόκησας, κτισθῆναι ἐν
τῷ σῶ θείῳ ὀνόματι, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις δοξα-
ζόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Μνήμην τελῶν τῶν Ἐγκαινίων ὁ σοφώτατος
πάλαι Σολομῶν, τῷ Θεῷ ἀλόγων ζώων
προσέφερεν ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας· ὅτε δὲ
νῦν ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ χάρις ἦλθεν ἐν γῆ, τὰς
θυσίας εὐθύς μετεποίησε· θύσας γὰρ θυσίαν
εἰς σωτηρίαν τὴν ἡμῶν ἑαυτὸν ὡς φιλόανθρωπος,
τὴν Ἐκκλησίαν ἡγίασε, καὶ ἀσάλευτον ταύ-
την ἀνέδειξεν, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις δοξαζόμενος.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας Ἄννης,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εὐλογίας ἀπαρχὴν, τῆς ἀκαρπίας τῷ βλα-
σῶ, ἐδώρησά Ἀγαθὴ, Ἄννη βοώσῃ δι' εὐ-
χῆς· σὺ μεταπλάττεις τὰς φύσεις τῶν ἐν γενέ-
σει· διό μου, ὦ Σωτῆρ, νενεκρωμένην αὐτὴν,
τὴν φύσιν ὡς Θεός, πάλιν καινούργησον, ἵνα
καρπὸν προσάξω σοι, βοῶσα, τῷ παντεπόπτῃ
καὶ Κτίστη μου· σοὶ δόξα πρέπει, Θεὲ τῶν ὀ-
λων, καὶ μόνε φιλόανθρωπε.

Δόξα, τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εν πίστει τὰ Ἐγκαίνια, ἐπιτελεῖσι πιστοῖς,
τοῦ Οἴκου σου Κύριε, πέμψον ἡμῖν φωτι-
σμόν, καὶ χάριτι καὶ ἔλεος· φυλάττε δὲ καὶ τὰ

των, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, νίκας ἐπιθραβεύων, τοῖς πιστοῖς Βασιλεῦσι, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόνηρωπε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἰωακείμ ὁ ἱερός καὶ ἡ Ἄννα, δῶρα προσήγαγον τοῖς πρὶν ἱερεῦσι, καὶ μὴ δεχθέντες ἄγοναι τυγχάνοντες, δέησιν προσηύξαντο, τῷ Δοτῆρι τῶν ὄλων· καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν, ἐπακούσας δωρεῖται, τούτοις τὴν ὄντως πύλην τῆς ζωῆς· ἥς τὴν Ἁγίαν τιμήσωμεν Σύλληψιν.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Οὐκ ἐν δύμασιν ἀλόγων ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ τῷ σῶ τιμίῳ, ἐκ πλευρᾶς ζωηφόρου, αἵματι ῥαντίζεται, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ σκηνώματα Κυρίου ἠγαπημένα, τοῖς κατιδεῖν ποθοῦσιν ἀνακεκαλυμμένως, τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, συμφώνως καὶ κράζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰκονίζουσα τὴν χάριν ἡ Ἐκκλησία, τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ σου τὸ πολῦτιμον μύρον, σήμερον ἀλείφεται τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὥφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Τῆς Ἁγίας. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ω θείας ἀγγελίας! ὦ ξένης λαλιάς! εἰ καὶ γὼ συλλήψομαι· Ἀγγέλου πρὸς αὐτήν, ἀποσταλέντος, ἡ Ἄννα ἐκπληττομένη, μεγαλοφώνως ἀνεβόα· Τῷ Θεῷ μου, δόξα τῷ ποιοῦντι παραδόξα.

Συγχαρήτέ μοι πᾶσαι, φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ· ἐν γαστρὶ συνέλαβον, τὸν νέον Οὐρανόν, ἐξ οὗ τὸ ἄστρον ἀνατελεῖ μετ' ὀλίγον, τῆς σωτηρίας Ἰησοῦς ὁ φωτοδότης, Ἄννα γηθομένη ἐκραύγαζεν.

Υπήκουσε τῆς Ἄννης, Θεὸς τοὺς ξεναγμῆς, καὶ προσέσχε Κύριος, δεήσει τῇ αὐτῆς· καὶ ἀτεκνίας τὸ νέφος διασκεδάσας, φωτὶ ἀυγάζει εὐτεκνίας παραδόξως· ὅθεν συλλαμβάνει τὴν μόνην Ἄγνην.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε, ἀμόλυντε Σκηνή, μολυνθέντα πταισίμασι καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου καθαρωτάταις ῥανίσι, καὶ δός μοι χεῖρα βροθείας, ἵνα κράζω· Δόξα σοι, Ἄγνη θεοδόξαστε.

Ἄλλος τῆς Ἁγίας. Ἐληλυθας, ἐκ Παρθένου.

Τὸ κάλυμμα, τοῦ σκιώδους διαίρεται σήμερον, Νόμου, καὶ τῆς χάριτος, ἡ εὐλογία προκύπτουσα, λάμπει τηλαυγέστατα, τῇ προκηρύξει τοῦ τόκου τῆς Θεοπαίδος.

Ελήλυθεν, ἐρανόθεν μηνύων ὁ Ἄγγελος, Ἄννη τὰ προοίμια, τῆς παγκοσμίου χαρᾶς ἐμφανῶς, λέγων· Τῆς δεήσεως, ὑπὲρ ἐλπίδα εἰσδέχου τὴν ἐκπλήρωσιν.

Ξηραίνεσθαι, τῆς κακίας τὰ ρεύματα ἀρχεῖται, καὶ βρῦειν τῆς χάριτος, οἱ ποταμοὶ διευθύνονται, σήμερον τῷ τόκῳ σου, κηρυττομένου Παρθένε πανυπέριστα· Θεοτοκίον.

Ρητόρων σε, κατ' ἀξίαν γεραίρειν Πανύμνητε, γλῶσσαι αἱ πολυφθογοὶ, ἀμνηχανῆσαι συστέλλονται· φόβῳ δὲ τὰ θαύματα, καὶ σωπῆ εὐφημοῦσαι μεγαλύνουσι.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ παλαὶ ἐν Σινᾷ, σκηνὴν ἀχειροποίητον, ὑπέδειξας τῷ θεόπτη, Μωϋσεῖ διαγράφων, Χριστέ τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Σὺ Κύριε σκηνὴν, ἐπὶ γῆς κατεσκεύασας, ἡ τάξειςιν οὐρανίαις, τῶν βροτῶν ταῖς χορείαις, συνάπτει τῇ δυνάμει σου.

Σὲ Κύριε πηγὴν, τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· σὺ Ἅγιε τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν εὐηγγελίσω, Χριστέ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Τῆς Ἁγίας. Τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν.

Εκ ρίζης ἡ βλαστήσασα Δαυὶδ καὶ Ἰησοῦσαι, Ἄννα νῦν βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὴν θείαν ῥάβδον τὴν βλαστήσασαν, τὸ μυστικὸν ἄνθος, Χριστὸν τὸν πάντων Κτίστην.

Μητέρα γενομένην με, ἡ Ἄννα ἐκβοᾷ, ὄψονται λαοὶ καὶ θαυμάσουσιν· ἰδοὺ γὰρ δύω ὡς πυδόκησεν, ὁ τὰ δεσμὰ λύσας, τὰ τῆς στειρώσεώς μου.

Νεᾶνιν ἦν συνέλαβον, ἐγὼ Προφητικαί, πόρρωθεν φωναὶ προκατήγγειλαν, Ὅρος καὶ Πύλην ἀδιόδευτον, περιχαρῶς Ἄννα, ἐβόα ταῖς παροῦσιν.

Ἄλλος τῆς Ἁγίας. Μεσίτης Θεοῦ.

Οτόμος Θεῶ, δι' ἀγγέλου σήμερον κηρύττεται, ἐν ᾧ περ ὁ σύνθηρονος, Λόγος τῷ Πατρὸς νῦν ἐγγραφῆσεται, καὶ πιστοὺς ἐν τῇ βίβλῳ, ἐγγράψει τῆς χρηστότητος.

Υμνοῦσι νυνὶ, τῷ ξένῳ μηνύματος τὴν δόξαν τρανῶς, οἱ δίκαιοι πλέκοντες, τὴν εὐχαρι-

σῆριόν σοι αἴνεσιν, τῷ τὴν χάριν τοῦ τόκου, δι' εὐχῆς ἐκπληρώσαντι.

Σοφίας Θεοῦ, κεκρυμμένης σήμερον δηλῆται ἡμῖν, ἀληθῶς μυστήρια, καταγγελλομένης τῆς Συλλήψεως, τῆς ἀχράντου Παρθένου, καὶ μόνης Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Γαλήνην πισοί, καὶ λιμένα ἔχοντες Παρθένη ἀγνή, τὴν σκέπην σου πάντοτε, τὰς ἐπαναστάσεις τὰς τῶν θλίψεων, ἀποφεύγομεν πάσας, ἐπὶ σοὶ ὀρμιζόμενοι.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὠδὴ 5'. Θύσω σοι.

Τοῦ κάλλους, ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύμησε, τῆς ἐκλεκτῆς Ἐκκλησίας, καὶ Ἐθνῶν μητέρα ἀπέδειξεν, ἐκ δουλείας, υἰοθετουμένων διὰ τοῦ Πνεύματος.

Φρίττουσι, τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἱ φάλαγγες, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῦ Σταυροῦ τῷ τύπῳ σημειωμένην, καὶ σκιαζει, ἡ ἀγιαστικὴ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

Οὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχουσα, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, στεφανῆται κάλλει τῷ ἀπροσίτῳ, καὶ τῇ αἴγλῃ, τῆς βασιλείας ἐγκαλλωπίζεται.

Θεοτοκίον.

Ω δαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυματίων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρα, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειράνδρος, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Τῆς Ἁγίας. Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Πῶς χωρεῖται ἐν γαστρὶ, ἡ χωρήσασα Θεόν; πῶς γεννᾶται τὸν Χριστόν, ἡ γεννήσασα σαρκί; θηλάζει δὲ, πῶς ἡ τὸν Κτίστην γάλα θηλάσασα;

Τῆς δεήσεως ὑμῶν, ἐπακούσας ὁ Θεός, γοιμιώτατον καρπὸν, νῦν δεδώρηται ὑμῖν, πανεύφημοι, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα σήμερον.

Τὴν ἀγνήν Περισεράν, συλλαβῶσα ἐν γαστρὶ, χαρμονῆς πνευματικῆς, ἐπληρώθη ἀληθῶς, προσάγουσα, χαριστηρίους ὡδαὶς ἡ Ἄννα Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Τρικυμῖαι λογισμῶν, καὶ πάθῶν ἐπαγωγαί, καὶ βυθὸς ἀμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, χειμαῖζουσι· βοήθησόν μοι ἀγία Δέσποινα.

Ἔτερος τῆς Ἁγίας. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Αγαλλέσθω φαίδρως ἡ προμήτωρ ἡμῶν· σήμερον γὰρ δέχεται, χαρᾶς μηνύματα, τὴν λύπην ἀπωθούμενα, τῇ Συλλήψει τῆς μόνης Θεοῦ παιδος.

Τὸ τῆς δόξης διαδῆμα πλέκεται, καὶ ἡ ἀλουργίς ἡ βασιλείος σήμερον, ὑπὲρ ἐλπίδα ἅπασαν, ἐν νηδυῖ ἀκάρπῳ ὑφαίνεται.

Γδοῦ πᾶσα ἡ κτίσις γεραίρει σε, τὰ ὑπερφυῆ καὶ μεγάλα μυστήρια· σὺ γὰρ ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων τεράστιον.

Γδοῦ θείων χαρίτων πηγὴ νοητῆ, δι' ἐπαγγελίας τοῦ Κτίστου καὶ χάριτος, ἀναστομοῦσθαι ἄρχεται, ἐν ἀνίκμῳ νηδυῖ ἐκβλύζουσα.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Ἄννης,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἄννης σύλληψιν, γεγεννημένην ἐν Θεῷ· καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον κυήσασαν.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ ὁ τῇ Σάρρα δούς ποτὲ, ἐν γήρα βαθυτάτω, τῇ σῇ ἐπιστασία, καὶ ἐν ἐπαγγελίᾳ, υἰὸν τὸν μέγαν Ἰσαάκ· σὺ ὁ διανοίξας τὴν εἰρεῦσσαν νηδὺν τῆς Ἄννης, Παντοδύναμε, μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου σου· καὶ νῦν ἐπιδὼν ἐπ' ἐμὲ, δέξαι μου τὰς δεήσεις, καὶ πλήρωσόν με τὰς αἰτήσεις, ἐβόα ἐν κλαυθμῷ, ἡ σώφρων Ἄννα καὶ στεῖρα, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ εὐεργέτης. Ὄθεν ἐν χαρᾷ συνέλαβε τὴν Παρθένον, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον κυήσασαν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύλληψις τῆς ἀγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχοι.

Οὐχ ὡσπερ Εὐα καὶ σὺ τίκεις ἐν λύπαις·
Χαράν γὰρ Ἄννα ἔνδον κοιλίας φέρεις.

Τῇ δ' ἐνάτῃ Μαρίνη Θεομήτορα σύλλαβεν Ἄννα.

Ο Κύριος ἡμῶν καὶ Θεός, θέλων ἐτοιμάσαι ἑαυτῷ ναὸν ἔμφυχον καὶ οἶκον ἁγίου εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ, τὸν Ἀγγελοῦ αὐτοῦ ἀποστείλας πρὸς τοὺς Δικαίους, Ἰωακείμ καὶ Ἄνναν, (ἐξ ὧν ἠθέλησε προελθεῖν τὴν κατὰ σάρκα Μητέρα αὐτοῦ,) προσμήνυσε τὴν σύλληψιν τῆς ἀγίου καὶ στεῖρας, ἵνα βεβαιώσῃ τῆς Παρθένου τὴν γέννησιν. Ὄθεν συνελήφθη ἡ ἀγία Παρθένος Μαρία, καὶ ἐγεννήθη, οὐχ ὡς τινες λέγουσι, μηνῶν ἑπτὰ, ἢ χωρὶς ἀνδρός, ἀλλ' ἐν νείᾳ τελείων μηνῶν ἐγεννήθη· καὶ ἐξ ἐπαγγελίας μὲν, ἐξ ἀνδρός δὲ συναφείας καὶ σποράς. Μόνος γὰρ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐγεννήθη ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου Μαρίας ἀπορρήτως καὶ ἀνερμηνεύτως, ὡς οἶδε μόνος ἑκείνος, χωρὶς τῶν τῆς σαρκὸς θελημάτων· καὶ τέλειος ὑπάρχων Θεός, πάντα καὶ τῆς κατὰ σάρκα αὐτοῦ οἰκονομίας τέλειᾳ προσελάβετο, καθὼς καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ἐδημιούργησε καὶ ἐπλασε τὸ καταρχάς.

Ταύτην γοῦν τὴν ἡμέραν πανηγυρίζομεν, ὡς ἀνάμνησιν ἔχουσαν τῶν ὑπ' Ἀγγέλου δοθέντων χρησμῶν, τοῦ τὴν

ἀγίαν σύλληψιν εὐαγγελισαμένου τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος. Οὗς (χρησμοὺς) ἔργα ποιῶν ὁ ἐκ τοῦ μηδενὸς ὑποστήσας τὰ συμπαντα Θεός, διήγειρε τὴν στειρευούσαν νηδύν εἰς καρπογονίαν· καὶ τὴν ἐν ἀπαιδίᾳ τὸν βίον καταγρηάσασαν, παιδοτόκον μπεῖρα παραδόξως ἐργάζεται, ἀξίον πέρας τῆς δικαίας αἰτήσεως τῶν Δικαίων τοῦτο παρασχὼν, ἐξ ἧς αὐτὸς ἔμιλλε σαρκοφόρος Θεὸς προελθεῖν, εἰς ἀναγέννησιν τοῦ παντός, θυγατέρα τεκεῖν τοὺς σώφρονας εὐθουσίας, τὴν πρὸ αἰώνων ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προωριμέναν τε καὶ ἐκλελεγμένην. Τελεῖται δὲ αὕτη ἡ Σύναξις ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς Θεοτόκου, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Εὐοράνοις, πλησίον τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Προφήτιδος Ἀννης, τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Στίχ. Τί σοι ἐπαινέσειεν Ἄννα τις πλεόν;
Τὸ καρτερόφρον, ἢ τὸ τῆς εὐτεχνίας;

Η δὲ Ἁγία καὶ μακαρία Ἄννα ἡ Προφήτις ἦν ἐκ πόλεως Ἀρμαθαίμ, ἐξ ὄρους Ἐφραῖμ. Αὕτη, συζευχθεῖσα ἀνδρὶ ἐκ φυλῆς Λευὶ, ὄνομα Ἐλκανὰ, στείρα οὐσα οὐκ ἔπαιε· καὶ λαβὼν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Φενάναν τὴν ἀντιζήλου αὐτῆς, ἐτεκνογονήσκει μετ' αὐτῆς, καὶ ἠγάλλετο. Ἡ δὲ Ἄννα ὠνειδίετο, (ὡσπερ οὐκ ἐξαρκούσης αὐτῇ τῆς ἐπί ἀπικνία θλίψεως), παρὰ τε τοῦ ἀνδρός καὶ τῆς ἀντιζήλου καὶ πάντων τῶν συγγενῶν καὶ φίλων. Καὶ πολλά περὶ τούτου τὸν Θεὸν ἐξαιτηδαμένη, ἦναι πλέον οὐδὲν, καὶ περ τὰς παρὰ τοῦ Νόμου ἐντολάς αἰ ἀπόνως ἐπιτελούσα. Οὕτως οἱ Ἅγιοι τὰς ἑαυτῶν αἰτίσεις ὀφείποτε καὶ βραδείως παρὰ Κυρίου ἱλάσθαι.

Ἀνελθούσα δὲ ἡ Ἄννα μετὰ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἐν Σηλώμ, ἐν ναῷ Θεοῦ παντοκράτορος, θυσίας τελείσαι διὰ χειρὸς Ἡλεί τοῦ ἱερέως, τῶν θυσιῶν τελειθεισῶν, μίαν μόνον μερίδα ἔλαβε, τῶν λοιπῶν διπλᾶς ἐπιφερομένων τὰς μερίδας, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ταύτην υἱὸν ἢ θυγατέρα· καὶ ὑπὲρ τούτου ἠνίαθη μὲν εἰς ὑπερβολὴν, οὐκ ἀπεγνω δὲ, οὐδὲ συνέπεισε τὸ πρόσωπον αὐτῆς. Ἄλλα τί ποιεῖ; τὸν ἀνδρα ἀπολύσασα οἴκαδε, μόνη καταλείφθη ἐν τῷ ναῷ· καὶ τῷ ἰδίῳ ἑαυτὴν καταβαλοῦσα, οὕτω προσπύετο· Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου, εἰ ἂν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν δούλην σου, καὶ τὴν ταπεινὴν σὴν μου, καὶ ὀφείσεις μοι καρπὸν καρπίας, σοὶ αὐτὸν δίδωμι τοῦ δουλεύσειν σοὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Τί οὖν ὁ Θεός; παρήκουσε τῆς δεήσεως αὐτῆς; οὐ μνησθῆναι. Ἄλλα τί; ἐπειδὴ ὁ Θεὸς μὴ ἀφισταμένην ἐκ τοῦ ναοῦ τὴν Ἄνναν εἶδεν, ἀλλὰ προσευχομένην καὶ ὀχλοῦσαν, οὐ καρπὸν μόνου κοιλίας ὑπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦ τεχνησομένου υἱοῦ τὴν προσηγορίαν προσέειπε. Καὶ λαβούσα πληροφορίαν, ἐκείθεν κατήρχετο, σκιρτῶσα καὶ εὐφρανομένη. Καὶ συλλαβούσα, τέτοκε Σαμουὴλ τὸν Προφήτην. Καὶ μετὰ τὸ ἀπογαλακτισθῆναι αὐτὸν, ἀνέβη σὺν αὐτῷ ἐν Σηλώμ, καὶ προσέειπε Κυρίῳ τῷ Θεῷ, τὴν εὐχαριστίαν ἀπονέμουσα· καὶ εὐλόγησεν αὐτὴν Ἡλεί ὁ ἱερεὺς, λέγων· Δὴ ἴσως ὁ Θεὸς καρπὸν κοιλίας ἐτερον, ἀντὶ Σαμουὴλ τοῦ Υἱοῦ σου. Καὶ τίως λαβούσα τὸν υἱὸν κατήλθε, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἔτι σφόδρα νηπίον. Ὅτε δὲ μεράκιον γέγονε, λαβούσα τοῦτον ἐκ χειρὸς, ἀνήγαγεν ἐν τῷ ναῷ Κυρίου Παντοκράτορος· καὶ τὴν ὀφειλομένην εὐχὴν τῷ Κυρίῳ ἀποδοῦσα, παρέδωκεν αὐτὸν εἰς χεῖρας Ἡλεί τοῦ ἱερέως, ποιήσασα αὐτῷ καὶ Ἐφουδ καὶ διπλοῖδα μικράν. Ὁ δὲ ἑλιτούργει Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἔμπροσθεν Ἡλεί τοῦ ἱερέως· καὶ βλέπουσα ἡ Ἄννα ἠγάλλετο.

Προσθεῖσα δὲ, ἔτεκεν ἔτι υἱοὺς τρεῖς, καὶ θυγατέρας τρεῖς. Καὶ ἀνελθούσα ἐν τῷ ἱερῷ, προσέειπε τῷ Κυρίῳ ἐξομολογουμένη· καὶ ἀναστᾶσα, προσπύετο ὡδὴν τοιαύτην λέγουσα· Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, εὐφράνθη ἐν Σωτηρίῳ σου. Καὶ πᾶσαν τὴν ὡδὴν ἐκελάδησεν, ὡς προφήτις, καὶ μήτηρ Προφήτου· διὰ τὸτο ἔλεγεν· Ὅτι στείρα ἔτεκεν ἐπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησεν· αὕτη μὲν γὰρ ἰσχύρις καὶ ἠγαλλιᾶτο ἐπὶ τοῖς ἐπτά· Φενάνα δὲ, ἡ ταύτης ἀντιζήλος, ὡσανεὶ πέντε τέκνα ἔχουσα, ἢ καὶ ἑλάττω, ἀποστερωθεῖσα, οὐκ ἔτι ἔτικτεν. Ἡ δὲ Ἄννα, ἐπὶ χρόνους ἱκανοὺς τῷ δε τῷ βίῳ ἀρκίσασα, καὶ τῷ Κυρίῳ ἐξομολογουμένη αἰ καὶ προφητεύουσα, μετέβη πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τῷ νεολαμποῦς, τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ἀντίπα κειμένου.

Στίχ. Ἐξήγαγε γῆς τὸν Στέφανον καὶ βίου·

Στέφει δὲ δόξης ἐστεφάνωσας Λόγε.

Οὗτος ὁ ἀρτίφανής ἀστὴρ ὑπῆρχε Κωνσταντινουπόλεως γέννημά τε καὶ θρήμμα· πατέρες δὲ αὐτῷ, Ζαχαρίας καὶ Θεοφανῶ, πάση ἀρετῇ καὶ συνέσει κοσμούμενοι, τὰς οἰκίσεις ποιούμενοι ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ζευγματος, οὐ μακρὰν τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου. Τοῦτον ἡ μήτηρ ἐγκυμονοῦσα, παντοίας τροφῆς παχυτίρας ἀπέιχετο, ἄρτῳ καὶ λαχάνοις καὶ ὕδατι ἀρκουμένη, μέχρι τοῦ τοκετοῦ· τοῦ δὲ παιδὸς τεχθίντος, Σταυρός φωτεινὸς καὶ ὑπέρκαλλος ἐν τοῖς στήνοις αὐτοῦ ὤραθη· ὅπερ σημεῖον τῆς ἰσχυροῦς γενεμῆς τοῦ βίου σταυρώσεως γέγονε καὶ δίδεται. Ἐπεὶ δὲ καὶ σπαργάνοις ἐνεκλήθη ὁ παῖς, ἀνάγκη ἦν καὶ μαζὸν ἱλαίην· καὶ εἶγε τῇ μητρὶ δαψιλεστέρως τροφῆς ἐμφορηθῆναι ἰδοξεν, οὐδόλως ἤπτετο τῶν μαστῶν. Πολλάκις δὲ καὶ διὰ δύο ἢ καὶ τριῶν ἡμερῶν τοῦτο συνέβη. Καὶ λοιπὸν ἡ τοῦ παιδὸς τροφή τῆς μητρὸς ἦν ἐγκράτεια. Ἐντεῦθεν ἐκπληξίς ὁμοῦ καὶ θλίψις εἶχε τοὺς φίλους ἅμα καὶ συγγενεῖς.

Εἶτα βαπτίζεται, ἀπολύεται τῶν σπαργάνων, ἀπογαλακτίζεται, κατὰ λόγον ἀξάνει, εἰς τὴν διατριβὴν τῶν γραμμάτων ἐκπέμπεται, ἅ καὶ προθύμως μετήρχετο, καὶ ἦν τοῖς γονεῦσι ὑποτασσόμενος. Ἐπεὶ δὲ ἐκποδῶν ὁ Θεομισθὴς ἐγένετο Θεόφιλος, παραυτίκα ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ὁ ἱερός καὶ Δεῖος Μεθόδιος ψήφῳ Δεῖα ἀνάγεται, καὶ ὁ τίμιος Ζαχαρίας, ὁ τοῦ δε Πατρὸς, ὑπ' αὐτοῦ χειροτονεῖται πρεσβύτερος, καὶ τῷ τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας κλήρῳ καταλείγεται. Τότε δὲ καὶ ὁ Δεῖος Στέφανος κείρεται τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς, καὶ κληρικός τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας καθίσταται, καὶ τῷ Πατρὶ ἀκολουθεῖ εἰς τὴν Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν, ἐνδειχθὼς ἀπίστην.

Τῷ οὖν ἐκτωκαδικῶ ἔτει τοῦ παιδὸς, ὁ Πατὴρ τὸν βίον ἀπολιμπάνει· αὐτὸς δὲ ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τοῦ Ἁγίου καὶ κορυφαίου Πέτρου ἐγκλείσας ἑαυτὸν, ἀπρόitos ἦν προσευχόμενος, καὶ λαχάνοις ὡμοῖς ἀρκούμενος. Ἐν τούτοις αὐτοῦ πολιτευομένου, μιᾶ τῶν νυκτῶν ἐπιφαίνεται αὐτῷ ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, καὶ φησιν· Εἰρήνη σοι τέκνον· καλὴ σου τῆς προθυμίας ἡ ἀρχή· ὁ Κύριος ἐνδυναμώσασαι σε. Εἶτα ἐπὶ τρισὶν ἔτησιν ἐγκαρτερήσας, καθορᾷ τὸν Δεῖον καὶ Ἐκκαρτῶρα Ἀντίπαν αὐτῷ λέγοντα· Εἰρήνη σοι· τέκνον· φάλαξ μοι, καὶ οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω. Ἐκτοτε δὲ ἐπιτείνειν ἑαυτὸν πλέον εἰς προσευχὴν καὶ νηστειάν,

ἅπαξ ἢ δις τῆς ἑβδομάδος τοῦ λαχάνου μετέχων· κράμβη δὲ ἦν, ἀνευ ἁλατος.

Οὕτως ἑαυτὸν καθαγίσας, τῆς τοῦ Πρεσβυτέρου τιμῆς ἀξιούται, πλείστα ἐργασάμενος θαύματα. Τῷ δωδεκάτῳ γὰρ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ τῆς εὐσεβοῦς λήξεως Βασιλείου, καὶ τεσσαρακοστῷ τῆς ἡλικίας τοῦ Ὁσίου, σεισμὸς μέγας γέγονεν, ὑφ' οὗ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀντίπα πανταχόθεν διαβράχυντο, ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν ὁ Ὁσιος, καὶ εἰσῆλθεν ἐν τινι ταφοειδῇ λάκκῳ. Ἐν ᾧ προσκαρτερήσαντος χρόνους δώδεκα, διεφθάρσαν αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ πώγωνος, καὶ οἱ ὀδόντες ἔχαινωθησαν, καὶ σχεδὸν ὅλον τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου περιλύθη· πάνυ γὰρ ἦν ὁ τόπος ὑπὸ τῆς πολλῆς νοτίδος πολιορκούμενος. Καὶ ἀναγκασθεὶς, ἐξῆλθε τοῦ λάκκου ὅλως νεκρωμένος· καὶ ὑπεράνω σανίδος καταστρώσας, καὶ τρίχινον ὑποθεὶς σάκκον, ἀνέκλινεν ἑαυτὸν ἀνωθεν τοῦ σάκκου. Εἶτα τὸ Ἁγγελικὸν ὑπόδυσ σχῆμα, ὁπότεν ἐν ταῖς Δισποτικαῖς ἑορταῖς τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐπιτελεῖ, ἐν τῇ ἀπολύσει μίαν ἰσχάδα ἐλάμβανε, καὶ ὕδατι βραχυτάτῳ τῷ στόματι αὐτοῦ περικλυζων, διέμενε τούτοις ἀρκούμενος. Οὕτως ὁ μακάριος ἐπὶ πέντε καὶ πενήκοντα ἔτεσι τὸν ἐπίπουον καὶ τραχὺν τῆς ἀσκήσεως δρόμον διηνηκῶς, τῷ ἑβδομηκοστῷ ἔτει τῆς ὅλης αὐτοῦ ζωῆς, ἢ μᾶλλον νεκρώσεως, τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Σωσιθέου, Ναρσοῦ καὶ Ἰσαάκ, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Στίχ. Σωσίθεον σωθεῖσιν ἐγγράφει λόγος,
Ἵπερ Θεοῦ σῶζοντος ἐκτετμημένον.

Πέρσης κάραν σοι, Χριστέ, Ναρσῆς προσφέρει,

Κρεῖττον γὰρ δῶρον σμυρνοχρυσολιβαίνου.

Πάθης τὸ λείπον Ἰσαάκ Σάρρας τέκνου,
Σφαγείς ἀνεπλήρωσεν Ἰσαάκ νέος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον,
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Δροσοβόλος μὲν, ἢ καμινιαία φλόξ ἐδείχθη ποτέ· νῦν δὲ, ἐξ ἐλαίου χρίσμα πνευματικόν, ἀγιάζει τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ως ἐν καμίνῳ, τῇ θεοδόχῳ ταύτῃ νέα σκηνῆ, πάντες, οἱ ἐξ Ἰσραὴλ τῷ πνευματικῷ, ὁροσιζόμενοι βοήσωμεν· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οἱ τετρωμένοι, τῷ γλυκυτάτῳ θείῳ ἔρωτι, δεῦτε, ἐν πασταδί ταύτῃ τῇ μυστικῇ, συναφθῶμεν τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κραζόντες.

Θεοτοκίον.

Τὸ τῷ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θείον σκηνῶμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Τῆς Ἁγίας. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

Τῆς ἀπαιδίας ὄνειδος φυγεῖν, ἰκέτευεν, Ἄννα τὸν Δεσπότην τοῦ παντός· καὶ τῆς αὐτῆς ὁ συμπαθὴς φωνὴς ἀκήσας, τὴν αὐτὴν κηύσασαν, καρπὸν παρέσχεν αὐτῇ, καθὼς νυδόκησεν.

Βασιλικὴ πορφύρα ἐν τῇ σῆ, ἀπάρχεται, Ἄννα ἐξυφαίνεσθαι γαστρί· ἦν ὁ Θεὸς καὶ Βασιλεὺς πάντων φορέσας, τοῖς βροτοῖς ὀφθήσεται, καὶ ταπεινώσει ἐχθροὺς, τοὺς πολεμούντας ἡμᾶς.

Τὸ μύρον τὸ εὐώδες ἐν γαστρὶ, συνελαβες, Ἄννα τὴν τὸ μύρον τῆς ζωῆς, ὑπερφυῶς εἰσδεξαμένην τὸν Δεσπότην, τὸν πνοαῖς τῆς χάριτος, τὰς διανοίας ἡμῶν εὐωδιάσαντα.

Θεοτοκίον.

Ως τῆς Τριάδος ἓνα σε Χριστέ, δοξάζομεν, ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, δίχα τροπῆς ἀνθρωπικῶς, πάντα ἠνέσχες, μὴ ἐκσᾶς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἠνώθης ἡμῖν.

Ἔτερος τῆς Ἁγίας· Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Κριπίς ὑπεστήρικται τῆς σωτηρίας, καὶ βάσις τῆς χάριτος, ἢ τῆς Παρθένου Σύλληψις· ἐν ἣ ὑπὲρ ἔννοιαν γεννήσται, τῶν γηγενῶν ἢ ἐλπίς, μελπόντων Χριστῷ διηνεκῶς· Εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Τὸ Ὄρος τὸ Ἅγιον ἐπαγγελία, τοῦ Κτίστου τὴν ὑπαρξιν, σήμερον προμηνύεται, λαμβάνον καὶ ἅπασαν, κατακαλύπτον τὴν γῆν, τρόπῳ τῆς γεννήσεως· διὸ, τὸν εὐεργέτην Χριστὸν δοξάζομεν.

Ελύθησαν χάριτι τῆς ἀτεκνίας, οἱ Δίκαιοι σήμερον, καὶ Εὐσας τῶν τῆς λύπης δεσμών, μηνύματα ἔλαβον, ἀπολυτρώσεως· ὅθεν καὶ τὴν ἐκθασιν Χριστὸν, ἐπεκαλῶντο τὸν τῆς ζωῆς χορηγόν.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἀπερίγραπτος ἐν ταῖς ἀχράντος, κόλποις τοῦ Γεννήτορος, ἐν σοὶ Παρθένε ἀχραντε, σαρκὶ περιφέρεται, δι' οἴκτον ἄφατον· ὅθεν καὶ προσίεται γραφὴν, ἐν τῇ εἰκόνι ὁ Ὑπεράγαθος.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Σήμερον χιτῶνα νοητὸν, ὑφαντὸν ἀνωθεν, ἐκ θείας χάριτος, ἢ Ἐκκλησία σου Κύριε, νύμφη ὡς περ ἐστολίσαστο, καὶ τοὺς οἰκείους συγκαλεῖ, πρὸς εὐφροσύνην λαοὺς, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ δεύτερος Ἀδάμ, Χριστὸς ἀνέδειξε, Παράδεισον νοητὸν, Σκηνὴν ἁγίαν τὴν φέρουσαν, κατὰ ξύλη τῆς γνώσεως, τὸ ζωηφό-

ρον του Σταυρου, ὄπλον τοῖς ψάλλουσιν· Εὐλο-
γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πατὴρ ἐξ ἀνάρχου τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα
Ἅγιον, μίαν Θεότητα, τελείαν ἀναρχον
ἀκτιστον, ὁμοούσιον ἀσύγγυτον, ἐν ὑποστάσει
τρισι, σέβοντες ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένη ἄχραν-
τε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος
γένονας, ἐνδιαίτημα Παναίμωμε, μὴ φλογισθεῖσα
τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὄθεν πάντες,
σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Τῆς Ἁγίας. Ὁν φρίττουσι Ἄγγελοι.

Δαυτὸ ἦν προέφησε, Βασιλισσαν ἰδοῦ, γαστρί
ὑπαδέχομαι, ἡ Ἄννα ἐκβοᾷ, καὶ τέξω τὴν
πάντων προστασίαν πιστῶν, τὴν τὸν Βασιλέα,
Χριστὸν μέλλουσαν τίκτειν.

Η γῆ ἦν κατώκησεν, ὁ γῆς Δημιουργός, τὸ
Σκῆπτρον τὸ ἅγιον, ἡ νέα Κιβωτός, ἡ
Στάμνος τοῦ Μαίνα, ἐν νηδυῖ μητρός, τῆς αὐ-
τῆν τεκούσης, ἀπάρχεται βλαστάνειν.

Η βάτος ἡ ἀφλεκτος, Δυχνία ἡ χρυσῆ, ὁ
ἔμψυχος Θάλαμος, Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ἡ
ἐντιμος Ράβδος, ἐν γαστρὶ τῆς μητρός, τῆς αὐ-
τῆν τεκούσης, ἀπάρχεται βλαστάνειν.

Θεοτοκίον.

Αναίστησον κείμενον, εἰς βάλθημε κακῶν·
τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐχ-
θρούς· τρωθέντα ἀτόποις, ἠδοναῖς τὴν ψυχὴν,
Ἄγῃ μὴ παρίδης, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Ἐτερος τῆς Ἁγίας. Κάμινος ποτέ.

Τύπον τηλαυγῆ, τῆς φύσεως τοῦ γένους, ἡ
τῆς στερωώσεως ὑπέφηεν, Ἄννης ἀπολύ-
τρωσις· Θεοῦ γινώσιν γὰρ στεριεύουσα, ὑπὲρ
ἐλπίδα λέλυται· ἔγνω γὰρ τὸν Δεσπότην, καὶ
εὐσεβείας πληθύνει καρπούς.

Αρμα τὸ φρικτὸν, τοῦ μόνου Βασιλέως, ἐπὶ
τῆς γῆς κατασκευάζεται, ἐξ Ἄννης λαμ-
βάνον ἀρχὴν· ἐν ᾧ μέλλει ἐποχοῦμενος, ὁ Κτί-
στης παραγίνεσθαι, ὅπως με πρὸς τὸ ὕψος, ἀ-
ναβιθάσῃ τῆς χάριτος.

Ιδεν ἐπὶ σοί, παραδόξα ἡ κτίσις, Θεογεννητορ
ὑπερένδοξε· ξένη σὺ ἡ Σύλληψις, καὶ ἡ πρό-
δος ἐξαίρετος, τοῦ σώματός τε ἅπασα, αὐξήσει
γνωρισμάτων, τῆς ἀφθαρσίας ἐμφαίνουσα.

Υδωρ τὸ ζωῆς, ἐκ σὺ Παρθένη βλύσαν, ὁ Ποιη-
τῆς καὶ συνοχεὺς τῆ παντός, τῆς πλάνης τῷ
καύσωνι, τὸ ἀνθρώπινον φλεγόμενον, ἐδρόσισεν, ἡ-
γίασεν, ἔδειξε καρποφόρον, υἰοθετήσας τῇ χάριτι.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὡδὴ Σ'. Ἀ ἴθος ἀχειρότμητος.

Δεῦτε καθαρά τῇ καρδίᾳ, καὶ νηφαλέα δια-
νοία, τῆς τοῦ Βασιλέως Συγατρός, τῆς
Ἐκκλησίας τὴν ὠραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον λάμ-
πουσαν, κατανοοῦντες μεγαλύνωμεν.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνε ἡ Νύμφη, τῆ Βασιλέως
τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς,
τοῦ σοῦ Νυμφίου τὴν ὠραιότητα, σὺν τῷ λαῷ
σου κρίζουσα· Σὲ ζωοδότα μεγαλύνωμεν.

Τὴν ἐξ ὕψους ἄμυναν Σῶτερ, τῇ Ἐκκλησίᾳ
σου παράσχου· ἄλλον γὰρ οὐκ οἶδεν, εἰ-
μὴ σὲ Θεὸν τὸν ῥύστην, τὸν ὑπὲρ ταύτης πάλαι,
τὴν σὴν ψυχὴν προθέμενον, ἐν ἐπιγνώσει
σὲ δοξάζουσα.

Θεοτοκίον.

Δέχου τὰς λιτὰς τοῦ λαοῦ σου, καὶ τῷ Υἱῷ
σου Θεοτόκε, πρέσβευε Παρθένη ἐκτενῶς,
ἡμᾶς κινδύνων καὶ περιστάσεων, ῥύσθηται τοὺς
ὑμνῶντάς σε· σὺ γὰρ προστάτις καὶ ἐλπίς ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας. Τὴν ζωοδόχον πηγὴν.

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν συλλαμβάνουσα, Ἄννα
δεόφρον, χαρὰν νῦν ἀνάλαβε, τὸν Ναόν τὸν
ἅγιον, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ σου, εἰσδεχομένη, φωτὶ δι-
καισύνης, ἀσραπτομένη τὸν Κτίστην μεγαλύνον.

Η ξυνωρίς ἡ σεπτὴ καὶ αἰδιμος, τοῦ πρό-
αἰῶνος Υἱοῦ οἱ προπάτορες, οἱ τοῦ Νό-
μου φύλακες, ἀκριβεῖς γενόμενοι, οἱ ἀπαρχὴν
τῆς χαρᾶς γεγεννηκότες, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα
τιμάσθωσαν.

Ην Δανιὴλ Ὄρος μέγα τεθέαται, καὶ Ἰωὴλ
Γῆν ἁγίαν ἐώρακε, Πύλην ἀδιόδευτον,
ἄλλος ἦν προέφησεν, ἐσφραγισμένην Πηγὴν καὶ
Δεῖον Πόρον, τὴν Θεοτόκον Παρθένοι ὑμνήσωμεν.

Η Πορφυρὶς ἡ τὸ ἔριον βάψασα, τῆς ἀπορ-
ρήτη τῆ Λόγῃ σαρκώσεως, τὸ Θυμιατήριον,
τὸ χρυσοῦν ἡ Τράπεζα, ἐν ἧ ὁ ἄρτος Χριστὸς
ἐναπετέθη, ἡ Θεοτόκος Παρθένος δοξάζεται.

Ἐτερος τῆς Ἁγίας. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Κροτεῖτῶσαν σήμερον, τῶν Προφητῶν οἱ
πρόκριτοι· ἰδοῦ γὰρ αἱ προφρήσεις, αὐ-
τῶν τῆς χάριτος, ἄρχονται πληροῦσθαι ἀξίως,
ἐν τῇ σεπτῇ, Συλλήψει τῆς μόνης, ἀγνῆς Θεο-
μήτορος· ἐν ἧ πάντες ἀγαλλόμεθα.

Ο θρόνος ὁ ἐνδοξος, προτίθεται τοῦ Κτί-
σαντος· ἡ σωτήριος Πύλη, νῦν εὐτρεπί-
ζεται, μόνῳ τῷ Δεσπότη καὶ Κτίστη, διαβατὴ
μόνῳ τηρουμένη, δι ἧς εἰσαγόμεθα, εἰς ζωὴν
τὴν ἀταλεύτητον.

Ρημάτων δεήσεως, Ἰωακείμ σὺν Ἄννη βοᾷ,
σὺ ἐπήκουσας μόνος, ὁ Πατήρ καὶ Θεός·

και τῆς ἀτεκνίας τὴν λύσιν, σὺ παρασχὼν, ρίζαν ἀφθαρσίας, ἐδωρήσω Κύριε, καὶ ἡμῖν τοῖς σὲ δοξαζουσιν.

Η κλίμαξ στηρίζεται, δι' ἧς ὁ Κτίστης Κύριος, καταβάς ἀνελεύσει, ἄνω τὴν φύσιν ἡμῶν. Χαίροις οὐρανὲ σὺν Ἀγγέλοις· χαῖρε Θεοῦ, ἡ σύμπασα κτίσις· χαίροις τὸ ἀνθρώπινον γένος, χάριτι Θεοῦμενον. Θεοτοκίον.

Υμῶ σου τὴν ἀφατον, φιλανθρωπίαν Δέσποινα· σὺ γὰρ εἶ φωτισμός μου, σὺ μου τὸ καύχημα, σὺ με χορηγὸς τῆς σοφίας, σὺ με χαρὰ, σὺ μου προσδοκία, σὺ μου τὸ ὀχύρωμα, τὸ κραταίωμα καὶ στήριγμα.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ἑγκαινίων.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Η ἂν τῷ ἀχράντῳ αἵματι, ἐξηγόρασας Λόγε, πανθαύμαστον καὶ πάντιμον, καὶ σεπτὴν Ἐκκλησίαν, ἐγκαίνισον ἐν Πνεύματι, Ἀγαθὴ καὶ κάλλυνον, ἀκτίσι ταῖς Δειοτάταις, ὁ τῇ δόξῃ δοξαζῶν, τοὺς ἀξίως σοῦ Ναοῦ, Ἑγκαίνια ἐκτελοῦντας. Τῆς Ἁγίας Ἄννης, ὁμοιον.

Εἰσήκουσε τοῦ στεναγμοῦ, τοῦ τῆς σώφρονος Ἄννης, ὁ Κύριος ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ παρέσχετο ταύτῃ, τὴν μόνην ἀπειρόγαμον, τὴν τὸ φῶς ἐκλάμψασαν, τοῖς πέρασιν ἀπορρήτως ἦν ὁ Θεὸς καὶ κλεινός, καθορῶν Ἰωακείμ, ἡγάσθη καὶ ἐγεγήθη.

Ἐτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Η τοῦ Θεοῦ σοφία, οἰκοδομεῖ τὸν ἑαυτῆς, οἶκον ἐκ στείρας νηδύος, τὴν Θεοτόκον Μαρίας· ἦν μακαρίσωμεν πᾶσαι, αἱ γενεαὶ κατὰ χρέος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Απόθεσθε Ἀδαίμ, καὶ Εὐὰ πᾶσαν λύπην· ἡ μήτηρ τῆς χαρᾶς γὰρ, ἐν στείρα παραδόξως, καρπογονεῖται σήμερον.

Προπάτωρ Ἀβραάμ, καὶ πάντες Πατριάρχαι, εὐφραίνεσθε ὀρῶντες, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, ἐκ ρίζης ὑμῶν φύουσαν.

Χαῖρε Ἰωακείμ, καὶ Ἄννα χαῖρε· ὅτι, χαρᾶς καὶ σωτηρίας, τὴν πρόξενον τῷ κόσμῳ, καρπογονεῖτε σήμερον.

Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀγαλλεσθε· ἰδὲ γὰρ, Ἄννα καρπὸν ἐκφύει, δι' οὗ αἱ προφητεῖαι, ὑμῶν περαιωθήσονται.

Συγχαίρητε φυλαί, πᾶσαι τῇ στείρα Ἄννη· ὅτι καρπὸν κοιλίας, ἐκφύει κατ' ἐλπίδα, ζωῆς ἡμῖν τὴν πρόξενον.

Τὰ πέρατα τῆς γῆς, εὐφραίνεσθε· ἰδὲ γὰρ, τοῦ Κτίστου τῶν ἀπάντων, ἡ Μητὴρ ἐξ ἀκάρπου, γαστρὸς φύεται σήμερον.

Δόξα, τῶν Ἑγκαινίων, Ἦχος πλ. α'.

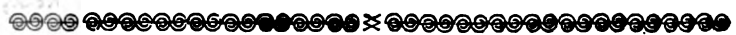
Ο ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν, ἐπαναπαυόμενος Λόγε, τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, ἐγκαίνισον ἐν τῷ Ναῷ, τῷ εἰς τὸ ὄνομά σου ἀνεγνηγεμένῳ. Καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Σήμερον ἐκ ρίζης τοῦ Δαυὶδ, βασιλικὴ Πορφύρις ἐκβλαστήσασα, τοῦ Ἰωακείμ βλαστᾶναι ἀπάρχεται, τὸ ἄνθος τὸ μυσικόν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξήθησεν, ὁ σώζων ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων Ὠδὴ γ' καὶ ε'.

Τῆ Ι. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μηνᾶ τοῦ Καλλικελαῖδου, Ἐρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Μάρτυς παναοίδιμε Μηνᾶ, ἐκπεληματιζόμενος, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἀφαιρούμενος, Δεολόγον γλώσσαν, ἔφερες στέρροτατα, ταῖς Δείας ἀντιδόσεις σκοπούμενος· διὸ ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Χεῖρας ἐκκοπτόμενος ποδῶν, στέργει τὴν ἀφαίρεσιν, ὁ Ἐρμογένης ὁ ἐνδοξος· καὶ κατοπτῶμενος, τῷ πυρὶ πλειόνως, ζέσιν τὴν ἐγκαρδίον, ἐδήλου τῷ Θεῷ προσκολλώμενος· ᾧ καὶ πρεσβεύει νῦν, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μέλιθ συνθλαπτόμενος σοφῶν, κόλπον πρὸς Σαλαττιον, ἐναπερρίψατε Ἅγιοι· νεύσει δὲ κρείττονι, γαληνὸν πρὸς ὄρμον, τῆς τρυφῆς ἰθύνητε, βυθίσαντες κακίαν τοῦ ὄφους· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐτερα Στιχηρὰ,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως ἀστέρες πολύφωτοι, νοητῶς ἀγατείλαντες, ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας στέρεωμάτι, πᾶσαν τὴν κτίσιν φωτίζετε, καλλίνικοι Μάρ-

τυρες, τῶν ἀγῶνων τῷ φωτί, καὶ θαυματίων ταῖς λάμπουσιν ὄθεν σήμερον, τὴν φωσφόρον τελοῦμεν γεγηθότες, καὶ ἀγίαν ὑμῶν μνήμην, στεφανηφόροι πανόλβιοι.

Καλλικέλαδον ὄρνισσε, πρὸς τὸ ἄλσος φωνήσαντα, τῶν ἀγῶνων ἐνδοξε, καὶ πρὸς μίμησιν, τὸν Ἑρμογένην ἐλυκύσαντα, Μηνᾶ καὶ τὸν Εὐγράφον, καὶ σὺν ταύτοις τοῦ ἐχθροῦ, διαδράντα τὰ θήρατρα, τὰ πολυπλοκα, καὶ πετάσαντα θείας πρὸς ἐπαυλεις, καλίας τε ἕρανίους, μεγαλοφώνως γεραίρομεν.

Καὶ χειρῶν παναοίδιμοι, καὶ ποδῶν στερισκόμενοι, κεφαλᾶς τεμνόμενοι, καὶ στρεβλούμενοι, καὶ πάσαις ἄλλαις κολάσεσι, καθυποβαλλόμενοι, οὐκ ἠρησασθε Χριστόν· οὐ ξοάνοις ἐθύσατε· ἀλλὰ χαίροντες, τῆς ζωῆς τῆς προσχαίρου, πρὸς ἐκείνην, τὴν αἰώνιον καὶ θείαν, μετεβιβάσθητε Μάρτυρες.

Δόξα, Ἦχος, πλ. β'.

Οὕτως ἡ γλῶσσά σου, κάλαμος γραμματέως ὀξύγραφου, ἀθλητὰ ἐδείχθη, Καλλικέλαδε Μηνᾶ, ῥητορεύουσα σαφῶς πίσι εὐσεβῆ, καὶ δόγματα σωτήρια, δι' ὧν Θεὸς ἐδοξάσθη· καὶ ὠραῖον κάλλει, τὸν Ἑρμογένην ἀπέφηνας, ὃς τοῦ θείου Βαπτίσματος διὰ σὲ τετύχηκε, καὶ τῆτον συναθλητὴν, καὶ τῶν ἀγῶνων κοινωνόν, σὺν Εὐγράφῳ, τῷ καλῶς ἐφεπομένῳ σοι, παμμακάρο ἀπέδειξας. Καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ, τῷ τοῦ Σωτῆρος θρόνῳ παριστάμενοι, μὴ ἐλλίπητε πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Μονογενὲς ὁμοούσιε, τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι, ὃ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, ἀσυγχύτως ὡς οἶδας αὐτός, ἐν ἀγνείᾳ φυλάττε τὴν ποιήμνην σου, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοιοῖα περιέπων αὐτήν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Λαὸν τὸν ἀικμώτατον, ἀδίκως καθηλῆντά σε, ἐπὶ ξύλῳ, ἡ Παρθένοσ καὶ ἀγνή, καὶ Μήτηρ σου ὠρώσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέρωτο.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Μαρτυρικῆ χορεία, εὐσεβεῖς πρόμαχοι, σήμερον πιστῶν ἀναδεικνύνται, Τυράννων πᾶσαν καθελόντες δυναστείας, Μηνᾶς, Εὐγράφου καὶ Ἑρμογένους οἱ σοφοί· ὄθεν τῆς τριφύτου συναρίθμοι, Τριάδος ὑπάρχοντες, τῷ γνάφῳ τῆς θείας ἐλλάμψεως καταλαμφθέντες, σὺν ἀ-

σωμάτοις χορείαις ἀγαλλονται, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἱκετεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Αγκάλας τὰς ἀχράντους σου, ἐν αἷσι Θεὸν ἐβάστασας, Παναγία, ὑφαπλώσασα νυνί, σκέπασον ἀπὸ πάσης, ὀργῆς ἡμᾶς βιαίας, ἐλπίς τοῦ κόσμου Θεοτόκε Ἀγνή.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενος ἐσάλευσας, τὴν γῆν πᾶσαν Μακρόθυμε, τῶν πιστῶν δέ, ἐπεστήριξας ψυχὰς· διὸ καὶ ἀνυμνοῦμεν, καὶ πόθῳ προσκυνοῦμεν, τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Δι' ἐγκρατείας, τῶν παθῶν ταῖς πυριφλέκτες, ἀπονεκρώσαντες ὁρμαῖς καὶ ταῖς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, ταῖς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς. Στερόρους ἀνυμνῶ Μάρτυρας στεφηφόρους.

Ἰωσήφ.

Ὤδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Στεφάνοις δόξης κοσμήμενοι, καὶ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ παριστάμενοι, καὶ θείου φωτὸς πληρούμενοι, πόθῳ τὴν φωτοφόρον, μνήμην ὑμῶν, τοὺς ἐπιτελοῦντας, ἀμαυρώσεως παθῶν, Μάρτυρες ῥύσασθε.

Τὴν θείαν στέργοντες εὐκλειαν, Θεοῦ τῆς καλλονῆς ἐφιέμενοι, τῆ βίου τερπνὰ ἀκώσασθε, πᾶσάν τε δυναστείαν, περιφανῆ, καὶ διαθανάτη, ἀτελεύτητον ζῶν, Μάρτυρες εὐρατε.

Ενθέῳ ζήλῳ πυρούμενοι, τὸ πῦρ τῆς ἀθείας κατέσβεσαν· καὶ λύχνοι τὸ φῶς πυρσεύοντες, πᾶσι τῆς εὐσεβείας, περιφανῶς, ὠφθησαν ἐν πίσει, Ἑρμογένους καὶ Μηνᾶς, οἱ μεγαλόφρονες.

Θεοτοκίον.

Ρυσθῆναι Κόρη πανάμωμος, παθῶν ἐπικρατείας τρὺς δούλους σου, τὸν σὸν ἐκτεκῶς ἱκέτευε, Κύριον καὶ δεσπότην, ὃν ἐκ τῶν σῶν, πάντα γινε αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν, προσομιλήσαντα.

Ὤδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Αἴγλη ἕρακῶ, λαμπρυνθέντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, σκότος διέλυσαν εἰδώλων, τῆς αἰ-

πάτης καὶ φέγγος, ἡμῖν ἰάσεων ἤσραψαν, τοῖς μελωδοῦσι τῶ πάντων Θεῷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Νέκρωσιν τοῦ ζῶντος, ἀνιχνεύων Δεσπότης Μηνᾶ Σαυμαστὲ, ἐκπελματοῦσαι καὶ τὴν κάραν, τοῦ τυράννου συντρίβεις, ἐχθροῦ, ἐρείδων τοὺς πόδας σου, εἰς ἀσφαλῆ μαρτυρίου ὁδόν, μάρτυς ἀνδρικώτατα.

Υμνεῖ τὸν Σωτῆρα, Ἑρμογένης τὰς χεῖρας τεμνόμενος, ἱερωσύνης φαυδροτέρα, τὴν στολὴν τῶν αἱμάτων, βαφαῖς, σαφῶς ἐργαζόμενος, καὶ μμητὴς τῆ παθόντος σαρκί, χάρτι δεικνύμενος. Θεοτοκίον.

Μόνην γυναιξί σε, τὴν ὠραίαν τῶ κάλλει εὐράμενος, σωματοφόρος ἐκ γασρός σε, προελήλυθε Κόρη, Χρισὸς, θείαις ὠραιότησι, καταφαιδρύνας τὸ γένος ἡμῶν· ὄθεν σε γεραίρομεν· Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**ῶ πρό τῶν αἰῶνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι
- » ἀρρέυστως Υἱῶ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ
- » Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῶ τῶ
- » Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν,
- » ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Παρωσάμενοι δόξαν τὴν κοσμικὴν, ἐπτερώθησαν δόξη τῆ θεικῆ, Μηνᾶς Ἑρμογένης τε, καὶ ὁ ἔνδοξος Εὐγγραφος, καὶ προθύμῳ γνώμη, τὸν ὄγκον ὑπέμειναν, τῶν δεινῶν βασιάνων, σαρκὸς μὴ φεισάμενοι· ὄθεν μετὰ τέλος, εἰς βυθοὺς θαλαττίους, ῥιφέντες ἰθύνησαν, πρὸς λιμένα οὐράνιον· οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῶ τῶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταίζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μηνᾶς ὁ Θαυμαστός ὁ κλεινὸς Ἑρμογένης, Μῆτή πάνσεπτος δυάς, τῆς ἀγίας Τριαδος, πολυθεον φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατεπάτησαν· καὶ τελείσαντες, τὸν ἱερώτατον δρόμον, νίκης ἔλαβον, ἐξ οὐρανοῦ τοὺς στεφάνους, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Ποιητήν, καὶ Θεόν σε καὶ Κτίστην, πανάμωμε Ἀγνή, διὰ Πνεύματος θείου, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας· ὃν δοξαζόντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, ὡς Παλάτιον, τοῦ Βασιλείως τῆς δόξης, καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

Ἡ Σταυροβεοτοκίον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ πανάγνου Παρθένου, διήλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥαμ-

φαία, Σταυρῶ ὡς ἐώρπκας, τὸν Υἱόν σε ὑψόμενον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν καὶ τὸ τεῖχος, καὶ κόσμου κραταίωμα.

Ὡδὴ δ'. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Νόμους διαγγέλλων φωταυγεῖς, ἀνόμως σου τὰ ὄμματα, ἐκκεντηθεῖς Μηνᾶ ὑπήνεγκας, καρδίας τοὺς ὀφθαλμούς, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ἔχων ἐμμελῶς, ἀποσκοπῶντας, καὶ μελῶν χαρμονικῶς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠφθη σου ἡ γλῶσσα τῶ πυρὶ, τοῦ Πνεύματος Σοφώτατε, ἐκτεθηγμένη ἐν τῶ τέμνεσθαι· ἐλάλει γὰρ κελαδῶν, τοῦ Θεοῦ τὰ θαύματα, καὶ τοῦ δικαστοῦ τὴν ἀφροσύνην, μεταγωγῶν εἰς εὐσεβῆ δόξαν, ἐμφανῶς τῆ ποιήσαντος.

Μεγάλως τὸ πάθος καρτερῶν, τοὺς πόδας ἀποτέμενεται, ὁ Ἑρμογένης τὴν τοῦ ὄφους, καταπατῶν κεφαλὴν, καὶ ὁδὸν στελλόμενος, γνώμη ἀκλινεῖ τοῦ Μαρτυρίου, εἰσαίγυσαν πρὸς ζῶν, τῆς ἐπουρανίου λαμπρότητος.

Απληγον τηροῦντι τὴν ψυχὴν, Χριστὸς σοῦ ἐπιφαίνεται, σὲ τὰς πληγαῖς Μηνᾶ ἰώμενος, ἀνδρείως τε καρτερεῖν, σὲ ἐγκελευόμενος· ὅπως διὰ σοῦ τὴν σωτηρίαν, ἐλέους ὁ θελήτης, πάντων τῶν ἀγίων ἐργάσεται. Θεοτοκίον.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, ἐβλάστησας ἀνθήσασα, τὸν φυτουργὸν πάσης τῆς κτίσεως, μαράναντα τὰ φυτὰ, τῆς ἀκαίρου γνώσεως· πίστιν δὲ ἡμῖν ἀληθεστάτην, φυτεύσαντα εὐσεβῶς, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὡδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τί μάτην ταράττη, ἐβῶν ὁμοῦ, δικαστῆ παρανόμῳ οἱ Μάρτυρες; δύναμιν παρέχόμενος, παρίσταται ἡμῖν, μόνος ὁ ἐν ἰσχυῖ, ἀήττητος ὑπάρχων· ὑπὲρ οὗ τὰς αἰκίσεις, καδυπομένομεν στερόροτατα.

Υπῆρξεν ἀθρόα, ἡ μεταβολή, Ἑρμογένους σαφῶς πρὸς τὸν Κύριον· λουτρῶ γὰρ ἐκκαθαίρεται, καὶ κρίσει θεικῆ, τῆς ἀρχιερωσύνης, τὸ φῶς ἀναλαμβάνει, διδαχαῖς καταγωγῶν, τοὺς ἐν νυκτὶ δεινῶν ὑπάρχοντας.

Ρητόρων λιπόντες, ἀδόκιμον νοῦν, ἀγραμμάτων πλοκαῖς ἠλιεύητες, σοφίσαντος τοῦ Πνεύματος, ὑμᾶς ὡς ἀληθῶς, Μάρτυρες καὶ πρὸς πᾶσαν, βασιάνων καταγιδα, θεία τοὺς ἐν ἰσχυῖ, ἐργαζομένου διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Αγίων Ἀγγέλων, Παρθένε ἀγνή, ὑπερέχουσα ὡφθῆς κηῖσασα, βουλής μεγάλης Ἀγγελον, Θεὸν Ἐμμανουήλ, βροτῶς ἐπουρα-

νίους, αὐτοῦ τῆ καταβάσει, ἐργασάμενον Κόρη,
δι εὐσπλαγγνίαν ἀδότητον.

Ἔδῃ ε'. Σπλαγγνῶν Ἰωνᾶν.

Σώζεις Ἰωνᾶν, θηρὸς τὴν τριήμερον, τυποῦν-
τα ταφὴν σου Παντοδύναμε· τὰ δὲ σώ-
ματα, τῶν Μαρτύρων πελάγει ριπτόμενα, ἰθὺ-
ναις γαληνότατον, πρὸς ὄρμον τῆς ταφῆς, ἔνθα,
σου τὸ θεῖον βούλημα, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν
περιποιήσιν.

Σώματα ὑμῶν, ἀήττητοι Μάρτυρες, βυθὸς ἀ-
σινῆ τῆ χέρσῳ δέδωκε, προσηγμένων, ἑρα-
νίων Ἀγγέλων μακάριοι, καὶ πᾶσι τὴν κατὰ-
θεσιν, δηλούντων τὴν ὑμῶν, ἕσαν ἰαμάτων ἐκ-
βλυσιν, καὶ παθῶν ψυχικῶν ἀπολύτρωσιν.

Τάξεις νοεραὶ, ὑμῶν κατεπλάγησαν, τὴν ὑπο-
μονὴν· ὅπως τὸν ἄσαρκον, μετὰ σώματος,
ἐτροπώσασθε δράκοντα Μάρτυρες, καὶ νίκης
τῆς σεφάνης ἀνεδήσασθε, θρόνῳ, Θεῷ παριστά-
μενοι, καὶ ταῖς θεαῖς ἀγαῖς πυρσευόμενοι.

Θεοτοκίον.

Εστη μέχρι σου, Παρθένε ὁ θάνατος· ζῶν
γὰρ Χριστὸν ἐκυοφόρησας, τὸν δωρούμε-
νον, καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοὺς πιστεύοντας, τὴν
ἀθάνατον καὶ θεῖαν ἀπολύτρωσιν· τοῦτον,
Παναγία αἴτησαι, λυτρωθῆναι πταισμάτων
τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**πλαγγνῶν Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐ-
» **Ν**αλιος θῆρ, οἶον ἐδέξατο· τῆ Παρθένω
» δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβῶν,
» διεληλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον, ἧς γὰρ οὐχ
» ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν
» ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε, σὲ τῆς προσκαίρου,
καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, συγκληρονόμον ὦ
Μηνᾶ, σὺν τοῖς συναθλοῖς σου Κύριος, ὁ παρα-
σχῶν σοι τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Ὁ Οἶκος.

Υμνοῖς τὴν σὴν πανήγυριν στέφων Ἀθλοφόρε
Κυρίου, τοὺς σὲ ἀγῶνας κροτῶ, καὶ ἀνυ-
μῶν τὰ παλαίσματα· ὑπὲρ γὰρ μόνε τῆ πάν-
των Κτίσει, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ ἐδοκιμάσθης,
ἀλλὰ τὸν σὸν σταθρὸν λογισμόν ἐκ ἐσάλευσε
τὸ πλῆθος τῶν παρανόμων· ἀνωθεν γὰρ αὐτὸν
ἐστήριξεν ὁ Χριστὸς ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὁ παρα-
σχῶν σοι τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Συναξάριον.

Ἐξ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθλητὴς τῶν Ἁγίων
τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Μηνᾶ τοῦ καλλικελά-
δου, Ἐρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς ὁ Μηνᾶς, κὰν κελαδεῖν οὐκ ἔχη,
Φιμοὶ κελαδοῦν δυσσεβείας τὸ στόμα.

Τὴν δυσσεβείαν ἐκπτύσας Ἐρμογένης,
Ἐπῆρξες μάρτυς εὐσεβείας ἐκ ξίφους.

Τὰς ἐκ μαχαίρας, Εὐγραφε, τρώσεις φέρων,
Ὁξύς Θεοῦ κάλαμος ὠφθης, εὐ γράφων.

**Εὐκέλαδος δεκάτη Μηνᾶς ξίφει αὐχένα
δῶκεν.**

Οἱ οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμίνου· ζητή-
σεως δὲ γενομένης παρὰ τῶν Ἀλεξανδρέων περὶ τι-
νων κινήτων, ἀπεστάλη Μηνᾶς παρὰ τοῦ Βασιλέως
εἰς τὴν αὐτῶν λύσιν· καὶ γὰρ ἐπεπαίδευτο πᾶσαν σοφίαν,
καὶ πρὸς τοὺς ῥητορικοὺς ἐξήσκητο λόγους, ἐν Ἀθήναις
τὰ πολλά διατρέψας, καὶ τῆς ἐκείθεν εὐγλωττίας μετεσχη-
κῶς, ἅτε Ἀθηναῖος ὢν καὶ τὸ γένος. Οὗτος, παραγενέ-
μενος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, οὐ μόνον εἰς γνώσιν τῶν κινή-
θέντων τῆς Ἀλεξανδρείας ἤγαγε, πᾶσαν διαλύσας παρ' αὐ-
τῶν προτεινομένην ἀμφιβολίαν καὶ ζήτησιν, ἀλλὰ καὶ
τοὺς τῆς κατὰ Χριστὸν πίστεως τὸν λόγον παραδεξαμέ-
νους βεβαιότερον ἀντέχεσθαι ἔπεισε, καὶ πολλοὺς τῶν ἀ-
σθενούντων ἰάσατο.

Ὁθεν ὁ Βασιλεὺς περὶ τούτων μαθὼν, ἀποστέλλει Ἐρ-
μογένην τὸν Ἐπαρχον, ἐντεταμένους ἀποστῆσαι τὸν Μηνᾶ
τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως· μὴ πειθόμενον δέ,
παντοίως αἰκισάμενον ἀπολέσαι. Ὁς, τὸν Ἅγιον τῷ ἑαυ-
τοῦ παραστησάμενος βήματι, ἐπεὶ οὐκ ἔπειθεν, ἀλλ' ἀντι-
λέγοντα τοῦτον ἰώρα, πρῶτον μὲν ἐκπελατοῖ τῆς πόδας,
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκόπτει, καὶ τὴν γλῶτταν τέμνει.
Ἐπεὶ δὲ τὰ λωθηθέντα μέρη τῆ σώματος παραδόξως εἶδε
τὴν ἴασιν δεξάμενα, καὶ δῶν Ἀγγέλους τὴν τοῦ Ἁγίου
Μηνᾶ περισκέποντας κεφαλὴν, μεταβαλὼν πιστεύει τῷ
Χριστῷ, καὶ παρὰ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ τὸ Βάπτισμα δέχ-
ται, καὶ παρὰ τῶν συνελθόντων Ἐπισκόπων τὸ τῆς ἀρ-
χιερωσύνης λαμβάνει ἀξίωμα.

Ταῦτα πυθόμενος ὁ Βασιλεὺς, ἀναζεύγνυσι πρὸς τὴν
Ἀλεξανδρείαν· καὶ τέως μεταπεμφάμενος, ἐπιχειρεῖ τῆς
εἰς Χριστὸν Πίστεως ἀποστῆσαι αὐτούς. Ὡς δὲ πείθειν
οὐκ εἶχε, προσέταξε τὴν τοῦ Ἁγίου Ἐρμογένους κοιλίαν
λόγγη τρωθῆναι, καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκμη-
θῆναι, καὶ εἰς ἐσχάραν πυρὸς ἐμβληθῆναι, καὶ τὸ περι-
λειφθὲν τῆ σώματος ἐν τῷ ποταμῷ ριφῆναι. Τὸν δὲ ἅγιον
Μηνᾶν ἐν ἀφεγγεῖ τόπῳ ἀναρτηθῆναι, καὶ λίθου βαρῦτα-
τον ἐφαρθῆναι αὐτοῦ τῶν ποδῶν. Τούτων δέ, κατὰ τὴν
τοῦ Βασιλέως πρόσταξιν, τελοσθέντων, διὰ τῆς τῶν Ἀγ-
γέλων θείας δυνάμεως οἱ Ἅγιοι σώοι διεφυλάχθησαν, καὶ
τῷ Βασιλεῖ παρέστησαν, καὶ αὐθις ἀσεβούντα τέτον διή-
λεγγον· Ἐνθα ὁ Ἅγιος Εὐγραφος, ὑπογραφεὺς ὢν τοῦ
Ἁγίου Μηνᾶ, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε παρόρησιασάμενος,
καὶ διεξῆλθε πολλὰ κατὰ τῆ βασιλείας, αὐτὸν ἐνυβρίζων.

Ὁ δὲ Βασιλεὺς, τὴν ἤτταν ἄμα καὶ τὸν ἐλεγχον μὴ
φέρων, πλήρης θυμῷ γεγονώς, σπασάμενος μάχαιραν, τὸν
Εὐγραφὸν αὐτοχειρὶ ἐξεκέντησε. Συνανηρέθησαν δὲ καὶ ὁ
Ἅγιος Μηνᾶς καὶ Ἐρμογένης μαχαίραις, τῶν ὑπηρετῶν
τοῦ Βασιλέως ἐπιθεμένων αὐτοῖς. Ἀνηνέχθη δὲ τὰ τίμια
αὐτῶν λείψανα θεῖῳ προστάγματι, καὶ κατετίθη ἐν τῷ
Βυζαντίῳ· ἐνθα νῦν εἰσι θαυματουργοῦντα, καὶ σημεῖα
ἐργαζόμενα ἀπειρα.

Ἐξ αὐτῆς ἡμέρας, Ὁ Ἅγιος Γέμελλος, σταυρω-
θεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπὲρ Θεοῦ Γέμελλος ἑσταυρωμένου,
τὴν ἐν ξύλῳ σταύρωσιν ἀσμένως φέρει.

Οτός ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου· οὐ τὴν ὁδὸν ποιούμενου διὰ τῆς Ἀγκυραίων Μητροπόλεως, ἔστι ὁ Ἅγιος κατὰ πρόσωπον· καὶ παρρησία τὸν Χριστὸν ὁμολογῆσας, ζώννυται ζῶντην σιδηρᾶν πεφυρακτωμένην, καὶ τῷ βασιλεῖ κατὰ τὴν ὁδὸν ἔπεται. Ἐπεὶ δὲ κατέλαβον τὸ τῆς Ἐδέσσης πολίχνιον, τίνεται ὁ Ἅγιος ἐκ τεσσάρων, καὶ ξύλοις ἀγρίοις αἰκίζεται, καὶ τοὺς ὤμους σιδηροῖς ἐμπεριεται πυρωθεῖσι, καὶ τηγάνῳ, σπείας καὶ ῥητίνης καὶ ἐλαίου μεστῷ, σφοδρῶς ἐκκαίντι ἐμβάλλεται, ἀνωθεν ῥάβδοις τυπτόμενος, σιδηρᾶς ἀκίδας ἐχούσας· καὶ τὴν κεφαλὴν ἦλοις σιδηροῖς καταπεριεται· καὶ τὸ δέρμα τοῦ σώματος προβάτου δίκην ἀποσύριται· καὶ ἀπολυθεὶς οὕτω, τὸ πρὸς σωτηρίαν Βάπτισμα λαμβάνει, (ἀμύητος γὰρ ἦν ἔτι·) καὶ ὑγιὲς ὅλος ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἀνέρχεται. Τότε καὶ Δείας ἤκουσε φωνῆς οὐρανόθεν λεγούσης· **Μακάριος εἶ Γέμελλε,** ὡς πολλὰ **κοπιᾶσας.** Ἐπειτα τῷ βασιλεῖ παραστας, σταυρῷ ἀναρτᾶται, καὶ ἦλοις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας προσηλοῦται· καὶ οὕτως ἐξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα πιστοὶ ἄνδρες λάθρα καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, κατέθετον ὑπὸ τὴν γῆν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ Δεφουρκινοῦ.

Οτός πατρίδα ἔσχε τὴν εἰς πρόποδας τοῦ Κυρναίου ὄρους γῆν ἀποφέρουσαν· οἱ δὲ τούτου γεννήτορες, ἰδιωτᾶι τινες, καὶ ἐν αὐταρχίᾳ ζῶντες. Πάντων δὲ καταφρονήσας, ἔτι σφριγῶν καὶ ἀκμάζων τὴν ἡλικίαν, τὸν τῶν μοναχῶν ἐξήλωσε βίον· εἰθῶς γὰρ νηπιόθεν τοῖς Σεμνεῖοις παραβάλλειν σὺν τῷ πατρὶ, ἐνὶ τῶν ἱερῶν καταγωγῶν συναρμολογηθεὶς παιδοτριβῆ, εἰς ἀσκήσιν γραμμάτων ἐκδίδεται. Καὶ ἐν ὀλίγῳ τό, τε Ψαλτήριον, τοὺς Ἀποστόλων λόγους, καὶ τὴν λοιπὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν διέλαβε. Τὰ μὲν δὴ πρῶτα τούτου ἔχει τὸν τρόπον, καὶ τοῦ κατ' ἀρετὴν βίου τὰ λήϊα ἐντεῦθεν ἀρχὴν τοῦ προκόπτειν εὐλόγησιν.

Ἐπεὶ δὲ πρὸς ἡλικίαν ὁ παῖς μετεπλάττετο, τὸ Ἀγγελικὸν ἔνδυμα ἠμφιάσατο, καὶ πρὸς τοὺς κατ' ἐχθρῶν ἀγῶνας ἀμεταστρεπτικῶς ἐχώρει, καὶ κάλλος τὸ τῆς ψυχῆς ἀρετῶν τοῖς χρώμασι ἀναμορφωσάμενος, ὡς εἰκόνησιν Δείον τοῖς ὄρωσιν εἰδείκνυτο. Τότε περιδοξός τις τῶν τοῦ Βυζαντίου Μεγιστάνων ἐν τῷ πρὸς Σάγαριν ποταμῷ φροντιστήριον ἐδείματο· ὄνομα τῷ ἀνδρὶ, Γαλολαίκτης (ἐν ἄλλοις Γαλολαίκτης). Καὶ τῷ ἐκεῖσε Ἐπισκόπῳ περὶ τούτου κοινολογησάμενος, τῶν ὑπ' αὐτὸν μοναστηρίων ἐλλογιμῶς ἐπιλέξασθαι ἤξιον, εἰς λειτουργίαν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ καινεργηθέντος Σεμνεῖος. Ὁ δὲ, τὸν μακάριον εὐθύς Θωμᾶν, ὡς περιβόητον ἄνδρα, καὶ ἀκριβῆ κανόνα τῆς ἐγκρατείας, ἠγάσθη τῶν συνελλυθῶτων τῷ Ἀρχοντι συμβούλευε. Καὶ δὴ ταύτην εὐφῶς ἐπὶ χρόνου ἰθύνας, ὅσον αὐτὸς ἐκρύπτετο ταπεινούμενος, τοσάτον, ὡς ποιικίλης ἀρετῆς καταγωγῆν, πᾶσιν ἐγνωρίζετο.

Ὡς δὲ λοιπὸν δι' ὄχλου ὑπὸ τῶν παραβαλλόντων ἐγένετο, ἐδυσχέραιεν ἐπὶ τούτῳ, καὶ τί μηχανᾶται; Περισκεπῆσας τῶν ἀδελφῶν τὸν ἐξαιρετόν, ἠγάσθη τῶτον διακελευσάμενος τοῖς λοιποῖς τῶν ἀδελφῶν, αὐτῶς, ἐφοδιασάμενος ταῖς τούτων εὐχαῖς, ὑπῶρειαν εὐρῶν πονηρίας ἀρμόδιον, μονώτατος ἐν αὐτῇ εἰσοικίζεται. Ἄλλ' ἐπεὶ τὸν νομῖα ἐξήτουν τὰ πρόβατα, τοὺς λόφους καὶ τὰς ὑπῶρειας οὐκ ἐνεδίδασαν ἐρευνῶντες, ἕως οὐ πρὸς αὐτὴν τὴν ὑπῶρειαν αἰθρίου τὸν Πατέρα κατέλαβον. Καὶ τῶν χειμαρινῶν νεφάδων τὸ δριμύ λογισάμενοι, καὶ τῶν θερῶν

καύσιων τὸ φλογῶδες, τὸν Πατέρα ἐξελιπάρον, ἵνα τί σκληροτέραις ἀγῶναις σεαυτὸν, λέγοντες, κατατρυχεῖς, μὴ λογισάμενος τῆς ἐκ τῆς χάριτος ἡμῶν διαπλάσεως τὴν ἀσθενίαν, ὡς ἐν ταῖς δυσκρασίαις εἰθίμως εἴωθε διαλύεσθαι;

Μόλις δὲ ποτε τούτων συνθέμενος τῇ βουλῇ, μικρὸν γενέσθαι παρηγγυᾶτο τοῖς μοναχοῖς αὐτῷ καταγωγῆν. Καὶ τούτου περαιωθέντος, ἐν τῷ Κυριακῷ μόνος ὑπισπιδῶν, τοῖς γόνασιν ὑποκλίνας ἑαυτὸν πρὸς τὸ ἔδαφος, Τὲς πρὸς τὴν σὴν εὐαρίστησιν, Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους ἄνδρας ἀφικέσθαι ἀξίωσον, ἔλεγε. Καὶ δὴ ὡς ἐξ ἀποστολῆς τότε τινες πρὸς αὐτὸν εὐλαβίστατοι προσέβαλον κοσμικοὶ ἀποκείρασθαι δυσωπῆντες, καὶ συνδιάγειν αὐτῷ εἰς ὑπακοήν. Καὶ ὡς πρὸς Κυρίου τούτους ἐλληλυθῶτας, τὴν ἱερὰν στολὴν ἀμφιέννυσιν, καὶ ὡς τοὺς πρῶτους τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸν μὲν Ἰωάννην ἐκάλεσε, τὸν δὲ Πέτρον· καὶ σὺν αὐτοῖς τὰς δεήσεις ἐπιπονωτέρας ἐποιεῖτο πρὸς Κύριον.

Ἄλλ' ἐκ ἔφερον ἐπὶ πολὺ ὁ καινεργὸς τῆς κακίας ὄραν τὰς πανουργίας αὐτοῦ καὶ ἐμβλάς ἠπτωμένης. Καὶ δὴ πρῶτον τούτῳ πλήθος ἐπιρρίπτει κωνώπων, ὡς μήποτε πρὸς βραχὺ ταύτας ὑπενδῶναι τῷ γέροντι, ἀλλὰ καὶ κοιταζομένῳ, ὡς σκώλοπις ἐπετίθετο τούτῳ· καὶ ἀνισταμένῳ εἰς προσευχὴν, διὰ τῶν χειλέων εἰς τὸν γαργαρεῶνα εἰσίδουν· εἰδίπου καὶ τὴν βίαν τῆς φύσεως δι' εὐτελοῦς ἐπαρηγόρει τροφῆς, κωνώπων πλήρης τὸ προσαγόμενον ἦν. Καὶ τούτοις ἐπὶ τρισὶν ὄλοις ἔτεσιν ἐγκαρτερῶν ἦν, ἐν οἷς οὐκ ἐστίνεαξεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστῶν, λύσειν πρὸς Κυρίου τῶν ἀνιάρων ἐπεζήτη. Ἄλλ' ὄφει ποτε τῆς ἀποχῆς τῶν κωνώπων ἐκ Θεοῦ οἰκονομηθείσης, μυῖαι εὐμεγέθεις ἐπανίστανται τῷ Πατρὶ, τὴν ἐκ τῆς ἐγκρατείας αὐτῷ δορῶν δαπανηθεῖσαν, ὡς ἠκουημένα βέλη, κατατιτρώσκουσαι. Ταύτας δὲ πάλιν διαδεξαμένοι μύρμηκες, ἐν τοσοῦτοις χρόνοις τῷ ἀθλητῇ ἀντιπαρετάσσοντο, ἀδείως αὐτῷ κατ' ὀφθαλμῶν καὶ τῶν μυκτηρῶν ἐπιρρίπτομενοι.

Ἄλλ' ἐπεὶ, ὡσπερ τινὰ δρῶν, τούτου ἀμετάβλητον ἔβλεπεν ὁ πειράζων, ὡς μιᾶς ἡμέρας τὰς ἐπὶ χρόνους ἐννέα λογισθῆναι τῶν ἀλγεινῶν ἐπιφορᾶς, ἐπιμανέστερον μᾶλλον αὐτῷ ἐπιτίθεται. Καὶ ἐπεὶ ὁ πανούργος οὐ πρὸς τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀγθεῖσαν εἰδῶς ἔχειν τὴν μάχην, ἀλλ' ὡς ἐπ' αὐτὸν τὸν ἐν εἰκόνι καὶ χειρὶ τιμηθέντα Θεοῦ, οὐ μόνον πρὸς συμπλοκὴν τῆς μάχης παρασκευάζεται, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ συναγαγῶν ὄφεις, ἐπιμβαίνει τῷ μακαρίῳ. Εἰπεῖν δὲ πρᾶγμα ὁ λόγος ἐπιέγεται, ὡς δυσέφικτον τοῖς πολλοῖς· οὐκ ἦν γὰρ εἶδος ὀφείσεως τῷ Πατρὶ, ὃ μὴ μορφή ὄφει αὐτῷ ἐπιφαίνετο· ἀλλ' ὅπως δὴ ποτε περιφερόμενος ἴστατο, εἴτε χρεῖωδῶς τῇ ἀφῆ κατελάμβανέτι, ἐν αὐτῷ τῷ σκευεὶ καὶ ὄφεις ἀνεκαλύπτετο· καὶ τούτο οὐχ ἄπαξ, ἢ δις, ἀλλ' ἐν ὄλοις ἔνδεκα ἔτισι πειραζόμενος ὑπὸ τῶν ὄφειν, οὐκ ἐνάρκησεν· ὁσάκις γὰρ αὐτῷ ἀνακλιθῆναι τῇ κατὰ συνήθειαν κλινῇ ἔδοξεν, ἐπὶ τέρωθεν ὄφεις συνανεκλίνοντο. Ἀλλὰ τούτων ἀβλαβῆς τῇ προμηθείᾳ τῆς προνοίας διεφυλάττετο.

Τούτῳ ποτε τῶν ἀναίμακτον λατρείαν ἐπιτελοῦντι, καὶ ἡδὴ λοιπὸν πρὸς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ὄντι, δράκων ἐρπύσας ποθεὶ φοβερός, τὴν κόγχην τοῦ εὐκταρίου περιεζώσατο· τοῦ συμπονήντος δὲ τῷ Πατρὶ ἀδελφοῦ πρὸς τὴν τῆς ἱεραρχίας διακονίαν, τότε εἰς τὴν τοῦ εὐκράτου προσκομιδῆν ἐξελθόντος, τῆς κόγχης τὸ θύριον ἀπαρραγῆν, παρὰ τῆ φλιᾶ περὶ τῆς εἰσόδου, ὡς βῆς ξένου εἰδείκνυτο Δίαμα. Ὡς δὲ τὸ πρὸς πάντας τῶν μυστηρίων περάνας ὁ Ἱερεὺς, τοῦ Διακόνου τὸ εὐκράτου ἐπιχρονίζοντος ἤθετο, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπιδεῖν βούληθείς, ἐώρακε τὸν μὲν θύρα τῆ φλιᾶ ἐπικείμενον, τὸν δὲ διακονητὴν ὑπότραμον ἐστῶτα, πλήρης γενόμενος Πνεύματος, **Εἶσε λθε, καὶ μὴ διακριθῆς,** φήσας τῷ ἀδελφῷ, αὐτὸς ἀπερισπάτως

τὴν προσκομιδὴν ἐπιτέλει. Τῇ παραινεῖσει δὲ τοῦ Πατρὸς ἐκείνος ἀναθαρσύνεται, ὡς ὑπόπτερος ὑπερβάς τοῦ θῆρος, εἰσεῖσι πρὸς τὸν καλέσαντα.

Καὶ τῆς ἱεραῆς τελεθεισῆς μυσταγωγίας, ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὸν θῆρα, μήπω τὴν στολὴν ἀπαλλάξας, ἀτρέμας ἐξεῖσι προσειπὼν· Εἰ πρὸς τὸ τέλος ἔχεις, τῇ τοῦ Θεοῦ μου προνοίᾳ, ὦ θῆριον, ἐπακολούθει μου. Καὶ πρὸς τὸ ἄκρον ὁ θῆρ τοῦ φαυνολίου ἐπικατασχὼν, συρόμενος ἐλκετο· καὶ ὡσεὶ τόξου βολὴν ἀποστάς, καὶ πρὸς τινα γενόμενος φάραγμα, λήφων ἐξ ἑκατέρων ταύτη κειμένων, ἔση εἰς προσευχὴν, πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τῷ τε τελευταίῳ προσειπὼν· Ὁ ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας πατεῖν εἰρηκῶς, εὐδόκησον καμὲ τὸν ἐλάχιστον, Κύριε, ἐπὶ τοῦ δε τοῦ φάραγγος ἐπάνω τοῦ θῆρος γενέσθαι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ὡς τοῦτο εἰρηκεν, ὑψωθὲν τὸ θῆριον, ὑπὸ τὸ χάσμα κατεσπίαθη· καὶ αὐτῷ ἑκάτεροι οἱ βουνοὶ ἐπέπεσον, ὡς, τοῦ φάραγγος ἀναγεμισθέντος, πεδιάδα γενέσθαι τὸν τόπον. Ὁ γοῦν γέρον, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, τὸ κελλίον κατέλαβε· καὶ τότε ἐξαισιον τέρας εἰδείκνυτο. Οἱ ὑπὸ τὴν κέλλαν γὰρ ἐμφωλευντες ὄφεις, καὶ τὸν Ἅγιον ἐπὶ τοσοῦτοις ἔτεσιν ἐπαλγεῖν ἄντες, ὡς τοῦτου δεδοξαμένου εἶδον τὸ πρόσωπον, οἷα πυρός, μὴ φέροντες τὴν κατάκαυσιν, ἀρδὴν ἀποδιδράσκουσιν εἰς τὸν τῷ χωνευθέντος δράκοντος τόπον· καὶ Θεοῦ προνοίᾳ, εἰς πλήθος ἄπειρον ὄντες, ἀπώλοντο. Πτηνὰ γὰρ ποθεν τότε, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὄφρων, ὡς ἐξ ἀπόστολῆς ἰπτάμενα, τοὺς τεθνεώτας ἔφει καταδρωμα ποιησάμενα, ἔρχοντο.

Ἐκτοτε γοῦν τῶν πειρασμῶν ἀφεθείς ὁ Πατήρ, χάριν ἐκ Θεοῦ προῤῥήσεων εἴληψε, καὶ μᾶλλον ταῖς σκληροτέρας ἀγωγαῖς ἑαυτὸν προστρεβίζεν. Ἐπεὶ δὲ τῆς τρυφίας ἦρα, ὡς πρὸς αὐτὸν κελκὺς εἴωρα τοὺς εἰσβάλλοντας, ἐπὶ τὰ ἐρημικώτερα τῶν ἐρέων μεταναστεύειν ᾤθη. Καὶ τὸν μὲν Ἰωάννην ἠγεῖσθαι τῆς Μενῆς διαταξάμενος, τῷ Πέτρῳ τὴν τοῦ διορατικοῦ χάριν προδιεσάφησεν. Οὗ γενομένου, ἡ προφητεία τοῦ Πατρὸς ἢ διήμαρτεν. Ὅμως εἰς ἐν χωρήσαντες τῶν τῆτου προῤῥήσεων, ὡς ἐκ κρασπέδου, τοῖς φιλοπονεῖν βουλομένοις καὶ αἰρουμένοις τὸ ἔλεν δειξωμεν ὕφασμα.

Τούτῳ ποτὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων εὐσεβέστατος ἀναξ Λέων (ὁ Σοφός), ὁ τοῦ Βασιλείου υἱός, τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀναφύειν συγγραψάμενος, καὶ σφραγίσας, ἐξαπέστειλε τὴν τοῦ σκοπεῦ λύσιν ἐπιζητῶν. Ὡς δὲ τὸν τοῦ γραμματίου Ἀγγελοῦ πρὸς τῇ φιλίᾳ τῆς κέλλης ἦσθετο γηγονότα, ἐξω τῆτον προσουπαντήσας, ἔταρον τῇ χειρὶ ἐσφραγισμένον ἔχων Πιτάκιον, Δέξαι τοῦτο, ἀδελφέ, εἶπε, καὶ πρὸς τὸν ἀποστείλαντά σε ὑπόστρεφε. Ἐπὶ τούτῳ καταπλαγίς ὁ τὸ βασιλικὸν ἐπιφερόμενος γράμμα, Καὶ τί, Πάτερ, τί τῷ ἀποστείλαντι, ἔφη, πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ζητουμένου ἐρῶ; ἐπεὶ τὸ προσκομισθὲν ἔκ ἀπέληφας. Καὶ ὁ Πατήρ· Ἀρκεῖ τέκνον, ἀρκεῖ τῷ Θεῷ περὶ τούτου μελήσει. Τότε λαθὼν τὸ Πιτάκιον τοῦ Πνευματικοῦ, πρὸς τὸν ἀποστείλαντα ἔρχεται. Καὶ δῖλα ποιήσας τὰ ἐπακολουθήσαντα τῷ κρατῶντι, ἐξέπληξεν αὐτόν. Ὅτε δὲ καὶ τὴν τῆς γραφῆς γεγεννημένην ἐκβασιν τῆς τοῦ γέροντος προφητείας ὁ κρατῶν ἐθεάσατο, πάση μηχανῇ ἐχρήσατο θεάσασθαι αὐτόν. Ὁ δὲ ἀφιλόκεσμος καὶ ταπεινόνους ὢν, ἀντιμηχανευσάμενος εὐφρῶς, οὐ συνεχώρησε τοῦτο γενέσθαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὀλίγα, καὶ ἐκ τῶν τούτου μαθητῶν ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἐμάθομεν· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐκάνειθωμεν.

Ὁ ἡγιασμένος ἐν Θωμᾶς, ἐπεὶ καλῶς τὰ τῆς ποιμνῆς διέθετο, τῶν ἐκείθεν ἀπάρας, δύσβατον καὶ ἀδιόδευτον χῶρον καταλαθὼν, ὡς στρουθίου μονώτατον, ἐν αὐτῷ εἰσοικίζεται, ἀπρόιτος διελθὼν τῶν νηστειῶν τὴν περιόδον. Εἰ δέ τινα τῶν ἀδελφῶν περὶ ψυχὴν ποτὲ συνέβη κινδύνῳ

περιπεσεῖν, διὰ μακροῦ τοῦ χρόνου τούτους ἐπισκεπτόμενος, τὰ πρὸς σωτηρίαν εἰδίδου· καὶ πάλιν ὡς εἰς ἀναφυγὴν, εἰς τὸν δύσβατον χῶρον ἀνέτρεχεν. Οὕτως ἐπὶ πλείστοις χρόνοις διαρκείας, καὶ ἐν γῆρα πῖονι γεγονῶς, μικρὸν τὸ σῶμα τρυχωθεῖς, εἰς χεῖρα Θεοῦ τὴν ψυχὴν ἐναπέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Φωνῆς ἑορταζόντων, καθαρῶς ἔνθα ἤχος ἐξακούεται, ἀγαλλομένη τῇ ψυχῇ, Ἀθληταὶ κατεσκηνώσατε, θυμηδίας ἐμπιπλάμενοι καὶ μέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ηδὺς μοι ἀνεθόα Ἐρμογένης, ὃν περ θνήσκω θάνατον· ἐμοὶ τὸ ζῆν ἐστὶ Χριστός, τὸ θανεῖν δὲ κέρδος ἄπειρον· ἐκκοπέσθω μὲ τὰ μέλη, πόθῳ ψάλλοντος· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φρονίσει στερόροτατῇ τῇ τῶν ζώντων, σεαυτὸν ἐνέγραψας, βίβλω ὡς Εὐγραφε σοφὴ κεφαλὴν γὰρ ἀφαιρούμενός, ὡς ἐν ἄρματι τῷ σῶ ἐπέβης αἵματι, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς μετεβιβάσθης.

Θεοτοκίον.

Οὐ φλέξας σου τὴν μήτραν, οὐ σαλεύσας Παρθενίας σήμαντρα, ὁ σαρκωθείς Λόγος ἐκ σοῦ, προεληλύθε παρέχων ἡμῖν, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν Κόρη τοῖς μέλπουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Ρήγνυται σοῦ πρὸ ποδῶν ὁ ματαιόφρων, συμπατούμενος Μηνᾶ θεόφρον· ὀφθαλμοῦν στερήσας γὰρ σὲ καὶ γλώττης, τὸν λογισμόν, οὐκ ἐσάλευσε τῆς στάσεως τῆς κρείττονος· διὸ γηθοσύνης ἀνεκραύγασες· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οτε σε τῇ ὠμοτάτῃ προαιρέσει, ἑκατέρων χειρῶν καὶ ποδῶν σου, δικαστῆς ἐστέρησεν ὁ παράφρων, τότε σοφὴ, τῶν βραβείων ἐφιέμενος Ἐρμόγενης, Χριστῷ ἐμελωθεῖς ἀγαλλόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμῶ σου Μηνᾶ τοὺς θεῖους ἄθλους· τιμῷ Ἐρμόγενοῦς τοὺς ἀγῶνας· προσκυνῶ τὰ λείψανα· ἀναμέλω τοὺς αἰκισμοὺς, τὰ δεσμά τοὺς διωγμοὺς τε καὶ τὰς μάστιγας, δι' ὧν πρὸς ζωὴν βρωῶντες ἤρθητε· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε τὸ μάννα κεκτημένην, τῆς Θεότητος ἔγνωμεν Κόρη, Κιβωτὸν καὶ Τράπεζαν, καὶ Λυχνίαν, Θρόνον Θεῆ, καὶ Παλαίτιον καὶ Γέφυραν μετάγουσαν, πρὸς Δείαν ζῶν τὸ ἀναμειπνόντας· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

« **Θ**αύματος ὑπερφύεθς ἡ δροσοβόλος, ἐξεκόντισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ ἔς ἐδέξατο φλέγει Νέης, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένης ἦν ὑπέδου γηδύν· Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμείψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψήτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ΄. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ιδε, φωταυγῆς πανήγυρις, φωταειδῶν Μαρτύρων πᾶσιν ἐξέλαμψε, καταυγαζούσα, τῆς αἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ ψυχῶν ἀβλεψίαν ἐξαίρουσα· προσέλθωμεν προθύμως, ἀγιασμόν ἀπαρυσόμενοι.

Ων περ, ἀγαθῶν ἐτύχετε, ἐπουρανίων δόξης, ἧς ἤξιώθητε, πίστει τὴν φαιδρᾶν, μνήμην ὑμῶν τοὺς γεραίροντας, ὡς Θεῶ παριστάμενοι πάντοτε, τυχεῖν ἐκδυσωπεῖτε, Μεγαλομάρτυρες δεόμεθα.

Σῶμα, καὶ ψυχὴν προσήξατε, τῷ Ποιτῆ τῶν ὄλων Δυσίαν ἄμωμον, ὀλοκαυτωθέντες, τῷ πυρὶ τῶν κολάσεων, καὶ Μαρτύρων χοροῖς ἠριθμηθῆτε, φωτὶ ἀκραιφνεστάτῳ, καταλαμπόμενοι Θεόφρονες.

Ηρῆθη, πρὸς μονὰς σκηνοῦμενος, φωταειδῆς Μαρτύρων χορὸς ὁ ἔνθεος, καὶ παρίσταται, Πατρὶ Υἱῷ τε καὶ Πνεύματι, ἀπολαύων τρανώς τῆς Δεώσεως, Μηνᾶς σὺν Ἐρμογένει, καὶ τῷ Εὐγράφῳ οἱ Δεόφρονες. Θεοτοκίον.

Φέγγος, ἀστραπῆς τοῦ τόκουσθ, ἡ ἀπωσθεῖσα φύσις ἡμῶν Πανάμωμε, εἶδε καὶ νυκτὸς ἐξ ἀγνώστιας λελύτρωται, καὶ παθῶν τῆς σκοτῶδους συγχύσεως· διὸ σε ὡς αἰτίαν, τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέδομεν. Ὁ Εἰρμός.

« **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπαλουμένην Βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασθεῖσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ρητορικοῖς σου λόγοις, καὶ Δείοις Δαύμασι Μηνᾶ, συναθλητὴν ἐπεσκάσω, τὸν ἱερὸν Ἐρμογένην, μεθ' οὗ σε σὺν τῷ Εὐγράφῳ, περιχαρῶς εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Μαρία, τῶν γηγενῶν εὐκλήρια, ἀμαρτωλῶν προστασία, Χριστιανῶν ἐλπίς μόνη, κόσμου παντός σωτηρία, ρῦσαι πύρρὸς ἀπειλῆς με.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Πάλιν ὑμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τῶν τοῦ κόσμου φωστήρων ἐξέλαμψε, Μηνᾶ τε Ἐρμογένους καὶ Εὐγράφου, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ Σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι. Διὸ τῷ ἐν δόξῃ καὶ τμῇ στεφανώσαντι αὐτοὺς, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὸν ὕμνον προσάξωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η" Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Εν ξύλῳ προσπαγέντα σε, Χριστέ ἡ σέ κηύσασα, καθορώσα, τὴν καρδίαν γοερῶς, ἐτέτρωτο βοῶσα· Ἀνάστα ὦ Υἱέ μου, ὅπως ὑμνήσω σου τὴν ἔγερσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπολυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἑνδεκάτην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, διὰ τὸ ἐγγίσειν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μυσίαν ποιούμεθα τῶν πρὸ Νέμου καὶ ἐν Νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων αὐτοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ

Τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ Κάθισμα ὄλων. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, γ'. Ἀνατολικά, γ'. καὶ τῶν Προπατόρων Στιχηρὰ Προσόμοια, δ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ ἐν Ἐδέμ Παραδείσου.

Τῶν Προπατόρων σήμερον πιστοὶ, τελούντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν· τὸν μεγαλύναντα αὐτοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ Δαυμάτων τὰ παραδόξα πιστῶς, ἐπετελέσαντα Κύριον, ὡς κραταιὸν καὶ δυνατόν· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ράβδον

δυναμῶς ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπειράνδρον, καὶ Θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἀγνήν· ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προῆλθε, Χριστὸς, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφήν, καὶ σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Ο τοὺς Ἁγίους Παῖδας ἐκ πυρὸς, ῥυσάμενος Δέσποτα, καὶ ἐκ στόματος λεόντων Δανιήλ· ὁ εὐλογησῆς Ἀβραάμ, Ἰσαάκ τε τὸν δεῖλόν σου, καὶ τὸν τέτου υἱὸν τὸν Ἰακώβ· ὁ εὐδοκήσας ἐκ σπέρματος, τούτων γενέσθαι καθ' ἡμᾶς, ἵνα τοὺς πρὶν ὀλισθήσαντας, σώσης Προπάτορας ἡμῶν, σταυρῶσαι καὶ δάπτεισαι, καὶ συντρίβεις τοῦ θανάτου τὰ δεσμά· συνεγείρεις τε πάντας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ὄντας ἐν νεκροῖς, προσκυνουῦντάς σου Χριστέ, τὴν Βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Ως ἐν ψεκᾷδι μέσον τῆς φλογός, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιπάτου μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ· καὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, ἔσβεσαν δύναμιν πυρὸς· καὶ Δανιήλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὄφθη φιμώτης· ὧν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλάνθρωπε Σωτήρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρὸς, καὶ ἀξιώσαν τυχεῖν, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ωσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πιστοὶ, καὶ Ἁγιοὶ Παῖδες σου, ἐν καμίνῳ τῆς φλογός τῆς τοῦ πυρὸς, προεζωγράφουν μουσικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν. Καὶ Δανιήλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θουμασὸς, τρανῶς τὴν θείαν δευτέραν σου, ἐπιδημίαν προδηλῶν, Ἑβραίων ἐκραύγαζεν, ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φησί, καὶ κριτῆς ἐκαθέστη, καὶ τοῦ πυρὸς ἐπέστη ποταμὸς· οὗ ῥυσθείημεν Χριστέ, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ανατολίου.

Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας, ἅπαντας εὐφημήσωμεν σήμερον πιστοί· Ἀβραάμ τὸν φιλόθεον, Ἰσαάκ τὸν ἐξ ἐπαγγελίας τεχθέντα, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοὺς δώδεκα Πατριάρχας· Δαυῖδ τὸν πραότατον, καὶ Δανιήλ τὸν ἐπιθυμιῶν Προφήτην, καὶ τοὺς τρεῖς Παῖδας σὺν αὐτοῖς γεραίροντες, τοὺς τὴν καμίνον εἰς δρόσον μεταβαλόντας· αἰταύμενοι ἄφεςιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν ταῖς Ἁγίαις αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῷ Ἦχῳ, Δόξα, Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα, οἱ φιλέορται δεῦτε, ψαλμικῶς εὐφημήσωμεν Ἀδάμ τὸν

Προπάτορα, Ἐνώχ, Νῶε, Μελχισεδέκ, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ· μετὰ νόμον, Μωϋσῆν καὶ Ἀρῶν, Ἰησοῦν, Σαμουὴλ καὶ Δαυῖδ· μετ' ὧν τὸν Ἡσαΐαν, Ἰερειάν, Ἰεζεκιήλ, καὶ Δανιήλ καὶ τοὺς δώδεκα, ἅμα Ἡλιοῦ, Ἐλισσαῖον καὶ τοὺς ἅπαντας· Ζαχαρίαν καὶ τὸν Βαπτιστὴν, καὶ τοὺς κηρύξαντας Χριστὸν, τὴν ζωὴν καὶ ἀνάστασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ασπύρως ἐκ Θεοῦ Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατὴρ, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα· δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας· διὸ μὴ παύση πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων ταῖς ψυχῆς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον.

Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων, Ἦχος β'.

Εν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ Ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἁγιοὶ, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλείης, ἢ ἀσπύρως τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς, σῶσον ταῖς ψυχῆς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Προπάριον τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων. Ἡ συνήθης Στιχολογία. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑβθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν'.

Καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου ὁ Ἀναστάσιμος, τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ τῶν Προπατόρων.

Κανὼν τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Τρεῖς παῖδας ὑμῶν, Δανιήλ τε τὸν μέγαν.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρᾶν διοδοῦσας.

Τὸν ἀναρχὸν Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα θεοπρεπῶς, τὸν ἐν τῇ καμίνῳ νεανίας, συμβολικῶς ὀραθέντα δοξάσωμεν.

Ρημάτων Τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς, αἱ εὐγεγεῖς Παῖδες, καταπτύσαντες καρτερῶς, τροφαῖς παρανόμοις μανθῆναι, χαλδαϊκῶς οὐ κατηξίωσαν.

Ετρέφεσθε λόγῳ μὲν ψυχικῶς, τροφαῖς αὐτομάτοις, κερημένοι δὲ σαρκικῶς, τῶν

ἀβροδιαίτων ταῖς ἰδέαις, τῷ Βασιλεῖ ὠραιότεροι δείκνυσθε.

Θεοτοκίον.

Ἰὼν τὸν τοῦ ὄφρεως ἀκοαῖς, πικρῶς ἐμπαρέντα, ταῖς τῆς Εὐας ἢ ἐκ Δαυὶδ, βλασῆσασα Κόρη θεραπεύει, τὸν Λυτρωτὴν κυοφορήσασα. Κανῶν τῶν Ἀγίων Προπατόρων, ἕ ἢ Ἀκροσιχίς. Πατράσιναινον εἰκότως νῦν εἰσφέρω. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν, πρὸ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ ἐκλάμψασι, καὶ τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Κύριον καὶ Δεσπότην, γνῶμη ὀρθῇ, θεραπευκόσι, καὶ ἀδύτου φωτισμοῦ, νῦν ἀπολαύουσιν.

Ἀδὰμ τὸν πρῶτον τιμήσωμεν, χειρὶ τετιμημένον τῷ κτίσαντος, καὶ πάντων ἡμῶν Προπάτορα, ἤδη γεγεννημένον, καὶ ἐν σκηναῖς, ταῖς ἐπιθρανίαις, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν ἀναπαυόμενον.

Τὸν Ἄβελ δῶρα προσάγοντα, ψυχῇ εὐγενεσάτη προσήκατο, ὁ πάντων Θεὸς καὶ Κύριος τοῦτον δὲ μαιφόνῳ, παλαι χειρὶ, τεθανατωμένον, ἀνεκόμισε πρὸς φῶς, ὡς Δεῖον Μάρτυρα.

Θεοτοκίον.

Ρῆτῶν ἐνθέων ἀκούσωμεν, βωόντων τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν· ἰδοὺ γὰρ Σπηλαίῳ τίκτεται, Κόρης ἐξ ἀπειράνδρου· οὐ τὸν φρικτὸν, τόκον προμηνύει, Ἀστρολόγοις ὁ ἀστήρ ἐπιφαινόμενος.

Καταβασία.

» Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί· ὅτι δεδοξασται.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Ῥδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σύνεσιν κτησάμενα, τὴν θεοδίδακτον Δέσποτα, Παῖδες Δαυὶδ, Νόμους τοὺς πατρῴεις, θεοφρόνως ἐτήρησαν.

Πῦρ οὐ κατεφλόγισε, τὰ καθαρῶτατα σώματα, τῶν εὐσεβῶν· δια γὰρ νηστείας, ψυχοτρόφου ἠρδεύοντο.

Ἄϊνον τὸν παγκόσμιον, καὶ πολυῦμνητον ἄδουσι, Παῖδες οἱ τρεῖς, μέσον τῆς καμίνου, θαυμαστῶς δροσιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἰνα τόκον Δέσποτα, ἐκ παρθενεύοντος σώματος, δείξης ἡμῖν, σώξεις ἐν καμίνῳ, παρθενεύοντα σώματα.

Τῶν Προπατόρων. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἀδεται ἐν κόσμῳ, τὸ τοῦ Σὴθ πρὸς τὸν Κτίστην διάπυρον· ἐν γὰρ ἀμάρπτῳ πο-

λιτεία, καὶ ψυχῆς διαθήσει, αὐτὸν ὄντως ἐθεράπευσε· καὶ νῦν ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων βοᾷ· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Στόματι καὶ γλῶσση, καὶ καρδίᾳ Ἐκὼς ὁ θαυμασίος, ἐπικαλεῖσθαι θεοφρόνως, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, Θεὸν ἠλπισεν ἐν πνεύματι· καὶ εὐαρέσως βιώσας ἐν γῇ, κλέος ἀπηνέγκατο.

Ἰερολογίαις, ἱεραῖς τὸν Ἐκὼχ μακαρίσωμεν· εὐαρεστήσας γὰρ Κυρίῳ, μετετέθη ἐν δόξῃ, ὀφθεῖς κρείττων καθὼς γέγραπται, θανάτου οἷα Θεοῦ πεφηνῶς, δοῦλος γησιώτατος.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ προσδοκία, τῶν Ἐθνῶν ἐκ Παρθένου προέρχεται· καὶ Βηθλεὲμ τὴν κεκλεισμένην, ὑπανοίγει προσφόρως, Ἐδέμ Λόγον σωματούμενον, εἰσδεδεγμένη καὶ φάτην σαρκί, ἐπανακλινόμενον.

Καταβασία.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, Ἄγιος εἶ Κύριε.

Ἡ ὑπακοή, Ἦχος β΄.

Εἰς δρόσον τοῖς Παισὶ, τὸ πῦρ μετεβάλλετο· ὁ θῆνος εἰς χαρὰν, ταῖς Γυναξὶν ἐνηλλάττετο. Ἄγγελος γὰρ, ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι, τοῖς μὲν, εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον, ταῖς δὲ, τὴν ἀνάστασιν καταμηνύσας τριήμερον. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.

Ἐὰν δὲ δόξη τῷ Προεστῶτι, λέγομεν

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Υμνήσωμεν πιστοί, τοὺς Προπάτορας πάντας, Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐπὶ γῆς ὀραθέντος, δοξαζόντες ἐν ἄσμασι, τὸν αὐτοῦ θαυμαστώσαντα, ὡς τὴν ἔλευσιν, προεκτυπώσαντα τούτου, καὶ τὴν γέννησιν, τὴν ἐκ Παρθένου ἀφράστως, τῷ κόσμῳ κηρύξαντα.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Ῥδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀνιῆλ ὁ σοφώτατος, ἐνθεαστικῶς τὸν νοῦν ἀφωτιζόμενος, τὰ ἐνύπνια διέλυσε, τῶν αὐτοκρατόρων θεία χάριτι.

Ἀπαστραίπτει τοῖς θαύμασιν, ἢ ἐν τῇ καμίνῳ τῶν Παίδων ἀθλησίς· τὸν γὰρ Τυραννον ἐζώγησε, πρὸς ἐπίγκωσίν σου Παντοδύναμε.

Συμφωνίας τὰ ὄργανα, καὶ τῆς μυσικῆς μέλη παναρμόνια, τοὺς γενναίους οὐ κατέδελξαν, καὶ χρυσῇ εἰκόνι οὐχ ὑπέκυψαν.

Θεοτοκίον.

Υμνωδίας Πανύμνητε, οἱ ἐν Καθύλων Παῖ-
δες γεραίρουσι, τὸν Υἱόν σου τὸν ὑπέρ-
θειον, ὃν ἐν τῇ καμίνῳ ἐπεγίνωσκον.

Τῶν Προπατόρων. Ραῖβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Αἶνον προσαγάγωμεν Θεῷ, τιμῶντες μελω-
δήμασι, Νῶε τὸν ὄντως ὄντα δίκαιον·
ἐν πάσαις γὰρ ἐντολαῖς, θείαις καλληγόμενος,
ῶφθη τῷ Χριστῷ εὐαρεστήσας, ὃ μελωδοῦμεν
πιστῶς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Γδῶν σου Θεὸς τὸ εὐγενές, τῆς γνώμης τὸ ἀ-
κέραιον, καὶ κατὰ πάντα Νῶε τέλειον, δευ-
τέρου κόσμου σαφῶς, ἀρχηγὸν σε δείκνυσι, σώ-
σαντα αὐτῷ παντός ἐκ γένους, κατακλυσμοῦ
αἰσθητοῦ, σπέρμα, ὡς αὐτὸς διατάξατο.

Νῶε τὸν φυλάξαντα Θεοῦ, τὸν νόμον ἀπα-
ράτρωτον, καὶ εὐρεθέντα τότε δίκαιον,
τῇ γενεᾷ ἑαυτοῦ, καὶ ξυλίην σώσαντα, παλαι
Κιβωτῷ ἀλόγων γένη, προστάξει παντουργικῇ,
ὑμνοῖς εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Οἶνον κατανύξεως ἡμῖν, πηγάζει τοῖς τιμῶ-
σί σε, Νῶε μακάριε ἡ μνήμη σου, εὐφραίνουσα
καὶ ψυχὰς, καὶ καρδίας πάντοτε, τῶν
ἐλικρινῶς μακαριζόντων, τοὺς τρόπους σου
τοὺς σεμνοῦς, καὶ τὴν πολιτείαν τὴν ἔνθεον.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ ἀπολύτρωσις ἡμῶν, ἐν φάτνῃ ἀνακλι-
νεται, καὶ σπαργανοῦται ὡσπερ νήπιον·
καὶ Μάγοι ἀνατολῶν, Βασιλεῖς ἀφίκοντο, τῆτον
ὡς Θεὸν καὶ Βασιλέα, τεχθέντα ἐπὶ τῆς γῆς,
βλέψαι καὶ λατρεῦσαι σὺν δώροις πιστῶς.

Καταβασία.

» **Ρ**αῖβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ
» αὐτῆς Χριστὲ ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλά-
» στησας ἐξ Ὄρους ὁ αἰνετὸς, κατασκίου δα-
» σείος· ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
» αὔλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Ὤδῃ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Μηθέντες τὸν Νόμον, Σῶτερ οὐκ ἠρνήσαντο
μοί σοι θεράποντες, Δανιὴλ ὁ μέγας, σὺν
τρισὶ Νεανίαις θεόφροσιν· ἀλλ' ἰσχὺν λαβόντες,
τὴν παρὰ σοῦ τοῦ εὐεργέτου, τοὺς Τυράννους
ἀνδρείως ἐτρέψαντο.

Νοερῶς ἐμυεῖτο, Δανιὴλ φιλάνθρωπε τὰ σά
μυστήρια· ἐπὶ γὰρ νεφέλης, ὡς Υἱόν σε
ἀνθρώπου ἐρχόμενον, τῶν Ἐθνῶν ἀπάντων, οἷα
Κριτὴν καὶ Βασιλέα, ἐθεώρει νοὸς καθαρότητι.

Ωραιώθη ὡ Παῖδες, ὑπὲρ λίθον σάπφειρον,
ὑμῶν τὰ σώματα, ὡς αὐγὴ χρυσοῦ, εὐ-
σεβείας τῷ ζήλῳ πυρσεύετε, ἐμπεριπατοῦντες

χαρμονικῶς ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ κροτοῦντες
χορείαν παγκόσμιον.

Θεοτοκίον.

Δανιὴλ σε Παρθένε, Ὄρος προδιέγραφε σα-
φῶς ὁ ἔνθεος· οἱ τριττοὶ δὲ Παῖδες, κα-
θαρῶντες τὴν φλόγα δροσίζουσαν, τὸν σὸν
θεῖον τόκον, μελωδικῶς ἀνευφημοῦσιν, ὡς Σω-
τῆρα καὶ Κτίστην καὶ Κύριον.

Τῶν Προπατόρων. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Επαίνοις τιμάσθω, ἐνθέοις ὁ Σῆμ, πατρικὴν
εὐλογίαν καρπούμενος, καὶ ἐναντι εὐάρε-
στος, δεικνύμενος Θεοῦ, καὶ τοῖς τῶν Προπατό-
ρων, χοροῖς κατελεγμένος, καὶ ἐν χώρᾳ τῶν
ζώντων, περιχαρῶς ἀναπαυόμενος.

Γδεῖν ἤξιώθη, ὡς φίλος Θεοῦ, Ἀβρααὶμ τὴν
ἡμέραν τοῦ Κτίστου αὐτοῦ· καὶ ἔμπλεως
ἐγένετο, χαρᾶς Πνευματικῆς· τοῦτον οὖν δια-
νοίας, εὐθύτητι τιμῶντες, μακαρίσωμεν πάντες,
ὡς τοῦ Θεοῦ πιστὸν θεράποντα.

Κατεῖδες ὡς θέμις, ἀνθρώπῳ ἰδεῖν, τὴν
Τριάδα, καὶ ταύτην ἐξένισας, ὡς φίλος
γνησιώτατος, παμμακάρι Ἀβραάμ· ὅθεν μισθὸν
κομίζη, τῆς ξένης ξεναγίας, τὸ γενέσθαι ἀπει-
ρων, Ἐθνῶν Πατὴρ διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ο Πλήρης κενοῦται, σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ
ἀρχὴν ὁ προἀναρχος δέχεται· πτωχεύει
δὲ ὁ πλούσιος· καὶ Λόγος ὢν Θεοῦ, ἐν φάτνῃ
τῶν ἀλόγων, προσκλίνεται ὡς βρέφος, τὴν ἀνά-
πλασιν πάντων, τῶν ἀπ' αἰῶνος ἐργαζόμενος.

Καταβασία.

» Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς με-
» γάλης βουλῆς σου τὸν Ἀγγελον, εἰρήνην
» παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνω-
» σίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὄρ-
» θρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Ὤδῃ ε΄. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Αρξάντες τῶν ψυχικῶν παθημάτων τῇ δυ-
νάμει τοῦ Λόγου, χώρας Ἐθνῶν Χαλ-
δαίων, ἡγεμόνες γεγόνατε· οἷδε γὰρ ἡ ἀρετὴ,
γέρα χαρίζεσθαι, κεκτημένοι, ὃ τοῦ Δαυὶδ
σοφοὶ ἀπόγονοι.

Νέκρωσιν ὁ Δανιὴλ, ζωηφόρον ἐνδυσάμενος
παλαι, τὸν ὡς θεὸν Χαλδαίους, δυσσεβῶς
νομιζόμενον, ἀναιρεῖ διὰ τροφῆς, δράκοντα κάκι-
σον, ἱερεῖς δὲ, τῆς δυσμενεῖς σοφῶς ἀπέκτεινεν.

Θεοτοκίον.

Γλεῶν μοι τὸν Κριτὴν, τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε
Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡ-
μέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μή-

τηρ δυσώπησον· σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Τῶν Προπατόρων. Σπλάγγων Ἰωνᾶν.

Τύπῳσι Χριστοῦ, τοῦ πάθους γεγένησαι, σαφῶς Ἰσαὰκ μακαριώτατε, ἀναγόμενος, πατρικῆ εὐπειθείᾳ τῆ Δύεσθαι· δια τοῦτο μακαρίσαι, καὶ φίλος Θεοῦ, ὡφθῆς ὄντως γησιώτατος, μετὰ πάντων Δικαίων σκηνοῦμενος.

Ωφθῆ Ἰακώβ, Ξεράπων πιστότατος, τοῦ πάντων Θεοῦ· ὅθεν ἐπάλαισε, μετ' Ἀγγέλου, νῆς, καθορῶν τὸν Θεὸν μετωνόμασται· καὶ καθεύδων Δεῖαν κλίμακα τεθέαται, ἥπερ Θεὸς ἐπιστήρικτο, ὁ σαρκὶ προσπλακείς ἀγαθότητι.

Στέργων Ἰωσήφ, πατρός τὴν εὐπειθειαν, ἐν λάκκῳ βληθεὶς, προσαπεμπόληται, εἰς προτύπωσιν, τοῦ τυθέντος καὶ λάκκῳ βληθέντος Χριστοῦ, σιτοδότης τε Αἰγύπτου ἐχρημάτισε, σώφρων γεγινώς καὶ δίκαιος, Βασιλεύς τε παθῶν ἀληθέστατος.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, παιδίον γνωρίζεται, ὁ ὢν σὺν Πατρὶ αἰὶ καὶ Πνεύματι σπαργανῶνται δέ, ὁ τὴν γῆν σπαργανώσας ὁμίχλη σαφῶς, καὶ ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλιται· τούτῃ νῦν προεορτάσωμεν, γεγηθότες τὴν ἄσπορον γέννησιν.

Καταβασία.

» Σπλάγγων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐ-
» νάλιος Δῆρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ
» δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σὰρκα λαβὼν,
» διεληλύθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ
» ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀ-
» πήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ ἕσιᾳ Δωρακισθέντες τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τῆ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δέ φλογὸς ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ οἰκτίρων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Εκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς παλαι ἔλαβον πείραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἐβραῖοι πολεμουμένοι· μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, καὶ καταπέῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ Σαταῖν· ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἐγγισσον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶν ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζάντων σοὶ·

Τάχυνον ὁ οἰκτίρων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ἀναγινώσκωμεν πρῶτον τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας τῆ μηνός, εἶτα τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

Στίχοι.

Δέξασθε χαρὰν οἱ παλαι Προπάτορες,
Βλέποντες ἐγγίζοντα Χριστὸν Μεσσίαν.

Γῆθε Ἀβραάμ, ὅτι Πρόπαππος Χριστοῦ
ἐδείχθης.

Τὰ κατὰ τὸν μακάριον Ἀβραάμ, ἀπὸ τῆς Βίβλου τῆς Γενέσεως, τῷ Ξερασίῳ ἱστορηθείσης Μωσεί, καὶ σοφοῖς καὶ ἰδιώταις γινώσκονται· εἰς ἐπήκουον γὰρ κατὰ τὰς νηστευσίμους ἀναγινώσκωμεν ἡμέρας. Οὐκ ἀγνοοῦμεν γὰρ, ὅτι ἐκ τῆς Χαλδαίων χώρας ὤρματο, καὶ ὅτι ἔθνικός, (Ἔθνος γὰρ πρὸ τῶν Ἰουδαίων σὶ Χαλδαῖοι) καὶ ὅτι Πατέρα εἶχεν εἰδωλολάτρη· ἀλλ' ἔμως, καὶ ἀπὸ τοιοῦτου τὸ γένος κατάγων, οὐδὲν ἔσχε κώλυμα πρὸς Ξερασίαν· ἀλλ' εἶτι δεῖ καὶ παράδοξον εἰπεῖν, ἐντεῦθεν πρὸς τὴν τοῦ ἄντος καταλήψιν μᾶλλον ἐχειραγωγῆθη. Κατανοήσας γὰρ, ὡς οὐδὲν τῶν κτισμάτων Θεός, καὶ τὴν εὐταξίαν τῶν ὄντων συνιῶν, ἐκ τῶν ὀρωμένων τὸν ἄσρατον ἔγνω, καὶ Θεὸν τούτου προσεκύνησε, διακρατῶντα καὶ κυβερνῶντα τὰ πάντα, καὶ τοῖς οὐσι τῆν φαινομένην εὐαρμοσίαν, καὶ τάξιν ἐπιθέντα.

Ὅς χρηματισθεὶς, καὶ τὴν οἰκίαν καταλίπειν κλεισθεὶς, τοῦτο δὴ καὶ ποιεῖ, μηδὲν τῇ πίστει διακριθεὶς, καὶ γέρας τῆς ὑπακοῆς ἐν βαθεῖ γῆρα τὸν Ἰσαὰκ λαμβάνει, καὶ τὸ, πολλῶν Ἐθνῶν γεμισθαι Πατέρα· ἐξ αὐτοῦ γὰρ γενέσθαι τὸν Ἰακώβ, καὶ ἀπὸ τούτου τὸν Ἰσάκ, (ἀφ' οὗ καὶ ὁ Χριστός) καὶ τοὺς λοιποὺς αὐτοῦ ἀπογόνους κτᾶται.

Τούτου, ὡς Χριστοῦ προπάτερα γεγονότα, μνήμης ἀξιούντες οἱ Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν καὶ Διδάσκαλοι, παρίδωκαν ἡμῖν ταύτην ποιεῖν ἐγγύς σου, καὶ οὐ κατὰ διάστασιν ἡμερῶν πολλῶν, τῆς κατὰ σὰρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τάχα κατὰ τὴν τοῦ Δεῖου Πνεύματος ἐμπνευσιν τοῦτο, καὶ οὐχ ἀπλῶς διαταξάμενοι καὶ τυπώσαντες. Ἐπεὶ γὰρ ὑπὸ φιλανθρωπίας ὁ Ὑπεράγαθος καὶ Φιλάνθρωπος Σωτὴρ γεννάρχην αὐτὸν καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ σχεῖν κατηξίωσεν, ἐδικαίωσεν τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ ἀναδείξεως, αὐ πόρρω πάνυ τὴν τούτων μνήμην πανηγύρεως ἄγειν ἡμέραν, ὡς γεννάρχου τε καὶ Προπάτορος.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Ὠδὴ ζ. Ὠδὸς Θεοσεβεῖς.

Ηχος Θεοσεβῆς ἐμελωδεῖται, ἐκ μέσου πυρὸς τῷ Παντοκράτορι Ἀζαρίας γὰρ δεῖσον χρόνὸν συζησάμενος, τὴν ἰωδὴν ἀνέμαλλον λέγοντες·
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λύρα Νεανκῶν ἐθεολόγη, τὸν πάντων Θεὸν καὶ παντοκράτορα, τὸν αὐτοῖς ἐν κάμινῳ,

τραίνως ὀπτανόμενον, καὶ ὡδὴν ἀνέμελλον λέγοντες· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρεῖς τὴς ἐν τῇ καμίνῳ βεβλημένους, εἰδὼς ὁ κράτων ὡς ἐθεάσατο, τῆ τετάρτῃ τὴν Δεάν, Υἱὸν προσηγόρευσε, τῆ Θεῷ καὶ πᾶσιν ἐβόησεν· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εἴχων λελαμπρυσμένον Δεῖα αἴγλη, τὸν νοῦν Δανιὴλ θεομακάριστε, τῆς Παρθένου τὸν τόκον, σαφῶς προτεθείασαι, μυστικαῖς εἰκόσι τυπούμενον, Εὐλογητός ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τῶν Προπατόρων. Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

Υμνείσθω Ἀνανίας, Ἀζαρίας Μισαὴλ σὺν τῷ Δανιὴλ, κάμινον σθέσαντες πυρός; καὶ λεόντων χαλινώσαντες, ταῖς ὁρμαῖς καὶ τῷ Χριστῷ, συμφώνως ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός Εὐλογητός εἶ.

Νομίμως ἐναθλήσας, πειρασμοῖς καὶ ἀνευδότης θλίψεσι, θεράπων κέκληται Ἰωβ, τοῦ Θεῷ παναληθέστατος, πρᾶος ἀκακος εὐθύς, τέλειος ἀμεμπτος, ἀναβοῶν· Ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

Εν πίστει Μωϋσέα, Ἀαρώντε, καὶ τὸν ὄρω τιμήσωμεν, ἀνευφημοῦντες Ἰησοῦν, καὶ Λευὶ τὸν ἱερώτατον, Γεδεών τε καὶ Σαμφών, καὶ ἀνακραζόντες· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Ιδοῦ, καθὼς προεῖπεν ὁ Προφήτης, ἐν γαστρὶ συνέλαβεν, ἡ ἀπειρογάμος, Θεὸν καὶ τεκεῖν σαφῶς ἐπείγεται, ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, ὅ πάντες ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητός εἶ.

Καταβασία.

» **Ο** Παῖδες εὐσεβεία συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρός ἀπειλήν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ἐστῶτες ἐψάλλον· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητός εἶ.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Ὁδὴ ἡ Ἑπταπλασίως.

Τὴν Ἀβραὰμ εὐγένειαν, διασώζειν σπευδίζοντες, τὴν οἰκιοτάτην, πρὸς αὐτὸν ἐκτήσασθε, κρηπίδα τῆς Πίστεως, καὶ τῆς Ἐλπίδος Ὅσιοι, καὶ ὑπομονὴν, καὶ πειρασμῶν καρτερίαν, βοῶντες ἀνευδότης· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἷ ὡς φωστῆρες λάμποντες, καὶ τὴν γῆν ἐρανώσαντες, καὶ τῆς εὐσεβείας, φωτισμῷ πυρσεύοντες, παγκόσμιον γήσαντες, χοροσασίαν ἔδουσι, τῷ ἐκ πειρασμῶν, ἐκσεσωκότῃ Δεσπότη

Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς οἱ σθέσαντες, ἐπηρμένην τὴν κάμινον, καὶ ταῖς τῶν λεόντων, ἀνωκαῖς πεδήσαντες, Δαυῖδ οἱ ἀπόγονοι, νῦν γεγηθότες ψάλλουσι· Τὸν ἐκ πειρασμῶν, ἐκσεσωκότα Δεσπότην, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μυσταγωγεῖται πάνταγε, Δανιὴλ ὁ ἑθφώτατος, καὶ προζωγραφεῖσι, Παῖδες τρεῖς τὴν γέννησιν, τὴν σὴν οἱ θεόφρονες, διὰ συμβόλων βλέποντες, τὸν ἐκ τῆς γασρός σου, προελθόντα ἀφράξως, ὃν Παῖδες εὐλογεῖσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Προπατόρων. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Σήμερον τῶν ἀπ' αἰῶνος Δεῖαν μνήμην, ἐκτελέσωμεν Δείων Πατέρων, τοῦ Ἀδάμ τοῦ Ἀβελ τε, Σὴθ καὶ Νῶε καὶ τοῦ Ἐνῶς, καὶ Ἐνῶχ καὶ Ἀβραὰμ Μελχισεδέκ καὶ Ἰωβ, καὶ τοῦ Ἰσαὰκ σὺν τῷ πιστῷ Ἰακώβ, Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις βοῶντες τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φύλαγμα θεοτερπῆ Δείων Πατέρων, εὐφημῶμεν Βαραὰκ καὶ Νάθαν, καὶ τὸν Ἐλεάζαρον, Ἰωσίαν καὶ τὸν Δαυῖδ, Ἰεφθαίε Σαμηὴλ τε τὸν τὰ ἔμπροσθεν, ὀρώντα σεπτῶς καὶ ἀνακραζόντα· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψήτω, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Επαῖνον μελωδικῶς Θεοῦ Προφήταις, προσαγάγωμεν ἀνευφημοῦντες, Ὡσηέ, Μιχαίαν τε, Σοφονίαν καὶ Ἀββακούμ, Ζαχαρίαν Ἰωνᾶν, Ἀγγαῖόν τε καὶ Ἀμμῶς, καὶ τὸν Ἀβδίου καὶ Μαλαχίαν Ναοῦμ, Ἡσαΐαν καὶ Ἱερεμίαν καὶ Ἰεζεκιὴλ, ἄμα Δανιὴλ, Ἡλιοῦ καὶ Ἐλισσαῖον.

Τριαδικόν.

Ρήμασι τριαδικοῖς τὴν παναγίαν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ Τριάδα, τὸν Πατέρα ἀναρχον, τὸν Υἱὸν τε καὶ τὸ εὐθές, Πνεῦμα Ἅγιον, Τριάδα ὁμοούσιον, ἣν πᾶσα πνοὴ δοξάζει κρᾶζουσα· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οφθης ἐκ παρθενικῶν Χριστέ αἱμάτων, σωματούμενος ἀρρήτῳ λόγῳ, καὶ ὡς βρέφος τέλειον, ἐν Σπηλαίῳ ὑπερβολῇ, εὐσπλαγγνίας Ἰησοῦ ἀποτικτόμενος· ἀστὴρ δέ σε πόρρωθεν ἐμήνυσεν, ἀστρολόγοις, Ὑμνεῖτε πίσει κρᾶυγαίεσσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» Θάυματος ὑπερφουῶς ἢ δροσοβόλος, ἐξε-
 » κόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐ-
 » δέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεό-
 » τητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυ-
 » μνοῦντες ἀναμελψώμεν· Εὐλογοῖτω ἢ κτίσις
 » πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάν-
 » τας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Ὡδὴ 2'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ε'φθάσατε τὸ τέλος, τὸ πεποθημένον, καὶ
 ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρέστητε, ἐν οὐρα-
 νίοις θαλάμοις Παῖδες πανόλβιοι.

Γηθόμενοι τὸ δράγμα, τῆς μετὰ δακρύων,
 καλῆς ὑμῶν γεωργίας κομίζεσθε, τῆς ἀ-
 φθαρσίας τὸν στάχυν καρποφορήσαντες.

Α'νέτειλε λαμπρότης, νῦν ὑμῖν ἀξίως, καὶ
 εὐφροσύνη καρδίας ἐξήνθησεν· ἐνθα ἀ-
 πέδρα γὰρ λύπη κατεσκηνώσατε.

Θεοτοκίον.

Νομὴν τὴν τοῦ θανάτου, ἔστησας Παρθένε,
 τὸν ζωοδότην τεκαῦσα καὶ Κύριον, ζωο-
 ποιοῦντα τοὺς πίστει σὲ μεγαλύνοντας.

Τῶν Προπατόρων. Μιστήριον ξένον.

Ἰσχυῖ σου παλαι, δυνάμεις ἐποίησαν, θυγα-
 τῆρες Κύριε, Ἄννα καὶ Ἰουδίθ καὶ Δεβόρ-
 ρα, Ὀλδὰ Ἰαηλ τε, Ἐσθήρ Σάρρα Μαριαμ Μω-
 σέως καὶ Ραχηλ, καὶ Ῥεββέκκα καὶ ἡ Ῥουθ
 αἱ μεγαλόφρονες.

Ὡς σβέσαντας Παῖδας, Ἀγίους τὴν κάμινον,
 ἱερώς τιμήσωμεν, ἅμα τῷ Δανιὴλ τῷ
 Προφήτῃ, πᾶσι δικαίοις σαφῶς, τοῖς πρὸ Νό-
 μου διαλάμψασι καλῶς, καὶ ἐν Νόμῳ τὸν
 Δεσπότην θεραπεύσασιν.

Σοφώτατοι θεῖοι, Προφήται γεγέννηται, Ἀ-
 βραὰμ ἀπόγονοι, τὸν ἐκ τοῦ Ἀβραὰμ,
 καὶ Ἰουδα τικτόμενον Λόγον, θερμῶς προα-
 ναγγείλαντες ἐν Πνεύματι αὐτῶν ἱκεσίαις Ἰη-
 σοῦ πάντας αἰκτείρησον.

Ἠγίασται πᾶσα ἢ κτίσις, τῇ μνήμῃ ὑμῶν,
 καὶ πανηγυρίζουσα, κράζει ἱκετικῶς ἐκ-
 βοῶσα· Δέησιν Κυρίῳ, αἰεὶ προσαγάγετε Μα-
 κάριοι, τυχεῖν αἰώνιων ἀγαθῶν τοὺς εὐφημοῦν-
 τας ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ἐκ τῆς Παρθένου προέρχεται,
 καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται, Λόγος ὁ τῆ Πα-
 πρὸς ἀσυγχύτως χόρευε ἢ κτίσις, φωναῖς εὐ-
 χαρίστοις μεγαλύνουσα, αὐτοῦ τὴν δι' αἶκτον,
 παναγίαν συγκατάβασιν.

Καταβασία.

» Μυστήριον ξένον, ὄρω καὶ παραδόξον· ἕ-
 » ρανὸν τὸ Σπηλαίον· Θρόνον Χερυβικόν

» τὴν Παρθένα· τὴν Φάτιν χαρίον ἐν ᾧ ἀνε-
 » κλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυ-
 » μνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων μνήμην σήμερον, σκυρτῶντες φιλο-
 πᾶτορες, τοῦ Ἀβραὰμ συνελθόντες, καὶ
 Ἰσαὰκ κατὰ χρέος, καὶ Ἰακώβ ὑμνήσωμεν· ἐξ
 ὧν Χριστὸς ὁ Κύριος, τὸ κατὰ σάρκα ὠράθη,
 διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Α'δαίμ ἀνευφημήσωμεν, Ἄβελ Σηθ καὶ τὸν
 Ἐνώθ, Ἐνώχ καὶ Νῶε Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ
 καὶ τὸν Ἰακώβ, Μωσῆν Ἰωβ καὶ τὸν Ἀαρῶν,
 Ἐλεάζαρ, Ἰησοῦν, Βαραϊκ, Σαμφῶν, Ἰεφθαί,
 Δαυῖδ καὶ τὸν Σολομῶντα.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Α'γνή Παρθένε ἄχραντε, Μαρία θεοτύμφευ-
 τε, ἐν ὥρᾳ τῇ φοβερά μοι, πρόστηθι καὶ
 μεσίτις, πρὸς τὸν Υἱόν σου φάνθηθι, τῷ ταπει-
 νῷ καὶ ῥῦσαι με, τῆς καταδίκης ἐκείνης, καὶ
 τῶν κολάσεων πάντων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους ἢ καὶ ψαλ-
 λομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'· καὶ τῶν Ἀγίων
 Προπατόρων δ'.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν, νῦν Προπατόρων
 μνήμην, τελέσωμεν ὑμνοῦντες, τὴν τοῦ-
 τῶν πολιτείαν, δι' ἧς ἐμεγαλύνθησαν. Δίς.
 Στίχ. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
 ἡμῶν.

Ε'σβεσαν τοῦ πυρός, τὴν δύναμιν οἱ Παῖδες,
 χορεύοντες ἐν μέσῳ, καμίνου καὶ ὑμνοῦν-
 τες, Θεὸν τὸν παντοδύναμον.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὴν Πόλιν τὴν ἀγίαν τὴν τῶν
 Πατέρων ἡμῶν Ἰερουσαλήμ.

Λάικῳ κατακλεισθεῖς, θηρσί συνφικισμένος,
 Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἀμέτοχος τῆς τέτων,
 εἰδείκνυτο κακώσεως.

Δόξα, Ἦχος Βαρύς. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἅπαντες, πιστῶς πανηγυρίσωμεν, τῶν
 πρὸ νόμου Πατέρων, Ἀβραὰμ καὶ τῶν
 σὺν αὐτῷ, τὴν ἐτήσιον μνήμην· τοῦ Ἰουδα τὴν
 φυλὴν, ἀξίως τιμήσωμεν· τοὺς ἐν Βαβυλῶνι
 Παῖδας, τοὺς σβέσαντας τὴν ἐν καμίνῳ φλόγα,
 ὡς τῆς Τριάδος τύπον, σὺν τῷ Δανιὴλ εὐφημή-
 σωμεν· τῶν Προφητῶν τὰς προρρήσεις, ἀσφα-
 λῶς κατέχοντες, μετὰ τοῦ Ἡσαίου μεγαλοφώ-
 νως βόησωμεν· Ἰδοὺ ἡ Παρθένο, ἐν γαστρὶ
 λήψεται, καὶ τέξεται Υἱόν τὸν Ἐμμανουήλ· ὃ
 ἐστὶ μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.
 Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· Οἱ Μακαρισμοὶ
 τοῦ Ἦχου, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Προπα-
 τῶρων 5'. Ὡδή.
 Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Τῆ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ
 τοῦ Στυλίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ
 ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;
Τί σε Δανιὴλ ὀνομάσωμεν; Ἀσκητὴν, ὅτι τὰ
 πάθη καθυπέταξας τῷ νῷ Ἀθλητὴν, ὅτι
 πρὸς πᾶσαν ἐκαρτέρησας ποιητὴν· πρὸς ὕψος,
 ἀπὸ γῆς εὐλον αἰρόμενον· ἐν πέτρᾳ, ἀληθείας
 ἐρειδόμενον· ἀγωνιστὴν προθυμότατον, καὶ ἰα-
 τρὸν ἐμπειρότατον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Δανιὴλ προσφθεγξώμεθα; τῶν παθῶν
 ἐκρίζωτὴν, καὶ φυτοκόμον ἀρετῶν ἀληθῆ
 θαυματουργόν, καὶ πρεσβευτὴν ἀμαρτωλῶν·
 πνευμάτων, ἐλατῆρα γενναϊότατον· φωστῆρα,
 εὐσεβεῖα διαλάμποντα· τοῦ Πνεύματος κατα-
 γώγιον· τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχον. Ἰκέτευε,
 τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Δανιὴλ νῦν καλέσωμεν; Μοναστῶν ὑ-
 πογραμμὸν, καὶ ἐγκρατείας παιδευτὴν·
 ἐγκαλλώπισμα πιστῶν, καὶ ἰαμάτων αὐτηργόν·
 λυχνίαν, τοῖς ἐν σκότει φῶς ἀυγάξουσιν Ἀγγέ-
 λων, συμπολίτην καὶ ἰσότιμον· τῷ Παραδείσου
 οἰκῆτορα, καὶ ἐπυράνιον ἀνθρώπων. Ἰκέτευε,
 τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸ ἐμπιστευθὲν σοι τάλαντον παρὰ Χρι-
 στοῦ καλῶς ἐργασάμενος Ὅσιε Πάτερ,
 ἀνεδείχθης καὶ μετὰ θάνατον, δαιμόνων φυγα-
 δευτῆς, καὶ ἰατὴρ ποικίλων ἀρρώστημάτων,
 στύλος καὶ ἐδραῖωμα, καὶ ὄρος Ἅγιον, τῆς
 Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· διό σε ἰκετεύομεν,
 Δανιὴλ θαυματουργέ, τὴν εἰρήνην αἰτῆσαι, καὶ
 ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η κεχαριτωμένη, μεσίτευσον σαῖς δεήσεσι,
 καὶ αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλήθος
 οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἰλασμόν, τῶν πολλῶν πα-
 ραπτωμάτων δεόμεθα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.
Πάθος σε τὸ σεπτὸν ἢ σεμνὴ, καὶ πανυπέρ-
 αγνός σου Μήτηρ Μακρόθυμε, παντάναξ
 ἑωρακυῖα, δακρυρροοῦσα πικρῶς, καὶ τὰ γῆθη
 τύπτουσα ἐκραύγαζεν· Ἰησοῦ μου γλυκύτατε,
 πρόσφθεγμαί μοι σωτήριον, φῶς παντὸς κόσμου,
 δεῖτε Ἦλιε ἄδυτε, πῶς ἐν ξύλῳ σε, σαυρικῶ νῦν
 κρεμάμενον, ὅλα κακῆργον βλέψουσα, καὶ λόγχη
 τὴν ἄχραντον, φεῦ μοι! πλευραὶν τετρωμένον,
 καθυπομείνω καὶ ζήσομαι, Υἱὲ καὶ Θεέ μου,
 εἰμὴ λάμψει μοι τὸ φῶς σου τῆς ἀναστάσεως;
 Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Υπομονῆς εὐλος γέγονας, ζηλώσας τῆς προ-
 πάτορας Ὅσιε· τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι,
 τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν ἀ-
 σωμαίων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Δα-
 νιὴλ Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
 Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
 τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
 Ὑμνοῖς γεραίρω Δανιὴλ τὸν Στυλίτην. Ὁ Ἰωσήφ.
 Ὡδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Υμνοῖς ἀνευφημῆσαι, μέλλοντι τὴν μνήμην
 σου μακάριε, φωτοφόρον μοι αἴγλην, Δα-
 νιὴλ οὐρανόθεν κατάπεμψον.

Μέγας ἥλιος ὄντως, Πάτερ ἐξανέτειλας τοῖς
 πέρασιν, ἀρετῶν δαδουχία, καταυγαῖζων
 πιστῶν τὰ συστήματα.

Νόμοις τοῖς τῷ Δεσπότη, Πάτερ καθυπεί-
 κων ἀπενέκρωσας, ἐγκρατεῖα τὴν σάρ-
 κα, καὶ ὑπέταξας ταύτην τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ολος ἀνθρώπος ὦφθη, μέγας ὅπερ ἦν καὶ
 μετὰ σάρκωσιν, ὁ ἐκ σοῦ Θεοτόκε, γεν-
 νηθεὶς ἀναλλοίωτος Κύριος.

Ὡδή γ'. Οὐρανιας ἀψίδος.

Ράβδῳ τῆς ἐγκρατείας, τὴν τῶν παθῶν θά-
 λασσαν, Πάτερ διαρρήξας, διέβης ἀκατα-
 πόντιστος, καὶ ὄρος ἐφθασας, τῆς ἀληθοῦς ἀπα-
 ρθείας, καὶ Θεῷ ὠμίλησας νοῦ καθαρότητι.

Ανελθὼν εἰς τὸ ὕψος, τῶν ἀρετῶν γνώρι-
 μος, γέγονας τῷ κόσμῳ, ἐν στύλῳ μένων
 μετέωρος, καὶ τῇ λαμπρότητι, τῶν παραδό-
 ξων θαυμάτων, καταυγαῖζων πίστει σοι τοὺς
 προσανέχοντας.

Ιδρυμένος ἐν πέτρα, τῆς τοῦ Θεοῦ γνώσεως, πάσαις μεθοδεύσεις, δαιμόνων ὠφθης ἀκλόνητος· ἐτύλω τὸ σῶμα δέ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνυψώσας, τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας, πρὸς τὰ αὐράνια.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι τῆς τῶν παθῶν με, ἐπαγωγῆς Δέσποικα· καὶ τοὺς πολεμοῦντας ἐχθροὺς μοι, νῦν ἐκπαλέμησον· στηρίξον πέτρα με, τῶν τῆ Θεοῦ θαλημάτων τὴν ψυχὴν μου φώτισον, Πύλη τοῦ θείου φωτός.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στηρίγμα, μόνε φιλάνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχὴν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμετοχος, τῶν Ἀγγέλων μακάριε· καὶ τῶν θαυματῶν ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰάσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε. ὅθεν καὶ δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἀνθρώποις μακάριε, Δανιὴλ ἀξιάγαστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Βασιλισσαν πάντες δεῦτε πιστοὶ, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνῶντες βοήσωμεν· Ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένε πανύμνητε, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβείαις σου· ἔχεις γὰρ ὡς Μητέρα, τοῦ Θεοῦ παρρήσιαν, λυτροῦσθαι ἐκ θλίψεων, καὶ πληροῦν τὰ αἰτήματα, τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνούσι, τὸν ἀχραντὸν τόκον σου (*).

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρικὸν καθορῶσα πάθος σεμνή, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε σπλάγχνα πικρῶς σπαράττουσα ἐκράζεις, ὀλολύζουσα πάντα γε· Πῶς ἐκὼν ἐτάθης, καὶ θάνατον Δέσποτα, σαρκικὸν φρεκτὸν ὄντως ἀκουσμα! ὅθεν ἀνυμνῶ σου, τὸ ἀπόρρητον Σῶτερ, καὶ ἀφραστον βού-

(*) Περιττεύοντα κῶλα ἔχον, τοῦτό τε καὶ τὸ ἐξῆς Σταυροθεοτοκίον, καὶ ἄλλα πάλιν παράγορδα, φθείροντα τὸν βούλον, μετεποιήθησαν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον καὶ τὰ δύο.

λημα, ὅτι σῶσαι ἐλήλυθας, τὸ πλανώμενον πλάσμα σου. Ἀνάστηθι ἀλλ' ὅμως Υἱέ, καὶ χαρᾶς μου τὴν καρδίαν πλήρωσον, ὃ εὐφροσύνης τὰ πάντα, πληρώσας τῷ πάθει σου.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Ος φωταυγῆ, ἥλιον Πάτερ αἰοῖδιμε, ἐπὶ σῦλου, λάμποντα τεθέασαι, τὸν τοῦ Θεοῦ, δοῦλον Συμεῶν, καὶ ταῖς πηγαζούσαις, ἐκ τοῦτου θείαις λαμπρότησιν, ἐνθέως κατηυγάσθης, Δανιὴλ καὶ κατ' ἴχνος, τῆς αὐτοῦ πολιτείας ἐβάδισας.

Δαιμονικαῖς, φάλαγγας ὄπλῳ τῆς πίστεως, ἐτροπώσω, ρεῖθροις τε κατέκλυσας, τῶν προσευχῶν, λύμην τὴν αὐτῶν, Πάτερ ἀναστειλάς, ἦν ἐνεποίουν τοῖς πλέουσι· καὶ ἔσωσας τοὺς πίστει, τῷ Χριστῷ μελωδούντας· Τῇ δυναμίει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Αναστηλῶν, Πάτερ σαυτὸν παμμακάριστε, ὀλονύκτως, ἵστασο ὡς ἄσαρκος, ἀμετεώριστον τῆς ψυχῆς, ὄμμα κεντημένος, καὶ καθαρὸν ὡσπερ ἔσοπτρον, τοῦ Πνεύματος τὴν αἴγλην, καὶ τὰς θείας ἐμφάσεις, καθαρᾶ διαναίᾳ δεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ, φύσεως κεναινοτόμηται· νομοδότην, Λόγον γὰρ ἐγέννησας, ὑπὲρ αἰτίαν ὡς ἀληθῶς, Πάναγε καὶ λόγον, τῆς ἀλογίας ρυσάμενον, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, τῶν πιστῶς μελωδούντων· Τῇ δυναμίει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ινα τῆς ἀθανάτου, δόξης ἐπιτύχης, σαρκὸς ἐθανάτωσας, τὰς ὀρέξεις Πάτερ, καὶ παθῶν τὰς ὀρμαῖς ἐχαλίνωσας, ἐγκρατείας πόνοις· καὶ ποταμὸς θαυματῶν ὠφθης, καὶ πηγὴ ἰαμάτων αἰοῖδιμε.

Ην διώδευσε τρίβον, Πάτερ ἐπὶ γῆς Συμεῶν ὁ θαυμασίος, ἐν ἐκστάσει μάκαρ, γεγενῶτι σοι ὠφθῆ δεικνύων σοι, σὺν δυσὶν Ἀγγέλοις, Δεῦρο βοῶν, καὶ στηθὶ πρὸς με, πρὸς Θεὸν ἀνυψούμενος χάριτι.

Αμπρυνόμενος αἴγλη, Πάτερ ἀνεσπέρου, καὶ θείας ἐλλάμψεως, τῶν δαιμόνων ζόφον, καὶ παθῶν τὴν ὀμίχλην ἐδίωξας· καὶ ὠραῖθης στύλος, φωταειδῆς καὶ κλίμαξ ὄντως, πρὸς Θεὸν τοὺς πιστοὺς ἐπανάγουσα.

Θεοτοκίον.

Τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, ὠφθῆς ὑπερτέρα, τῶν ἀνω Δυνάμεων, καὶ βροτῶν τὴν φύσιν, ἐθεούργησας μόνῃ Πανύμνητε· Θεοτόκον

ἔθεν, παναληθῆ ψυχῇ καὶ γλώσση, οἱ πιστοὶ σε Παρθένε δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ονοῦς σου τῇ πρὸς Θεόν, ἐγγύτητι λαμπρυνόμενος, ἀνάλωτος ἠδονῶν, πυρὶ Πατέρα ἔμεινε, καὶ παθῶν ἀνώτερος, καὶ τῆς πρὸς τὸ σῶμα, προσπαθείας ὑψηλότερος.

Ναμάτων ζωοποκῶν, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, πλησθεῖσά σου ἡ ψυχῇ, Θεόφρον πανόλβιε, ποταμούς ἀνέβλυσεν, ἰαμάτων ὄντως, ὀχετούς παθῶν ξηραίνοντας.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν πιστοῖ, καὶ τείχος πάντες κεκτῆμεθα, οἱ ἐν βυθῶ τῶν κακῶν, καὶ σάλψ τῶν θλίψεων, αἰεὶ κινδυνεύοντες, Θεοτόκε μόνη, τῶν βροτῶν τὸ καταφύγιον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**λασθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ωσπερ ἀστὴρ πολύφωτος, σὺ ἀναβαῖς μακάριε, ἐπὶ τοῦ στύλου τὸν κόσμον ἐφώτισας, ἐν τοῖς ὁσίοις ἔργοις σου, καὶ τὰ σκότος τῆς πλάνης, ἀπεδίωξας Πατέρα· διὸ δεόμεθα· Καὶ νῦν ἐπίλαμψον, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου, τὸ ἄδυτον φῶς τῆς γνώσεως.

Ὁ Οἶκος.

Ηὦδὴ ῥυπαρὰ πρὸς τὴν αἴνεσιν, τῶν ἀγῶνων σου Πατέρα πέφυκεν· οὐ γὰρ ἔχω ἀγνὴν τὴν καρδίαν μου· καὶ γὰρ ταύτην αἰσχροῦς κατεμόλυνα· ἀλλὰ μοι δίδου λόγον Ἄγιε, καθαρῶς ἀνυμῆσαι τὴν σὴν πολιτείαν, ἣν ἐθαύμασαν ὄντως καὶ Ἄγγελοι· καὶ γὰρ γέγονας ὡσπερ ἀσώματος, εἰληφῶς τὸ ἄδυτον φῶς τῆς γνώσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.

Στίχοι.

Καὶ γῆινον πᾶν, ἀλλὰ καὶ γῆν ἐκκλίνων,
Οἰκὲ Δανιὴλ πρὶν στύλον, καὶ νῦν πόλον.

Ἐνδεκάτη Δανιὴλ συλοβαίμων εὐρατῶ-τέρμα.

Ούτος γέγονεν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου Βασιλέως τοῦ Μακελλῆ, ἀπὸ Μεσοποταμίας ὁρμώμενος, ἐξ ἐνορίας Σαμοσάτων, ἐκ Κωμῆς Μαρουθᾶ καλουμένης, ἐκ πατρὸς

Ἠλία καὶ μητρὸς Μάρθας ἀποτειχεῖς. Μετὰ δὲ τὸν πῆρπον χρόνον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, παρὰ τῶν γεννητόρων ἐν τινι εἰσηχθῆ Μοναστηρίῳ, καὶ ἐν τῇ ἀσκητικῇ πολιτείᾳ διέπρεψε. Καὶ παρεγένετο πρὸς τὸν Ὁσίον Συμεῶν τὸν Στυλίτην, ἥδη προκόψας ἐν τῇ ἀσκήσει, καὶ παρ' αὐτοῦ εὐλογηθῆ. Κατὰ δὲ Δεῖαν ἀποκαλυψίμ, ἦλθεν ἐν τοῖς τῆς Θράκης μέρει, πλησίον τοῦ Βυζαντίου, ἐν τῷ Ἀνάπλω· ἐνθα καθεῖρξεν ἑαυτὸν ἐν τινι εἰδωλικῷ ναφῷ, πολλοὺς πειρασμοὺς παρὰ τῶν δαιμόνων ὑπεστάς. Εἶτα κίονι ἐπίβη, πολλὴν ἐν αὐτῷ ἐπιδειξάμενος ἀσκησιν καὶ καρτερίαν, καὶ ψύχει, καὶ ταῖς ἐξ ἀνέμων προκείμενος προσβολαῖς. Πολλὰ οὖν θαύματα κατεργάσατο, ὡς διαφημισθῆναι τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ παρὰ τε τῷ Βασιλεῖ Λέοντι, καὶ τῷ μετ' αὐτὸν Ζήνωνι, καὶ τῷ τυραννήσαντι Βασιλέσσω· οἱ καὶ παραγενομένοι, προσεκύνησαν τὸν Ἄγιον, καὶ προσεπίστας αὐτοῖς περὶ τῶν συμβησομένων, καὶ τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν πολεμουμένη, βοηθήσας, καὶ ὁσίως καὶ ἀμέμπτως τὸν βίον διατελέσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Ἀνάπλω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκά, τοῦ νέου Στυλίτου.

Στίχ. Πρὸς ὕψος ἀνήνεγκε τὸν Λουκᾶν σῦλος·
Λουκᾶς δὲ τὸν νοῦν πρὸς Θεόν, πρὸς ὃν τρέχει.

Ούτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τῆς Βασιλείας Ῥωμανοῦ τοῦ Γέροντος, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, καὶ Γαμβροῦ αὐτοῦ, υἱοῦ Λέοντος τοῦ σφωτάτου, ἐκ γῆς ἀνατολῶν ὁρμώμενος, υἱὸς Χριστοφύρου καὶ Καλῆς. Ὅτε δὲ κατὰ Βουλγάρων πόλεμος ἐκινήθη, τότε καὶ τοῦτον ἐλκεν εἰς τὴν ἰκοστρατείαν ἢ τῶν κρατούντων πρόσταξις. Συβραγέντος δὲ τοῦ πολέμου, καὶ ἀνυποστάτου γενομένου, καὶ πολλῶν μυριάδων καταπεσοῦσάν, αὐτὸς Δεῖα προνοίᾳ περιωθεῖς, τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται· καὶ τῇ ἀσκήσει προκόψας, χειροτονεῖται πρεσβύτερος· καὶ σίδηρα περιβάλλεται, κατατρώγων τὸ σμάτιον· καὶ ἐξαήμερον νηστεία σχολάζει, μηδὲν ἕτερον, παρὲς τῆς προσκομιζομένης αὐτῷ προσφορᾶς, καὶ λαγάνων ὠμῶν ἰσθίων. Καὶ ἐπὶ στύλου ἀναβάς, καὶ τρεῖς ἐν αὐτῷ διαρκέσας χρόνους, Δεῖας αὐτήκοος φωνῆς γεγωνῶς, καὶ τῷ καλέσαντι ἐπάμενος καταλαμβάνει τὸν Ὀλυμπον, λίθον, οἷά τινα κημὸν ἐκούσιον, ἐμβαλὼν τῷ στόματι, πρὸς τὸ μὴ λαλεῖν πολλά. Καὶ ἐν τῇ Βασιλίδι τῶν πόλεων ἔρχεται, κάκειθεν ἐπὶ Χαλκηδόνα διαβαίνει. Ἐν ἡ προσεπιβάς κίονι, θαύματων μεγίστων αὐτουργὸς γέγονε, τεσσαράκοντα πέντε χρόνους διηνυκῶς ἐν τῷ κίονι. Καλῶς οὖν ἀγωνισάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Δ' κεφεῆ καὶ Ἀειθαλά.

Στίχ. Ἄ κεφεῆν βλέπων με πάσχοντα ξίφει,
Ἄ εἰθαλά ζήλωσον. Ἐζήλωσά σε.

Ούτοι ὑπῆρχον ἐκ Περσίδος. Ἦν δὲ ὁ Ἀειθαλᾶς τῶν εἰδωλῶν Ἱερῶς· ἐπέγνω δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐκ τοῦ μόνου ἐνθυμηθῆναι πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον τῶν Χριστιανῶν ἐλθεῖν, καὶ τῆς κατεχούσης αὐτὸν νόσου ἀπαλλαγῆναι· ἡ δὲ ἦν ῥύσις αἵματος. Μαθὼν δὲ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν πόλιν ἐπιστρέψας, ἧτις Ἀρβὴλ ἐλέγετο, τοῦτον γενέσθαι καὶ ἑτέροις Διδάσκαλον τῆς εὐσεβείας συνέβη. Διαβληθεὶς δὲ, παρίστη τῷ Ἀρχοντι. Τοῦ δὲ Ἀρχοντος τὰ κατ' αὐτὸν ἀναμαθόντος, τὸ ὅτιον ἀπεκρίθη, καὶ εἰς φυλα-

κὴν ἐμβάλλεται. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀκεψέτης ὑπῆρχε Διάκονος· σουςχεθεὶς δὲ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τύπτεται ἀφειδῶς, καὶ παραπέμπεται τῷ ἄρχοντι μετὰ τοῦ Ἀειθαλά. Ὁ δὲ εἰσάγει αὐτοὺς εἰς τὸν Βασιλέα· οὗ κατενώπιον ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη Μείρακος τινος, καὶ διήγησις πάνυ ὠφέλιμος.

Οὗτος ὁ μακάριος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Μείραξ, ἦν μὲν Αἰγύπτιος τὸ γένος, ἐν τῷ κάστρῳ δὲ Τενεσῆ γεννηθεὶς, παρὰ Χριστιανῶν γονέων· καὶ βαπτισθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς, ἐπαιδεύετο ἐν τῇ τῶν Χριστιανῶν ἀμωμότητι πίστεϊ. Κουφότητι δὲ γνώμης ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ σκελισθεὶς, ἀπελθὼν πρὸς τὸν ἐκεῖσε Ἀμνηρᾶν, ἠρνήσατο τὸν Χριστὸν. Καὶ τὴν ζώνην κόψας, καὶ τὸν Σταυρὸν πατήσας, καὶ τὴν μάχαιραν σπασάμενος, ἠλάλαξε τὴν ἐλεινήν ἐκείνην φωνὴν τὴν, Ἄγαρηνός εἰμι, καὶ οὐκ ἔτι Χριστιανός ἀπὸ τῆς σήμερον. Καὶ ἦν τιμώμενος καὶ δοξαζόμενος ἐπὶ τινὰς χρόνους παρὰ τε τοῦ Ἀμνηρά, καὶ τῶν παρ' αὐτῷ, μηδέλω φροντίζων περὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας. Οἱ δὲ τούτου γεννήτορες, οὐκ ἐπαύσαντο τὸν Θεὸν ἐξιλεούμενοι, πρὸς τὸ μεταβληθῆναι αὐτόν.

Ἰδὼν δὲ ὁ Θεὸς τὴν τούτων πρόθεσιν καὶ ἐπίμονον δέησιν, μετέβαλε τὴν τοῦ Μείρακος καρδίαν πρὸς ἐπιστροφήν. Καὶ ἔλθων πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, λέγει· Ἰδοὺ, κύριοί μου καὶ γλυκύτατοι γεννήτορες, σκοτισθεὶς τὸν νοῦν, ἐποίησα ὃ ἐποίησα· καὶ νῦν παρακαλῶ πάλιν γενέσθαι Χριστιανός, καὶ εἶναι μεθ' ὑμῶν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Ἡμεῖς τέκνον, ὅτε ταῦτο ἐποίησας, πολλὰ δάκρυα ὑπὲρ σοῦ ἐξεχάμεν, καὶ οὐδέ ποτε ἐπαυσάμεθα τὸν Θεὸν δυσωποῦντες, ὅπως ἐπιγνώσῃς τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐπιστρέψῃς πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ νῦν εὐχαριστοῦμεν τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, ὅτι οὐ παρεῖδε τὴν μικρὰν ἡμῶν δέησιν. Πλὴν, καθὼς γινώσκεις καὶ αὐτός, τέκνον, φοβούμεθα τὸν Ἀμνηρᾶν, μήποτε κινδυνεύσωμεν ὑπὲρ ταύτου, ὡς μεταβαλόντες σε. Ἄλλ' εἰ θέλεις καὶ τῆ μεγάλου πταίσματος κουφισθῆναι, καὶ τὸν Θεὸν ἴλεω εὐρεῖν, καὶ ἡμᾶς ἀνεγκλήτους ποιῆσαι, καὶ ὑπὲρ πάντος τοῦ γένους σου πρεσβευτὴς γενέσθαι, ἀπέλθε πρὸς τὸν Ἀμνηρᾶν· καὶ ὡς ἐποίησας κρυφίως, ὃ ἐποίησας, οὕτω πάλιν ποιῆσον, ὡς ἀγγαζόντων ἡμῶν, καὶ ὁ Θεὸς εὐδοῶσει πάντως τὰ κατὰ σὲ τέκνον ὡς βούλεται.

Ὁ δὲ, τὴν τῶν γονέων λαβὼν συμβουλήν ὁμοῦ καὶ εὐχὴν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ζώνην, πρὸς τὴν σύναξιν ἔδραμε τῶν Ἀγαρηνῶν. Καὶ περιζωσάμενος, ἐνώπιον τοῦ Ἀμνηρά καὶ πάσης τῆς συναγωγῆς, καὶ χαράξας τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐν ἐνὶ ξύλῳ, ἠσπάσατο αὐτόν, καὶ ἤρξατο κράζειν μεθ' ὅσης δυνάμεως εἶχε τὸ, **Κύριε ἐλέησον.** Καὶ κρατήσας αὐτόν ὁ Ἀμνηρᾶς λέγει· Τί σοι γίγονεν; Ὁ δὲ Μείραξ ἀπεκρίνατο· Ἐλθὼν εἰς ἐαυτὸν ἀπὸ τῆς συμβάσεως μοι διαβολικῆς σκοτώσεως, προσέπεσον τῷ Χριστῷ· καὶ γενόμενος Χριστιανός, καθὼς ἤμην, ἦλθον ἀναγγεῖλαι σοὶ τε, καὶ πάσῃ τῇ συναγωγῇ, καὶ ἐνώπιον πάντων Χριστὸν μου ὁμολογήσαι, ὑμᾶς δὲ καὶ τὴν θρησκείαν ὑμῶν ἀναθεματίσαι. Τούτων ἀκούσας, ὁ Ἀμνηρᾶς, ἔβαλεν αὐτόν ἐν φυλακῇ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις, ἀνευ τῆς οἰασοῦν βρώσεως καὶ πόσεως· καὶ ἐξαγαγὼν, ἐπανέκρινεν αὐτόν. Καὶ εὐρὼν αὐτόν ὁμολογοῦντα τὸν Χριστὸν, ἔτυψεν αὐτόν μετρίως, καὶ πάλιν τῇ φυλακῇ ἐναπέθετο. Καὶ μεθ' ἑτέρας τρεῖς ἡμέρας παραστήσας αὐτόν, ἔτυψε σφοδρῶς· ἐπιμένοντα δὲ τῇ ὁμολογίᾳ, καθείρξε. Καὶ μεθ' ἑτέρας τρεῖς ἡμέρας, πάλιν ἐπανακρίνας αὐτόν, καὶ εὐρὼν ἐπιμένοντα καὶ ὁμολογοῦντα τὸν Χριστὸν, βουνεύρεις αὐτόν ἄνωθεν ἔτυψε τῶν φλεγμαινουσῶν πληγῶν· καὶ δοθείσης ἀποφάσεως κατ' αὐτόν, ἔλαβον οἱ κραστισταί.

Ἐμβάντες δὲ εἰς πλοῖον, ἀπέπλευσαν ὡσεὶ σταδίου τέσσαρας. Καὶ μετὰ τὸ προσεύξασθαι αὐτόν, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ῥίψαντες ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ τὸ μὲν σῶμα, εἴτε ἐξῆλθε ἀπὸ τῆς θαλάσσης, εἴτε μὴ, οὐ διεγνώσθη· ἡ δὲ τιμία αὐτοῦ κεφαλὴ ἐξῆλθε. Καὶ ταύτην ἀναγνωρίσαντες Χριστιανοὶ τινες, ὡς πολύτιμον δῶρον ἔλαβον. Διαβληθέντες δὲ πρὸς τὸν Ἀμνηρᾶν, δίδωκαν αὐτῷ χρυσίους ἑκατὸν, καὶ οὕτως εἴασεν αὐτοὺς κατέχειν αὐτὴν ἀκωλύτως. Τότε ἀργυρίαν θήκην κατασκευάσαντες, κατέθετο αὐτὴν ἐν ταύτῃ μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς καὶ δορυφορίας. Ἐκτοτε δὲ καὶ μέχρι τοῦ νῦν, ἀναβλύζει αἰὶ εὐώδης μύρον, παντοδαπὰς ἰάσεις ἐπιτελοῦσα, εἰς δόξαν μὲν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πληροφρορίαν δὲ βεβαίαν τῶν σκανδαλιζομένων καὶ δισταζόντων ὑπὲρ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρσαβά.

Στίχ. Θύσας Βαρσαβά ζῆθι λυτρωθεὶς ξίφους.
Ἄνω ποθῶ ζῆν· θάττον ἠκέτω ξίφος.

Οὗτος, παρρησία τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶν ἀληθῆ, ὑπὸ τοῦ τῆς Περσίδος ἄρχοντος ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Καὶ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Βικεντίου, Αἰμιλιανοῦ, καὶ Βεβαίας.

Στίχ. Τμηθέντες ἐμφαίνουσι τρεῖς τε καὶ μία.
Θεοῦ Τρία πρόσωπα, καὶ φύσιν μίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Τάξεις Ἀγγέλων σε τὴν στάσιν, κατεπλάγησαν παμμάκαρ Θεοφόρε· μετὰ σώματος γὰρ, τὴν τούτων πολιτείαν, ἀναλαβὼν ἐκράυαζες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υψεὶ αὐλοῦ πολιτείας, προφητείας τε ἐκλάμπων φωταυγεία, ἰαμάτων ἡμῖν, ἀπῆστραψας ἀκτίνας, τοῖς εὐσεβῶς τιμῶσί σε, **Δανιὴλ θαυματοφόρε.**

Λύσον παθῶν μου τὴν ὀμίχλην, τῇ λαμπρότητι, παμμάκαρ, σῆς πρεσβείας, καὶ πρὸς τρίβους ζωῆς, ὀδήγησον βοῶντα· **Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.**

Θεοτοκίον.

Γλεως ἔσο μοι Παρθένε· καὶ πληγέντα με ῥομφαίᾳ ἀμαρτίας, ἐν μοτώσει τῆς σῆς, θεράπεισον πρεσβείας. **Εὐλογημένος κράζοντα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.**

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τῶν ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον, τῶν καλῶν τὸ ἀκρότατον, Πάτερ Θεοφόρε, ἀκριβῶς κατέλαβες, πτεροῖς κουφίζομενος, τῶν ἐναρέτων πράξεων, καὶ σὺν ἀσωμάτοις, **Δανιὴλ ἀνακράζεις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.**

Η τῷ Θεοῦ σε δύναμις, προφανῶς ἐνισχύσα-
σα, φέρειν τοῦ κρυμοῦ, τὸ δεσχερὲς ἐποίη-
σεν, ἤλιθ τὸν καύσωνα, τὰς σηπεδόνας τὰς τῆς
σαρκός, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς, γεγεννημένων σκω-
λήκων, τὴν κάκωσιν βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέος Ἰωβ σὺ πέφηνας Δανιὴλ ἀξιάγαστε,
πλήθει πειρασμῶν, περισχεθεῖς καὶ θλί-
ψεων, Δαυὶδ τὴν πραότητα, καὶ Ἰακώβ τὸ ἄ-
πλαστον, καὶ τὴν σωφροσύνην, Ἰωσήφ ἐμιμή-
σω, κραυγάζων· Τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖ-
τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἱ Θεοτόκον Δέσποινα, Παναγία φρονῶν-
τές σε, ῥήμασιν ἐπόμενοι, τοῖς σοῖς παν-
ῦμνητε, σὲ νῦν μακαρίζομεν, ὅτι Θεὸν μακά-
ριον, ἔτεκες ἡμῖν· ὃν ἐν δυσι ταῖς οὐσίαις, μιᾷ
δὲ ὑποστάσει, ἀνυμνῶντες βοῶμεν· Λαὸς ὑπερ-
υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξ-
» ἔκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τέττις ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεθόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὤδη δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιδού σοι πύλαι οὐρανῶν, μεταστάντι καὶ τὸν
δρόμον τελέσαντι, Πάτερ ἠνοιχθήσαν, καὶ
τῶν Ἀγγέλων τάξεις ἐδέξαντο· ὁ στεφοδότης
δὲ Χριστὸς, δόξῃ ἐστεφάνωσε, δικαιοσύνης σε
ὃν ὑμνοῦντες οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ος κρίνον Πάτερ τοῦ ἀγροῦ, ἐν λειμῶνι τῆς
ἀθλήσεως ἠνθισας, καὶ ὡς κυπάρισσος,
εἰς ὕψος ἠρθῆς τῆς τελειότητος, ὡσεὶ ἐλαία
ψαλμικῶς, ἐφάνης τὰ πρόσωπα, καὶ τὰς καρ-
δίας ἡμῖν, ἰλαρύνων τῷ ἐλαίῳ τῶν πόνων σου.

Στυλὸν σε βάσει ἀρετῶν, στηριζόμενον ἢ
κτίσις ἐγνώρισε· πύργον ἀκλόνητον· θαυ-
μάτων βρύσιν· λιμένα εὐδίων· τῶν ἰαμάτων
θησαυρόν· δοχεῖον τοῦ Πνεύματος· διό σου
σήμερον, Δανιὴλ ἐπιτελεῖ τὸ μνημόσυνον.

Ηλίθ σήμερον ἡμῖν, ἐξανέτειλε φαιδρότερον
ἩΏσιε, ἢ θεία μνήμη σε, πιστῶν καρδίας
κχταφωτίζουσα, δικαιοσύνης τῷ φωτί· ζόφον δὲ
διώκουσα, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν ἢν τελῶντες
εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεῖς, καὶ φυλάξας
τὴν τεκῆσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύη-

σιν, ὅταν καθίσῃς κρίναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀ-
νομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, ὡς ἀνα-
μάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐκῶν,
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
» πό γασρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄ-
» χραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον· Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερωῖ.

Τῷ κρῦει καὶ τῷ καύσωνι, πιεζόμενος Πά-
τερ, τῷ σώματι μετέωρος, διετέλεσας ὡ-
σπερ, ἀδάμας μὴ καμπτόμενος, Δανιὴλ παγ-
δαύμασε, τῆς φύσεως ταῖς ἀνάγκαις· διὰ τῆτο
καὶ δόξης, ἀθανάτισε υἱόν, ἠξίωσεν ἀπολαύειν.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Εκύησας Πανάχραντε, τὸν Θεὸν Θεὸν Λόγον,
τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα παν-
σόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε πάντες,
ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ,
λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

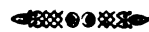
Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ θαυ-
ματοργοῦ Σπυριδωνος.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐὰν ἡ παροῦσα Ἐορτὴ τύχη τῆ Κυριακῆ
τῶν Προπατόρων.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολο-
γοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ Κάθισμα ὅλου. Εἰς
δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῶν Προπατόρων γ.
καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τῶν Προπατόρων. Καὶ νῦν,
τὸ α. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ
Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῶν
Προπατόρων, Ἦχος γ'. Τῶν Προπατόρων τὸ σέ-
στημα. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ
τῶν Προπατόρων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτη-
ρίου, καὶ τοῦ Πολυελίου, Κάθισματα Ἀναστάσιμα καὶ
τοῦ Ἁγίου. Τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου,
Ἀντίφωνα, καὶ Προκείμενον τοῦ αὐτοῦ. Κανόνες, ὁ Ἀ-
ναστάσιμος, τῶν Προπατόρων, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'.
Ὤδῆς, ἢ Ὑπακοὴ τῶν Προπατόρων· εἰ δὲ βουλεῖ, ἀν-
τ' αὐτῆς, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Προ-
πατόρων. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον τῶν Προπατόρων· Ἐξα-
ποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῶν Προπα-

τάρων, τὸ πρῶτον μόνον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ'. Τῶν Προπατόρων γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου β'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Στίχ. β'. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικ...

Δόξα, τῶν Προπατόρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένην. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοί. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἐάν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἢ παροῦσα τοῦ Ἁγίου Ἐορτή, ἢ τοῦτου Ἀκολουθία ψάλλεται, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις Ἀρχιερέων Κανῶν, τῆς Ἐκκλησίας ἀδιάσειστον ἔρεισμα· τὸ κλέος τῶν Ὁρθοδόξων· ἢ τῶν θαυματῶν πηγή· τῆς ἀγάπης ρεῖθρον μὴ κενούμενον· φωστήρ ὁ πολύφωτος· τὸ τοῦ Πνεύματος ὄργανον· ὁ νοῦς ὁ θεῖος, ὁ πραῦς καὶ ἀκέραιος, ὁ ἀπλότητι, ἀληθεῖ καλυνόμενος. "Ἀνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, τοῦ ἀμπελώνος ἐργάτα, ὁ τοῦ Χριστοῦ φίλος γνήσιος· αὐτὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Πραῖος καὶ κληρονόμος τῆς γῆς, σὺ τῶν πραέων ἀληθῶς ἀναδεδειξαι, Σπυριδῶν Πατέρων δόξα, ὁ ταῖς νευραῖς τῶν σοφῶν, καὶ ἀπλῶν σου λόγων, θεῖα χάριτι, ἐχθρὸν τὸν παμπόνηρον, καὶ παράφρονα Ἄρειον, ἐναποπνίξας· καὶ τὸ δόγμα τὸ ἐνθεον, καὶ σωτήριον, ἀνυψώσας ἐν Πνεύματι· πάντας τοὺς ὀρθοδόξους τε, φωτίσας τρανότατα, ἕνα δοξάζειν τὸν Λόγον, ὡς ἀληθῶς ὁμοούσιον, Πατρί προανάρχω, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάθη ἀπονεκρώσας σαρκὸς, νεκροὺς ἐν χάριτι Θεοῦ ἐξανέστησας· καὶ ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω· καὶ ποταμοῦ ταῖς ὀρμαῖς, προσευχῆ σου Πάτερ ἐχαλίνωσας· νυκτὸς Βασιλεῖ δὲ, ἐπιφανεῖς κινδυνεύοντι, τοῦτον ἴασω, τῆ καθ' ὕπαρ ἐγγύτητι, τοῦ Κυρίου σε, παραδόξως δοξάζοντος. Ὅθεν μεγαλοφώνως σου, τὴν μνήμην γεγαίρομεν, καὶ τῶν λειψάνων Σπυριδῶν, τὴν ἱεράν δῆμην σέβομεν, ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, ἰαμάτων θεῖα ρεῖθρα, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Οσὶε Πάτερ μακάριε, Σπυριδῶν σοφέ, τὴν νεκρὰν ὡσπερ ζῶσαν, ἐπληρώσας δι' ἀγά-

πην Θεοῦ· ὄφιν δὲ μετέβαλες εἰς χρυσόν, ὁ πενικὴν ἀσκῶν· ῥύσιν δὲ ἐπέσχεσ ποταμοῦ, συμπαθήσας λαῷ· Βασιλεῖ δὲ παρέστης ἰατὴρ, τῆ προνοία Θεοῦ· νεκροὺς δὲ πάλιν ἠγειρας, εἰς αὐτοῦ μαθητῆς· τὴν πίστιν δὲ ἐτραίνωσας, ἀναμέσον Πατέρων πολλῶν. Πάντα οὖν ἰσχύων ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, αὐτὸν καὶ νῦν ἰκέτευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος πλ. β'.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἢ Ἀμναῖς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτην δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσόν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἢ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτῆς μου, καὶ Θεός;

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, εἰ βούλει εἰπεῖν καὶ Ἀναγνώσματα, Ζῆτει αὐτὰ εἰς τὴν ε'. τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Νεφέλην σε φωτός.

Πανήγυρις φαιδρά, ἰερά πανδαισία, δεῦτε πιστοὶ μεθέξομεν· Σπυριδῶν καὶ γὰρ συγκαλεῖται, ἐστιάτωρ ὢν πνευματικός· οὐ ἢ τράπεζα θεῖα, ἠδέα τὰ θαύματα, αἱ πράξεις ἀθάνατοι· αὐτοῦ μιμησώμεθα, τὸ πραῖον, τὸ ἀκακόν, τὸ ἀπλοῦν, τὸ φιλόανθρωπον, τὸ περὶ πάντας σοφόν, ἐν οἷς ἐν Ἀρχιερεῦσιν, ὡς φῶς ἐξέλαμψεν.

Στίχ Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Μεγίστων ποιητῆς, ἀρετῶν καὶ θαυματῶν, ἀνεδείχθης Σπυριδῶν σοφέ, ταῖς μὲν σου καταφαιδρύνας τὸν βίον, ὑπὲρ φέγγος τὸ ἠλιακόν, τοῖς δὲ καταλαμπρύνας, κόσμον τὸν περίγειον, ὑπὲρ ἀστραπαῖς οὐρανοῦ, ἀμφοῖν ὠραιότερος, δεικνύμενος Ὅσιε, τοῖς προσφεύγουσιν ἐν πίστει, ταῖς προστασίαις σου.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σε Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ο θαύματος φρικτοῦ! ἢ νεκρὰ πυθομένῳ, φωνὴν ζῶσάν σοι δέδωκεν· ὁ ροῦς δὲ τοῦ ποταμοῦ ἀνεστάλη, διὰ λόγου σου προστακτικῶ· ἢ τοῦ Ἄνακτος νόσος, εὐχῆ σου φυγαδεύεται· ὁ ὄφιν εἰς ἄβδος χρυσοῦ ἀντιμετηλλάττετο νεκροὶ ἐξηγέρθησαν· ἐνήργει γὰρ ἐν σοὶ ὁ Χρ-

στός, Σπυρίδων ἱερούργε, ὁ τῆς Τριαδος τὸ δόγμα, ἀνοικηρῆσαι τρακῶς.

Δόξα, Ἦχος β΄. Γερμανοῦ.

Ἰεραρχῶν τὸ Δεῖον κειμήλιον, Πάτερ Ὅσιε, Σπυρίδων σοφέ, σὺ ἐν ἀρεταῖς ἀναδέδειξαι ὄθεν τῆς Ἐκκλησίας προστάτης γενόμενος, αἰρεσιάρχας ἐξώθησας, καὶ τοῦ Ἀρείου τὸ βλάσφημον, συνοδικῶς εἰς γῆν κατηδάφισας· διὸ Δαυματουργῶν ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὸν Σωτῆρα ἰκέτευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ἰδὲ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Εὐτρεπίζου Σπήλαιον· ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεεμ γῆ Ἰαυδα, τέρπου καὶ ἀγαλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Γουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχτης ὑπέρμαχος, καὶ Δαυμαουργὸς Θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρῶ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν ταῖς ἀγίας σου εὐχαῖς, Ἀγγέλους ἔσχεσ ὑλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι· δόξα τῷ σὲ σεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Οφιν μετέβαλες, εἰς χρυσὸν Ἄγιε, καὶ ταῖς τῶν λόγων σε, νευραῖς ἀπέπνιξας, τὸν δυσσεβῆ καὶ πονηρὸν, Ἄρειον Θεοφόρε. Βασιλεῖ δὲ γέγονας, ἰατρὸς παναοίδιμο· καὶ νεκρὸς ἐξήγειρας, Δαίμονάς τε ἀπῆλασας· διὸ σε συνελθόντες ὑμνοῦμεν, Ἱεράρχα, τὴν μνήμην τὴν πάντιμον.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Χαρᾶς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γάρ, γεννᾶν ἐπέιγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· ὃ Δαύματος ἀνερμηνεύτου! Ἄρχεται ὁ ἀναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος. Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα. Ἡ Βηθλεεμ ἀγαλλου, καὶ χόρευε ἡ κτίσις, ἡμέραν Προεόρτιον.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· τοῖς ἔργοις ἐτίμησας, τὸ κατ'εἰκόνα Θεοῦ, Σπυρίδων μακάριε· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, τῇ ἐν σῇ σωφροσύνῃ, χάριτας ἰαμάτων, ἀπαστράπτων τοῖς πᾶσι· διὸ καὶ ἐορτάζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Παρθένοι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ· μητέρες αἰνέσατε, τὴν προπομπὴν τῆς Μητρὸς, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες· ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει, Βηθλεεμ τοῦ γεννηθῆσαι. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Μετὰ τὸν Πολυελεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ανακτόροις καὶ μύσταις Θεοπρεπῶς, ἐν συλλόγῳ πανσέπτῳ φιλοσοφῶν, τρακῶς διεσαφῆσας, τῆς Τριαδος τὴν δύναμιν· καὶ γὰρ κηρύττων ὠφθης, μονάδα Θεότητος, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ σαφῶς ἐδογματίσας· ὄθεν ὑπὲρ λόγον, κατ'ἐπίπνοϊαν Δεῖαν, καθεῖλες τὸν φλύαρον, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος Ἱεράρχα Θεσπέσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορτάζουσι πάθῳ, τὴν αἴγιαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Κόρη Καθέδρα βασιλική, Κλίνη πορφύροστρωτε, χρυσοπόρφυρε Θάλαμπε, Χλαμύς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἄρμα, Λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεότοκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Πασταῖς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, Θεοκόσμητον Σκήνωμα. Χαῖρε ἐνδοξε Νύμφη ἡλιοσταλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τῷ δ΄. Ἦχου Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν΄.

Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεραρχοῦ.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Πατέρων ἀγλαῖσμα, Σπυρίδων σοφέ, καὶ ἀκροθίνιον, τῇ τῶν Δαυμάτων σου αἴγλη, τῆς οἰκουμένης φωτίζων τὰ πέρατα, καὶ τῆς

Ἀρείου λίσσης καθαιρέτης φανείς, τὸν Σωτῆρα
 ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τῶν πραέων γῆν καταλαβῶν, Πάτερ ὡς πραό-
 τatos, καὶ συμπαθῆς καὶ καθαρὸς γενόμε-
 νος, τὸν ἐπανιστάμενον, τῇ καρδίᾳ μου, κατα-
 πράϊνον κλύδωνα· ὅπως ἐν γαλήνῃ, θεία γεγο-
 νῶς ἀνευφημήσω σε.

Πεωργίαις θείαις τὴν ψυχὴν, Πάτερ καθηρά-
 μενος, Θεοειδῆς Σπυρίδων ἐχρημάτισας,
 καὶ τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν ὑπέρλαμπρον,
 κατεπλούτισας ἔλλαμψιν· ὅθεν καταυγαίσεις,
 τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Ε'κ ποιμνίων ὡσπερ τὸν Δαυῖδ, σὲ ἀναλα-
 βόμενος, ὁ Πλαστούργος, λογικῆς ποιμνῆς
 ἔθετο, ποιμένα πανάριστον, τῇ ἀπλότῃ καὶ
 πραότητι λάμποντα, καὶ τῇ ἀκακίᾳ, Ὅσιε
 ποιμὴν καλλωπιζόμενον. Θεοτοκίον.

Παναγία ἄχραντε Ἁγνή φώτισον ἀγίασον,
 τὸν λογισμόν, καὶ τὴν ψυχὴν μου δέομαι,
 τὰ νέφη σκεδάζουσα, τῆς ἀγνοίας μου, καὶ τοῦ
 σκότους ἐξαίρουσα, τοῦ τῆς ἀμαρτίας, ὅπως
 κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Ωδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Τὸν νοῦν σου ἀπαθεία καταλαμπρύνας, καὶ
 θεία ταπεινώσει καθωραΐσας, χαρίσματα
 τῷ Πνεύματος ὑπεδέξω, διώκειν πνεύματα, λύειν
 κωσῆματα, τῶν πιστῶς τιμώντων σε, ἱερώτατε.

Τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον ἀποκτείνας, τὸν τρό-
 πον τὸν φιλόργυρον συμπατήσας, οἰκτεί-
 ρων τὸν δεόμενον Ἱεράρχα, ὄφιν μετέβαλες, χρυ-
 σῆν εἰς κόσμιον, ἱεραῖς ἐντεύξεσι, Πάτερ Ὅσιε.

Α'νῆλθες πρὸς τὸ ὄρος τῆς θεωρίας· εἰσέδυσ
 καρδίας σου εἰσεδέξω, Νόμον σωτήριον, ὡς ἱερώ-
 τatos καὶ θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότου σου.

Θεοτοκίον.

Θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου,
 τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, Θεό-
 νυμφε καταύγασον, ἵνα ψάλω· Οὐκ ἔστιν ἄ-
 μεμπτος ὡς σὺ Πανάμωμε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄ-
 χραντος, πλὴν σου Δέσποινα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε'κ κλησίου ποιμαίνειν προχειρισθείς, ποιμὴν
 θεοπρόβλητος, σὺ Σπυρίδων ἀνέλαμψας, κακο-
 δοξίας λύκου, ἐλάσας τοῖς λόγοις σου, ἐν εὐσε-
 βείας πάσῃ, αὐτὴν ἐκτρέφόμενος· ὅθεν ἀγαμέσσον,

Θεοφώρων Πατέρων, τὴν πίσιν ἐτραίνωσας, τῇ σο-
 φία τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα μακάριε. Πρέσβευε
 Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσα-
 σθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου
 Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ Προεόρτια,
 ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ
 ἀξίως ἅπαντες προῦπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δω-
 ροφοροῦντες τὰς ἀρετὰς, καὶ ἄδόντες τῶν Ἁγ-
 γέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν
 Βηθλεὲμ ἀνευ σπορᾶς, γεννωμένῳ Θεῷ ἡμῶν,
 ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Ωδὴ δ'. Ἐληλυθας ἐκ Παρθένου.

Τοῖς ἀνθραξι, τοῦ σεπτοῦ ἀναπτόμενος Πνεύ-
 ματος, παθῶν εὐκατάπρησον, ὕλην Παμ-
 μάκαρ ἐνέπρησας· κόσμον δὲ πυρσεύμασι, τῶν
 ἀρετῶν σου Σπυρίδων κατελάμπρυνας.

Πυθόμενῳ, ἢ νεκρά σοι φωνὴν Πάτερ δέδωκε
 ποταμία ρεύματα, σαῖς ἐπεσχέθη προσά-
 ξεσιν· ὥφθης γὰρ μακάριε τερατουργός, θείαν
 χάριν κληρωσάμενος.

Νεκρώσας σου, τῆς σαρκὸς τὰς κινήσεις θεό-
 πνευστε, νεκρῆς ἐξανέστησας, ζωοποιῶ σου
 προσρήματι· ὅθεν ἰκτεῦώ σε, τὴν νεκρωθεῖσαν
 ψυχὴν μου Πάτερ ζώωσον.

Θεοτοκίον.

Προφήται σου, μυστηρίου τὸ βῆθος προηγ-
 γειλαν, τὸ ἀκαταπόνητον· μόνη γὰρ ἔτεκες
 Ἀχραντε, τὸν ἀπεριόριστον, σεσαρκωμένον δι
 οἶκτον ἀδιήγητον.

Ωδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Οποταμὸς τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων πᾶσαν
 ἀρδεύει, Ὅσιε καρδίαν, πᾶσι δωρεῖται,
 ῥῶσιν πλουσίαν, πάντα πρὸς δόξαν διεγείρει
 τοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ θαυματουργίας, παν-
 ταίαις τιμήσαντος.

Σὲ βασιλεὺς, ὁ ἐπίγειος μάκαρ τοῦ Βασιλέως,
 τῷ ἐπιθρανίῃ σαφῶς ἐπέγνων, γνήσιον δούλον,
 ἐκ χαρίσματος θείης πεπληρωμένον, ἐν τῷ πα-
 ρεῖναί σε μέγαν ἰατρὸν, πρὸς Θεοῦ μηνυόμενον.

Τῷ Ἀβραάμ, τὸν φιλόξενον τρόπον σὺ ἐμι-
 μήσω, πᾶσι τῆς οἰκίας σου τὰς εἰσόδους
 ἀναπετάσας, καὶ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα χρη-
 ματίσας καὶ προμηθούμενος, τῶν ἐν περιστά-
 σει, Σπυρίδων μακάριε.

Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν, ἀπεγέννησας βρέφος τὸν πρὸ αἰῶ-
 νων, Κόρη γεννηθέντα, Πατρὸς ἀνάρχου
 ὃν ἐκδυσώπει ὡς Υἱὸν καὶ Θεὸν σου οἰκτιρα-

σαι τούς Θεοτόκον σε, Πάναγνε ψυχῇ, καθαρά καταγγέλλοντας.

Ἐδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ο χρυσὸς ὡς πλὸς σοι λελόγισται, τῇ ὑπὲρ χρυσὸν ἀπαθεία ἀστράπτουσι, καὶ πλουτισθέντι Ὅσιε, δωρεαῖς ταῖς παγχρύσοις τοῦ Πνεύματος.

Καθαρῶς λειτουργῶν τῷ Δεσπότη σου, πληθὸς ἔσῃ Ὅσιε, καθυπακούδόν σοι, Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, ἀοράτοις φωναῖς ἱερώτατε.

Ο περιδοξὸς πάνσοφε βίος σε, κόσμῳ σε περιδοξόν, Πάτερ εἰργάσατο διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, γεγηθότες τελοῦμεν ὑμνοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Ο ὕρανῶν πλατυτέρα ἢ μήτρα σου, γέγονεν ἀπειρανδρε, Θεὸν χωρήσασα, τὸν μηδαμῆ χωρούμενον, Παναγία Παρθένε πανύμνητε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τρωθεὶς ἱερώτατε, τὸν νοῦν πτερωθεὶς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ, τὴν πράξιν εὖρες θεόληπτε, δυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον ἱεράρχην Κυρίου, ἀνευφημήσωμεν νῦν Σπυριδῶνα, τὸν τῆς χάριτος πλάκας δεξάμενον θείας δόξης, καὶ ἐν θαύμασι περιβόητον πᾶσι, καὶ ὡς θερμὸν καὶ αὐτόπτην τῆς θείας ἐλλάμψεως, ὡς τῶν πενήτων προστάτην, καὶ τῶν ἀμαρτανόντων ψυχαγωγόν· οὗτος γὰρ θύων τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, ἱεράρχης πιστὸς ἀναδέδεικται, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Σπυριδῶνος.

Στίχοι.

Ὁ θαυματουργὸς κἄν τέθηκε Σπυριδῶν,

Τοῦ θαυματουργεῖν οὐκ ἔληξεν εἰσέτι.

Ἀμφὶ δωδεκάτην Σπυριδῶν βίοτον λίπε τόνδε.

Οὗτος ἠμασεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, καὶ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ἦν δὲ τὸν τρόπον ἀπλοῦς, καὶ τὴν καρδίαν ταπεινός. Ἐγένετο δὲ ἀπ' ὀρχῆς ποιμῆν προβάτων· ἐπειτα δὲ γυναικὶ προσομιλήσας, μετὰ τὴν αὐτῆς ἀποβίωσιν, Ἐπίσκοπος κατέστη. Ἐπὶ τσοσούτου δὲ ἡ χάρις τῶν ἰαμάτων αὐτῷ ἐδέθη παρὰ Θεοῦ, ὡς ἐπωνυμίαν αὐτῷ γενέσθαι τὰ θαύματα. Καὶ γὰρ ἐν αὐχμῷ κατήγαγεν ὑέτον, καὶ πάλιν αὐτοῦ τὴν ἀμετρίαν ἐκάλυψε δι' εὐχῆς. Καὶ μελετώμενον λιμὸν παρὰ τῶν σιτοκαπῆλων ἔλυσε, συμπεσοῦσάν αὐτοῖς τῶν ἀποθη-

κῶν, αἷς τὸν σῖτον συνέσχον. Καὶ ὄφιν μετέβαλεν εἰς χρυσόν· καὶ μετὰ τὸ λῦσαι δι' αὐτοῦ τὴν τοῦ πένητος συμφορὰν, πάλιν τὸν χρυσὸν εἰς ὄφιν ἀποκατέστησε. Καὶ ποταμῶν ρεύματα ἔσθησε· καὶ πόρνην τολμήσασαν προσψαῦσαι, τὰ κατ' αὐτὴν ἐξειπῶν, ἔπεισεν ἐξαγορευῆσαι τὰ ἑαυτῆς.

Καὶ τοὺς ἐπὶ λόγοις φρονούντας μέγα, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Συνόδῳ, δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιστόμισε. Καὶ γυναικὸς τινὸς παρακαταθήκην ζητούσης, ἥδη οὔσαν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα νεκράν, ἐπανερόμενος, ἢ παρετήθη τὰ χρήματα, καὶ παρ' αὐτῆς μαθὼν ἔνθα κέρυπται, τῇ τούτου Κυρία ἀπέδωκε. Καὶ τὸν Βασιλεῖα Κωνσταντίνου τοῦ συνέχοντος πάθους ἀπύλλαξε. Καὶ παῖδα τινὸς γυναικὸς ἀνεζώωσε. Καὶ τὸν κατὰ πλεονεξίαν τὴν αἴγα λαβεῖν βουλόμενον διήλεγξε, τῆς μιᾶς ἐκείνης αἴγος πρὸς τὴν μάνδραν, ἀπὸ τοῦ ταύτην ἔλκοντος βία, μεταχωρούσης· μετὰ δὲ τὸ τὴν τιμὴν αὐτῆς ἐπαριθμήσασθαι τὸν ἐξωνούμενον, σὺν ταῖς λοιπαῖς μεινάσης. Ἰάσατο δὲ καὶ τοῦ Διακόνου τὴν ἀφωνίαν· ὃς μικρὰν εὐχὴν ἐπιτραπίς ἐν τινὶ καύματι, διὰ κενοδοξίαν μεγάλην ἐξέτεινε, καὶ εὐθὺς εἰς ἀφωνίαν κατέστη.

Τούτῳ συνυπακούοντες ὤφθησαν Ἄγγελοι, Καὶ τῷ Πνεύματί σου ἀντιφθειγξάμενοι, ἐν τῷ τὴν εἰρήνην συνήθως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διδόναι (ἐν τῷ ἐκφωνεῖν δηλοῦσι τὸ Εἰρήνη πασι). Τῶν δὲ ἐν λαμπάσι φώτων παρὰ τῶν ὑπηρετῶν ἀναφθέντων ὀλίγων, καὶ τοῦ Ὁσίου δυσχεραίνοντος ἐπὶ τούτῳ, οἱ μὲν μὴ παρεῖναι τινὰς ἔλεγον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ δεῖσθαι πλείονος δαδουχίας· ἰμαρτυρήθη δὲ τῷ Ἁγίῳ ἄνωθεν, ὅτι θεατὰς μᾶλλον Ἀγγέλους ἔχει ἐν ταῖς εὐχαῖς συμπάλλοντας. Ἡ δὲ ἐν τῷ λύχνῳ, ἥδη μαραινομένου τοῦ ἐν αὐτῷ φωτός, καὶ λήγοντος διὰ τροφῆς ἔνδειαν, ἐξαίφνης τοῦ ἐλαίου ἀνάβλυσις, τίνας οὐκ ἐκπλήττει τῷ θαύματι;

Πολλοῖς δὲ ἐκ προγνώσεως θείας, περὶ τῶν μελλόντων ἐθέσπισε. Καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Τριφυλλίου νοθετήσας, τοῖς ἐν κόσμῳ τερπνοῖς προσκείμενον, ποθεῖν τὰ μέλλοντα μᾶλλον ἔπεισε. Καὶ τὴν μοιχευθεῖσαν γυναῖκα, τὴν ἐξομολόγησιν μὴ δεχομένην, ἀλλ' ἐν τῷ τίκτειν τὸν ἴδιον ἄνδρα πείθουσαν, ὅτι ἐξ αὐτοῦ εἶη τὸ ἐγκυμομένου, καὶ τοὶ μῆνας εἴκοσι ἀποπλεύσαντα, καὶ μὴ συγγενομένου αὐτῆ, ἐπιτιμήσας θανάτῳ παρέδωκε.

Τούτῳ θέρους ὥρα, ἐν ἡλίῳ φλέγοντι, δρόσου πλήρης ἡ κεφαλὴ ἐφαίνετο, δηλοῦντος τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπ' αὐτῷ γεννησομένην τιμὴν. Ὅπως δὲ ἦν συμπαθῆς, ἐδήλωσε τὸ συμβᾶν εἰς τοὺς τὴν ποίμνην αὐτοῦ σιλήσαι ἐπεχειρήσαντας. Οὐ μόνον γὰρ αὐτοὺς ἀορασίᾳ κρατηθέντας τοῦ πάθους ἀπύλλαξεν, ἀλλὰ καὶ κρῖον ἕνα ἐπιδοῦς ἀπέλυσεν, ἐπειπὼν, ὡς ἂν μὴ ὦσι μάτην ἠγρυπνηκότες. Οὗτος τὸ καταπιστευθὲν ποίμνιον ἰθύνας καλῶς, πρὸς τὴν τῶν Ἀγγέλων πολιτείαν καὶ διαγωγὴν μετετάξατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου καὶ κορυφαίου Πέτρου, τῷ συγκαίμῳ τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Συνετοῦ.

Στίχ. Τὸν Συνετὸν κτείνουσιν ἄφρονες ξίφει.

Τὴν εὐσεβῆ τιμῶντα πίστιν ἐμφρόνως.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ Βασιλέως· ἐνδημοῦντι δὲ αὐτῷ ἐν τῇ τῶν Ῥωμαίων πόλει, καὶ τὰς θυσίας τοῖς εἰδώλοις προσάγοντι, διαλεχθεὶς οὗτος, ἀναγνώστῃ τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Εὐστῆτου προβεβλημένος, καὶ ὑποσχόμενος θῦσαι κατ' ἐμπαιγμὸν, καὶ φωραθεὶς τὴν ὑπόκρισιν, τύπτεται βουνοῦροις, ὡς τε πᾶσαν τὴν

γῆν ἐκείνην τῷ αἵματι φοινηθῆναι· εἶτα τῇ εἰρκῇ ἐπαπορίπτεται. Τῇ δὲ ἐξῆς πάλιν ἀπλοῦται ἐν ἐσχάρᾳ σιδηρᾷ πεπυρακτωμένῃ, ὅτε καὶ θείας φωνῆς ἤκουσεν ἐνισχυούσης, καὶ προτρεπούσης αὐτὸν εἰς τὸν ἀγῶνα. Καὶ σὺν τῇ φωνῇ, λάβρος ὑπέτος κατερράγη, ἀλώδητον ἐκ τοῦ πυρός διαφυλάττων τὸν Μάρτυρα. Μετὰ ταῦτα, ὀρύγματος γενομένου πήχειν δέκα, καὶ ξύλων ὀξυτάτων ἐντεθέντων τῷ βάθει, ἀπερίφη οὗ Μάρτυς ἐκείσε, τῶν μιλῶν αὐτοῦ σχαδὸν ἀπάντων κατακοπέντων· ὃς καὶ αὐθις θείᾳ προνοίᾳ ὑγιῆς γέγονε. Πάλιν οὖν ἐγκλείεται εἰς τὸ λεγόμενον Πάνθειον, καὶ ἐξαχθεῖς, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Στίχ. Ὁ Ἀλέξανδρος, εἰς ὧν τῶν Σηηπόλων,
"Ἄνευ αἵματος, εἰς ἣν καὶ τῶν Μαρτύρων.

Βασιλεύοντος Δεκίου ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ, διωγμὸς μέγας ἐκινήθη κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Ἐξαποστείλας γὰρ κατὰ πάσαν χώραν, προσέταξεν, ὡς τε τοὺς εὐρισκομένους Χριστιανούς ἀναγκάζειν θύειν τοῖς εἰδώλοις, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνεῖσθαι· τὸς δὲ μὴ πειθομένους τῶτο ποιεῖν, τιμωρῆσαι δειναῖς ὑποβάλλεσθαι, καὶ εἰθ' οὕτω τοῦ ζῆν ὀδυνηρῶς ἀπαλλάττεσθαι. Τότε ὁ ἀγιώτατος Ἀλέξανδρος οὗτος, Ἀρχιεπίσκοπος ὧν ἐν Ἱεροσολύμοις, διαβαλεται τῷ τῆς ἐκείσε Καισαρείας Ἀρχοντι· ὁ δὲ ἀποστείλας, σιδηροδέσμιον παρίστησεν αὐτόν· καὶ πολλὰ διαλεχθεῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνακηρύξας μεγαλοφῶνως μέσον πάντων, Θεὸν καὶ Βασιλεία, καὶ πάντων εἶναι Δημιουργόν, τὰ δὲ εἰδῶλα καὶ τοὺς τιμῶντας αὐτὰ ἀναθεματίσας πεπαρρησιασμένη τῇ φωνῇ, μεγάλως ἐτάραξε τὸν θυμὸν αὐτοῦ. Διὸ καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τιμωρησάμενος αὐτὸν ποικίλως, ὑπὸ Σηηρῶν βρωθῆναι ζῶντα καταδικάζει ὁ δεῖλαιος.

Τούτων δὲ γυμνὸν εὐθύς ἀποδύσαντες, καὶ μίσον τοῦ θεάτρου ὡς κριὸν ἐπίσημον προθέντες, διάφορα Σηηρία πρὸς βρωσίν αὐτοῦ ἐξαπέστειλαν. Ὁ δὲ προσυξάμενος, καὶ τούτο προσέθετο· Κύριε, εἰ θῆλημα σὸν ἐστὶ τελειωθῆναι μενῶν, γενέσθω ὡς πύδελκτος. Καὶ διαφόρων Σηηρίων κατ' αὐτοῦ ἀπολυθέντων, τὰ μὲν προσκυνούοντα, ὡς διὰ τῆς τῶν κεφαλῶν αὐτῶν κατακλίσεως ἐφαίνοντο, εἰς τὰς ἑαυτῶν ἀνεχώρου γαλιάρῃ· τὰ δὲ κυλινδούμενα ἐπὶ τὴν γῆν, κατεφίλου τοὺς πόδας αὐτοῦ· τὰ δὲ τὰς τραυματισθείσας αὐτοῦ σάρκας ταῖς γλώσσαις ἀπέλειχον. Ὁ δὲ μέγας Ἀρχιεπῆς, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ἀπίπτη πρὸς Κύριον, τὸ σῶμα ἀβλαβὲς καταλιπὼν ἐν τῇ γῇ. Ὅσπερ εὐλαθεῖς τινὲς μετ' αἰδοῦς μυρίσαντες, καὶ ὀθονίους εἰλήσαντες, ἐν ἐπισήμῳ κατέθεντο τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀμωναθᾶ καὶ Ἄνθου.

Στίχ. Μισῶ τὰ τῆς γῆς· Ἄγγελοι δεξασθέ με,
Ἀμωναθᾶς ὁ θεῖος ἐκλείπων λέγει.

Τὸ τοῦ Προφήτου προσφόρως Δαυὶδ λέγων,
Ὡς ἄνθος ἀγροῦ θεῖος Ἄνθος ἐρρήνη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον,
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Μωσέως τὸν ἄπλαστον, Δαυὶδ τὸ πρᾶον,
Ἰωὴ τοῦ Ἀψίτιδος, τὸ ἄμεμπτον κτη-

σάμενος, τοῦ Πνεύματος γέγονας κατακτητήριον, μέλπων ἱερώτατε. Ὁ ὧν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ψεκάδες τῇ κάρᾳ σου ἐν ὥρᾳ θέρους, οὐράναι σταζουσαι, τὸ μέλλον, προσήμανον· Θεὸς γὰρ ὡς ἔφησας, τὴν θείαν μνήμην σου, Ὅσπερ εἰδοξασε, πιστοὺς καθαγιαζῶν τῇ μεσιτείᾳ σου.

Συνόδῳ Πατέρων σε Θεὸς δοξάζει, ἐν κρῆσει τοὺς λόγους σου, φυλάξαντα μακάριε· οὗς πίστει προσήγαγες, τὸν ἀλογώτατον, Ἄρειον μωραίνοντας σαφῶς, καὶ καταργοῦντας τὴν τούτου ἐνστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν βότριν ἐβλάστησας ἀρρήτῳ λόγῳ, Παρθένε ὡς ἄμπελος, τὸν μόνον ἀγεώργηταν, οἶνον ἀναβλύζοντα, πάντας εὐφραίνοντα, πάντας ἀγιάζοντα βροτοὺς, καὶ πάσαν μέθην δεινῶν ἐξαίροντα.

Ὡδὴ η'. Κλάμνος ποτέ.

Κλάμνον παθῶν, ταῖς θείαις ἐπομβρίαις, τῷ θείῳ Πνεύματι κατέσβησας, καὶ δρόσον ἐπήγασας, νοσημάτων Πάτερ καύσωνα ἐξαίρησαν τῶν πίσει σοι, πάντοτε προσιόντων, μάκαρ Σπυριδῶν πανόλθιε.

Ακακος εὐθύς, καὶ πρᾶος συμπαθῆς τε, καὶ ἀνεξίκακος γεγένησαι, ἀγάπη φιλόξενος, Ἱεράρχης ἱερώτατος, φρονήματι κοσμούμενος, Ὅσπερ ὀρθοδόξῳ· ὅθεν σε πίστει γεραίρομεν.

Πάλαι σοι φωνῆν, ὡς ζῶσα ἡ θανούσα, διερωτῶντι Πάτερ δέδωκεν ὡ θάυμα ἐξάισιον! ὡ παραδόξον μυστήριον! ὡ χάριτος ἡς ἔτυχες! βίῳ κεκοσμημένος, Ἀγγελικῶ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Πάθη τῆς ἐμῆς, θεράπευσον καρδίας, τῇ συμπαθείᾳ σου Πανύμνητε· τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, τὴν ψυχὴν μου φωταγώγησον· καὶ βαίνειν με εὐόδωσον, τρίβους πρὸς σωτηρίους, ὅπως αἰεὶ μεγαλύνω σε.

Ὡδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ανάρχου Γεννήτορος, τρανώς Υἱὸν ἐκάρυξας, Ὁμοούσιον Πάτερ, καὶ συναΐδιον, μέσον Θεοφόρων Πατέρων, μεγαλυνθεῖς, καὶ τῶν ἀνομούντων, ἐμφράξας τὰ στόματα, Ἱεράρχα παμμακάριστε.

Πολύφωτε ἦλιε, Πατέρων ἐγκαλλώπισμα, Ἱερέων τὸ κλέος, Ἀγγέλων σύσκηνη, τοὺς τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, χαρμονικῶς, νῦν ἐπιτελοῦντας, φωτὸς καταξίωσον, ἀνεσπέρου ταῖς πρεσβείαις σου.

Τὰ Δεία σκηνώματα, ἢ πύλη ἢ ἕράνιος, ἢ τῶν ἑορταζόντων τερπνὴ ὀμήγυρις, τὴν ἡγιασμένην ψυχὴν σου, καὶ ἀρεταῖς, καθωραϊσμένην, παμμακάρεδ ἐδέξατο, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λογιᾶς σου, καταπλήττει Ἀγγέλους, Διοχαρίτωτε, Δελεγεῖ τῶν Ὀσιῶν τὸν δῆμον, τοὺς ἱερούς, εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Σὲ ἐξ ἀλόγου ποιίμνης, μετήγαγεν εἰς λογικὴν, τὸ Πνεῦμα πνευματοφόρε, ὡς τὸν Μωσῆα καὶ Δαυῖδ· ὧν ἐμιμήσω τὸ πρᾶον, Σπυριδῶν φῶς οἰκουμένης.

Ἐτερον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Εδόξασεν ἐν Θαύμασι, καὶ ἐν τέρασι πλείστοις, ὁ Κύριος μακάριε· ἐν γὰρ Δεία Συνόδῳ, Τριάδα ἀνεκήρυξας, καὶ νεκροὺς ἀνέστησας, τὸν ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω, ποταμοῦ δὲ τὸ ρεῖθρον, παραδόξοις προσευχαῖς, ἀνέστειλας καὶ διήλθες.

Θεοτοκίον.

Εκύησας Πανάχραντε, τὸν Θεῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελῶντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τῆτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τῆτω, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Εν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλη καταλαμπόμενος, τὸ ζοφερόν καθεῖλεν, ὁ σοφὸς Ἱεράρχης, Ἀρείου τὸ ληρώδες· ὅθεν ἀπλῶς, δογματίσας Τριάδα πιστῶς, ὑπὸ σοφῶν ἐδοξάσθη καὶ συνετῶν, καὶ τὴν σύνοδον ἐκύρωσεν. Δίς.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτίσι περιλαμπόμενος, καὶ τῇ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχων, ψυχῶν τε καὶ σωμαίων, τῶν πίστει καὶ νῦν, ἐκτελούντων τὴν μνήμη σου, Διομακάρισε Πάτερ Δαυματουργέ, μὴ ἐλλίπης ὑπερευχεσθαι.

Τοῦ ἀμπελώνου ἐργάτης διὰ τῆς πίστεως, τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης, τοῦ Χριστοῦ Διοφόρε· διὸ τῆς Βασιλείας, τῆς ἄνω λαβὼν, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Σπυριδῶν σοφέ.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Οσιε Πάτερ, Ἱεράρχα αἰοίδιμε· ἀποστολικῆς διδασκαλίας γινόμενος ἐμπλεως, καὶ τοῦ Δείου Πνεύματος καταγωγήιον, δι' ἐναρέτου

πολιτείας ἀναδειχθεὶς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς λύκους, διὰ δογμαίων ἀπήλασας· καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν σαφῶς τρανώσας, στῦλος ἀναδεικνυσαι, καὶ εὐσεβείας πρόμαχος. Ὅθεν καὶ Δαυματουργῶν ἐν τοῖς πέρασιν, ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες, καὶ νεκρῶν πρὸς ἐρώτησιν ἡγυρας. Ἄλλ' ὡ Πατέρων ἀξιάγαστε, καὶ Διδασκαλῶν συνόμιλε, τὸν Σωτῆρα πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά· καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὡδή γ'· καὶ ε'. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΙΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὁρέσου· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ληκίας τῆς Παρθένου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσθαι.

Λάμπει τὸ μνημόσυνον, τοῦ Ἀθλοφόρου σου Κύριε, Εὐστρατίου ὡς ἥλιος, λαμπρότητι κρύψαντος, ἀηττήτων λόγων, τὴν πολυθειάν, ὡς περ ἀφώτιστον σκηνὴν καταργουμένην ὑπὸ τῆς πίστεως, καὶ τέσσαρας συμμάρτυρας, καὶ συμμετόχους ποιήσαντος· δι' αὐτῶν ἡμῖν δώρησαι, ἰλασμόν ὡς Φιλάνθρωπος.

Λόγοις καὶ παθήμασι, καὶ πολυτρόποις στερήσεσι, τῆς ζωῆς ἐπεδείξαντο, ἀγάπην οἱ Ἅγιοι, τὴν πρὸς σὲ τελείαν, μὴ σαλευομένην, σὺν Εὐστρατίῳ τῷ σοφῷ, καὶ Αὐξεντίῳ ἀγωνισάμενοι, Ὁρέστης καὶ Μαρδάριος, μετ' Εὐγενίῃ οἱ ἐνδοξοὶ· ταῖς αὐτῶν σῶσον Κύριε, προσευχαῖς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λύσση τοῦ παράφρονος, ὁ εὐκλεῆς μὲν Αὐξέντιος, κεφαλὴν ἀποτέμνεται· Μαρδάριος πάλιν δὲ, ἐκ τῶν ἀσπραγάλων, κρεμασθεὶς ἐξέφθη· ὁ δὲ Εὐγένιος τομῇ, χειρῶν καὶ γλώττης καθωραϊζέται· Ὁρέστης ἐν κραββάτῳ δὲ, τῷ πυριστρώτῳ κοιμίζεται· ἐν καμίνῳ Εὐστράτιος, ὡς ἀμνὸς Χριστοῦ τίθεται,

Ἐτερα Στιχηρὰ, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ος καλῶς στρατευσάμενος, Βασιλεὺς τῶν δυνάμεων, σιαυτὸν Εὐστράτιε παραδέδω-

κας, ἐθελουσίως εἰς βάσινα, καὶ βίαιον θάνατον, ἐπαγόμενος χορὸν, συμμαρτύρων μακάριον· μεθ' ὧν ἠθλήσας, καὶ τῆς νίκης ἐδέξω τους στεφάνους, σὺν αὐτοῖς καθικετεύων, ὑπὲρ ἡμῶν παναοιδίμε.

Ο θεόφρων Εὐστράτιος, ὁ γενναῖος Αὐξέντιος, ὁ κλεινὸς Εὐγένιος καὶ Μαρδάριος, σὺν τῷ Ὁρέστη ἠρίστευσαν, ἐχθροὺς τροπωσάμενοι· καὶ ἐκλάμπαντες σαφῶς, ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, κατεφαιδρυναν, τῶν πιστῶν ταῖς καρδίας καὶ τῆς πλάνης, ἀπεδιώξαν τὸ σκότος, τῇ φωταυγίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Τῆς Ἁγίας Λουκίας.

Παρθενίαν ἀκήρατον, ἐμμελῶς ἐξασκήσασα, προσνήχθης χαίρουσα τῷ Ποιήσαντι· ἀρνησαμένη γάρ πρόσκαιρον, νυμφίον πανεύφημε, ἐνυμφεύθης τῷ Χριστῷ· καὶ τὸν δρόμον τελέσασα, διὰ πίστεως, καὶ φαιδροῦ μαρτυρίας νῦν παρέχεις, τοῖς τιμῶσί σε Ληκία, τῶν ἰαμάτων χαρίσματα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, τὸς τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρους, ἐν ὕμνοις τιμῆσωμεν· Εὐστράτιαν τὸν ἀήττητον Μάρτυρα, Αὐξέντιον καὶ Εὐγένιον, καὶ Μαρδάριον καὶ Ὁρέστην, τὴν πενταυγῆ τῶν Μαρτύρων χορείαν· οἱ, καλῶς ἀγωνισάμενοι κατὰ τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, καὶ βραβεῖα τῆς νίκης ἀναδησάμενοι, πρεσβεύουσι Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ, τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, Ἁγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστη Χριστέ.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὄρωσα ἡ Πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμασμένην μητρικῶς, ὠδύρευτο βῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο θαυμαστὸς Ἀθλοφόρος, ἡμᾶς Εὐστράτιος, σήμερον συγκαλεῖται, τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, τελέσαι ἐτησίως· διὸ καὶ ἡμεῖς, συνελθόντες τιμῆσωμεν, ὡς ἔραστὴν τοῦ Κυρίου, καὶ καρτερῶς, ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀβλήσαντα.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Δαυτικῶς τὴν ἀνδρείαν, καθοπλισάμενος, τὸν δευτέρου καὶ πλάγιου, Γολιάθ ἀποκτείνεις, τῇ πίστει τῆς Τριάδος· ὄθεν αἰεὶ, συν-

ευφραίνῃ Εὐστράτιε, ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων ἐκδυσωπῶν, τὸν Σωτῆρα τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ος ὁ Θεσβίτης Ἠλίας, ζῆλῶν ἐζηλώσας, προφητικῶς Κυρίῳ, Παντοκράτορι Μάρτυρι, Εὐστράτιε θεόφρον· καὶ θράσος κενόν, τῶν ἀνόμων διηλεξάσας, καταβαλὼν τῶν εἰδωλῶν ὡς δυνατὸς, τὰ βδελύγματα μακάριε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Τῶν τυραννούντων τὰ θράσῃ μὴ δειλιάσαντες, μᾶλλον δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν, τρανῶς κηρύξαντες, ξεσμούς πολλοὺς καὶ βασάνους ὑπεμείνατε, Εὐστράτιε καὶ Αὐξέντιε, Εὐγένιε καὶ Ὁρέστα, καὶ ἔνδοξε Μαρδάριε. Διὸ πρεσβεύσατε τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ Πύλη τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Πανάκραντε Παρθένε Ἁγνή· χαῖρε Δέσποινα καὶ προστασία τοῦ κόσμου· χαῖρε τείχος καὶ καταφυγή, καὶ σκέπη τοῦ γένους ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Καθορώσα παλαι τὸν Ἀμνὸν ἑαυτῆς, ἡ Παρθένος Μήτηρ καὶ πανάμωμος Κόρη, Σταυρῷ ἀνυψούμενον, ἐβόα δακρύουσα· Οἱ μα Υἱέ μου! πῶς θνήσκεις, Θεὸς φύσει ὦν ἀθάνατος;

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τῆς Ἁγίας. Ἦ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Βραβεύων ἐν οὐρανοῖς τὰ ἔπαθλα, τοῖς ἐπὶ γῆς ἀθληταῖς, ἀγωνοθέτης κἀθηται Χριστὸς, δεξιᾷ παντοκράτορι, τοῖς ἀμφὶ τὸν Εὐστράτιον, θείους στεφάνους προτεινόμενος.

Χορείαν μαρτυρικὴν πεντάριθμον, δεῦτε κατῖδωμεν, ὑπερφυεῖ ἀστράπτουσαν φωτὶ, κεκτημένην ταξίαρχον, τὸν ποθητὸν Εὐστράτιον, χάριτι Θεῶν στεφανούμενον.

Τὴν ζώνην τοῦ ἐπὶ γῆς στρατεύματος, ἀπεκδυσάμενος, τῷ ἀληθεῖ προσάγῃ Βασιλεῖ, τῆς ἀθλήσεως σύμβολον, παρὰ Χριστοῦ Εὐστράτιε, δι' Αὐξεντίου κομισάμενος.

Αστέρες ἐν οὐρανῷ τῆς πίστεως, αἰεὶ κινούμενοι, τὰς τῶν πιστῶν λαμπρύνουσι ψυχὰς, φωτισμὸν ἀποστίλλοντες, οἱ περὶ τὸν Εὐστράτιον, οὓς ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Τῆς Ἁγίας.

Πορφύραν σῶν ἐξ αἱμάτων βαίψασα, καὶ στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω κατακεῖς, ὡς Παρθένος βασιλεῖα, καὶ Δεῖκαῖς λαμπρότησι, Μάρτυς Λουκία κατηγλαῖσαι.

Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς Δείας φύσεως, Θεογεννητορ Ἄχραντε· διὸ, σὲ Λουκία ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεται.

ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ελπιδι τῶν αἰκισμῶν, ὡσπερ αὐλοῦ θησαυροῦ γέγονας, ὑπερφυῶς ἔμπλεως, πάσης θυμαδίας Εὐστράτιε.

Σοφία Πνευματικῆ, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν ἠλεγγας, Μάρτυς Χριστοῦ Αὐξέντις, τὴν τυραννικὴν ἀθεότητα.

Ὡς κόσμος θεολαμπῆς, τῆς Ἐκκλησίας τῶν πιστῶν Μάρτυρες, τὰ τοῦ Χριστοῦ στίγματα, περιηθισμένοι γεγονάτε.

Τὰ μέλη καρτερικῶς, ἀθλητικοῖς καταφλεχθεῖς ἀνθραξιν, εἰδωλικῆς ἔσβεσας, πλάνης τὴν μανίαν Εὐστράτιε. Τῆς Ἁγίας.

Ὡς νύμφη περικαλλῆς, τοῦ βασιλέως καὶ Θεοῦ ἔνδοξο, Μάρτυς Λουκία εἴληφας, νῦν τῶν οὐρανῶν τὰ βασιλεῖα.

Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμο.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ· κρᾶζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Τριάδος τῇ πίστει ὀχυρωθεῖς, ἀληθείας σφενδάκ καθοπλισθεῖς, τῆς πλάνης κατέβαλες, τὸ ἀλλόφυλον δράσος· καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἀρπάσας, τῶν λόγων τὴν μάχαιραν, ἐν αὐτῇ ἀπέτεμες, τοῦ ψεῦδους τὴν ἐνστασιν· ὄθεν τοῖς τροπαίαις θριαμβεύων τῆς νίκης, τῷ σώματι τέθνηκας, τῷ δὲ πνεύματι ἔζησας. Ἀθλοφόρε Εὐστράτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ἕτερον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων αἵμασιν, ἡ Ἐκκλησία, ἀρθευθεῖσα ἠνθήσεν, ὀρθοδοξίαν τοῖς πιστοῖς, ἐγκουχωμένη καὶ λέγουσα· Κλέος Μαρτύρων εἰδείχθητε Ἅγιοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, τὴν πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, τὴν Θεοτόκον πιστοὶ μακαρίζωμεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Ἄγνη καὶ ἄσπιλος, Μήτηρ σου Λόγε, ματρικῶς ἠλάλαξεν, ὄδυρομένη ἐν κλαυθμῷ, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, προσηλωθέντα σε μόνε μακρόθυμο.

ᾠδὴ δ΄. Δι' ἀγάπηςιν οἰκτιρμόν.

Συναπεβαίβη τοῖς μῶλωσι τῆς σαρκός σου, τὰς ψυχικὰς κηλίδας, τὰς βολίδας συντρίψας, τοῦ δολίου δράκοντος, τῇ πίστει Εὐστράτιε.

Εδοξάσθη σου τοῖς μέλεσιν Ἀθλοφόρε, ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ ἀρρήτου σε δόξης, ἐν δυνάμει ἐπλησε, τεράτων Εὐστράτιε.

Τῶν ἀλιέων ζηλώσας τὴν παρρησίαν, μαρτυρικῆ σαγήνη, τῷ Δεσπότη προσάγεις, τὸν σοφὸν Εὐγένιον, ζωγήσας Εὐστράτιε.

Ὀντως ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν Ἀθλοφόρων, τὸν δυσμενῆ πατῆντες, καὶ Χριστῷ μελωδῶντες, ὁδὸν μαρτυρίου σου, δραμούμεθα Δέσποτα.

Τῆς Ἁγίας.

Παρρησίαν εὐραμένη ἐν τοῖς ὑψίστοις, παραθεῷ Λουκία, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, τῶν πταισμάτων αἴτησαι, δοθῆναι τὴν ἄφεσιν.

Θεοτοκίον.

Παρθενία καὶ ἀθλήσει λελαμπρυσμένη, τῷ εἰκ Παρθένου Κόρης, ἀνατείλαντι Λόγῳ, ἀφθορος μεμνήστευσαι, Λουκία Πανεύφημο.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ οἶα περ ἀστήρ, ἑωσφόρος ἀνέτειλας, ἐν φαλαγγί τῶν Μαρτύρων, τηλαυγῶς διαπρέπων, αἰοίδιμο Εὐστράτιε.

Σὲ φέγγει κατιδῶν, νοσητῷ διαλαμποντα, Μαρδάριος ὁ θεόφρον, ὡς ποιμένι ἀρνίον, προστρέχει σαι Εὐστράτιε.

Σὺ πάντα τὰ τερπνά, ἐλογίσω ὡς σκύβαλα, Εὐγένιε ἐκνήσας, τοὺς τῆς φύσεως νόμους, τῷ φίλτρῳ τῆς ἀθλήσεως.

Τῆς Ἁγίας.

Σοῦ μόνου καλλοναῖς, ὡς παρθένος ἐνηδομαι σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγιαζομαι ἕψαι, Λουκία ἀνεκραύγαζεν.

Ω κληρος αγαθός! ὦ μερίς ἡ Θεόδοτος! ὦ γυναίον τῆ καλλίστη, συμβουλή ἐκνικῆσαν, τὴν πλάην τῆς Προμήτορος.

Θεοτοκίον.

Νοὺς βρότειος τὴν σὴν, ὑπὲρ ἔννοιαν συλληψιν, οὐ δύναται ἐννοῆσαι, Μητροπάρθενε Κόρη· Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας.

Ὡδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Χριστός μοι, ἀντὶ πάντων ἐστὶν ὁ Μαρδάριος, διαπρυσίως ἐβόα, καὶ πατρίς καὶ σέβας καὶ ὄνομα· ὑπὸ σοῦ γὰρ, τοῦτο ἐξεπαυδευθὴ Εὐστράτιε.

Τοὺς πόδας, τρυπηθεὶς ἀνηρτήθης τῆς ἀντιγος· πεπυρωμένοις ἐφλέχθης, ὀβελίσκοις δὲ τὰ μετὰφρενα· τὸ δὲ Πνεῦμα, τῷ Δεσπότη παρέθου Μαρδάριε.

Ἡ γλώσσα, ἐκκοπεῖσα τῶν ὕμνων ἢ παύεται· αἱ δὲ τμηθεῖσαι σου χεῖρες, πρὸς Θεὸν Εὐγένιε αἴρονται, σωτηρίαν, τοῖς ὕμνουσιν, αἰτοῦσαι, τὴν μνήμην σου. Τῆς Ἁγίας.

Τίμιος, ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, ὁ σὸς γεγένηται Μάρτυς· τοῦ γὰρ ζῆν προέκρινας τὸ τεθνάναι, ἵνα ζῶντα, τὸν Χριστὸν ἐν σοὶ ἔξεις Λουκία σεμνή.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύν σε, εὐραμένη Παρθένε καὶ στήριγμα, ἡ Ἀθληφόρος αἰκίσεις, καρτερώτατα φέρει καὶ χαίρουσα, σὺ ὀπίσω, τῷ τῶν ὄλων Δεσπότη προσάγεται.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ αἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Φωστῆρ ἐφάνης λαμπρότατος τοῖς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθημένοις Ἀθλοφόρε· πίστιν ὡς δάρυ δὲ περιθέμενος, τῶν δυσμενῶν τὰ θράση, οὐκ ἐπτοήθης Εὐστράτιε, ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ ζοφερόν Χριστέ τῆς ψυχῆς μου διασκεδάσον, ὅπως ἀνυμνήσω λαμπρῶς χορόν Μαρτύρων πεντάριθμον· Αὐξέντιον, τὸν ἐν αὐξήσει θεϊκῆς πολιτείας ἀνατραφέντα· καὶ τὸν σοφὸν καὶ γενναῖον ἐν τοῖς ἄθλοις Εὐγένειον· σὺν τούτοις καὶ τὸν Ὁρέστην, τὸν τοῖς θείοις διακτώμενον ὄρεσι· Μαρδάριον τὸν ἀπλούστατον, οὗ ὑπῆρξεν Εὐστράτιος καθηγητής, ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθλησις τῶν Ἀγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὁρέστου.

Στίχοι.

Τὸν Εὐστράτιον καὶ συναθλοῦς δις δῶν,
Ἄπαξ δῶν κτείνουσι πῦρ τε καὶ ξίφος.

Τοὺς γε σὺν Εὐστρατίῳ δεκάτη τρίτη ἔκτα-
νεν ἄορ.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, τῶν δυσσεβῶν βασιλέων, καὶ Λυσιῦ Δουκός, τῆς Λιμιτανίων (*) τάξεως κρατούντος, καὶ Ἀγρικολάου πᾶσαν τὴν τῆς ἀνατολῆς ἐπαρχίαν διοικούντος, ἀνωθεν μὲν καὶ ἐκ προγόνων σιθόμενοι τὸν Χριστὸν, ὑποκρύπτουτες δὲ ἑαυτοὺς, φόβῳ τῶν Τυράννων καὶ διωκτῶν. Τούτων, ὁ μὲν Ἅγιος Εὐστράτιος, ἐκ τῆς Ἀραβρακηνῶν ὠρμάτο πόλεως, Σκρινιάριος (χαρτοφύλαξ) ὑπάρχων τῆς Δουκικῆς τάξεως, καὶ ἐν αὐτῇ πρωτεύων. Ἐπιθυμῶν δὲ παρρησιασθαι τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὸ τῆς ἐκβάσεως ἄδηλον δεδοικώς, τὴν ζώνην αὐτοῦ διά τιμος τῶν ὑπηρετούντων, ἀποτεθῆναι προσέταξεν ἐν τῇ κατὰ Ἀράβρακα Ἐκκλησίᾳ· τοῦτο θεῖς ἐν ἑαυτῷ, καὶ ἀπόπειραν τοῦ σκοποῦ ποιησάμενος, ὡς, εἰ ὁ πρεσβύτερος Αὐξέντιος εἰσελθὼν λάβοι αὐτὴν, κατ' εὐδοκίαν αὐτῷ γενέσθαι τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν καὶ παρρησίαν, μηδὲν τῶν προσδοκωμένων ὑποπτήξαντα παραστήναι· εἰδὲ ἕτερός τις τῆς Ἐκκλησίας τὴν ζώνην κομίσαιτο, ἔτι τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν περιφέρειν ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ μηδαμῶς εἰς ἐμφάνειαν ἰλθεῖν.

Κατὰ νοῦν δὲ αὐτῷ τὰ τῆς πείρας ἐκδύνατα θεασάμενος, καὶ τοῦ πρεσβυτέρου Αὐξεντίου τὴν ζώνην ἀνελομένου, ὑπειληφώς, ὅτι καλῶς αὐτῷ ἡ διὰ Χριστὸν ἀποθήσεται μαρτυρία, ἐμφανῆς τῷ Λυσιᾷ κατέστη, καὶ παρρησιαζέται τὴν εὐσέβειαν. Ἐν γὰρ τῷ τοῦς Ἁγίους τοῦς προαθλήσαντας παριστᾶν, καὶ αὐτὸς τῷ Λυσιᾷ παριστᾶ· καὶ γὰρ ἦν τῆς τοιαύτης τάξεως πρῶτος· διὸ καὶ πρῶτον ἑαυτὸν ἀναγορεύει Χριστιανόν. Ὄθεν παρὰ τοῦ Τυράννου ἀφαιρεῖται τὴν ζώνην, καὶ κατὰ πρόσταξιν αὐτοῦ γυμνοῦται, καὶ διαταθείς ἐπὶ γῆς μαστίζεται. Εἶτα σχοινίοις δεθείς, εἰς ὕψος μετωρίζεται, καὶ τῷ ὑποστρωθέντι αὐτῷ πυρὶ κάτωθεν καταφλέγεται. Μετὰ τοῦτο, ἄλατι καὶ ὄξει συμφυραθέντι, τοῖς καταφλεχθεῖσιν ἐπιχέεται μέλεσι, καὶ ὀστράκοις τὰς πλευρὰς κατατρίβεται· καὶ παραδόξως θαυματουργήσας, (κατέστη γὰρ ὅλος ὑγιής) τὸν Ἅγιον Εὐγένειον ἐκκαλεῖται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ παρρησίᾳ καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ, σύμφωνα εἶναι λέγων τῷ Ἁγίῳ Εὐστρατίῳ, καὶ τὸ αὐτὸ σέβας τῷ παρ' ἐκείνου τιμωμένῳ προσάγει Θεῷ.

Τότε κρηπίσι σιδηραῖς ἠλωθεὶς ὁ Ἅγιος Εὐστράτιος, ἀπὸ τῆς Σεβαστιανῶν Πόλεως, μέχρι Νικοπόλεως ἐλαύνεται, συνάμα τῷ Εὐγενίῳ. Καὶ ἐν τῷ μεταξύ διαστήματι, ὁ Ἅγιος Μαρδάριος, ἐλαυνόμενος ἰδὼν τὸν Ἅγιον Εὐστράτιον, καὶ ἐν τοιοῦτῳ σχήματι τὸν περιβλεπτον ἐνοήσας, ἐμακάρισέ τε αὐτὸν τῆς καρτερίας, ὅτι διὰ τῆς

(*) Τῶν ἐκ μεθόρια τῆς Ἐπικρατείας φυλαττούμενων στρατιωτῶν. Ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Λιμιτανέος (Limitaneus) γινόμενου.

ράϊδω ἀνταράξας, εἰς ὑδύτητα ταῦτα μετίβαλε. Τοσοῦτον δὲ ἀκαθία συνέζη, ὡς μὴ σωματικῆς δεῖσθαι τροφῆς· ἐτρίφετο γὰρ ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων ἄρτου, καὶ τῆς μενούσης τροφῆς.

Ταῦτα ποιῶν καὶ πραγματευόμενος φρονίμως τε καὶ ἀνδρείως, σωφρόνως τε καὶ δικαίως πολιτευόμενος, ἐπεὶ πρὸς τὴν ἄνω μετακαλεῖτο ζωὴν, τοὺς περίεξ μονάζοντας μετακαλεσάμενος, καὶ τούτους περὶ ἀποταγῆς κόσμου καὶ τῶν ἐν κόσμῳ, ἐτι δὲ καὶ περὶ ὑπομονῆς καὶ φιλαδελφίας πνευματικῆς, καὶ περὶ ταπεινώσεως καὶ προσευχῆς ἐκδιδάξας τραυῶς, εἰς γῆν ὑποκλίνας τὸ γόνυ, καὶ δακρύων πλήσας τοὺς ὀφθαλμούς, τὴν Ἁγίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς τὰς ἀχράντους χεῖρας ἐναπέθετο τοῦ Θεοῦ, πολλὰ μετὰ θάνατον θαύματα ἐργασάμενος.

Τὸν γὰρ τὴν σορὸν αὐτοῦ κατορύττειν ἐπιχειροῦντα μαινόμενον ἄνδρα, καὶ διὰ τοῦτο τὴν τῶν μελῶν εἰκότως δεξιόμενον πάρεσιν, εἰς συναίσθησιν ἰθύνοντα, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τοῦ Ἁγίου τύμβῳ μετανοήσαντα, ὑγιᾶ καθίστασι, λιτανεῖα τῶν ἀδελφῶν. Μοναχὸς δέ τις ὑδέρῳ δεινῷ κατεχόμενος ἐν τῷ τοιοῦτῳ προσδραμῶν τάφῳ, ἅμα τῇ εὐχῇ, καὶ τὴν ῥῶσιν ἀπέλαβεν, εὐχαριστῶν ἅμα καὶ δοξάζων τὸν τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ δοξάζοντα Χριστόν, τὸν μόνον ἀληθινόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ἡμετέρων ψυχῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Α μεταθέτον τὸ τῆς ὁμολογίας φρόνημα, ἔχων ἐν Τριαδί σέβειν ἓνα Θεόν, τῶν βασιάνων κατεφρόνησας, Εὐλαγημένος, εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ω μακάριος, ἐν τῇ ἀμώμῳ ὤφθης ὁδῷ, γόνυ εὐγνωμόνως κλίνας τῷ Αὐτρωτῇ, τὴν ψυχὴν σου παραθέμενος, Δεσποτικαῖς χερσίν, εὐωδέστατον θῦμα Αὐξέντιε.

Συστρατιώτης, συνοδοκπόρος καὶ συνδέσμιος, σύμφρων, Εὐστράτιῳ τε καὶ συναθλητῆς, ὁ Ὁρέξης ἀναδέδεικται, συγκληρονόμος τε, τῆς Χριστοῦ Βασιλείας ἐπάξιος.

Ο δὲ ὀρνέου, τῷ Ἡλιοῦ τροφὴν προσνέμων Θεός, οὗτος τὴν σεπτὴν σου κάραν θαυματουργῶν, τοῖς ποθοῦσιν ἀπεκάλυψεν, ὡς πολυπόθητον, πανδαισίαν τῷ κόσμῳ Αὐξέντιε.

Τῆς Ἁγίας.

Πυρὶ τῷ θείῳ, φλεγόμενη πυρὸς ἐκ ἐφρόντισας· ὅθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων θεία ναύματα, παθῶν ἐπήρειαν, Ἀθληφόρε Λουκία ξηραίνουσα.

Θεοτοκίον.

Παρθενομήτορ, ὡς καθαρίν σε καὶ ἀδιαφθόρον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σου, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, ὅλον τὸν ἄνθρωπον, ὁ Λουκίαν δοξάσας ταῖς θαύμασιν.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δακίηλ.

Χεῖλη ἐκπετάσας καθαρά, τὸ θείον εἴκυσας, Πνεῦμα Εὐστράτιε, καὶ ψυχοφθό-

ρων μὲν ἤλεγξας, σεβασμάτων τὴν ἀσθένειαν τὸν ἐν Τριαδί δὲ Θεόν, σέβειν ἐδόησας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν σὴν καρτερίαν οὐκ εἰδὼς, τῇ τῆς φλογώσεως, θεᾶ ὁ Τύραννος, πτοεῖν Εὐστράτιε ὤετο, τὸ ἀήττητόν σου φρόνημα· ἥ καταπτύσας, τοῖς λαοῖς, χαίρων ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφαῖς ὑποθήκαις νευρωθεῖς, ταῖς σαῖς τὸ φρόνημα, Μάρτυς Εὐστράτιε, ἐπὶ τὸν κράβατον ἤλατο, ὁ ἀήττητος Ὁρέστης βοῶν, τοὺς καθαιρέτας τῆς φλογὸς Παῖδας μιμούμενος· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Η πλώσας τὸ σῶμα καρτερῶς, Ὁρέστα ἐνδοξε, σὺ ἐπὶ κλίνης πυρός· συγκατελέχθης δὲ Μάρτυσιν, ἐν Χριστῷ ἀγαλλιωμένος· ἐπανεπαύσω δὲ σκηναῖς, ταῖς ἑρραίνουσαι βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Ἁγίας.

Ημαύρωσας κόρας δυσσεβῶν, καὶ νοῦν ἀλάστορα, καὶ ὑπερήφανον, Λουκία πάνσημε πόνους σου, εὐκλέσιν ἐταπεινώσας, καὶ ἀνυψώθης πρὸς Θεόν, ἐν πίστει ψάλλουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ω φθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον, ἀποκυήσασα, τὸν οὐρανῶσαντα Πάναγνε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ τῆς Λουκίας τὴν σεπτὴν, μνήμην φαιδρύναντα, ὧ βρωῶμεν Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δακίηλ, λεόντων χάσματα ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ ἐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Θείων μετασχεῖν μυσηρίων, ἐπιποθήσας Ἀθλοφόρε, καὶ θεοφανείας τηλαυγοῦς, κατηξιώθης μάκαρ Εὐστράτιε, πρὸς οὐρανοῦς καλούσης σε, τῷ ποθομένῳ ὁμιλῆσαι Χριστῷ.

Τῷ θείῳ βαλλόμενος πόθῳ, πρὸς τὴν ἐντευθεν ἐκδημίαν, καὶ ταῖς τῶν Τυραννῶν θαυπέας, σφοδρῶς ἐλέγξας, μάκαρ Εὐστράτιε, πρὸς τὸ βραβεῖον ἐσπευσας, ἀθλητικῶς τῆς ἄνω κλήσεως.

Σφόδρα γεγηθῶς Ἀθλοφόρε, τῇ χαρμοσύνῃ ἀποφάσει, τῆς τυραννικῆς παραιτίας, τὸν Ἀθλοθέτην σου ἐμεγάλυνες, ὑμνολογῶν Εὐστράτιε, τὸν τοῦ θανάτου καταλύτην Χριστῶν.

Δεύτε φιλομάρτυρες πάντες, τοὺς τῆς ἀπάτης καθαιρέτας, ἱεροῖς Εὐγένιον ὕμνοις, σοφὸν Ὀρέστην τε καὶ Μαρδάριον, καὶ σὺν αὐτοῖς Αὐξέντιον, σὺν Εὐστρατίῳ μακαρίσωμεν.

Τῆς Ἁγίας.

Ως περικαλλῆς καὶ ὠραία, καὶ περιδέξιος παρθένος, τῷ περικαλλεῖ καὶ ὠραίῳ, καὶ ἐκ Παρθένου σεσαρκωμένῳ Χριστῷ, στεφανηφόρος ἔνδοξε, Μάρτυς Λουκία νῦν παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σου Παρθένε· οὐ ταῖς φρυκτωρίαις ἐν δέω, καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισεν, ἢ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, • Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διό • ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν ῥήτορα Εὐστράτιον, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν, Αὐξέντιόν τε σὺν τῷ Μαρδάριον καὶ Ὀρέστην, καὶ τὸν σοφὸν Εὐγένιον, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσαντας, καὶ ἐκτενῶς πρεσβεύοντας, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐνυπόστατον, καὶ Λόγον ὑπερούσιον, καὶ ἰατρὸν τῶν ἀπάντων, Χριστὸν τεκοῦσα Παρθένε, τὰ ἔλκη καὶ τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου θεράπευσαν, τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια, καὶ τῆς καρδίας μου παῦσον, τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Βυζαντος.

Τὴν πεντάριθμον χορείαν, τῶν Ἁγίων εὐφημήσωμεν λαοί, τὸν Σωτῆρα ἀνυμνοῦντες Χριστόν· Εὐστράτιον τὸν καρτερόψυχον, καὶ στερόν Ἀθλοφόρον· σὺν αὐτῷ Αὐξέντιον, Εὐγένιον, Μαρδάριον καὶ Ὀρέστην· ἔτοι γὰρ ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀθλῶντες, τὰς τρικυμίας κατεπάτησαν ἐχθρῶν· καὶ τῷ Σωτῆρι πρεσβεύουσιν, ἰλασμόν καὶ ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, δωρηθῆναι τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι, τὴν μνήμην αὐτῶν.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Ρητορικοῖς ἔπεσιν ὁ Χριστοῦ στρατιώτης, τοὺς ἀνόμους κατέπληξεν· ἀθλητικοῖς στιγμήμασι, τοῦ ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο, Εὐστράτιος ὁ ἔνδοξος, καὶ στερόρος Ἀθλοφόρος, ὁ τὴν στενὴν καὶ τεθλαμμένην

βαδίσας ὁδόν, καὶ εἰς γῆν καταντήσας τῆς αἰωνίου ζωῆς· εἰς ἣν καὶ δυσωπεῖ τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν ἐν τῇ θεῖα σοφίᾳ ἀναφανέντα φιλόσοφον, καὶ ἐν τῷ κάλλει τῶν λόγων ἀπαδειχθέντα ῥήτορα, τὸν ἐν Μάρτυρι μέγαν Εὐστράτιον, ἀθλητικοῖς ἐγκωμίοις εὐφημήσωμεν· συνασπισμὸν γὰρ οὗτος ὁ Χριστοῦ στρατιώτης εὐσεβῆ συστησάμενος, ἐν καιρῷ τῶν πολέμων, τὰ τῶν ἀγῶνων ἄθλα διαταττόμενος, τοῦ ἐχθροῦ ἀφαρπάσας τὴν μάχαιραν, ἐν αὐτῇ ταῦτον κατέτρωσε· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Μαρτύρων ἄριστε, σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στεφανουόβθωσαν παρ' ἡμῶν ἐγκωμίες, οἱ καλλίκοι τῆς ἀληθείας Μάρτυρες. Εὐστράτιος, ὁ τῆς Ἑλλήνων μυθολαστίας στηλιτευτής, καὶ τῆς Χριστιανῶν θεοσοφίας κήρυξ. Αὐξέντιος, ὁ σοφία λόγων, καὶ ὑπομονῇ ἔργων, τυρανικὴν ἐλέγξας ἀθεότητα. Πρὸς ταῦτοις, Εὐγένιος ὁ Θεῷ εὐχρηστος, καὶ τυράννοις ἄχρηστος, διὰ τὴν σωτήριον ὁμολογίαν· καὶ Ὀρέστης, ὁ ἀληθὴς καὶ θαυμαστός, τοῦ Βασιλέως τῶν ὄλων στρατιώτης· μεθ' ὧν καὶ Μαρδάριος, ὁ περιστερῶς ἀμεραιότερος, τὸν φρόνιμον αἰσχύνας ὄφιν, διὰ τῆς χάριτος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰκασίας.

Τὴν πεντάχορδον λύραν, καὶ πεντάφωτον λυχνίαν, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας, φερωνύμως ἐμνήσωμεν, καὶ εὐσεβῶς ἐγκωμιάσωμεν. Χαίροις, ὁ καλῶς ὑπὸ Θεοῦ στρατευθεῖς, ἐν τῇ ἐπουρανίῳ στρατιᾷ, καὶ τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας, ὁ ἐν ῥήτορσι ῥήτωρ, Εὐστράτιε θεόσοφε. Χαίροις, ὁ τὸ ταλαντόν, τὸ ἐκ Θεοῦ σοι πιστευθὲν, ἐπαυξίσας εἰς πλῆθος. Αὐξέντιε μακαίριε. Χαίροις, ὁ τερπνότατος ὄρπηξ, τῆς θεῆς εὐγενείας, Εὐγένιε θεόφρων. Χαίροις, ὁ ὠραῖος τῇ μορφῇ, τῇ δὲ γνώμῃ ὑπέρκαιος, καὶ ἀμφοτεροδέξιος, ὁ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐνδαιτιώμενος ὄλος, πανθλβιε Ὀρέστα. Χαίροις, ὁ στέλβων καὶ διαυγῆς μαργαρίτης, ὁ τοῖς βασάνοις τὰς πικρὰς, χαρμονικῶς ὑπομείνας, Μαρδάριε ἀήττητε. Χαίροις, ὁ ἰσάριθμος χορὸς τῶν φρονίμων Παρθένων· οὓς καθικετεύομεν, πάσης ὀργῆς καὶ θλίψεως λυτρώσασθαι, καὶ τῆς ἀφραΐστου ὑμῶν δόξης,

συμμετόχους ποιῆσαι, τοὺς τὴν ἐτήσιον ὑμῶν, μνήμην γεραίροντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. "Ἐδωκας σημείωσιν.

Κριτὴν δικαιοτάτον, ἐπεγνωκῶς σε κηύσαν, τὸν ἀσώτως βιώσαντα, δυσωπῶ Πανάχραντε, κατακεκριμένον, καὶ ἠπορημένον, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβεραῖ κρίσει Παρθένε, μὴ κατακρίναι με· συντάξαι δὲ τοῖς μέλλουσιν, ἐκ δεξιῶν τούτου ἵστασθαι, ἐκλεκτοῖς δια ἔλεος, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα.

"Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ Πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δολιον, ὡς Δεσπότην κλαιούσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγγων, αὐτῆς προελθόντα· καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνης φιλαίνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰνασίας.

Ἦπερ τὴν τῶν Ἑλλήνων παιδείαν, τὴν τῶν Ἀποστόλων σοφίαν προέκριναν οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, ταῖς βίβλους τῶν ῥητόρων καταλείψαντες, καὶ ταῖς τῶν αἰλιῶν ἐνδιαπρέψαντες· ἐκεῖ μὲν γὰρ, εὐγλωττία ῥημάτων· ἐν δὲ ταῖς τῶν ἀγραμμάτων θεωροῖαι, τὴν τῆς Τριάδος ἐδιδάσκοντο θεωροῖαι· ἐν ἣ ἡ πρεσβεύουσιν ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Καὶ ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, καὶ καρδίαν καὶ ἔννοια, σοὶ τῇ Θεομήτορι προσανέθηκα· τῇ μὲν τὰ πρόσφορα αἴτησαι· τοῦ δὲ τὰ σμικρῆματα, ἀπονέκρωσον· τὴν δὲ, φωταγωγῆσον Δέσποινα· τῆς ἐννοίας δὲ, ταῖς ἀτάκταις κινήσεις ἀοράτως, καταπραΰνον καὶ σῆσον, τῶν ἐγκλημάτων τὸν τάραχον.

Εν σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψε, τανυσθέντα ἢ Πάινσεμνος, ἀπειράνδρος Κύριε ὃν γεννήκεν, αἱματοφύρτοις ἐκπλύνουσα, δακρύοις τὸ πρόσωπον, κέκραγεν ὀδυνηρῶς· Τί τὸ ξένον μυστήριον; ὃ κοσμήσας πρὶν, Οὐρανὸν τοῖς φωστῆρσι, πῶς αἰκόσμως, νῦν ἐμπέπασαι τῷ ξύλῳ, ἄμορφος ἄπνους μακρόθυμε;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηδες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρρίανου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Θυρεῶ εὐσεβείας σε, θωρακίσας ὁ Κύριος, δυνατὸν εἰργάσατο πρὸς παράταξιν, τοῦ δυσμενοῦς ἐξερχόμενον, Θύρσε παναοίδιμε ὃν τῇ λόγχῃ τῆς ἐν σοὶ, καρτερίας κατέαξας, καὶ ἠφάνισας, ταῖς αὐτοῦ μυριάδας, καὶ τῆς νίκης, τοὺς στεφάνους ἀνεδήσω, Μεγαλομάρτυς πολυάθλε.

Τῆς ψυχῆς τὴν λευκότητα, τῷ ὠραίῳ τοῦ σώματος, τῆς ὁμολογίας τε καθαρότητι, Μάρτυς ὑπέφηνας Λεύκιε· διὸ φερωνύμως σε, κλήσει ἐνδοξε Χριστὸς, ἐπὶ γῆς κατελάμπρυνεν· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καλλινίκως δῆνυσας, τοὺς ἀγῶνας Καλλίνικε, προκληθεὶς ὁ ἔμελλες ἔργοις ἔσθθαι· καὶ ἐκμιμούμενος Λεύκιον, ψυχὴν κατελεύκανας, ταῖς τῶν ἄθλων καλλοναῖς, καὶ βασάνων λευκότητι, καὶ τὴν ἄθρον, ἐστηλίτευσας γνώμην τῶν ἀνόμων, καὶ τὸν ζόφον τῆς ἀπάτης, θεία δυνάμει ἐμείωσας. (*)

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

"Ἐδωκας σημείωσιν.

Θύρσος ὁ θαυμασίος, καὶ ὁ θεόφρων Καλλίνικος, καὶ ὁ ἐνδοξος Λεύκιος, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καθομολογοῦντες, πόνους βαρυστάτους, καὶ ἀνευδότες αἰκισμοῦς, ἀνδρειοτάτη γνώμη ὑπέμειναν, καὶ νίκης τὸ διάδημα, ὡς νικηφόροι ἀπέλαβον, συμπολίται γενόμενοι, τῶν αὐτῶν δυνάμεων.

Φιλήμων ὁ μέγιστος, Ἀρρίανος ὁ πανόλβιος, ὁ σοφὸς Ἀπολλώνιος, αἱμάτων τοῖς ρεύμασι τῆς πολυθείας, ἔσθθσαν τὴν φλόγα, πᾶσαν κατήρδευσαν τὴν γῆν, θεωγνωσίας τοῖς θείαις ρεύμασι, καὶ ὄμβροισ τῶν ἰάσεων, τῶν παθημάτων ξηραίνουσι, ποταμοὺς θεία χάριτι, οἱ Καλλίνικοι Μάρτυρες.

(*) Τὰ πρῶτα ταῦτα τρία ἠλλείπουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ.

Ανθη ωραιότατα, ἐν τῷ λειμῶνι ἐξήνθησαν, τῶν Μαρτύρων οἱ ἐνδοξοὶ, τοῦ Πνεύματος πέμποντες, θείαν εὐωδίαν, καὶ τὰς διανοίας, εὐωδιαζόντες πιστῶς, τῶν ἐτησίαις μνήμαϊς τιμώντων αὐτῶν, τοὺς ἄθλους, τὰ παλαισμάτα, τὴν μακαρίαν τελείωσιν, δι' ἧς φῶς τὸ ἀνέσπερον, κατοικοῦσι γηθόμενα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τοῦ Βασιλέως παλαίτιον, δυσωπῶ Πολυῦμνητε· Τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθείου Τριάδος ποιήσον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ αἰμέτητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόνηρον, ἐκλαίει βροῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήτομαι Εὐσπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ.

Μαρτυρικαῖς ἀγλαΐαις τῷ Θεϊκῷ, θρόνῳ παριστάμενοι, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, Ἀθληταὶ λαμπόμενοι ἡμᾶς, τοὺς ὑμνοῦντας τὴν ὑμῶν μνήμην φωτίσατε.

Κάλλος τὸ θεῖον ποθοῦντες, βίου τερπνά, εἰς οὐδὲν ἠγήσασθε, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, καὶ θανόντες σώματι ζωὴν, ἀτελεύτητον εὐρεῖν κατηξιώθητε.

Τῆς ἀθείας τὴν πλάνην θεοπρεπῶς, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, στηλιτεύσαντες πολλῶν, πόνων ὑπέμεινατε πυρὰν, καὶ τὴν ἀπονον ζωὴν, νῦν ἀπειλήφατε.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτίσι τοῦ πανουργοῦ, ἐλλαμφθεὶς σὺ Πνεύματος, ἀθείας τὸ βαδύ, σκότος ἐξηφάνισας Χριστοῦ, ἀθλοφόρε θάυμαστε, θύρσε μακάριε. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀπερίγραπτον Λόγον περιγραπτὸν, γεγονότα σώματι, ἀπεκύησας Ἀγνή· ὃν δυσώπει ρύσασθαι φθορᾶς, καὶ παθῶν ἐπαγωγῆς, τοὺς σὲ δοξαζόντας.

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Τὸ σῶμα ξέοντες δεινῶς, οἱ τοῦ σκότους προστάται, λογισμοῦ σου τὸν τόνον, οὐκ ἐχαίνωσαν στοργῇ, τῇ θείκῃ δυνατῶς, ἐν ἀγάπῃ, θύρσε κρατυνόμενον.

Υπῆρξε Μάρτυς θάυμαστή, ἡ ἀθρόα σου ὄντως, πρὸς τὸν Κύριον πίστις! δι' ἧς ἤσχυνας ἐχθρῶν, κακοπιστίαν βροῶν, ὦ Φιλήμον· Δούλος Χριστοῦ πέφυκα.

Πρὸς πάλιν Μάρτυς τοῦ ἐχθροῦ, θάρσαλέως ἐξῆλθες, οὐκ ἀσπίδα, οὐ δόρυ, ἀλλὰ πίστιν ἀρράγῃ, ἐνθέως θωρακισθεὶς, καὶ ἀνδρείως, τοῦτον κατηδάφισας.

Εφέσει θεία κρατυνθεὶς, τὴν θεογενεσίαν, οὐρανόθεν κομίζῃ, δι' ὕδατος μυστικῶς, Φιλήμον μάρτυς Χριστοῦ, πρὸς ἀγῶνας, θείου δυναμοῦσάν σε. Θεοτοκίον.

Εν δύο φύσεσιν ὁ εἷς, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐξ ἀγῶν σου αἱμάτων, σαρκωθεὶς θεοπρεπῶς, προῆλθε τοὺς ἐξ Ἀδαμ, διασωζῶν, Πάναγνε χρηστότητι. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εὐσεβείας θυρεῶ, περισκεπόμενοι καλῶς, καὶ τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ, ἀναλαβόμενοι στερεῶς, τὰς παρατάξεις κατέβαλον τοῦ Τυράννου, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀξιάγαστοι· καὶ στέφος παρ' αὐτοῦ ἀναδησάμενοι, κηπητικῶς χορεύουσιν ἀπαύστως, μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, καὶ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσωποῦσι, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ιερῶς ἐναθλοῦντες οἱ ἱεροὶ, Ἀθλοφόροι Κυρίου τοὺς αἰκισμοὺς, τὰς ξέσεις τοῦ σώματος, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, ἀδιστακτῶ πιστεῖ, ἀνδρείως ὑπέμειναν, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὸ θράσος, τελείως κατέβαλον· ὅθεν ἰαμάτων, θωρεῶν εἰληφότες, ἰῶνται τοὺς κείμενους, καὶ λυτροῦνται κακώσεως, τοὺς βροῶντας ἐκάστοτε· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς εὐορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύννας ὁ μαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, ἢ ποῦ καταφεύξομαι, ἀλλ' οὐδ'

ἄλλην ἐλπίδα, πλήν σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος! διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σέ τὴν πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ, Ἡμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι εἰς σέ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ τὸν πάντων Δεσπότην καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἄμναις θρωοῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ἐβόα σοι. Οἶ μοι Υἱέ! πῶς πάσχεις, καὶ φέρεις μακρόθυμε, παρὰ τῶν ἀγνωμόνων, ὄνειδη καὶ θάνατον, σῶσαι τῶν ἀνθρώπων, πεπτωκυῖαν τὴν φύσιν, καὶ ῥύσασθαι κακώσεως, καὶ πταισμάτων συμπτώσεως· διὰ τοῦτο κραυγάζω σοι. Ἀνάστηθι ταχὺ ἐκ νεκρῶν, ὡς ὑπέσχου Λόγε πρὸ τοῦ πάθους σου, καὶ περιστάσεως πάσης, τὴν ποιμνὴν σου λύτρωσαι (*).

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Τὸν μόνον εὐσπλαγγνον, τὸν μόνον Κύριον, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων ὁμολογεῖν, Μάρτυρες ποθήσαντες, διὰ βασιάνων τὴν αὐτοῦ, Βασιλείαν ἀπειλήφατε.

Στρεβλώσεις σώματος, πυρὸς ὀρμήματα, καὶ θηρῶν καὶ θαλάσσης κεανικῶς, ἤνεγκας πανόλβις, καὶ δυναστείαν τοῦ ἐχθροῦ, Μάρτυς Θύρσε καταβέβληκας.

Εχθρὸν ἀλάστορα, τῷ ἐκνευρίζεσθαι, ἐξεγεύρισας μάκαρ καὶ τὴν ὁδὸν, Μάρτυς Ἀπολλώνιε, τοῦ μαρτυρίου εὐσταλῶς, ἐπορεύθης θείῳ Πνεύματι.

Αγῶνων στίγμασι, καλλωπιζόμενος, τὴν ψυχὴν φαιδροτέραν ἡλιακοῦ, φέγγους ἀπετέλεσας, ὡς ἀθλοφόρος τοῦ Χριστοῦ, στρατιῶτα Μάρτυς Λεύκιε. Θεοτοκίον.

Μητέρα ἀνανδρον, Παρθένον ἄμωμον, ἀδιάφθορον Κόρην ἐν γυναιξί, μόνην σε γινώσκωμεν, εὐλογημένη Μαριαμ, τῶν ἀνθρώπων ἢ βοήθεια.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ταῖς θειοτάταις θεολαμπῶς, Πνεύματος ταύγαῖς ὡς ἀληθῶς, πεπυρσευμένοι διήλθετε, τὸ τῆς ἀθείας ἄστατον πέλαγος, καὶ θείαν πρὸς γαλήνην διεβιβάσθητε.

(*) Τὸ Σταυροθεοτοκίον τοῦτο εἶχε πρότερον, τὴν μὲν ἀρχὴν οὕτω. Τὸν Θεὸν καὶ Δεσπότην καὶ... τὸ δὲ τέλος, ἑλλειπὲς καὶ ὀλίγον παράχρητον· ὡς, διὸ σὺν τούτοις κραυγάζω σοι. Ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ λύτρωσαι τὴν ποιμνὴν σου, ἐκ πάσης περιστάσεως. Διὸ, ἀνακληρωθὲν τὰ ἐλλείποντα, μετεποιήθη μικρὸν ἐπὶ τὸ ἐρυθρότερον, ὡς ἀνωτέρω.

Περισυρόμενοι ἐν τῇ γῇ, Μάρτυρες πανεύφημοι δεινῶς, καὶ ταῖς αἰκίαις βαλλόμενοι, τῶν ἐπουρανίων γερῶν ἐτύχετε, Ἀγγέλων συμπολιταὶ νῦν χρηματίζοντες.

Κατατεινόμενος καὶ πολλαῖς, Θύρσε προσβολαῖς τῶν δυσχερῶν, περικυκλούμενος ἔφερες, θείαις συμμαχίαις ἀναδεικνύμενος, ἀνώτερος παντοῦ εἶδους κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα ταῦ κόσμου ἀγαθῆ, ὁμολογοῦντας διάσωσον· σὲ γὰρ προσασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτῆμεθα τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

ᾠδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Ταῖς αὔραις κινούμενοι, θείου Πνεύματος σοφοί, τὰ τῆς ψυχῆς ἀγώγιμα, εἰς νοητοὺς λιμένας περιχαρῶς, ἐσώσατε Μάρτυρες, ἀπολαύοντες ἅμα τῆς θείσεως.

Βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίου ἑαυτοῖς, περιποιεῖσθε ἔνδυμα· τῇ δὲ ἐκδύσει Μάρτυρες τῆς σαρκὸς, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ἐστολίζεσθε δόξῃ καλλυνόμενοι.

Φιλῆμων καὶ Λεύκιος, Ἀπολλώνιος ὁμοῦ, καὶ Θύρσος ὁ αἰοίδιμος, ἢ τετρακτύς ἢ θεία καὶ φωταυγής, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, ἐν μεθέξει αὐτῶν κατεπλούτησαν. Θεοτοκίον.

Οπάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ὡς Θεός, καὶ ὀρωμένης κτίσεως, σωματωθεὶς προῆλθε σὲ ἐκ γαστροῦ, τηρήσας σε ἀφθαρτον, ὡσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου Μητροπάρθενε. Ὁ Εἰρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψημένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένισου προσδραμῶν, βοῶ σοι. Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε. Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοὺς φωστήρας ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας, συνελθόντες σήμερον, ἐν ἐγκωμίοις ἱεροῖς, ἀνευφημοῦντες ὑμνήσωμεν, ὡς ἀθλοφόρους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθληταὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λευκίου, καὶ Καλλινίκου.

Στίχοι.

Οὐ δένδρινόν σε, Θύρσε, θύρσον ὁ πρίων;
Πρὸ τῆς τελευταίας εὐρεν, ὡς ῥᾶστα πρίσαι.

Ὁ πνεῦμα λευκός, Λεύκιος, τμηθεὶς ξίφει,
Τὸ σῶμα βᾶπτει φοιγικουὺν ἐξ αἱμάτων.

Ὁ Καλλίνικος, ἐκκοπεῖς τὸν αὐχένα,
Υπῆρξε Καλλίνικος ἐκ τῶν πραγμάτων.

Πρίσιν ἀλύξας Θύρσε, δάνες δεκάτη γε τε-
τάρτη.

Ὅσοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δακίου βασιλείας, καὶ Κουμβρικίου ἡγεμόνος, διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινουόντος, ἐν τοῖς μέρεισι Νικομηδείας καὶ Νικαίας καὶ Καισαρείας τῆς κατὰ Βιθυνίαν. Αὐτομολήσας δὲ ὁ Ἅγιος Δεύκιος, προσῆλθεν αὐτῷ, τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν, καὶ τὴν τῶν εἰδῶλων ματαιότητα ἐκφαυλίζων. Κρεμασθεὶς οὖν προστάξει τοῦ ἡγεμόνος, καὶ καταξανθεὶς τὰς σάρκας δεινῶς, καὶ στερρῶς ἐπιμένων τῇ ἀσθεῖ τῶν Χριστιανῶν πίστει, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Εἶτα ποιούμενου τοῦ ἡγεμόνος ἐπὶ τὸν Ἑλλησποντον τὴν πορείαν, ὁ μέγας ἐν ἀθληταῖς Θύρσος ὑπήντησεν αὐτῷ, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ἀνακηρύττων, καὶ τὸν Τύραννον διελέγων, ὅτι τοῖς μὴ οὔσι θεοῖς ἀλόγως τὸ σέβας προσέμει. Ὅθεν πῦξ παίεται, καὶ τὰ σφυρὰ συνθλάται, καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας δεσμεῖται καὶ συντρίβεται, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν διαπερναῖται τὰ βλέφαρα, καὶ αὐτοὺς τοὺς ὀφθαλμούς ἐκκεντᾶται, καὶ στροβίλοις χαλκοῖς συνθλάται τοὺς πόδας, καὶ κατὰ τοῦ νώτου μολυβδὸν ἐπιχέεται ζέοντα· ὃς ἐπιχεθεὶς, μᾶλλον τοὺς ὑπηρετάς, ἢ τὸν Ἅγιον ἐβλαψεν. Ἐπει δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐκ πάντων τῶν προσεχθέντων αὐτῷ δεινῶν ἀσθενῶς διφυλάχθη, μεσολαβεῖται δεσμοῖς σιδηροῖς. Καταστρέφει δὲ διὰ προσευχῆς πάντα τὰ τῶν εἰδῶλων σεβάσματα. Εἶτα ἐν ἀγγίῳ τινί, πλήρει ὕδατος, κατὰ κεφαλῆς βάλλεται, ὅπερ ἀερίῳ εὐθείας· καὶ ἀπὸ ὀξυγώνου τοίχου ῥίπτεται, ὑποστρωθέντων τῷ ἰδάφαι, ἐν ᾧ κατανεχθῆναι ἐμελλεν, ἦλων ὀξίων καὶ σιδηρῶν ἀκμῶν, καὶ ἐκ τούτων τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἀβλαβῆς διφυλάχθη.

Μετὰ ταῦτα, τοῦ Κουμβρικίου καὶ Σιλβανου τὴν ἑαυτῶν ζωὴν κακῶς ἀπορρήξαντων, διαδέχεται τὴν ἡγεμονίαν Βάβδος· ὃς τὸν Ἅγιον τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἀντεχόμενον, εἰς σάκκον ἐμβαλὼν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπέριψε. Τοῦ δὲ σάκκου διαρραγέντος, Ἄγγελον ἐπιστάσις, ἀπικομίσθη πρὸς τὴν χερσὸν ὁ Ἅγιος. Εἶτα αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ αὐτὸς διὰ προσευχῆς τὰ ξόανα καθαίρει, καὶ ἀγρίοις θηρίοις εἰς βορὰν προετίθη, οἷς ἀπήμαντας διέμεινε. Καὶ αὐτὸς τύπτεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς διαιρηθῆναι τὰς σάρκας αὐτοῦ, καὶ εἰς γῆν ἀποπίπτειν· ἔνθα καὶ τὸν Ἅγιον Καλλίνικον ἐπισπᾶται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἱερέα τῶν εἰδῶλων ὑπάρχοντα, διαλογοσάμενον, ὅτι μείζων πάντων ἐκεῖνος Θεός, οὗ τῇ ἐπικλήσει τὰ εἰδῶλα καταπίπτουσιν. Ἐν γὰρ Ἀπολλωνίᾳ γενόμενος ὁ Ἅγιος Θύρσος, τὰ τῶν ματαίων θεῶν ἀφιδρύματα διὰ προσευχῆς κατέσεισε, καὶ εἰς γῆν κατέβαλε. Ταῦτό δὲ τοῦτο θαυματουργήσας καὶ ὁ Ἅγιος Καλλίνικος, καταβαλὼν τὸ εἰδῶλον, ὅπερ εἰσέβουτο, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Θύρσος, ἐν κιβωτίῳ βληθεὶς, ὥστε διαπηθῆναι πρίονι, καὶ τῶν ὑπηρετῶν μὴ δυνηθέντων μετακινήσαι τὸν πρίονα, ἀβλαβῆς ὁ Ἅγιος διέμεινε· ἔνθα τὴν ψυχὴν παρέθετο τῷ Θεῷ, ἄνωθεν αὐτῷ προσγενομένης φωνῆς, καὶ παραδηλούσης τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ ἀγαθά. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Συναξίς ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι πληρῶν τῶν Ἑλενιανῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρρίανου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχ. Ἐτερπεν αὐλοῖς πρὶν Φιλῆμων τῆς φίλης.
Τανῦν δὲ τμηθεὶς, τέρπεται τέρψιν ξένην.

Ἀπολλώνιον, υἱὸν Ὑψίστου θέσει,
Κτείνουσιν υἱοὶ τῆς ἀπωλείας ξίφει.

Τὸν Ἀρρίανὸν ἐργάται πονηρίας,
Ἔργων θαλάσσης δεικνύουσιν ἀφρόνας.

Ὅσοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλείας, καὶ Ἀρρίανου ἡγεμόνος τῆς Θυβαίδος ἐν Αἴγυπτο, τῆς μητροπόλεως Ἀντινῶν. Ὁ δὲ τῆς Μαρτυρίας αὐτῶν τρόπος γέγονε τοιοῦτος. Ἐπτά καὶ τριάκοντά τινων Χριστιανῶν συσχεθέντων, καὶ προσαχθέντων τῷ ἡγεμόνι, εἰς ἐξ αὐτῶν, Ἀπολλώνιος τὸνομα, τῇ τάξει τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀναγνώστης ὢν, ἀπειλούμενος βιασάνους καταπλαγεῖς, χρυσίους ἐπέδωκε τίσσaras Φιλῆμονι τῷ γεραύλῃ, τοῦ ἐσκουασάμενον, ὑποκριθῆναι τὸν Ἀπολλώνιον, καὶ ἀντ' αὐτοῦ θυσίαν προσεργεῖν τοῖς εἰδῶλοις, ἐπιδοῦς αὐτῷ ἄμα καὶ τὰ οἰκεία ἱμάτια. Ὁ δὲ, τῇ περιβολῇ τῶν ἱματίων τοῦ Ἀπολλωνίου, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν περιεβάλετο· καὶ συγκαλυφάμενος εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον· καὶ θῦσαι ἐπιτραπίς, τὸν Χριστὸν ὁμολόγησε.

Τοῦ δὲ ἡγεμόνος κελεύσαντος ἀχθῆναι τὸν Φιλῆμονα καὶ αὐλῆσαι, ὅπως διὰ τῆς μελωδίας γοητευθεὶς ὁ ἀντιλέγων, καὶ τὰ παρόντα νομίσας καλὰ, τὴν πίστιν μεταβῆται, καὶ τοῖς δαίμοσι ἐπιθύσῃ, ἐγνώσθη ὁ Φιλῆμων, ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ τὸν Ἀπολλώνιον ὑποκρινόμενος. Ὡς δὲ, πολλὰ παραινούντων αὐτῷ, καὶ πρὸς ἀρνησίαν ἐκκαλουμένων τοῦ Χριστοῦ, οὐκ ἐπίεσθη, ἀλλ' ὠνειδίσθη παρὰ τοῦ ἡγεμόνος, ὅτι μάτην ποιεῖ, μὴ πρότερον προσελθὼν τῷ Βαπτισματι τῶν Χριστιανῶν, (ἀπείργεται γὰρ, φησὶ, Χριστιανῶς συναριθμεῖν ἑαυτὸν, τὸν μὴ τοῦ Βαπτίσματος μετέχοντα) εὐξαμένου αὐτοῦ, ὑετὸς κατηνέχθη ἐπὶ μόνου αὐτοῦ· ὡς πάντας μὲν θαμβηθῆναι τοὺς παρεστώτας, αὐτὸν δὲ τὸν Ἅγιον Φιλῆμονα πληροφορίαν λαβεῖν, ὅτι μηδενὸς τολμῶντος διὰ τὸν φόβον τοῦ ἡγεμόνος τοῦ βαπτίσει αὐτὸν, ἄνωθεν αὐτῷ κατηνέχθη τὸ Βάπτισμα. Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν αὐλῶν πῦξ, (οὗς τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐπέδωκεν, ὅτε τοὺς χρυσίους ἐδέξατο παρ' αὐτῆ, τὰ ἀλλήλων ὑποδυσάμενοι προσώπα) καὶ πυρὸς κατελθόντος οὐρανόθεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Ἀπολλωνίου καταφλέχθησαν, καὶ ἀπώλοντο οἱ αὐλοὶ.

Συνεσχέθη δὲ καὶ Ἀπολλώνιος, ὡς αἴτιος γενόμενος τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως τῷ Φιλῆμονι· καὶ ἀχθεὶς πρὸς τὸν ἡγεμόνα, τῶν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀνεκήρυξε. Διὸ τέμνεται τὰ νεῦρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ καθ' ὅλης τῆς πόλεως σύρεται. Ὁ δὲ Φιλῆμων, εἰς φυτὸν ἐλαίας κρεμασθεὶς, τοξεύεται. Τὰ δὲ βέλη αὐτοῦ μὲν οὐχ ἤψαντο, ἐν δὲ ἐνεχθέν πρὸς τὸν ἡγεμόνα, ἐξικέντησεν αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμὸν· ὃν ὁ ἄγιος Φιλῆμων κατίσθησεν ὑγιῆ, προσιπῶν αὐτῷ, ὅτι μετὰ τὸ Μαρτύριον αὐτοῦ, χοῦν ἐκ τῆς σοροῦ λαβῶν, ὑγιῆ τὸν ὀφθαλμὸν ἀπολήψεται. Τὰς κεφαλὰς οὖν ἀμφοτέρων τμηθέντων, τοῦ τε ἀγίου Φιλῆμονος καὶ Ἀπολλωνίου, ὁ ἡγεμὼν μεθ' ἡμέρας, ἔνθα κατετίθησαν οἱ ἄγιοι, παραγενομένου, κατὰ τὴν τοῦ ἀγίου πρόβῃσιν, γέγονεν ὑγιῆς· ὅθεν αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πιστεύουσι τῷ Χριστῷ καὶ βαπτίζονται.

Τούτου δὲ μεταπεμφάμενος, ὁ Βασιλεὺς Διοκλητιανός, καὶ πεδήσας σιδηροῖς, καὶ λίθον ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ περιθεὶς, ἐν χάσματι κατέχωσε γῆς. Ὁν παραδόξως σὺνθέντα, ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτὸν θαλάσσης ἐν τοῖς Βασιλείοις, μάγον εἶναι οἰθεῖς, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπέριψε μετὰ τῶν Προστικτόρων, πιστευσάντων καὶ αὐτῶν τῷ Χριστῷ.

Συνοκομίσθη δὲ τὸ τοῦ ἁγίου Ἀρρίανου λείψανον ὑπὸ τῶν παίδων αὐτοῦ, ἐπὶ νώτου δελφίνου ἐποχομένου, κατὰ τὴν τοῦ ἁγίου πρόρρησιν, καὶ ἐτάφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν τεσσαύρων Προτοκτόρων, τῶν συναθλησαντων τῷ ἁγίῳ Ἀρρίανῳ.

Στίχ. Βάπτισμα πόντος τοῖς Προτίκτορσι ξένον, Φοροῦσι σάκκου, ὡς στολαῖς ἐμφωτίους.

Μετὰ τὸ βασανίσαι τοὺς ἁγίους διάφοροι τιμωρίαις ὁ Διοκλητιανός, ἐρρίψε καὶ τὸν ἁγίον Ἀρρίανόν εἰς βαθὺν βόθρον τῆς γῆς δεδιμένον, καὶ ἐσκίπασε τὸν βόθρον μετὰ τοῦ χώματος, καὶ ἔστησεν ἐπάνω τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἐπέτρεψε παίξιν τοὺς στρατιώτας, λέγων· Ἴδωμεν, εἰ ἔλθῃ ὁ Θεὸς τοῦ Ἀρρίανου, καὶ ἐκβάλῃ αὐτὸν τοῦ βόθρου τούτου. Καὶ ἀπειλῶν πρὸς τὰ βασίλεια, ἀπῆλθε πρὸς τὴν κλίνην αὐτοῦ, καὶ βλέπει τὰ σίδηρα καὶ τὸν λίθον, ὃν ἐφόρει ὁ ἁγιος Ἀρρίανός, ἀπρωρημένα ἐν τῇ κλίνῃ αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἀρρίανόν κείμενον ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐφοδῆθη, ὑπολαβὼν αὐτὸν μάγον εἶναι. Τότε ἐρρίψεν αὐτὸν ἐν τῇ θαλάσῃ, μετὰ τῶν πιστευσάντων σὺν αὐτῷ Προτοκτόρων, καὶ οἱ δελφίνες λαβόντες τὰ λείψανα, εἰς πέντε σάκκου ἐμβληθέντα, ἐξήγαγον εἰς τὸν αἰγιαλὸν Ἀλεξανδρείας. Καὶ γνωρίσαντες αὐτὰ οἱ δούλοι τοῦ Ἀρρίανου, κατέθηκαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, κηδεύσαντες ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβεραῖς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, ἧς παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλόανθρωπος Κύριος.

Στίχ. Ἐσεισας, ἀλλ' ἔστησας αὖθις γῆν Λόγε. Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἶκτος ἐστὶ τὸ πλεόν.

Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἐπομβρήσῃσιν ἐνθίας κατεσθέσατε, πολυθεῖας κάμινον, ἀναπτόμενοι, θεῖκῃ στοργῇ περιχαρῶς, καὶ νῦν μελωδεῖτε ἐκτενῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν διώκοντα τῇ θεῖᾳ συλλαβόμενοι, σαγήνη ἀξιάγαστοι, ἀνειλκύσατε, ἐκ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ Χριστῷ, προσήξατε ψάλλοντα θερμῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συνεσεῖσατε τῆς πλάνης τὰ θεμέλια, ἀσαλευτον προαίρεσιν, ἐνδεικνύμενοι, καὶ ἀνδρείαν γνώμην Ἀθληταί· καὶ νῦν μελωδεῖτε εὐσεβῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίαν.

Ἐπερ λόγον σου ἡ σύλληψις Θεόνυμφε· Θεὸν γὰρ Λόγον τέτοκας, τὸν ῥυόμενον ἀλογίας πάσης τοὺς βροτοὺς, καὶ λόγον παρέχοντα βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Θυρεῶ εὐσεβείας περισκεπόμενοι, καὶ Σταυρὸν ὡσπερ δόρυ ἀναλαβόμενοι, φάλαγ-

γας ἐχθρῶν, ἀοράτων ἐκόφατε, Μάρτυρες ἐν θεῶς, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες.

Ἐκκαίόμενος φίλτρῳ τοῦ Παντοκράτορος, ὑπεισηλθες ἀνδρείως Μαρτύρων σταδίων, καὶ καρτερικῶς, ἐναθλίσας κατέρραξας, δράκοντα τὸν μέγαν, Φιλήμον ἀθλοφόρε.

Ἐποβρύχιον δεῖξας ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, τῷ βυθῷ τῆς ἀνδρείας καὶ καρτερίας σου, ὦ Ἀρρίανέ, Βασιλείας ἤξιώσαι, ἀπαρασαλεύτου, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε, τοῦ ἁγέλου τὸ Χαῖρε πίστευ βρωμέν σοι· μόνῃ τὴν χαρὰν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἐκύησας, Κεχαριτωμένη, αἰεὶ εὐλογημένη.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις θρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας· ἀπαντα γὰρ θράς Χριστέ, μόνῳ τῷ βουλεύσθαι· Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Χριστοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίζοντες, πείραν πολλῶν ὑπέστητε βασάνων Μακάριοι· κεφαλὰς δὲ τμηθέντες συνήφθητε, τάξεσιν οὐρανίαις, δόξῃ λαμπόμενοι, καὶ ταῖς θεῖκαῖς μαρμαρυγαῖς ὠραϊζόμενοι.

Ἐκ σῶν αἱμάτων πορφύραν ἔβαψας, Θύρσε σοφῆ καὶ ταύτην εὐκλεῶς στολισάμενος, καὶ ὡς σκῆπτρον κατέχων τὸν θεῖον Σταυρὸν, πᾶσι σὺν ἀθλοφόροις, ἐπαγαλλόμενος, νῦν συμβασιλεύεις τῷ Χριστῷ θεομακάριστε.

Ἐμῶν μακάριοι κατεπλάγησαν, ἀγγελικαὶ Δυνάμεις τοὺς ἀγῶνας, τὰ στίγματα, τὰς ἐνστάσεις, τὸν βίαιον θάνατον· ὡς συμπεριπολοῦντες, μνείαν ποιήσασθε, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ὑμῶν μνήμην Πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ἀνθρώπων ἐν ὁμοιώματι, σοῦ ἐκ γαστροῦ ὁ Λόγος καθωράθη τικτόμενος, καὶ Μαρτύρων πληθὺν ἐπεσπάσατο, πάθη καθυπομείνας, ὁ υπεράγαθος, ἀχραντε Παρθένε, Μαριάμ θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ ἄγγελων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις, Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'·
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Σκέυος ἱερώτατον, Πνεύματος Δείου γεγένησαι, τὴν ψυχὴν καθραίνεσθαι, παθῶν ἱερώτατε· ἔνθεν χρίσμα Δείον, ἅγιον ἐδέξω, Ἀρχιερεὺς σὺ γεγονώς, καὶ ποδηγέτης λαοῦ Δεόφρονος, καὶ μάρτυς ἀπαράτρωτος, τοῦ δι' ἡμᾶς πάθη φέροντος, καὶ ἀπάθειαν βλύσαντος, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε.

Σώματος ἠλόγησας, αἰκίζομένου ταῖς μάστιξι, καὶ πυρὶ προσεγγίζοντος· τὸν νῦν γὰρ προσήλωσας, ἀνεικάσῃ πόθῳ, τῷ ὠραιότατῳ, κάλλει τῷ Δείῳ ἐραστῷ· ἢ τῷ γλυκίῳ ἐτρώθῃς ἔρωτι, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, Ἀρχιερέων ἀγλαΐσμα, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σε, τεθεαμένη τελέσασθαι, ἢ καλῶς σε κηύσασθαι, τὸν ἴσον ποδῆσασθαι, διανύσαι δρόμον, σοὶ περιπλακείσαι, μέσον τοῦ σκάμματος σοφῆ, καθάπερ δαίμαλις ἀποσφάττεται· μεθ' ἧς σε ἰκετεύομεν, ὑπὲρ ἡμῶν Ἐλευθέριε, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἐκδυσώπει πανόλβιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ιερεὺς ἐννομώτατος, μέχρι τέλους ἐχρημάτισας, μάκαρ Ἐλευθέριε· ἱερουργῶν γὰρ τὰ Δεία καὶ ἄρρητα μυστήρια, τὸ αἷμά σου ἐξέχεας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Δύμα εὐπρόσδεκτον σεαυτὸν προσήγαγες. Διὸ παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων σὴν αἰσεβαστον μνήμην· καὶ τοὺς αὐτὴν γεραίροντας ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰ δὲ βούλει παιῆσαι Εἴσοδον, λέγε.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἢ Ἀμναῖς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτην δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε Δαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίθον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὠφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκίνησε, καὶ προσε-

φθέγγετο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρη μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτὴς μου καὶ Θεός;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῆς Ἐκκλησίας προσταίτης Πάτερ γενόμενος, ὡς Εὐανθίας γόνος, τῆς Δεόφρονος ὄντως, καὶ μύστης Ἀποστόλων ὡς ἀληθῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέφεις λαοὺς, τοὺς πρὶν ἀφρόκως τὸ σέβας οἶα Θεοῖς, ἀπονέμοντας τοῖς Δαίμοσιν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Τῶν ἐπιτόκων γυναιῶν Πάτερ κηδόμενος, Ἐλευθερίαν δίδως, τῷ Ναῶ σου φοιτώσῃς· εὐπλοῖαν δὲ πάλιν ἄλλοις Δερμῶς, ἐξαιτούσιν ἐπέδωκας· καὶ τοῖς νοσοῦσιν ὑγίαν σὺ χορηγεῖς, διαλάμπων ἐν τοῖς Δαύμασιν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Τοῦ Μαρτυρίου τοὺς ἄθλους στερρόως ὑπήνεγκας, Ἀδριανῆ μὴ πτηξας, ταῖς δορυμείας κολᾶσεις, ἔρωτι τοῦ Κτίστου ὄλος ἀλούς, Ἐλευθέριε πάνσοφε· καὶ τὴν τεκουσάν σε συναθλον προσλαβὼν, ἀνεληλυθας γηθόμενος.

Δόξα, Ἦχος, πλ. δ'.

Τῆς ἱεραρχίας σου Ὅσιε Πάτερ, τὴν στολὴν ἐφοίνιξας, ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου. Ἐν μέσῳ δὲ τοῦ σταδίου ἀνδρικῶς τελεωθέντα ἰδοῦσά σε, ἐπιπεσοῦσα ἠσπάζετο τὸ γλυκὺ τέκνον, ἢ καλῶς γεννησαμένη καὶ θρεψαμένη σε· διὸ καὶ τμηθεῖσα τῷ ξίφει, εἰς οὐρανίους θαλάμους μετὰ σοῦ συνεισηλθεν. Ὁ μακαρίας Μητρός! ὦ μαστῶν ἱερῶν! οὐς ἐθήλασας μάκαρ Ἐλευθέριε, καὶ τῆς φύσεως τὸν Πλάστην ἐπέγνωσ· Σὺν αὐτῇ οὖν πρέσβευε, ἐλεθηῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον.

Ιερέων ποδῆρει κατακοσμούμενος, καὶ αἱμάτων τοῖς ρείθροις ἐπισταζόμενος, τῷ Δεσπότη σου Χριστῷ μάκαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφῆ, καθαιρέτα τῷ Σατᾶν. Διὸ μὴ παύση πρεσβεῦων, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν μακαρίαν σου ἄθλησιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Χαῖρε πύλη Κυρίου (*).

(*) Ἰστίον, ὅτι τὸ μὲν πρῶτον Δοξαστικὸν κῆται καὶ ἐν τῷ χειρογράφῳ· τὰ δὲ Ἀπόστιχα μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ Ἀπολυτικίου, ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ νεοεπωπώτου Τυπικοῦ τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανὼν τῆς Ὁκτωήχου, εἰς, καὶ τοῦ Ἁγίου, δύο. Ὁ παρῶν φέρει ἀκροστιχίδα.

Παθῶν ἐλευθέρον με δεῖξον παμμακάρι. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ωδὴν ἐπινίκιον.

Παθῶν ἀμαυρότησι δεδουλωμένον, παιδραῖς ἰκεσίαις σου, Μάρτυς Ἐλευθέριε, νῦν ἐλευθέρωσον, ὅπως ὡς δούλόν σε Χριστοῦ, θείαις ὑμνήσω ᾠδαῖς.

Αθλήσεως ἔλαμπας, καθαρωτάταις, αὐγαῖς ἱερώτατε, ἐπιχώσας αἵματι, τὴν ἱεράν σου σολὴν, καὶ γέγονας φωτοειδής, διὰ τῆ Πνεύματος.

Θεῶ προσκολλώμενος, καθαρωτάτῳ, νοῖ ἐκ νεότητος, σαρκικοῦ φρονήματος, ψυχὴν ἐμάκρυνας, καὶ τῶν θαυμάτων θαυσιλῆ, χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Ως θρόνος πυρίμορφος, τὸν Κτίστην φέρεις, ὡς ἔμψυχος Θάλαμος, καὶ τερπνὸν Παλάτιον, τὸν Βασιλέα χωρεῖς, γεγόμενον ὅπερ ἡμεῖς, θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Θρόνῳ τῆς δόξης Κυρίου παρεστηκώς, σὺν Ἁγγέλων τάγμασιν, Ἐλευθέριε σοφέ, τοὺς ὑμνοῦντας πόθῳ σε αἰεὶ, ἐλευθέρωσον παθῶν ταῖς ἰκεσίαις σου.

Εκλελεγμένος ἐκ βρέφους σὺ τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἐνδοξε, ὡς περ παλαι Σαμουὴλ· καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι χρισθεῖς, ὡς σοφὸς Ἀρχιερεὺς λαὸν ἐποιήσας.

Γερούργος μυστηρίων τῶν τοῦ Χριστοῦ, γεγὼνως ἐλάμπρυνας, τὴν στολὴν τὴν ἱεράν, μαρτυρίου αἵματι Σοφέ, ἐν σταδίῳ καρτερῶς ἀγωνισάμενος.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγάγων, Θεὸς Λόγος πάναγνε, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκαίωται· διὸ, Θεοτόκον σε πιστοὶ αἰεὶ δοξάζομεν.

Ωδὴ γ΄. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Υπὲρ Χριστοῦ παθεῖν ἐλόμενος, ἀληθόνας φέρεις τῷ σώματι, ἐνδυναμένος Σοφέ, ταῖς ἐδύναϊς καὶ θλίψεσιν· διὰ ταῦτα τὴν ἀνώδυνον, ζωὴν νῦν ἀπέειλησας.

Θερμῷ τῷ πόθῳ τοῦ ποιήσαντος, Ἀθλητὰ θεόφρον κρατούμενος, τῷ πυρωθέντι σεαυ-

τὸν, ἐπιρρίπτεις τεχνασμάτι, ὁρσιζόμενος τοῦ Πνεύματος, πυρὶ Ἐλευθέριε.

Εν ἱερεῦσιν ἱερώτατος, καὶ ἐν Μάρτυσι Μάρτυς στερρότατος, ἀναδειχθεὶς στέφος διπλῆν, ἐκομίσω Μακάριε, τῷ προσώπῳ τῆ Θεῶ, διὰ παντός ὀπτανόμενος.

Θεοτοκίον.

Ράβδον δυνάμειως ἐβλάστησας, τὸν Χριστὸν, ἐν ᾧ στηριζόμεθα· σὲ γὰρ ἐτύπου Ἄαρὼν, Ράβδος ποτὲ βλαστήσασα, ἀγεώργητε Ἀγνή, Περὶστερὰ ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νοὸς σερόρῳτη Σοφέ, ὀπλισάμενος χαίρων, τὴν ὁδὸν διανύεις, τῆ μαρτυρίᾳ σου, ἐθελουσίως προδοῦς, τοῖς ζητοῦσι, Μάρτυς ἱερώτατε.

Εκ Θεοῦ Πνεύματος λαβὼν, τῆς σοφίας τὸν ἐπλούτον, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν Ἀποστόλων Σοφέ, σαγήνη μαρτυρικῆ, σαγηνεύων, λαοὺς πρὸς εὐσέβειαν.

Λαμπρύνας θείαις ἀρεταῖς, τὴν ἀρχιερωσύνην, λαμπροτέρα ἐργάσω, τῆ πορφυρίδι τῶν σῶν, αἱμάτων καρτερικῶς, ἐναθλήσας, Μάρτυς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Εκπλήττει νοῦν καὶ ἀκοήν, τὸ μυστήριον ὄντως, τῆς λοχείας σου Κόρη· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνελαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκούσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου· ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σε· Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ελευθέρων τὸν νοῦν, ἐκ παθῶν κεκτημένος, ἐγένου τοῦ Θεοῦ, γνησιώτατος δούλος, καὶ πλάγης ἠλευθέρωσας, τοὺς καλῶς σοι πιθήσαντας· ἐναθλήσας δὲ, ὡς Ἱερεὺς τε καὶ Μάρτυς, Ἐλευθέριε, διπλῆν ἐδέξω τὸ στέφος, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότητος δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθος, δεινῆς ἀπογνώστεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Ωδὴ δ΄. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Οὐ χάσματα λεόντων, ἢ βράσματα πυρός, ἢ δεινῶν ἐπίτασις, τὸ εὐτόνον τῆς σῆς, Ἱερομύσα ἐχαύνωσε καρτερίας, ἀλλ' ὡς ἀδόμας ταῖς βασάνοις ἐνετρύφας, ζήλω θείκῳ πυρπολούμενας.

Ναμάτων ζωήρύτων, τὸ σῶμα σε πλησθέν, ποταμούς ἠρεύξατο, ἐνθέων διδαχῶν, Ἱερομάρτυς βυθίζοντας ἀνομένων, ἐρεσγελίας καὶ ἀρδεύοντας καρδίας, τῶν ἐπεγνωκότων Χριστὸν τὸν Θεόν.

Μεγάλως σε δοξάζων, ὁ σὸς Δημιουργός, ὑπὲρ οὗ προήρησο, τὸ πάσχειν Ἀθλητᾶ, περιστραφὴν καταπέμπει κομίζουσαν σοι, τροφήν Ἀγγέλων ἰσαγγέλω γεγονότι, ἄθλων φανοτάταις λαμπρότησιν.

Θεοτοκίον.

Εξέστησαν ὀρώσαι, Ἀγγέλων γρατταί! πῶς ὁ ἀθεώρητος, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ἐκ σὲ ὠραῖθι Παρθένε θεοκυῆτορ' ὃν ἐκδυσώπει σωτηρίας ἀξιῶσαι, πάντας τῆς πισῶς σε δοξάζοντας.

"Ἄλλος. Χριστὸς μου δύναμις.

Υπῆρξε πρότερον, κατακαυχώμενος, ὁ πανώλεθρος δράκων· ἀλλ' ἀναιδής, ἤλεγκται ὁ ἄθλιος, τοῦ Ἱεράρχου τοῖς ποσίν, ἐν σταδίῳ συμπατούμενος.

Θωρακισάμενος, Σταυροῦ τὴν δύναμιν, ἱερώτατε Μάρτυς ὡς νικητῆς, ἄριστος εἰσέδραμες, ἐν πυριφλέκτῳ κραββάτῳ, ὡς ἐν δρόσῳ ἀγαλλόμενος.

Επὶ τοῦ σκάμματος, ἐστὼς διήλεγξας, τοῦ Ἰουλιανοῦ τὸ θράσος εἰδωλικόν, τοῦτον τροπώσάμενος, Ἱερομάρτυς ἀθλητᾶ, ἀνδρικῶς ἀγωνιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ρήμάτων ἄκουσον, ἐμῆς δεήσεως, παναγία Παρθένε· σὺ γὰρ ἐλπίς, πάντων καὶ βόηθια, τῶν ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἐκτενῶς προσκαλουμένων σε.

"Ἐδὴ εἰ. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Δολίαις μηχανώμενος, συλαῖν σε λαλιαῖς, Μάρτυς ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος, γέλως ὀράται τῇ σοφίᾳ σου, ὁ σοφιστῆς κακίας, κατασεσοφισμένος.

Εν ἄρματι αἰρόμενος, τῶν θείων ἀρετῶν, Ἐνδοξε τὸ ὕψος ἐπέφθασας, τοῦ μαρτυρίου καὶ κατέρραξας, τῶν πονηρῶν δαιμόνων, τὸ ἐπηρμένον θράσος.

Ιδεῖν τὴν ὠραιότητα, ποθῶν τοῦ Ἰησοῦ, Ὅσιν σαυτὸν καθωραῖσας, τοῦ μαρτυρίου ὠραιότησι, καὶ πρὸς αὐτὸν μετέβης, στεφθεῖς λαμπρῶ στεφάνῳ.

Θεοτοκίον.

Ξενίζει πᾶσαν ἔννοιαν, τὸ θαῦμά σου Ἀγνή· τίκεις γὰρ Θεὸν μετὰ σώματος, καὶ τὸν τροφέα τρέφεις γάλακτι, πείραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα, αὐτὸς ὡς οἶδε μόνος.

"Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ιδὼν τὸ εὐτονον ὁ Χριστὸς, καὶ ἀκαταγωνίστον ὄντως, τῆς καρτερίας σου Πάισοφε, σοὶ ὡς τῷ Προφήτῃ τροφήν οὐράνιον, ἐκπέμπει δι' ὀρνέου, σὲ ἐνισχύουσαν.

Οὐ δειλιάσασα ἡ σεμνή, καὶ ἱερωτάτη σου μήτηρ, τὴν τῶν Ἰουλιανῶν ὠμότητα, σοὶ περιχυθεῖσα Μάρτυς τοῖς μέλεσι, τῷ ξίφει τελειούται, ὡς συναθλοῦσά σοι.

Νικήσας πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κεκινημένην κατὰ σοῦ, Μάρτυς παράταξιν ἔφραξας, στόματα λεόντων εἰς ἡμερότητα, αὐτῶν μεταποιήσας τὴν ἀγριότητα.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ Μητέρα σε τοῦ Θεοῦ, πάντες οἱ πιστοὶ θεοπρεπῶς, ὁμολογοῦντες Θεόνυμφε, λύσιν τῶν πταισμάτων καθικετεύομεν, παράσχου τῷ λαῷ σου, μόνη Πανύμνητε.

"Ἐδὴ εἰ. Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Ο ἐπίσημος κριὸς, τῶν θρεμμάτων τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ποιμὴν ὁ λογικὸς, τῶν ἀγώνων ἡ τρυφή, δοξάζεται, Θεὸν δοξάσας, οἰκείοις μέλεσιν.

Νευρωθεῖς ταῖς πρὸς Θεὸν, ἀνανεύσει Σοφέ, ἐξενεύρισας ἐχθρὸν, πολυμήχανον στερόρως, αἰοῖδιμε, Μαρτύρων κλέος, ἱερωσύνης κανῶν.

Πρὸς αἰκίσεις καρτερῶν, πρὸς τὸ πῦρ αὐτομολῶν, κατεκαίμισας θηρῶν, τῶν ἀγρίων τὰς ὀρμάς, ἀκοίμητον, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην, ἔχων διάθεσιν.

Θεοτοκίον.

Α γιάσματος Σικηνή, δεδειγμένη Μαριαμ, μιανθείσαν ἠδοναῖς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχήν, ἀγίασον, καὶ θείας δόξης, μέτοχον ποίησον.

"Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Εδείχθης πανάριστος, καὶ στερόρως ἀγωνιστής, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε, μὴ φοβηθεῖς βασιάνων τὰς προσβολάς· τὸ πῦρ δὲ ὑπέιξέ σοι, καὶ σιδήρου ὀξύτης νῶτα δέδωκεν.

Ροαῖς τῶν αἱμάτων σου, Ἐλευθέριε σοφέ, εἰδωλικὴν κατέκλυσας, δεισιδαίμονα πλάνην τῶν διωκτῶν, τὴν νίκην ἀράμενος, κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου πολεμήτορος.

Η γῆ μὲν τοῖς αἵμασιν, ἐφοινίσσετο τοῖς σοῖς· ὁ δὲ αἶψα ἠγίασται, τῷ καθαρῷ σου πνεύματι ἀληθῶς, πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἀνιόντι, παμμάκαρ Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Η παναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάρραχον, καὶ γαλήνην, παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψομένην κα-
 > θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
 > εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἀνά-
 > γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὡς καλλονὴν τῶν ἱερέων Ὅσιε, καὶ προτρο-
 πὴν τῶν Ἀθλοφόρων ἅπαντες, εὐφημοῦμεν
 καὶ αἰτοῦμέν σε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε. Τοὺς
 πόθῳ σου τὴν μνήμην ἑορτάζοντας, κινδύνων
 πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως,
 ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπίδε εὐσπλαγγνε Ζωοδότα, ὡς φιλόνηρω-
 πος μόνος καὶ οἰκτίρμων Θεός, τὴν τῆς
 ψυχῆς μου σκοτόμαιναν· καὶ πανσθενεῖ δεξιᾷ
 σου Λόγε, τῶν παθῶν ἐλευθέρωσον τῆς αἰσχύ-
 νης, ἔπως τὸν σὸν Ἱεράρχην ὑμνήσω Ἐλευθέ-
 ριον· αὐτὸς γὰρ ὄντως ἐκ μήτρας ἐγνωρίσθη
 σοι, καὶ καθηγιάσται, καὶ ἀνετέθη σοι, ὡς Σα-
 μουὴλ, ἀπὸ μητρὸς ἱεράς σοι τῷ Κτίσαντι,
 πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθλησις τοῦ Ἁγίου
 Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Στίχοι.

Ἐλευθέριος, ὡς ἀδουλόνους φύσει,
 Σπάθας θρωῶν, οὐκ ἐδουλοῦτο πλάηνῃ.

Δίον Ἐλευθέριον δεκάτῃ πέφνε φαίσαγα
 πέμπτη.

Ὁστος ἦν ἐκ πόλεως Ῥώμης, πάνυ νέος τῆν ἡλικίαν,
 ἐκ πατρὸς ὀρφανός, μητέρα δὲ μόνην ἔχων, ἣ ὄνο-
 μα Ἀνθία, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Παύλου
 τοῦ Ἀποστόλου κατηχηθεῖσα. Προσῆλθη δὲ ὑπ' αὐτῆς τῷ
 Ἐπισκόπῳ Ἀνικητῷ ὁ Ἅγιος Ἐλευθέριος, καὶ παρ' αὐτοῦ
 τὰ ἱερά Ἰεράγματα μαθάνει, καὶ τῷ τῶν Κληρικῶν κα-
 ταλίγεται τῷ γματι. Τῷ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ τῆς ἡλικίας
 αὐτοῦ χρόνῳ, χειροτονεῖται Διάκονος· τῷ ὀκτωκαιδεκάτῃ,
 Πρεσβύτερος· εἰς δὲ τὸν εἰκοστὸν ἐλάσας ἐνιαυτὸν, Ἐπί-
 σκοπος προχειρίζεται τοῦ Ἰλλυρικοῦ, πολλὰ πρότερον διὰ
 τῆς ἀρετῆς ὑπερβάλλον κατεργασάμενος θαύματα.

Ἐπι δὲ διδάσκων, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπί-
 στριφε πίστιν, μεταπέμπεται τοῦτον Ἀδριανὸς ὁ Βασιλεὺς·
 καὶ τὸν Χριστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ Θεὸν τῶν ὄλων ἀνακη-
 ρύξαντα, προστάσσει τεθῆναι αὐτὸν ἐπὶ κραββάτου χαλκῆ,
 καὶ αἰρεῖμα πυρὸς ὑποστρωθῆναι κάτωθεν. Εἶτα ἐν ἰσχα-
 ρα, θειῶς ἐκκαυθεῖσθαι, τεθῆναι· καὶ αὐθις ἐν τηγάνῳ ἐκ-
 πυρωθέντι, πλήρει ἐλαίου καὶ στίατος καὶ πίσης· τῇ δὲ
 Χριστοῦ χάριτι καὶ δυνάμει ἐκ πάντων φυλάττεται ἀ-
 βλαβῆς. Εἶτα κατασκευάζεται κλίβανος, τῇ συμβουλῇ τοῦ
 Ἐπαρχοῦ Κορέμμωνος, ἔχων ἱκατέρωθεν ὀβελίσκους ὀξεῖς·
 ἐν ᾧ πρῶτος αὐτὸς ὁ Κορέμμων, Πνεύματος Ἁγίου πλη-
 σθεῖς, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ἐμολογήσας, εἰσέρχεται·
 ἐξ οὗ ἀβλαβῆς ἐβλήθη, τὴν κεφαλὴν ἀποτιμνεταί.

Ὁ δὲ Ἅγιος Ἐλευθέριος ἐβλήθη ἐν τῷ τηγάνῳ· καὶ
 σθεσθίσης τῆς φλογός, ἐξῆλθε σῶος. Εἶτα φρουρεῖται,
 καὶ δεσμίεται ἐν ἄρματι, ὑπὸ πάλων ἀγρίων ἐλκομένη·
 καὶ ὑπὸ Ἀγγέλων λυθείς, εἰς ὄρος ὑψηλὸν καθίσταται,
 ἐνθα ἦν μετὰ τῶν ἀγρίων ζώων συνδιαιωόμενος, ἃ καὶ
 ἐξημεροῦντο, τὰ τοῦ Θεοῦ λόγια διεξιόντος αὐτοῦ. Εἶτα
 τοὺς εἰς τὴν σύλληψιν αὐτοῦ σταλέντας στρατιώτας νο-
 δετήσας, βαπτίζει, μεθ' ὧν καὶ ἑτέρους ὡσεὶ πεντακοσίους
 πιστεύσαντας τῷ Χριστῷ. Ἀγχείς δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα,
 καὶ θηροῖς εἰς βορὰν βληθείς, καὶ σῶος διαφυλαχθείς,
 ὑπὸ δύο στρατιωτῶν ἀναιρεῖται, προστάξει τοῦ Ἡγεμόνος,
 συμπεσόντων αὐτῷ.

Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ἀνθία, περιπλακείσα τῷ τοῦ Ἁγίου
 νεκρῷ, καὶ ἀσπαζομένη, ξίφει καὶ αὐτὴ ἐξαναίρεται.
 Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτοῦ,
 πλησίον τοῦ Ξηρολόφου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Ἀνθία, ἡ μήτηρ τοῦ
 Ἁγίου Ἐλευθερίου, περιχυθεῖσα τῷ τοῦ υἱοῦ
 νεκρῷ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Δίδωσι μήτηρ νεκρικὸν κόσμον τέκνῳ,
 Αὐτὴ ἑαυτὴν συγκεκομμένην σπάθαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Κορέμμων, ὁ Ἐπαρ-
 χος, πιστεύσας τῷ Χριστῷ καὶ βαπτισθεῖς, ξί-
 φει τελειοῦται.

Στίχ. Ἀθλήσεως οὐκ εἶχε Κορέμμων κόρον,
 Ἔως ἐτμήθη τὸν αὐχένα τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ δύο Δήμιοι, οἱ πιστεύσαντες
 τῷ Χριστῷ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θεὸν σε γνόντας Δημίους δύο Σῶτερ,
 Ἄλλοι κατακτείνουσι δήμιοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀθλησις τῆς Ἁγίας Ὀσιομάρ-
 τυρος Σωσάννης.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ Παλαιστι-
 νης, ἐκ πατρὸς μὲν Ἕλληνας, μητρὸς δὲ Ἰουδαίας.
 Ὦν ἀμφοτέρων φυγοῦσα τὴν ἀσέβειαν, προσέδραμε τῷ
 Χριστῷ, καὶ τοῦ θείου Βαπτίσματος μετέσχεν ὑπὸ Σιλ-
 βανοῦ τοῦ Ἐπισκόπου. Τῶν οὖν γεννητόρων αὐτῆς τέλει
 χρησαμένην τοῦ βίου, διαδοῦσα πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐ-
 τῆς πέννησι, καὶ τοῦ τῆς δουλείας ζυγοῦ τοὺς παῖδας καὶ
 τὰς παιδίσκας ἐλευθέρωσασα, καὶ ἀνδρῶν περιθεμένην
 στολὴν, Σιμνεῖν τινὶ προσφοιτᾷ· καὶ τῆν κόμην κειρα-
 μένην, Ἰωάννης μετονομάζεται.

Εἰκοστὸν δὲ χρόνον ἐκίσει διαπεράσασα, συκοφαντίαν
 ὑφίσταται. Ἀσκητριάς γὰρ τινος εἰσελθούσης ἐν τῷ Μο-
 ναστηρίῳ, καὶ λογισαμένης ἀνδρα εἶναι αὐτήν, καὶ πρὸς
 ἀσέλγειαν ἐκκαλουμένης, ἐπεὶ ταύτην ἀκώσατο, διαβάλ-
 λεται παρ' αὐτῆς, ὡς ἐπιχειρήσασα ταύτην βιάσασθαι. Ἡ
 δὲ τὴν συκοφαντίαν καταδέχεται, καὶ μετάνοιαν αἰτεῖ,
 ἐφ' οἷς δῆθεν ἐνεκλήθη. Τοῦ δὲ Ἐλευθερουπόλεως Ἐπι-
 σκόπου μαθόντος περὶ τούτου, καὶ παραγνομένου ἐν τῷ
 Μοναστηρίῳ, καὶ τὸν Ἡγουμένον ἐπιπλήττοντος, ἀραι ἀ-
 π' αὐτῆς τὸ σχῆμα ὁ Ἡγούμενος ἐβουλήθη. Εἰς ἀνάγκην
 δὲ καταστᾶσα ἡ μακαρία, ἤτήσατο δύο Παρθένους εἰσελ-
 θεῖν, καὶ δύο διακόνους γυναῖκας, μεθ' ὧν καταμόνας ἐλ-
 θούσας, πράγματι πληροφόρηκε τὰ καθ' ἑαυτήν. Τούτου
 δὲ γνωσθέντος, θαμβεὶ ληφθεὶς ὁ Ἐπίσκοπος, χειροτόνη-
 κεν αὐτὴν Διάκονον, καὶ τῶν λοιπῶν ἠγείσθαι προσέταξε.

Πολλὰ δὲ κατεργασαμένη θαύματα ἐν τῷ ὄνοματι τοῦ
 Χριστοῦ, ἐπιστημύσαντος Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἡγεμόνος ἐν

Ἐλευθεροπόλει, καὶ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσάγοντος, αὐτόκλητος αὐτὴ προσελθούσα, προσευχῇ μόνῃ εἰς γῆν τὰ ξόανα κατασπᾶ. Ὅθεν διαβληθεῖσα παρίσταται τῷ Ἡγεμόνι, καὶ τοὺς μαστοὺς ἐκτεμνεται. Ὦν γενομένων αὐτῆς σώων, οἱ τούτους ἐκτεμόντες δῆμοι ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετημήθησαν. Ἡ δὲ μακαρία Σωσάννα, μόλυβδον πυρὶ λυθίντα, διὰ χώνης, ἐν τῷ στόματι τεθείσης, τοῖς ἐγκάτοις ἐπιχέεται· καὶ ἀβλαβῆς διαφυλαχθεῖσα, μαστίζεται· καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Κουβικουλαρίου (Σαλαμηπόλι).
Στίχ. Ἐλευθέριος οὐχ ὑπέπτηξε ξίφος·

Ἐλευθερον γὰρ εἶχε νοῦν παντὸς φόβου. Οὗτος τὸ Βυζάντιον ἔσχε πατρίδα, ὀρθοδοξία διαλαμπῶν. Ἐν γὰρ ταῖς τῶν Βασιλείων αὐλαῖς παιδιόθεν ἀνατραφεῖς, κἀκείθεν καὶ τὰς πρώτας εἴληψε τιμὰς, πλοῦτῶν καὶ δόξῃ, πάντας τοὺς κατ' ἐκείνο καιροῦ ὑπερβαλλῶν. Ἀλλ' ἔρωτι Δεῖφ τῶν ἀφάρτων καὶ αἰωνίων ληφθεὶς, καὶ πάντα τὰ γῆινα ὡς οὐδὲν λογισάμενος, αὐλαῖς Κυρίου παραρρίπτεισθαι καὶ προσμένειν, ἢ σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν, εἴλετο. Πρὸς τὸν Θεὸν οὖν τὸ ὄμμα τοῦ νοῦς συντείνας, ἦν ἐν ὕμνοις σχολάζων ὡσημέραι, καὶ πᾶσαν ἀρετὴν μετερχόμενος.

Ταῦτα δὲ ὁ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν φθορὸς οὐχ ὑπέφερεν, ἀλλ' ὄργανῳ χρησάμενος τῷ δούλῳ τοῦ μακαρίου, ὑποβάλλει προσελθὼν τῷ Βασιλεῖ κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότητος. Τὸ γὰρ δούλον, ὡς φησὶ πού τις σοφός, ἐχθρὸς τοῖς δεσπότηταις. Οὗτος πρόσεισι τῷ Βασιλεῖ, λέγων· Ὅπως τε τῷ Δεῖφ προσῆλθε λουτρῷ, καὶ ναὸν ἰδεύματο· καὶ τῷ Ἐσταυρωμένῳ προσανέχων, τοὺς βασιλικούς βδελύττεται Δειμούς καὶ τύπους· προσθέμενος, ὅτι καὶ κρυπτόν οἰκημα ὑπὸ γῆν κεκτημένος, παννύχους λατρείας τῷ τῶν Χριστιανῶν προσάγει Θεῷ, νηστεία, καὶ κλαυθμῷ καὶ χαμυνία τὸ σῶμα κατατρώχων.

Τοιαῦτα κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότητος τοῦ δούλου διηγησαμένου, ὁ Βασιλεὺς εἰς θυμὸν ἀναφθείς, τὸν Ἅγιον μετεκαλίσσατο. Ὡ καὶ παραστάντι, εἰρηνικὰς τὰς πεύσεις, καὶ δοκούσας σαίνειν προσάγει, οὕτως εἰπὼν· Πῶς ἡμᾶς ἀφίεις Ἐλευθέριε, τὸ τοσοῦτον χρόνον ἀπεδημήσας, τοῦ ἡμετέρου πόθου καταφρονήσας καὶ τῶν βασιλείων αὐλῶν, καὶ τῆς πρὸς σέμου γνησίας διαθέσεως καὶ μεγίστης; Καὶ ὁ μέγας· Ταῖς ἄλλεπαλλήλοις νόσσις, ὦ Βασιλεῦ, τὸ σῶμα φέρων τετραχωμένον, εὐκράτοις αὔραις ἐνδιατριψαί πρὸς ἀνάκτησιν ἡρετισάμην. Καὶ ὁ Βασιλεὺς· Τί δῆτα καὶ μόνος τῆς εὐαρείας ἀπολαύων, τῶν ἐξ αὐτῆς ἀγαθῶν κατατρυφᾷς; ἡμεῖς δὲ οὐ συντρυφήσομεν συνελθόντες;

Μηδόλως δὲ τοῦ μακαρίου πρὸς ταῦτα κατανεύσαντος, εὐθύς πρὸς ἰσπεραν τὸν Σάγαριν διαβάς ὁ Βασιλεὺς, (Ποταμὸς δὲ οὗτος, ἐν οἷς ὁ μακάριος τὰς οἰκήσεις εἶχεν) ἀφίκετο. Καὶ σκοπήσας τὴν κρυπτὴν θύραν, ὄρα, ὡς ἐν φρεσὶ εἶδει, χάσμα φανέν· ἐν ᾧ καὶ κατελθὼν, καὶ νηὸν ὄραϊσμένον εὐρών, καὶ συνταραχθεὶς τῇ ὄρασει, τὴν ἀπειλήν ἀφίεις, κολακεύειν ἤρξατο ῥήμασι Δωπευτικοῖς, πειρώμενος ἐκλύειν τοῦ μακαρίου τὸ εὐτονον. Ἀλλ' ἐπειδὴ, αἶρα ὄρων, καταπέσαι ταῖς αὐτοῦ λόγοις οὐκ εἶχε τὸν Ἅγιον, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτημήθηται κελεύει, καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα κισὶ καὶ ἐρνέοις βορᾶν ἀπορρίπτῃται. Καὶ τοῦ μακαρίου οὕτω παραθεμένου τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, καὶ τοῦ τιμίου αὐτοῦ σώματος ἡμελημένου κειμένου, τίς τῶν εὐλαδῶν Χριστιανῶν, καὶ Θεῷ φίλων, ἀνελλόμενος, τῷ τῆς ἱερωσύνης χαρίσματι κεκοσμημένος, μύρω εὐωδιάσας τοῦτο, ἀξίως ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βάικχου τοῦ νέου.

Στίχ. Μὴ δευτέρον τις, μηδὲ Βάικχον τὸν νέον,
 Ἐν τοῖς ἀθληταῖς ταττέτω διὰ ξίφους.

Οὗτος ἄρμητο ἐκ Παλαιστίνης, ἐν τοῖς χρόνοις Εἰρήνης καὶ Κωνσταντίνου τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων Ῥωμαίων. Ἦν δὲ ὁ τούτου πατὴρ Χριστιανὸς ἐκ προγόνων, χριστιανικωτάτῃ συζῶν γυναικί. Τῇ ματαία δὲ δόξῃ τοῦ κόσμου τούτου καὶ τῇ ἀπάτῃ δειλασθεὶς, τὴν ἀληθῆ καὶ πατροπαράδοτον πίστιν ἐξερμασάμενος, τῇ μιαρᾷ τῶν Ἀγαρηνῶν θρησκείᾳ ἐλεινωῶς νύτομολήσεν. Ἐγένοντο τοίνυν τούτῳ παῖδες ἑπτὰ, οὓς ἐπὶ τῇ ὁμοίᾳ πλανῆ ἀνέτρεφε. Τούτου δὲ τὴν ζωὴν ἐν τῇ ἀσεβείᾳ καταστρέψαντος, οἱ ἑπτὰ παῖδες ἅμα τῇ μητρὶ κατελείφθασαν. Ὦν ὁ τρίτος, κατὰ τὴν τῆς γεννήσεως τάξιν, Δαχάκ ὄνομαζόμενος, (ὅπερ ἐρμηνεύεται ἰλληνιστὶ Γελασίος) ἄζυγα ἑαυτὸν ἐτήρει· ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς τοῦ πατρὸς τελευτῆς, τὰ Χριστιανῶν ἐλέσθαι ἐβούλετο, ὅπερ ἀποθανόντος αὐτοῦ κατεπράξατο.

Ἀναθίμενος γὰρ τῇ Μητρὶ τὰ περὶ τούτου, καὶ παρορμῶσαν αὐτὴν ἐπὶ τούτῳ καὶ διεγείρουσαν, εἶα πιστὴν, εὐρπικῶς, ἀπῆρε τῆς ἐνεγκαμένης· καὶ τὰ ἱεροσόλυμα καταλαβὼν, ἐκείθεν τε παρα Μοναχοῦ τιμος ἐδηγηθεὶς, ἦλθεν εἰς τὴν Λαύραν τοῦ Ἁγίου Σάββα, ἐνθα τοῦ Δεῖου Βαπτίσματος καταξιοῦται. Εἶτα δεηθεὶς, τὸ τῶν Μοναχῶν περιβαλλεται σχῆμα· ἐν ᾧ καλῶς πολιτευσάμενος, καὶ ἐγκρατεία, καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀρεταῖς στομώσας ἑαυτὸν, κατὰ πρόσταξιν τοῦ Ἡγουμένου, τῆς Μονῆς ἐξέρχεται, δεδοικέτος, μὴ φωραθῆναι τὰ κατ' αὐτὸν τοῖς Ἀγαρηνοῖς· ἐκράτου γὰρ οὗτοι τῆς χώρας.

Κατὰ τύχην δὲ, ἢ μάλλον Δαϊκὴν οἰκονομίαν, ἐν Ἱεροσολύμοις γενόμενος, καὶ τῇ οἰκείᾳ μητρὶ περιτυχῶν, τὰ καθ' ἑαυτὸν ἐξαγγέλλει, καὶ πάνυ, ἔλεγε, λυπεῖσθαι περὶ τῶν ἀδελφῶν, ὅτι ἐν ἀπιστίᾳ εἰσὶ. Τούτο δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀκούσαντες παρα τῆς Μητρὸς, τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει προσέρχονται, ἐνός μόνου περιλειφθέντος ἐν τῇ ἀσεβείᾳ. Ὅς δῆλα τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον Βάικχον (τούτο γὰρ ἐκ τοῦ Δεῖου Βαπτίσματος, ἀντὶ Δαχάκ, ὠνεμάσθη) τοῖς Ἀγαρηνοῖς ἐπεποιήκει. Οἱ δὲ ἀνερευνησάμενοι, καὶ συλλαβόντες αὐτὸν, πρὸς τὸν Ἀμηνᾶν τῆς Ἁγίας Πίλειως ἤγαγον. Ὁ δὲ, τῷ ὄνομαζόμενῳ στρατηγῷ παρ' αὐτοῖς, καὶ τοῖς κριταῖς ἐκπέμπει αὐτόν. Ὦν ἐνώπιον τὸν Χριστὸν ἐμολογήσας, καὶ τὴν τῶν Ἀγαρηνῶν πίστιν ὡς ματαίαν διαβαλὼν, καὶ μυκτηρίσας, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ νέου, ἀσκήσαντος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Πορφυρογεννήτου, ἐν τῷ ὄρει Λαίτρου.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἰστίον, ὅτι ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐχειροτονήθη Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ἣ καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστωγενῶν ἀπῆρξατο ὑπ' αὐτοῦ τελείσθαι, ἕως τῆς εἰκοστῆς περπτης τοῦ Μηνός, τινῶν ἐκ τῶν Ἐσπερίων ἐλθόντων, καὶ ἀπαγγελιάντων. Διὸ καὶ λόγος ἀπολογητικὸς ἐξεφωνήθη παρ' αὐτοῦ, κάλλιστός τε καὶ ὠφελιμώτατος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Τῶν ἐν καμίνῳ Παίδων σου.

Μεγαλυνέσθω ἔκραζες Σοφέ, στρεβλούμενος, Μνῦν ἐν τῇ σαρκί μου ὁ Χριστός· οὐ δειλιῶ

τάς πυρακτώσεις τῶν λεβήτων, οὐ πτοοῦμαι θάνατον, οὐ τῶν θηρῶν τάς ὀρμαίς, διὰ τὴν πάντων ζωὴν.

Μόνου Θεοῦ τὸ κάλλος ἐκζητῶν, μόνης αὐτοῦ δόξης καὶ τυχεῖν ἐπιποθῶ. Στρεβλίσθω μου καὶ πυρακτούσθω μου πᾶν μέλος, ἀνεβόας Ἐνδοξε· ἐλευθερίαν ζητῶ, καταδουλοῦσαν Χριστῷ.

Α΄ποσκοπῶν τὴν μένουσαν ζωὴν, Μακάριε, κόσμῳ ἐνεκρώθης ἀληθῶς, καὶ ὡς χρυσὸς τῶν αἰκισμῶν δοκιμασία, πυρωθεὶς ἐξέλαμψας, ἀποτεθεὶς θησαυροῖς, ἐπουρανίων μονῶν.

Θεοτοκίον.

Καθαρωτάτην μόνην σε εὐρῶν, πανάμωμε, Λόγος καθαρῶτατος Θεῷ, σὲ ἐκ γαστροῦ ἀποτεχθεὶς, πιστοὺς καθαίρει, μολυσμῷ Θεόνυμφε, προσγενομένου ἡμῖν, ἐξ ἀκρασίας παθῶν.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες ἐν Βαθυλῶνι.

Τυράννων ἠλεγξας θράσος, καὶ Βασιλείων ὠμότητα· καὶ γὰρ μέσον πυρὸς ἠπλωμένος, Παμμακάρι ἀνέμελπε· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εξέστησαν καθορῶντες, τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, Ἱεράρχα τὴν σὴν καρτερίαν· δι' ἧς καταβέβληκας, στεγρῶς ἀγωνιζόμενος, τὸν δεινὸν κοσμοκράτορα.

Μαρτύρων χοροστασία, Ἀρχιερέων σύλλογος, καὶ Ἀγγέλων πληθὺς, εὐφροσύνης πλησθέντες ἀγάλλεσθε, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ νῦν, τοῦ Ἱεράρχου καὶ Μάρτυρος.

Αγίας ρίζης ὡς ἄνθους, ἐλευθερίας φερώνυμε, ἀπὸ θείας Μητροῦς, ἐκβλαστήσας, ὡς καρπὸς ἱερώτατος, μαρτυρικοῦ δι' αἵματος, τῷ Χριστῷ προσετήνεξαι.

Θεοτοκίον.

Αγίων ἀγιωτέρα, ἐπουρανίων δυνάμεων, ἀσυγκρίτως πασῶν ἀνεδείχθης, Μητροπαρθενε Δέσποινα, ὡς τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως.

Ἦδη ἡ. Ὁν φρίττουσιν Ἀγγελοι.

Αθλήσει ἠνθήσατε, φυτὰ ὡς εὐθαλή, βασάνοις κοσμούμεναι, Μαρτύρων καλλονή· καὶ νῦν Παραδείσου ἄνθη ὠφθητε, θείαν εὐσμίαν, ἐκπέμποντες ἐνθέως.

Ράνισιν αἱμάτων σου, τεχθέντας ἐξ αὐτῆς, τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, ἢ μήτηρ προσκιρνᾷ· τῷ σῶ γὰρ λειψάνῳ, συμπλακείσα σεμνῶς, ξίφει τελειοῦται, καὶ ζῆ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ιάσεων νάματα, θαυματῶν ποταμοῦς, προχέει τοῖς χρήζουσιν, ἢ θήκη σου σφρῆ, ἐκ-

πλύνοντας ρύπον, ψυχοφθόρων παθῶν, Μάρτυς Ἱεράρχα· διὸ σε εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ος ὄμβρος ἐν μήτρᾳ σου, κατήλθεν ὁ Χριστός, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν κτίσιν ἀληθῶς, ξηράνας Παρθένε, θολεροῦς ποταμοῦς, εἰδωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιαις.

Ος δεκτὸν ἱερεῖον ὀλοκαυτούμενον, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, Πάτερ αἰοῖδιμε, θείαν ὡς ὀσμὴν, πρὸς ὕψος τὸ οὐράνιον, τὴν εὐχαριστίαν, ἀνέμελπε ἐνθέως.

Πεπορθῶς ὡσπερ λέων ἀνόμους ἠλεγξας, καὶ πολλῇ παρρησίᾳ στόματα ἔφραξας, τῶν εἰς τὸν Θεόν, τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, παλαι δυσφημούντων, ἐχθρῶν ἀθεωταίων.

Ανυψῶν Ἱεράρχα, πιστῶν τὸ φρόνημα, ἐταπείνωσας θράσος καὶ καταβέβληκας, τῶν εἰς τὸν Θεόν, ἀσεβούντων καὶ ἔμελπε· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας, τῆς σῆς πανύμνητε, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν ὑλομανήσασαν, πρόρριζον ἐξήρανε καὶ ἀνεθλάστησε, τὴν τῆς εὐφροσύνης, Παρθένε εὐλογίαν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὅσιαις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
• ἅπαντα γὰρ θράς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βεβλησθαι.
• Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδη θ'. Τὴν ζωοδόχον πηγὴν.

Στόμα Θεῷ γεγονὼς ἐκ τῆς σῆς σῶματος, τῆ ἀλλοτρίᾳ λαόνματαιόφρονα, ἀφαρπάσας ἔδειξας, κληρονόμον χάριτος, καὶ ἐναθλήσας στεγρῶς σὺν Ἱερεῦσι, καὶ Ἀθληταῖς κατοικεῖς Ἐλευθέριε.

Η καθαρὰ μυροθήκη τῆ Πνεύματος, τῶν ἀρετῶν τὸ τερπνὸν καταγώγιον, ὁ ἀμνὸς ὁ ἀκακος, ὁ λαμπτήρ ὁ ἄδυτος, Ἱεραρχῶν ἢ κρηπίς καὶ τῶν δογμαίων, ἀνευφημείσθω πιεσῶς Ἐλευθέριος.

Φως κατοικεῖς ἀληθῶς τὸ ἀνέσπερον, φῶς χρηματίσας ἡλίου φαιδρότερον· διὸ τοὺς τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, ἐπιτελοῦντας παθῶν ἀχλύος ρύσαι, ταῖς πρὸς Θεὸν σου λιταῖς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον Γέννησιν, πειρασμῶν ρύόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς τοὺς σοὺς οἰκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλάθρωπος.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Τεμὼν μαχαίρα τῶν θείων λόγων σου, τὴν κεφαλὴν τοῦ ψευδούς Ἐλευθέριε Ὅσιε, τῆ Χριστοῦ παρέσχες τὰ νικητήρια, πίστει καὶ ἀληθείᾳ· ὅθεν τιμῶμέν σε, ὡς τροπαιοφόρον οἱ πιστοὶ, καὶ θεῖον κήρυκα.

Εκ γῆς ἀπάρας σοφῆ τὸ φρόνημα, τὸ τῆς ψυχῆς πρὸς μόνην τοῦ Δεσπότη τὴν ἔφεσον, τοῦτο νοητῶς Πάτερ ἀνύψωσας· ὅθεν σαρκὸς ἠγήσω, πᾶσαν εὐπάθειαν, καὶ ἐγκαρτερῶν ἐν τοῖς δεινοῖς, στερρόως ἐνήθλησας.

Ροαῖς αἱμάτων τῆς σῆς ἀθλήσεως, τὴν ἱεράν κοσμήσας σου στολὴν ἱερώτατε, εἰς ἐπουράνιον σκηνὴν τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τέλος εἰσέδυσ τοῦ μαρτυρίου σου· ἐνθα μνημονεύοις καὶ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Υμνεῖν τὸν τρόπον τὸν ὑπερθαύμαστον, τῆς ὑπὲρ νῦν καὶ ξένης σου κησέως Πάναγνε, ἀπορεῖ ἀνθρώπων τὰ συστήματα· πάντα γὰρ ὑπερέχει νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ νοήσεις πάντων λογισμῶν, καὶ τὴν τῶν λόγων ἰσχύν.

Ὁ Εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἔταλμα ἄγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠραῖη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ἦν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν ταῖς ἀστροῖς.

Χριστῷ προσήγαγε Πάτερ, πιστῶν ἀγέλας ὡς ποιμὴν· σοὶ δὲ προσφῦσα τῷ μόσχῳ, ὡς δάμαλις ἢ τεκοῦσα, συνανηρέθη· μεθ' ἧς σε, νῦν Ἐλευθέριε μέλπω. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Καὶ σὲ μεσίτριαν Κόρη, προβάλλομαι Παναγία, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, ὅπως κολάσεως πάσης, ἀπαλλαγῶ καὶ βασιάνων, τῶν αἰωνίων ὁ τάλας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὴν χάριν τῶν σοφῶν Μαθητῶν, λαβὼν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Ἱεράρχα, καὶ τὸν δρόμον τὸν αὐτῶν, διήνυσας προθύμως· διό σε κατ' ἀξίαν, ἀνευφημοῦμεν Ἐλευθέριε.

Τὸ ψεῦδος σοῖς ἐν λόγοις σοφῆ, ἐλέγξας Ἐλευθέριε, τῇ ἀθλήσει, τὸν τοῦ ψεῦδος εὐρετὴν, ἀπέκτεινας καὶ τοῦτον, τέθεικας ὑπὸ πόδας, τὸν πρὶν μεγάλως φρουαττόμενον.

Ταῖς ἄμβροισ τῶν αἱμάτων σου, καταρδευσον ἡμᾶς νοητῶς, Ἱεράρχα, τοὺς τιμῶντάς σε

πιστῶς, καὶ μνήμην ἐκτελοῦντας, τὴν θείαν σε ἐκ πόθου, καὶ τὸν Σωτῆρα μεγαλύνοντας.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ὁς τῆς θείας ἐλευθερίας ἐπώνυμος, τῆς ἱεραῆς διπλοῖδος, Πάτερ κατηξίωσαι· καὶ εὐθαρσῶς τὴν εὐσέβειαν διδάσκων, τῶν πρακτέων τοὺς λόγους ἡμᾶς ἐξεπαίδευσας. Ὅθεν καὶ τὴν μαρτυρικὴν ἔνστασιν νεανικῶς ἐκτελέσας, ἐν ἀμφοτέροις διέπρεψας, καὶ διπλοῦν εἴληφας τὸ στέφος παρὰ Χριστοῦ τῆ Θεοῦ· ὃν καθικέτευς, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ᾠδὴ γ'. καὶ ε'. κτλ.

Τῆ ΙΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Σκλήνωμα θεῖον Ἐνδοξε, καὶ ναὸς ἔμψυχος γεγεννημένος, βίου λαμπρότητι καὶ πολιτείας, ἀψυχον ἠγειρας Ναόν, τὸν παλαι πεσόντα πανσεβάσμιε, τῷ τῆς οἰκουμένης βασιλεύοντι· διό ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἰτησαι πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Σκευὸς ὠφθης τοῦ Πνεύματος, ταῖς οὐρανόθεν σοι χορηγουμένας, ὑποδεχόμενον φωτοχυσίας, καὶ λαμπηδόνων δεκτικόν· ὅθεν προφητεύεις τὴν σωτήριον, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, ἀπολύτρωσιν· αὐτὸν ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἰτησαι πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Αἴγλη τῆς θείας χάριτος, περιχεόμενος καὶ θεωρίας, καταξιούμενος καθαρωτέρας, καὶ ἀνεσπέρου φωτισμοῦ, ἀναδεδειγμένος Μάκαρ ἔμπλεως, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας περιφρούρησον, αἰτούμενος τὸν μόνον, Κύριον πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμύαρα· καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευς, τὸν Υἱὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηται μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐσπλαγγος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω Τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδοῦντα, ξυλῶ ὑπνώσαντα, ὅπως ταῖς παλαί, ἐν παραβάσει καρπῶ, ὑπὼ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχῃς· ἡ Παρθένοσ, ἔλεγε θρηκδοῦσα, ἣν μεγαλύνωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν. Οἱ Κανόνες τῆσ Οἰκτιμήου, καὶ τοῦ Προφήτῃ, οὗ ἔ ἀκροσυχίς· Θεοσδότουσ ὑμνῶμεν Ἀγγαίου λόγουσ.

Θεοφάνουσ.

ᾠδὴ ἀ΄. Ἦχοσ βαρύσ. Τῶ ἐκτινάξαντι.

Θεοιδέστατοσ Θεῶ, παρεσθηκῶσ ὡσ Προφήτῃσ ἀληθῆσ, τῶν ὑμνούντων τὴν σεπτήν, μνήμῃν σου Μάικαρ μνημόνευε.

Επὶ κρηπίδοσ ἀσφαλοῦσ, τῶν ἀρετῶν σεαυτὸν οἰκοδομῶν, ἀνατέθεικασ ναόν, ἐμψυχον Θεομακάριστε.

Ο καθαρωτάτοσ σου νοῦσ, αἰεὶ Θεόν καθορῶν ὡσ ἐφικτόν, ταῖς ἐκείθεν τηλαυγῶσ, χάριτασ Μάικαρ ἀπίστυλθεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἀμήτορα τὸ πρίν, Λόγουσ Θεῶ ἡ Παρθένουσ, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, σαρκικῶσ τέτοκεν Υἱόν ἀπάτορα.

ᾠδὴ γ΄. Ἐστερωῶθῃ τῇ πίστει.

Δυναίμει θεία δαιμόνων, δεινῆσ αἰχμαλωσίασ, ἡμᾶσ λυθέντασ, ναούσ σου σεπτούσ Σῶτερ δεικνύεισ, Ἄγιουσ εἰ κρίζοντασ, ὁ σῶζων ταῖσ ψυχᾶσ ἡμῶν.

Ο ἐν ὑψίσοισ οἰκῶν, καὶ πληρῶν τὴν αἰκμημένην, ἀγίωσύνησ Προφήτα ναόν σε δεικνύει, Ἄγιουσ εἰ κρίζοντα, ὁ σῶζων ταῖσ ψυχᾶσ ἡμῶν.

Τὸ θείον Πνεῦμα τὸ πᾶσι, τὴν χάριν διανέμον, τὴν σὴν καρδίαν, αἰκῆσαν βοᾶν σε ἐκδιδάσκει· Ἄγιουσ εἰ Κύριε, ὁ σῶζων ταῖσ ψυχᾶσ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο λόγουσ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοφῶσ δημιουργήσασ, δημιουργεῖται ἐκ σου καθ' ἡμᾶσ Θεομητορ, ἀνθρωποσ γενόμενοσ, δι οἰκτον ὁ φιλάνθρωποσ.

Ὁ Εἰρμόσ.

Εστερωῶθῃ τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· καὶ γὰρ ἀπαύστωσ, ἐν ὑμνοισ βοᾶ μελωδοῦσα· Ἄγουσ εἰ Κύριε, ὁ σῶζων ταῖσ ψυχᾶσ ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχοσ ἀ΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο πάντα ὡσ Θεόσ, ἐφορῶν καὶ γνωσκῶν, ψυχῆσ τὸ καθαρόν, καταυγάσασ σου ὄμμα, Προφήτα πανεύφημε, ὀδηγόν κόσμῶ ἔδειξεν· ὅθεν μνήμῃν σου, τὴν ἱεράν ἐκτελοῦντεσ, πρέσβιν ἄριστον, καὶ πρὸσ Θεόν σε μεσίτην, Ἀγγαῖε προσαίγομεν.

Δόξα, Ἦχοσ γ΄. Θεῖασ πίστεωσ.

Θεῖῳ Πνεῦματι πεφωτισμένην, τὴν διάνοιαν ἔχων Προφήτα, τὰ τοῦ Θεοῦ προφητεύεισ μυστήρια, ἀνακαλύπτων μελλόντων τὴν δῆλωσιν, καὶ σαφηνίζων πραγμάτων τὴν ἔκβασιν. Ἀγγαῖε πανόλβιε, Χριστόν τὸν Θεόν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλποσ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονασ, σκηκῇ τῷ Λόγου, μόνη Πάιν αγνε, Θεοκῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλουσ ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντασ ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπῶμένον σαρκόσ πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοισ ναίμασιν, παρέχουσα σεμνῇ τὸ μέγα ἔλποσ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντοσ Ἀμναῖσ τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατοσ Παρθενομητόρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασάμενην κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆσ ἀνωδίνοσ βλαστήσαντα, μητροπρεπῶσ θρηκδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἰμοὶ Τέκνον μου! πῶσ πάσχεισ θείων ῥύσασθαι, παθῶν τῆσ ἀτιμίας τὸν ἀνθρωπον;

ᾠδὴ δ΄. Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν.

Υπέδειξασ, τὸν ἐκ Παρθένου ἐμψυχον, προσληφθέντα σα ναόν, τῷ σῶ Προφήτῃ Χριστῇ, μεθ' οὗ βοῶμεν· Δόξα τῇ δυναίμει σου Κύριε.

Συνήγαγεσ, τοῦσ ἀπωσμένοσ Κύριε, τῆσ δουλείασ τοῦ ἐχθροῦ ἐλευθερώσασ ἡμᾶσ, ὡσ ὁ Προφήτῃσ λέγει ὁ θεόληπτοσ.

Υπέφνηασ, τὴν ἐσομένην ὕστερον, σωτηρίαν τῶν ἐθνῶν, τῷ σῶ Προφήτῃ Χριστῇ, τῷ σοὶ βοῶντι· Δόξα τῇ δυναίμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μετήγαγεσ, πρὸσ εὐλογίαν Δέσποινα, τὴν κατάραν τοῦ Ἀδάμ, ἡμῖν τεκοῦσα Χριστόν, πρὸσ ὃν βοῶμεν· Δόξα τῇ δυναίμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε΄. Πρὸσ σὲ ὀρθρίζω.

Ναοὶσ γενέσθαι Θεαῦ τοῦ ζῶντοσ, Μάικαρ ἀξιώσον, τοῦσ τὴν φωτοφόρον σε τελούντασ ἐορτήν, ἐπὶ πέτραν ἐδράσασ, τῶν αἰῶν δογματῶν ταῖσ πρεσβείασ σου.

Ωσ εὐεργέτησ, τὴν σὴν εἰρήνην, δὸσ ἡμῖν Κύριε, τὴν εἰσ παρκαίησιν, εἰρήνησ τῆσ ψυ-

χῆς, ἣν ὁ Θεὸς Ἀγγαῖος, Πνεύματι Θεῷ προηγόρευσε.

Μεγάλη ἔσται, τῆς Ἐκκλησίας ὄντως ἡ εὐκλεία, ὑπὲρ τὴν προτέραν Ἰσραὴλ συναγωγὴν, σαρκωθέντος τοῦ Λόγου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλήσαντος. Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη, δεδοξασμένη Μητρ ἀπίειρανδρε, τὴν νενεκρωμένην, ἀμαρτίαις μου ψυχὴν, καὶ παθῶν κεχωσμένην, ταῖς ἀκρασίαις ζωοποίησον.

Ῥδὴ 5. Ὁ Ἰωάνης ἐκ κοιλίας.

Νεανικῶς τὴν εὐσέβειαν Μάκαρ διδάσκων, ἀνήγειρας τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, Ναὸν ἡγιασμένον, ἀφθονίαν ἀγαθῶν ὑπισχνούμενος.

Ανήγαγες τῆς μακρᾶς Σωτῆρ αἰχμαλωσίας, τὸν ἄνθρωπον ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, καὶ πρὸς τὴν ἀνω Πόλιν, ἐπανήγαγες αὐτὸν ὡς φιλόανθρωπος.

Γηθόμενος τῇ τῷ Πνεύματος αἴγλῃ Προφήτα, ἐθέσπισας τῶν πρακτέων τῆς λόγης, καὶ τὰ τῆς εὐσεβείας, ἐξεπαίδευσας ἡμᾶς δικαιώματα. Θεοτοκίον.

Γνώμη πεσῶν ἐξεβλήθη Ἀδαμ τοῦ Παραδείσου· ὁ Λόγος δὲ, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, τοῦτον ἀνακαλεῖται, καὶ πρὸς τὴν ἀνω τρυφήν μετηγάγετο. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Ἰωάνης ἐκ κοιλίας ἄδῃ ἐβόα· Ἀνάγαγε
» ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δὲ σοὶ
» βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτῆρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ 15. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ νδόξου Προφήτου Ἀγγαίου.

Στίχοι.

Ἀγγαῖος, ἄγγελος πλήρης ὠφθη χαρίτων·

Ὡς ὑλικὸν δὲ, τῷ χρόνῳ συνετριβή.

Ἔκτη καὶ δεκάτῃ Ἀγγαῖον γαῖα συνέσχευ.

Οὗτος ἦν ἐκ φυλῆς Λευὶ· ἐτίθη δὲ εἰς Βαβυλῶνα ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας· καὶ ἐτι νέος ὢν, ἦλθεν ἀπὸ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ προσηφτεῖτο μετὰ Ζαχαρίου ἔτη τριάκοντα ἕξ. Προέλαβε δὲ καὶ οὗτος τὴν σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη τετρακόσια ἑβδομήκοντα, καὶ φανερῶς περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ προσηφτεῖτο, καὶ εἶδεν ἐκ μέρους τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Ναοῦ· καὶ ἀπεθάνων, ἐτάφη πλησίον τῶν ἱερέων, ὡς αὐτοί, ἐνδόξως· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἐκ γένους ἱερατικοῦ ἦν. Ἦν δὲ κομιδῇ γηραιός, στρογγύλευ ἔχων τὸ γένειον, τὴν ἡλικίαν ἐντιμος, τὴν ἀρετὴν περιφανής, ἀγαπώμενος ὑπὸ πάντων καὶ τιμώμενος, ὡς ἐνδοξὸς καὶ μέγας προφήτης. Ἑρμηνεύεται δὲ Ἐορτῆ, ἢ Ἐορταζόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρίνου.

Στίχ. Κάραν Μαρῖνος εὐτρεπίζει τῷ ξίφει,

Ἦς ὁ στέφανος εὐπρεπῆς ἐκ Κυρίου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Καρίνου τοῦ Βασιλέως, Ῥωμαῖος τὸ γένος, τῆς συγκλήτου μετέχων βουλῆς καὶ τιμῆς, ἀπὸ παιδικῆς ἐτι τῆς ἡλικίας. Διαβληθεὶς δὲ ὡς χριστιανός, εἰς ἐξέτασιν τε ἀχθεῖς, καὶ θῦσαι μὴ βουλευθεῖς, ἀναρτᾶται καὶ σπαθίζεται, ἐπ' ἐσχάρας πυρὸς τίθεται, καὶ τηγάνῳ ἐκκαυθέντι, καὶ ἐν χαλκῷ λίθῳι βάλλεται. Ῥύεται δὲ παραδόξως, τοῦ πυρὸς εἰς ὄροσον μεταβληθέντος· καὶ πολλῶν θηρίων κατ' αὐτοῦ ἀπολυθέντων, διαφυλάττεται ἀσινῆς. Εἶτα διὰ προσευχῆς καταβάλλει τὰ εἰδωλα, ἀπατήσας τὸν Βασιλέα, ὡς ἀφιζόμενος πρὸς τὸν βωμὸν, καὶ θυσίαν προσάξων. Καὶ οὕτω τὴν ξίφους δέχεται τελευτήν, προπεμπόντων αὐτὸν, τοῦ τε πατρὸς, καὶ τῆς μητρὸς, καὶ μακαριζόντων αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Πρόβος (ἢ Πρόμος) καὶ Ἰλαρίων πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Χλόη τις ἢ φλόξ ἔστιν, εἰπόντος Πρόβου, Ἰλαρίος, Ναι, φησὶ φίλτατε Πρόβε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μοδέστου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχ. Φέρει Μόδεγε παμμακάκαρ καὶ σὸν τάφον, Ἡ τὸν τάφον φέρουσα γῆ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ἐξ ὀρθοδόξων μὲν ἔφυ γονεῖν, ἐκ πόλεως Σεβαστίας· ὢν ὁ μὲν πατὴρ Εὐσέβιος, ἡ δὲ μήτηρ Θεοδούλη. Στείρας δὲ τυγχανούσης τῆς Θεοδούλης, προσευχῇ ἀμφοτέρων τῶν γονεῶν καὶ ὁμοζύγων, δίδοται τούτοις υἱός, ὁ μέγας οὗτος Πατὴρ μετὰ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς καινῆς συναφείας αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ μεγάλου τοῦδε γέννησιν, διαβάλλεται ὁ τούτου πατὴρ πρὸς Μαξιμιανὸν ὡς Χριστιανός, καὶ δεσμευθεὶς εἰρκτῇ κατακλείεται. Ὁπερ μαθοῦσα ἡ Θεοδούλη, καὶ αὐτὴ τὴν εἰρκτὴν κατέλαβε μετὰ τοῦ παιδός· ἐν ἧ ἄμφω τοῦ Κυρίου δεηθέντες, ἐν εἰρήμῃ τὰ πνεύματα χερσὶν Ἀγγέλων παρέθεντο, Μάρτυρες τῇ προαιρίσει γενόμενοι. Οὗς οἱ δεσμοφύλακες τεινεῶτας εὐρόντες, τὸ δὲ παιδίον μέσον ἀμφοῖν κείμενον ζῶν, ἀνελόμενοι τούτο, τῷ Μαξιμιανῷ ἀπεκόμισαν, πέντε τνηκαῦτα τυγγάνον μηνῶν. Ὁ δὲ ἀστείον αὐτὸ καὶ χάριεν θρασάμενος, ἐνὶ τῶν Συγκλητικῶν παρέδωκεν, ὡς ἀν ἐπιμελῶς ἐκτραφῆ παρ' αὐτοῦ, ὡς ἀξίον γενόμενον τῆς τοῦ Διὸς Θεραπείας.

Παρά τούτῳ τοίνυν τρεφόμενος ὁ μακάριος Μόδεστος, τίνων τε γονεῶν ἔφυ μαθῶν, καὶ ὅπως ὑπὲρ Χριστοῦ ἐν φυλακῇ τεθνήκασιν, ἐντυχάνει τιμὴν, τὸν τρισκαιδέκατον τῆς ἡλικίας χρόνον ἀνύων, Χριστιανῶς διδασκάλῳ, καὶ παρ' ἐκείνου μυηθεὶς τὴν εὐσέβειαν, ὄλος αὐτῆς γέγονεν· ἠσχαλλε δὲ παρ' Ἑλλήσι διαιτώμενος.

Καὶ ποτε τοῦ Μαξιμιανοῦ πάνδημον θυσίαν κηρύξαντος, αὐτὸς κατὰ τὸ μνημα τῶν οἰκείων γεννητόρων γενόμενος, περιπαθῶς ἐδίετο τούτων, τῆς τῶν Ἑλλήνων αὐτὸν ἐξελεῖσθαι χερὸς, ἵνα καὶ τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος ἀξιώθῃ. Εὐρών οὖν ἀργυροκόπος τις αὐτόν, ὠρμημένος Ἀθήνησιν, προσελάβετο τούτον, καὶ πρὸς τὰς Ἀθήνας ἀπήγαγε, θάματα διάφορα κατὰ τὴν ὁδὸν πεποιηκότα. Καὶ τῷ τοῦ τόπου Ἀρχιερεὶ τούτου παραστησάμενος, μυηθῆναι καὶ βαπτισθῆναι πεποίηκεν. Ὁς στόλον εἴρωα πυρὸς οὐρανῶν κατιόντα, καὶ τῇ τοῦ βαπτιζομένου κορυφῇ ἐπιστηρίζομενον. Μετὰ δὲ τὸ Βάπτισμα, τὴν τοῦ ἀργυροκόπου ὁμαίμονα ἐκ νόσου θανατηφόρου προσευχῇ καὶ προσφάσει μόνη ἐξήγειρε, καὶ δαιμονῶντα ἰάσατο ἔτερον. Εἶτα τοῦ ἀργυροκόπου, καὶ τῆς ἐκείνου συμβίου θανόντων, κλη-

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ανακαθάρας σε τὸν νοῦν, ὑπέδεξω τὰς λαμπρόνας, σαφῶς Προφῆτα τῷ Πνεύματος, ἐμφανῶς προφητεύων καὶ ἀνακράζων· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γρωτάτην σε ζῶν, μετιόντα τεθεαμένος, Θεὸς Προφήτην προβάλλεται, τῆς αὐτοῦ παρουσίας ἀναβοῶντα· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῆς τρεῖς Παῖδας σώσας Παρθένε, αὐτὸς σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου, τοὺς αὐτῷ πεποιθότας σῶζει βοῶντας· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιτίας σου.

Ῥδὴ η'. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Υμνολογοῦμέν σε, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, ὃν ὁ Προφήτης ὁ Θεόπτης Ἀγγαῖος, ὑπέδειξε προσκυνεῖν σε καὶ μελπειν· Ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγον τὸν ἀναρχον, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐπιφανήσεται Θεόπτα Προφῆτα, προήγυιλλας ἐμφανῶς ἀνακράζων· Ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο πρὶν ἀθέατος, καὶ ἀχώρητος φύσει, ἐν τῇ γαστρὶ σου χωρηθεῖς, ἐθεάθη Πανάχαρτε, ὃ ἐν πίστει βοῶμεν· Ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν μόνον ἀναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
» **Ε**ὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ
» **φ**ρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε
» **ἱ**ερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν.

Γευσάμενος, τῆς ὑπὲρ λόγον θεοπτείας, ἀπεσείσω Προφῆτα φροντίδας ἐπιγείους, καὶ δεδοξασμένῳ Θεῷ παρέσης ἐπαξίως· διὸ πάντες σε πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ο ἐνθεος, καὶ θαυμαστός σου Μάκαρ βίος, παραστάτην Θεοῦ σε ἀνέδειξε θεόφρον· καὶ σὺν ἀσωμάτων χοροῖς εὐφραίνῃ δι' αἰῶνος· διὸ πάντες σε πιστοὶ μακαρίζομεν.

Υπῆρξέ σοι, ὡς εὐσεβείας διδασκαίῳ, τῷ Θεῷ συγγενέσθαι, καὶ τέττε συγκραθῆναι,

ἡ ἑορτὴ αὐτῆς κατὰ τὴν σήμερον, δι' ἰδίας ἀσωματικῆς Ἀκολουθίας, ἐν χειρογράφῳ Φυλλάδι εὐρισκομένης.

τῷ ἀκραιφνεστάτῳ φωτί· ὃν μάκαρ νῦν δυσώπει, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺ γέγονας, ὑπερφυῶς Θεογενῆτορ, οἰκητήριον ὄντως, τῷ πάντων Βασιλέως, καὶ χρυσοειδῆς Κιβωτός, τὸν Νόμου νομοθέτην, ἔχουσα Χριστὸν σωματούμενον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ανύμνητε, τῶν ἑρᾶν ὑψηλότερα, ἢ τὸν
» **Π**ᾶναρχον Λόγον, ἀσπόρως συλλαβοῦσα,
» καὶ σεσαρκωμένον Θεόν, τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις, πιστοὶ πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν Ἀγίων τριῶν Παίδων, Ἀνανίθ, Ἀζαριθ, καὶ Μισαήλ.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Εὰν ἡ Κυριακὴ τῶν Προπατόρων τύχη κατὰ τὴν σήμερον καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Προφήτου, καὶ τῶν Τριῶν Παίδων, καὶ ψάλλεται μόνον ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τῶν Προπατόρων, ὡς ἐκεῖ διατίθεται. Ἀπολυτικίον δὲ λέγομεν τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα. Καὶ νῦν, Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κ**ύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προφήτου, Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ο λαμπρότατος ἥλιος, Προφητῶν ὁ περιδόξος, εὐφημείσθω σήμερον θείοις ἄσμασι, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, θεῖον ἐνδιαίτημα, ἢ αἰετόρρυτος πηγὴ, ἢ διόπτρα τοῦ Πνεύματος, ὁ ὑπέρτιμος, καὶ πανάριστος στῦλος τῶν δογμάτων, ἢ κρηπίς τῆς οἰκουμένης, τὸ ἀκατάσειστον ἔρεισμα.

Ο ἄστὲρα φανότατον, ἑσφόρον ὡς μέγιστον, ἐπιθυμιῶν τε ἀνδρα τιμῶμέν σε, τῶν ἀρετῶν ταῖς λαμπρότησι, φαιδρῶς ἀποστίλβοντα, καὶ φωτίζοντα πιστῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ βοῶμέν σοι· Δανιὴλ ὑποφῆτα τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπει τοῦ σωθῆναι, τοὺς εὐσεβῶς ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὲ ἡ γλῶσσα ὡς κάλαμος, γραμματέως Πολύσοφε, ὄξυγράφου γέγονε ῥητορεύουσα· νόμος Θεοῦ γὰρ ἐγκάρδιος, ἐν σοὶ πεπολίτευται, καὶ τὸ στόμα σου λαλοῦν, κρίσιν ἐνδικον

δέδεικται· ἐν οἷς ἤσχυνας, παρανόμους πρεσβύτας καὶ Σωσάνναν, ἐκ θανάτου ἐλυτρώσω, τῶν Προφητῶν τὸ ἀγλαΐσμα.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων,
Ἦχος δ' αὐτός. Ἐδωκας σημειώσιν.

Νόμων ἀντεχόμενοι, τῶν Θεοσδώτων Πανόλβιοι, μιραῖς οὐκ ἐχράνθητε, τροφαῖς ἀλλ' ἀπήρατον, τῆς ψυχῆς τὸ κάλλος, διασεσωκότες, διστηρήσατε σαφῶς, ἀδιαλώθητον καὶ ἀμάραντον, τὸ ἄνθος τὸ θαυμασίον, καὶ τὴν τερπνὴν ὠραιότητα, τοῦ Δεσπότητος δοξαζόντος, τοὺς αὐτὸν θεραπεύοντας.

Θεῖω πυρακτούμενοι, οἱ Νεακαὶ πυρσεύματι, τοῦ πυρὸς κατεφρόνησαν· ἐν ᾧ δρασιζόμενοι, οἱ σεπτοὶ χορσίαν, ἐκλελαμπρυσμένην, διατυπώσαντες ὠδὴν, τὴν πολυῦμνητον ἤδον ψάλλοντες· τὴν ὄντως ἀδιάδοχον, καὶ ἀμετάπτωτον πάνσοφοι, Βασιλείαν ποθήσαντες, τὴν οὐράκιον ἐνδοξοί.

Λόγον τῆς σοφίας σου, καταπλαγέντες οἱ Τύρανοι, Δανιὴλ ἀξιάγαστε, καὶ Παίδων τὴν σύνεσιν, τῆς Χαλδαίων χώρας, ἄρχειν καὶ δεσπόζειν, ὑμᾶς κατέστησαν Σεπτοί· τὴν ἀρετὴν γὰρ οἶδε σαφέστατα, θαυμάζειν καὶ πόλεμος, καὶ πολιτείας λαμπρότητα· τῶν παθῶν γὰρ κρατήσαντες, ἡγεμόνες γεγόνατε.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Πνευματικῶς ὑμᾶς πιστοὶ συνήγαγε σήμερον, ὁ Προφήτης Δανιὴλ· καὶ τράπεζαν προτίθειν ἀρετῶν δαψιλῶς, πλουσίας καὶ πένησι, καὶ ξένοις καὶ αὐτόχθοσι· καὶ κρατήρα νοητὸν, προχέοντα νᾶμα εὐσεβείας, καὶ εὐφραίνοντα καρδίας πιστῶν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου χάριν παρέχοντα. Οὗτος γὰρ ὁ προφήτης, ὁ φανότατος λύχνος, ὁ λάμψας ἐν τῷ κόσμῳ, τὰ σεβάσματα πάντα τῶν Ἀσσυρίων καθεῖλε, καὶ θηρῶν ἀτιθάσσων στόματα ἔφραξε. Σὺν τῷ τῷ καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες εὐφημείσθωσαν, οὐ χρυσοῖ τῇ φύσει ὄντες, χρυσοῦ δὲ δοκιμώτεροι δεικνύμενοι· οὐ γὰρ ἐχώνευσεν αὐτοὺς τὸ πῦρ τῆς καρμίνου, ἀλλ' ἐφύλαξεν ἀκεραίους, οὓς κίφθα καὶ πίσσα, καὶ κληματίδες ἔστειψαν. Ὁ δὲ ἀγαγὼν ἡμᾶς, εἰς τὴν περίοδον τοῦ χρόνου Κύριος, ἀξιώσασαι ἡμᾶς φθάσαι, καὶ ἐπὶ τὴν κυρίαν καὶ σεβασμίαν ἡμέραν τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ, τῷ παρέχοντος ἡμῖν ταῖς αὐτῶν ἰκεσίας, ἰλασμόν ἀρρατιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος δ' αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες, Χριστῷ τὰ Γενέθλια, πιστῶς προεορτάσωμεν· καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον,

ὡς ἀστέρα προβαλλόμενοι, μαγικαῖς δοξολογίας, μετὰ Ποιμένων βοήσωμεν· Ἦλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν, ἐκ Παρθενικῆς νηδύος, βροτοὺς ἀνακαλέσασθαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Δανιὴλ ὁ θαυμασίος, τὴν καρδίαν κησάμενος, καθαρὸν τοῦ Πνεύματος καταγωγίον, καὶ παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, μελλόντων τὴν δῆλωσιν, προθεσπίζει προφανῶς, προφητείας λαμπρότητι, καλλυνόμενος, καὶ τρακῶς σαφηνίζων τῶν κρατούντων, παρανόμων Βασιλέων, τὰ κεκρυμμένα ἐνύπνια.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Προστομώσας τὸ σῶμά σου, τῇ νηστείᾳ ἀδάμαστον, τῶν λεόντων στόμασιν ἀπέτελεσας· μέσον γὰρ τούτων ἰστάμενος, Προφήτα Θεσπέσιε, καὶ Θεῷ τῷ ἀγαθῷ, ἀτενίζων διέμεινας, ἀπαράτρωτος, ἀπορρήτῳ δυνάμει τοῦ τὰ πάντα, ἐνεργοῦντος παραδόξως τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Επὶ θρόνου καθήμενον, καὶ Ἀγγέλοις κυκλούμενον, τὸν ὑπὲρ καταλήψιν ἐθεώρησας, Κριτὴν ὑπάρχοντα δίκαιον, Προφήτα θαυμασίε· ἐκπλαγεῖς δὲ τὸ φρικτὸν, τῆς ἐμφόβου ὀράσεως διεσήμανας, τοῖς μετέπειτα πᾶσιν, ὑπογράφας, τὴν δευτέραν παρουσίαν, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα, τῶν Ἁγίων Παίδων, Ἦχος πλ. β'.

Εν ψυχῇ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, ἐν μέσῳ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς, τὸν παγκόσμιον ὕμνον ἐμελωδήσατε, Παῖδες τρισόλβιοι· καὶ τῆς φωνῆς ὑμῶν εἰσηκουσεν, ὁ ὢν ἐγγὺς Κύριος, τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώζων· καὶ διατηρήσας ἀσινεῖς, προσεδέξατο ὑμᾶς, ὡς θυσίαν καθαρὰν. Διὸ ἀπόγονοι Ἀβραὰμ τυγχάνοντες, παῖδες Θεοῦ γενέσθαι ἠξιώθητε. Παρρησίαν οὖν ἔχοντες πρὸς αὐτὸν, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τοῦ Προφήτου, ὁ αὐτός.

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος ἄνευ σποράς, τεχθέντα προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀνα-

παύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο·
καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς
προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὀκτωή-
χου εἰς καὶ τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν
ἀγίων τριῶν Παίδων.

Κανὼν τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς.
Σοφὸν Δανιὴλ ἄσμασιν περιζέφω. Θεοφάνης.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμψωμεν.

Σῶτερ εὐεργέτα τοῦ παντός, τῶν ἀγαθῶν
ὁ αἴτιος, τῇ φωτοφόρῳ σου, τὴν ἔννοιάν
μου αἴγλη, φωτίζοις φιλάνθρωπε, ὅπως τοῦ σοῦ
Προφήτου, εὐφημήσω τὴν ἔνδοξον μνήμην.

Ὁ ῥθρος ὡς ἀνέτειλας Σοφῆ, τῆς σωφροσύ-
νης σώφρονα, προκινδυνεύουσαν, Σωσάν-
ναν διασώσας· Θεὸς γὰρ σε ἤγειρε, γνωστὴς
ὁ τῶν κρυφίων, πρεσβυτέρους δεινούς κατα-
κρίναι.

Φόβῳ στοιχειούμενοι Θεοῦ, οἱ Ἀβραὰμ ἀ-
πόγονοι, τροφήν παράνομον, ἀπώσαντο
γενναίως, καὶ θείῳ τρεφόμενοι, πόθῳ τῆς εὐ-
σεβείας, πρὸς μεγίστην ἐπήρησαν δόξαν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ῥος ἐθεώρεις νοητὸν, Δανιὴλ ἱερώτατε, τὴν
μόνην ἄχραντον, ἀειπαρθένον Κόρην· ἐξ
ἧς περ ἐκτέμνεται, λίθος ὁ ἀκρογωνιαίος, καὶ
τὴν πλάνην συνέτριψε πᾶσαν.

Ἔτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων· οὗ
ἡ ἀκροστιχίς.

Τρεῖς Παῖδας ὑμῶ, Δανιὴλ τε τὸν μέγαν.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Τὸν ἀναρχον Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, πρὸ
πάντων αἰώνων, γεννηθέντα θεοπρεπῶς,
τὸν ἐν τῇ καμίνῳ Νεανίαις, συμβολικῶς ὄρα-
θέντα δοξάσωμεν.

Ρῆμάτων Τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς, οἱ εὐ-
γενεῖς Παῖδες, καταπτύσαντες καρτερῶς,
τροφαῖς παρανόμοις μὴ χρανθῆναι, χαλδαϊκῶς
οὐ κατηξίωσαν.

Ἐτρέφεσθε λόγῳ μὲν ψυχικῶς, τροφαῖς αὐ-
τομάτοις, κεχηρημένοι δὲ σαρκικῶς, τῶν
ἀβροδιαπτῶν ταῖς ἰδέαις, τῷ Βασιλεῖ ὠραιότεροι
δείκνυσθε.

Θεοτοκίον.

Ἰὸν τὸν τοῦ ὄψεως ἀκοαῖς, πικρῶς ἐμπα-
ρέντα (*), ταῖς τῆς Εὐσας ἢ ἐκ Δαυὶδ, βλα-
στήσασα Κόρη θεραπεύει, τὸν Λυτρωτὴν κυο-
φορήσασα.

Τοῦ Προφήτου. ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νόησιν καὶ σύνεσιν, παρὰ Θεοῦ λαβὼν ἔλυ-
σας, φωτοφανῶς, τὰ ἐσκιασμένα, τῶν
κρατούντων ἐνύπνια.

Δραίοντα ἐνέκρωσας, διὰ τροφῆς βαλὼν ἔν-
δοξε, τὸν αἰσθητὸν· τοὺς πρὶν ἀοράτους,
ἐτροπώσω γὰρ δαίμονας.

Ἀἴγλη φωτιζόμενος, τὸ ἐμφανὲς ὄραξ ἔνδοξε,
Ὁρος Θεοῦ, τὴν Εὐλογημένην, τὸ βροτῶν
ἐγκαλλώπισμα. Τῶν Ἁγ. Παίδων. Ὁ αὐτός.

Σύνεσιν κτησάμενοι, τὴν θεοδίδακτον Δέ-
σποτα, Παῖδες Δαυὶδ, Νόμους τοὺς πα-
τρῶους, θεοφρόνως ἐτήρησαν.

Πῦρ οὐ κατεφλόγισε, τὰ καθαρῶτατα σώ-
ματα, τῶν εὐσεβῶν· διὰ γὰρ νηστείας,
ψυχοτρόφου ἠρδεύοντο.

Ἄϊνον τὸν παγκόσμιον, καὶ πολυῦμητον
ἄδουσι, Παῖδες οἱ τρεῖς, μέσον τῆς κα-
μίνου, θαυμαστῶς δροσιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἰνα τόκον Δέσποτα, ἐκ παρθενεύοντος σώ-
ματος, δείξης ἡμῖν, σώξεις ἐν καμίνῳ, παρ-
θενεύοντα σώματα. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Καθαρθείσα Πνεύματι, ἡ καθαρὰ σε καρδία,
προφητείας γέγονε, φαινοτάτης δοχεῖον·
βλέπεις γὰρ, ὡς ἐνεστῶτα τὰ μακρὰν ὄντα,
λέοντας, ἀποφιμοῖς δὲ βληθεῖς ἐν λάικῳ· διὰ
τοῦτό σε τιμῶμεν, Προφήτα μάκαρ, Δανιὴλ
ἔνδοξε.

Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προφητείας τὴν χάριν πεπλουτηκῶς, τῆς
Παρθένου τὸν Τόκον σκιαγραφεῖς, καὶ
λύεις ὄνειρατα, τῶν κρατούντων σαφέστατα·
ἐμβληθεῖς δὲ λάικῳ, ὡς Μάρτυς ἐδίδαξας, πα-
ραδόξως μάκαρ, νηστεύειν τοὺςλέοντας· ὅθεν
καταστρέψας, τῶν ἀθέων τὸ σέβας, τὸν δρα-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει εἰσθηρέντα· ἀλλ' ἴσως ἦν
ὀρθότερον τὸ, ἐγχυθέντα.

κοντα έκτεινας, ἀριστεύσας λαμπρότατα, Δανιὴλ ἀξιάγαγε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τῶν τριῶν Παίδων.

Τῆς Τριάδος εἰκόνα προφητικῶς, ἐξ αὐλῶν χρωμάτων ἐν τῇ φλογί, οἱ Παῖδες διέγραψαν, τῷ καλαίῳ τῆς Πίστews· καὶ τὴν τοῦ Λόγου ἄκραν, εἰς γῆν συγκατάβασιν, μυστικῶς κατεῖδον, καὶ πᾶσιν ἐκήρυξαν· ὅθεν καὶ τὴν δρόσον, οὐρανόθεν λαβόντες, τοῦ Πνεύματος βρύουσι, τοῖς πιστοῖς τὰ χαρίσματα· διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· Χαῖρε Κόρη Καθέδρα βασιλική, Κλίνη πορφύροστρωτε, χρυσοπόρφυρε Θαλάμει, Χλαμύς ἀλουργόχρος, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀσραπηφόρον Ἄρμα, Λυχνία πολύφωτε· Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, Θεοκόσμητον Σκηνώμα. Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Νόμον εὐσεβῶς, φυλάξας ὡς Προφήτα, τῆς ὄντως σοφίας, ἔγνωσ τὸν δοτῆρα, τὰ μυστικά σε διδάσκοντα καὶ βαθέα, καὶ τὰ ἐν σκότει σε φωτίζοντα.

Ιεράν ζωὴν, βιώσας Θεοφάντορ, ἐπιθυμιῶν, ἀνὴρ προσηγορευθῆς· ἀρρένωπῶς γὰρ τὰ πάθη καταπατήσας, πρὸς τὴν ἀγήρω μετετέθης ζωὴν.

Η ἐνοικοῦσα ἐν σοί, τοῦ Παρακλήτου χάρις, Δανιὴλ δεικνύει, ὅλον φωτοφόρον, καὶ νικητὴν τῶν Τυράννων καὶ Βασιλέων, καὶ τῆς σοφίας καταγώγιον.

Θεοτοκίον.

Λίθον σε χειρὸς, τμηθέντα ἄνευ Λόγου, Ὁρους προοῤ, Παρθένου Θεοτόκου, Δανιὴλ ὁ Προφήτης ἀνακραυγάζων, καὶ ἀνυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Τῶν Ἁγ. Παίδων. Εἰσακήκοα Κύριε.

Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, ἐνθεαστικῶς τὸν νοῦν φωτιζόμενος, τὰ ἐνύπνια διέλυσε, τῶν Αὐτοκρατόρων Θείᾳ χάριτι.

Απαστράπτει τοῖς θαύμασιν, ἢ ἐν τῇ καμίνῳ τῶν Παίδων ἀθλησις· τὸν γὰρ Τυ-

ραννον ἐζώγησαν, πρὸς ἐπίγνωσίν σου Παντοδύναμε.

Συμφωνίας τὰ ὄργανα, καὶ τῆς μουσικῆς μέλη παναρμόνα, τοὺς γενναίους οὐ κατέθελξαν, καὶ χρυσῇ εἰκόνι οὐχ ὑπέκυψαν.

Θεοτοκίον.

Υμνωδαίαι Πανύμνητε, οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες γεραίρωσι, τὸν Υἱόν σου τὸν ὑπέρθεον, ὃν ἐν τῇ καμίνῳ ἐπεγίνωσκον.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Αθλητικούς ἀγῶνας, τῆς προφητείας φαυδρύνας κηρύγματι, λάμπεις δι' ἀμφοτέρων, θείας ἐπιπνοίας ἀνάπλευς.

Σοφὸς ἐδείχθης Μαίκαρ, ταῖς ὑπὲρ νοῦν τῆς σοφίας ἐλλάμψεσι, μέγιστε Θεορρήμον, Δανιὴλ καὶ πάντας ἐφώτισας. Θεοτοκίον.

Μυσταγωγεῖ τῆς τύπης, τῆς ἀπορρήτου σαρκώσεως Ἄχραντε, τῆς ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου, Δανιὴλ ὁ Προφήτης ὁ ἔνδοξος.

Τῶν Ἁγ. Παίδων. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Μυθηέντες τὸν Νόμον, Σωτερ οὐκ ἠρνήσαντο, οἱ σοὶ θεράποντες, Δανιὴλ ὁ μέγας, σὺν τρισὶ Νεανίαις Θεόφροσιν· ἀλλ' ἰσχὺν λαβόντες, τὴν παρά σοῦ τοῦ εὐεργέτου, τοὺς Τυράννους ἀνδρείως ἐτρέψαντο.

Νοερῶς ἐμυεῖτο, Δανιὴλ Φιλάνθρωπε, τὰ σαμυστήρια· ἐπὶ γὰρ νεφέλης, ὡς Υἱόν σε ἀνθρώπου ἐρχόμενον, τῶν Ἐθνῶν ἀπάντων, οἷα Κριτὴν καὶ Βασιλέα, ἐθεώρει νοὸς καθαρότητι.

Ὠραιωθῆ ὡς Παῖδες, ὑπὲρ λίθον σάπφειρον, ὑμῶν τὰ σώματα· ὡς ἀγὴ χρυσοῦ, εὐσεβείας τῷ ζήλῳ πυρσεύετε, ἐμπεριπατοῦντες, χαρμονικῶς ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ κροτοῦντες χορείαν τρισάριθμον. Θεοτοκίον.

Δανιὴλ σε Παρθένη, Ὁρος προδιέγραφε, σαφῶς ὁ ἔνθεος· οἱ τριττοὶ δὲ Παῖδες, καθορῶντες τὴν φλόγα δροσιζέσαν, τὸν σὸν θείον τόκον, μελωδικῶς ἀνευφημοῦσιν, ὡς Σωτῆρα καὶ κτίστην καὶ Κύριον.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ς'. Ὡς τὸν Προφήτην.

Αγγελικὰς σὺ χορείας, ἐν φωτὶ λαμπροτάτῳ θεώμενος, μιμητῆς πανάριστος, τούτων ἐχρημάτισας, τοῦ Παντάνακτος, ἐντροφῶν ἐλλάμψεσιν.

Σωτηριώδη τοῦ Λόγου, παρουσίαν μηνύων προήγγειλας, καὶ Ναοῦ καθαίρεσιν, Νόμου τε τὴν πλήρωσιν, καὶ τῆς χάριτος, ὑπὲρ νοῦν δωρήματα. Θεοτοκίον.

Ιδοὺ Παρθένος ἐν μήτρᾳ, ἐμφανῶς συλλαμβάνει Χριστὸν τὸν Θεόν· ἥς περ τὴν προτύ-

πωσιν, ἔλλαμφθεις τῷ Πνεύματι, προεώρακε Δαυὶδ ὁ ἔνδοξος.

Τῶν Ἁγ. Παίδων. Ἐβυσσος ἀμαρτιῶν.

Αῤῥξαντες τῶν ψυχικῶν, παθημάτων τῆ δυνάμει τοῦ λόγου, χώρας Ἐθνῶν Χαλδαίων, ἡγεμόνες γεγόνατε· οἶδε γὰρ ἡ ἀρετὴ· γέρα χαρίζεσθαι, κερτημένοις, ὡς τοῦ Δαυὶδ σοφοὶ ἀπόγονοι.

Νέκρωσιν ὁ Δαυὶδ, ζωφόρον ἐνδυσάμενος πάλαι τὸν ὡς Θεὸν Χαλδαίοις, δυσσεβῶς νομιζόμενον, ἀναιρεῖ διὰ τροφῆς, δράκοντα καίκισον, ἱερεῖς τε, τῆς δυσμενεῖς σοφῶς ἀπέκτεινε.

Θεοτοκίον.

Γλέων μοι τὸν κριτὴν, καὶ Υἱὸν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μητέρα δυσώπησον· σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ῤῥυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιὰν χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακαλέσαι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφω οὐσίᾳ θωρακισθέντες, Τρισμάκαριοι ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτη ἰστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλέμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Εκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβον πείραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἐβραῖοι πελεμούμενοι· μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, καὶ καταπὴ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ Σατὰν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶν ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν Κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλέμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ Δαυὶδ τοῦ Προφήτου.

Στίχοι.

Ἦσαρ, Θεέ, βλέπει σε νῦν ἐπὶ θρόνου,
Τμηθεὶς Δαυὶδ, οὐκ ὄναρ, καθὼς πάλαι.

Εἰ μὴ θανεῖν τρεῖς Παῖδες ἤρων ἐκτόπως,
Ὡς τῆ πυρὸς πρὶν, ἤρχον ἂν καὶ τῆ ξίφους.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Δαυὶδ τάμον, ὃς βλέπει μέλλον.

Οστος ὁ μακάριος Δαυὶδ ὁ Προφήτης ἦν ἐκ φυλῆς Ἰούδα, γένους τῶν ἐξεχόντων τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας· ἐγεννήθη δὲ ἐν Βηθαρά τῇ ἀνωτέρᾳ. Ἄλλ' ἔτι νήπιος ὢν, ἤχθη ἐκ τῆς Ἰουδαίας αἰχμαλώτος εἰς τὴν Χαλδαίων γῆν, καὶ προεφίτευσεν ἔτη ἐβδομήκοντα. Προελαβε δὲ τὴν Σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη τετρακόσια ἐξήκοντα. Ἦν δὲ ἀνὴρ σώφρων, ὡς τε δοκεῖν τοὺς Ἰουδαίους εἶναι αὐτὸν σπάδοντα. Πολλὰ δὲ ἐπένησεν ἐπὶ τὸν λαόν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν Ἰερουσαλήμ, καὶ ἐν νηστεῖαις ἤσκησεν, ἀπὸ πάσης τροφῆς ἐπιθυμητῆς· καὶ ἦν ξηρὸς τὴν ἰδίαν, ἀλλὰ καὶ πάνυ ὠραῖος τῇ χάριτι τοῦ Ὑψίστου.

Οἱ δὲ τρεῖς Παῖδες, κατὰ τὴν ἱστορίαν, ὑπῆρχον ἐκ τῆς ἀγίας Πόλεως Ἰερουσαλήμ, Ἐzekίου πατρός, καὶ μητρός Καλλινίκης. Ὅς τις Ἐzekίας ἐτόλμησεν εἰπεῖν τῷ Θεῷ, φυλάξαι τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ προσθήκη ἐλαβε τῆς ζωῆς ἔτη δεκαπέντε. Τῆς δὲ Ἰερουσαλήμ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Ἀσσυρίων Ναβουχοδονόσορ πολιορκηθείσης, ἀπήχθησαν αἰχμαλῶτοι εἰς Βαβυλῶνα μετὰ Δαυὶδ τοῦ Προφήτου, καὶ καθίστανται ἐπιστάται τῶν τοῦ Βασιλέως πραγμάτων διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. Εἶτα, ἐξουδενώσαντες τὴν εἰκόνα, ἣν ἐποίησε καὶ ἔστησε, καὶ μὴ προσκυνήσαντες, βάλλονται ἐν τῇ ἑπταπλασίως ἐκκαυθείσῃ καμίνῳ· ἐν ἣ τῇ τοῦ Θεοῦ Ἀγγέλου συγκαταβάσει δροσιζόμενοι, ἔφαλλον. Ἐνθα τὸ παράδοξον ὁ Βασιλεὺς ἰδὼν, ὠμολόγησε μέγαν εἶναι Θεόν, τὸν ὑπ' αὐτῶν ὑμνούμενον. Ἡ γὰρ κάμινος μετεποιήθη εἰς δρόσον, καὶ ἔμειναν ἀβλαβεῖς.

Δαυὶδ δὲ, καὶ τοὶ συμβιωτεύων αὐτοῖς, συναλιζόμενός τε καὶ συνδιαιωόμενος, καὶ τῆς τιμῆς αὐτοῖς αἷτιος γενόμενος, τῇ καμίνῳ οὐ συνεβλήθη· οὐδὲ γὰρ τοῦτο μαθεῖν ἴσχυε ὑπὸ τῆς Γραφῆς, ὡς σιωπηθὲν ταύτη, καὶ μείναν ἀπαρασῆμαντον· τάχα, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ τῶν εἰκότων λόγων οὐκ ἔξω, διὰ τὸ ἐπιταθὲν Βαλτάσαρ ὄνομα, τῆς ὑπερεχούσης τιμῆς γνώρισμα. Ἦνα γὰρ, παρὰ τοῖς θεοποιούσι τὸ πῦρ, κατὰ λογισμὸν τῶν ἰστώτων, μὴ τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος δόξῃ πεποιηκῆναι Βαλτάσαρ, ὁ αὐτῶν Θεός, οὕτω καλούμενος, οἰκονομεῖται Δαυὶδ, τὴν τοῦ Θεοῦ προσηγορίαν λαβὼν, τὴν πρὸς τὸ πῦρ ἀπολειφθῆναι εἰσελευσιν καὶ διαδρᾶναι· οὐτε μὴν τοῖς περὶ τὴν κάμινον διηγήμασιν ἀναγράφεται. Οἱ δὲ ἅγιοι τρεῖς Παῖδες, μετὰ τὴν ὑπὲρ νοῦν ἐκ τοῦ πυρὸς σωτηρίαν, ἐφ' ἧς εἶχον πάλιν ἀποκαταστάσαντες, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἐπίδοξον διαγαγόντες, ἐν εἰρήνῃ καὶ αὐτοὶ σὺν τῷ Δαυὶδ τελευτῶσι.

Φασὶ δέ τινες, (*) ὅτι μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ Ναβουχοδονόσορ, καὶ τῶν λοιπῶν Βασιλέων, οἱ διὰ τριῶν εἶχον τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς τρεῖς Παῖδας, ἀνίστη Βασιλεὺς ἕτερος, τοῦνομα Ἀττικός· ὃς τοὺς ἀγίους ἐξετίσας, καὶ ἐλεγχθεὶς ὑπ' αὐτῶν, κελύει τὴν κεφαλὴν Μισαὶλ ἐποτηθῆναι· οὗ τινος Ἀζαρίας ἀπλώσας τὸ φιβλατόριον (χλαμύδα), αὐτὴν ἰδέξατο. Ὡσαύτως καὶ Ἀνασίας, τὴν κεφαλὴν τμηθεῖσαν Ἀζαρίου, ἐκολπώσατο. Ἀναβίου δὲ,

(*) Ἐξ Ἀποκρῶν πάντος βιβλίου, οὐχὶ δὲ ἐκ τῆς Δείας Γραφῆς, ἧτις οὐδὲν περὶ τῆς ἐξῆς προσθήκης τοῦ Συναξαριστοῦ ἀναφέρει· ἀλλ' οὐδὲ ὁ Ἰμναδὸς ἐν τῷ Καμίνῳ αὐτῶν.

τὸ περιβόλαιον ἀπλώσας Δανιὴλ, ἐδέξατο τὴν κάραν. Ὑστερον δὲ καὶ αὐτὸς τὴν κεφαλὴν ἐτμήθη. Λέγεται δὲ μετὰ τὴν ἐκτομὴν, κολληθῆναι τὰς κεφαλὰς τοῖς τούτων σώμασιν. Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἄρας αὐτοὺς, ἤγαγεν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει Γεβάλ· ἐν ᾧ τεθέντες ὑπὸ τὴν πέτραν ἔτη τετρακόσια, ἐπὶ τῇ ἀναστάσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ αὐτοὶ συνανέστησαν, καὶ πάλιν κεκοίμηνται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ὧν τὴν μνήμην ἄγειν ὑπὸ τῶν Πατέρων παρελάσομεν πρὸ ἑπτὰ ἡμερῶν τῆς Δεσποτικῆς ἐπιφανείας, καὶ Δείας διὰ σαρκὸς παρουσίας τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς (οἶμαι) εἶναι τῆς ἐξ Ἰουδα φυλῆς, ἐξ ἧς καὶ ὁ Σωτὴρ πάντων Χριστὸς πρὸς γένος Κατάγεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πατερμουθίου, Κόπρι, καὶ Ἀλεξάνδρου, μαρτυρησάντων ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Καὶ μνήμη τῆ Ὁσίᾳ καὶ ἀειμνήστῃ ὁμολογητοῦ Δουναλέ, τοῦ μετονομασθέντος Στεφάνου.

Στίχ. Στολαῖς Στέφανος ἀρετῶν ἐστεμμένος, Λαμπρός τις ἦκει πρὸς σεφάνης τοὺς ἄνω.

Ὁυτος ἦρξε τῆς ἑαυτοῦ χώρας, νήσου τινός, ἢ παραμέν τισι Νιβηρτίς λέγεται, παρ' ἄλλοις δὲ, Βερόρη, πλησίον οὖσα Γαδείρων, τοῖς Ὀκτιανῶν περικλυζομένη ρεύμασι· πλοῦτου δὲ βάρους περιβεβλημένος πολὺ, χριστιανικωτάτοις δὲ δόγμασιν ἀνατραφεὶς, Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις ἔζη. Διὸ σκύβαλα τὰ πάντα λογισάμενος, τὴν Βασιλείαν τοῖς υἱοῖς καταλιπών· καὶ ἐν Ῥώμῃ γινόμενος, τὸ ἀγγελικὸν ἐνδύεται Σχῆμα. Εἶτα τὴν περιώνυμον Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει, καὶ Κωνσταντίνῳ καὶ Ῥωμανῶ, τοῖς πορφυρογεννήτοις Βασιλευσίν, εἰς ὁμιλίαν ἔλθων, εἰς Ἱεροσόλυμα παρ' αὐτῶν στέλλεται· τούτο γὰρ ἦν ὁ μακάριος αὐτοῦς αἰτησάμενος. Ἐυθα γινόμενος, καὶ τὸν πόθον ἀφοσιωσάμενος, καὶ τὸ μέγα παρὰ τοῦ τνηκαῦτα πατριαρχούντος Χριστοδοῦλου Σχῆμα ἀμφιασάμενος, ἀντὶ Δουναλέ, μετονομάζεται Στέφανος.

Πολλὰς δὲ ὕβρεις καὶ μαστιγὰς παρὰ τοῦ μιαροῦ Ἐσθους τῶν Σαρακηνῶν ὑποφέρει, διὰ τὸ περικεικάρθαι τὸν πώγωνα. Εἶτα εἰς Αἴγυπτον ἔρχεται· ἐν ἧ κρατηθεὶς, ἐφρουρήθη μετὰ τῶν συνεπομένων αὐτῷ δύο Ἱερέων· καὶ ἐξ μῆνας διακαρτερίσας λιμῶ καὶ δίψει καὶ τῇ ἄλλῃ κακοπαθείᾳ, αὐθις παρὰ τοῦ κρατήσαντος πρὸς τὸν τῆς Αἰγύπτου Ἀμνηῶν παραπέμπεται. Ὑψ' οὐ θανατηφόροις δεσμοῖς περιβληθεὶς ὁ αἰδεῖμος, ἠναγκάσθη τὸν Χριστὸν ἐξομῶσασθαι. Στεργῶς δὲ ἀντιπίπτων, καὶ μὴ ἠττώμενος, ἀλλ' ὁμολογῶν παρρησίᾳ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, πλείοσι καὶ ἀναριθμήτοις αἰκίαις καθυποβάλλεται· αἷς καὶ τάλαιπωρήσας, νόσφ' περιπίπτωκε, δι' ἧς τὸν τῆ δε βίον ἀπέλιπε, προμνηθεύσας αὐτῷ θεῶν τῆς τελειώσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰάκχου.

Στίχ. Ἰακχε, κρατύνθητι· καὶ τμηθεὶς κάραν,

Τμηθεῖσιν ἐγγράφητι, καὶ στέφου κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Διονύσιος ὁ νέος, ὁ ἐκ Ζακύνθου ὀρμώμενος, Ἀρχιεπίσκοπος δὲ Αἰγίνης χρηματίσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Λιπὼν τὰ τῆς γῆς, νῦν κατοικεῖ ἐν πόλῳ, Κλέος Ζακύνθου, Διονύσιος νέος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόμῳ Προφήτα πεφραγμένος, οὐκ ἠνέσχου τοῦ χρανηθῆναι παρανόμως· ἀλλ' ἐνθέως τὸν νοῦν, λαμπόμενος ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάντας ἐκπλήττει σου τὸ θαῦμα· ὡς Προφήτη γὰρ Προφήτης σοι παρέστη, μεταρσίως τροφήν, κομίζων σοι καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ενδον τοῦ λαϊκοῦ καθειργημένος, καὶ τοῖς λέουσι πρὸς βρώσιν τεθειμένος, διεσωθῆς Θεοῦ, σκεπάσαντός σε Μάκαρ, Εὐλογητὸς εἶ μέλποντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ρεῖθρα ἀφθόνως ἀναβλύζεις, ἰαμάτων ὦ Παρθένε Θεοτόκε· Δανιὴλ γὰρ τρανώς, ἐώρακέ σε Ὅρος, ἐξ οὗ Σωτὴρ ἀνέτειλεν, ὁ Θεὸς ὁ εἰς αἰῶνας.

Ἄλλος. Παῖδες θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ηχος θεοφιλῆς ἐμελωδεῖτο, ἐκ μέσου πύρρος τῷ παντοκράτορι· Ἀζαρίας γὰρ θεῖον χορὸν συστησάμενος, τὴν ὠδὴν σὺν τοῦτοις ἀνέμελπεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λύρα Νεανιῶν ἐθεολόγει, τὸν πάντων Θεὸν καὶ παντοκράτορα, τὸν αὐτοῖς ἐν καμίνῳ, τρανώς ὀπτανόμενον, καὶ ὠδὴν ἀνέμελπον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρεῖς τῆς ἐν τῇ καμίνῳ βεβλημένους, εἰδῶς ὁ κρατῶν ὡς ἐθεάσατο, τοῦ τετάρτου τὴν θέαν, Υἱὸν προηγόρευσε, τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσιν ἐτραίνωσεν, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός. Θεοτοκίον.

Εῶν λελαμπρυσμένον θεῖα αἴγλη, τὸν νοῦν Δανιὴλ θεομακάριστε, τῆς Παρθένου τὸν τόκον, σαφῶς προτεθέασαι, μυστικαῖς εἰκόσι μορφούμενον, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ η'. Οἱ θεορρήμονες.

Γεροφάντωρ ἐδείχθη ὡς Προφήτα, καὶ πρακτικῇ θεωρίᾳ, τοῖς ἀσωμάτοις συνέψαλλες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὲ Παμμακάριστε πάντες εὐφημοῦμεν, καὶ τῇ σεπτῇ πανηγύρει, σοῦ γεγηθότες κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερθαύμαστον Κόρην Θεηγόρε, τυπκοῖς ἐν συμβόλοις, κατανοήσας ἐκραύγασες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τὴν Ἀβραὰμ εὐγένειαν, διασώζειν σπουδάζοντες, τὴν οἰκειοτάτην, πρὸς αὐτὸν ἐκτίσασθε, κρηπίδα τῆς Πίστεως, καὶ τῆς ἐλπίδος Ὅσιοι, καὶ ὑπομονὴν, καὶ πειρασμῶν καρτερίαν, βωῶντες ἀνευδότης· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἷ ὡς φωστῆρες λάμποντες, καὶ τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, καὶ τῆς εὐσεβείας, φωτισμῶ πυρσεύοντες, παγκόσμιον στήσαντες, χοροστασίαν ἄδουσι, σοὶ τῷ εὐεργέτῃ, καὶ Δεσπότη τῶν ὅλων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς οἱ σβέσαντες, ἐπηρμένην τὴν κάμινον, καὶ τὰς τῶν λεόντων, ἀκωκὰς πεδήσαντες, Δαυὶδ οἱ ἀπόγονοι, νῦν γεγηθότες ψάλλουσι· Τὸν ἐκ πειρασμῶν, ἐκσεσωκότα Δεσπότην, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μυσταγωγεῖται Πάναγνε, Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, καὶ προζωγραφοῦσι, Παῖδες τρεῖς τὴν γέννησιν, τὴν σὴν οἱ θεόφρονες, διὰ συμβόλων βλέποντες, τὸν ἐκ τῆς γαστρὸς σου, προελθόντα ἀφράστως· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου. ᾠδὴ δ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Εδρέψω σου τῶν πόνων, τὰς ἐπικαρπίας, ἐν οὐρανοῖς σὺν Προφήταις χορεύων αἶδι, περὶ τὸν ὑψιστον θρόνον, τοῦ Παντοκράτορος.

Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ, νῦν στεφανηφόρος, τῶν ἐφετῶν ἀκροτάτῳ παρίστασαι, ταῖς ἀσωμάτων χορείαις συναγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Ωραῖόν σου τὸ κάλλος, οὐ νῦν ἀπολαύεις· τὴν γὰρ πανύμνητον Κόρην, Προφήτα σοφέ, διὰ συμβόλων μὴνύειν, πᾶσιν ἠξιώσαι.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Ὁ αὐτός.

Εφθάσατε τὸ τέλος, τὸ πεποθημένον, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρέστητε, ἐν οὐρανόις θαλάμοις, Παῖδες πανόλβιοι.

Γηθόμενοι τὸ δράγμα, τῆς μετὰ δακρῶν, καλῆς ὑμῶν γεωργίας κομίζεσθε, τῆς ἀφθαρσίας τὸν στάχυν, καρποφορήσαντες.

Ανέτειλε λαμπρότης, νῦν ὑμῖν ἀξίως, καὶ εὐφροσύνη καρδίας ἐξήνησεν· ἔνθεν ἀπέδρα γὰρ λύπη, κατεσκηνώσατε.

Θεοτοκίον.

Νομὴν τὴν τοῦ θανάτου, ἔστησας Παρθένε, τὸν ζωοδότην τεκοῦσα καὶ Κύριον, ζωοποιῶντα τοὺς πίστει σὲ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν
» Ἀσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ο ἐν Προφήταις μέγιστος, Δανιὴλ νῦν τιμάσθω· Χριστὸν γὰρ τὸν Θεὸν ἡμῶν, εἶδε λίθον τμηθέντα, ἄνευ χειρῶν ἀπὸ Ὄρου, τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου. Σὺν τούτῳ εὐφημείσθωσαν, καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες οὓς περ, σώζει πυρὸς, ἀβλαβεῖς καμίνου τύπος Παρθένου, ὁ Θεῖος καὶ ἀπόρρητος, δι' οὗ σέσωσται κόσμος.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Μυσταγωγεῖται Πάναγνε, διὰ Πνεύματος Θεοῦ, Δανιὴλ ὁ σοφώτατος· καὶ προγράφουσι πίστει, Ἀβραμαῖοι τρεῖς Παῖδες, σοῦ τὸν ἄσπορον τόκον· ὃ ὦν γὰρ τῇ Θεότητι, ἀπερίγραπτος Λόγος, ἐκ σοῦ σαρκί, θέλων περιγράφεται Θεοτόκε, ἐν Βηθλεὲμ τικτόμενος, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Δεῦτε τὴν Δανιὴλ, τριῶν τε Παίδων μνήμην, τελέσωμεν ὑμνοῦντες, τὴν τούτων πολιτείαν, δι' ἧς ἐμεγαλύνθησαν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῷ.

Λάκκῳ κατακλεισθεῖς, θηροὶ συνωκισμένοι, Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἀμέτοχος τῆς τούτων, εἰδείκνυτο κακώσεως.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Εσβεσαν τοῦ πυρὸς, τὴν δύναμιν οἱ Παῖδες, χορεύοντες ἐν μέσῳ, καμίνου καὶ ὑμνοῦντες, Θεὸν τὸν παντοδύναμον.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Πνευματικῶς ἡμᾶς· (ὄρα εἰς τὸν Ἑσπερινόν).

Καὶ νῦν, Προεόρτιον. (ὄρα ἐκεῖ).

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατά τὴν δεκάτην ὀγδόην τοῦ παρόντος μηνός, εἰν τύχη ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ἥτις καὶ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως λέγεται, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶν εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καὶ δὴς ὁ Εὐαγγελιστῆς Λουκᾶς ἱστορικῶς ἠριθμήσατο ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητίδων, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Προφήτου Δαυιὴλ, καὶ τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Α'. Ἐάν τύχη πρὸ τῆς κ'. τοῦ Μηνός.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Δαυιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν. Καὶ νῦν, τὸ α' τοῦ Ἦχου, κτλ. καθὼς εἰσὶ τετυπωμένα. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα. Καὶ νῦν, Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡ συνήθης στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ὁ Πολυέλκος· τὰ δὲ λοιπὰ πάντα, ὡς ἔθος ἐστὶ ψάλλεσθαι ἐν ταῖς Κυριακαῖς. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Πατέρων. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, ἢ Ὑπακοή μόνον. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων. Ἐξαποστειλάρια, Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ Θεοτοκίον τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

Β'. Ἐάν τύχη τῇ κ'. ἢ μετὰ τὴν κ'. τοῦ Μηνός.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται, Ἀναστάσιμα δ'. Προεόρτια γ'. καὶ τῶν Πατέρων γ'. Δόξα, Δαυιὴλ ἀνὴρ. Καὶ νῦν, Σπήλαιον εὐτρεπίζου, κτλ. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως. Καὶ νῦν, Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω. Κανὼνα ψάλλομεν μόνον τῶν Πατέρων, τὸ, Κύματι θαλάσσης. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, ἢ Ὑπακοή. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Προεόρτια, κτλ. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

Γ'. Ἐάν τύχη τῇ κδ'. τοῦ Μηνός.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῶν Πατέρων καὶ τῶν Προεορτίων· προηγεῖται δὲ τῶν Πατέρων ἢ Ἀκολουθία — Ψάλλομεν οὖν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Πατέρων γ'. δευτεροῦντες αὐτὰ·

καὶ Προεόρτια Ἰδιόμελα γ'. Ἦχος α'. Προεορτάσωμεν λαοί, καὶ τὰ λοιπὰ δύο, δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, Δαυιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν. Καὶ νῦν, Σπήλαιον εὐτρεπίζου, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Προεορτίων, Ἦχος α'. Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ. Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαυμάτων ἤξει. Στίχ. β'. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου. Δόξα, Ἦχος β'. Χαίρετε Προφῆταιί τίμιοι. Καὶ νῦν, Ἰδοὺ καιρὸς ἠγγικε. Ἀπολυτικ. Ἀναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως. Καὶ νῦν, Ἀπεγράφετο ποτὶ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἀντὶ τοῦ Τριαδικοῦ Κανόνος, τὸ, Κύματι θαλάσσης (Ζῆτει εἰς τὸν Ὄρθρον τῆς κδ'.) Ἀπολυτ. Ἀπεγράφετο ποτέ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτ. Ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος Ἦχου. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλκος. Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Ἀναστάσιμα β'. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, τῶν Προφητῶν αἱ προρρήσεις. Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Ἀναστάσιμα πάλιν β'. Καὶ νῦν, Ἀυλῶν ποιμενικῶν. Ζῆτει ἀμφοτέρω εἰς τὴν κδ'. Καὶ εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ τυχόντος Ἦχου, κτλ. Ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων, Κύματι θαλάσσης· καὶ Προεόρτιος, Χριστὸν σαρκί νηπιάσαντα. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, ἢ Ὑπακοή. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, Χειρόγραφον εἰκόνα, κτλ. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, ... Ἐξαποστειλάρια, Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη — Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Ἀναστάς. δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. κτλ.

ΣΑΒΒΑΤΩ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν τὰ διατεταγμένα Ἀναστάσιμα· εἶτα τὰ Προεόρτια, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ, ἔμφυχον Παλάτιον, τὸν οὐρανοῖς μὴ χωρούμενον, ἐν σοὶ ἐχώρησας· ὃν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τέξῃ ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχεύσαντα καὶ σάρκα γενόμενον, ἵνα θεώσῃ με, καὶ πλετίσῃ τὸν πτωχεύσαντα, ἀκρασίᾳ, πικροτάτης βρώσεως.

Ἐναπογραφόμενος Χριστέ, δούλευς τῷ τοῦ Καίσαρος, δι' εὐσπλαγχνίαν προστάγματι, ἔρχῃ χαρίσασθαι τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ζωὴν καὶ λύτρωσιν, ἀγνώμοσιν οἰκέταις μακρόθυμοις, τοῖς προσκυνούσι σου, τὰ σωτήρια Γενέθλια, τοῦ ἐλθόντος, σῶσαι ταῖς ψυχὰς ὑμῶν.

Τόκον ἀκατάληπτον δεσμούς, φύσεως κατενάσαντα, ἢ Παναγία καὶ ἄμωμος, καταναήσασα, τῷ Υἱῷ ἐβόα· Τέκνην ποθεινάτατον,

ἐκπλήττομαι τὸ μέγα μυστήριον πῶς καὶ γενήσασα, παρθενεύω τῇ δυνάμει σου, τοῦ τὰ πάντα ποιῶντος βουλήματι!

Καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παραδείσος.

Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοὶ, τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν τὸν μεγαλύναντα αὐτῆς, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ θαυμαίων τὰ παραδόξα πιστῶς, ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς κραταῖον καὶ δυνατόν· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ράβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, καὶ Θεόπαιδα Μαρίαν τὴν αἰγνήν· ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προῆλθε, Χριστὸς, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφήν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογός, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιεπάτου μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ· καὶ ὡς σοφοὶ διὰ Πίστεως, ἔσθεσαν δύναμιν πυρός· καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὄφθη φιμωτῆς· ὧν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλάνθρωπε Σωτήρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρός, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανόου Βασιλείας σου.

Ὡσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πιστοὶ, καὶ Ἁγιοὶ Παῖδες σου, ἐν καμίνῳ τῆς φλογός τῆς τοῦ πυρός, προζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν. Καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θαυμαστός, τρανῶς τὴν θείαν δευτέραν σου, ἔλευσιν πᾶσι προδηλῶν, Ἐώρων ἐκράυγαζεν, ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φησί, καὶ κριτῆς ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρός ἐπέστη ποταμός· οὗ ῥυσθειήμεν Χριστέ, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς ἀνυμνήσαντα θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος ἄνευ σποράς, τεχθῆναι προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρεπιζου· ἡ Ἄμναις γὰρ ἦκει, Ἐμβρυον φέρουσα Χριστόν· Φάτην δὲ ὑποδέχῃ τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τῆς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλῶντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίθον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὄφθη Κύριος ἐκ Παρ-

θέου μητρός· ὄνπερ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἡ Μήτηρ προσκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο, τῷ ἐν ἀγκαλαῖς αὐτῆς. Πῶς ἐνεσπάρησθε μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός;

Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Ακούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται **Λωτ** ^{Κεφ. 11. 14.} ὁ ἀδελφιδουὸς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ. Καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν· καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτός, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβαί, ἣ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ **Λωτ** τὸν ἀδελφιδουὸν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ· τοῦτο ἦν πεδίον Βασιλέως. Καὶ **Μελχισεδέκ**, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ Ὑψίστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Εἶπε **Μωσῆς** πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· ^{Κεφ. 11. 8.} Ἰδετε, παραδεδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὡμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἄβρααμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοὺς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνησόμεθα μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθεῖη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐντεταίμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ

κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρῶς, καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώση πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστὶ.

Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
ι. 14.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδου, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τῆς πατέρας ὑμῶν προεἰλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυμαζεῖ πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσηλύτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον· Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κοληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεὸς σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, ὡς σύνηθες.

Δόξα, Ἦχος α΄.

Βολίδες ἀστράπτοντες θρηγορίαις, οἱ μεγάλωνυμοι Προφῆται, εἰς αἰεὶ μακαρίζονται· καὶ τὰ ἔπη τοῦ Πνεύματος καρπούμενοι, τὴν ἀνερμήνευτον λοχείαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἐκήρυξαν· νομίμως δὲ τὸ τέλος διήνυσαν, ζήσαντες ζῶν ὑπερθαύμαστον.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον· ὁ αὐτός.

Ανοὺς οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, πρόεισι τεχθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκία τῆ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργεῖα τῆ ἀγίας Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἀνοίγε πύλην ἢ Ἐδέμ· ὅτι ὁ Ὄν γίνεται ὃ οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα, Ἦχος β΄. Κυπριανοῦ.

Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, οἱ τὸν Νόμον Κυρίου, καλῶς διαταξάμενοι, καὶ τῇ πίστει

φανέντες, ἀπόρθητοι θυλοὶ ἀκλινεῖς· ὑμεῖς γὰρ καὶ μεσῆται ὠφθητε, τῆς Νέας Διαθήκης Χριστοῦ· καὶ μεταστάντες πρὸς οὐρανόν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον· ὁ αὐτός.

Ιδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰουδα, τέρπου καὶ ἀγαλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ ὃν ἐπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμῆν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱεσσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, ὡς διατέτακται ὀπισθεν. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ τυχόντος Ἦχου, καὶ Προκειμένον τοῦ αὐτοῦ· Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν· Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, κτλ.

Ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων.

Ὠδὴ α΄ Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα παλας
» **Κ**διώκτην Τύραννον, ὑπὸ γῆν ἔκρυψαν,
» τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς
» αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ
» δεδόξασται

Δίς.

Φόβῳ σοι θανάτου, ἀνοίγονται πύλαι, καὶ διαρρήσσονται, μοχλοὶ αἰώνιοι· τῇ γὰρ σεπτῇ σου καθόδῳ, ἐξανέστησαν οἱ παῖλαι νεκροί, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντες, Χριστέ τὴν σὴν Ἀνάστασιν.

Σήμερον τὸ κλίτος, τῶν θείων Πατέρων, Χριστοῦ τὴν Γέννησιν, προεορτάζει φαιδρῶς, καὶ ὑπογράφεται ταύτης, τὸ παραδόξον τῆς χάριτος· Ἀβραάμ γὰρ σύμβολον, τοῦ Νόμου καὶ οἱ Παῖδες εἰσὶν.

Πάλαι δεξιούται, Θεότητα μίαν, τὴν τρισυπόστατον, ὁ Ἰερὸς Ἀβραάμ· νῦν δὲ ὁ σύνθρονος Λόγος, τῷ Πατρὶ καὶ θείῳ Πνεύματι, τοῖς παισὶ προέρχεται, ἐνδόξως εὐφημοῦμενος.

Αβραάμ ἐρρύσθη, χειρὸς ἐξ ἀδίκου, φλογὸς καμίνου δὲ, οἱ θεῖοι Παῖδες ποτὲ, καὶ Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἐκ θηρῶν καὶ λαίκου σέσωσται· διὸ νῦν τὴν Γέννησιν, Χριστοῦ προεορτάζουσιν.

Αριθμῶ καὶ πίστει, τῆς θείας Τριάδος, τὴν ἀθεότητα, καταστρεψάμενοι, ἐν τῇ καμίνῳ οἱ Παῖδες, ἐν συμβόλοις τὰ ἐσόμενα, τοῦ Θεοῦ μυστήρια, τῷ κόσμῳ προῦπέφηναν.
Θεοτοκίον.

Κεχαριτωμένη, ἀνύμφευτε Μήτηρ, Παρθένε ἄφθορε, σὲ μακαρίζομεν· τοῦ Ἀβραάμ γὰρ ἐκ γένους, καὶ φυλῆς Δαυὶδ ἐξήνησας, τὸν Χριστὸν δὲ τέτοκας, Προφήταις κηρυχθέντα τὸ πρῖν.

Κανὼν Προεόρτιος.

Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα, Χριστὸν ἐθέλουσιν πτωχεύσαντα, Χριστὸν ὄρατὸν γεγνημένον, ἔρχεται ἡ Παρθένοσ ἐν Βηθλεὲμ, νῦν ἀποκηῆσαι· οὐρανός τε καὶ ἡ γῆ ἀγαλλιάσθωσαν.

Βυνοὶ καὶ ὄρη σκιρτήσατε· Προφῆταις θεηγόροι χορεύσατε· Λαοὶ καὶ ἔθνη κροτήσατε· πάντων ἡ σωτηρία, ὁ φωτισμὸς, ἡ γῆγεν ἐπέστη, ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ ἀποτικτόμενος.

Πτωχὸς ὁ πλούσιος γίνεται, πτωχίζων τοὺς κακίᾳ πλουτίζοντας· βροτὸς ὁ Θεὸς γνωρίζεται, Κόρης ἀπειρογάμη, δίχα τροπῆς· πάντες ἐν αἰνέσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτόν· ὅτι δεδόξασται.

Καταβασία.

» **Χ**ριστὸς γεννᾶται, δόξασατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· ἄσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοὶ· ὅτι δεδόξασται.

Τῶν Πατέρων. Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχετῶς, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ κρανίῳ κρεμάμενον, θαμβητικῶς συνέειχετο, Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε κραυγαζούσα.

Τάφῳ τριμερεύσας, ἀνέστησας ζωαρχικῆ ἐγέρσει, θανόντας τὸς ἀπ' αἰῶνος· καὶ καταδίκης λυάμενοι, χαρμονικῶς ἠγάλλοντο, Ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἦλθε Κύριε κραυγαζόντες. Δίς.

Τὴν κατ' εἰκόνα δόξαν, καὶ καθ' ὁμοίωσιν, Θεοῦ φρονούντες Παῖδες, χρυστεῖς εἰκόνας φλόγα, ἐν τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, ἀθλητικῶς κατέσθεσαν, ἐν πίστει ψάλλοντες Πλὴν σου Κύριον οὐκ οἶδαμεν.

Σοφίας τῷ περιόντι, καὶ Πνεύματος τῇ δυναμει οἱ Παῖδες, τὸς σοφὸς Βαβυλῶνος, αἰχμαλωτεύσαντες ἠσχυναν, καὶ θαρσαλέως ἔκραζον· Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε φιλάθρωπε.

Χαίρει καὶ συγχορεύει, τοῖς παισὶ καὶ Προφήταις ὁ Νόμος, καὶ προσκιρτᾷ τοῦ Κυρίου, τὴν θεῖαν ἔλλαμψιν σήμερον· καὶ Ἀβραάμ ἀγαλλεται ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτοῦ, εἶδε Κύριον σαρκούμενον.
Θεοτοκίον.

Η σύλληψις ἄνευ πάθους· ἡ πρόσληψις ὑπὲρ λόγον καὶ φύσιν, τοῦ τόκου σου προῆλθε· τὸ γὰρ Προφῆταις θρυλούμενον, ὑπερφυῶς Μυστήριον, ἡμῖν ἐπέφανε, Λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχων Κύριος.

Προεόρτιος. Τῷ πρὸ τῶν αἰῶνων.

Οπρὸ τῶν αἰῶνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, ἐσαρκώθη ὡς οἶδεν, αὐτὸς θεῶν τὸ ἀνθρώπινον, ἀνακαινίσαι φθαρὲν πονηροῦ, συμβουλίᾳ ὄψεως.

Ο ἐν τοῖς ὑψίστοις, συνεδρευὼν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ταπεινωθεῖσας τῶν ἀνθρώπων, θεωρήσας τὴν φύσιν, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἄναρχος, ἀρχὴν λαμβάνει καὶ μέλλει σαρκί, τικτεσθαι ὡς ἄνθρωπος.
Θεοτοκίον.

Η ἁγιωτέρα, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως, βουλήσ μεγάλης τῆς πατρῶας, νῦν τὸν Ἄγγελον τίκει, σαρκί πάντων εἰς ἀνάκλησιν, τῶν μελωδόντων ἀπαύστως αὐτῷ· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Καταβασία.

» **Τ**ῷ πρὸ τῶν αἰῶνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἡ ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ΄.

Αγγελοσ Παίδων ἐδρόσισε κάμινον, νῦν δὲ γυναικῶν κλαυθμὸν διεκώλυε, λέγων· Τί ἐπιφέρεσθε μύρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς· ὑπάρχει γὰρ ζωὴ καὶ σωτηρία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Τῶν Πατέρων. Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἐν Σταυρῷ σου θεῖαν κένωσιν, προορών Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα· Σὺ δυναστῶν διέκοψας, κράτος Ἀγαθῆ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν ἄδου, ὡς παντοδύναμος. Δίς.

Η ἐν τῷ ἄδῃ θεῖα καθόδος, σοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς, νεκροῖς ζωὴ εἰδείχθη· σὺ γὰρ ἐχ-

Ἐροὺς ἐδέσμευσας, κάτω ἀγαθὲ, καὶ οὐραίνιον τρίβον, ἀνθρώποις ἠνοιξας. Δίς.

Τὰ τῶν Πατέρων ἀκροθίνια, Ἀβραὰμ Ἰσααὶ, καὶ Ἰακώβ τιμῶμεν· ὅτι αὐτῶν ἐκ σπέρματος, ἔλαμψε Χριστὸς, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, ὡς Παντοδύναμος.

Προῦπογράφων τὰ ἐσόμενα, τῇ καθόδῳ Χριστοῦ, ὁ Δαυὶδ τοὺς ὄφθαλμοὺς, ὡς πρόβατα ἀπέδειξε, πᾶσιν ἐναργῶς, ὡς προέγνω τὸ μέλλον, ὡς Προφήτης Θεοῦ.

Τῆς ἀμαρτίας μὴ σπασάμενοι, τὸν ἰὸν ἐκ φλογός, ἐρρύσθησαν οἱ Παῖδες· χρυσίου γὰρ ὑπέρτιμοι, ὄντες ἀληθῶς, ἐν καμίνῳ τῆς πλάνης, οὐκ ἐχωνεύθησαν. Θεοτοκίον.

Μεγαλοφώνως προκηρύττεται, προσδοκία Ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου, ὁ ὑπὲρ φύσιν τόκος σου, Ἀχραντε σεμνή· ὃν ὑμνεῖ τῶν Πατέρων, ὁμιλος σήμερον.

Προεόρτιος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ, Παρθένος ἀνεβλάστησας, ἄνθος ἀνήθισα ἀμείραντον, τὸν πάντων Δημιουργόν, τὸν τὴν γῆν τοῖς ἀνθεσι, πᾶσαν ὡς Θεὸν κατακοσμοῦντα, ἀναβώσας αὐτῷ· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βρώσει με κλαπέντα πονηρᾶ, καὶ γνώμη ὀλισθαίνοντα, ὁμοιωθέντα τοῖς ἀλόγοις τε, ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἀνακτώμενος, βρέφος γεγωνῶς, καὶ ἐπὶ φατῆς, ἀλόγων ἀνακλιθεῖς. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Οῦρους κατασκίου Ἰησοῦ, Παρθένου σε σαρκοῦμενον, ὁ Ἀββακούμ προεθεάσατο, τὰ ὄρη τὰ πονηρὰ, καὶ βουνούς συντρίβοντα, καὶ ἀφανισμῷ παραδιδόντα, ἐπάρσεις τοῦ πονηροῦ, καὶ τὰ τῶν δαιμόνων ὑψώματα.

Καταβασία.

» **Ρ**άβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος
» **Ρ**ὲξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, κατασκίου
» **Δ**ασείος· ἦλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
» **ἄ**υλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν Πατέρων. Ὡδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς
» **Θ**συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδῶν
» **ἄ**νέσπερον, ἐκ νυκτός ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν·
» **Ἀ**ναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται
» **οἱ** ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς
» **ἀ**γαλλιάσονται. Δίς.

Τὸ ἐξαστραίπτον τῆς χαρᾶς, ὑποτυπῶν ἐμφανῶς ὁ Ἄγγελος, ἐν τῷ τάφῳ λαμπρο-

φόρος δείκνυται, Γυναίξὶ κηρύττων ἀνάστασιν· καὶ ἀφέμεναι τοῦ κλαυθμοῦ, ἠγαλλιάσαντο, Χριστοῦ ἀναστάντος, τὸ χαίρετε Ἀποστόλοις διαγγέλλουσαι. Δίς.

Τὴν τῶν Πατέρων ἀπαρχὴν, ὡς ἀρχηγὸν Νόμου καὶ τῆς Χάριτος, Ἀβραὰμ τὸν Πατριάρχην σήμερον, συνελθόντες πίστει τιμῶμεν· ὡς Προφήτης γὰρ τοῦ Θεοῦ, προκατηγγείλατο Χριστὸν ἐκ Παρθένου, καὶ τούτου προῦπαντᾶ τὴν Δεῖαν Γέννησιν.

Προῦπογράφωντες τρανωῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τῆ Κυρίου ἔλευσιν, δι' Ἀγγέλου παρουσίας ἐσθεσαν, Ἀβραὰμ οἱ Παῖδες τὴν κάμνον, καὶ ἀτμίδα δρόσου τὸ πῦρ, ἀπεργασάμενοι ἐν τούτῳ τῇ πίστει, εἰκόνας χρυσῆς δόξαν ἐχώνευσαν.

Εῴφραξε στόματα Σηρῶν, ὁ Δαυὶδ ἐν τῷ λαϊκῷ Πνεύματι· τοῦ πυρός δὲ τὴν ἰσχὺν κατέσθεσαν, Ἀβραὰμ οἱ Παῖδες τῇ χάριτι· καὶ σωθέντες οὗτοι φθορᾶς, προκαταγγέλλουσι Χριστὸν ἐκ Παρθένου, αἰτοῦντες ὡς λυτρωτὴν τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εν Δείῳ Πνεύματι δηλῶν, τὴν ἐξ ἡμῶν ἀπαθῶς σου πρόσληψιν, Ἡσαΐας ἀνεβόα Κύριε, γρηγορῶν τῷ νόμῳ τῆς χάριτος· Τὸν ἐκ γένους μὲν Ἀβραὰμ, ἐκ τῆς Ἰουδα δὲ φυλῆς κατὰ σάρκα, Παρθένος ἀνευ σπορᾶς, ἔρχεται τίκτουσα.

Προεόρτιος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Οφύσει Δεσπότης, ἐν δούλοις τελεῖς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ παντέλειος, εὐδόκησας δι' ἔλεος, καλεῖσθαι καὶ Υἱὸς, ἀνθρώπου Πανοκτίρμον· διὸ ἐν τῷ Σπηλαιῷ, ἐκουσίως πτωχεύσας, ἔρχη τεχθῆναι Ὑπεράγαθε.

Ἀχώρητε φύσει, Χριστέ Βασιλεῦ, πῶς μὴ κρὸν σε εἰσδέξεται Σπηλαιὸν; πῶς φατῆν σε δυνήσεται, χωρῆσαι Ἰησοῦ; Μητρός ἐξ ἀπειράνδρου, σαρκὶ ἐπιδημοῦντα, εἰς τὰ ἴδια ὅπως, τοὺς ξενωθέντας σώσης Κύριε.

Ἀμναῖς τὸν ποιμένα, προῆλθε τεκεῖν· εὐτρεπίσθε τὸ ἅγιον Σπηλαιὸν· Ποιμένες ἐπιστεύσατε, Ποιμένα καὶ Ἀμνόν, τεχθέντα Δεωρῆσαι· οἱ Μαῖγοι μετὰ δώρων, εὐτρεπίσθητε τοῦτον, ὡς Βασιλέα προσκυνῆσαι σαρκί.

Καταβασία.

» **Θ**εὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρῶν, τῆς με-
» **Θ**γάλης βουλής σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην
» **π**αρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν Δεσπο-
» **σ**ίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτός ὀρθρί-
» **ζ**οντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Τῶν Πατέρων. ᾠδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῆ βίβη τὴν θάλασσαν, ὑψημένη καθορῶν,
» τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδῶνι, τῷ εὐδίῳ
» λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ
» φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε· Δίς.

Θανάτου τὴν νέκρωσιν, καὶ τοῦ ἄδου ἀγα-
θῆ, εἰργάσω τὴν καθαίρεσιν, τριήμερῳ
ταφῆ σου θεοπρεπῶς· ζωὴν δὲ ἐπήγασας, ἀνα-
στάς τοῖς ἐν κόσμῳ Ἰησοῦ Βασιλεῦ. Δίς.

Ο τρόπος φιλόξενος, ἡ δὲ πίστις ὑψηλὴ,
Ἄβραάμ τοῦ προπάτορος· ὅθεν δεῖον
μυστήριον τυπικῶς, δεξάμενος ἔχαιρε· τοῦ
Χριστοῦ δὲ προτρέχων νῦν ἀγιάλλεται.

Τὴν κτίσιν ὑπέταξε, νῦν ἡ πίστις ταῖς Παι-
σί, τῇ δωρεᾷ τοῦ Πνεύματος· τὸ γὰρ πῦρ τὸ
παμφάγον καὶ ἀναιδές, ἠδέσθη τοὺς σέβοντας,
τοῦ πυρός τὸν ἐργάτην, Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

Τοῦ κόσμου τὸ ἄγριον, τῇ ἐλεύσει τοῦ Χρι-
στοῦ, ρυθμίζεσθαι ὑπέφηγεν, εἰρήνην πρὸς
τὴν θείαν θεοπρεπῶς, φιμώσας τοὺς λέοντας,
Δανιὴλ ὁ Προφήτης ἐν τῷ λαϊκῶ ποτέ.

Θεοτοκίον.

Νηδύος ἐκύησας, ἐκ παρθένου τὸν Χριστόν,
Μαρία Μήτηρ ἀνάνδρε, ὃν εἶδον οἱ Προ-
φήται θεοπτικῶς· αὐτοῦ προχορεύουσιν, οἱ
Πατέρες νυνὶ δὲ τὰ γενέθλια.

Προεόρτιος. Σπλάγγων Ἰωανν.

Νέος οὐρανός, ὑπάρχουσα Δέσποινα, ἐκ μή-
τρας τῆς σῆς, ὡς ἐκ νεφέλης Χριστόν,
δόξης Ἥλιον, ἀνατεῖλαι ἐπέιγη Σπηλαίῳ σαρ-
κί, ὡς μέλλοντα ταῖς λάμπεσι, ταῖς ἑαυτοῦ
σαφῶς, πάντα τὰ τῆς γῆς πληρώματα, καταυ-
γάζειν δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Εἶδες τὴν ἡμῶν, ὀδύνην καὶ κἀκωσιν, οἰ-
κτίρμον Χριστέ, καὶ οὐ παρεῖδες ἡμᾶς·
ἀλλ' ἐκένωσας, σεαυτὸν μὴ ἐκσταῖς τοῦ Γεννη-
τορος, καὶ ἐσκήνωσας εἰς μήτραν ἀπειρόγαμον·
ἦτις ἀνωδίνως τέξεσθαι, σὲ σαρκί ἐν Σπηλαίῳ
προέρχεται.

Ορη καὶ βουνοί, πεδία καὶ φάραγγες,
λαοὶ καὶ φυλαί, ἔθνη καὶ πᾶσα πνοή,
ἀλαλάξατε, εὐφροσύνης ἐνθέου πληρούμενα·
ἦλθε πάντων ἐπεδήμησεν ἡ λύτρωσις, Λόγος
τοῦ Θεοῦ ὁ ἄχρονος, ὑπὸ χρόνον δι' οἶκτον
γενόμενος.

Καταβασία.

Σπλάγγων Ἰωανν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐ-
νάλιος θῆρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ
δὲ, ἐνοικίησας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαθὼν,
διελήλυθε φυλαῖξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ

» ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν
» ἀπήμαντον.

Κοντάκιον τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. β΄.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἄ-
γράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες, Τρισμα-
κάριοι ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ πυρός ἐδοξάσθητε·
ἐν μέσῳ δὲ φλογός ἀνυποστάτου ἰστάμενοι,
Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ
σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Εκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς παῖλαι ἔλαβον
πεῖραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑ-
βραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπης ἡμᾶς, καὶ
καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ
Σατᾶν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ
φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν
Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνι-
μνέντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σῆ εἰς τὴν κά-
μινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι· Τάχυ-
νον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς
τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ἐτερον Κοντάκιον, Προεόρτιον,

Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εὐφραίνου Βηθλεὲμ, Ἐφραθᾶ ἐτοιμάζῃ· ἰδὲ
γὰρ ἡ Ἄμναις, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν,
ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγε-
ται· ὃν περ βλέποντες, οἱ θεοφόροι Πατέρες,
ἐπαγαλλονται, μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, Παρ-
θένον θηλαζούσαν.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς σῆς Παρθένε κυήσεως τὴν λαμπρότητα,
καθορῶντες ἐκλάμπυσαν, Ἄβραάμ ὁ φιλό-
θεος, καὶ Ἰσαὰκ ὁ αἰοίδιμος, καὶ Ἰακώβ, καὶ
πᾶς ὁ θεοσύλλεκτος χορὸς τῶν ἁγίων ἀγιάλλε-
ται· καὶ τὴν κτίσιν προσήγαγον, πρὸς σὴν ὑ-
πάντησιν, ἐν χαρμοσύναις λέξεσι· Χαρᾶς γὰρ
πρόξενος πᾶσιν ὤφθη, ἐν μήτρᾳ συλλαβαῦσα,
τὸν ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι ὀραθέντα, καὶ τῆς Παῖ-
δας, τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ ἀδίκως βληθέντας, ἀφλέ-
κτους συντηρήσαντα ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν· Διὸ
καὶ ἀναμείλουσι τὸν ὀρώμενον ἐν χερσὶ νεάνι-
δος, ὑμνοῦντες Παρθένον θηλαζούσαν.

Συναξάριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεν-
νήσεως, μνήμην ἄγειν ἐτάχθημεν παρὰ τῶν Ἀ-
γίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, πάντων τῶν
ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδὰμ
ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας

Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἱστορικῶς ἠριθμήσατο ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητῶν.

Μνήμη τῶν πρωτοπλάστων Ἀδάμ καὶ Εὕας.

Στίχ. Ἰμῶ θανόντας ζῶν γένους ἀρχηγέτας,
Τοῦ ζῆν με καὶ θνήσκειν με τοὺς παραιτίους.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἀβελ, υἱοῦ Ἀδάμ.

Βοᾷ Θεῷ σὸν αἷμα, καὶ ψυχῆς δίχα,
Ὡ πρῶτε νεκρῶν, πρῶτε καὶ σεσωσμένων.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σηθ, υἱοῦ Ἀδάμ.

Σηθ σπέρμα καινόν τοῖς γονεῦσιν ἀντ' Ἀβελ,
Ἀνθρωπος ὢν δίκαιος, ὅλος ἦν Ἀβελ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἐνώς, υἱοῦ Σηθ.

Ὅφθεις Ἐνώς μέγιστος ἐκ τῆς ἐλπίδος,
Πολλοῖς ἐνῆκε ζῆλον εἰς τὴν ἐλπίδα.

Μνήμη τοῦ δικαίου Καϊνᾶν, υἱοῦ Ἐνώς.

Βίβλω Καϊνᾶν Μωσείως γεγραμμένος,
Κᾶν τῷ παρόντι χρῆ γραφῆναι βιβλίῳ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μαλελεὶλ, υἱοῦ Καϊνᾶν.

Ἐξῆς προκείσθω Μαλελεὶλ τῷ λόγῳ,
Υἱὸς Καϊνᾶν, οὐ προεμνήσθη λόγος.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰάρεθ, υἱοῦ Μαλελεὶλ.

Δίκαιον ὄντως ἐν δικαίῳ πληθύϊ,
Καὶ τοῦ δικαίου μνημονεύειν Ἰάρεθ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἐνώχ, υἱοῦ Ἰάρεθ.

Θεῷ προδήλως εὐαρεστήσας λόγῳ,
Ἐνώχ ἀδήλοισ ἐγκατωκίσθη τόποις.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μαθουσαλα, υἱοῦ Ἐνώχ.

Ἐνώχ σε τέκνον ἐκμαθῶν Μαθουσαλα,
Ἐγραφα πρὸς μάθησιν ἄλλων ἐνθάδε.

Μνήμη τοῦ δικαίου Λάμεχ, υἱοῦ Μαθουσαλα.

Λάμεχ δύο γνούς, δεῖν ἔγνων τιμᾶν ἕνα,
Οὐ τὸν φονευτήν, ἀλλ' ὁμωνύμως Λάμεχ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Νῶε, υἱοῦ Λάμεχ.

Ἀδάμ βροτοῖς ὄλεθρον ἐκ ξύλου φέρει,
Διὰ ξύλου δὲ Νῶε πᾶν σώζει γένος.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σημ, υἱοῦ Νῶε.

Σημ πατρικὴν γύμνωσιν ἐμφρόνως σκίπτων,
Τὰς πατρικὰς ἐφεύρειν εὐχὰς εἰς σκίπτων.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰάφεθ, υἱοῦ Νῶε.

Μὴ θεῖς Ἰάφεθ Πατὴρ ἀίσχυνη πλάτος,
Βίου πλατυσμὸν εὐχαῖς Πατὴρ λαμβάνει.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἀρφαξᾶδ, υἱοῦ Σημ.

Ζῆ Κύριος ζῶν, οὐ τὸν Ἀρφαξᾶδ λίπω,
Καὶ γὰρ χρεῶν καὶ τοῦτον ἐνταῦθα γράφειν.

Μνήμη τοῦ δικαίου Καϊνᾶν, υἱοῦ Ἀρφαξᾶδ.

Καϊνᾶν ἡμῖν ἐξεγήγηρται νεός,
Τῷ πρὶν Καϊνᾶν, ἐμπερὴς ἐκ τοῦ τρόπου.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σάλα, υἱοῦ Καϊνᾶν.

Συμπατριωτῶν ὄραθαῶ καὶ συμφύλων,
Ἡ συγγένεια συνδέει καὶ τὸν Σάλα.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἔβερ, ἀπ' οὗ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι
Ἐβραῖοι ἐκλήθησαν.

Μέγας τις ὄντως τοῖς Ἰουδαίοις Ἔβερ,
Δοὺς ἐξ ἑαυτοῦ κλησὶν Ἐβραίων γένει (*).

(*) Ὁ τῶν Στίχων τούτων ποιητῆς, Χριστοφόρος Πατρικίος ὑπάτος Μιτυληναῖος, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλοι τινὲς ἐνόμισαν, ὅτι ἐκ τοῦ Ἔβερ, ὅς τις ἐστὶν εἰς τῶν προγόνων τοῦ Ἐβραϊκοῦ λαοῦ, ἐπωνομάσθησαν Ἐβραῖοι ὅ, τε Ἀβραάμ, καὶ μετ' αὐτὸν οἱ τούτου ἀπόγονοι. Φαίνεται ὁμως πολὺ πιθανώτερον, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο ἐδόθη εἰς τὸν Ἀβραάμ καὶ εἰς τὸ γένος αὐτοῦ, διότι, διαπεράσας οὗτος τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, ἦλθεν ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων, κατὰ τὸ δεῖον κείμευμα, εἰς τὴν

Μνήμη τοῦ δικαίου Φάλεκ, υἱοῦ Ἔβερ.

Πανηγυρίζω καὶ τὸν ἐξ Ἔβερ τὸκον.

Ὡς Μωϋσῆς γάρ φησι, τίττει τὸν Φάλεκ.

Μνήμη Ῥαγάβ, υἱοῦ Φάλεκ.

Πάλιν κήσεις, καὶ πάλιν νίος τόκος,
Υἱὸν Ῥαγάβ τεκόντος ἡμῖν τοῦ Φάλεκ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σερούχ, υἱοῦ Ῥαγάβ.

Γράφων παλαιῶν τοὺς ἀπ' ἀλλήλων τόκους,
Ἄν ἐκλάβωμαι τὸν Σερούχ, ἀμαρτάνω.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ναχώρ, υἱοῦ Σερούχ.

Γένους ὑπάρχειν τῶν ἀνω λελεγμένων,
Καὶ τὸν Ναχώρ γνούς οὐ διίστω τοῦ γένους.

Μνήμη τοῦ δικαίου Θαῤῥά, υἱοῦ Ναχώρ.

Υἱὸς προσελθὼν ἐκ Ναχώρ κλησὶν Θαῤῥάς,
Πατὴρ ὑπῆρξε πατὴρ Ἐθνῶν μυρίων.

Μνήμη τοῦ δικαίου Πατριάρχου Ἀβραάμ, υἱοῦ Θαῤῥά.

Τὸν Ἀβραάμ πῶς δεξιώσομαι λόγοις,
Ὅς ἤξιώθη δεξιούσθαι καὶ Νόας;

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰσαάκ, υἱοῦ Ἀβραάμ.

Δεθεῖς, Ἰσαάκ, εἰς σφαγὴν, τύπος γίνη,
Ἐπὶ σφαγὴν ἤξοντος ὑψίστου Λόγου.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, υἱοῦ Ἰσαάκ.

Διὰ κλίμακος Ἰακώβ, τῆς Παρθένου,
Πρὸς γῆν Θεὸν χωροῦντα πρὶν τόκου βλέπει.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ῥουβὶμ, υἱοῦ Ἰσαάκ.

Τῆς υἰότητος Ἰακώβ τοῦ τιμίου,
Ῥουβὶμ ἔγνων τὸν θεῖον, ἀρχὴν τιμῆαν.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Συμεὼν, υἱοῦ Ἰακώβ.

Κᾶν δευτερεύη Συμεὼν ἐκ τοῦ τόκου,
Κλίος παρ' ἡμῖν οὐ τὸ δεύτερον φέρει.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Λευὶ, υἱοῦ Ἰακώβ.

Θεοῦ μεγίστου θεῖος ὢν ὑπηρέτης,
Τί, Λευὶ, μεῖζον τῆς δε τῆς δόξης θεῖαις;

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰούδα, υἱοῦ Ἰακώβ, οὗ ἐκ τῆς
φυλῆς ὁ Χριστός.

Ἰούδαν αἰνεῖσαισιν οἱ σεσωσμένοι.
Ἐξ Ἰούδα γὰρ Χριστός ἡ σωτηρία.

γῆν Χαναάν· καθότι τὸ, Ἐβραῖος, ἐλληνιστὶ μεθερμηνευόμενον, σημαίνει περὰ τὴν· ἀνθρωπὸν δηλαδὴ, ἐλθόντα ἐκ τοῦ πέραν τοῦ Εὐφράτου· καὶ τὸ ὄνομα Ἔβερ, ἐξ οὗ ἐσηματίσθη τὸ Ἐβρεῖ, καὶ Ἑλληνικώτερον, Ἐβραῖος, ἐτυμολογούμενον, κατὰ τοὺς ἰβραϊστὰς, οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ, εἰμὴ πέραμα, ἢ ἀπλωρὸς πέραν. Τοῦτο, λέγουσιν, ἐννοεῖ καὶ ὁ Μωϋσῆς, ἱστορῶν τοὺς ἀπογόνους τοῦ Σημ. Καὶ τῷ Σημ ἐγεννηθῆ καὶ αὐτῷ, πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν Ἐβερ, ... (Γεν. ι', 21), ὁἷστι, τῶν πέραν τοῦ Εὐφράτου κατοικοῦντων λαῶν.

Ἐπωνομάσθη δὲ Ἐβραῖος ὁ Ἀβραάμ, δέκα ἔτη σχεδὸν μετὰ τὴν ἀφίξιν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, τούτῃ περὶ τὸ 85 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, (περίπου 2029 ἔτη πρὸ Χριστοῦ,) ὅτε συνέβη ὁ πόλεμος τοῦ Χοδολογόμορ καὶ τῶν συμμάχων αὐτοῦ πρὸς τοὺς βασιλεῖς Σοδόμων καὶ Γομορρῶν, μετ' ὧν συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ Λωτ, ὁ τοῦ Ἀβραάμ ἀνεψίος. Τότε (λέγει ἡ θεία Γραφή), παραγενόμενος τῶν ἀνασωθέντων τις, ἀπήγγειλεν Ἀβραμ τῷ περὰ τῆ (Γεν. ιδ', 13) ὅπερ ὁ Σύμμαχος, συμφώνως τῷ Ἐβραϊκῷ κειμένῳ, ἐξέδωκεν, Ἀβραμ τῷ Ἐβραῖῳ.

Εἰς τὸν Ἀβραάμ οὖν ἐδόθη πρῶτον ἡ ἐπωνυμία αὐτῆ, δὲ ἦν προεῖπομεν αἰτίαν, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐποχὴν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπωνομάσθησαν ἔπειτα Ἐβραῖοι καὶ οἱ τούτου ἀπόγονοι, οὐχὶ ἐκ τοῦ Ἔβερ, καθὼς οὐδὲ ὀνομαζοῦσι πατέρα ἑαυτῶν τὸν Ἔβερ, ἀλλὰ τὸν Ἀβραάμ (Ματθ. γ', 9-Ἰωάν. τ', 39-Πράξ. ιγ', 26). Τὴν γνώμην ταύτην ὑποστηρίζουσιν Ὁριγένης, Χρυσόστομος, Θεοδώρητος, Ἱερώνυμος, καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Δυτικῶν, ὅσους ἀναφέρει ὁ Καλμέτης (Λέξευ τῆς ἀγ. Γραφῆς, ἐν λέξει Ἔβερ).

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ζαβουλών, υἱοῦ Ἰακώβ, οὗ ἡ
 Φυλὴ παραλίος.
 Ἀκτὰς κατοικεῖν ὁ Ζαβουλών ἐκρίθη,
 Γῆς καὶ θαλάττης εἰς ἐν ἄκρα συνδέων.
 Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰσαάκ, υἱοῦ Ἰακώβ,
 οὗ ἡ Φυλὴ γηπόνος.
 Στίσας ἑαυτὸν εἰς τὸ πονεῖν Ἰσαάκ,
 Ζῶν συνιστᾷ, γῆθεν ἄρτον ἐκφέρειν.
 Μνήμη τῆς Πατοιάογος Δάν, υἱοῦ Ἰακώβ, ἡ Φυλὴ κριτῆς.
 Δαοὺ κριτῆς Δάν, γλῶττα τῆς ἐξουσίας,
 Ζυγοῖς δικαίοις πᾶσιν ἐξάγων κρίσιν.
 Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Γὰδ, υἱοῦ Ἰακώβ,
 οὗ ἡ Φυλὴ ληστευμένη, ἡ ληστεύουσα.
 Γὰδ πειρατευθεὶς, πειρατεύων ἐκτρέχει,
 Νίκαις δὲ πάντων πειρατῶν κατισχύει.
 Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἀσήρ, υἱοῦ Ἰακώβ,
 οὗ ἡ Φυλὴ πλουσία ἐπὶ χώραις σιτοφόροις.
 Ἀσήρ δὲ, φησὶ, πῖονα πλουτεῖ στάχυν,
 Τρέφει τε τοὺς ἄρχοντας ἄρτω πλουσίῳ.
 Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Νεφθαλεὶμ, υἱοῦ
 Ἰακώβ, οὗ ἡ Φυλὴ πολὺ πλῆθος.
 Ὡς ἔρνος ὄντως Νεφθαλεὶμ ἀνειμένον,
 Εἰς πλῆθος αὐτῷ τῆς φυλῆς ἠπλωμένης.
 Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰωσήφ, υἱοῦ Ἰακώβ,
 οὗ ἡ Φυλὴ περίδοξος καὶ περιφανής.
 Ἡ ὑψημὸν σε, σὸς Πατὴρ εἶναι λέγων,
 Δόξαν φυλῆς σῆς, Ἰωσήφ, διαγράφει.
 Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Βενιαμίν, υἱοῦ Ἰακώβ,
 οὗ ἡ Φυλὴ ἀπὸ ἀγρίας πρᾶσία.
 Φαγὼν τὸ πρῶτ' Βενιαμίν, ὡς λύκος,
 Πρῶτος φανεῖς, δίδωσι βρωσὶν ἐσπέρας.
 Μνήμη Φαρίς καὶ Ζαρά τῶν διδύμων, υἱῶν
 Ἰούδα τοῦ Πατοιάογου.
 Κοινῶς ἐπαινῶ σπέρμα κοινὸν Ἰούδα,
 Φαρίς Ζαρά τε, τοὺς διδύμους συγγόνους.
 Μνήμη Ἐσρώμ, υἱοῦ Φαρίς.
 Ἐκ Φαρίς Ἐσρώμ, ὡς περ ἐκ ρίζης κλάδος,
 Ἀμφω δὲ ρίζης Ἀβραάμ θεῖοι κλάδοι.
 Μνήμη Ἀράμ, υἱοῦ Ἐσρώμ.
 Γίγνηται Ἐσρώμ, οὗ νοσῶν ἀτεκνίαν,
 Ἀράμ γὰρ αὐτῷ τέκνον ἠγαπημένον.
 Μνήμη Ἀμιναδαβ, υἱοῦ Ἀράμ.
 Τὸν Ἀμιναδαβ ἐξ Ἀράμ φῦναι λόγος·
 Τούτου γὰρ υἱὸν ἡ Γραφή τούτου λέγει.
 Μνήμη Ναασσῶν, υἱοῦ Ἀμιναδαβ.
 Εἰς καὶ Ναασσῶν τῆς Ἰούδα πατρίδας,
 Ἐξ Ἀμιναδαβ τῆς φυλῆς ἐξ Ἰούδα.
 Μνήμη Σαλμών, υἱοῦ Ναασσῶν.
 Ἡ δέξει σειρὰν Ἀβραμιαίου γένους,
 Σαλμών προελθὼν τῆς Ναασσῶν ὀσφύος.
 Μνήμη Βοῶζ, υἱοῦ Σαλμών.
 Εὐαγγελιστᾶ, τοῦδε Σαλμών υἱία,
 Τίνα γράφεις σὺ; Τὸν Βοῶζ, φησὶ, γράφω.
 Μνήμη Ἰθὲν, υἱοῦ Βοῶζ, τοῦ ἐκ τῆς Ρουθ γεννηθέντος.
 Ἐκ Ρουθ μὲν Ἰθὲν, τὴν φυλὴν Μωαβίτης·
 Ἐκ τοῦ Βοῶζ δὲ, δῆλος Ἰσραηλῆτης.
 Μνήμη Ἰεσσαί, υἱοῦ Ἰθὲν.
 Ἰεσσαί τίκτε, τικτέτω καὶ σὸν γένος,
 Ἔως ἀπ' αὐτοῦ Παῖς Θεὸς τεχθῆ μέγας.
 Μνήμη Δαυὶδ Βασιλέως, υἱοῦ Ἰεσσαί.
 Ἐγὼ τί φήσω, μαρτυροῦντος Κυρίου·
 Τὸν Δαυὶδ εὖρον, ὡς ἑμαντοῦ καρδίαν;
 Μνήμη Σολομῶντος Βασιλέως, υἱοῦ Δαυὶδ.
 Σοφὸς Σολομῶν πρῶτος ἐν σοφοῖς βίου,
 ἔχων τὸ πρῶτον τῶν καλῶν τῶν τοῦ βίου.

Μνήμη Ῥοδοάμ Βασιλέως,
 υἱοῦ Σολομῶντος.
 Ἐγκώμιόν σοι, Ῥοδοάμ, πλέκω μέγα,
 Σὸν πάππον εἶναι τὸν μέγαν Δαυὶδ λέγων.
 Μνήμη Ἀβιά Βασιλέως, υἱοῦ Ῥοδοάμ.
 Βιοᾷ Ῥοδοάμ πρὸς τὸν Ἀβιά λέγων·
 Ἐγὼ Πατὴρ σὸς, καὶ σὺ μου τὸ τεκνίον.
 Μνήμη Ἀσά Βασιλέως, υἱοῦ Ἀβιά.
 Εὐθὴ τὸν Ἀσά μνησεὶ Βασιλέα,
 Ἡ τετρατίτλος τῶν Βασιλειῶν βίβλος.
 Μνήμη Ἰωσαφάτ Βασιλέως, υἱοῦ Ἀσά.
 Ἰωσαφάτ τὰ πάντα χρηστὸς ἐν βίῳ,
 Εὐρῶν ἀφορμὰς πατρόςθεν χρηστοῦ βίου.
 Μνήμη Ἰωράμ Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωσαφάτ.
 Ἰωράμ ἡμῖν ἐξ Ἰωσαφάτ ἔφυ·
 Υἱὸς Βασιλεὺς, ἐκ πατρὸς Βασιλέως.
 Μνήμη Ὀζίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωράμ.
 Ἀνῆκε καρπὸν εὐγενῆ τὸν Ὀζίαν,
 Ἀναξ Ἰωράμ, Ἰωσαφάτ ὁ κλάδος.
 Μνήμη Ἰωάθαμ Βασιλέως, υἱοῦ Ὀζίου.
 Τὸν Ἰωάθαμ, ὡς νεοττὸν Ὀζίου,
 Τῆς βασιλείας ἡ καλῶς λαμβάνει.
 Μνήμη Ἀγαζ Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωάθαμ.
 Τὸ τῆς κεφαλῆς στέμμα τῆς Ἰωάθαμ,
 Στέφει κεφαλὴν εὐπρεπῶς καὶ τὴν Ἀγαζ.
 Μνήμη Ἐζεκιου Βασιλέως, υἱοῦ Ἀγαζ.
 Σοβαῖ τελευτὴν δακρύσας Ἐζεκίας.
 Τσοῦτον ἰσχύουσι ρεῖθρα δακρῶν!
 Μνήμη Μανασσῆ Βασιλέως, υἱοῦ Ἐζεκιου.
 Σωτηριῶδες πρὸς μετάγνωσιν βάθρον,
 Μανασσῆς ἡμῖν τὴν Προσευχὴν πηγυεῖ.
 Μνήμη Ἀμμῶν Βασιλέως, υἱοῦ Μανασσῆ.
 Ἀμμῶν κυθεὶς τῆς ἀλουργίδος μέσον,
 Ἡ καὶ Βασιλεὺς, καὶ Βασιλείας τέκνον.
 Μνήμη Ἰωσίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἀμμῶν.
 Ἰωσίας ἐναντι τοῦ Θεοῦ μέγας,
 Ὅν γνοὺς ἐπαινεῖν, διελθῶ μὴ σμικρῶνα.
 Μνήμη Ἰεχοίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωσίου.
 Ἐν Βαβυλῶνος τῇ μετοικίᾳ λόγος,
 Ἰεχοῖαν ἐμπαροικῆσαι βίῳ.
 Μνήμη Σαλαθιήλ, υἱοῦ Ἰεχοίου.
 Πρῶτον μετ' αὐτὴν τὴν μετοικίαν τέκνον,
 Τὸν Σαλαθιήλ Ἰούδα φυλὴ φέει.
 Μνήμη Ζοροβαβελ, τοῦ τὸν Ναὸν τῶν
 Ἰεουσολύμων καθύπερθε ἀνεγείραντος.
 Ναβουζαρδάν ἔκαυσε Ναὸν Κυρίου,
 Οὐ καύσειν ἦρε κτίσματι Ζοροβαβελ.
 Μνήμη Ἀβιουδ, υἱοῦ Ζοροβαβελ.
 Ἀβιουδ ἔρηξ, οὐ φυὴ Ζοροβαβελ.
 Ὡς τὴν φυτὴν οὖν, καὶ τὸν ἔρηκα γράφω.
 Μνήμη Ἐλιακείμ, υἱοῦ Ἀβιουδ.
 Τὸν Ἐλιακείμ Ἀβιουδ γράφει γόνον,
 Ματθαῖος ἡμῖν, ἀκριβῆς γονογράφος.
 Μνήμη Ἀζῶ, υἱοῦ Ἐλιακείμ.
 Ὁ Σαῖος Ἀζῶρ ἐξ Ἐλιακείμ ἔφυ·
 Θεῖα Γραφή λέγουσα τοῦτο πεισάτω.
 Μνήμη Σαδῶκ, υἱοῦ Ἀζῶρ.
 Ἀζῶρ κυτῶν τὸν Σαδῶκ οὐ λαυθάνει·
 Ὅν συγγραφεὺς γνοὺς, ἐκκαλύπτει τὸν τόκον.
 Μνήμη Ἀχειμ, υἱοῦ Σαδῶκ.
 Τοῖς τοῦ Σαδῶκ ζητοῦσιν υἱὸν, Ματθαῖος,
 Δείξει τὸν Ἀχειμ, ἐκβαλὼν τὸ Βιβλίον.
 Μνήμη Ἐλιουδ, υἱοῦ Ἀχειμ.
 Τεχθεὶς ἀπ' Ἀχειμ, Ἐλιουδ ὄφθη τέκνον,
 Ὁρθήσεται δὲ καὶ πατὴρ τεκνοτρόφος.

Μνήμη Ἐλεάζαρ, υἱοῦ Ἐλιούδ.
 Ἰδοὺ τέκοντα καὶ τὸν Ἐλιούδ ἴγων,
 Ἐλεάζαρον τέκνον· εἰ βούλει, μάθε.
 Μνήμη Ματθάν, υἱοῦ Ἐλεάζαρ.
 Ἐλεάζαρ δὲ τὸν Ματθάν γεννᾷ λέγει,
 Μαιευτρίας ἄκουε, Ματθαίου Βίβλου.
 Μνήμη Ἰακώβ, υἱοῦ Ματθάν.
 Καὶ Ματθάν εἰσηνεγκεν υἱὸν εἰς βίον·
 Τὸν Ἰακώβ γὰρ εἰσηνεγκὼν εὐρέθη.
 Μνήμη Ἰωσήφ τοῦ Μνηστορος, υἱοῦ Ἰακώβ.
 Μνηστὴρ Ἰωσήφ· ὃ τὸ Πνεῦμα πρὸ γάμου,
 Μνηστὴν ἐκείνου, συλλαβοῦσαν δεικνύει.
 Μνήμη τοῦ δικαίου Μελχισεδέκ.
 Ἔχει Γραφὴ πατρός σε καὶ μπρὸς δίχα,
 Χριστοῦ τυποῦντα Μελχισεδέκ τοὺς τόκους.
 Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰωβ.
 Ὑψιστον εὐρῶν ἀξίως ἐπαινέτην,
 Ἰωβ ἐπαίνων οὐ δέη τῶν γητίνων.
 Μνήμη τοῦ Προφήτου Μωσέως, καὶ Ὀρ
 καὶ Ἀαρὼν τῶν ἱερέων.
 Σὺν Ὀρ Ἀαρὼν προγράφει Χριστοῦ πάθος,
 Ὑψούντες ἄμφω σταυρικῶς τὸν Μωσέα.
 Μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.
 Ὑμνεῖν Ἰησοῦν ποῖος ἀρκίσει λόγος,
 Ὁ συλλαλῶν ὑπῆρχε καὶ Θεὸς Λόγος;
 Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σαμουὴλ.
 Ὁ φθαλμὸν ἡμῖν εὐμενῆ Θεοῦ τίθει,
 Ὁ φθαλμὶ δεῖτε, καὶ τὰ μέλλοντα βλέπων.
 Μνήμη τοῦ Προφήτου Νάθαν,
 Ἀμαρτιῶν ἔλεγχος ὁὕς ὢν Νάθαν,
 Ἡμάρτομεν λέγουσι, συγγνώμην νέμοις.
 Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Δαυιδ.
 Καὶ θρηνα φρίττουσιν ἀρετῆς φίλον·
 Ἔργοις Δαυιδ τοῦτο πιστοῦται μέγας.
 Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Ἰαίδων.
 Καὶ πῦρ, τὸ πῦρ ἦν τῆς καμίνου, καὶ δρόσος·
 Πρὸς δυσσεβεῖς πῦρ, πρὸς δὲ τοὺς Παῖδας δρόσος.
 Μνήμη τῆς δικαίας Σάρρας, γυναικὸς Ἀβραάμ.
 Νεῦσει Θεοῦ καὶ στήρα νικάται φύσις·
 Καὶ μάρτυς ὠδίνουσα Σάρρα παιδίον.
 Μνήμη τῆς δικαίας Ρεβέκκας, γυναικὸς Ἰσαάκ.
 Καὶ τὴν ἀρίστην τὴν γυναικῶν Ρεβέκκαν,
 Ἀριστος εὗρεν ἀνδρῶν κοινωνὸν λέχους.
 Μνήμη τῆς δικαίας Λείας, πρώτης γυναικὸς Ἰακώβ.
 Λείας προσώπῳ Κύριος μὴ δοῦς χάριν,
 Κυήσεως δίδωσι τῇ μήτρᾳ χάριν.
 Μνήμη τῆς δικαίας Ραχὴλ, δευτέρας γυναικὸς Ἰακώβ.
 Θεοὺς πατρώους ἢ Ραχὴλ κλέπτει πόθῳ·
 Ἐν ἐσχάτῳ δὲ τὸν Θεὸν ποθεῖ Λόγῳ.
 Μνήμη τῆς δικαίας Ἀσινέθ, γυναικὸς Ἰωσήφ
 τοῦ παγκαλλοῦ.
 Καλλι παρῆλθεν ἥλιος μὲν ἀστέρας,
 Ἡ δ' Ἀσινέθ μοι τὰς ὑπ' ἡλίου κόρας.
 Μνήμη τῆς δικαίας Μαρίας, ἀδελφῆς Μωϋσέως.
 Ἄσωμεν, εἰπέ, καὶ πάλιν τῷ Κυρίῳ,
 Ψυχῆς κροτοῦσα τύμπανον νῦν Μαρία.
 Μνήμη τῆς δικαίας Δεβορᾶς, τῆς κρινάσης τὸν Ἰσραὴλ.
 Ὑπὲρ γυναῖκας ἡ Δεβορᾶ τῆς φρένα,
 Βάθει φρενὸς κρῖνευσα λαὸν Κυρίου.
 Μνήμη τῆς δικαίας Ρούθ.
 Ἔθνος λιποῦσα Ρούθ ἑαυτῆς καὶ σέβας,
 Ἔθνη προσῆλθε καὶ Θεῷ τοῦ Μωσέως.
 Μνήμη τῆς δικαίας Σαραφθίας, πρὸς ἣν Ἠλίας ἀπειτάλη.
 Ἄσπαρτον εἶχε τὴν τροφὴν Σαραφθία,
 Καινὸν λαχοῦσα λῆεν τὸν Ἠλίαν.

Μνήμη τῆς δικαίας Σωμανίτιδος, τῆς ξενοδοχησάσης
 τὸν Ἐλισσαίου.
 Ἐλισσαῖός σοι κλιῖθρα νηδύος λύει,
 Ὁ κλιῖθρα Σωμανίτις ἠνοῖξας δόμου.
 Μνήμη τῆς δικαίας Ἰουδίθ, τῆς ἀνελεύσης
 τὸν Ὀλοφέρνην.
 Ὁν πᾶς ἀνὴρ ἔφριττε δεινὸν ὀπλίτην,
 Γυνὴ καθύλεν, Ἰουδίθ, Ὀλοφέρνην.
 Μνήμη τῆς δικαίας Ἐσθήρ, τῆς λυτρωσαμένης
 τὸν Ἰσραὴλ ἐκ θανάτου.
 Ἔσωσιν Ἐσθήρ ἄνδρας Ἰσραηλίτας,
 Ἄδου κυνὴν μέλλοντας ἐνδύσαι πάλαι.
 Μνήμη τῆς δικαίας Ἄννας, τῆς μητρὸς
 Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.
 Εὐχῆς τέκνον τεκοῦσα Σαμουὴλ μέγαν,
 Νικᾶ Φενάνναν Ἄννα πολλὴν ἐν τέκνοις.
 Μνήμη τῆς δικαίας Σωσάννης.
 Κανὼν πρόκειται σωφρονούσας ἐν βίῳ,
 Ὁ τῆς Σωσάννης σωφρονίστατος βίος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον,
 καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Πατέρων. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**φραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμε-
 » νος, τοὺς Ὀσίους Παῖδας ἐκ φλογός,
 » ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς
 » σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Ἀυτρω-
 » τὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ. Δίς·

Ω ξένον θαῦμα! ὁ ἐν ὑψίστοις καθημένος,
 ἐπὶ θρόνου, Κύριος αὐτός, προσλήφει.
 σαρκός, θάνατον ὑπέμεινεν ἄλλ' ἐξανέστη Θεότη-
 τος ἰσχυῖ, συνεγείρας νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος.
 Δίς.

Χριστὸν γεννήσας, τὸ κατὰ σὰρκα τῆς πί-
 στεως, ἀρχηγέτα, Πάτερ Ἀβραάμ, εδεί-
 χθης Ἐθνῶν, Πνεύματι Πατὴρ ἐναργῶς, εἰς
 σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Ἀυτρωτὰ ὁ
 Θεός, εὐλογητός εἶ.

Αψύχων ἤχους, διακενῆς ἀλαλαζοντας, τῶν
 ἐμφύχων, ἡμβλυεν ᾧδῇ· καμίνου γὰρ
 πῦρ, φλεγόμενοις σώμασι, καταπατοῦντες οἱ
 Παῖδες ἀλωθῆτως, ἀνεβόων· Θεὸς εὐλογητός εἶ.
Τῇ θεωρίᾳ, ἐνατενίσας τοῦ Πνεύματος, ὁ
 Προφήτης, πάλαι Δαυιδ, Χριστοῦ προ-
 τυποῖ, τὴν δευτέραν ἔλευσιν, καὶ τὰ ἐν ταύτῃ
 φρικτὰ προκαταγγέλλει, ἐκβοῶν· Ὁ Θεός, εὐ-
 λογητός εἶ. Θεοτοκίον.

Τὸ ξένον θαῦμα, τὸ ἐν Προφήταις θρυλλού-
 μενον, καὶ πατράσι, πάλαι ἐμφανῶς,
 Παρθένος Ἀγνῆ, τεξομένη πάρεστιν, εἰς σωτη-
 ρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Ἀυτρωτὰ ὁ Θεός,
 εὐλογητός εἶ.

Προεόρτιος. Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

Η ἄμπελος ἡ θεῖα, τὸν ἀκήρατον βότρυν
 περκαζουσα, ἐγίζει ἥκει τοῦ τεκεῖν,

εὐφροσύνης ἄνον βλύζοντα, καὶ ποτίζοντα ἡ-
μας, αὐτῷ κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων
Θεός, εὐλογητός εἶ.

Η δεία μυροθήκη, τὸ εὐῶδες μύρον ἔνδον
φέρουσα, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, ἐκ-
κενώσαι τοῦτο ἔρχεται, εὐωδίας μυστικῆς πλη-
ροῦν τοὺς μέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός,
εὐλογητός εἶ.

Λαβίς ἦν Ἡσαΐας, ὁ Προφήτης παλαί ἐ-
δεάσατο, τὸν Δεῖον ἄνθρωπον Χριστόν,
ἐν κοιλίᾳ ἦκει φέρουσα, πᾶσαν ὕλην ἀμαρ-
τίας καταφλέγοντα, τῶν δὲ πιστῶν τὰς ψυ-
χὰς φωταγωγοῦντα.

Καταβασία.

» **Ο**ἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσ-
» σεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαν-
» τες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν
» μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν
» Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τῶν Πατέρων· Ὡδὴ ἡ· Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτω
» σαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν
» νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις Θεός, καὶ
» τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν Παῖδες εὐλο-
» γεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Ω τῆς ἀπάτου σου Χριστέ, συγκαταβάσεως,
δι' ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς! ἰδοὺ γὰρ θανά-
του γευσάμενος, Θεὸς ἀθάνατος ὢν, ἐν τάφῳ
ὡς βροτὸς κατετέθης· ἀλλ' ἐξάνεστης Λόγε,
συνεγείρας τοὺς κάτω, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Σοὺ τὴν σφαγὴν προεκτυπῶν, ὁ Ἀβραάμ
Χριστέ, ὃν ἐγέννησεν υἱόν, ἐν ὄρει πει-
θαρχῶν σοι Δέσποτα, καθάπερ πρόβατον ἀνήλ-
θε θυσιάσων ἐν πίστει· ἀλλ' ἐπανῆκε χαίρων,
Ἰσαάκ καὶ πρεσβύτης, σὲ ὑπερυψοῦντες, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φλόξ ἡ ἀκάματος Χριστέ, ἐνδυσάμενων σε,
ὡς ἱμάτιον τὸ πῦρ, τὸ Δεῖον, τῶν Ἁγίων
Παιδῶν σου, ἀπημαυρώθη σφοδρῶς, καὶ δρό-
σος τῆ σῆ συγκαταβάσει, τοῖς ψάλλουσιν ἡ-
χεῖτο, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Διδοται λέουσι βορᾶ, ἀρρήτοις κρίμασιν ὁ
Προφήτης Δακὴλ· ἀλλ' ἔσχεν ἐγκρατείας
δόγμασι, συννηστευτὰς εὐσεβῶς, τοὺς θῆρας
ἐν τῷ βόθρῳ τοῦ λάκκου· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις,
Ἀβραάμ καὶ τῶν Παιδῶν, σῶσον ἐν εἰρήνῃ,
Χριστέ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Ον προκατήγγειλαν πιστῶς, προφητικαὶ
φωναί, Ἰησοῦν Ἐμμανουὴλ, ἀνθρώπου ἐν
μορφῇ ἐρχόμενον, τὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς,
Υἱόν τε καὶ συνάναρχον Λόγον, ἐκ Πνεύματος
Ἁγίου, ἢ Παρθένος Μαρία, τίκτει ἀπειράνδρως,
ἐν Βηθλεέμ τῇ πόλει.

Προεόρτιος· Θαύματος ὑπερφουῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ μετ' Ἀγγέλων, ἐκ-
βοήσωμεν ἐν εὐφροσύνῃ· ὁ Σωτὴρ τε-
χθήσεται· ὁ Δεσπότης ἐπιδημεῖ, ὃν Ἀστὴρ ὑπο-
δεικνύει Μάγοις σπευδουσιν, αὐτὸν ἐπὶ φάτνης
τοῦ δεάσασθαι. Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα
τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Δύλοις ἀπεγράφης ἐκῶν ὁ Δεσπότης, τῷ τῆ
Καίσαρος ὑπέικων νόμῳ, ὅπως τὸ ἀνθρώ-
πινον, τῆς δουλείας τῆ πονηροῦ, ὡς Θεὸς ἐλευ-
θερώσης Πολυέλεε· διὸ γεγηθότες ἀναμέλπομεν
Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερ-
ψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Βρέφος νέον φέρω σε ἄναρχε Λόγε, πείραν
δὲ ὄλωσ ἀνδρὸς οὐκ ἔγνω, ἡ Παρθένος
ἔλεγεν, ἀποροῦσα τίνα ἐν γῆ, ὀνομάσω σου Πα-
τέρα, οὐκ ἐπίσταμαι· διὸ μετὰ πάντων ἀνα-
μέλω σοι· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύ-
ριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» **Θ**αύματος ὑπερφουῶς ἡ δροσοβόλος, ἐξει-
» κόνισε Κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐ-
» δεξάτο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεό-
» τητος, Παρθένου, ἦν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυ-
» μνοῦντες ἀναμέλωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις
» πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πᾶν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Πατέρων· Ὡδὴ ἡ· Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν
» τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σποράς, συ-
» νέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξα-
» σθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς
» Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μεγαλύ-
» νοντας. Δίς.

Τὶ ἐποδύρη ἡ κτίσις, ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, καὶ
ἐν σορῷ τὸν τῆς ζωῆς, Δεσπότην καὶ Θεόν·
ἀναστήσεται γὰρ καινοποιῶν σε φαιδρῶς, τριημέ-
ρῳ ἐγέρσει, τὸν ἄδην καθελῶν, καὶ νεκρὸς συν-
εγείρας, ἀνευφημοῦντας αὐτόν. Δίς.

Τῶν πρὸ τοῦ νόμου Πατέρων, Ἑορτὴν ἐκτε-
λοῦντες, τὸν ἐξ αὐτῶν θεοπρεπῶς, τιμῶ-

μεν Ἰησοῦν· Ἀβραάμ γάρ ὁμοῦ, καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, Προφητῶν καὶ τοῦ Νόμου, ἐδείχθησαν κρηπίς, καὶ τῆς Χάριτος πίστει, πνευματικαὶ ἀπαρχαί.

Ο ἐν πυρὶ ὑποδείξας, τῷ Μωσῆ ἐν τῇ βάρῃ, τὸ ὑπὲρ νοῦν θεοπτικῶς, μυστήριον Θεός, ἐν πυρὶ τοῖς Παισὶ συγκαταβάς ὁ αὐτός, τῷ πυρὶ τῆς ἐμφύτου, Θεότητος αὐτοῦ, τῆς καμίνου τὴν φλόγα, δρόσον ἀπέδειξε.

Τῷ Ἀβραάμ συνελθόντες, οἱ πανάγιοι Παῖδες, καὶ Δανιὴλ ὁ θαυμαστός, Προφήτης τοῦ Θεοῦ, Ἰσαὰκ Ἰακώβ, μετὰ Μωσῆ, Ἀαρῶν, τοῦ Χριστοῦ πρὸ τοῦ τόκου, χορευούσι πιστῶς, δυσωποῦντες ἀπαύστως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, τῷ σῶ τόκῳ Παρθένου· τὴν γὰρ Ἑδέμ ἢ Βηθλεέμ, διήνοιξεν ἡμῖν· καὶ ἰδοὺ τῆς ζωῆς τοῦ ξύλου ἅπαντες, ἀπολαύοντες πίστει, βοῶμεν ἐκτενῶς· Τὰς ἡμῶν ἰκεσίας, Δέσποινα πλήρωσον.

Προεόρτιος. Μυστήριον ξένον.

Μυστήρια ξένα, φρικτὰ καὶ παραδόξα! ὁ τῆς δόξης Κύριος, ἦλθεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ Σπηλαίῳ πτωχεύσας ὑπέδυσεν σαρκί, τὸν Ἀδάμ ἀνακαλέσασθαι ζητῶν, καὶ τὴν Εὐάν των ὠδίνων ἐκλυτρώσασθαι.

Σπαργάνοις σε λύεις, σειραῖς παραπτώσεων· τῇ πολλῇ πτωχείᾳ δὲ, πάντας καταπλουτίζεις Οἰκτίρμον· ἀλόγου κακίας τεθεῖς, ἐν φάτῃ των ἀλόγων δὲ, βροτοὺς ἀπαλλάττεις, τοῦ Θεοῦ Λόγε προάναρχε.

Θεοτοκίον.

Κηρύγματα, των Προφητῶν πέρας εἴληφεν ὃν γὰρ προεφήτευσαν, ἤξεν ἐν συντελείᾳ των χρόνων, ἐπέστη ἐφάνη, Ἀγνῆς ἐκ Παρθένου σωματούμενος· αὐτὸν διανοίξας, καθαρᾷ ὑποδεξώμεθα.

Καταβασία.

» **Μ**υστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παραδόξον! Οὐρανόν, τὸ Σπηλαίον· Θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον· τὴν Φάτῃν, χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς.

Πατριάρχων οἱ πρόκριτοι, καὶ πρὸ Νόμου Πατέρες, ἐν πίστει προεξέλαμψαν, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ τε, καὶ Ἰακώβ ὡς φωστῆρες· ἅπαντες γὰρ Προφῆται, καὶ Δίκαιοι ἀνήφθησαν, ἐξ αὐτῶν ὡς λαμπάδες, φωτοειδεῖς, καὶ τὴν Κτίσιν, πᾶσαν ἐσκοτισμένην, ἀκτίσι κατεφώτισαν, τῆς σεπτῆς Προφητείας.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Εὐφραίνε Βηθλεέμ καὶ σὺ, Ἐφραθαῖ ἐτοιμαζέ· ἢ Θεοτόκος ἦκει γάρ, ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτῃ, τεκεῖν Θεὸν ἀπορρήτως. Ὡ φρικτοῦ μυστηρίου! Ἔ νῦν τὴν θεῖαν Γέννησιν, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ τε, καὶ Ἰακώβ, Πατριάρχαι ἅπαντες καὶ Προφῆται, φαιδρῶς προεορτάζουσι, καὶ βροτοὶ σὺν Ἀγγέλοις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ των Ἁγίων Πατέρων Προσόμοια δ'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Αρόν σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς, Σιών Θεοῦ ἡ θεῖα Πόλις καὶ κήρυξον, Πατέρων τὴν θεῖαν μνήμην, σὺν Ἀβραάμ Ἰσαὰκ, Ἰακώβ τιμῶσα τὸν αἰοίδιμον· ἰδοὺ σὺν Ἰουδα τε, καὶ Λευὶ μεγαλύνομεν, Μωσῆν τὸν μέγαν, Ἀαρῶν τὸν δεσπέσιον, καὶ γεραίρομεν, σὺν Δαυΐδ, Ἰησοῦν, Σαμουὴλ. Πάντες τὴν προεόρτιον, Χριστοῦ θεῖαν αἴνεσιν, ὕμνοις ἐνθέοις κροτοῦντες, τῆς παρ' αὐτοῦ ἀγαθότητος, τυχεῖν ἐξαιτοῦμεν, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος. Δίς. Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς των Πατέρων ἡμῶν.

Δεῦρο ὁ ἐν πυρίνῳ ποτὲ, ἐπιδιφρεύσας Ἡλίου θεῖῳ ἄρματι, θεόφρον Ἐλισσαιέ τε, σὺν Ἐζεκίᾳ ὁμοῦ, Ἰωσίᾳ ἅμα συναγάλλεσθε· σεπτῇ δωδεκάς τε, των Προφητῶν ἡ θεόπνευστος, τοῖς Γενεθλίοις, τοῦ Σωτῆρος συγχόρευε, καὶ ἐν ἄσμασι, πάντες Δίκαιοι ἄσατε. Παῖδες οἱ παμμακάριστοι, οἱ δρόσω τοῦ Πνεύματος, σθέσαντες φλόγα καμίνου, ὑπὲρ ὑμῶν ἰκετεύσατε Χριστὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Οφθη ἡ ἀπ' αἰῶνος ἐν γῆ, κηρυττομένη, Προφητῶν ἐν τοῖς φθέγμασι, Παρθένος ἡ Θεοτόκος, ἦν Πατριάρχαι σοφοί, καὶ Δικαίων δῆμοι καταγγέλλουσι· μεθ' ὧν συγχορεύει, καὶ γυναικῶν ἡ εὐπρέπεια, Σάρρα, Ρεβέκκα, καὶ Ραχὴλ σὺν τῇ Ἄνῃ τε, καὶ ἡ ἐνδοξος, Μαριαμ ἢ Μωσέως ὁμοῦ· ταύταις συνεπαγάλλονται, καὶ κόσμου τὰ πέρατα, σύμπασα κτίσις γεραίρει, ὅτι Θεὸς παραγίνεται, σαρκὶ τοῦ τεχθῆναι, καὶ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, των Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Των νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, τὴν ἐν σαρκὶ ἐμφανίζει τοῦ Χριστοῦ θεῖαν Γέννησιν, ταῖς πρὸ τῆς Νόμου τῆς Χάριν εὐαγγελιζομένοις, ὡς ὑπὲρ Νόμον τῇ πίστει ὑπαίρξα-

σιν· ὅθεν τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγῆς οὖσαν πρόξε-
νον, ταῖς ἐν ἄδη κατεχομέναις ψυχαῖς προεκή-
ρυττον, διὰ τῆς ἀναστάσεως. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Οἱ Μακαρισμοὶ· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Πα-
τέρων, Ὡδὴ 5΄.

Τῆ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ,
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐξῶμεν Στίχους 5΄. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Αϊμάτων τιμίων σου βαφαῖς, Μάρτυς κατε-
σκεύασας, σαυτῷ πορφύραν πολύτιμον·
ἦν στολισάμενος, κατοικεῖς τὰ ἄνω, ἀληθῶς
βασιλεία, Θεῷ παμβασιλεῖ παριστάμενος· διὸ
ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σεβαστιανός τε καὶ Ζωή, Μάρκος Μαρκελλί-
γνός τε, σὺν Τιβουρτίῳ συνήλησαν, καθυπο-
μείναντες, τρικυμίας πόνων· καὶ νῦν κατεσκή-
νωσαν, πρὸς ἄπονον καὶ θείαν κατάπαυσιν·
ἐν ἧ̄ πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αήττητοι Μάρτυρες τῇ γῇ, τὰ τῆς γῆς ἐά-
σαντες, πρὸς οὐρανοὺς ἀνεδράμετε, ὑμῶν
τοῖς στίγμασι, καθωραϊσμένοι, καὶ σεπτοῖς
παθήμασι, λαμπρῶς πεποικιλμένοι μακάριοι·
διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Παρθένε πανύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ Μυ-
στήριον, προφητικοῖς εἶδεν ὄμμασι· Βά-
τον μὴ φλέγεσθαι, καὶ περ καιομένην· πῦρ
γὰρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου Ἄγνη οὐ
κατέφλεξε· διὸ αἰτούμεν σε, ὡς Μητέρα τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος
βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον
γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ
ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πάσαν γῆν κρεμάσας τοῖς
ῥύδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε,
τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Decembre.

17

Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Οἱ Κανόνες τῆς
Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μάρτυρος, ἢ ἡ ἀκροστιχίς·
Θεῖον σέβασσοι Μάρτυς ἐμφρόνως νέμω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Θεῖαις παιδρυνόμενος αὐγαῖς, τῆς σεβασμίου
Τριαδος Ἀοίδιμε, πίστει τῆς τιμῶντάς σε,
τὴν φωταυγῆ καὶ ἱεράν πανήγυριν, σοῦ ταῖς
ἐκείσιν, φωτὸς μετόχους ἀνάδειξον.

Εχῶν λογισμόν φωτειδῆ, καὶ δεκτικὸν κα-
θαρῶν ἐπιλάμψεων, μόνον ἐπεπόθησας,
τὸ ὄντως Ὄν, ὡς νουνεχῆς καὶ φρόνιμος, Μάρτυς
ἀθλοφόρε, καὶ τούτου πίστει τετύχηκας.

Γδρωσιν ἐνθέοις ἀληθῶς, τὰ τῆς σαρκὸς ἀμαυ-
ρώσας φρονήματα, αἵμασιν ἀθλήσεως, τοὺς
θολερῆς χειμάρρους ἀπεξήρανας, τῆς πολυθείας,
θεόφρον Μάρτυς πολυάθλε.

Ομίλον προσῆξας Ἀθλητῶν, διδασκαλίαις σου
θεῖαις τῷ Κτίσαντι, πᾶσαν τὴν διάνοιαν,
τῶν διωκτῶν καταβαλὼν τῇ χάριτι, Πνεύματος
Ἀγίου, μεθ' ὧν πρεσβεύεις σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύησας Υἱόν, τὸν πρὸ αἰῶνων Πα-
τρὶ συννοούμενον, φύσεως καινίσασα, νό-
μους ἀγνή, Παρθενομήτορ ἄχραντε, ἐν τῇ ὑπὲρ
φύσιν, σεπτῇ καὶ θεῖα γεννήσει σου.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Στρατὸν ἐπαγόμενος σεπτὸν, τῆς θεῖας ὀ-
πλοῖς πίστεως, ὠχυρωμένον Μάρτυς ἀήτ-
τητε, ταῖς παρατάξεις τοῦ πολεμήτορος, καὶ τὰ
πανουργεύματα, τῶν Τυράννων ἅπαντα, κατα-
βάλλεις τῷ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ερείσας ἐν πέτρᾳ νοητῇ, τὰς βάσεις τῆς
καρδίας σου, εὐσεβοφρόνως Μάρτυς πο-
λύαθλε, οὐ παρετράπης τοῖς μηχανήμασι, τοῦ
δολίου δράκοντος, ἀλλὰ πᾶσιν ἔρεισμα, εὐσε-
βείας ἐν Πνεύματι γέγονας.

Βελῶν ἐκκεντήσεις χαλεπᾶς, ὑπέφερες δε-
σμούμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου Μάρτυς τεινό-
μενος· Θεοῦ δὲ θεῖα δυνάμει ἐνδοξε, ἀσινῆς ὀ-
λόκληρος, αὐθις ἀπεδείκνυσο, καταισχυῶν ἐχ-
θροῦ μηχανήματα.

Θεοτοκίον.

Αγίασμα ὠφθης νοητὸν, τοῦ πάντας ἀγιά-
ζοντος, καὶ καθαρὸν Πανάμωμε σκηνώ-
μα· ἐκ σοῦ γὰρ ὠφθη Θεὸς σαρκούμενος, καὶ
διπλοῦς ταῖς φύσεσι, κόσμῳ γνωριζόμενος, ἐν
μῶ ὑποστάσει Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

« **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, ἕσιας τὴν
 » ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορ-
 » φωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν,
 » τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς
 » ἀχράντου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ βίῳ τῷ παιδρῷ, συναστράπτοντα ἔχων,
 τὸν λόγον ἱερώς, ἐφελκυσῶ ἀγέλας, πι-
 στῶν πρὸς εὐσέβειαν· μεθ' ὧν χαίρων ἐνήθλη-
 σας, πᾶσαν κἀκώσιν, ὑπενεγκῶν τῶν Τυραίν-
 νων· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην,
 τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότητος δοχεῖον,
 ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθος,
 δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλί-
 ψων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία,
 καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ
 σῴζεις τοὺς δούλους σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω δαύματος φρικτοῦ! ὦ καινοῦ μυστηρίου!
 ἐβόα ἡ ἀγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν
 ζυλῷ ὡς ἔβλεψε, ταυνοσθέντα σε Κύριε· πῶς
 ἀδέκαστε, Κριτὰ ἀπαίντων καὶ Αἰγιε, ὡς κα-
 τὰ κριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ
 κατακέρκισαι;

Ὡδὴ δ΄. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Σθένος σοι Τιβούρτιε, δωρεῖται ὁ Κύριος, δι-
 ἀσθενείας τῆς σαρκός, καταπαλαῖσαι τὸν
 ἐχθρόν· πυρὶ γὰρ φλογίζοντι, νεανικῶς, ἐπέβης
 Μάρτυς στερρότατα, καὶ τὴν οὐράνιον δρόσον
 ἀντέλαβες.

Συνήφθης τοῖς ἄνω, λειτουργοῖς ὦ Τιβούρτιε,
 ὡς λειτουργήσας τῷ Χριστῷ, καὶ ἀνεπέ-
 κας καθαράς, δυσίας ἐν πνεύματι, ἱεροουργέ,
 Μαρτύρων κλέος καὶ καύχημα, χαρμονικῶς
 διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε.

Ορθιος κρεμάμενος, καὶ πλήκτροις ξεόμενος,
 καὶ ταῖς σφοδραῖς τῶν αἰκισμῶν, περι-
 κυκλούμενος φοραῖς, καὶ βόθρῳ χωννύμενος,
 καὶ ἐν αὐτῷ, τὸ θεῖον τέλος δεχόμενος, ὁ γεν-
 ναιόφρων ἠγάλλετο Κάστωλος.

Ιάσεις ἐν Πνεύματι, Ἁγίῳ μακάριε, ἐπιτελῶν
 πρὸς φωτισμόν, τῶν καθορώντων εὐσεβῶς,
 λαοῖς τὸ σωτήριο, θεοπρεπῶς Σεβαστιανὲ κα-
 τήγγειλας, μαρτυρικῶς δὲ τὸν δρόμον ἐτέλεσας.

Θεοτοκίον.

Μόνην σε πασῶν, ἐκ γενεῶν ἐξελέξατο, ὁ
 ὑπερουσίος Θεός, καὶ οὐσιώθη καθ' ἡ-

μᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ πλαστοουργός, τῆς
 ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, Θεογεννητορ πανάμωμε
 Δέσποινα.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Αὶ τρίβα σου, καὶ πορεῖαι πρὸς μόνον φερό-
 μεναι, τὸν Κύριον, ἀνοδίας ἐχθρῶν ὑπεξέ-
 κλιναν, καὶ πολλαῖς γεγόνασιν, ὁδὸς εὐθεία καὶ
 πραεῖα, Μάρτυς Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Ρήτορεύει, Μαρκελλῖνος καὶ Μάρκος σοφώ-
 τατα, πρὸ βημαίων, τοῦ Χριστοῦ τὴν
 σωτήριο ἐλευσιν· προσδεθέντες ἄμφω δέ, κέν-
 τραις τοὺς πόδας καθηλοῦνται, μαρτυρικῶς
 κλειζόμενοι.

Τὸ πάθημα, τοῦ τὰ πάθη ἡμῶν θανατώσαν-
 τος, Μαρκελλῖνος, καὶ ὁ Μάρκος στερρόως
 εἰκονίζοντες, λόγῃ σφαγιαζονται, καὶ ξεφηφό-
 ροι ταῖς χορεῖαις, τῶν Ἀθλοφόρων συνάπτονται.
 Θεοτοκίον.

Υπέρφωτε, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη πανάμωμε,
 ἀπέλασον, τῆς ψυχῆς με τὰ νέφη πρεσ-
 βείαις σου, καὶ τὸν νοῦν μου φωτίσον, τῇ ἀ-
 μελείᾳ σκοτισθέντα, ὅπως ὑμῶ σε Πανύμνητε.

Ὡδὴ ς΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Στερρότητι νοὸς σεβασμιώτατε, ἐδείχθης ἀ-
 ταπεινῶτος, ἐν τῷ τύπτεσθαι ταῖς ῥά-
 βδοις ἀφειδῶς, καὶ κατακεντᾶσθαι πολλοῖς
 τοῖς βέλεσιν· ὅθεν πρὸς φῶς, μετέβης χαίρων
 Μάρτυς ἀνέσπερον.

Ενεύρου σε Χριστὸς ἀγωνιζόμενον, καὶ δαι-
 μοσι μαχόμενον, καὶ αἰκίαις ὀμλοῦντα
 χαλεπαῖς, Σεβαστιανὲ μάρτυς ἀήττητε, καὶ
 πρὸς αὐτόν, ἀποσκοποῦντα καρδίας ὄμμασι.

Μοχλεύεσσι στερρόαις πανσόφων λόγων σου,
 τὴν πλάνην ἀνεμόχλευσας, καὶ σεβά-
 σματα κατέαξας ἐχθρῶν, καὶ εἰδωλικῆς ναοῦς
 ἠδάφισας, καὶ σεαυτὸν ναόν τοῦ θεοῦ ἠγειρας
 Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν τὴν ἡμῶν ἐκ παραβάσεως, οὐ-
 σίαν ἀνεκαίνισας, τὸν καινίζοντα τὰ
 πάντα θεῖκῳ, μόνῳ τῷ βουλήματι κυήσασα,
 ἐν γυναιξίν εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ
 » ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρᾶ-
 » βατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεός
 » ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων καὶ
 » ἐπανόρθωσις.

Συναξάριον.

Ἡ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζωῆς, Τραγκυλίνου, Νικοστράτου, Κλαυδίου, Κάστορος Τιθυρτίου, Καστούλου, Μαρκελλίνου, καὶ Μάρκου.

Στίχοι.

Σεβαστιανὸς τῶν πλάνης σεβασμάτων

Καταφρονήσας, τύπτεται τὸ σαρκίον.

Ὁγδοάτη δεκάτη Σεβαστιανὸς ῥοπαλίσθη.

Ζωὴ πρὸς ὕψος ἐκ κεφαλῆς ἠρμένη,

Καπνῷ δυσῶδει λαμβάνει ζωῆς τέλος.

Ναί, βάλλετε σφοδρῶς με συχνοῖς τοῖς λίθοις,

Ἐκ καρδίας ἔκραζεν ὁ Τραγκυλίνος.

Καὶ τοὺς περὶ Κλαύδιον ὠδὲ τακτέον·

Ὡς, κἄν βυθὸς συνέσχεν, οὐρανὸς φέρει.

Τιθυρτίου τέμνουσι τὴν θείαν κάραν,

Σύμου Θεὸς κρίζοντος, ὦ Θεοῦ Λόγε.

Κάστουλον εἶλκον εἰς ἀπωλείας βόθρον·

Ὡς δ' οὐχ ὑπεῖξε, γῆς ἐνεβλήθη βόθρῳ.

Ἐχθρῶν παγέντες, οἶα λόγχοι, καρδίαις,

Νύττεσθε λόγχοις, Μάρκε καὶ Μαρκελλίνε.

Τῶτων ὁ μὲν Σεβαστιανός, εἰς τῆς συγκλήτου βουλῆς ὑπῆρχεν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ Πόλεως Μεδιολάνων ὀρμώμενος, πολλοὺς πρὸς τὴν εὐσεβῆ πίστιν ἐνάγων. Μαρκελλίνος δὲ καὶ Μάρκος οἱ ἀδελφοί, χρονίαν ὑπομείναντες κάθειρξιν, καὶ πολλαῖς βασάνων ἰδίαις ὑποβλήθέντες ἐκλευθήσαν ἀποτμηθῆναι. Ὁ δὲ πατὴρ αὐτῶν Τραγκυλίνος, Ἕλληνας ὦν, καὶ Μαρκία ἡ μήτηρ, παρὰ μικρὸν τοῖς ὀδύρμοις ἐκώλυον αὐτοὺς τοῦ διὰ Χριστὸν παθεῖν. Τάχα δὲ ἂν τοῦτο ἐγεγόνει, εἰμὴ Σεβαστιανὸς ὁ ἀοίδιμος παρρησιασάμενος, οὐ μόνον αὐτοὺς ἰσπερώσειεν, ἀλλὰ καὶ Τραγκυλίνου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπάσατο πίστιν· καὶ αὐτὸν Τραγκυλίνος τὸν Ἐπαρχὸν ἐκατήχησε πιστεύσαντα.

Αὐτίκα οὖν ὁ Ἐπαρχὸς, προσκαλεσάμενος τὸν ἐνδοξότατον καὶ μακάριον Σεβαστιανόν, καὶ Πολύκαρπον τὸν πρεσβύτερον, ἡξίου σωτηρίας τυχεῖν, καὶ τῆς κατεχούσης αὐτὸν νόσου ἀπαλλαγῆναι· ἧς καὶ ἀπηλλάγη, πιστεύσας τῷ Χριστῷ ὀλοψύχως, καὶ τὰ ἐν τῷ οἴκῳ εἶδωλα συντρίψας, καὶ βαπτισθεὶς. Ὁ δὲ μακάριος Γάιος ὁ Ἐπίσκοπος, τὸν μὲν Μαρκελλίνον καὶ Μάρκον, τοὺς ἀδελφούς, τῷ τῶν Διακόνων ἐγκαταλέγει τάγματι· τὸν δὲ τούτων πατέρα, τῷ τῶν Πρεσβυτέρων· τὸν δὲ μακάριον Σεβαστιανόν, Ἐκδικὸν τῆς Ἐκκλησίας καθίστησι.

Κινηθέντος δὲ τοῦ διωγμοῦ, σὺν τούτοις Νικόστρατος, Κλαύδιος, Κάστωρ, Τιθυρτίος, Κάστουλος, καὶ Ζωὴ, εἰπεὶ κατεσχίσθησαν, διαφόρως ἐξετασθέντες, τὸ πέρας τοῦ βίου δέχονται. Ὁ δὲ ἅγιος Σεβαστιανός, μετακληθεὶς παρὰ τοῦ Διοκλητιανοῦ, καὶ ἐρωτηθεὶς, βέλεισι πυκνοῖς, οἶα εἶκος, κατατιτρώσκειται, καὶ ῥοπαλοῖς τὸ σῶμα καταδραύεται, καὶ εἰς μέρη κατατμηθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐβίοτου.

Στίχ. Ἐβλήσεν Εὐβίοςτος ἄχρις αἱμάτων,
Βίου δὲ τέρμα εὗρε χωρὶς αἱμάτων.

Ὁστος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ Θέματος Ὀψικίου, ἐκείσε γεννηθεὶς. Τὸν ἐνάρετον δὲ μετρηόμενος βίον, καὶ πολλὰ καθ' ἑκάστην θάματα ἐκτελών, καὶ πολλοὺς πρὸς τὸν Κύριον ἐπιστρέφων, μυρίας θλίψεις παρὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπέμεινε, θημιόσεις, δεσμά, μαστιγὰς, κακώσεις παντοίας. Ὄθεν μὲν τῶν ἡμερῶν εἰς πῦρ ἐνεβλήθη, καὶ ἀβλαβῆς διαμείνας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπάσατο πίστιν.

Διὰ τοῦτο μεταπέμπτως γίνεται παρὰ τοῦ τῆς Κυζίκου Ἡγεμόνος Λεοντίου· καὶ ἐρωτηθεὶς, λίθοις τὰς παρειάς καὶ τὸ στόμα τύπτεται· καὶ ξύλῳ ἀναρτηθεὶς, μαστίγεται, καὶ θηρίοις ἐκδίδεται· καὶ ἀσινῆς διαμείνας, τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται. Θάματα δὲ ἐκτελέσας παράδοξα, πολλοὺς Χριστιανούς ἐξ Ἑλλήνων ἐργάσατο· ὅθεν ὁ Τύραννος ὀργισθεὶς, τοῖς μονομάχοις ἐκέλευσε κατασφάζει αὐτόν. Οὗτοι δὲ, σκότους ἐπιπεσόντος αὐτοῖς, ἀλλήλους κατέσφαξαν· ὁ δὲ Μάρτυς, ἀβλαβῆς διαμείνας, τῇ φρουρᾷ ἐναπετίθη. Ἐπει, δὲ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀπὸ Ἐσπερινῶν τμημάτων, ἐπὶ τὰ Ἐῶα διεβίαιε, δεῖσας ὁ Τύραννος, τοὺς ἐν δεσμοῖς ἅπαντας ἀπολυθῆναι ἐκέλευσε· μετ' ὧν καὶ ὁ μακάριος ὁστος ἀπολυθεὶς, εἰκαδε παρεγένετο· καὶ πέντε ἔτη ἐπιβίους, πολλὰ ἐργασάμενος θάματα, ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φλώρου, Ἐπισκόπου Ἀμινσοῦ.

Στίχ. Ἐκὼν ὁ Φλώρος τῇ παλαι κατακρίσει,
Ἐς γῆν ἀπῆλθε· γῆ γάρ ἦν, καὶ τί ξένον;

Ὁστος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ νέου Ἰουστίνου, καὶ Τιβερίου, καὶ Μαυρικίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, πατρὸς ὁμωνύμου αὐτῷ Φλώρου, καὶ μητρὸς Εὐφημίας. Γέγονε δὲ πάσης παιδείσεως ἔμπειρος, τῆς τε Ἑλληνικῆς, καὶ τῆς ἐν ἱεραῖς καὶ θείαις Γραφαῖς· καὶ πρῶτον μὲν ἐν τοῖς ὑπογραφεῦσι τελεῖ τῶν Βασιλέων· εἶτα εἰς τὴν τῶν Πατρικίων ἀνάγεται τάξιν. Γυμναῖκα δὲ γήμας, καὶ παιδῶν πατὴρ γεγονώς, καὶ τούτων παρανόμα τῆς λοιμικῆς καταστάτων νόσου, αὐτὸς τὸν μοναδικὸν βίον μετήλθεν, ἐν τινι τῶν κτημάτων αὐτοῦ, ἐν τῷ Ἀνάπλῳ, προσκαθεσθεὶς. Εἶτα, διὰ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν, Ἐπίσκοπος προχειρίζεται Ἀμινσοῦ. Ἐν αὐτῇ δὲ γενόμενος, καὶ καλῶς τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον ὀδηγῆσας, θαυματουργίας πλείστας πεποιηκώς, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φωκᾶ καὶ Ἐρμούλου, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Στίχ. Ἐγωγε τμηθῶ πρῶτον, Ἐρμυλος λέγει.

Οὐ, φησὶ Φωκᾶς, ἀλλ' ὁ Φωκᾶς Ἐρμυλε,

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ζαχαρίου διακόνου, καὶ Ἀλφειοῦ ἀναγνώστου, ἀθλησάντων ἐν Καισαρείᾳ.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ Θαυματουργοῦ Σοφίας· καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ σεβασμίου Οἴκου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Και Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ Συγκέλου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Οὐκ, εἰ τελευταῖος Μιχαὴλ, τοῦτο ξένον·
Ἄλλ' εἰ θανῶν ζῆς, ὡς περ οὖν ζῆς ἀξίως.

Ὁ ὅτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ, εὐσεβῶν γονέων χρηματίσας υἱός. Παιδευθεὶς οὖν ἀκρως τὴν Ἑλλήνων σοφίαν, καὶ τὴν ἡμετέραν ἐκμελετήσας καλῶς, τὸν μονήρην βίον ὑποδέχεται. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τῆς δὲ μητρὸς μετὰ τῶν αὐτῆς θυγατέρων ἐν τινι Μοναστηρίῳ ἀποκειραμένων, καλῶς καὶ θεοφιλῶς ὁ μέγας Μιχαὴλ πολιτευόμενος, καὶ σκληραγωγία ἑαυτὸν καθυποβαλὼν παντοία, τῆς τοῦ πρεσβυτέρου ἀξιούται χειροτονίας. Ἐπειτα σπήλαιον ἤσυχον ὑπεισέρχεται, ἐν ᾧ Θεόδωρος καὶ Θεοφάνης, οἱ ὁμολογηταὶ καὶ φιλόσοφοι, πρὸς αὐτὸν ἐφοίτησαν. Εἶτα ὁ μὲν μακάριος Μιχαὴλ, Σύγκελος παρὰ τοῦ Ἱεροσολύμων Ἐπισκόπου καθίσταται· οἱ δὲ θεῖοι ἀδελφοί, Θεόδωρος καὶ Θεοφάνης, ἱερεῖς καὶ λειτουργοί. Καὶ ποτε, πράγματος ἀναγκαίου ἕνεκα, παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων εἰς Ῥώμην στέλλονται, δοῦναι τε καὶ τινας λιβέλλους κατὰ πάροδον συνοδικούς, τῷ τε Βασιλεῖ Λέοντι τῷ Ἀρμενίῳ καὶ εἰκονομάχῳ, καὶ Θεοδότῳ τῷ τότε τῆς Κωνσταντινίου πατριαρχούντι.

Οὗτοι τοίνυν οἱ τρισόλβιοι, τῷ ἀποστείλαντι πιθόμενοι, τοὺς λιβέλλους ἐπιδεδώκασιν, πολλὰ καὶ αὐτοὶ δογματικὰ προτείναντες τοῖς ἀντιλέγουσι ῥήματα. Διὰ τοῦτο τὸν μὲν Θεόδωρον καὶ Θεοφάνην ὑπερορία καταδικάζει ὁ Τύραννος· τὸν δὲ μακάριον Μιχαὴλ, σὺν τῷ ἀδελφῷ Γῶβ, τῷ πραιτωρίῳ ἐνέκλεισεν. Ἐκείθεν τε παρὰ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ ἀλύσεις βαρείας κατὰ τοῦ τραγῆλου δεξιόμενος, ἐν τινι τῶν μοναστηρίων Πλουσιάδος ἅμα τῷ μαθητῇ ἐκπέμπεται. Ὄθεν ἐκ τῆς πολλῆς κακώσεως, ἐπίχρυσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ κύρτωσιν τῷ λοιπῷ σώματι παθῶν, ἀκίνητος ὁ ἀδάμας διέμεινεν.

Ἐπεὶ δὲ Θεοδώρα καὶ Μιχαὴλ τὴν βασιλείαν ἐδέξαντο, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων ἐκτυπώματα πᾶς τις ἐτίμα παρρησία, καὶ οἱ ἐν ἐξορία ἀνεκαλοῦντο, καὶ τιμῆς οὐ τῆς τυχοῦσης ἤξιοῦντο, τὸ τῆς Πατριαρχίας ἀξίωμα καὶ οὗτος ὁ μέγας ὁμολογητὴς παρὰ τῆς Βασιλείσεως ἤξιοτο καταδέχεσθαι. Ἐπεὶ δὲ μὴ εἶκε, Πατριάρχης μὲν ὁ Ἅγιος Μεθόδιος προχειρίζεται, αὐτὸς δὲ αὐθις Σύγκελος τιμάται, καὶ τὴν μεγίστην Μοῆν τῆς χώρας εἰς ἰδίαν ἐξουσίαν καὶ ἀνάπασιν δέχεται. Εὐσεβῶς δὲ καὶ θεαρίστως τὸν ἐπίλοιπον χρόνον βιώσας, ἐτῶν ὀγδοήκοντα πέντε γενόμενος, κατὰ τὴν ὀκτωκαιδεκάτην τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς ἐν εἰρήνῃ πρὸς Θεὸν μεθίσταται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Σε νοτήν, Θεοτόκε κάμινον.

Ῥώμη τῇ σῆ, κραταιᾷ σθενούμενοι, οἱ Ἀθλοφόροι σου Χριστέ, ἐτροπώσαντο τὸν ἐχθρόν· πλάνην κατεπάτησαν· σώματα παρέδωκαν, τοῖς αἰκισμοῖς ἀναμέλποντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ θεαυγῆς, Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἀγωνισάμενοι καλῶς, Μαρκελλίνος καὶ ὁ κλεινός, Μάρκος καὶ Τιβούρτιος, Κίστουλος ὁ πάνσοφος, πρὸς οὐρανὸν μετετέθησαν, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντες, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Νεανικῶς, ἀθλητὰ Τιβούρτιε, ὡς περ οἱ Παῖδες τῇ πυρᾷ, ἐπιβέβηκας νοτηῶς, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ἀνωθεν δεχόμενος, καὶ μελωδῶν ἐμμελέστατα· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὡς περ ἀμνάς, κρεμαμένη ἐνδοξε, ἐναπηγυρόνισας ἐχθρόν, ταῖς νευραῖς τῶν μαρτυρικῶν, πόνων σου πανεύφημε, ζῆς δὲ μετὰ θάνατον, Μάρτυς Ζωὴ ἀναμέλπουσα· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Στάμνον χρυσῆν, παναγίαν Τραπέζαν, τοῦ θεοῦ Ἄρτου τῆς ζωῆς, ὀνομαζομένην Ἀγνή, Τόπον ἀγιάσματος, Θρόνον ὑψηλότατον, ἐν ᾧ Θεὸς ἀνεπαύσατο, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ.

Νεκρωθῆναι κόσμῳ βουληθεῖς, καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ πᾶσι, τῆς ὄντως κατηξιώθης, Ἀεισέβαστε ζωῆς, βῶν προθυμότατα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐθεντόσε ἄνομοι δεινῶς, ἐν λαίκῳ κατωτάτῳ, χωννύντες καὶ θανατοῦντες, ἀναμέλποντα τρανῶς, αἰδοίμε Κίστουλε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μακαρίας ἔτυχες ζωῆς ὡς ἐπώνυμος ταύτης· πνιγμῷ γὰρ βιαιοτάτῳ, τὴν ἐπίκηρον ζωὴν, κατέλιπες μέλπυσσα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης τέξασα Θεὸν, ὠραῖον καὶ Δεσπότην, τὸν θεῖαις καταφαιδρύναντα, ἀκτίσι τοὺς βροτούς· διὸ ἀναμέλπομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καὶ θαρύτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Ἰνα θεῖκῆς λαμπρότητος, καὶ αἰωνίου δόξης καὶ ὠραιότητος, Σεβαστιανὴ ἀξιωθῆς ἀξιάγαστε, τὰς βασάνης, τῆς πόνου, τὸν θάνατον, ὑπέμεινας ἀνδρείως· διὸ σε πάντες μακαρίζομεν.

Οφθης μέσον ἄστρον ἥλιος, τῶν συναθλόντων Μάρτυς· καὶ νῦν φωτίζετε, ἄθλων ἱερῶν, ἱερωτάταις λαμπρότησιν, Ἐκκλησίας τὸ θεῖον στερέωμα, καὶ πᾶσαν διαβόλου, διασκεδάζετε ἀπόνοϊαν.

Στέργοντες Χριστὸν Τιβούρτιος, καὶ Μαρκελλῖνος, Μάρκος, Ζωὴ καὶ Καστούλος, Σεβαστιανῶ, καθηγητῆ καὶ Θεόφρονι, συναδλοῦσι, καὶ ἴσους κομίζονται, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύοντες.

Ηρθη πρὸς μονὰς σκηνοῦμενος, φωτοειδῆς Μαρτύρων χορὸς ὁ ἔνθεος, καὶ τοὺς ἕρηνους περιπολεῖ ἀγαλλόμενος, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τὸν φιλόνητον, αἰεὶ παρακαλῶντες, μακαριζόντων αὐτοὺς πάντοτε. Θεοτοκίον.

Φρίττει νοερά Στρατεύματα, τὸ τῆ Πατρὸς ὀρώντα θεῖον ἀπαύγασμα, σοῦ ἐν ταῖς χερσίν, ἀνερμηνεύτως κρατούμενον, καὶ τὸ σὸν κεκτημένον ὁμοίωμα, ἵνα βροτῆς θεώσῃ, Παρδεινομητορ ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη Βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνεσσαν, κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθε, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εὰν ἡ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως τύχη τῆ Κ' τοῦ παρόντος μηνός, ἢ ἐκεῖ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου ψάλλεται κατὰ τὴν σήμερον. Ἀπόστολος δὲ καὶ Εὐαγγέλιον λέγεται, Σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Εὐκλειαν ἐπόθησας, ἀποκειμένην τοῖς Μάρτυσιν, Ἀθλοφόρε πολυάθλε· καὶ πόνους ὑπήνεγκας, θαρσαλέα γνώμη, ἄπονον πρὸς λῆξιν, μετατεθῆναι προσδοκῶν, καὶ τὰ βραβεῖα ζητῶν κομίσασθαι, παμμακάρε τὰ οὐράνια, καὶ Παραδείσου τὴν οἴκησιν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνεσπερον, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ονύχων σπαράγματα, καὶ χαλεπὰ ἐκκεντήματα, καὶ μολύβδου πυράκτωσιν, τῆς κάρας ἀφαίρεσιν, καὶ τοὺς δριμυτάτους, ὑπήνεγκας πόνους, καὶ προστεθήσῃ τῷ χορῷ, τῶν Ἀθλοφόρων χαίρων Πολυάθλε· διό σου τὴν ἐτήσιοι, ἐπιτελοῦμεν πανηγυριν, ἀθλητὰ Βονιφατίε, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχε.

Δοῦλόν σε προπέμψασα θεῖον δεσπότην ἀπέλαβεν, Ἀγλαῖς Βονιφατίε, παθῶν κυριεύσαντα, βεβασιλευκότα, ἀθέων τυράννων, καταβαλόντα τοὺς ἐχθρούς, καὶ νίκης στέφος ἀναδησάμενον· διό ναόν σοι ἅγιον, περικαλλῆτε δομήσασα, ἐν αὐτῷ ἐναπέθετο, ἱερώς εὐφημοῦσά σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κριτὴν δικαιοτάτον, ἀποκησάσασα Δέσποινα, τὸν ἀσώτως βιώσαντα, δυσωπῶ ἰκέτευε, κατακεκριμένον, καὶ ἠπορημένον, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερά, κρίσει Παρθένε μὴ κατακρίναι με· συντάξαι δὲ τοῖς μέλλουσιν, ἐκ δεξιῶν τούτῃ ἴστασθαι, ἐκλεκτοῖς διὰ ἔλεος, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγγνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς θυλῆς σου, μὴ βραδύνης Φιλόνητον, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Πιστῶς σε μέλπω μάρτυς ἠγλαῖσμένε.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Προθύμῳ λογισμῷ, τοὺς ἀγῶνας ζηλώσας, τῶν γενναίων Ἀθλητῶν, ἐνήθλησας στερόρως, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας, ἄθλοισ σου τοῖς ζωηφόροις, ἱερέ Βονιφατίε, τῶν ἀγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Ιδὼν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἀπάτην κεχυμένην ἀληθῶς, γενναῖε Ἀθλητὰ, τὴν ψυχὴν πυρπολούμενος, ἔρωτι τῷ θειοτάτῳ, ὑπεισηλθες τὸ στάδιον, ἀπτοήτῳ τρισμάκαρ φρονήματι.

Σοφία θεϊκῆ, λαμπρυνόμενος μάκαρ, τοὺς ἀσόφους δυσμενεῖς, ἐμῶρανας, Χριστὸν.

καταγγέλλων παχύτητι, σώματος όμοιωθέντα, ὡς όφθῆναι ήθέλησε, Βονιφάτιε Μάρτυς πολυάθλις.

Θεοτοκίον.

Τὸ Ὄρος τοῦ Θεοῦ, Δανιὴλ ὁ προεῖδς, τὴν Σικηνὴν τὴν νοσητὴν, τὴν Πλάκα τὴν σεπτὴν, τὸ τῆς δόξης Ἁγίασμα, Τράπεζαν τὸν Δεῖον Ἄρτον, τὴν χωρήσασαν ἄσμασι, τὴν ἁγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν.

Ῥδὴ γ'· Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ὡς ποθήσας Ἐνδοξε, ἐλευθερίαν τὴν ἄνω, ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας, λυτροῦσαι πάθη τὰ σεπτὰ, ἐζηλωκῶς αἰοῖδιμε τοῦ δι' οἴκτον, δούλου χρηματίσαντος.

Σαρκιῶν ἀνώτερος, ἀποδειχθεὶς φρονιμάτων, ἐν ἀλλοιώσει Δεῖα, ἀθρόον πᾶσαν προσβολὴν, τῶν δυσχερῶν ὑπήνεγκας γηθόμενος, Μάρτυς Βονιφάτιε.

Σεαυτὸν ἀπηρνήσω, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ πάλας, τοῦ δυσμενοῦς ἐξῆλθες, Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ κρατυνθεὶς, καὶ νικητὴς γενόμενος, δεδόξασαι, Μάρτυς Βονιφάτιε. Θεοτοκίον.

Εαυτὸν ἐκένωσε, τοὺς πατρικοὺς μὴ κενώσας, ἐν τῇ γαστρὶ σου κόλπους, ὑπερούσιος Θεός, καὶ σὸς Υἱὸς ἐγένετο Παναμίωμε, σῶσαι τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ὅ**τι στεῖρα ἔτεκεν, ἢ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἢ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἡσθένησε
• Συναγωγὴ τῷ Σαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τμήσας τὸν Θεόν, παρ' αὐτῆ ἐτιμήθης, Μαρτύρων καλλονὴ, Βονιφάτιε μάκαρ· διὸ καὶ σεφάνω σε, Δείας δόξης ἐκόσμησεν· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σε μνήμην, ἑορταζόντες, ὑπὲρ ἡμῶν σὲ αἰτοῦμεν, πρεσβεῦειν πρὸς Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Ποιητὴν, καὶ Θεόν σου καὶ Κτίστην, παναμίωμε Ἁγνή, διὰ Πνεύματος Δεῖου, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας· ὃν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, ὡς Παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ πανάγνου Παρθένου, διήλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία, Σταυρῷ ὡς ἐώρακας, τὸν Υἱόν σε ὑψούμενον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν καὶ τὸ τεῖχος, καὶ κόσμου κραταίωμα.

Ῥδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμιον.

Μακαρίζων τῶν ἀθλούντων τὴν καρτερίαν, τῇ ἐκμιμήσει Μάρτυς, τῶν σεπτῶν παθημάτων, τήτοις ἐξωμοίωσαι, Δεόφρον πανόλβιε.

Επειγόμενος ἐν πίστει Μαρτύρων Δείων, πρὸς συλλογὴν παμμακάρε σεαυτὸν τῇ ποθέσει, φόρτον ἀξιάγαγον, Θεόφρον ἀπέδωκας.

Λικαινόμενος καθάπερ χρυσίον Μάρτυς, τῶν αἰκισμῶν χωνεῖα, ὄβρυζότερος ὦφθης, φέρων τοῦ ποιήσαντος, παθῶν τὸ ἐκσφράγισμα.

Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἐσφραγισμένην, κατανοῦσα Κόρη, τὸν ἀφράστως τεχθέντα, Λόγον ἐκ λαγόνων σου, πιστῶς ἐμεγαλυνες.

Ῥδὴ ε' Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ὡς φωταυγῆς ἀνέτειλας, ἀστήρ ἀπὸ δυσμῶν, καὶ δύνας Μάρτυς, ἀθλήσει καρτερῶς, αὐθις πρὸς δυσμᾶς ἐξανατέλλεις, καταυγάζων τὰ πέρατα.

Μαρτυρικῶς ἠγωνίσαι, ὀνύχων σπαραγμοῖς, ὀξέσι, Μάρτυς, καλαίμοις ὑποφέρων, καὶ τοῦ πονηροῦ τὰ κέντρα πάντα, ἀπαμβλύνων ἐν χάριτι.

Αὶ τοῦ ἐχθροῦ ἡσθένησαν, Θεόφρον ἐπὶ σοί, μηχανουργίαι· καὶ γὰρ τῇ πρὸς Θεόν, νεύσει ἀκλινεῖ σαρκὸς αἰκίσεις, ὡσπερ ἄσαρκος ἔφερες.

Θεοτοκίον.

Ρύπου παντὸς ἀπόπλυνον, Παρθένε τὴν ἐμὴν, ψυχὴν βοᾶ σε, καὶ σῶσόν με, ἢ τὸν ἀληθῆ Θεὸν Σωτήρα, ἐπὶ γῆς σωματώσασα.

Ῥδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Τυπτόμενος, ταῖς πληγαῖς τῆς σαρκὸς κατεπλήγωσας, τοὺς ἀθέους, ἀνιάτως νοσοῦντας, πῆν ἄγνοιαν, καὶ νοσοῦτων ὦφθης, ἰατρὸς ἀθλητὰ Βονιφάτιε.

Υψούμενος, πρὸς Θεὸν ἐπιδόσει Μακάριε, τῶν ἀγῶνων, δυσμενεῖς ἀοράτους κατέρραξας, καὶ κατερράγμενοις, βοηθὸς Ἀθλοφόρε γεγένησαι.

Συρόμενος, ἐπὶ γῆς ὡσπερ λίθος πολύτιμος, Θεοφόρε, τὸ τῆς πλάνης καθεῖλες ὄχυρωμα, καὶ πιστῶν καρδίας, ἐπὶ πλείον τῇ πίστει ἐστήριξας.

Θεοτοκίον.

Ηβάτος σε, προετύπου Πανύμνητε πρότερον, καιομένη, μηδαμῶς φλεγόμενη δὲ Πάναγνε· καὶ γὰρ ὡς ἐκείνη, οὐκ ἐφλέχθης Θεὸν σωματώσασα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωάνης ἐν τῷ κήτει

» δεόμενος. Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασι-
» λευ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γερῖον ἄμωμον, ἐθειλουσίως, σεαυτὸν προσή-
γαγες, τῷ ἐκ Παρθένου διὰ σέ, τεχθῆναι
μέλλοντι Ἄγιε, στεφανηφόρε σοφὲ Βονιφάτιε.

Ὁ Οἶκος.

Ανατολῆς ὡσπερ ἀστήρ, τοὺς μάγους ἐκ
Περσίδος, οὕτω σε θεία νεῦσις ἐκ δυ-
σμῶν ᾠδήγησε Θεόφρον, τεχθῆναι ἐν Σπηλαίῳ
τῷ εὐδοκήσαντι Χριστῷ προσκυνῆσαι ὡς Βα-
σιλεῖ ἀπάσης τῆς κτίσεως, καὶ τούτῳ δῶρα
προσαγαγεῖν, ὡς λίβανον καὶ σμύρναν καὶ
χρυσόν, Πίστιν Ἀγάπην καὶ Ἐλπίδα. Ὅθεν
σεαυτὸν ὀλόκληρον προσήγαγες αὐτῷ ἄμωμον
δῶρον, τῷ Τυράννῳ δικαστῇ ἐν παρρησίᾳ κρι-
ζῶν καὶ βοῶν· Χριστοῦ μου δούλος ὑπάρχω,
στεφανηφόρε σοφὲ Βονιφάτιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. Τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Βονιφατίου.

Στίχοι.

Ζητῶν Βονιφάτιος ὄστ' ἄ Μαρτύρων,
Ἐαυτὸν εὖρε μάρτυρα, τμηθεὶς ξίφει.

Ἐνεακαιδεκάτῃ Βονιφάτιος αὐχένα τμήθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, δούλος γυ-
ναϊκός τιος Συγκλητικῆς, ὀνόματι Ἀγλαΐδος, θυγα-
τρός Ἀκακίου Ἀνθυπέτου Ῥώμης, σωματικῶς τῇ κυρίᾳ
αὐτοῦ συμφθειρόμενος. Ἦν δὲ καὶ μέθυσος, ἀλλὰ καὶ ἐ-
λετήμων, καὶ φιλέξενος, καὶ τοῖς δεομένοις προθύμως ἐ-
παρκῶν, καὶ συμφοραῖς ἀνθρώπων καὶ ἰκεσίαις ἐπικαμ-
πτόμενος· ἐμοίως καὶ ἡ κυρία αὐτοῦ ἐλετήμων καὶ φιλο-
μάρτυς. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν εἶπε τῷ Βονιφατίῳ·
Ἀπέλθε εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὅπου μαρτυροῦσιν οἱ Ἄγιοι,
καὶ κόμισαι λείψανα Ἁγίων, ἵνα ἔχωμεν αὐτὰ εἰς βοῦ-
θειαν καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν. Ὁ δὲ Βονιφάτιος γελῶν, εἶ-
πε· Ἐάν φέρω τὸ ἐμὸν λείψανον, δέχη τούτο; Ἡ δὲ γε-
λάσασα, καὶ μέθυσον αὐτὸν εἰπούσα, εἶτα νουθετήσασα
καὶ εὐξαμένη, ἀπίστευτε μετὰ χρημάτων αὐτὴν.

Ὁ οὖν Βονιφάτιος, ἀπελθὼν μετὰ δούλων δώδεκα καὶ
χρυσίου πολλοῦ εἰς Κιλικίαν, ὅπου ἔβασανίζοντο οἱ Ἄγιοι,
εὗρεν ἄνδρας Ἁγίους ἐναθλευντας, καὶ κατεφίλει αὐτῶν
τὰ δεσμά καὶ τοὺς μώλωπας, καὶ παρέστη ἔμπροσθεν τοῦ
Ἡγεμόνος, ὀμολογῶν ἑαυτὸν Χριστιανόν. Κρατηθεὶς δὲ
κρεμάται κατὰ κεφαλῆς, καὶ ἀπειδῶς ξέεται, καὶ καλὰ-
μοις ὀξέοι κατὰ τῶν ἐνύχων ἐμπεύρεται, καὶ μολοβδον
πυρὶ λυθίντα τῷ στόματι δέχεται, καὶ ἐν λέσθῃτι πίσεως
βραχέουσης κατὰ κεφαλῆς βάλλεται. Ἐνθα διαμαίναντος
αὐτοῦ ἀβλαδοῦς, διαφθεῖρονται ἐκ τῶν δημίῳν ἄνδρες
πεντήκοντα. Εἶτα διὰ ξίφους τμηθέντος τὴν κεφαλὴν, καὶ
ἀντὶ αἵματος γάλα ρεύσαντος, προσῆλθον τῷ Χριστῷ, καὶ
ἐβαπτίσθησαν ἄνδρες πενήκοντα. Οἱ δὲ μετ' αὐτοῦ ἐκ
τῆς Ῥώμης παραγενομένοι, μὴ εἰδότες τὰ πεπραγμένα,
νομίασαντες αὐτὸν ἐν καπηλίοις καὶ μίθαις διατρίβειν, ὡς
ἔθεσ αὐτῷ, διὰ τὸ βραδύναι, ὡς ἔμαθον παρὰ τῶν στρα-

τιωτῶν τὰς κατὰ μέρος βασάνους, ἃς ὑπομείνας ἐτελειώθη,
εὗρον τὸ αὐτοῦ λείψανον. Ἐπιπεσόντες δὲ, καὶ κλαύσαν-
τες, καὶ κατασπασάμενοι αὐτὸ, συγγνώμην, ὡν ἐβλασφή-
μουν, ἐξήτησαντο, καὶ πεντακοσίων νομισμάτων τὸ σῶμα
αὐτοῦ ὠνησάμενοι, ἀπεκόμισαν ἐν τῇ Ῥώμῃ.

Ἡ δὲ κυρία αὐτοῦ Ἀγλαΐς, δι' Ἀγγέλου ἀποκαλυφθεῖσα
ἅπαντα, προῦπαντήσασα καὶ ὑποδεξαμένη, καὶ πολυτελῶς
τιμήσασα, ἐκῆδυσεν αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς πρὸ πενήκοντα
σταδίων τῆς Πόλεως. Ὑστερον δὲ ἀνεγείρασα αὐτῷ οἶκον
εὐκτῆριον ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, μέσον τῆς Πόλεως, ἐν
τῷ οἴκῳ αὐτῆς, μετατίθησιν αὐτὸν ἐκεῖσε, ἔνθα καθ' ἐκά-
στην πηγὰς ἰαμάτων προχέει. Κάκεινῃ ἔκτοτε ὀσίως καὶ
θεαρίστως βιώσασα, καὶ πολιτευσαμένη καλῶς, ἐν εἰρήνῃ
τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Ἡλία, Πρόβου, καὶ Ἄρεως.

Στίχ. Ἀθλήσεως τμηθέντα τῷ ξίφει κάραν,
Ζηλοῖ ταχὺ Πρόβος σε, Μάρτυς Ἡλία.

Ἄρης ὑπῆρξας πρὸς τὸ πῦρ ὄντως Ἄρες,
Ἄρης νοητός, ὄπλα πίστεως φέρων.

Οὗτοι ἐξ Αἰγύπτου ὑπῆρχον, ἦσαν οἱ Χριστιανοί· Σε-
ραπίας δὲ ἔνεκεν τῶν κατὰ τὴν Κιλικίαν ὀμολογη-
τῶν ἐποιούντο τὴν πορείαν. Ἐν δὲ Ἀσκάλωι γενομένοι,
συνελήφθησαν, καὶ προσήχθησαν τῷ δικαστῇ Φερμιλιανῷ·
καὶ Χριστιανὸς ἑαυτὸς ὀμολογήσας, καὶ διαφοροῖς βα-
σάνοις ἐξετασθέντες, ὁ μὲν Ἄρης διὰ πυρός ἐτελειώθη·
Πρόβος δὲ καὶ Ἡλίας ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.
Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ τοῦ Ἀ-
γίου Φιλήμονος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύ-
ρων, Τιμοθέου καὶ Πολυεύκτου.

Στίχ. Τιμόθεον δὲ, τὸν πεπυρπολημένον,
Ποῦ θήσομεν, λαχόντα παντίμου τέλους;
Σοῦ Πολύευκτε Καισαρεῦ ποῖον τέλος;
Τὸ πῦρ ὑπελθὼν, εὗρον εὐκταῖον τέλος.

Τούτων, ὁ μὲν Ἅγιος Τιμόθεος κατασχεθεὶς, καὶ ὀμο-
λογήσας τὸν Χριστόν, μετὰ πολλὰς αἰκίας, διὰ πυ-
ρός τελειοῦται ἐν Μαυριτανίᾳ. Ὁ δὲ Πολύευκτος, βασά-
νοις ἐξετασθεὶς, καὶ αὐτὸς ἐν Καισαρείᾳ εἰς πῦρ ἐμβλη-
θεὶς, τὸ τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Εὐτυχίου, καὶ Θεσσαλονίκης· καὶ τῶν σὺν αὐ-
τοῖς Ἄνδρῶν διακοσίων, καὶ Γυναικῶν ἑβδομη-
κοντα, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Στίχ. Σὺν Εὐτυχίῳ καὶ σὺ Θεσσαλονίκη,
Νίκην ἐφεῦρες εὐτυχῶς ἐκ τοῦ ξίφους.

Ἀγεῖλεν Ἄνδρῶν εἰκάδας δέκα ξίφος,
Ἀγεῖλε καὶ Γυναῖκας ἑπτάκις δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου Αἰθιοπίας.

Στίχ. Σαρκὸς λιπῶν σύνδεσμον ὁ Γρηγότιος,
Ἐκείτε μετῆλθεν, ἔνθα σαρξὶν οὐ τόπος

Ος ὄρμητο ἐκ πόλεως Μεδιολάνων· γεννῆτορες δὲ αὐ-
τῷ, Ἀγάπιος καὶ Θεοδότῃ. Ὅστας, ὡς περ γῆ ἀγα-

Ση, σπέρματα Σεία δεξαμένη, ἑώρατο καρπὸν φῦσαι καλόν· ὅθεν καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας πεφθακώς, σχροατῆς καὶ πληρωτῆς τῶν Σείων ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ ἀναδείκνυται. Καὶ Σείω νύματι τὴν τοῦ Διακόνου χειροτονίαν δέχεται, νηστεία καὶ τῇ λοιπῇ σκληραγωγία ἑαυτὸν καθυποβαλὼν. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τοῦ Σείου Πνεύματος τὴν χάριν δεξάμενος, σημεῖα καὶ τέρατα ἐποίει.

Μετὰ τοῦτο καλὴν γίνεται κατὰ Μεδιόλανα, καὶ εὐρών τινα γέροντα σημειοφόρον, εἰς τόπον ἀνακειωρημένον, μυεῖται πάντα τὰ μέλλοντα αὐτῷ ἀπαντᾶν· ὃ καὶ ἐσῶστερον ὁ μέγας Ἀπόστολος Πέτρος ὀφθαλμοφανῶς τὰ αὐτὰ προηγόρευσε, προσβείς καὶ τὰ ἐλλείποντα.

Ἐπεὶ οὖν συνέβη γράψαι τὸν Αἰθιοπικὸν Βασιλεῖα Ἐλεσθαάν Προτερῖω τῷ Πάπᾳ Ἀλεξανδρείας περὶ Ἐπισκόπου, καὶ μάλιστα, τελείου, Ἰουστίνου τότε τὴν Ῥωμαίων Βασιλείαν ἰθύνοντος, ἐπὶ τοῦτο ἠνιάτο, καὶ ἰδυσφόρει ὁ Πάπας, πρὸς τὸ ἐπιτυχεῖν ἀνδρὸς τοιοῦτου.

Ἐν αὐταῖς οὖν ταῖς ἡμέραις, διὰ Σείας ἀποκαλύψεως φανείς αὐτῷ ὁ μακάριος Μάρκος, ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸν ζητούμενον, ὑπὸ Σείας προνοίας νεωστὶ τὸν τόπον καταλαβόντα, καὶ παρά τινι ἐπιξενούμενον. Ὅν οὖν πολλῇ περιχαρείᾳ λαβόμενος καὶ χειροτονήσας, περιλαμβόμενα σημείοις, εὐθέως παρέπεμψεν, ἐφοδιάσας αὐτὸν ἐν γράμμασι καὶ λοιποῖς τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἀνήκουσιν. Ὅν ὁ Βασιλεὺς ὑποδεξάμενος, καὶ ἐκ τῶν γραμμάτων βεβαιωθείς, κατασπάξεται, καὶ ὡς ἀπόστολον καὶ σημειοφόρον ὑπολαμβάνει· καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν ἐξουσίαν αὐτῷ παρέθετο.

Ὁ δὲ Πρεσβύτερος καὶ Διακόνους χειροτονήσας, τὰς νεωστὶ νεουργηθείσας εἰς τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν παρὰ τοῦ Βασιλέως Ἐκκλησίας καθαγιασας, πρώην σχεδὸν παντὸς τοῦ ἔθνους ἰουδαίζοντος, πολλοὺς τῶν Ἰουδαίων ἐβάπτισε. Μετὰ ταῦτα, τοὺς τῶν Ἰουδαίων πρώτους καὶ διδασκαλοὺς, ἀπὸ τε συλλογισμῶν καὶ Γραφῶν ἀποδείξει πείσας, καὶ Σαύμασιν ἐκπλήξας, πάντας προσήγαγε τῇ ἀληθινῇ πίστει, νόμους ἐκθέμενος, καὶ πᾶν ἀρίσκον Θεῷ διαπραξάμενος. Οὕτω καλῶς τὸ ποιμνιον αὐτοῦ ποιμάνας, καὶ πολλὰ Σαύματα εἰς δόξαν Θεοῦ ἐπιτελέσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Στίχ. Τρύφων ἀνῆλθε σώματι πρὸς ἰτέαν,
Καὶ πνεύματι πρὸς ὕψος οὐρανοῦ μέγα.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Γόνυ μὴ κλίνας γλυπτοῖς, εἰς πειρασμῶν ἐβλήθης, μεγίστην ὄντως Μάρτυς καίμινον· ἐν ἧ δροσιζόμενος, Ὁ τῶν πατέρων βοᾶς, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λύειν τὸν τόνον τῆς σῆς, ὁμολογίας σπεύδων, ὁ δολιόφρων τοῖς ἐγκάτοις σου, καχλάζοντα μόλυβδον, ἀνηλεῶς ἐκχέει· ἀλλ' ἐμφανῶς ἠσχύνθη.

Ἀποτμηθεὶς προθύμως, τὴν ἱεράν σου κάραν, ἐχθροῦ δολίου πολυμήχανον, κεφαλὴν διέκοψας, τῆς σῆς ἀνδρείας ξίφει, Μάρτυς Χριστοῦ θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ἰνα φωναῖς αἰσίαις, ὑμολογῶσε Κόρη, παθῶν με ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, κινδύων καὶ θλίψεων, καὶ πονηρῶν λογισμῶν, κακῶσαι με ζητούντων.

ᾠδὴ ἡ. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Συμπερόντως τὴν σὴν ἐργαζόμενος, σωτηρίαν Χριστὸς Βονιφάτιε, ἀναζητοῦντα λείψανα, καλλινίκων Μαρτύρων, σὲ ἐνισχύει, ὁ πιστῶς ἐπεζήτεῖς γενήσεσθαι.

Μακαρία δεσποίνῃ μακάριος, θησαυρὸς ἀπεδόθη Μακάριε· ὃ πλουτισθεῖσα ἔψαλλε, γηθομένη καρδίᾳ· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐν σπουδῇ τὸ αἰοδιμον γύναιον, ἀνεγειρον ναὸν ἱερώτατον, σὲ ἐν αὐτῷ κατέθετο, πεφυκότα τῆς Σείας, ναὸν Τριαδος, ἀθλοφόρε Χριστοῦ Βονιφάτιε.

Νεκρωθεὶς δι' ἀγάπην τοῦ Κτίσαντος, τοὺς νεκρώσει παθῶν ὑποπίπτοντας, ζωοποιῶ πρεσβείᾳ σου, ἰατρεύεις βοῶντας. Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ τὴν ἀγνὴν ὁ Ὑπέρθεος, κατελθὼν ὡς ἐπερ οἶδε σεσάρκωται, καὶ τοὺς βροτούς ἐθέωσε, μελωδῶντας Παρθένε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

» Λυτρωτὰ τῆ παντός Παντοδύναμε, τῆς ἐν
» μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκατα-
» βὰς, ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ δ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδοῦσά σε φόρτον ἱερόν ἠγάλλετο, ἐκβοῶσα ἡ αἰμίμηστος· Δοῦλον ἐκπέμψασά σε Μάκαρ, δεσπότην ἀληθῆ ὑποδέδεγμαί, δουλείας με κακῶν ἐκλυτρούμενον, σαῖς εὐπροσδέκταις παρακλήσεσιν.

Ὡς Κρίνον κοιλίᾳ νοηταῖς ἐξήνησας, τῶν μαρτύρων Βονιφάτιε· Φοῖνιξ καθάπερ ἀνυψώθης· ὡς Κέδρος ἐγνωρίσθης μυρίπνοος· ὡς ῥάθης ἐκλεκτῆ ὡς Κυπάρισσος, εὐωδιαζουσα ψυχὰς ἡμῶν.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἀνέτειλεν, Ἀθλοφόρε ὡσπερ ἥλιος, φέγγει ἐνθέων χαρισμάτων, φωτίζουσα ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε, παθῶν τε τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνουσα, Μάρτυς θεόφρον ἀξιάγαστε.

Ἡ ἥλιος καθάπερ ἐκ δυσμῶν ἀνέτειλας, καὶ ἔφθασ πόλιν ἐφθασας, ἐνθα καὶ δὺς τῷ μαρτυρίῳ, πρὸς κρείττονα ζωὴν ἀνατέταλκας,

καὶ Ῥώμην τὴν περίβλεπτον ἔφθασας, ταύτην
τερχίζων σαῖς δεήσεσιν. Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῶ Πανάμωμῆ, τὸν
ἐν σκότει συνεχόμενον, τῆς ἀμαρτίας Θεο-
τόκε, καὶ δίδου ἐν ἡμέρᾳ πορεύεσθαι, ἐνθέων
προσταγμάτων Θεόνυμφε, ὅπως ὑμῶ σε τὴν
Πανύμνητον. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
• **Κ**ατάραν εἰσφκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
• Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
• κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὄθεν σε πάν-
• τες μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου
τοῦ Θεοφόρου.

Ἀπὸ ταύτης ἀρχόμεθα τῶν Προορτίων τῆς κατὰ σάρκα
Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Εάν κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν τύχη ἡ Κυριακὴ πρὸ
τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἰγνα-
τίου ψάλλεται τῇ ιδ'. ὅ ἐστι τῷ πρὸ αὐτῆς Σαββάτῳ, Ἀ-
πόστολον δὲ καὶ Εὐαγγέλιον λέγομεν, Σαββάτῳ πρὸ τῆς
Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἰστίον δὲ, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον σχολάζει ἡ Παρακλη-
τικὴ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, του-
τίστιν, ἕως τῆς ιδ'. Ἰανουαρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ
ψάλλομεν Προορτία Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τρία,
Ἦχος α'. Ανατολίου.

Προορτάσωμεν λαοὶ, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια·
καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ
ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατιδῶμεν τὴν Παρ-
θένον, ταῖς ψυχικοῖς λογισμοῖς, ἐπειγομένην τί-
κτειν ἐν Σπηλαίῳ τὸν τῶν ὄλων Κύριον καὶ Θεὸν
ἡμῶν· ἘἸωσήφ κατιδὼν τῶν θαυμάτων τὸ μέ-
γεθος, ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν, ὡς βρέφος
σπαργανούμενον· ὑπενόει δὲ ἐκ τῶν πραγμά-
των, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν, τὸν παρέχοντα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Προορτάσωμεν λαοὶ, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια·
καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ

ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατιδῶμεν τὸ ἐν
Σπηλαίῳ μέγα μυστήριον· ἦνοικται γὰρ ἡ Ἐ-
δέμ, ἐκ Παρθένου Ἀγνῆς Θεοῦ προερχομένου,
ὑπάρχοντος τελείου τοῦ αὐτοῦ, ἐν Θεότητι καὶ
ἀνθρωπότητι· διὸ κράζομεν· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ
Πατὴρ ὁ Ἄναρχος, Ἅγιος Ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ
σαρκωθείς. Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ παρὰ κλητον
Πνεῦμα. Τριάς Ἁγία, δόξα σοι.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Ακουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ
ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός,
πρόεισι τεχθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδο-
κία τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνερ-
γείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρεπί-
ζου, ἀνοίγε πύλην ἡ Ἐδέμ· ὅτι ὁ ὢν, γίνεται ὁ
ἐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάτ-
τεται, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Θεοφόρος καλούμενος ἀξίως· ὅτε ὁ Δε-
σπότης σε, μακάρι Ἰγνατίε, ὡς συμπα-
θῆς ἠγκαλίσαστο, φιλοσοφίας, τῆς ἀνωτάτω
φαίνων τὰ δόγματα, τότε τὴν πολύφωτον αἰ-
γλὴν εἰσδεδεξαι, καθάπερ σπόγγος τὰ νάματα,
ἐκ τῆς ἀθύσσου, τῶν φωτισμάτων ἀνιμησάμε-
νος· ὄθεν κατ' ἔχνος ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντι
Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οτρωμένους ἀγάπη τῇ τελείᾳ, ὅτε ὁ πρη-
στήριος, ἔρωσ ἀνέφλεγε, σοῦ τὴν ψυχὴν·
Ἰερῶτατε, πρὸς τὸν Δεσπότην, σὲ κατεπειγῶν
Πάτερ πορεύεσθαι, τότε τὸν αἰοδιμον λόγον ἐ-
βόησας· Σίτος ὑπάρχω τοῦ Κτίσαντος, καὶ δι'
ὀδόντων, δεῖ με θηρίων πάντως ἀλήθεσθαι, ἵνα
τῷ Λόγῳ καθαρώτατος, ἄρτος φανῶ τῷ Θεῷ
ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

Συνεσταυρωθῆς Χριστῷ Ἱεροφάντορ, ὅτε τὸν
θεόπνευστον λόγον ἀνέκραξας· Ὁ ἐμὸς
ἔρωσ ἐσταύρωται, καὶ κοινωνῆσαι, τούτῳ τῷ
πάθους λίαν ἐπείγομαι· ἐντεῦθεν Ἰγνατίε, κα-
θάπερ ἥλιος, ἀνατολῆς ἐξορμώμενος, ἐπὶ τὴν
δύσιν, καταφωτίζων μακάρι δαΐδραμες, καὶ βα-
σιλείας διαδήματι, ἐκοσμήθης Χριστῷ προσ-
αγόμενος· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Θεοφόρε Ἰγνατίε, τὸν σὸν ἔρωτα Χριστὸν ἐν-
στερνισάμενος, μισθὸν ἐκομίσω, τῆς ἱε-
ρουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τε-

λειωθῆναι δι' αἵματος· διὸ σίτος γινόμενος τοῦ ἀθανάτου γεωργῆ, δι' ὀδόντων θηρίων ἠλέσθης, καὶ ἄρτος ἡδύς αὐτῷ ἀνεδείχθης· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Υπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· Φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σέ γενῆσαι ἤκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλειον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα Προεόρτια, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Βηθλεέμ γῆ Ἰουδα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα, φαιδρῶς εὐτρέπισον τὸ θείον Σπήλαιον, ἐν ᾧ Θεὸς σαρκὶ τίττεται, ἐξ ἀπειράνδρου Ἀγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμναίν ἤξει.

Ἀνδρέου Πυροῦ, ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες, Χριστῆ τὰ γενέθλια, πιστῶς προεορτάσωμεν· καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον, ὡς ἀσέρα προβαλλόμενοι, μαγικὰς δοξολογίας, μετὰ Ποιμένων βοήσωμεν· Ἦλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν, ἐκ παρθενικῆς νηδύος, πιστοὺς ἀνακαλέσασθαι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Κυπριανοῦ, Αὐτόμελον.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, ἡ πόλις ἡ Ἁγία, τῶν Προφητῶν ἡ δόξα, εὐτρέπισον τὸν αἶκον, ἐν ᾧ τὸ θεῖον τίττεται.

Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ἦχος α'.

Τοῦ Στουδίτου.

Ω τῆς σεργῆς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, ἀξιομακάριστε Ἰγνατίε! σὺ γὰρ πρὸς τὸν ὄντως σὸν ἐραστὴν, ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἀφесιν, ἔλεγες· Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόυλον, ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν, καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοί, ἐνδοθὲν μοι λέγον· Δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα· ὅθεν θείω Πνεύματι πυρπολούμενος, θῆρας ἠρέθισας κόσμου σε θάττον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον παραπέμψαι Χριστόν· ὃν ἐκέτευε, σωθῆθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Ιδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρέπιζε Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τῆ τεκεῖν. Βηθλεέμ γῆ Ἰουδα, τέρπου καὶ ἀγάλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα

τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ετοιμάζου Βηθλεέμ· ἠνοικταὶ πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρέπιζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παραδείσος καὶ γὰρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητὸς, ἐν ᾧ τὸ θείον φυτὸν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσωμεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδαμ τεθνηζόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Δόξα, τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτός.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδοχος, τῶν Ἀποστόλων γινόμενος, τὴν πρᾶξιν εὖρες Θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήλησας μέχρις αἵματος, Ἰερομάρτυς Ἰγνατίε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ Προεόρτιον, Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ.

Τριώδιον ψαλλόμενον ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. Τῇ δευτέρᾳ (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν,
» θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναν-
» τι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην
» λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδό-
» ξως γὰρ δεδοξασται.

Η ἀπόρρητος, Λόγου Θεοῦ κατάβασις, δὲ περ αὐτὸς θεάνθρωπος, Χριστὸς γινώσκειται, τὸ Θεὸς οὐχ ἀρπαγμὸν, εἶναι ἠγησάμενος, ἔρχεται δούλου μορφήν, ἀναδεξόμενος, Κόρης ἐξ ἀγνῆς Θεόπαιδος.

Διακονῆσαι, Χριστὸς ἐκὼν προέρχεται, οὗ τὴν μορφήν ὁ πλασουργὸς νῦν ὑποδύεται,

(*) Τὸ παρὸν Τριώδιον, ἐν τῷ Κουτλουμουσιανῷ χειρογράφῳ, ἐπιγράφεται Ποίημα Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ. Εἰς τοῦτον ἀποδίδονται καὶ τὰ ἐν τῇ Δ' πρὸ τοῦ Μ. Κανόνος Προσόμοια, Ἄ πας ὁ βίος μου μετὰ πορνῶν, κτλ. κατὰ τὴν ὑπόσημειωσιν ἐν τῷ περὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Τυπικῷ, Ἀριθ. ε'. Ἄλλ' ἐπιειδὴ ὁ Ἀλάτιος (Προλόγ. ἐν ἀρχῇ τοῦ Σεπτεμβ. §. 8) οὐ συναριθμῆται τὸν Μεταφραστὴν εἰς τὸν καταλογὸν τῶν Ἱμνογράφων, ἀλλὰ λέγει ἀπλῶς, Συμεῶν μοναχός, φαίνεται ὅτι τοῦ Συμεῶν τούτου, καὶ οὐχὶ τοῦ Μεταφραστοῦ, ἐστὶ ποίημα καὶ τὸ παρὸν, ἐπομίνως δὲ καὶ τὰ ἐπιεῖς Τριώδια. (1).

(1) Εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν Μηναιῶν Ἐκδοσὶν τῷ 1843, τὰ Τριώδια ταῦτα ἐπιγράφονται, ποίημα Συμεῶν τοῦ Μεγαροῦ καὶ Μεταφραστοῦ.

Ὁ Ἐπιστ. τῆς παρ. Ἐκδ.

τῷ πτωχεύσαντι Ἀδαίμ, ὁ πλουτῶν Θεότητι, ξένην ἀνάπλασιν, καὶ ἀναγέννησιν, ὡς εὐσπλαγχνος δωρούμενος.

ᾠδὴ η̄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον
 » ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τρα-
 » φέν ἐν ἀπειρῷ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ· αἰεζῶου
 » δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διακωνίζων ὕμνος
 » ἀνεμέλπετο· Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα
 » ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
 » αἰῶνας.

Γμας μου πάντας συγγενεῖς, ἄρτι θήσομαι, εἰ ταῖς ἐμαῖς ἐντολαῖς τηρήσετε, φησὶν ὁ Χριστὸς ἀνθρώποις, ἐκ μήτρας Ἀγνῆς, προερχόμενος· οἷς τὴν εἰρήνην διδούς, τὰ ταπεινά φρονεῖν νῦν ὑποτίθεται, καὶ Κύριον γινώσκων τοῦτον καὶ ψάλλειν· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ταξέως ἔμπαλιν ἐν σοί, σαρκικῆς ἐστὶν ὁ τόκος Λόγε Θεοῦ· οὐχ αἷμα γὰρ καὶ σὰρξ, σὴν Ἀγίαν σάρκα συνίστησιν, ἀλλὰ Πνεύματος Ἀγίου παρουσία, καὶ τοῦ Ὑψίστου θεία ἐπισκίασις· καὶ Κύριον γινώσκοντες σε ὕμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ̄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**μεγαλίνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε
 » Θεοτόκον· ἀφ' ἧς ὁ Πλάστης ἡμῶν,
 » ὁμοιοπαθὲς ἡμῖν περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμε-
 » τέρων λυτήριον ἀμπλακημάτων· ταύτην μα-
 » καρίζοντες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνομεν·

Ρύπον πάντα ἔμπαθῆ, ἀπώσαίμενοι ἐπαξίως, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, γνώμην ἀναλάβωμεν ἔμφρονα· καὶ γὰρ ἀρρύπαρως πρόερχεται σὰρκα φορέσαι, καὶ πᾶσι δωρήσασθαι, θείαν διὰ Πνεύματος ἀνάπλασιν.

Αφορῶντες εἰς Χριστὸν, ταπεινούμενον ὑψωθῶμεν, ἐκ χαμαιζήλων παθῶν· ζήλω δὲ καλῶ μὴ φρονεῖν ὑψηλά, πίστει παιδευθέντες, ἐν πνεύματι ταπεινωθῶμεν· ὅπως τὸν τικτόμενον, ἐν ὑποποιαῖς ἔργοις ὑψώσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ᾱ. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
 Ἦχος ᾱ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Οκλίνας οὐρανούς, καὶ Παρθένω οἰκήσας, προέρχεται σαρκί, Βηθλεέμ ἐν Σπηλαιῷ, τεχθῆναι καθὼς γέγραπται, ὁραθῆναι τε νήπιος, ὁ τὰ νήπια, ζωογονῶν ἐν τῇ μήτρᾳ· τούτῳ χαί-

ροντες, νῦν ὑπαντήσωμεν πάντες, καρδίας εὐθύτητι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β̄. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.
Αγαλλου ἢ Σιών· Βηθλεέμ εὐτρεπίζου· ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν Ἀστέρα προπέμψας, μνηύει τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

ᾠδὴ α, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ Ν̄. καὶ οἱ Κανόνες.
 Κανὼν ὁ Προεόρτιος· οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄδει ταῦτα προεόρτια, ὁ Ἰωσήφ.
 ᾠδὴ ᾱ. Ἦχος ᾱ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**δὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
 » ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχίονι
 » ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδό-
 » ξασται.

Αρξώμεθα σήμερον, προεορτάζειν, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, τοῦ τεχθέντος σώματι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρὸς, ἐν τῷ Σπηλαιῷ Βηθλεέμ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Δεσμῶν ἀπολύων με, τῆς ἀμαρτίας, σπαργάνοις εἰλίσσεται, καὶ ἐν φάτνῃ τίθεται, βρέφος ὀρώμενος, ὁ προαιώνιος Θεός· Δόξα τῷ κράτει αὐτοῦ.

Εδὲμ διανοίγεται σοῦ τικτομένου, ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, ἐν τῇ πόλει Δέσποτα, τῇ Βηθλεέμ ἐν σαρκί· Ὑμνολογοῦμεν τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν σου.

Ιδοὺ νῦν πεπλήρωται, τοῦ Ἡσαΐου, ἡ πρόρρησις Πάναγνε· τοῦ τεκεῖν τὸν ἄχρονον, ἐν Σπηλαιῷ γὰρ Υἱόν, ἐλήλυθας· πᾶσα ἡ γῆ διὸ εὐφραίνεται.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου· ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.
 Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Φαιδρῶς εορτάζοντες, εὐωχηθῶμεν, ὁ Μάρτυς Ἰγνατίος, ἱερῶς προτρέπεται, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, ἐπὶ τὴν ἀθλησιν αὐτοῦ, τὴν πολυῦμνητον.

Τὴν ἐνδοξον μνήμην σου, πάντες τιμῶμεν, Παμμακάρο Ἰγνατίε, καὶ ψαλμοῖς γεραίρομεν, τὸν στεφανώσαντα, τὴν πάνσεπτόν σου κορυφήν, θεομακάριστε.

Φωστήρ διαυγέστατος, τῆς Ἐκκλησίας, ὑπάρχων Ἰγνατίε, καταλάμπεις ἅπαντα, τῆς γῆς τὰ πέρατα, καὶ τὴν Ἐσπέραν δαδουχεῖς, ἐκ τῆς Ἐώας ἐλθῶν.

Τῷ Παύλου μιμούμενος, τοὺς κατὰ τόπον, κινδύνους Ἰγνατίε, καὶ ὑπάρχων δέσμιος,

οὐ κατενάρκησας, στηρίζων γράμμασι πυκνοῖς, τὰς Ἐκκλησίας Χριστοῦ.

Δόξα.

Τραῖς Ὑπερῆσι, μία Θεότης, Μοναῖς Τρισυπόστατε, τοὺς πιστῶς βοῶντάς σοι· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, εἰ Δημιουργε, σῶσον ἐλέησον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εδέμ εὐτρεπίσθητι ἡ Ἐφραθαῖ γάρ, τῷ Κτίστη ἠτοιμάσται, γεννηθῆναι μέλλοντι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρός, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν, οἱ οἰκοδομῆντες,
» ἔστος ἐγενήθη, εἰς κεφαλὴν γωνίας· αὐτός
» ἐστὶν ἡ πέτρα, ἐν ἧ ἑσπερέωσε Χριστός, τὴν Ἐκ-
» κλησίαν αὐτοῦ, ἣν ἐξ Ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

Ταύτην τῷ Χριστῷ τὴν σάρκωσιν, γνῶς ὁ Ἡσαΐας, Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐμφανῶς προλέγει· Παιδίον ἐκ Παρθένου, γεννᾶται ὁ Κύριος, εἰς ἀναγέννησιν ἡμῶν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὠμοῦ αὐτοῦ.

Αστρον ἤδη ἀνατέταλκεν, ἐκ φυλῆς Ἰουδα, ὅπερ ἐπιγνόντες, Βασιλεῖς κινήσεις, ἀνατολῶν ποιοῦνται καὶ φθᾶσαι ἐπείγονται, ὅπως δεῖσῶνται Χριστὸν, ἐν Βηθλεέμ σαρκὶ τικτόμενον.

Υμνον πᾶσα προεόρτιον, προσαδέτω κτίσις, τῷ πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ Πατρός γεννηθέντι, καὶ νῦν ἐκ τῆς Παρθένου, ἀρρήτως ἐκλάμποντι καὶ τικτομένῳ σαρκικῶς, ἐν Βηθλεέμ δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τύπος ἱεραῶς ἀθλήσεως, ἀνεδείχθης Μάκαρ, στηλῆ καρτερίας, καὶ κανῶν ἀνδρείας, καὶ στυλὸς Ἐκκλησίας, καὶ Πίστews ἔρεισμα, καὶ ἀρετῆς ὑπογραμμός, ἄθλοισ σεπτοῖς, στεφανώδεις ἐν Χριστῷ.

Οντως φερωνύμως κέκλησαι, Θεοφόρος Πάτερ· νήπιος γὰρ ἔτι, κομιδῇ ὑπάρχων, εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου, φερόμενος ἴστασο, ἀναφωνοῦντος πρὸς ἡμᾶς· Γίνεσθέ μοι ὡς τὸ παιδίον ταῦτο.

Ποῖος τόπος οὐχ ἠγίασται, τοῖς παθήμασί σου; ποῖα παροικία, οὐκ ἐγνώσθης Μάρτυς; ἢ ποῖα φυλακή σε, σχεδὸν οὐκ ἐδέξατο, δέσμιον Μάρτυρα Χριστοῦ; ζῆλος γὰρ σε δεῖος ἠρέθιζε.

Σίτος καθαρὸς Θεῷ ἡμῶν, ἀνεβόας πέλων, σπευδῶ ἀλεσθῆναι, ὑπὸ θηρῶν ἀγρίων· Ἰλασθήτω τὰ ὀσῆτά μου, βρωθήτω τὰ μέλη μου,

καὶ βρῶμα γένωμαι θηρῶν, ἵνα Χριστῷ, καθαρὸς ἄρτος ὀφθῶ.

Ξένον Μαρτυρίου στάδιον, ἱεραῶς ἀνύσας, ξένην παρὰ πάντας, τοὺς προθηληκότας, ἀνδρείαν ἐπεδείξω, τῷ πόθῳ πυρούμενος, τοῦ ἀνευδότου ἐραστοῦ, ὃς τις ὡς πῦρ τὴν σὴν ἀνῆπτε ψυχὴν.

Ζέων εἰς αἰὶ τῷ πνεύματι, ὁ Ἱερομάρτυς, ἔκραζε σὺν πόθῳ, ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων· Χριστὸν διώκω χαίρων, Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκ ἔτι μὲν ἐγὼ, ζῆ δὲ φησὶν, ἐν ἐμοὶ μόνος Χριστός.

Δόξα.

Μίαν προσκυνῶ Θεότητα, ὡς ἀρχὴν καὶ τέλος, πάντων τε τῶν ὄντων, καὶ τῶν γενησομένων, Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν ἀχρόνως γεννητὸν, Πνεῦμα εὐθές, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρός.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεῦρο Ἡσαΐα βόησον· Ἴδου ἡ Παρθένος, ἔχει ἐν κοιλίᾳ, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ Κόσμου, καὶ τίκτει ἐν Σπηλαίῳ· καὶ ἔσται τὸ ὄνομα, τοῦ τικτομένου Ἰησοῦ, Θεὸς μεθ' ἡμῶν, Ἐμμανουὴλ Σάβαωθ.

Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος γ'.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκυμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ὁ Οἶκος.

Γεραὶ Προφητῶν ῥήσεις, τὸ πέρασ δέχονται· ἡ Παρθένος ἰδοῦ, τίκτει Θεόν ἐν σαρκί, Βηθλεέμ ἐν πόλει, ἔνδον τοῦ Σπηλαίου· ἡ κτίσις πᾶσα καταπλουτίσθητι, ἀγάλλου καὶ χόρευε· μετὰ τῶν δούλων συναναστρέφεσθαι, πάντων ὁ Δεσπότης παραγέγονε, τῆς δεσποτείας τοῦ ἀλλοτρίου ἀπολυτρούμενος ἡμᾶς, καθυπαχθέντας τῇ φθορᾷ· καὶ ὁράται ὡς βρέφος σπαργανούμενον ἐν φάτνῃ, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εξ Ἐφᾶς ἐκλάμπας ὡσπερ ἀστήρ, καὶ ἀκτίσι τῶν λόγων λαμπαδουχῶν, τὸν κόσμον ἐφώτισας, καὶ τὸ σκότος ἐμείωσας, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὸν δρόμον, γενναίως διήνυσας, ὑπομείνας κινδύνους, ἐν Ἐθνεσί τε καὶ πόλεσιν· ὅθεν καὶ ὡς σίτος, τῶν θηρῶν τοῖς ὀδοῦσιν, ἠλέσθης γενόμενος, προσφορά τῷ Κυρίῳ σου· Θεοφόρε Ἰγνατίε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,

τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορ-
τίζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τῆ αὐτῆ, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Χειροθετούμενος, ὑπὸ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,
ἐγκατελάμπρυνας, τὴν ἱεράν σου στολὴν,
καὶ μαρτυρίου ἀληθῶς, ἐπέτυχες Θεοφόρε· Σῆ-
ρας γὰρ ἠρέθισας, ἐκ τοῦ κόσμου χωρίσαι σε,
Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν Δισπέσιον ἐνδοξε·
διὸ καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπλήρωσας, Πάτερ ἀξίως
τὸ μαρτύριον.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁμοιον.

Χαράς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα· ἡ
Θεοτόκος γὰρ, γενναῖν ἐπείγεται, τὸν Βα-
σιλέα τοῦ παντός· ὃ Δαύματος ἀνερμηνεύτου!
ἄρχεται ὁ Ἄναρχος, καὶ σαρκούται ὁ Ἄσαρ-
κος. Σπηλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἄ-
παντα. Ἡ Βηθλεεμ ἀγαλλου, καὶ χόρευε, ἡ
κτίσις ἡμέραν προεόρτιον.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

· **Ε**ν Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἄβ-
· βακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκῆ-
· ρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνω-
· στήση, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδει-
· χθήση. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Γὰ ὄρη αἱ βουνοὶ τε, καὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ,
ποταμοὶ καὶ θάλασσαι, καὶ ἅπαντα πνοῆ,
ἐν εὐφροσύνῃ σκιρτήσατε· νῦν ἐγγίξει, ἡ σωτη-
ρία Ἰησοῦς ἐκ τῆς Παρθένου, πόλει Βηθλεεμ
ἀποτίκτεσθαι.

Αγαλαβε Προφήτα, Ψαλτήριον Δευτῶ, καὶ
μελωδεὶ Πνεύματι, Ἄγιῳ ἐμφανῶς· ἐκ
τῆς Παρθένου γεγέννηται ἀσυγχύτως, ὁ πρὸ ἑωσ-
φόρου, ἐκ γαστροῦ Πατρὸς ἐκλάμψας, Κύριος
τῆς δόξης Χριστὸς ὁ Θεός.

Πῶς δέξεται σε Λόγε, τικτόμενον σαρκί,
Σπηλαιον σμικρότατον, καὶ λίαν εὐτελές;
πῶς εἰληθήση σπαργάνοις ὁ περιβάλλων, πόλον
νεφέλαις; πῶς ἐν φαίνῃ τῶν ἀλόγων, ἐπανακλι-
θήση ὡς νήπιον;

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Εφαίδρυνας τῇ αἰγλῇ, τῶν ἄθλων σου τὴν
γῆν, ἱερεῖ Ἰγνατίε, δεσμώτης ἀπαχθεῖς·
διαδραμῶν γὰρ ὡς ἥλιος ταῖς ἀκτίσι, τοῦ μαρ-
τυρίου τὴν Ἑσπέραν ἐξ Ἑώας, πᾶσαν δαδου-
χῶν κατεφώτισας.

Ως Παῦλος δεδεμένος, θηρίοις λογικοῖς, ἐπὶ
Ῥώμην ἔτρεχες, Ἰγνατίε σοφέ· ἀλλ' οὐκ
ἐπαύσω καὶ δέσμιος ὢν στηρίζων, τὰς Ἐκκλη-
σίας ἐπιστελλῶν κατὰ πόλιν, πᾶσι τοῖς Χρι-
στοῦ ἱεράρχαις θάρσειν.

Θηρίων μοι γενέσθω, τὰ στόματα σφαγῆ,
καὶ γαστέρες μνήματα, ἐβόας Ἀθλητῶν·
μηδεὶς ὀχλείτω, μηδεὶς μου θρύψει τὸν τόνον·
ἐγὼ γὰρ σπεύδω ἀλεσθῆναι ὡς περ σίτος, καὶ
ἄρτος εὐρεθῆναι Θεοῦ καθαρός.

Χριστοῦ σπεύδω γενέσθαι, Χριστοῦ μόνου
ἔρω· ὅλος γὰρ Χριστοῦ εἰμι, ἐβόας Ἀθλη-
τῶν· αὐτὸν διώκω, αὐτὸν ἐπείγομαι φθῆσαι·
καὶ διὰ τοῦτο πῦρ καὶ ξίφος καὶ θηρία, πάν-
τα καρτερῶ, ἵνα τύχω αὐτοῦ.

Δήνυσας τὸ σκάμμα, ζεύσῃ τῇ ψυχῇ, Μάρ-
τυς καρτερόψυχε, τῷ ἔρωτι τρωθεῖς, τοῦ
ἔραστοῦ σου· Χριστὸς γὰρ ἦν σοι ὁ ἔρως· ὃν
ἀναπνέων καὶ διώκων ἐκαρτέρεις, πάντων τῶν
δεινῶν τὰ ἐπίπονα.

Δόξα.

Τριάδα ἐν Μοναδί, δοξάζωμεν πιστοὶ, ἀσιγή-
τοις ὁμοῖασι, βοῶντες πρὸς αὐτήν· Ἡ ἐν Μο-
ναδί Τριάς Ἁγία προσκυνημένη, καὶ ἐν Τριάδι
ὑμνουμένη ἀσυγχύτως, δόξα σοι Τριάς ὁμοούσις.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σπηλαίῳ ὑπογαίῳ, τεχθῆναι δι' ἡμᾶς, Θεὸς
ῶν ἠξίωσας, πτωχεύσας Ἀγαθῆ, τὴν ἡμε-
τέραν πτωχείαν δι' εὐσπλαγγίαν, καὶ ἐκ Παρ-
θένου προελθὼν σεσαρκωμένος, μείνας εἰς Υἱὸς
ἐκ Πατρὸς καὶ Μητρός.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

· **Τ**ὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν Υἱέ τοῦ Θεοῦ·
· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γνώσκο-
· μεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν· ὅτι Θεὸς ζών-
· των, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Ρανάτωσαν γηθόμεναι, νεφέλαι γλυκασμόν·
ἤδη γὰρ ἐγγίξει ὁ Κύριος, ἀποτεχθῆναι
ὡς περ νήπιον, ἐκ τῆς Ἁγνῆς Παρθένου, ἐν εὐ-
τελεῖ Σπηλαίῳ.

Οἱ θεοὶ νῦν σκιρτήσατε, Προφήται τοῦ
Θεοῦ· ἦκει γὰρ Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, ἀπο-
κληρωῶσαι τὰ κηρύγματα, ὑμῶν τῆς θείας
γλώσσης, τικτόμενος ὡς βρέφος.

Εδὲμ πάλαι κλεισθεῖσά μοι, ἀνοίχθητι λοι-
πὸν, βλέπουσα Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαν-
τα, καὶ ἐν τῇ πόλει ὡς εὐδόκησε, τῆς Βηθλεεμ
ἐκ Κόρης, τικτόμενον Παρθένου.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τηιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπε, σοφὸς Ἄρχιερεὺς, ὁ-
σιος, πιστὸς, αἰμίαντος, ἄκακος, βοῶν ὁ
Παῦλος προὑπέγραφε, τὴν ἱεράν εἰκόνα, τῶν
ιερῶν σου τρόπων.

Κανόνα ἀπαράτρωτον, καὶ τύπον εὐσεβῆ,
ἔχοντες τὴν σὴν τοῦ βίου ἀκρόπολιν, πρὸς

ταύτην Παίτερ ἀναγόμεθα, οἱ τῆς ἀρχαίας δόξης, τυχεῖν ἐπιποθοῦντες.

Τὰ Παῦλε κατορθώματα, ζηλώσας εὐσεβῶς, ὅλους τοὺς αὐτοῦ, κινδύνους ὑπέμεινας, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε, τὸ τῆς Ἐώας φέγγος, καὶ τῆς Ἑσπέρας ἄστρον.

Δεσμώτης ἀπαγόμενος, παθεῖν Ἀρχιερεῦ, δέσμιος Χριστοῦ, Ἰγνάτιε ἔγραφες, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ ταῖς πόλεσιν, ἐπιστηρίζων πάντας ἐν τῇ ὁμολογίᾳ.

Θὸς σῦλος καὶ ἐδραίωμα, καὶ πρόβολος ἡμῶν, Μάρτυς καὶ Ποιμὴν, ἀσάλευτον φυλάττε, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ, τῆς Χριστοῦ ἀληθείας. Δόξα.

Τριάδος τὸ ὁμότιμον, ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ, μίαν προσφυῶς, δοξάζων Θεότητα, τρισὶ Προσώποις ἀδιαίρετον, καὶ ἐν μιᾷ ἐσία, αἰεὶ γνωρίζομένην. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸς ἀνθρώποις ὅμοιος, γενόμενος ἐκ σοῦ, βρέφος δι' ἡμᾶς, γεννᾶται Θεόνυμφε, καὶ μενεὶ ὅλως ἀναλλοιώτως, καὶ ἐν σαρκὶ ὁράται, Θεὸς ἐνανθρωπήσας.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωάνν, ἐκμιμούμενος βοῶ.
» Τὴν ζωὴν μου Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθοράς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, κράζοντα. Δόξα σοι.

Οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν ἐράνιον δηλοῖ, Βασιλέα δι' ἡμᾶς, δι' ἀστέρος φαεινοῦ, τικτόμενον, τοῖς Ἀστρολόγοις, νῦν ἐν τῇ πόλει Δαυΐδ.

Ρῆτορεύει καὶ βοᾷ, ὁ Προφήτης ἐμφανῶς. Οἶκος σὺ τοῦ Ἐφραθαῖ, Βηθλεέμ ἐν ἧ Θεὸς, ὀφθῆσεται, ἐκ τῆς Παρθένου, σκίρτα καὶ χόρευε.

Εν Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, Κόρη τικτεὶ ἐμφανῶς, τὸν Θεὸν τὸν τοῦ παντός, Ποιητὴν καὶ ὡς βροτὸν, εἰλήσασα, σπαργάνοις φάτην, ἐπανακλίνει αὐτόν.

Τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτός.

Θὸς τὸν ὄντως ἐραστήν, ἀγαπήσας ἀκλινῶς, καὶ τὸ πῦρ τὸ πρὸς αὐτόν, ἀναφλέξας νοερῶς, Ἰγνάτιε, τὸ ὕδωρ ἔσχες, ἐν σοὶ τὸ ζῶν καὶ λαλοῦν.

Εἰ καὶ ἔπιες Χριστοῦ, τὸ ποτήριον καινόν, ἀλλ' ἐνέμεινας διψῶν, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν, καὶ ἔκραζες. Οὐδὲν μοι ταῦτα, πρὸς τὸ τυχεῖν με τοῦ ζῆν.

Τὸ μαρτύριον τῆς σῆς, συνειδήσεως πληρῶν, οὐκ ἐνάρκησας ὀρῶν, τῶν θηρίων τὰς ὀρμάς, οὐκ ἔπτηξας, ὡς σῖτος μέλλων, μύλαις ἀλύθεσθαι.

Υπερζέων Ἀθλητᾶ, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, πρὸ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν, ὡς εἰς δράσον πρωϊνὴν, ἀνέτρεχες, ἐκεῖνο φθάσαι, τὸ ὄντως ὄν ἐραστόν.

Τοὺς μακροὺς σου πειρασμοὺς, καὶ τὰ ἄλλα δεσμὰ, τοὺς ἐν Ῥώμῃ σπαραγμοὺς, καὶ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν, οὐδὲν ἠγοῦ, Ἱερομάρτυς, διὰ τὸν σὸν ἐραστήν. Δόξα.

Υπερούσιε Τριάς, ὑπεράγαθε Μοναῖς, ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, ἐλέησον, τὴς προσκυνῆντας τὸ θείον κράτος σθ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐτρεπίζου Βηθλεέμ, ἐτοιμάζου Ἐφραθαῖ. Ὁ Ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, καὶ Ἀπάτωρ ἐκ Μητρὸς, βαστάζεται, κυφορεῖται, τικτεται σῶζων ἡμᾶς.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγῶνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασιν, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα. τούτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφήσαι, ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι. διὰ τοῦτο Θεοφόρος, προσηγορεύθης Ἰγνάτιε ἐνδοξε. Ὁ Οἶκος.

Αβραὰμ μὲν ποτὲ τὸν υἱὸν ἐθυσίαζε, τὴν σφαγὴν προτυπῶν τοῦ τὰ πάντα κατέχοντος, καὶ νῦν ἐν Σπηλαίῳ σπεύδοντος τεχθῆναι. σὺ δὲ Θεόφρον, ὅλον προσήγαγες σαυτὸν ὡς περ σφάγιον. καὶ τῶν θηρίων βρώμα γενόμενος, σῖτος καθαρὸς ὠφθης τῷ Κτίστῃ σου, ἐν ἀποθήκαις ἐπουρανίαις διαικονίζων ἀληθῶς, καὶ τοῦ σοῦ ἔρωτος τρυφῶν. δι' ὃν πάντα τὸν κόσμον καταλείψας παμμακάρα, Θεοφόρος προσηγορεύθης, Ἰγνάτιε ἐνδοξε.

Συναξάριον.

Τῆ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφάρου.

Στίχοι.

Λέουσιν Ἰγνάτιε δεῖπνον προὔτεθης,
Κοινωνεὶ δεῖπνου μυστικοῦ, θάρσους λέον.

Εἰκαδὶ Ἰγνάτιος θάινε γαμφηλῆσι λεόντων.

Ορθὸς ἦν διάδοχος τῶν Ἀποστόλων, τῆς τῶν Ἀντιοχείων Ἐκκλησίας δεύτερος μετὰ Εὐδοκίου Ἐπίσκοπος καταστάς, μαθητὴς γενόμενος Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἅμα Πολυκάρπῳ τῆς Σμυρναίων Ἐκκλησίας προέδρῳ. Προσῆλθη δὲ Τραϊανῷ τῷ βασιλεῖ, διαβαίνοντι ἐπὶ Παρθούς. Καὶ πολλὰ αὐτῷ διαλεχθεὶς, καὶ τὰ ἀμετάθετον αὐτοῦ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως γνωρίσας, αὐτίκα μολυβδίαις σφαίραις τύπτεται. καὶ τὰς χεῖρας ἀπλωθεὶς, πῦρ ὑποδέχεται. καὶ πυρετοῖς ἐλαίῳ λιπανθεὶσι τὰς πλευ-

ρὰς φλίγεται· ἐπ' ἀνθράκων ἴσεται· σιδηροῖς ὄνυξι ξεί-
ται. Ἀνώτερος δὲ τούτων γενόμενος, ἀπειτάλη διεδεμένος
ὑπὸ δέκα στρατιωτῶν ἐν Ῥώμῃ, τοῖς θηρίοις γενέσθαι
βωρά.

Στηρίξας οὖν τὰς κατὰ πόλιν Ἐκκλησίας, ἐν αἷς διήρ-
χτο, εἰς τὴν Ῥώμην ἀχθεῖς, προσηύξατο ὑπὸ τῶν θη-
ρίων βρωθῆναι, ἵνα, φθοῖν, ἄρτος γίνωμαι καθαρὸς τῷ
Θεῷ. Ὄθεν βληθεὶς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον, ὑπὸ τῶν ἀφεθέν-
των ἐπ' αὐτὸν λεόντων διεσπάσθη, καταλιπόντων μόνον τὰ
παχύτερα τῶν ὀστέων αὐτοῦ· ἃ συλλεγόντα, ἀπεκομίσθη-
σαν εἰς Ἀντιόχειαν.

Οὗτος δὲ ἦν ὁ μακάριος, ὃν, ἔτι νήπιον ὄντα, κρατῆ-
σαι, φασί, τὸν Δεσπότην, καὶ ἐναγκαλισάμενον εἰπεῖν·
Ἐάν μή τις ταπεινώσῃ, ἐαυτὸν, ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὐ
μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν· καὶ ὅς ἂν ἐν
τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ
δέχεται· διὰ τοῦτο καὶ Θεοφόρος ἐκλήθη. Τοῦτον
καὶ ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος
ἐγκωμίους ἐτίμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῇ
ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Φιλογονίου, γενομένου ἀπὸ Δικολόγου Ἐ-
πισκόπου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Φιλογόνιος ἐντολεὺς λίπει βίον,

Δραμῶν ἀρίστην ἐντολῶν Θεοῦ τρίβον.

Οὗτος ὁ μακάριος, τῇ μαθήσει τῶν θείων γραμμάτων
ἐκδοθεὶς, ἀνάθημα τῷ Θεῷ ἐγένετο· διὰ πάσης γὰρ
διελθῶν παιδείσεως, ὡς μίαν ἀπάσας κατώρθωσεν. Ὄθεν
λαμπρὸν ἐπεδείξατο βίον, καί τοι γυναῖκα ἔχων καὶ θυ-
γατέρα, καὶ ἐν δικαστηρίοις στρεφόμενος, καὶ ἀνθρώποις
ἀδικουμένοις συνηγορῶν, καὶ χεῖρα βοηθείας ὀρέγων.
Οὗτος ὑπὲρ ἡλίων ἔλαμψεν, ὡς εὐθίως ἐκείθεν ταύτης ἄ-
ξιός φανῆναι τῆς ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ βήματος ἐπὶ βῆμα ἤ-
γετο. Καὶ πρῶτον μὲν ἀνθρώποις συνηγορεῖ, τοὺς ἡδι-
κημένους τῶν ἀδικούντων ἰσχυροτέρους ποιῶν· ἔπειτα δὲ
τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ἐνεχειρίσθη. Ὄταν δὲ ἐπὶ τὸν
θρόνον τοῦτον ἀνῆγετο, πολλὴ ἦν ἡ δυσκολία, ἄρτι τοῦ
διωγμοῦ παυσαμένου, καὶ τῶν λειψάνων ἐτι μόνον τῆς
χαλεπωτάτης ζάλης, ἀλλὰ καὶ τάχα ἡ τῶν αἰρετικῶν ἐπα-
νάστασις, ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν λαβοῦσα, ὑπὸ τῆς ἐκείνου
σοφίας ἐνεκόπητο τε καὶ ἐκωλύετο, καθὼς καὶ ὁ τίμιος
Χρυσόστομος, ἐγκωμίους αὐτὸν τιμήσας, πλατύτερον τὰ
περὶ αὐτοῦ ἐφιλοσόφησεν. Οὗτος θειοτάτως ποιμάνας τὸ
πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον, καὶ ἀγγελικῶς ἐπὶ γῆς βιω-
σας, καὶ διαπρέψας τῇ Ἀρχιερωσυνῇ, πρὸς Κύριον ἐξ-
δήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ, οὐχ
» ἤψατο, ἔδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε
» οἱ τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνον καὶ
» εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐν σώματι δηλῶν, ἀνάδει-
ξεν, ὁ Ἱερεμίας ἐκβοᾷ· Ἐπὶ τῆς γῆς σω-
ματωθεὶς ὁ Θεὸς ὤφθη, ἐπιστήμης εὐρέτε πα-
σαν ὁδὸν, γεννηθεὶς ἐν Βηθλεὲμ ἐκ Μητρὸς.

Ἰδοὺ ἐκ ρίζης ράβδος Ἰεσσαί, ἐβλάστησεν, ἀν-
θος ἀναθάλλουσα Χριστόν· καὶ ἐπ' αὐτῷ νῦν
τικτομένῳ ἐν Σπηλαίῳ, Πνεῦμα ἀναπαύσεται,
συνέσεως καὶ βουλῆς, καὶ θείας γνώσεως.

Ἀκουτισθῶμεν λόγων ἱερῶν· Ὁ Κύριος, τί-
κτεται Παιδίον δι' ἡμᾶς, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ
τοῦ ὤμου ἐγενήθη, καὶ καλεῖται Ἄγγελος, βου-
λῆς μεγάλης Πατρός, ἀρχῶν εἰρήνης Χριστός.
Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ὅν ἔσches πῦρ φιλοῦλον ἐν σοί, Ἰγνάτιε,
ὕδωρ δὲ ζῶν μᾶλλον καὶ λαλοῦν ὕδωρ
καλοῦν· Δεῦρο ταχὺ πρὸς τὸν Πατέρα· ὕδωρ
τὸ ἀλλόμενον, τὸ ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μετοχε-
τεῦον ἡμᾶς.

Ὅι τῶν θηρῶν ὀδόντες μοι φησί, γενέσθω-
σαν, ξίφη καὶ ῥομφαίαι καὶ σφαγαί· τά-
φος δέ μοι τὰ τῶν λεόντων σπλάγγνα ἔστω,
καὶ τὸ πῦρ νεμέσθω μου, πρὸ τῆς φθορᾶς, τῆς
δορᾶς τὸ ἐγκαταλειμμα.

Τὸ ζῆν ἐμοὶ οὐκ ἔστιν ἔραστον, ἐν σώματι·
πνεύματι γὰρ ζῆν ἐπιποθῶ· ἐμοὶ τὸ ζῆν
Χριστός ὁ θείος ἔρως· πρὸς αὐτὸν ἐπέιγομαι,
αὐτὸν φησὶν ἀγαπῶ, αὐτοῦ τυχεῖν προσδοκῶ.

Ἐμοὶ γλυκὺς ὁ θάνατος φησὶν, ἠδέα μοι,
πάντα τὰ τῶν πόνων ἀλγεῖνά, θῆρες τερ-
πνοί, δρόσος τὸ πῦρ ἐστὶ μοι τοῦτο· οὐ τοῦ
ζῆν ἀνθέξομαι· διὸ καὶ σπεύδω θανεῖν, ἵνα
συζήσω Χριστῷ. Δόξα.

Τριαδικὴν προσάξωμεν ᾠδὴν, δοξαῖζοντες,
Ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐ-
θές, μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἣν τρισῶς ὑμνή-
σωμεν, Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, κράζοντες, ὁ τῶν
Πατέρων Θεός.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅ τοῖς Προφήταις παλαι προρρήθεις, ἐγγί-
ζει μοι, βρέφος ἐκ Παρθένου κυθηῖς.
Χαίρει Ἀδαμ· καὶ ἡ Προμήτωρ Εὐα, τῶν ὠδί-
νων λέλυται· καὶ συγχορεύει Δαυὶδ, ὁ τῆς Παρ-
θένου πατήρ.

Προεόρτιος. ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὅν φρίττησιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι Στρα-
» τιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε
» Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε Λαοί,
» καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅ Κύριος ἔρχεται ἐν ξένῳ τοκετῷ, σαφῶς
εἰς τὰ ἴδια· δεξώμεθα αὐτόν· ὅπως ξε-
νωθέντας Παραδείσου τρυφῆς, πάλιν οἰκεώσῃ,
τικτόμενος Σπηλαίῳ.

Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν ἐπιδημεῖ· ἠχήσωμεν
ἄσματα χαρμόσυνα σπουδῇ, καὶ ἄσωμεν

μέλη προεόρτια, τῷ ἐν σμικροτάτῳ, χωρουμένῳ Σπηλαίῳ.

Ως ὤμοσε Κύριος, πεπλήρωκεν ἰδοῦ, ἐκ σπέρματος δούε ἡμῖν, Δαυῖδ τὴν ἑαυτοῦ, Μητέρα Παρθένον ἐξ ἧς βρέφος σαρκί, ἐτέχθη ἐν πόλει, Βηθλεὲμ ὑπὲρ λόγον.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Υμνεῖσθω Ἰγνατίος, ὁ μέγας Ἱερεὺς, διττῶς στεφανούμενος, ὡς Μάρτυς καὶ Ποιμὴν· ἀθλήσας γὰρ οὗτος, δι' ἀγάπην Θεοῦ, ἐράων τοῦ ἐράσθαι, παθεῖν οὐ παρητεῖτο.

Διψῶν τὸ ποτήριον, τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ, δεσμώτης ἀνέτρεχες, Ἰγνατίε σοφέ· καὶ φθάσας τὸ σκάμμα, οὐκ ἐπαύσω βῶν· Διψῶ τοῦ διψᾶσθαι, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς δρόμοις τῆς Πίστεως, ὡς ἥλιος τὴν γῆν, γενναίως διεδραμες, ἀπ' ἀκρῶν οὐρανοῦ· καὶ δύνας ἀδύτως, ἀπὸ γῆς εἰς Χριστόν, τὸ φῶς συναστράπτεις, αὐτῷ τῆς ἀφθαρσίας (*).

Δεσμοῖς κατεχόμενος, διώδευσας τὴν γῆν, μυρίσας τοῖς ἄθλοις σου, ἡμᾶς τοὺς ἐν αὐτῇ· καὶ νῦν μετὰ τέλος, ὡς περ κρίνον ἀγροῦ, καὶ κρίνον πεδίου, ἡμᾶς εὐδοιάζεις. Δόξα.

Μονὰς οὐσιότητι, ὑμνεῖσθω ἡ Τριάς· Τριάς ὑποστάσει, τιμάσθω ἡ Μονὰς· ὡς μία τῇ φύσει, τοῖς προσώποις δὲ τρεῖς, οὐ διαιρουμένη, οὐ συναλειφομένη.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἄστρον ἀνέτειλε, Χριστὸς ἐν Ἰακώβ, καὶ Μαῖα συντρέχουσιν, ἐν πόλει Βηθλεὲμ, ὑμνήσαι, τιμῆσαι, προσκυνῆσαι αὐτῷ, τεχθέντι ἐκ μήτρας, Ἀγνῆς τῆς Θεοτόκου.

Προεόρτιον. Ὡδὴ 9'. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν
- φωτοφόρον Λυχνίαν τῆς χάριτος, τὸν
- Ναὸν τὸν ἅγιον, τὴν Σκηπὴν τὴν πάγχρυσον,
- τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν,
- τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνωμεν.

Σὺν Πατριάρχαις, Δικαίοις τε ἅπασιν, καὶ τοῖς Ἁγίοις Προφήταις σκιρτήσωμεν· ἐκ Παρθένου Κύριος, Ἰησοῦς ἡ λύτρωσις, ὁ φωτισμὸς ἡ ζωὴ ἡ σωτηρία, νῦν ἐν τῇ Πόλει, Δαυῖδ ἀποτίκτεται.

Ἦδη τῆς Θείας τοῦ Λόγου σαρκώσεως, παῖσιν ἠνοίχθη σαφῶς τὰ προπύλαια· οὐρανοὶ ἀγάλλεσθε, Ἄγγελοι σκιρτήσατε, καὶ εὐφρανέσθω ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις, μετὰ Ποιμένων καὶ Μαίων ἐν πνεύματι.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει οὕτως· ἀστράπτεις τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τῆς ἀφθαρσίας.

Φέρει Χριστὸν ὡς περ μύρον ἀκένωτον, τὸ νοητὸν ἢ Παρθένος ἀλάβαστρον, καὶ τοῦτο προέρχεται, ἐν Σπηλαίῳ πνεύματι, ἀποκενώσας σαφῶς, ὅπως πληρώσῃ, τῆς εὐδορίας αὐτοῦ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Θεοφόρος ἡμᾶς εἰστιάσατο, τοὺς ἱερούς αὐτοῦ ἄθλους προθεῖς ἡμῖν. Δεῦτε φιλομάρτυρες, ἱερῶς δρεψάμενοι, τὰ μυστικά τῶν τερπνῶν ἀσμάτων ἄνθη, ταῖς κορυφαῖς ἑαυτῶν στεφανώσωμεν.

Τὴν ἱεράν σου στολὴν Ἱερώτατε, ἱερωτέραν εἰργάσω τοῖς ἄθλοις σου· διὸ καὶ τὸν γέφανον, διττῶς κομισάμενος, μετὰ Μαρτύρων ὑμνεῖς καὶ τῶν Ποιμένων, Ἱερομάρτυς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Σίτος Θεοῦ καθαρὸς εἰμι ἔλεγες, καὶ δι' ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι, ἵνα ἄρτος γένωμαι, ἱεροτελούμενος, τῷ ἐραστῇ καὶ Θεῷ κεκαθαρμένος, ὃν καὶ ποθῶν, οὐ πτοοῦμαι τὸν θάνατον.

Ως ὑπερόπτης τῶν κάτω Ἰγνατίε, καὶ ὑπηρέτης τῶν ἄνω μυήσεων, ὡς λατρείαν ἀμωμον, τελῶν καὶ τελούμενος, ἱεουργεῖς σεαυτὸν τῷ μαρτυρίῳ, πρὸς τε θηρία καὶ πῦρ ἐτοιμαζόμενος.

Σπλαγγνα θηρίων σοὶ τάφος γεγόνασιν· ἔχεις δὲ νῦν τὴν Σιών ἐνδιαίτημα, καὶ ζῆς ἐν καινότητι, ζωηφόρου Πνεύματος, ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ σύμβασιλεύων, καὶ ἐντρυφῶν τῇ αὐτοῦ ὠραιότητι.

Τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ ἐν ταῖς ἄνω μοναῖς αὐλιζόμενος, ἱερέ Ἰγνατίε, τῷ Θεῷ καὶ Κτίστη σου, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου ταύτης ἐντυγχάνω, ἀδιαλείπτως μὴ παύσῃ δεόμενος.

Δόξα.

Τὸ ὑπεράρχιον φῶς ἡ ζωὴ ἡμῶν, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τρισὶν ὑποστάσει, καὶ μιᾷ Θεότητι, ὑπερουσίως αἰεὶ θεολογείσθω, Τριάς ἀπλῆ συμφυῆς καὶ ὁμότιμος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἀγνὴ τοῦ Θεοῦ Πόλις ἔμψυχε, ἐν ἧς Θεὸς χωρηθῆναι εὐδόκησας· μὴ λιπὼν τὰ ἄνω γὰρ, πρὸς σὲ καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς ἐπὶ γῆς Θεογεννητορ, καὶ ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ βρέφος τίκτεται.

Ἐξαποστειλάριον προεόρτιον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ετοιμάζου Βηθλεὲμ· Σπηλαίον εὐτρεπίσθητι· ὑπόδεξαι καὶ ἡ Φάτιν, τὸν ἀπερίγρα-

πτον Θεόν, σαρκί περιγραφόμενον ἔρχεται γάρ τεχθῆναι, καθὼς περ εὐδόκησεν.

Τοῦ Ἁγίου. Τοῖς μαθηταῖς συνελθωμεν.

Σίτος ὑπάρχω ἔλεγε, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτήρος, καὶ δεῖ με νῦν ἀλήθεσθαι, δι' ὁδόντων θηρίων, Ἰγνατίε Θεοφόρε, ὅπως ἄρτος ἡδύς τε, καὶ καθαρὸς ὀφθήσομαι, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι· ἢ παρεστῶς, μνημονεύοις πάνσοφε τῶν τελούντων, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ο'ς τετρωμένοι ἔρωτι, ἀγάπης τῆ Κυρίῃ σου, Ὁ ἐμὸς ἔρωσ ἐβόας, Χριστὸς ἐσταύρωται θέλων· διὸ διψῶ τῆ διψᾶσθαι, καὶ ζῶν ἐρῶ τῆ ἐραῶσθαι· οὐ κοινωνὸς γεννηθῆναι, ἐπιποθῶ καὶ τοῦ πάθους, καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Πιστοὶ τὰ προεόρτια, τῶν Γενεθλίων ἄσμα-
τα, νῦν πρέπησῶμεν πίσει· ἔρχεται ἡκει γὰρ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ τῆ τεχθῆναι, ὡς βροτὸς ἐκ Παρθένου, καὶ ὄραθῆναι νήπιος, σπαργάνοις ἐνειλημένος, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, κατὰ ἀλφάβητον.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Αἱ Ἀγγελικαί, προπορεύεσθε Δυναμίεις· οἱ ἐν Βηθλεὲμ, ἐτοιμάσατε τὴν φάτνην· ὁ Λόγος γὰρ γεννάται· ἡ σοφία προέρχεται· δεχθε ἀσπασμὸν ἢ Ἐκκλησίαν· εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ εἴπωμεν· Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δίς.

Α'νίσχει ὁ Ἄστηρ, Ἰακωβ ἐν τῷ Σπηλαίῳ· Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, προεόρτια τελούντες, συνδράμωμεν τοῖς Μάγοις, τοῖς Ποιμέσι συνελθωμεν· ἴδωμεν Θεὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις· ἴδωμεν Παρθένον γαλουχοῦσαν· φρικτὸν θῆμα! Ὁ Βασιλεὺς τῆ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Βουνοὶ γλυκασμὸν, σαλαξάτωσαν· ἰδὲ γάρ, ἡκεῖ ὁ Θεὸς, ἐκ Θαυμαῶν Ἔθνη ἠττάσθε· ἀγάλλεσθε Προφήται· Πατριάρχαι σκιρτήσατε· ἄνθρωποι χορεύσατε ἐνθέως· ὁ ἰσχυρὸς καὶ μέγας Ἄρχων, Χριστὸς τίκτεται· ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, ἐν γῆ παραγίνεται.

Γῆθεν ἀνυψῶν, τὸς βροτὸς ὁ Πλάστης ἡκει, τὴν βασιλικὴν, καινουργῶν αὐθις εἰκόνα· συγχάρητε τῶν ἄνω, αἱ Δυναμίεις ὑμνήσατε· ἐχθρας τὸ μεσότερον ἐλύθη· ἦλθεν ὡ ἀπέπειτο· Θεὸς γάρ, βροτὸς γίνεται· ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ, ὑπαντήσωμεν τῷ Κτίστῃ, ἡκοῦντι εἰς γῆν, ἐκ Παρθένου ἀνατεῖλαι· ἀγνεῖα λαμπρυνθῶμεν, ἀρεταῖς ἀπαστραφώμεν· τρόμῳ καὶ χαρᾷ ἐτοιμασθῶμεν, Χριστὸν ἰδέσθαι βρεφωθέντα, νοὸς ὄμμασιν, ἡμᾶς δεῦντα τοὺς βροτούς, ἀκρα ἀγαθότητι.

Δόξα, ὅμοιον.

Εγγίζει ὁ Χριστὸς· Βηθλεὲμ προετοιμάζου· ἡδὴ τῶν Ἐθνῶν, τὸ σωτήριον αὐγαίνει· εὐτρέπισον τὴν φάτνην, τοὺς Ποιμένας συναγαγε, κάλεσον τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος· αἱ Στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων, Νοῶν κρᾶζουσιν· Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ζῆλός τε καὶ πῦρ, καταφάγεται σε ἄφρων, πλάνε ἀληθῶς, καὶ τοῦ νόμου συκοφάντα· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, Ἡσαΐας ὡς ἔφησεν, ἔσχεν ἐν γαστρὶ καὶ ἐπὶ φάτνης, ἀνακλινεῖ τὸν Βασιλέα· διὸ ἅπαντες, οἱ ἐξ Ἰουδα τῆς φυλῆς, δυνάσται ἐκλείψουσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος δ'.

Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὕμνησον Πολίς Σιών· ἀγαλλου ἢ ἔρημος, προμνηστευθεῖσα τὴν χαρὰν· ἀστήρ γὰρ προέρχεται, ἐν Βηθλεὲμ μηνύων, μέλλοντα τίκτεσθαι Χριστόν· καὶ Σπηλαίον δέχεται, τὸν ἀχώρητον παντί· καὶ Φάτνη ἐτοιμάζεται, ὑποδέξασθαι ζωὴν τὴν αἰώνιον· αὐτῷ πάντες ἄσωμεν καὶ βοήσωμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ἰησοῦ ὁ Θεός, ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμαῶν ἦξει· Ἀνατολίου.

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος, ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἦξει καὶ ἔχρονει· ἐξ ἀπειρογαίμου Νύμφης ὀφθήσεται, ἐν Σπηλαίῳ δὲ λοιπὸν προσαναπαύσεται· καὶ φάτνη τῶν ἀλόγων, ὃν οὐκ ἐχώρει οὐρανός, ὑποδέχου, μέλλοντα σπαργανούσθαι ἐν σοί, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς αἰθρίας ἡμᾶς· Ἄστηρ μηνύει, Μάγοι προσκυνοῦσι, Ποιμένες ἀγραυλοῦσι, θαῦμα ὀρώντες τὸ φρικτὸν καὶ Ἄγγελοι μέλπουσιν, ἐπὶ γῆς θεώμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ησαΐα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· προφήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριαμ, Βάτον πυρὶ καίεσθαι, καὶ μὴ καταφλέγεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος· Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ἀνοίγε πύλην ἢ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν Ἄστηρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α΄. Τοῦ Στουδίτου.

Στήλη ἔμψυχος, καὶ ἔμπνους εἰκὼν, ἡ ἐτήσιός σου ἐπέστη ἑορτὴ, Θεοφόρε Ἰγνατίε, τὰς μυσταγωγίας σου, καὶ τὰς ἀριστείας σου κηρύττουσα· τὴν ὑπὲρ τῆς Πίστεως μέχρις αἵματος ἀντικατάστασιν· τὴν μακαρίαν ἐκείνην, καὶ ἀοίδιμον φωνὴν, τὴν, Ὅτι σῖτος εἰμὶ Θεοῦ λέγουσαν, καὶ δι' ὀδόντων θηρίων ἀληθομα· διὸ μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ σὺ γεγὼκως, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος πλ. β΄. Βυζαντος.

Σπηλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμναίς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑπόδεχε, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ Δυτρωτῆς μου καὶ Θεός;

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὑθρου, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς, τῆς ἐν Νικομηδείᾳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, κῦριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια,

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσιν.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος, πρὸς αὐτὸν ἀνακέκραγε, Προφήτης ἐν πνεύματι· ὁδὸν γὰρ ἐξεῦρε, πᾶσαν ἐπιστήμης· μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς βροτοῖς, σάρκα φορέσας ὁμοιωθήσεται· Παρθένου γὰρ Θεόπαιδος, ἀποτεχθῆναι ἐπείγεται, προσιτός μοι γενόμενος, ὁ τῇ φύσει ἀπρόσιτος.

Θημωνία ἄλωνος, ἡ σὴ κοιλία Πανάμωμε, Θεοτόκε γνωρίζεται, στάχυν ἀγεώρητον, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, φέρουσα ἀφράστως· ὃν ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, ἀποκνήσεις τὴν κτίσιν ἅπασαν, ταῖς θείαις ἐπιγνώσεσι, μέλλοντα θρέφειν ἐν χάριτι, καὶ λιμοῦ τὸ ἀνθρώπινον, ψυχοφθόρου λυτρώσεσθαι.

Δάμαλις ἡ ἄμωμος, τὸν σιτευτὸν Μόσχον φέρουσα, ἐν κοιλίᾳ προέρχεται, εἰς ἅγιον

Σπηλαιον, παραδόξῳ λόγῳ, τοῦτον ἀποτέξει, καὶ σπαργανῶσαι ὡς βροτόν, καὶ ἀνακλῖναι φάτνη ὡς νήπιον. Ἡ κτίσις προεόρταζε, χαρμονικῶς μεγαλύνουσα, τὸν τοιαῦτα παραδόξα, ἐπὶ γῆς ἐργαζόμενον.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας,

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίου ἰμάτιον, σεαυτῇ Πανεύφημε ἐπιχρώσασα, καὶ λαμπρυνθεῖσα τῷ πνεύματι, Κυρίῳ μεμνήστευσαι, ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, συντηροῦντί σε ἄμωμον, ἀδιάφθορον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐν θαλάμοις, οὐρανίοις ὡς Παρθένον, περικαλλῆ καὶ ἀκήρατον.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ πυρὶ προσπελάσασα, καὶ σαρκὸς σπαράγματα καρτερήσασα, καὶ τῶν λεθῆτων τὰ βράσματα, γενναίως ἐνέγκασα, οὐχ ἠττήτης λογισμῶ, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας· ἀλλὰ κλίναςα, τῷ Θεῷ τὸν ἀχένα τῆ τοῦ ξίφους, τιμωρία στεφηφόρος, πρὸς οὐρανοὺς ἀνεληλυθας.

Ὡσπερ προῖκα πολῦτιμον, τῷ Νυμφίῳ προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἐνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποινῶν, καὶ τροχοῦ καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι Παρθένε, θειουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Σιῶν πανηγύριζε· Ἱερουσαλήμ εὐφραίνου, πόλις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὑπόδεξαι τὸν Κτίστην, ἐν Σπηλαίῳ καὶ Φάτνῃ χωρούμενον· ἀνοίξατέ μοι πύλας· εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ὄψομαι τὸν ὡς βρέφος σπαργανούμενον, καὶ τῇ δρακί συνέχοντα τὴν κτίσιν· ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, ἀκαταπαύστῳ φωνῇ, ζωοδότῃν Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Προεορτία Προσόμοια,

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Πάντων τῶν Προφητῶν, αἱ προρρήσεις πληροῦνται· ὁ Χριστὸς γὰρ γεννᾶται, ἐν Βηθλεέμ τῇ πόλει, ἐκ τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμῶν ἦξει.

Δόξα τῶν γηγενῶν, καὶ καύχημα καὶ κλέος, Βηθλεέμ ἡ τιμία, μητρόπολις ἡ θεία, ὑπόδεξαι τὸν Κτίστην σου.

Στίχ. κῦριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, δι' οὗ τὸ πᾶν ὑπέστη, ἀπαθῶς καὶ ἀρρέυστως, ὑπόστασις ὁραταί, μία ἐκ δύο φύσεων.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Η πόλις Βηθλεὲμ, εὐτρέπισον τῷ Κτίστη, τὸ Σπηλαιον, τὴν Φάτνην, τὰ σπάργανα· ἐν σοὶ γὰρ, τεχθῆναι παραγίνεται.

Ἀπολυτίκια. Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ.

Δόξα, τῆς Ἁγίας. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ νῦν. Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ.

Εἰς τὰ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν τὸ Διῶδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Τρίτη τε.

ᾠδὴ ἡ. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς
» Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ
» βληθέντες, Θεὸν ὠμολόγουν ψάλλοντες· Εὐ-
» λογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ραθυμίας ὕπνον ἀφ' ἡμῶν, βαλῶμεθα, καὶ ψυχῶν ἐγρηγόρσει, τῷ τικτομένῳ ἐκ Κόρης ἀγνῆς, Χριστῷ ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ικαγούσθω πράξις ἀγαθῆ, ἡμῶν τῷ τῆς ψυχῆς ταμείῳ· ὅπως παιδρῷ τῷ προσώπῳ, Χριστῷ τικτομένῳ ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸ ταλαντον ἔργοις ἀγαθοῖς, αὐξήσαντες, ὡς περ δῶρα τῷ δόντι, ἀντὶ χρυσοῦ καὶ λιθάνου Χριστῷ, καὶ σμύρνης προσάξωμεν, ἐρχομένῳ, τεχθῆναι, ἐκ Κόρης Θεόπαιδος.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρή-
» σασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κηύσασα,
» σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Ταῖς ἐπιγνώμοσι Χριστὸς, γρηγορεῖν ἐπτεταλταί, τὴν αὐτοῦ ἐλπίζουσιν ἔλευσιν· ἐκ Παρθένου, καὶ γὰρ ἦκει τεχθῆναι.

Εν τῇ δευτέρᾳ σου Χριστέ, ἐνδημία σύσκητον, δεξιόις με δεῖξον προβατοῖς σου, σὴν τιμῶντα, ἐν σαρκὶ παρουσίαν.

Εν τῇ προτέρᾳ σου Χριστέ, παρουσίᾳ ἔσωσας, τὸν Ἀδὰμ· ἀλλ' ἐν τῇ δευτέρᾳ σου, τοὺς τιμῶντας, τὴν σὴν Γέννησιν σώζε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος β΄. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Ο ἀπρόσιτος Θεὸς, δι' εὐσπλαγχνίαν προσιτός, γενόμενός μοι δέλων, προέρχεται σαρκί, γεννηθῆναι ὡς ἄνθρωπος ἐν πόλει Βηθλεὲμ, ἐκ Παρθένου νεάνιδος· ὃν ὑποδέξασθαι

προθύμως σπουδάσωμεν, ἀνακράζοντες φόβῳ· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Θαῦμα παραδόξον, ὁράται σήμερον! ὁ γὰρ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐν τῷ σπηλαίῳ σαρκί, ἐκ τῆς Παρθένου δι' ἡμᾶς, τεχθῆναι νῦν ἐπείγεται. Μάγοι μετὰ δώρων δέ, ὡς Βασιλεῖ προσκυνήσουσι. Ποιμένες τε καὶ Ἄγγελοι, αὐτὸν δοξολογήσουσιν· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν· Δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ο Ν'. καὶ ὁ Κανὼν ὁ προεόρτιος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, κατὰ ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
» θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ
» τριμερές, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς
» ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπι-
» νίκιον ἄσω μελωδῆμα.

Αγάλλου οὐρανὲ, καὶ ἡ γῆ εὐφραυνόσθω· ὁ Θεὸς γὰρ μεθ' ἡμῶν, γενόμενος σαρκί ἐκ Παρθένου νεάνιδος, τίκτεται καὶ σπαργανοῦται· ταῖς σειραῖς διαλύει δέ, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων ὡς εὐσπλαγχνος.

Βασίλισσα ἀγνῆ, Βασιλέα τῶν ὄλων, ἀποτίκτει ὑπὲρ νοῦν, τὸν ἄνω τοῖς πιστοῖς, βασιλείαν ἀνοίγοντα, καὶ τὴν ἐν ἡμῖν ἀθλίως, βασιλεύουσιν πάντοτε, ἀμαρτίαν τελείως ἐξαιροντα.

Γραφαὶ προφητικαὶ, περαιουῦνται· ἴδου γὰρ, ὃν προήγγειλαν Χριστὸν, ἐν πόλει Βηθλεὲμ, φανεροῦται σαρκούμενος· τούτου νῦν προεορτάσαι, τὰ Γενέθλια σπεύσωμεν, διανοίας εὐθύτητι σήμερον.

Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Μέλπειν σε Μάρτυς προσθέτω Θεὸς χάριν.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄ Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, περιεστράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ἱερῶς, δευμένη Πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ετρώθης τῷ γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Χριστοῦ Πανεύφημε· καὶ σαρκικὰς λιποῦσα ἠδονὰς, καὶ μνηστῆρα ἐπίκηρον, κατεγγυήθης ἀμωμος, ἀγνῆ παρθένος τῷ Νυμφίῳ σου.

Λαμπρύνας φωτοφανέσι κάλλεσι, τὴν σὴν διάνοιαν, ὁ Πλαστοργὸς τῶν ὄλων καὶ

Θεός, οὐρανίων θαλάμων σε, παρθενικῶς χορεύουσαν, Μάρτυς θεόφρον κατηξίωσεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένος τὸν Πλαστουργὸν τῆς φύσεως, τεκεῖν ἐπείγεται, ἐν τῷ Σπηλαιῷ σάρκα ἐξ αὐτῆς, καθ' ὑπόστασιν ἀρρήτον, ὑπερφυῶς φερέσαντα, ὅπως θεώσῃ τὸ ἀνθρώπινον.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν, ἢ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἡσθένησε
• συναγωγή· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἅγιος εἰ Κύριε.

Δανιὴλ ἐξ ὄρους σε, παρθενικοῦ λίθου Λόγε, ἀποτεμηθέντα βλέπει, καὶ ἐκλεπτύνοντα βωμούς, εἰδωλικούς τῷ κράτει σου· διὰ τοῦτο φόβῳ σε δοξαζόμεν.

Εξ Ἐφῶς Μάγοι σε, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων, ὀδηγηθέντες ἀστρῶ, δῶρα προσάγουσι Χριστέ, σμύρναν, χρυσὸν καὶ λίβανον, ἐκπλαγέντες τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ζωηφόρον ἀσταχυν, χώρα ἀνήροτος φέρει, ἀποτεκεῖν ἐν πόλει, τῆς Βηθλεὲμ ἢ Μαριάμ, πάντων ψυχῶν ἐκτρέφοντα, τῶν βωόντων· Ἅγιος εἰ Κύριε.

Τῆς Ἁγίας Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ετέλεσας τὴν ψυχὴν, ναὸν πανάγιον Θεοῦ Ἐνδοξε, θείοις ναοῖς πάντοτε, ὕμνοις καὶ εὐχαῖς παρεδρεύουσα.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν Πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Αιμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν πιστῶν ἠρδεύσας, Ἰουλιανὴ τὰ φρονήματα.

Θεοτοκίον.

Ρυόμενος τοὺς βροτοὺς, ὁ συμπαθὴς ἐκ τῆς Ἀγνῆς τίκτεται, ἐν Βηθλεὲμ σπάργανα, νήπιον καθάπερ δεχόμενος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Κάθισμα προεόρτιον, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Χαρᾶς ἐμπλήσθητε, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γὰρ, τεκεῖν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· ὃ θαύματος ἀνεκφράστου! ἄρχεται ὁ Ἄναρχος, καὶ σαρκούται ὁ Ἄσαρκος. Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα. Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου, καὶ χάρει, ἡ κτίσις ἡμέραν προεόρτιον.

Δόξα, τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Πεποικιλμένη ἀρεταῖς θεοσδότοις, διηθισμένη τῷ σεπτῷ μαρτυρίῳ, ὅλη καλὴ καὶ ἄμωμος ὠραῖθς σεμνή· ὅθεν σου ὁ Κύριος, νῦν ἠράσθη τοῦ καλλοῦς, καὶ πρὸς φωτεινότητον, σὲ νυμφῶνα εἰσήξεν· ἐν ᾧ χορεύεις Ἰουλιανή, μετὰ Μαρτύρων Χριστὸν μεγαλύνουσα.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθέναι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ. Μητέρες αἰνέσατε, τὴν προπομπὴν τῆς Μητρὸς, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες· ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει, Βηθλεὲμ τοῦ γεννηῖσαι, υἱὸν τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, σώζοντα κόσμον φθορᾶς.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**καθημενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφελῇ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς
• ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγαζόντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Η ἀγία μυροθήκη, τοῦ σεπτοῦ ἀγιοίσματος, Βηθλεὲμ ἐν πόλει, τῆτο ἐκκενώσαι προέρχεται, ἀγιασμόν ἡμῖν πᾶσι παρεχόμενον, τοῖς κραυγαζούσι· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Θεηγόρε Ἡσαΐα, τὰ σεπτὰ σου κηρύγματα, γεγονότα βλέπων, πράγματα ἀγάλλει καὶ χόρευε· ἡ γὰρ Παρθένος ἀσπόρως ἀπεκύησεν, ἐν Σπηλαιῷ σαρκί, Βηθλεὲμ τὸν ἀχώρητον.

Ιησοῦς σαρκὶ γεννάται, καὶ ἐν χρόνῳ ὁ ἄχρονος, καθοραῖται βρέφος, λύων μου τὰ χρόνια πταισμάτα, καὶ τῇ ἀφάτῳ πτωχεῖα νῦν πλουτίζει με, τὸν πτωχεύσαντα, φθοροποιᾶς παραβάσειν.

Τῆς Ἁγίας. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τεταμένην τὴν διανοίαν κεκτημένη, πρὸς τὸν τῶν ὄλων Κύριον, σαρκὸς τεταμένης, καὶ μαστιζομένης δεινῶς, οὐδόλως ἐφρόντισας, Ἰουλιανὴ καλλιπάρθενε.

Υπερίσχυσαν οἱ ἔρωτες τοῦ Δεσπότη, τοὺς τῆς σαρκὸς πανεύφημε, Μάρτυς ἄμαυρῶσαι· ὅθεν κατεφρόνησας, καὶ πλούτου καὶ μνήστορος, καὶ τῶν πολυτρόπων κολάσεων.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκαι, οἱ δυσμενεῖς σπαράτταντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον ὀλόκληρον, Θεῷ ἀπετέλεσας, δεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἐσφραγισμένην, ἡ Θεοτόκος βλέπουσα, δάμβει συσχεθεῖ-

σα, Τέκνον ἀνεκραύγαζε, πῶς νῦν σπαργανώσω σε, ψάμμω σπαργανοῦντα τὴν θαλάσσαν;

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**΄σεβείς οὐκ ὄφονται, τὴν δόξαν σου Χριστέ· ἀλλ’ ἡμεῖς σε μονογενές, Πατρικῆς ἀπαύγασμα, δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὀρρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Κόρης ἀποτίκτεται, Θεὸς Ἐμμανουὴλ, καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεῖς, τὴν ἡμῶν ἀνάκλησιν, θελὼν ἐργάζεται· τούτου τὰ γενέθλια, εὐσεβῶς προσορτάσωμεν.

Λόγος ὢν προάναρχος, Πατὴρ καὶ συμφυῆς, ἐπὶ φάτνης ἀνακλιθεῖς, τῶν ἀλόγων ἔλυσας, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, τοὺς προορτάζοντας, εὐσεβῶς τὰ σὰ γενέθλια.

Μακαρία πέφυκεν, ἡ ρίζα Ἰησοῦ, ἐκβλάστησασα τὴν Ἀγνὴν, ἄνθος θεῖον φέρουσαν, Χριστὸν τὸν Κύριον· οὐ προορτάσωμεν, τὰ γενέθλια γηθόμενοι.

Τῆς Ἁγίας. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ροῦν Μάρτυς δυσσεβοῦς, ἀθείας ἐξήρανας, ταῖς ρεύμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἔσβεσας.

Ολόκληρον σαυτὴν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, λαμπρότερον τελέσασα.

Σὼ κάλλει τὴν ψυχὴν, τετρωμένην παρέδραμεν, ὃ Δέσποτα ἢ Παρθένο, τὰ ὀρώμενα κάλλη, ἀθλήσει διαλάμπουσα.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα καινοπρεπές! ἡ Παρθένο ἐπείγεται, ἡ Ἄχραντος ἐν Σπηλαίῳ, Βηθλεὲμ τοῦ κυῆσαι, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ’ ὡς Θεός, ἐκ βυθοῦ ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Νέον ἐπὶ γῆς ἡμῖν Παιδίον, τεχθεῖς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀόρρητος ἀναλάμψας, τῆς παλαιᾶς, πάντα ἠλευθέρωσε, παραβάσεως ὡς εὐσπλαγχνος.

Ξένα καὶ παράδοξα ἠκούσθη, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει, γεννηθέντος σου ἀναρχε Λόγε· Παιμένες γὰρ, μετ’ Ἀγγέλων ὕμνον σοι, ὡς Δεσπότη προσεκόμιζον.

Οἴστηρ τὸν τῆς δικαιοσύνης, καταμηνύει Μάγοις, ἀπόρρητως Ἡλίον τεχθέντα· οὐ τὰ σεπτὰ, νῦν προορτάσωμεν, ἀγαλλόμενοι γενέθλια.

Τῆς Ἁγίας. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ερωτι, τετρωμένη τῷ θεῷ ἐκραύγαζες· Χριστὸν ἐπείγομαι φθάσαι, τὸν ὠραῖον κάλλει· ὅθεν βασιάνους, ὑπομένω, ἀκλινεῖ γηθόμενῃ φρονήματι.

Τείνεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ράβδοις συντρίβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου Ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέταπτε, τεταμένην, πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

Ορβρισας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον Ἡλίον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, καὶ ψυχὴν θεόφρον, καὶ τὴν καρδίαν, κατηυγάσθη, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης αἰδίων.

Θεοτοκίον.

Θάλασσαν, σπαργανώσας ὀμίχλη βουλήματι, κυφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου Κόρης καὶ σπάργανα, ὡσπερ βρέφος, καταδέχεται κόσμον λυτρούμενος. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου « κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον προεόρτιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εν τῇ Βηθλεὲμ, ὀρῶντες σπαργανούμενον, τὸν πᾶσαν τὴν γῆν, κρατοῦντα τῇ χειρὶ αὐτοῦ προεόρτια ἄσματα, τῇ Τεκνούσῃ τοῦτον προσενέγκωμεν· μητρικῶς γὰρ εὐφραίνεται, κρατοῦσα ἐν κόλποις τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τοῦ Θεοῦ Υἱὸν ἡ Παρθένο ἐν ἀγκάλαις κρατοῦσα, καὶ μητρικοῖς ἀσπασμοῖς καταφιλοῦσα ἐφθέγγετο· Σποράν οὐκ ἔγκων ἐν τῇ συλλήψει, καὶ φθοράν οὐχ ὑπέστην ἐν τῇ γεννήσει, ἀλλ’ Ἀγνὴ ὡς περ πρώην εἰμι καὶ μετὰ γέννησιν· διό σου προσκυνῶ Τέκνον τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἄφατον μεγαλοουργίαν, ἣν ἔδειξας εἰς ἐμέ· ὅθεν καὶ ἀγαλλομαι, κρατοῦσα ἐν κόλποις τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς.

Στίχοι.

Ἰουλιανῆς ἀγλαῖσμα τὸ ξίφος.

Ὡς προξενῆσαν ἀγλαὸν ταύτη στέφος.

Ἐκτανον εἰκάδι πρώτη Ἰουλιανὴν ἐρατεινήν.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πλουσίαν γεννητῶν καὶ ὑπάρχουσα, καὶ μυησθεύεται παρ’ αὐτῶν Ἐλευσίῃ τιμὴ συγκλητικῆ. Οὐ βουλομένου τὸν γάμον ποιῆσαι, οὐ κατεδέξατο ἡ Ἁγία, εἰπούσα· Ἐάν μὴ πρὸ-

περον τὴν τῆς Πόλεως ἀρχὴν σχῆς, οὐ συνέρχομαι σοι εἰς γάμον. Εἰς δὲ τὴν τοῦ Ἐπαρχοῦ τιμὴν καταστάντος αὐτοῦ, πάλιν πρὸς αὐτὸν λέγει· Ἐὰν μὴ ἀπὸ τῆς τῶν εἰδῶλων θρησκείας ἐπὶ τὴν τῶν Χριστιανῶν πίστιν μεταστραφῆς, τὴν διὰ γάμου πρὸς σὲ κοινωνίαν οὐ καταδέχομαι. Ὁ δὲ τῷ πατρὶ τῆς Παρθένου ἐξείπε πάντα. Μὴ δυνηθέντος δὲ τοῦ πατρὸς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως αὐτὴν μεταβαλεῖν, αὐτῷ τῷ μνηστῆρι καὶ Ἐπαρχῷ εἰς τὴν κατὰ τοὺς κρατοῦντας νόμους ἐξέτασιν παρεδόθη. Ὁ δὲ, τοῦ χιτῶνος γυμνώσας αὐτήν, καὶ βουνεύροις ὡμοῖς ὑπὸ ἐκκαίδεκα στρατιωτῶν καταξάνας, καὶ τῶν τριχῶν ἐκκρεμάσας, ὡς ἐκσπασθῆναι τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ σιδήροις πεφυρωμένοις τὰς πλευράς αὐτῆς καταφλέξας, καὶ ἕτερόν τι σιδήριον πεφυρακτωμένον ἀπὸ τοῦ μέσου τῶν μηρῶν αὐτῆς διελάσας, καὶ ταῖς πλευραῖς τὰς χεῖρας αὐτῆς περιδήσας, τῇ εἰρκτῇ ταύτην ἀπαχθῆναι διεκελεύσατο.

Ταύτη οὖν τῇ νυκτί, ἐν ἣ ἀπερρίφη, προσευχομένης αὐτῆς, πρόσεισιν αὐτῇ ὁ ἀφανὴς πάντων ἐχθρὸς καὶ πολέμιος, ἐν σχήματι Ἀγγέλου, προτρεπόμενος αὐτήν θῦσαι καὶ ἀπολυθῆναι. Ἡ δὲ Ἁγία, τοῦτον ἀπωσαμένη, τὰ κατ' αὐτὸν πάντα, καὶ μὴ βουλόμενον, ὁμολογῆσαι ἐποίησεν. Ἀχθεῖσα δὲ πρὸς τὸν Ἐπαρχον, καὶ τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἀμετάθετος μένουσα, καμίνῳ λίαν ἐξαφθείσῃ ἐμβάλλεται. Καὶ ταύτης παραδόξως οβσεθείσης, πεντακόσιοι ἄνδρες ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ αὐτίκα ξίφει ἐτελειώθησαν, μετὰ γυναικῶν ἑκατὸν τριάκοντα.

Τῆς δὲ Μάρτυρος εἰς λέβητα ἐμβληθείσης διακαῆ, λουτρὸν ὁ λέβης τῇ μακαρίᾳ ἐγένετο. Λυθεὶς δὲ καὶ ἐκχυδαίς, ὡσπερ ὑπότινος μηχανῆς, τοὺς κύκλῳ ἀπίστους διώλισεν. Ἐπει δὲ ἀνωτέρα πάντων ἡ Μάρτυς ἐγένετο, τὴν διὰ ξίφους ὑφίσταται τελευτῆν. Ἦν δὲ ὅτε ἐμνηστεύθη τῷ Ἐλευσίῳ, χρόνων ἐκκαίδεκα· ὅτε δὲ τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ μαρτυρίου, χρόνων δεκαοκτώ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Συναξίς ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῆς, τῷ ὄντι πλησίον τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐφημίας ἐν τῷ Πετρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι πεντακόσιοι Μάρτυρες, οἱ ἐν Νικομηδείᾳ διὰ τῆς Ἁγίας Ἰουλιανῆς πιστεύσαντες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πεντακοσίου εἶδεν ἐκτετμημένους,

Ἡ Νικομηδίου Μάρτυρας νικηφόρους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ Ἅγιοι ἑκατὸν τριάκοντα γυναῖκες, αἱ ἐν Νικομηδείᾳ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν πενταπλῇ προὔτεινεν εἰκάδι ξίφει,
Τριπλῇ γυναικῶν Μαρτύρων δεκάς κίρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεμιστοκλέους.

Στίχ. Τὰς ἐκ σιδηρῶν ὀξέων ἤλων ξέσεις,

Ὡς τις σιδηροῦς καρτερεῖς Θεμιστόκλεις.

Ὁὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, ἐκ Μύρων τῆς Λυκίας, ποιμὴν προδῶτων ὑπάρχων. Τοῦ οὖν ἄρχοντος διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινήσαντος, καὶ τοῦ Ἁγίου Διοσκορίδους ἐπιζητουμένου, ἐπεὶ πρὸς τὰ ὄρος κατέφυγεν, οἱ ζητοῦντες αὐτοῦ εὗρον νύκοντα τὸν Θεμιστοκλέα, καὶ ἀνηρώτων περὶ τοῦ Διοσκορίδους. Ὁ δὲ, ἐκείναν μὲν ἀπέκρυψε, Μὴ εἰδῆναι λέγων ἔνθα ἐστίν, ἑαυτὸν δὲ παρέδωκεν, ὁμολογῆσας εἶναι Χριστιανός. Καὶ τὸν Χριστὸν κηρύξας ἐνώπιον τοῦ ἄρχοντος Ἀσκληπιοῦ, καὶ παρρησιασάμενος, ἐτύφθη κατὰ γαστρός ἕως ἰσθμίου· καὶ ἐκ ξύλου ἐκρεμάσθη. Εἶτα σύρεται ἐπὶ τριβῶν σιδη-

ρῶν· ὑφ' ὧν ὅλον τὸ σῶμα περονούμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**εοὶ τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον δέμενοι, ἐν μέσῳ πυρὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε Σπηλαιον χωρήσει, ἐρχόμενον δι' ἡμᾶς, τεχθῆναι Ἀχώρητε; πῶς σε γαλουχήσει Παρθένος, τροφῆα πάντων εὐσπλαγγνε, Ἰησοῦ χρηματίζοντα;

Ρήμασιν ἀκολουθοῦντες, τοῦ Μάντεως Βαβυλῶν, Μάγοι ἐπισπεύδουσι, Χριστὸν προσκυνησάμενοι σὺν δώροις, ἐπεγνωκότες τοῦτον, πάσης πνοῆς βασιλεύοντα.

Στειρεύουσα τῶν ἀνθρώπων, φύσις πάσης ἀρετῆς, ἀγάλλου καὶ χόρευε· ἦκει γὰρ Χριστὸς ἐκ Παρθένου, σαρκὶ τεχθῆναι, ὅπως δείξῃ καλοῖς εὐτεκνοῦσάν σε.

Τῆς Ἁγίας. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Εν ἀφροσύνῃ, πυρακτωθέντι σε τῷ λέβητι, Μάρτυς, δικαστῆς προσρίπτει ἀνηλεῶς. δι' Ἀγγέλου δὲ ὁ Κύριος, ἀδιαλώθητόν σε διέσωσε, τοῦτον γεραίρουσαν.

Οὐ δειλιώσα, ἀνδρειοφρόνως μᾶλλον δὲ πάνσεμνε, Μάρτυς, τῇ πυρᾷ προσέρχη ἀναψυχῆς, αἰσθημένη καὶ κραυγάζουσα· Εὐλογημένος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σοῦ τῷ Νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς αὐτόν, καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωταβόλαις σου, θαυματουργίαις ἀποκρουσάμενον.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε χωρίον, τοῦ Ἀχωρήτου Μητροπάρθενε· τοῦτον, σαρκοφόρον μέλλεις γὰρ δι' ἡμᾶς, ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν Ἀχραντε, ἐπανορθούμενον, τῶν οἰκείων χειρῶν τὸ πλαστούργημα.

Προεόρτιος. Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τῷ παντὸς Παντοδύναμε, τὸς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὸν πολλὰς με Χριστὸν παραβάσσει, τῶν σπλαγγνίαν ἄφατον, διασωζὼν τεχθῆναι, ἐν τῷ Σπηλαίῳ, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς κατηξίωσας.

Υπογράφων τελείαν μαι ἄφεισιν, ἀπεγράφης τῷ Καίσαρος δόγματι, ὁ Ποιητὴς τῆς

κτίσεως, σὺν τοῖς δούλοις ὕμνω σου τῆς εὐ-
σπλαγγίας, τὸ ἀμέτρητον ἔλεος Δέσποτα.

Φωτεινὸν τοῦ Δεσπότη Παλάτιον, πῶς ὑ-
πῆλθεσ μικρότατον Σπήλαιον, τὸν Βασι-
λέα Κύριον, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα, ἀποκυῆσαι,
Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε;

Τῆς Ἁγίας. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ανω σου τὸ ὄμμα καὶ τὸν νοῦν, πρὸς τὸν
δυναμένον, ἔχουσα σῶζειν Θεόν, λεβήτων
βράσματα χάριτι, Δεῖου Πνεύματος κατέσβε-
σας, ἀναβοῶσα τὴν ᾠδὴν, τῶν Παίδων Μάρτυς
πιστῶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Ρήμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι,
πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσάν
σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον· ἀλλ' οὐκ ἐφλέ-
χθης τῷ πυρὶ, τῇ τοῦ Νυμφίου στοργῇ Θεοφό-
ρε, δροσιζομένη καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ιστασο πρὸ θήματος Χριστὸν, ἀνακηρύτ-
τουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα
σταύρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ
τὴν ἀθάνατον ζωὴν, πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς
βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νέφει τὴν ἐπίβασιν αὐτῆ, τιθεὶς ὁ Κύριος, διὰ
νεφέλης ἡμῖν, Παρθένε τίκτεσθαι ἔρχεται,
ἔπως λύση τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῆς ἀμαρτίας ζο-
φραῖ, νέφη βοῶντων αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύνα-
» μιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσε-
» βείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλο-
» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Προεόρτιος. Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Χορεύσωμεν ἅπαντες πιστοί, σκιρτήσωμεν,
καὶ συμφώνως ἀλαλάξωμεν· ἦκει ἡ πάν-
των σωτηρία, ἐγγίζει τοῦ τεχθῆναι ὁ Κύριος,
καὶ σῶσαι τοὺς αὐτοῦ τὰ Γενέθλια, εὐσεβο-
φρόνως ἑορτάζοντας.

Ψαλτήριον ἅγιε Δαιὶδ ἀνάλαβε, καὶ κιθά-
ραν καὶ μελωδήσον· Τοῦ Ἐφραθα οἶκος
εὐφραίνου· Πατὴρ γὰρ ἐκ γαστρὸς ὃν ἐγέννη-
σεν, ἐν σοὶ περιφανῶς ἀποτίκτεται, ἐκ τῆς
Παρθένου σωματούμενος.

Θεοτοκίον.

Ος ὄμβρος, ὡς μέγας ὑετὸς ἐν μήτρᾳ σου,
ὁ Δεσπότης καταβέβηκε, καὶ αὐχηρήα
ἀθείας, τὴν γῆν κεχερσωμένην κατήρδευσε, καὶ
πλάνης τὰς θαλάσσας ἐξήρανε, Θεογεννήτορ
Μητροπάρθενε.

Τῆς Ἁγίας. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ιουλιανῆς Ἀθληφόρου, τοὺς ὑπὲρ Πίστεως
ἀγῶνας, Ἄγγελοι ἐθαύμασαν ὄπως, ἐν γυ-
ναικειᾷ φύσει κατήσχυνε, τὸν τὴν αὐτῆς προ-
μήτορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

Ος περικαλλῆς ἀθληφόρος, καὶ περιδέξιος
Παρθένος, στέφος ἀνεπλέξω νομίμως, δι-
καιοσύνης καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν
ἄσαρκον, καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοπτὴν Χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον
Τρυγόνα, καὶ Περιστερὰν μαρτυρίῳ, κε-
χρυσωμένας ἔχουσαν πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν
πστάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρμεν.

Ηνθησας κοιλάσιν ὡς κρίνον, ταῖς τῶν Μαρ-
τύρων ἀθληφόρε, Ἰουλιανῆ καὶ ὡς ῥόδον,
τὴν παρθενίαν εὐοσμὸν φέρουσα, τῷ νοπτῷ Νυμ-
φίῳ σου, Δεῖον ὄσφραδιον γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα τὸν φέροντὰ πάντα, πρὸς Βηθλεὲμ
ἔρχη Παρθένε, τοῦτον καὶ κυῆσαι καὶ
φάτην, προσανακλίνει καθάπερ νήπιον, τὴν τῶν
βροτῶν ἀνάκλησιν, διαφερόντως ἐργαζόμενον.
Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συναΐψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω.

Τὸν νυμφῶνα σου Λόγε, ἡ Μάρτυς ἐπιπο-
δοῦσα, βασάνων ἀπάσαν πείραν, ξερόως
ὑπέστη ῥοπῇ σου· Ἦς πρεσβείαις ὁ Θεός, δέο-
μαί σου, τὴν ψυχὴν μου οἰκτείρησον.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰουδα, εὐτρέπισον τὰς εἰσόδους·
ἐν σοὶ γὰρ ἡ Παρθένος, καὶ Θεοτόκος
ἦκει νῦν, ἐν Σπηλαίῳ τοῦ τεκεῖν, ὡς βροτὸν,
τὸν Θεὸν μου καὶ Κύριον.

Εἰς τοὺς αἰνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Η δημιουργὸς, νῦν προέρχεται Σοφία· αἱ
προφητικαί, διανίσχουσι νεφέλαι· ἡ χά-
ρις αἰθριαίνει· ἡ ἀλήθεια ἐλαμψε· παύεται αἰ-

νίγματα σκιδῶν ἢ τῆς Ἑδέμ ἠνοίγη πύλη. Ἀδαὶμ χόρευε ὁ πλασουργὸς Θεὸς ἡμῶν, ἐκῶν πεπλαστούργηται.

Θεσπίσματα πληρῶν, Προφητῶν καὶ τὰς ὁράσεις, τίκτεται σαρκί, καὶ παχύνεται ὁ Λόγος, καὶ φάτνη τῶν ἀλόγων, γεννηθεὶς ἀνακλίνεται. Τοῦτο συγκατάβασις ἢ ἄκρα! τοῦτο ἢ φρικτὴ οἰκονομία! δι' ἣν ψάλλομεν Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Γνα τῆς φθορᾶς, τὸν ἰὸν ἀποκαθάρης, καὶ τὴν ἀρχικὴν, ἀναπλάσης μοι εἰκόνα, σαρκῶσαι καὶ θηλάζεις, καὶ σπαργάνοις ὁ νεύματι, πάντα περιάγων ἐνειλίση τερατῶν ὑμῶν σε Λόγε, βουλήσ Ἄγγελε, τῆς πατρικῆς δι' ἧς ἐγὼ, ἀπαθανατίζομαι.

Κὸλπων Πατρικῶν, οὐκ ἐκσταὶς βροτὸς ὠραίης καὶ Παρθενικαῖς, ἐποχοῦμενος ὠλέναις, τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος, δι' ἀστέρος ἐκάλεσας, ἄνακτα Θεὸν σε προσκυνοῦντας· πνεύματι χειλέων ἀσεβῶντας, ἐθνῶν ἄρχοντας, ὅς ἀνελεῖς (*) καὶ ποιμανεῖς, λαὸν περιούσιον.
Δόξα, ὅμοιον.

Λόγος ὁ Πατρί, ὁμοῦσιος ὑπάρχων, ἐκ παρθενικῶν, φεραθεὶς αἰγῶν αἱμάτων, καὶ πλάττεται καὶ αὔξει, χρονικῶ διαστήματι, αὐθις τε γεννᾶται ἐν Σπηλαίῳ· ἐκπληξίς! ἀλλ' Ἄγγελοι κροτοῦσι, βροτοὶ μέλπουσι· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Μάντεως χρησμοὶ, Βαλααὶμ ἀποπληροῦνται· οἱ γὰρ Περσικαῖς, τερατείας κεληνότες, ἀστέρος ἀσυνήθους, τῇ ἐλλάμψει τὸν ἄδυτον, Ἥλιον Χριστὸν καταυγαθέντες, ἐν Βηθλεὲμ σωματωθέντα, Θεὸν ἄνακτα, καὶ ἐθελούσιον νεκρὸν, τοῖς δώροις τεκμαίρονται.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,
Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Προλάμπει ὁ ἀστήρ, ἤδη ἐν τῷ Σπηλαίῳ· Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων, οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, προφθάσαι εὐτρεπίσθητε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμαὶν ἦξει.

Γνα τῶν Προφητῶν, πληρώση τὰς προρρήσεις, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, καὶ τὴν Ἑδέμ ἀνοίγει, τοῖς ἐξ Ἀδαὶμ ὁ Κύριος.

(*) Ἐλήφθη ἐκ τῆς προφητικῆς ρήσεως· Καὶ κατὰ εἰς τὴν γῆν τῷ λόγῳ τῆς στόματος αὐτοῦ, καὶ τῷ πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβεῖς. Ἡσ. ια' 4.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Μύρισον Βηθλεὲμ, τὴν Φάτνην τὴν ἀγίαν· ἐν σοὶ γὰρ ὁ Δεσπότης, προσεφαπλοῖ ἀκτίνας, τῆς ἑαυτοῦ Θεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, συμφώνως τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, ὑμνήσωμεν ἀπαύστως, ἐξ ἧς ὁ Χριστὸς τίκτεται.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΒ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος
Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολυτρίας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ο ἄδυτος Ἥλιος, Παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἀνίσχειν ἐπείγεται, τοῦ φωτίσαι ἀπασαν τὴν ὑψηλίον· καθαροῖς ὄμμασι, καὶ ἀγναῖς πράξεσιν, ὑπαντῆσαι τούτῳ σπεύσωμεν· καὶ ὑποδέξασθαι, νῦν ἐτοιμασθῶμεν ἐν πνεύματι, ἐρχόμενον εἰς ἴδια, ξένῳ τοκετῷ ὡς νυδόκησεν ὅπως ξενωθέντας, ἡμᾶς τῆς ἐν Ἑδέμ διαγωγῆς, ἐπαναγάγη ὡς εὐσπλαγχνος, Βηθλεὲμ τικτόμενος.

Ονώτοις ὀχοῦμενος, χερουβικοῖς Θεὸς Λόγος, σαρκί καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθεὶς πανάμωμον μήτραν ὤκησε, καὶ βροτὸς γέγονε, καὶ εἰς γῆν ἔρχεται, τοῦ Ἰουδα ἀποτίκτεσθαι. Σπηλαιὸν ἅγιον, τῷ Παμβασιλεῖ εὐτρεπίσθητι, ὡς μέγιστον παλάτιον· Φάτνη δὲ ὡς θρόνος πυρίμορφος, ἐν ἣ ὡσπερ βρέφος, Παρθένος Μαρίαμ ἀνακλινεῖ, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ πλάσματος, αὐτὸν ὡς νυδόκησεν (*).

Αλόγων ἐν φάτνη σε, ἀνακλινεῖ ἡ Παρθένος, Θεοῦ Λόγε ἀναρχε, ἀρχὴν εἰσδεξάμενον ὑπὲρ ἔννοιαν· τὴν ἐμὴν λύσαι γὰρ, ἀλογίαν ἔρχη, ἣν ὑπέστην φθόνῳ ὄφους· σπαργαλωθήση δὲ, ὅπως διαρρήξης τὰ σπάργανα, σειραῖς τε τῶν πταισμάτων μου, μόνε Ἀγαθὴ καὶ φιλόνηρωπε· ὅθεν σε δοξαίζω, ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ περιχαρῶς, τὴν ἐν σαρκί παρουσίαν σου, δι' ἧς ἠλευθέρωμαι.

(*) Ἀντὶ τοῦ, αὐτὸν ὡς νυδόκησε, τὸ χειρόγραφον ἔχει, τὸν ἀπεριόριστον.

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἁγίας,

Ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ως περικαλλέστατα τὰ σά, Μάρτυς προτε-
ρήματα! ὡς εὐκλεεῖς οἱ ἀγῶνές σου! ὡς
περιβόητος, ἡ ὁμολογία! ὡς πολλὰ τὰ θαύμα-
τα, καὶ ἄπειρα τὰ θεῖα τεράστια! δι' ὧν δοξάζει
σε, εἰς αἰῶνας ὃν ἐδόξασας, ἐναθλοῦσα, τοῖς
σεπτοῖς σου μέλεσι.

Στέργουσα τὴν εὐκλειαν Σεμνή, τῶν ἀθλούν-
των ἔσπευσας, τούτων τὸν ζῆλον μιμήσα-
σθαι· ὄθεν ὑπήνεγκας, πόνους σφοδροτάτους·
καὶ νῦν θεῖα χάριτι, κουφίζεις πάντα πόνον
Πανεύφημε, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωματίων
τῶν τιμῶντων σου, τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὰ προ-
τερήματα.

Ηστράψας φαιδρότερον σαφῶς, τοῦ ἡλίου
ἐνδοξε, τὸν σὸν ἀγῶνα τελέσασα· καὶ
ταῖς ἀκτίσί σου, τῶν πολλῶν θαυμάτων, πάν-
των τὰ νοήματα, φωτίζεις τῶν πιστῶς προσιόν-
των σου, τῇ θεῖα λάρνακι, πηγαζούσῃ θεῖα
κάρματα, Ἀναστασία Μάρτυς μεγαλώνυμε.

Δόξα, τῆς Ἁγίας, Ἦχος β΄.

Τῆς ἀναστάσεως εἴληφας τὸ δῶρημα, Ἀνα-
στασία πανεύφημε, ἀθληφοροῦσα ἐν τῷ
σταδίῳ· δαιμόνων γὰρ ἐξηφάνισας πληθύν, καὶ
πόντῳ παρεδωκας Ἀθληφόρε, Μάρτυς ἀξιο-
θαύμαστε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἦχος πλ. β΄. Βύζαντος.

Ανύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἦκεις; τίς ὁ
τεκὼν σε, τίς καὶ ἡ μήτηρ σου; πῶς
τὸν Κτίστην φέρεις ἐν ἀγκαλίαις; πῶς οὐκ ἐ-
φθάρης τὴν νηδύν; μεγάλων χαρισμαζῶν ἐπὶ
σοί, φρικτῶν μυστηρίων ἐπὶ γῆς τελουμένων,
ὀρώμεν Παναγία, καὶ προευτρεπιζόμεν ἐπάξιόν
σαι χρέος, ἐπὶ γῆς τὸ Σπηλαιον· καὶ οὐρανὸν
αἰτοῦμεν, παρασχεῖν τὸν ἀστέρα· καὶ Μάγοι
δὲ προέρχονται, ἀπὸ Ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰς
Δυσμᾶς θεάσασθαι, τὴν Σωτηρίαν τῶν βροτῶν,
ὡς βρέφος γαλουχούμενον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια Προεόρτια,

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα΄.

Ερχεται ὁ Χριστὸς, τὸν πονηρὸν συντρίψαι,
τοὺς ἐν σκότει φωτίσαι, καὶ λῦσαι τοὺς
δεσμίους· αὐτῷ προὑπαντήσωμεν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμαῖν ἦξει.

Ασατε Πατριαί, Ἐθνῶν αἶνον καὶ δόξαν·
αἱ Μάγοι μετὰ δώρων, Ποιμένες ἀγραυ-
λοῦντες, προθύμως ἐπισπεύσατε.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ορητε καὶ βουνοί, κοιλάδες καὶ πεδία, οἱ
ποταμοὶ καὶ πᾶσα, ἡ κτίσις νῦν τὸν
Κτίστην, τικτόμενον μέγαλυνε.

Δόξα, τῆς Ἁγίας. Ἦχος δ΄. Τοῦ Στουδίτου.

Τῆς ζωηφόρου ἀναστάσεως Χριστοῦ, ἐπώ-
νυμος γενομένη Σεμνή, πολιτεία τῇ κλή-
σει προσφόρως ἐξηκολούθησας· καὶ τὴν φύσιν
νευρώσασα, ἀρρένωθεισά τε τῷ φρονήματι, ἀ-
λουργίδα ἐξύφανα, τῇ πορφυρίδι τῶν αἱμά-
των σου· καὶ βασιλικὸν ὡσπερ σκῆπτρον, τὸν
σταυρὸν κατέχουσα, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι συμ-
βασίλευεις, Ἀναστασία παμμακάριστε. Αὐτὸν
ικέτευε, καὶ ἡμᾶς ἐλλαμφθῆναι, τῆς θεῖας δό-
ξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ησαῖα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· προ-
φήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριαμ, Βάιτον πυρὶ
καίεσθαι, καὶ μὴ καταφλέγεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς
Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ἀνογε πύλην
ἢ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν Σω-
τηρίαν, ἐν φαίνῃ σπαργανούμενον, ὃν ἀστήρ
ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, ζωοδότην Κύ-
ριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ.

Δόξα τῆς Ἁγίας: Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ.

Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ Τριῶδιον,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Τετραδι ψαλῶ.

Ὠδὴ γ΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῆς πίστεως, ἐν πέτρα με στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρῶς μου·
» νύφραϊνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Εν κenoῖς τὸ συνέδριον τοῦ Ἡρώδου, καὶ
γνώμη συναθροίζεται μισαιφώνῳ, τικτόμε-
νον τὸν Κύριον ἀποκτεῖναι· ὃ πάντες ψάλλο-
μεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος,
πλήν σου Κύριε.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡρώδου, σκέ-
πτεται θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον, νη-
πίοις τὸν Δεσπότην συναποκτεῖναι, Χριστὸν
ὃ ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ρ**ῆμα Τυραίννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἐπτα-
» πλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ· ἐν
» ἡ Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, Βασιλέως πατή-
» σαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων· Πάντα τὰ ἔργα

» Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αποκενοῦντες, ὡς μύρα τὰ δάκρυα, τῷ δι
ἡμᾶς Χριστῷ τικτομένῳ σαρκί, σαρκὸς
ταῖς κηλῖδας καθαρίζωμεν, τῷ ἀχράντῳ καθα-
ρῶς προσιόντες, καὶ βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δάκρυσιν οἴκτου, τὰ δάκρυα φύγωμεν, ἀ-
μαρτωλοὶ κολάσεως, τῆς μελλούσης φρι-
κτῆς, Χριστοῦ τῶν ἰχνῶν ἐπιλαβόμενοι, τεθει-
μένου ἐν σπαργάνοις ὡς βρέφος, καὶ βοῶντες·
Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γεουργεῖσθαι, τὸ λύτρον γινώσκοντες, ἐκ τῶν
ἰδίων σπλάγχχνων τε, καὶ δακρύων πηγῆς
Χριστῷ, διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως, ἐκπλυθέντες
πιστοὶ προσέλθωμεν, σαρκὶ τικτομένῳ βοῶντες·
Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ψ**υχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρύπτωτοις χεί-
» λεισι, δεῦτε μεγαλύνωμεν, τὴν ἀκηλί-
» δωτον, καὶ ὑπέραγον Μητέρα τοῦ Ἐμμα-
» νουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες
» πρεσβείαν τεχθέντι· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
» Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αγνώμων μηδεὶς, μὴ πονηρὸς ζηλότυπος, ἔ-
σω τῶν φερόντων νῦν, δῶρα Θεῷ δεκτὰ,
ἀντὶ σμύρνης καὶ χρυσοῦ καὶ λιθάνου, ἀρετῶν
τὸν σμυρνισμόν, ψαλλόντων τε Χριστῷ τικτομέ-
νῳ· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός,
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει πωρωθεὶς, Ἡρώδης Μάγας ἔμφορσιν·
Ἄπιτε ζητήσατε, τὸν γεννηθέντα νῦν,
Βασιλέα, καὶ εὐρόντες μηνύσατέ μοι· μελετή-
σας ὁ δεινός, τὸν φόνον μαιφόνῳ καρδίᾳ· Φεῖ-
σαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶ-
σον ἡμᾶς.

Ωπρωτικῆς μαιφονίας τόλμημα! λήθης
ᾔθεν ἔτυχες, ὅτι Θεὸν οὐδεὶς, ὑποχείριον
ἀναιρεῖ λαμβάνων· ὑπερζέσας γὰρ θυμῷ, ὡ-
μῶς τὰ βρέφη σφαίττεις Ἡρώδη· Φεῖσαι τῶν
ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ενθὲς εὐφραίνεται, ἡ κτίσις σήμερον· Χρι-
στός γὰρ ὁ Κύριος, ὁ τοῦ Θεοῦ μου Υἱός,

ἐκ Κόρης γεννᾶται ἀγνῆς, ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώ-
πων, γένος ἀθανατίζων, λύων καὶ τὴν κατάρ-
ραν, τῆς προμήτορος Εὐας· διὸ ὡς εὐεργέτη
ἡμῶν, ἄσμα προσάξωμεν.

Ἄδξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν Παρθένον κύουσαν, τὸν προαιώνιον Λό-
γον, Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, ὑμολογῶν ἀνε-
βόα· Βλέπω σε γεγεννημένην Ναὸν Κυρίου, φέ-
ρουσαν τὸν πάντα σῶσαι βροτοὺς ἐλθόντα,
καὶ τοὺς τοῦτον ἀνυμνοῦντας, δι' οἴκτον Θεοῦ
ναοὺς δεικνύοντα.

Ἄδξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες. Κανὼν ὁ Προεόρτιος,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῇ μακρᾷ πέμπτῃ, μακρὸν ὕμνον ἐξαῖδω.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**μηθείση τμᾶται, πόντος Ἐρυθρὸς, κυμα-
» τοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς
« ὁμοῦ, ἀόπλοισ γεγωνὸς βατός, καὶ πανεπλί-
» ταις τάφος· ὦδὴ δὲ Θεοτερπῆς ἀναμείπετο·
» Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ηπανταιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἄ-
πειρος Σοφία τοῦ Θεοῦ, ὠκοδόμησε τὸν
οἶκον ἑαυτῆς, ἀγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός·
ναὸν γὰρ σωματικὸν περιθέμενος, ἐνδόξως δε-
δόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μυσταγωγούσα, Μάγους συγκαλεῖ, τὴν ἀ-
παρχὴν Θεοῦ Σοφία τῶν Ἐθνῶν, τοὺς
ἀλόγους πρὶν τραφήναι λογικῶς, ἀλόγων ἐπὶ
φάτνης τραπέζης, κειμένης τῆς μυστικῆς, πρὸς
ἣν σπεύδουσι, σὺν δώραις ὀδεύοντες, ἀστέρος
προλάμποντος.

Ακουτισθῶμεν, νῦν Προφητικῶν, ἐκπληρου-
μένων διὰ Πνεύματος φωνῶν· ἡ Παρθέ-
νος γὰρ λαβοῦσα ἐν γαστρὶ, ἐπείγεται τεκεῖν
τὸν προόντα· ὃν Μάγοις μὲν οὐρανὸς καθυπέ-
δειξε, Ποιμέσι δὲ Ἄγγελοι, ὡς βρέφος φαινόμενον.
Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἐλλειπῆς
ὁμῶς τινῶν Τροπαρίων·

Τοὺς εὐκλεεῖς σου, Μάρτυς, αἰνέσω πόνοῦς ἐγὼ
ὁ Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Τὴν μνήμην σου σήμερον, Ἀναστασία, πι-
στῶς ἑορτάζομεν, ἣν Χριστὸς ἐδόξασεν,
ἀπείροις θαύμασιν, ὁ ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ,
σαρκὶ τικτόμενος.

Οκόσμος ἀγαλλεται, ταῖς ἀριστείας, ταῖς
σᾶς καὶ τὰ θαύματα, καὶ τὰ κατορθώ-

ματα, ἀνακηρύττων αἰεὶ, Ἀναστασία, Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Υμνοῦμεν τοὺς πόνους σου, Ἀναστασία, τὰ ἄθλα τὰ στίγματα, τὰ φρικτὰ τεράστια, τὴν πρὸς τὸν Κύριον, Δεῖαν ἀγάπην, καὶ πολλὴν ὄντως οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, δι' εὐσπλαγχνίαν, ἐκ Κόρης τικτόμενος· Μάγοι εὐτρεπίζονται, ἀνατολῶν Βασιλεῖς, τοῦτον Δεῖασασθαι πιστῶς, καὶ προσκυνῆσαι σαρκί.

Ἐτερος Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. Ὑμνῶ σε Μάρτυς Ἀναστασία πόθῳ. Ὁ Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Υμνον ἀναπέμφωμεν Θεῷ, τῷ μέλλοντι τεχθῆσεσθαι, σαρκί ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει, καὶ φάτνῃ τεθῆσεσθαι, νήπιον ὡσπερ βρέφος, ἵνα σώσῃ, ἀνθρώπων τὸ γένος.

Μόνον τὸ ἐράσμιον Χριστοῦ, Ἀναστασία ἔνδοξε, κάλλος ζητήσασα, παρέδραμες τὰ κάλλη, τοῦ κόσμου στερρότητι, γνώμης καὶ ἀθανάτου, κληρουχίας, Μάρτυς ἠξιώθης.

Νύκτα τοῦ τῆς πλάνης σκοτασμοῦ, τῷ φωτισμῷ τοῦ Πνεύματος, αὐγαζομένη Σεμνή, παρέδραμες ἐμφρόνως· καὶ νῦν κατεσκήνωσας, ἔνθα τὸ Δεῖον φέγγος, τῆς ἀκτίστου Τριάδος ὑπάρχει.

Θεοτοκίον.

Ωφθη ὁ ἀόρατος Θεός, ὑπερφυῶς τικτόμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ἐκ σοῦ Παρθενομήτορ, πτωχεύσας ὁ πλούσιος, ὅπως ἀθανασίαν, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πλουτίσῃ.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**ύριος ὢν πάντων, καὶ Κτίστης Θεός,
• τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθὴς πτωχεύσας,
• ἑαυτῷ ἠνώσε· καὶ ὡς βρέφος φερόμενος σαρκί,
• ἐν φάτνῃ πενιχρᾷ προσκυνεῖται, Φάγετε
• βοῶν τὸ σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθή-
• σεσθε.

Ρύσιον κενῶσαι, ἐρχόμενον νῦν, ὑπὲρ κόσμου τὸ οἰκεῖον αἷμα, Χριστὸν θρασύνεται, ὁ Ἡρώδης τοῦ κτεῖναι πρὸ καιροῦ, μανεῖς πρὸ τῆς μακίας Ἰκλάτου· ὄθεν φονικῇ ὠμότητι, τῶν Βρεφῶν στίφῃ κατέσφαξεν.

Αφρων ἀνὴρ, ἔφη· Οὐκ ἔστι Θεός· ὃς μανίας πληρωθεὶς ἐσχάτης, Χριστοκτονίαν τοσεῖ· ταῦ σκοποῦ δὲ τῆς τόλμης ἐκπεσῶν, πρὸς φόνον Βρεφῶν ἀπειροκαίκων, ὄλον ἑαυτὸν ἐξώπλισε, καὶ γῆν ἐμίανεν αἵμασιν.

Τῆς Ἀγίας· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Εἴδον τοῦ Σπηλαιίου τίκτεται, ὁ πρὸ ἑσφόρου, ἐκ γαστρὸς ἐκλάμπας, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον· καὶ τοῦτον οὐρανόθεν, ἀστήρ ὑποδείκνυσι, τοῖς Ἀστρολόγοις ἐμφανῶς· τοῦτον πιστοὶ ὑμολογήσωμεν.

Ἰδε ἱερά πανήγυρις, ἡμῖν ἐτησίως, ἔλαμψεν ἡ μνήμη, ἡ τῆς Ἀθληφόρου· ἐν ταύτῃ φωτισθέντες, Θεὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν μεγαλύναντα αὐτὴν Δεοπρεπῶς, θαυματουργίαις πολλαῖς.

Στόμα Δεολόγον ἠνοιξας, μέσον τοῦ σταδίου, καθομολογοῦσα, τοῦ Χριστοῦ τὸ πάθος, καὶ πάσχουσα προθύμως· ἐντεῦθεν γεγένησαι, πᾶσι τοῖς κάμνουσιν αἰεὶ, Μάρτυς σεμνή, καταφυγὴ καὶ λιμὴν.

Θεοτοκίον.

Οὗτος μόνος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ σοῦ Παρθένε, σάρκα ὑπὲρ λόγον, ἀληθῶς φορέσας, τεχθῆναι ἐν Σπηλαίῳ, ἐπείγεται ὅπως με, οἶκον γενόμενον λησῶν, δείξῃ καὶ τὸ Θεῖο Πνεύματος.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Σπαργανούμενον βρέφος, ὁ ἀναφῆς Κύριος, μέλλει καθορᾶσθαι, ἐν φάτνῃ ἀνακλιόμενος· ὄρη σκιρτήσατε, καὶ ἀγαλλίασιν Δεῖαν, οἱ βουνοὶ ἐνδύσασθε, φωτὸς πληρούμενοι.

Εὐσεβεῖ παρρησία, τῶν διωκτῶν ἠμβλυνας, τὰ πεπυρωμένα, ῥημάτων βέλη σωτήριον, λόγον πλουτήσασα, Ἀναστασία καὶ Δεῖω, πόθῳ τὰ κινήματα, ψυχῆς ἰθύνασα.

Μόνον Μάρτυς ἐβόας, ἐπιζητῶ Κύριον· μόνη τῇ αὐτοῦ, ἀγαπήσει ψυχὴν προσεδησα· τούτου ἐλλάμπεσθαι, καθαρωτάταις πλουσίως, ἀστραπαῖς ἐπείγομαι, ἠθους ἀπλότητι.

Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Κόρη, τὸν τῇ χειρὶ φέροντα, ἄπασαν τὴν κτίσιν, ἐν μήτρᾳ φέρεις σαρκούμενον· ὃν καὶ τικτόμενον, ἀνακλινεῖς ἐν τῇ φάτνῃ, βρέφος καθορῶμενον τὸν προαιώνιον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὄροφουργὲ Κύριε, καὶ
• τῆς Ἐκκλησίας δομητορ σύ με στερέω-
• στον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρό-
• της, τῶν πιζῶν τὸ σῆριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν Μαρτύρων ζηλοῦσα τὴν ἀρετὴν, συμπαθεῖα καρδίας τούτων θερμῶς, ταῖς χρείαις ἐκάστοτε, διηκόνεις Θεόπνευστε· καὶ τοὺς ἰχώρας πίστει, ἐξέματτες χαίρουσα, ἐν μηδενὶ Δεμένῃ, τὰ πρόσκαιρα βιάσανα· ὄθεν

ἐπὶ τέλει, συσχεθεῖσα καὶ πόνους, πολλοὺς ὑπομείνασα, στερότατάως ἐνήθλησας, Ἀναστασία πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμη σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ Προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίζωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προὑπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες ταῖς ἀρεταῖς, καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης Θεοπαῖδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σποράς, τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου
» σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστέ προανεφώνει
» σοι Ἔθνη κραταιὰν, ἀγάπησιν ἰσχύος, Πάτερ
» οἰκτίρμον· τὸν Μονογενῆ Υἱὸν γὰρ ἀγαθὲ,
» ἰλασμόν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας.

Επὶ τὸν πόκον ὡς ὄμβρος, συγκαταβάς, καὶ ὡς σταγὼν ἐπὶ τὴν γῆν, τὴν σὲ τεκοῦσαν Κύριε, ἔρχη συμπαθῶς τεχθῆναι, καὶ βροτοῖς συναναστραφῆναι· τὸν Μονογενῆ καὶ γὰρ σε ἰλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

Μεταλαμβάνων βροτείας, Χριστέ σαρκὸς, Ἀβραὰμ ἐκ σπέρματος, καὶ χάριν ἀντιχάριτος, ἔρχη παρασχεῖν, καὶ σῶσαι τὴν εἰκόνα καὶ ἀφθαρτίσαι· τὸν Μονογενῆ καὶ γὰρ σε ἰλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

Πόμα καινόν ὅπερ παλαι, πιεῖν Δαυῖδ διψῶν ἐπεθύμησεν, ἐν τῷ Σπηλαίῳ πρόεσι, βλύσαι Βηθλεὲμ, καὶ παῦσαι προσγεγόμενον ἅπαν δίψος, τὸ κατὰ ψυχὴν Ἀδαίμ τε καὶ Δαυῖδ, ἐξ ὧν τὸ κατὰ ψυχὴν γεννᾶται Χριστός.

Τῆς Ἀγίας. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Υμνήσατε τὰ Ἔθνη, κροτήσατε Λαοὶ· ἐν Σπηλαίῳ τίκτεται, ὁ πάντων φωτισμός· οὐ ταῖς ἀκτίσιν, Ἀναστασία ἢ Μάρτυς, καταυγασθεῖσα, σκότος ἔφυγεν ἀπάτης, λάμπασα ἡλίου φαιδρότερον.

Μαρτύρων τῆς εὐκλείας, ἐπέτυχες σεμνή, τῷ Χριστῷ Πανεύφημε, προθύμῳ λογισμῷ· καὶ τούτων Μάρτυς, ἰχῶρας χερσὶν οἰκείαις, πόθῳ καὶ πίστει, ἀπομάττουσαν σπουδαίως, πάντες σὺν αὐτοῖς εὐφημοῦμέν σε.

Αγίνας πολυτράπους, δαίνυσσας στερότῳ, καὶ θαυμάτων εἴληφας, τὴν χάριν δαψιλῶς· Ἀναστασία ἐντεῦθεν ἅπας ὁ κόσμος, κα-

ταφυγήν σε καὶ ἀντίληψεν βεβαίαν, κέκτεται προστρέχων τῇ σκέπῃ σου.

Ρομφαίας ἀοράτων, συνέκριψας ἐχθρῶν Μάρτυς μεγαλώνυμε, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ· ὅθεν ἐδείχθη, πηγὴ ἀπείρων θαυμάτων, Ἀναστασία ἀποπλύνουσα παντοίων, Μάρτυς νοσημάτων τὸν βόρβορον.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ρήσεις ἤδη πεπλήρωνται, τῶν προφητευόντων ἐν Θεῷ Πνεύματι· ἡ Παρθένο γὰρ ἐπείγεται, ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν τὸν Παντέλειον.

Τῶν Μαρτύρων τὴν εὐκλείαν, πόθῳ ἐκζητήσασα ταύτης ἔτυχες, στερότατάως ἐναθλήσασα, ἀδιστακτῶ γνώμῃ καρτερόφυχε.

Υφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν, χάριτος χιτῶνα ὄντως ἐνδεδυσαι, ἀπεκδύσει τῇ τοῦ σώματος, ἀθληφόρε Μάρτυς παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σαρκοφόρος προέρχεται, ἐκ σῆς φωτοφόρου σπηλίου Ἀχραντε, Βασιλεὺς, ὁ ἐπουράνιος, ὡς ἐν θρόνῳ φάτῃ προσκλινομένης.

Προεόρτιον. Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι ὡς
» φιλάδελφοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων,
» τῷ κόσμον ἅγαν ἀγαπήσαντι, καὶ δόντι
» λύτρον Υἱὸν τὸν ἀγαπητὸν, δῶμεν δόξαν νέ-
» μοντι πᾶσιν εἰρήνην.

Ητὸ ἀσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῶν ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσης ἀναχατιζούσα, Θεοῦ Σοφία, ὡς ὑετός ἐν πόκῳ, καταβάσα μήτραν Παρθένου ὤκησεν.

Μαθηταῖς Μάντεως Μάγους, Βαλαάμ καλεῖ πρὸς γνῶσιν ἀστὲρι Χριστός· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον, περιβάλλων σπαργάνοις πλέκεται· καὶ φάτῃ κεῖται, ὃν τρέμει τὰ Χερουβίμ· Σπηλαίῳ χωρεῖται δὲ, ὁ πληρῶν τὰ πάντα.

Τῆς Ἀγίας. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Υμνοῦμέν σου τὴν σάρκωσιν, φιλήθρωπε Χριστέ· πίστει προσκυνοῦμεν τὰ σπάργανα· δι' ὧν ἐλύθη κατακρίσεως, τὸ τῶν βροτῶν γένος, δοξαῖζον σε Σωτῆρ μου.

Στομασάσασα τὸ φρόνημα, ἀγάπη θεϊκῆ, Μάρτυς ἀληθῶς μεγαλώνυμε, ξίφος ὠραῖης, πάσας φαλαγγας, συγκόπτων τῶν δαιμόνων, ἐνθῆῳ πεποιθήσει.

Αγῶσι λαμπρυνθεῖσά σου, ἀπείροις ἢ ψυχῇ, ἔλαμψεν ἡλίου φαιδρότερον, τῇ οἰκουμένη καὶ κατηύγασε, πηγὰς τῶν ἰαμάτων, σεμνή Ἀναστασία.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια, ἐν ξένῳ τοκετῷ, Λόγος τοῦ Πατρὸς σωματούμενος, ἐκ τῆς Παρθένου καὶ ὡς νήπιον, ὁράται ἐν Σπηλαίῳ, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

"Ἄλλος. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Α'νέτειλε τὸ ἄστρον Ἰουδα, ἐκ γῆς Χαλδαίων, κινεῖν εἰς προσκύνησιν, τοὺς Ἀστρολόγους ὡς γέγραπται.

Νομίμως ἠγωνίσω, ἀνόμους τροπωσαμένη, Μάρτυς παναοίδιμη, τῇ δυναστείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Α'νάστασιν Χριστοῦ εἰκονίζεις, ἐπωνυμία, ἐχθροὺς καταρτίσσοῦσα, τοὺς ἀοράτους Πανεύφημη. Θεοτοκίον.

Σπηλαίῳ ὑπογαίῳ τεχθῆναι, ἐκ τῆς Παρθένου, Χριστὸς κατεπίγεται· ἀγαλλιάσθω ἢ σύμπασα.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'βυσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότη βοῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Κ'ύριόν σε γνόντες, οἱ οὐρανοὶ δηγοῦνται τὴν σὴν, Σῶτερ δόξαν δι' ἄστέρος Μάγισ, νῦν μετὰ δώρων καλοῦντες πρὸς γκῶσίν σου, καὶ θείαν προσκύνησιν.

Ρ'ύπον τις προσρίψας ἀπορρύφθητω, καὶ οὕτω Χριστῷ, καθαρὸς τῷ καθαρῷ ψαυέτω, βρέφος ἐν Φάτνῃ κειμένῳ, τὰ πάθη καρδιῶν ἐκκαθαίροντι.

Τῆς Ἁγίας. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ε'πιλάμφας ὁ Χριστὸς, ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐδόξασε, τῆς Ἀθληφόρου τὴν μνήμην σήμερον.

Συντριβεῖσα ταῖς πολλαῖς, τῶν δευῶν ἐπιφοραῖς, καθυπέταξας ἐχθρόν, τοῖς ὠραῖαις σου ποσίν, αἰοίδιμη, Ἀναστασία Θεομακάριστε.

Υ'ποσᾶσα καρτερῶς, τῶν βασάνων ταῖς δεινάς, προσβολαῖς καὶ τοῦ πυρὸς, τὴν κατὰφλεξιν σεμνή, δεδόξασαι, Ἀναστασία Μαρτύρων ἔρεισμα. Θεοτοκίον.

Πόλις ἔμψυχε Θεοῦ, ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ, ἀποτίκτες τὸν Χριστὸν, Θεοτόκε ὑπέρβουον, γενόμενον, δι' εὐσπλαγχνίαν τέλειον ἄνθρωπον.

"Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Τὴν φύσιν τὴν ἐξ ἡμῶν ὁ Εὐσπλαγχνος, προσλαβόμενος ὁράται ὡς βρέφος ὁ βρε-

φουργῶν, ἐν κοιλίᾳ τὰ βρέφη, καὶ σπαργανοῦται καὶ φάτνη ἀνάκειται, καὶ λύει μὴ τὰς τῶν παθῶν, πολυπλόκους σειρὰς ἀγαθότητι.

Α'γίων ἰχνηλατοῦσα Μαρτύρων, καρτερῶς διὰ Χριστὸν τοὺς ἀγῶνας, καὶ ταῖς αὐτῶν, χρεῖαις διακονοῦσα, καὶ τοὺς ἰχῶρας Ὅσια ἐκμάττουσα, ἐπλούτησας περιφανῶς, τὴν αὐτοῖς ἐπιλάμπουσαν εὐκλειαν.

Σταγόνας τῶν ἱαμάτων προχέεις, ἐπομβρίαῖς Σδεικῶν χαρισμάτων, καὶ τῶν παθῶν, ποταμοὺς ἀναστελλείς, καὶ βοθηεῖς τοῖς δεινῶς κινδυνεύουσιν, αἰοίδιμη Μάρτυς Χριστοῦ, Ἀναστάσεως θείας ἐπώνυμη. Θεοτοκίον.

Γ'ώμενος τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, τῇ ἀρχαίᾳ παραβάσει φθαρεῖσαν, δίχα φθορᾶς, νέον τίκτεται βρέφος, καὶ σοῦ ἐν κόλποις ὡς θρόνον καθέζεται, Ἀνύμφευτε τῆς Πατρικῆς, μὴ ἐκσταῖς συνεδρίας Θεότητι. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μὴ τὰς θλίψεις, ὅτι κῶν, ἢ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδη προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας, Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Οἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν σὸν ναόν, προστρέχοντες λαμβάνουσι, τὰ σεπτὰ ἱάματα, τῆς ἐν σοὶ οἰκούσης θείας χάριτος. Ἀναστασία σὺ γὰρ αἰετῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἱάματα.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου συνεπώνυμος οὔσα, πεπτωκότα με νῦν ἀνάστησον ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν θαιμάτων τῶν σῶν, σαγόνᾳ ἐπιστάξασα Μάρτυς τῇ ψυχῇ μου, καὶ τὸν φλογμὸν τῆς δεινῆς ἀμαρτίας κατασβέσασα· τὸν κόσμον γὰρ διασώζεις ἐκ παθῶν πολυτρόπων ἐκάστοτε, ὧν περ καὶ γὼ πεπειράμαι· σὺ γὰρ πάντα τοῖς πᾶσι παρέχουσα, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἱάματα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολυτρίας.

Στίχοι.

Ἀναστασία φάρμακον πιστοῖς μέγα,
Πᾶν φάρμακον λύουσα, καὶ κεκαυμένη.

Καύθη Ἀναστασίη πυρὶ δευτέρᾳ εἰκαίδι λαύρῃ.

Η Ἁγία καὶ γενναιοτάτη Μάρτυς Ἀναστασία ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει, Πρεπιξάστου τινός Ἑλληνας οὐσα θυγάτηρ, μητρός δὲ Φαύστης. Ὑφ' ἧς προσαχθεῖσα Χρυσογόνῳ, ἀνδρὶ Θεοκλυστῷ καὶ εὐσεβεῖ, τὰ ἱερά γραμμὰτα ἱπαιδεύθη· τὴν δὲ εἰς Χριστὸν πίστιν παρὰ τῆς Μητρός ἔμαθε. Συζευχθεῖσα δὲ ἀνδρὶ Ἑλληνι πρὸς κοινωνίαν γάμου, Πουπλίῳ ὀνόματι, διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτοῦ, ἀστόργως τὴν πρὸς αὐτὸν ὁμιλίαν ἔφερε, νοσεῖν αἰεὶ προφασίζομένη, καὶ μὴ καταδεχομένη συνέρχεσθαι αὐτῷ εἰς συνάφειαν. Μετρίαν δὲ καὶ πενιχρὰν ἐνδυσάμενη στολήν, προσωμίλει αἰεὶ γυναῖξι δεομέναις· καὶ λαθραίως τοὺς διὰ Χριστὸν ἐναβλοῦντας ἐθεράπευεν, ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἐν αἷς ἦσαν, εἰσιούσα, καὶ τῶν δεσμῶν ἀπολύουσα, καὶ ἰλαίῳ ἐπαλείφουσα, καὶ τοὺς ἰγῶρας αὐτῶν ἀπομάπτουσα, καὶ τροφὰς ἐπιτηδείας τοῦτοῖς παρέχουσα, μιᾶς μόνης Σεραπαινίδος ἐπομένης αὐτῇ.

Ἐπὶ τούτοις πρῶτον μὲν ὑπὸ τοῦ ἀνδρός ἐφρουρήθη, ἐπιγνόντος τὰ κατ' αὐτήν· ἐπεὶ δὲ ἐκαῖνος διαποντίῳ κλύδωνι γέγονεν ὑποβρύχιος, ἀδείας αὐτῇ λαβομένη, πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ δεινίμει τοῖς πτωχοῖς. Εἶτα ἀδείστερον τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλοῦντας ἐθεράπευε, καὶ τελειώζοντας συνεχόμιζε, καὶ παρεδίδου τῇ ὁσίᾳ ταφῇ. Καὶ πολλοὺς πρὸς τὸ μαρτύριον ἐπαλείψασα, καὶ διάφοροις Ἡγυμῶσιν ἐξετασθεῖσα, καὶ ἐν θαλάσῃ μεθ' ἑτέρων γυναικῶν ἀπορρίφθαισα, τελευταῖον πάλοις προσδεθεῖσα, καὶ πυρὶ βληθεῖσα, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Συναξὶς ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτῆς, τῷ ὄντι πλησίον ἐν τοῖς Δεσμίνου ἰμβόλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χρυσογόνου.

Στίχ. Δίδωσι Χρυσόγονος ἀνχένα ξίφει,

Ὁ Πνεῦμα χρυσοῦς, χάλκεος δὲ τὸ σθένος.

Χρυσόγονος ὁ Μάρτυς ὑπῆρχε ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ῥώμης, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἀνὴρ Θεοσεβής, καὶ τὸν Θεὸν φοβούμενος, διδάσκαλος γενόμενος εἰς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν καὶ εἰς τὰ ἱερά γραμμὰτα τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας. Διωγμῷ δὲ κινήθητος, ἐκρατήθη, καὶ εἰς πῦρ ἐνεβλήθη· ὅτι καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ἡ Ἁγία Ἀναστασία, ἵνα εὐξῆται ὑπὲρ αὐτῆς· καὶ εἰ μὲν γένηται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Χριστιανός, ἵνα σωθῇ· εἰ δὲ μὴ, ἐξολοθρευθῆναι αὐτὸν, ἵνα μὴ τὸν πλοῦτον αὐτῆς δαπανήσῃ μετὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, ἀλλ' αὐτῇ κατακινῶσῃ αὐτὸν εἰς τοὺς Ἁγίους, καὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς· ὅπερ καὶ ἐγένετο. Καὶ ἐνδυσάμενη πενιχρὰν στολήν, διήρχετο καὶ διηκόνει τοῖς Ἁγίοις ἐν ταῖς φυλακαῖς· ὅτε καὶ ὁ Διοκλητιανός, ἐν Νικαίᾳ διάγων, ἔγραψεν εἰς Ῥώμην, πάντας τοὺς Χριστιανούς ἀποθανεῖν, τὸν δὲ Χρυσόγονον εἰς Νικομήδειαν ἀχθῆναι δέσμιον· καὶ ἀχθέντα, ἀπογυμνωθῆναι αὐτὸν, καὶ οὕτω τελειωθῆναι ξίφει, ὃ καὶ ἐγένετο· καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτηθεῖς, στεφανηφόρος εἰς οὐρανούς ἀνέδραμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στίχ. Ἡ Θεοδότη πῦρ φέρει σὺν φίλτατοις,
Φίλτρῳ Θεοῦ ζέουσα, καὶ πυρὸς πλέον.

Θεοδότη ἡ Μάρτυς ἦν ἀπὸ τῆς χώρας Βιθυνίας. Ἀκούσασα δὲ τὰ περὶ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, ἀπέλλεξε πρὸς αὐτήν, καὶ διέτριβε μετ' αὐτῆς ἅμα τοῖς τέκνοις αὐτῆς. Πρῶτον δὲ ἡ Ἁγία αὐτῇ ἐπέζητεῖτο πρὸς γάμον ὑπὸ Λευκαδίου τινός ἄρχοντος, ἀλλ' οὐκ ἐπέθετο· ὁ μὲν δὲ λείψας αὐτὸν ἐκφυγεῖν, ἐμήνυσεν αὐτῷ μικρὸν ἀ-

ναμεῖναι αὐτήν, καὶ τότε τὸ κατὰ γνώμην αὐτοῦ ποιῆσαι. Τοῦ δὲ ἄρχοντος ἀναμεινοντος, αὐτῇ τὸν πλοῦτον αὐτῆς δοῦσα πτωχοῖς, ὑπηρετεῖ τοῖς ἐν φυλακαῖς Ἁγίοις. Ἀκούσας δὲ Διοκλητιανός, ὅτι πᾶσαι αἱ φυλακαὶ καὶ τὰ ἐργαστήρια πεπληρωμένα εἰσὶ τῶν Χριστιανῶν, ἐκέλευσε πάντας ἐν μιᾷ νυκτὶ φονευθῆναι, τοὺς μὲν διὰ πυρὸς, τοὺς δὲ δι' ὕδατος, τοὺς δὲ διὰ ξίφους. Τότε ὁ Λευκαδίος παρέδωκε τὴν Ἁγίαν Θεοδότην, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, Νικητίῳ τῷ ἄρχοντι Βιθυνίας, ἵνα ἐξετάσῃ αὐτήν. Ὁ δὲ Νικητίος, ἐλεγχθεὶς ὑπὸ Εὐδόου τοῦ πρώτου υἱοῦ αὐτῆς, ὠρίσθη· καὶ ἀνάψας μεγάλην κἀμινον, ἀκοντισθῆναι ἐν αὐτῇ ταύτῃ μετὰ τῶν παίδων αὐτῆς κελεύει· καὶ οὕτω τελειωθέντες, στεφανηφόροι τῷ Δεσπότη Θεῷ παρέστησαν, ἀπολαύοντες τὴν αἰδίου καὶ ἀγήρω μακαριότητα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζωῖλου.

Στίχ. Ζωὴν ῥέουσιν ἐκλιπῶν ὁ Ζωῖλος,

Ζωὴν μένουσαν εὖρεν ἐν ζώντων τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ θυρανοίξια τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Αἴρουσιν ἄνδρες ἱεροὶ Χριστοῦ πύλας,

Τοὺς Δαυὶδ ἡμῖν ἐκτυπούμενοι νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὸ φωτοδρόμιον τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας.

Στίχ. Τρέχοντα φῶτα σήμερον Ναοῦ κύκλω,

Δηλοῦσι φωτὸς εἰς τὸ πᾶν θείη δρόμον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείας, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα
» οὐκ ἔπτηξαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμ-
» βληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητός
» εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νευστάζων κάραν Ἡρώδης, κακὰ προβλέπων ἐκίνησεν, εὐκαιρίαν ζητῶν θανατώσασαι, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου Χριστὸν, τὴν ἐξουσίαν ἔχοντα, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υμῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, συμφυγαδεύθητε φεύγοντι, εἰς Αἴγυπτον τούτῳ, καὶ καλῶς ἐκεῖ προσκυνήσατε, θεοπρεπῶς καλέσαντες, καὶ συμφώνως δοξάσατε.

Μεθ' ὅς τις ἐμοῦ οὐκ ἔστι, κατ' ἐμοῦ πράττει Χριστός φησιν· ὁ δὲ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπιζόντι ἔοικε· διὸ τὴν τούτου φριξώμεν, ἐν σαρκὶ συγκατάβασιν.

Τῆς Ἁγίας. Ψὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

Ο Βασιλεὺς τῶν ὄλων καὶ Θεὸς, προέρχεται, ὁ πόλει γεννηθῆναι Βηθλεέμ· ὁ τὴν σεμνὴν Ἀναστασίαν μεγαλύνας, ἐν ἀπείροις θαύμασιν, ὡς δὲ αὐτὸν, αἰκισμοὺς καθυπομείνασαν.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας πονηρὸν, οὐκ ἔνεμας, μόνον σεβομένη τὸν Χριστὸν, οἶα

Θεὸν ζῶντα αἰεὶ, Ἀναστασία, καὶ τοῖς ζωηροῖς αὐτοῦ πάθει, πάθος τὸ σὸν καταλαμπρύνουσα.

Οὐκ ἔτι τῷ ναῷ σου πίστει δαψιλεῖ, προσφεύγοντες, νόσων ἐκλυτροῦνται χαλεπῶν, καὶ ἀρρώστιας καὶ παθῶν καὶ ἀλγηδόνων, εὐρωστίαν πάντοτε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ πλουσίως λαμβάνοντες.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένος Λόγος ἐκ τῆς σῆς, προέρχεται, Ἄχραντε νηδύος ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀρχεται ὁ προαιώνιος, καὶ φάτιν κείται σπαργανύμενος, καὶ διαλύει σειραῖς τῶν ἐγκλημάτων.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Αἴνω χοροὶ δοξολογοῦσιν, Ἀσωμάτων ἐπὶ γῆς δὲ προσκυνούμεν, καθορῶντες βροτοὶ, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, καὶ ἐπὶ φάτιν κείμενον, σὲ Χριστέ Θεὲ τῶν ὄλων.

Πῦρ ἀπετέφρωσας ἀπάτης· ὡς οἱ Παῖδες δὲ, φλογὶ προσομιλοῦσα, παρεδήλυσεν δερμὸν, τὸν ἔρωτα Θεόφρον, ὃν πρὸς τὸν σὸν ἐκέκτησο, καὶ Δεσπότην καὶ Νυμφίον.

Οἴμβρους προχέεις ἰαμάτων, καταπαύουσα φλογμὸν ἀρρώστημάτων· καὶ λαοὺς μελῶδειν αἰεὶ παρασκευάζεις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα διάνοιαν ἐκπλήττον, τὸ τελούμενον ἐκ σου Παρθενομητορ· τίκτειν μέλλεις Θεὸν, καὶ φάτιν ἀνακλίνειν, τὸν Χερουβὶμ ἀπρόσιτον, καὶ ἀχώρητον τῇ φύσει.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**όμων πατρῶν οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βαβυλῶνι Νεοὶ προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου·
» καὶ συνημμένοι, ὧς οὐκ ἔχωνεῦθησαν πυρὶ,
» τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελλον τὸν ὕμνον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὐκ ἔτι δαιτυμόνες οἱ Θεόφρονες, ἐν Βηθλεὲμ τῷ νοῖ προπορευόμενοι, σὺν Ἀγγέλοις καταπτεύσωμεν, καὶ Ποιμέσι τὸ θαῦμα, τῷ ἐν ὑψίστοις, δόξαν ἀναμελποντες Θεῷ, εὐδοκίαν βραβεύοντι, βροτοῖς καὶ τὴν εἰρήνην· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, βῶντες εἰς αἰῶνας.

Νόμου φιλίας ἀντεχόμενοι, φιλαδελφίας γνώμην ἀναλαβόμεθα, ἐν ἀλλήλοις εἰρνεύοντες, καὶ τὸ ἐν συμφρονοῦντες· ὁ γὰρ εἰρήνης πρῦτανος, προέρχεται Χριστὸς, εἰρνεῦσαι τὰ

σύμπαντα, καὶ σῶσαι τοὺς βῶντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εδέξιούτο τὸν τικτόμενον Χριστὸν, δολίοις λόγοις Ἡρώδης ἄνομος, καὶ τοῖς Μάγοις προσεπέσκηπτεν, ὡς αὐτὸν προσκυνήσων· ἀλλ' οὐκ ἠδεῖτο διώκειν, λαμβάνοντα Θεόν· οὐ τὰ βρέφη κατώκτειρε, καὶ βῶν οὐ συνῆκε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας. Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Εν χρόνῳ ὁ ἄχρονος, γεννᾶται ὑπὲρ νοῦν, καὶ Μάγοι προσφέρουσιν, αὐτῷ ὡς Βασιλεῖ, φανέντι τὰ δῶρα· καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ, οὐρανὸς κηρύττει, προβολῆ τοῦ ἀστέρος.

Γενναίως ἀνύειν σε, τοὺς δρόμους τοὺς μακροῦς, ὁ Δεῖος Χρυσόγονος, ὑπήλειψε Σεμνή· μεθ' οὗ σε τιμῶμεν, μελωδίαις σεπταῖς, ὑπὲρ ἀληθείας, σεπτῶς ἠγωνισμένην.

Οὐκ ὄμβρος σωτήριος, ὑπάρχει ὁ ναὸς, ὁ ἔχων τὸ λείψανον, Πανεύφημε τὸ σὸν ἐν ᾧ καταφεύγει, πᾶς πιστὸς καὶ δεινῆς, ζαίλης ἐκλυτροῦται, καὶ παντοίων κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἦλθεν ὁ Κύριος ὁ πανταχοῦ παρῶν, Παρθένου τικτόμενος, ἐν πόλει Βηθλεὲμ· ἀγάλλου ἡ κτίσις, ὑπαντῶσα αὐτῷ, καὶ δοξολογοῦσα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Οὐκ παρειστήκεισαν ἄνω χιλιάδες, καὶ μυριάδες Ἀγγέλων, Σπηλαιὸν φέρει τικτόμενον· ὃν ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα ἀπαύστως ὡς Κύριον.

Οἶκος Τριαδος ἐδείχθη Δεῖοις τόποις, ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις, Ἀναστασία σχολάζουσα, Εὐλογεῖτε βῶσσα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ισχυροτάτοις λόγοις Χρυσόγονου, τοῦ Ἀθλοφόρου ῥωσθεῖσα, τὸ τῶν εἰδῶλων ἀνίσχυρον, κατεπάτησας θράσος, γενναίως ἀθλήσασα.

Θεοτοκίον.

Οὐκ Θεοχώρητε Κόρη, τέξῃ βρέφος τὸν Ποιητὴν τῶν αἰῶνων, καὶ ἀναλλοίωτον Κύριον, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, δι' ἄφατον ἔλεος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ, καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦντες ὑπέφαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Προεόρτιος. Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**νίας Δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν πενιχρῷ Σπηλαιῷ, ταῖς ὑψη-

» λαῖς φρεσὶ, πιστὰ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, σε-
» σαρκωμένον Λόγον, ἀπορρήτως μαθόντες ὃν
» μεγαλύνομεν.

Απίτε τοῖς ἀρχηγοῖς, Ἡρώδης ἔφη τῶν Μά-
γων, ζητήσατε τὸν παῖδα· ἐπᾶν δὲ εὔρη-
τε, τοῦτον τάχος μηνύσατέ μοι, τὸν δόλον ἐν
καρδίᾳ τεκταίνων· ἀλλ' ἠλέγχθη ὁ πλάνος, δια-
κενῆς ἀνομῶν.

Δημιουργὸς γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ
αἰώνων, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, Σοφία
πεφυκῶς, Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δι-
πλοῦν ταῖς φύσεσιν εἰδότες, τὸν Θεάνθρωπον
Κύριον μεγαλύνομεν.

Ως ἄνθρωπος ἐφάνη, οὐσίᾳ οὐ φαντασίᾳ,
οὕτω Θεὸς τῷ τρόπῳ, τῆς ἀντιδόσεως, ἡ
φύσις Σῶτερ ἦν περ προσήλειψας· διὸ τὴν ἐκ
Παρθένου, σοῦ θείαν ἐνδημίαν, τιμῶντες σὲ
μεγαλύνομεν.

Τῆς Ἁγίας. Ἰὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ιδοὺ ἐγγίζει Παρθένοσ, ἀποτεκεῖν ἐν Σπη-
λαίῳ, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός, σάρκα ἀ-
νειληφότα· ὃν ὠμολόγησε στερρόως, ἀθλοῦσα ἡ
ἐνδοξος, λαμπρότατα, Μάρτυς Ἀναστασία, καὶ
νικῶσα τὸν ἀόρατον ἐχθρόν.

Ωραιωθείσα τοῖς πόνοις, ὑπὲρ ἡλίου ἀκτι-
νας, ἔλαμψας Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, καὶ
φωτίζεις τὸν κόσμον, ἀθλων μεγάλων τῷ φωτὶ,
δαυμάτων τε χάρισιν· ἐντεῦθεν σε, πίστει Ἀ-
ναστασία, εὐφημοῦμεν μελωδίαις ἱεραῖς.

Σὲ τὴν ὠραίαν τρυγόνα, καὶ ἀηδόνα τιμίαν,
καὶ παγκαλῆ περιστερᾶν, χρυσαυγίζεσας
Μάρτυς, πτέρυγας ἔχουσαν πιστῶς, αἰεὶ μακα-
ρίζομεν, τελοῦντές σου, τὴν πανέορτον μνήμην,
ἐν ἣ λύσιν πᾶσιν αἴτησαι δεινῶν.

Ης νῦν ἐπέτυχες δόξης, ἐπιτυχεῖν ἡμᾶς
πάντας, αἰεὶ δυσώπει τὸν Χριστόν, Μάρ-
τυς Ἀναστασία, τοὺς τὴν σεπτὴν σου ἑορτὴν,
σεπτῶς ἑορτάζοντας, καὶ πίσει σου, προσκυ-
νοῦντας τὴν θήκην, τῶν λειψάνων ὡς πηγὴν
ἀγιασμοῦ.

Θεοτοκίον.

Φέροντα φύσιν βροτῆϊαν, Παρθενομῆτερ ἀ-
γία, τίκεις ἐν πόλει Βηθλεὲμ, τὸν ὑπέρ-
θεον Λόγον, καὶ γαλουχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν
τρέφοντα ἅπαντας· ὡς δὲ πύρρινος Θρόνος τοῦ-
τον φέρεις, Παναγία ἀνωτέρα Χερουβὶμ.

"Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Σκιρτήσατε τὰ ὄρη, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ εὐ-
φροσύνῃ βεναὶ περιζώσασθε· νῦν ἡ Παρ-
θένοσ ἐγγίζει, τεκεῖν τὸν Κύριον.

Ημέραν εὐφροσύνης, ἄγει σου ἡ κτίσις, Ἀ-
ναστασία τὴν μνήμην δοξαζούσα, ὄνπερ
ἐδόξασας Λόγον, οἰκείοις μέλεσιν.

Φωτὶ καθαρωτάτῳ, νῦν ἐλλαμπομένη, τοὺς
ὑμνηταῖς σου φωτίζοις τὴν ἄνωθεν, πᾶσιν
ἡμῖν προξενούσα, Μάρτυς εὐμένειαν.

Θεοτοκίον.

Φαιδρῶς πᾶσα ἡ κτίσις, νῦν ἀγαλλιάσθω.
Θεοτόκος τεκεῖν νῦν ἐπείγεται, τὸν ἐκ
Θεοῦ Θεὸν Λόγον, βροτὸν γενόμενον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ δια-
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀ-
» σωμαίοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Τοῖς μαθηταῖς συνελθόμεν.

Παρθενομάρτυς ἐνδοξε, ἀθλοφόρων τὸ κλέος,
Ἀναστασία πάνσοφε, δυσωπούσα μὴ παύ-
ση, τὸν ἐκ Παρθένοσ νῦν Κόρης, τῆς ἀγνῆς Θεο-
τόκου, τεχθῆναι προερχόμενον, ἐν Σπηλαίῳ καὶ
φάτνῃ, ἀμαρτιῶν, δοῦναι λύσιν πᾶσι τοῖς εκ-
τελοῦσι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ τιμῶ-
σί σε πόθῳ.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Τὴν ἐκ Παρθένοσ Γέννησιν, τῷ Χριστοῦ προ-
κηρύττει, ἡ φωτοφόρος μνήμη σου, Μάρ-
τυς Ἀναστασία, ἐν Βηθλεὲμ συγκαλοῦσα, Μά-
γυς μὲν ἐκ Περσίδος, σὺν δώροις· τῆς Παίμενας
δὲ, μετ' Ἀγγέλων πρὸς ὕμνον· σὺ γὰρ σαυτὴν,
ὡς χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ ὡς σμύρναν, προσ-
ῆξας τῷ Δεσπότη σου, ἐναθλοῦσα Θεόφρον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχης δ'· καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἰ' Ἀγγελικαί.

Νῦν αἱ παλαιαὶ, διαλύονται ἐμφάσεις· ἔσχεν
ἐν γαστρὶ, ἡ Παρθένοσ γὰρ καὶ λίθος, ἐξ
ὄρουσ ἀπετμήθη, καὶ ἡ ράβδος ἐβλάστησεν, ἡ
τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ δρόσος ἄρτι, ἡ τοῦ Γεδεὼν
ἐν γῆ ἐρρύη· λαοὶ κράζωμεν· Ὁ βασιλεὺς τοῦ
Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ξένου τοκετοῦ, ξένα πράγματα ὁρᾶται! πῶς
ὁ τῷ Πατρὶ, ἐν ὑψίστοις συνεδρεύων, ἐν
φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννηθεὶς ἀνακλίνεται; πῶς
ὁ ἀναφῆς ἐν τοῖς σπαργάνοις; πῶς ὁ παντα-
χοῦ ἐν τῷ Σπηλαίῳ; λαοὶ κράζωμεν· Ὁ Βασι-
λεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Οτραπουργῶν, καὶ τὴν Αἴγυπτον μαστί-
ζων, ὕων τε λαῶ, τῷ ἀγνώμονι τῷ Μάννα,
σαρκοῦται καὶ θηλαζει· καὶ παιδίον ὀρώμενος,
φεύγει τὸν διώκοντα Ἡρώδην, ὡς ἐπὶ νεφέλης

τῇ Παρθένῳ, Μητρὶ ὀχοῦμενος, ὡς Ἡσαΐας προορᾷ, ὁ θεωπτικώτατος.

Παιδίον ὁ πρῶν, Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰῶνων, τίκτεται ἐκὼν, καὶ υἱὸς ἡμῖν ἐδόθη. Ἀκούσατε τὰ Ἔθνη· Ἰσραὴλ ἐκωτίσθητι· γνῶτε καὶ ἠττάσθε· μεθ' ἡμῶν γάρ, ὃς λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει, ἐκ γῆς ἅπασαν, καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχὴν, αὐτῷ μὴ ὑπέκουσαν.

Δόξα, ὅμοιον.

Ράβδῳ σιδηρᾷ, ποιμανθήσῃ Ἰουδαίε, οἷα ἀπειθῆς, καὶ Προφήταις ἀντιπίπτων· Υἱῷ γὰρ γεννηθέντι, ὁ Πατὴρ κληρὸν δίδωσιν, Ἔθνη καὶ κατάσχεσιν γῆς πάσης· σὲ δὲ ἀπώθειται μαιφόνε· βοᾷν οὐ πείθη γάρ· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Σκίρτησον Δαυῖδ· ἐξ ὀσφύος σου Χριστὸς γάρ· χαίροις Ἰεσσαί· ἐξανθεῖ γάρ σου ἡ ρίζα· ἐκ μηροῦ σου Ἰούδα, προελεύσεται Κύριος· κατὰ Βαλαάμ ἔδεται Ἔθνη· κατὰ τὸν μέγαν Ἡσαΐαν, ἰδοὺ τέξεται, παιδίον τὸν Ἐμμανουὴλ, Παρθένος ἢ πάνσεπτος.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Προλάμπει ὁ ἀστήρ, ἤδη ἐν τῷ Σπηλαίῳ· Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων, οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, προφθάσαι εὐτρεπίσθητε.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Εγγίζει ὁ Χριστὸς· ὁ ἀστήρ προαυγάζει· τὸ οὐράνιον πλῆθος, τῆς στρατιάς προκύπτει, τῶν νοερῶν δυνάμεων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμάν ἤξει.

Χαῖρε ἡ Βηθλεεμ· ὁ ποιμαίνων ἐπέστη, τὸν Ἰσραὴλ ὁ σῶζων· οὐκέτι ἐλαχίστη, Ἰουδαία ταῖς ἀρχουσιν.

Δόξα, τῆς Ἀγίας· Ἦχος πλ. α'. Βύζαντος.

Προεόρτιος ἡμέρα σήμερον, τῆς ἐνανθρωπήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῇ τῆς πανευφήμου καὶ Μάρτυρος ἑορτῇ, συνεξέλαμψεν Ἀναστασίας· ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐν Βηθλεεμ ἐπίγεται, Βρέφος σπαργανούμενον, ἀνακλιῖναι ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, τὸν ἐλευθερώσαντα ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας κατάρας, καὶ σῶζοντα ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Μὴ στύγναζε Ἰωσήφ, καθορῶν μου τὴν νηδύν· ὄφει γὰρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ καὶ χαρήσῃ, καὶ ὡς Θεὸν προσκυνήσεις, ἡ Θεοτόκος ἔλεγε, τῷ ἑαυτῆς Μνηστῆρι, μολοῦσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν. Ταύτην ἀνυμνήσωμεν λέ-

γοντες· Χαῖρε κεχαριτωμένη, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὅρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἀγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προεόρτια Προσόμοια, Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Τοῦ Ἡσαΐου φωνὴ ἀποπληροῦται· ἰδοὺ ἡ Παρθένος γάρ, τὸν ἀπερίληπτον, περιγραφόμενον σώματι, ἐν μήτρᾳ φέρει, καὶ παραδόξως τεκεῖν ἐπείγεται. Θεόδεκτον Σπηλαίον προεутρεπίσθητι· ἡ Βηθλεεμ ἐτοιμάσθητι· ὁ Βασιλεὺς γάρ, σὲ ἠρετίσατο εἰς κατοίκησιν. Δέχου ἡ φάτνη σπαργανούμενον, βρέφος Χριστὸν λυεῖν μέλλοντα, ταῖς σειραῖς τῶν πταισμάτων, τῶν ἀνθρώπων ἀγαθότητι.

Η φωτεινὴ τε καὶ ἔμψυχος νεφέλη, τὸν ὄμβρον βαστάζουσα τὸν ἐπουράνιον, τοῦτον ἐν γῇ νῦν προέρχεται, ἐναποσταῆσαι, ὅπως ἀρδεύσῃ ταύτης τὸ πρόσωπον. Τὸ ἔαρ τῆς Χάριτος, ἡ νοητὴ χελιδὼν, ἔνδον ἐν σπλάγγνοις κατέχουσα, ἀρρήτῳ λόγῳ, ἐναποτίκτει χειμῶνα ἄθεον, διασκεδάζον. Τὸ Παλάτιον, τὸ καθαρὸν καὶ ἀμίαντον, Βασιλεῖα Σπηλαίῳ, ἐπεισάγει σωματούμενον.

Συναπεγράφῃς τοῖς δούλοις ὁ Δεσπότης, πταισμάτων χειρόγραφον, σχίσαι βουλόμενος, καὶ ἀπογράψασθαι ἅπαντας, ἐν βίβλῳ ζώντων, θανατωθέντας κλοπῇ τοῦ ὄψεως. Παρθένας δὲ φέρισε, τὸν πάντα φέροντα, σάρκα θνητὴν περικείμενον, καὶ καταλύειν, σμικρῷ Σπηλαίῳ ἐπευδοκήσαντα· ὃν γεννηθέντα, τάξεις ἀνωθεν, Ἀγγελικαὶ ἀνυμνήσουσι, μετὰ Δείων Ποιμένων, ἐκπληττόμεναι τὸ κράτος σου.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων,

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Η δεκάς ἡ θεολεκτος, καὶ λαμπρὰ ἡ δεκάπυρρος, ἡ ταῖς δειαῖς λάμπεσι καταυγάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, οἱ στύλοι οἱ ἄσειστοι, οἱ ἀστέρες οἱ φαιδροὶ, οἱ τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, ταῖς λαμπρότησι, τῶν μεγίστων ἀγῶνων ἐγκωμίαις, ἱεροῖς μεγαλοφώνως, ἀνευφημίσθωσαν σήμερον.

Εὐφημείσθω Θεόδουλος, Ζωτικός τε καὶ Πόμπιος, Βασιλείδης Εὐπορος, Ἀγαθόπους τε, καὶ Σατορνίνος Γελασίος, καὶ Δεῖος Εὐάρεστος, μεθ' ὧν Εὐνικιανός, νῦν τιμάσθωσαν ἄσμασιν· οἱ πανευδίοι, τῶν ἐν ζάλῃ λιμένες, οἱ τὴν πλάιην, στηλιτεύσαντες καὶ στέφος, νικητικὸν κομισάμενοι.

Τὰ τῆς Κρήτης βλαστήματα, Ἐκκλησίας ἐρείσματα, καὶ πιστῶν ἀμάραντα ὠραίσματα, τοῦ Παραδείσου ἠδύπνοα, τὰ ἄνθη τὰ τίμια, τὰ εὐπρόσδεκτα Χριστοῦ, καὶ τερπνότατα σφάγια, ἀναθήματα, οὐρανόυ ναοῦ τε τὴν δεκάδα, τῆς Τριάδος τὴν Ἀγίαν, τοὺς Ἀθλοφόρους ὑμνήσωμεν.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Κρήτη προεορτάζει σήμερον, τὰ Γενέθλια Χριστοῦ, ἐν τῇ μηνί τῶν Ἀθλοφόρων· διὸ εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Βηθλεέμ γῆ Ἰουδα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα, φαίδρως εὐτρέπισον τὸ Δεῖον Σπῆλαιον, ἐν ᾧ Χριστὸς σαρκὶ τίκτεται, ἐξ ἀπειράνδρου ἀγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια, Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Η ἀπειρος σοφία Θεοῦ, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὑπὲρ νοῦν, ἐκ Παρθένου, ὠκοδόμησε Χριστός, καὶ ἔρχεται ἐν φάτνῃ, ἀλόγων καὶ Σπηλαίῳ, σαρκὶ τεχθῆναι ὑπὲρ ἔννοιαν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξει.

Ωράθης τοῖς Προφήταις Χριστέ, ὡς Δέμις ἦν Δεάσασθαι, σὲ τὸν Κτίστην· ἐν ἐσχάτοις δὲ καιροῖς, τοῖς πᾶσιν ἐπεφάνης, ἀνθρώποις ἐν τῇ πόλει, τῇ Βηθλεέμ βροτὸς γενόμενος.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Διέδραμε μνηύων ἀστήρ, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης Χριστὸν, Ἀστρολόγους, ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ· καὶ Ἄγγελοι Ποιμένας, νῦν εὐαγγελιοῦνται· μεθ' ὧν συνδραίμωμεν Δεόφρονες (*).

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἦχος γ'.

Προεόρτιος σήμερον, ἡ τῶν Μαρτύρων ἐπέστη ἑορτή, τὴν Γενέθλιον ἡμῖν, προὔπογραφέουσα ἡμέραν· τὸν ἐξ Ἥλιου Ἥλιον, τὸν

(*) Τὰ ἀνωτέρω τρία Προσόμοια Ποίημα εἰσὶν ἀναμφισβότως Ἰωσήφ τοῦ Ἑμνογράφου, ἄτινα μετ' ἄλλων τινῶν, (μῆτε ἐνταῦθα ὁμῶς, μῆτε ἐν τῷ χειρογράφῳ εὐρισκομένων) ἔφερον ὁμοῦ ἀκροστιχίδα, Ὡ δ ἡ Ἰ ω σ ἡ φ, ἢ ἀπλῶς μόνου Ἰ ω σ ἡ φ· καθότι τοῦ αὐτοῦ Ἑμνοδοῦ εὐρίσκονται παρόμοια εἰς τὰ Προεόρτια τῶν Θεοφανείων, καὶ ὅρα ἐν τοῖς Ἀποστιχοῖς τοῦ Ἐσπερινοῦ, Ἰανουαρίῳ γ'.

ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν ἐπιφανέντα, σαρκὶ ἀνακηρύττουσα. Δεκάς Μαρτύρων ἐν Κρήτῃ, στεφρῶς ἀθλήσασα, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἐξ οὐρανοῦ ἐδέξαντο· πρὸς οὓς βοήσωμεν· Χορὸς ἀγιόλεκτος ἱκετεύσατε Χριστὸν, Ἄγιοι Μάρτυρες, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μηνίην ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Εὐτρέπιζου Βηθλεέμ, ἠνοικταὶ γὰρ ἡ Ἐδέμ· ἔτοιμάζου Ἐφραθᾶ, ἀνανεοῦται γὰρ ὁ Ἀδάμ, καὶ ἡ Εὐὰ σὺν αὐτῷ· ἡ κατάρα γὰρ λελυται· ἡ σωτηρία ἐν κόσμῳ ἐξήνθησε· καὶ ψυχαὶ τῶν Δικαίων εὐτρέπιζονται, ὡς προῖκα δωροφορίας, ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσάγουσαι, σωτηρίαν ψυχῆς, καὶ ἀφθαρσίαν κομιζόμεναι. Ἴδου γὰρ ἐν φάτνῃ ἀνακείμενος, προτρέπει ὑμνωδίαν πνευματικὴν ἐπιτελέσαι, τοὺς βοῶντας ἀπαύστως. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν ἐξανθήσασαν ἄνθη τὰ τίμια, τοὺς μαργαρίτας τοῦ Χριστοῦ, Μαρτύρων τοὺς ἀκρέμονας. Δέκα γὰρ ὑπάρχοντες ἀριθμῷ οἱ μακάριοι, δύναμιν μυριοπλόν τῶν δαιμόνων κατήσχυναν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξαντο, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Καὶ νῦν, τὸ Προεόρτιον πάλιν.

Ἐν τοῖς ἀποδειπνοῖς ψάλλομεν τὸ Τριῶδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Προσάββατόν τε.

ᾠδὴ ε'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν,
» σεαυτὸν τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως,
» καὶ δούλη μορφήν, ἐκ Παρθένου φορέσαντα.
» Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου
» μοι φιλάνθρωπε.

Ρύφθεντες φρένας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου μεθέξει, φρικτῆς οἰκονομίας, σῶμα καὶ ψυχὴν, Βηθλεέμ πρὸς τὴν πόλιν ἀνέλθωμεν, τὸν Δεσπότην τικτόμενον ὀψόμενοι.

Οράτε φίλοι, μάτην μὴ θροεῖσθε· ὁ γὰρ ἄφρων Ἡρώδης, θρασύνεται τὸν Κτίστην κτεῖναι τεχθέντα· ἀλλ' αὐτὸς ὡς ζωῆς καὶ θανάτου κρατῶν, ζῆ καὶ σώζει, τὸν κόσμον ὡς φιλάνθρωπος.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» Στήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες Δεῖοι πα-
» ρεδειγματίσαν· κατὰ Χριστοῦ δὲ φρυατ-
» τόμενος, Ἡρώδης θρασύνεται, βουλευέται
» κενὰ, κτεῖναι μελετᾷ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα

» παλάμη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα
» εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απὸ βλεφάρων ῥαθυμίας, ὕπνον πάντα πι-
στοὶ τινάζωμεν· ἐν προσευχῇ δὲ γρηγο-
ρῶμεν, πειρασμοὺς ἀποτρέποντες τοὺς ἐκ τοῦ
πονηροῦ, καὶ σὺν Ποιμέσι, δεαταὶ τῆς δόξης
δειχθῶμεν, Χριστοῦ τεχθέντος· ὃν ὑμνεῖ δοξά-
ζουσα πᾶσα ἡ κτίσις.

Βέβηλον ἔπος ἐκ χειλέων, προιέναι πιστοὶ κω-
λύσωμεν, λόγους εὐφήμους μελετήσαντες.
Χριστῷ δὲ προσάξωμεν, τῷ λύσαντι ἡμᾶς τῆς
αἰλογίας, ἐν ἀλόγων κειμένῳ φάτῃ· ὃν πᾶσα
κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθος σοφίας, καὶ τῆς γνώσεως τοῦ Κτι-
στού, τίς ἐρευνήσει βροτῶν; Θεοῦ κριμά-
των τίς τὴν ἄβυσσον, σοφὸς καταλήψεται; δι-
ὧν τοὺς οὐρανοὺς κλίνας, τοῖς βροτοῖς σαρκο-
φόρος συνανεστράφη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ,
δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απαγορεύειν σαρκικῶν παθῶν, καὶ κόσμου
τερπνῶν σπουδάσωμεν· πνευματικῶν δὲ
ἀντισχώμεθα, φροντίδων θεόφρονες, ἀξίως ἐαυ-
τοὺς τῷ τικτομένῳ, παριστῶντες ἐξ ἔργων Δεσ-
πότη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς
τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ.

Ολέθριον δόγμα τοῦ δυσμενοῦς, συνταρατ-
τομένου, τῇ Γεννήσει τοῦ Ἰησοῦ, Νηπίων
ἀκάκων, ἀπειργάσατο φόνον· ἡμεῖς δὲ τὸν τε-
χθέντα, πιστοὶ τιμήσωμεν.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως ἀδικῶν, καὶ θε-
σμούς τοὺς θεῖους, ἀθετῶν Ἡρώδης δεινός,
μητέρας ἀνόμωσ, ἠτέκνωσε καὶ βρέφη, ἀνεῖλεν
ἀναιτίως, διὰ τὴν πάντων Ζωὴν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἠνοικταὶ τῆς Ἐδέμ, πύλη τι-
κτομένου, ἐν Σπηλαίῳ τοῦ Λυτρωτοῦ·
πηγὴ τε διψῶσιν, ἀθανασίας βλυζει, ὁ Κύριος
τῆς δόξης· ὃν μεγαλύνομεν.

Εκύκλουσ ὡς Θρόνον χερουβικόν, Ἄγγελοι
τὴν φάτῃν· τὸ γὰρ Σπήλαιον οὐρανόν,
εἰρῶν κειμένου, ἐν αὐτῷ τοῦ Δεσπότη, καὶ,
Δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ ἐκραυγάζον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου τὰ πρὸς ὑπάντησιν, τῆς
Παρθένου Μαρίας καὶ Θεομήτορος· ἰδοὺ

γὰρ ἔρχεται πρὸς σέ, ἔμβρυον φέρουσα, τὸν
συνάναρχον Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι αἰεὶ, Χρι-
στὸν, ὃν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, γεννήσει καὶ μετὰ
τόκον, αἰεὶ Παρθένος ὀφθήσεται.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος πλ. β'. Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Εκ τῆς Περσίδος Βασιλεῖς, χρυσὸν σμύρ-
ναν καὶ λίβανον, τῷ κυθέντι Βασιλεῖ,
καὶ Θεῷ προσῆξαν πάλαι· ἡμεῖς δὲ νῦν προεορ-
τάζοντες αὐτοῦ τὴν Γέννησιν, εὐσεβοφρόνως ἐκ
ψυχῆς, πίστιν ἐλπίδα ἀγάπην, προσφέρωμεν
αὐτῷ, τὴν Παρθένον ὑμνοῦντες.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, κατὰ Ἄλ-
φάβητον.

Ἰβήμα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**τρίπτον ἀσυνήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν
» ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραὴλ·
» τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Αναρχὸς ὧν τῇ φύσει, ἀρχὴν ὁ πρὸ αἰῶνων
λαμβάνει Λόγος, ἐν Βηθλεὲμ τικτόμενος
σαρκί· τούτου τὰ Γενέθλια προεορτάσωμεν.

Βλέψωμεν διανοίας, τοῖς ὄμμασι πρὸς πό-
λιν τῆς Ἰουδαίας, πορευομένην τέξαι τὴν
Ἀγνὴν· ἧς τὸν τόκον πόρρωθεν Ἄστηρ ἐμή-
νυσεν.

Γόντες σε Βασιλεῖα, ἐν γῆ ἀποτικτόμενον ἐκ
Παρθένου, οἱ Βασιλεῖς Περσῶν Λόγε Θεοῦ,
μετὰ δῶρων σπεύδουσι τοῦ προσκυνῆσαί σε.

Ἔτερος Κανὼν Προεόρτιος.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Παρθενικῆς ἐκ Νεφέλης μέγας ἡμῖν, ἀνα-
τέλλει Ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ φωτισμὸς· οἱ ἐν
σκοτῆι ἄσωμεν αὐτῷ, αὐγαζόμενοι παιδρῶς
ταῖς τούτου λάμπεσιν.

Ητῶν Ἐθνῶν προσδοκία, ὁ Βασιλεὺς, τῆς
εἰρήνης ἔρχεται, τὸν πολέμον ἐλεῖν. Ὑ-
παντῆσαι σπεύσωμεν αὐτῷ, τικτομένῳ Βηθλεὲμ
εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Προφητικαὶ περαιοῦνται θεῖαι φωναί, τὴν
προφητικὴν ἀνάδειξιν, προσημαίνουσαι Χρι-
στοῦ· ἡ Ἀμναὶς ἐγγίζει γὰρ τεκεῖν, τὸν Ἀμνὸν
καὶ Λυτρωτὴν, καὶ πάντων Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀγνὴν τοῦ Δεσπότη Περιστερῆν,
τὴν σεμνὴν καὶ ἄμωμον, καὶ καλὴν ἐν
γυναικῶν, ὡς τῶν ὄλων τέξασαν Θεόν, μακαρί-
ζομεν πιστῶς, Θεομακάριστε.

Κανὼν τῶν Ἁγίων.

ᾠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Αᾠσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ συνάφαντι τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, τῇ ἀμωμήτῳ πίστει, καὶ τούτους ὀπλίσαντι, ἐν μιᾷ τῇ ἐλπίδι, κατὰ τοῦ ἀρχεκαίου ἐχθροῦ, καὶ τῷ συνδέσμῳ πάντας αὐτοὺς, τῆς ἀγάπης ἐνώσαντι.

Οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ὡς ἐξ Ἐώας λάμπαντες, τὸν τοῦ ἀστέρος δρόμον, πιστῶς προηγέσαντο, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, ἑορτὴν προεισόδιον, τὴν μνήμην τῆς αὐτῶν τελευτῆς, φαιδρῶς προσενέγκαντες.

Οἱ ἐκ Περσίδος Μάγοι, ἐν Βηθλεὲμ τεχθέντι, δῶρα Χριστῷ προσήγαγον· νῦν δὲ οἱ Ἀθλοφόροι, ὡς σμύρναν τὰ αἵματα, ὡς χρυσὸν δὲ τὴν πίστιν, ὡς λίβανον τὰ πνεύματα, θυσίαν προσέορτιον, τῷ τεχθέντι προσήνεγκαν.

Τῇ Θεοδούλου πίστει, καὶ Ζωτικῆς ἀγάπῃ, συνεκράθη Πόμπιος, καὶ Σατορνίνος ἄμα, καὶ συνεστεφάνωται Εὐπόρος, Ἀγαθόπου, Γελάσιος, Εὐάρεστος καὶ Εὐνικιανός, σὺν αὐτοῖς καὶ Βασιλείδης ὁ σύναθλος. *Τριαδικόν.*

Ἡ ὑπὲρ νοῦν οὐσία, καὶ ἀμέριστος τρισὶν Ὑποστάσεσι, διαιρετῶς ὑμνεῖται, μιᾷ δὲ Θεότητι, ἀπλῶς ἀδιαίρετος. Τριάς γάρ ἡ αὐτὴ καὶ Μονάς, ἀπλῆ καὶ ἀδιαίρετος, ἐστὶ καὶ ὀνομάζεται. *Θεοτοκίον.*

Ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, καὶ τὴν Ἐδέμ ἀνοίγει, ὁ ἐκ Παρθένου Κύριος, τεχθεὶς ἀνερμηνεύτως. Φάτνη ἐτοιμαίεται, καὶ Σπηλαίον τῷ Κτίστη. Μάγοι εὐτρεπιζοῦσι τὰ δῶρα, τῷ Δεσπότῃ Θεῷ, καὶ Ἀστὴρ προκηρύττει τὸ φῶς.

Προεόρτιος. ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον συνετρίβη δυναστῶν, τῷ κράτει σε
» **Χ**ριστέ, καὶ δύναμιν ἀσθενεῖς, σὲ πε-
» ριεζώσαντο.

Δεῦτε διανοίᾳ καθαρᾷ, ἠγήσωμεν φαιδρῶς, τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ, νῦν τὰ Προεόρτια.

Ἐρρηκα καταλύσαι ἐν σμικρῷ, Σπηλαίῳ Βασιλεῦ, πλουτίζων με Ἰησοῦ, τῇ πολλῇ πτωχείᾳ σου.

Ζόφου ἐξαιρέμενος ἡμᾶς, κακίας ὁ Χριστὸς, προέρχεται σαρκί, τεχθῆναι ὡς ἄνθρωπος. Ἐτερός. Οὐκ ἐστὶν Ἅγιος ὡς σύ.

Ολόγω τείνας οὐρανόν, ὑπεισέρχη Σπηλαίῳ, καὶ ἀλόγων ἐν φάτνῃ, ἀνακέκλισαι Χριστέ, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, διὰ σπλάγγνα, δέλων ἐκλυτρώσασθαι.

Βοᾷ Προφήτης ἐμφανῶς· Ὁ Θεὸς ἡμῶν οὐ-
τος, λογισθήσεται οὐδεὶς, ἕτερός τις πρὸς

αὐτόν, ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδόν, ἐπιστήμης, τοῖς βροτοῖς ἐνούμενος.

Οὐ φέρει βλέπειν Χερουβίμ· καὶ πῶς φέρει σε φάτνη, τὸ ἀχώρητον φύσει, διὰ ἔλεος πολὺ, τικτόμενον δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου, Κύριε φιλάνθρωπε; *Θεοτοκίον.*

Προεῖδεν Ὅρος σε ποτὲ, Δακητὴ ὁ Προφήτης, ἐξ οὗ λίθος ἐτμήθη, Θεοτόκε ταῖς βωμοὺς, λεπτύνας καὶ καθελῶν, τῶν εἰδώλων, Πάναγνε Θεόνυμφε.

Τῶν Ἁγίων. Ἐστερωθὴ ἡ καρδιά μου.

Αθλητικὸν παγκράτιον οἱ γενναῖοι, τοῦ Χριστοῦ διήνυσαν Ἀθλοφόροι, τῶν διωκτῶν τὴν ἀπόνοικαν καταπαλαίσαντες.

Οἱ νοεροὶ φωτῆρες, τῆς Ἐκκλησίας, λογικὰς ἀστράπτοντες λαμπηδόνας, τὴν ἀβλεψίαν φωτίζουσι τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Οστερωσας Κύριε τοὺς Ἁγίους, ἐνεγκεῖν ἀφόβως ταῖς ἀληθδόνας, ῥύσαι κινδύνων καὶ θλίψεων τῆς ὑμνῶντάς σε. *Τριαδικόν.*

Σεραφικῶς ὑμνήσωμεν τὴν Τριάδα, σὺν Ἁγγελίοις κράζοντες ἀσιγήτως Ἄγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ἡ Τριάς καὶ Μονάς ὁ Θεός.

Θεοτοκίον.

Τῶν τῆς Τριάδος ἕνα ἐν τῇ γαστρὶ σου, δεξαμένη Ἀχραντε Θεοτόκε, ἀνερμηνεύτως ἐκύησας, ὡς οἶδε μόνος αὐτός.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ἐ**στερωθὴ ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὰ στόμα μου.
Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῆς Κρήτης οἱ λαμπροὶ, καὶ σεπτοὶ πολιοῦχοι, ἀθλήσαντες στερόδως, ἐτροπώταντο πίστει, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχεκακόν, καὶ νομίμως ἐστέφθησαν. Τούτων σήμερον, τὴν αἰξέπαινον μνήμην, ἑορτάζοντες, μεγαλοφώνως τὸν πάντων, δοξαζόμεν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁμοιον.

Αγάλλου ἡ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπιζοῦ· ὁ πάντων συνοχεὺς, τὸν ἀστέρα προπέμφας, ἐμήνυσε τὴν ἀμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τικτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Προεόρτιος. ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**μῶς σε, ἀκοῆ γὰρ Κύριε εἰσακούσασθαι καὶ
» ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἤπεις γὰρ, ἐμὲ ζητῶν
» τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν πολλὴν σου συγκα-
» τάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξαζῶ Πολυέλεε.

Η Κτίσις ἐφραγέσθω ἅπασα· ὁ γὰρ Κτίστης ἰδοὺ γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ νήπιος, ὀρώμενος ὁ πρὸ αἰῶνων σαρκί, καὶ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται, σειρᾶς πταισμάτων, λύων ὡς φιλάνθρωπος.

Θαμβεῖται ἐννοῶν πᾶς ἄνθρωπος, πῶς ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει, πτωχεῦσαι νῦν ἔρχεται, καὶ καταλῦσαι ἐν Σπηλαίῳ, ἡμᾶς τοὺς κλοπῇ δεινῶς πτωχεύσαντας, καταπλουτίσαι δέλων ἀγαθότητι.

Γλυῖ ἐμπαγένας Κύριε, ἀμαρτίας κακοφροσύνη, ἠλέησας, ὦκτειρας, καὶ ἐπεσκέψω, καὶ εἰσέδους Ἀγνῆς, Παναγίας μήτραν Ἁγίε, ἥτις σε ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν ἔρχεται.

Θεοτοκίον.

Κατάρας παλαιᾶς λυτρούμενος, τὸ ἀνθρώπινον ὁ Δεσπότης, ἐκ σοῦ σαρκί τίκτεται, Πανάχραντε εὐλογημένη· διὸ ἐν αἰνέσει σε δοξάζομεν, δόξαν ἡμῶν, καὶ καύχημα τυγχάνουσαν.

Τῶν Ἀγίων. Χριστός μου δύναμις.

Γδοὺ ἀνέτειλε, τὸ ἄστρον πόρρωθεν, ὃ προήγελται παλαι ἐξ Ἰακώβ· ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ ἀπερίληπτος Θεός, καὶ ὁράται σπαργανούμενος.

Ο πάντων Κύριος, ἡ ἀποκύτρωσις, ὁραθῆσεται βρέφος, Παρθενκοῖς, κόλποις καδεζόμενος, ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς, ὡς Υἱὸς ἀναπαυόμενος.

Ε δὲμ κλεσθεῖσά μοι, κλαπέντι βρώσει ποτέ, διανοίχθητι· νῦν γὰρ ἐν Βηθλεὲμ, τίκτεται φορέσας με, ὃ ἀφορίσας με τῆς σῆς, ἀνωδύνου ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Προφήτης Πνεύματι, προεθεάσατο, Ἄββακούμ σε Παρθένε, Ὄρος Θεοῦ, ἀρταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν, ὃ φωτίζων ταῖς ψυχᾶς ἡμῶν.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Προεόρτιος, τῶν Μαρτύρων ἐπέστη μνήμη, τὴν Γενέθλιον προγράψασα, ἑορτὴν τῆ Σωτῆρος.

Τὰ προαύλια, τῆς τοῦ Σωτῆρος ἐπιφανείας, τῶν Μαρτύρων ἡ ἐτήσιος, προανέωξε μνήμη.

Η δεκάπυρσος, τῶν Ἀθλοφόρων λαμπᾶς ἀνήφθη, τὸν ἀστέρα προμηνύουσα, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος.

Υπερόβρυζοι, ἐν τῇ χωνείᾳ, τῶν ἀλγηδόνων ἀνεδείχθησαν οἱ Ἅγιοι, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Ἀχραντε, εὐλογημένη Ἀγνή Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

Ο ἀνθραξ τῷ Ἡσαΐα προσφθεῖς, Ἥλιος παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀνέτειλε, ταῖς ἐν σκότει πεπλανημένοις, Θεογνωσίας φωτισμὸν δωρούμενος.

Λυτροῦσαι τῶν ἀμετρήτων με κακῶν Κύριε, ὑπερβαλῆ ὡς ἀγαθὸς χρηστότητας, ἐν Σπηλαίῳ ἐκ τῆς Παρθένου ἐν Βηθλεὲμ, ἀποτεχθεῖς ὡς ἄνθρωπος.

Μετὰ σαρκὸς νῦν προελθὼν ὁ Κύριος, δι' εὐσπλαγγνίαν τοὺς βροτοὺς ρυσάμενος, δυναστείας τοῦ ἀρχεκαίκου, εἰς οὐρανὸς ἀναγαγὼν ἐθέωσεν.

Νῦν ἦκει ἐν ἀλλοτρίῳ, ὁ Χριστὸς σῶματι, ἐν τοῖς ἰδίαις· ξενωθῶμεν ἅπαντες, τῶν ἀτίμων παθῶν, καὶ τοῦτον δεζώμεθα, σαρκί τικτόμενον.

Ἔτερος. Τῷ Δεῖῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Τοῦ Ἐφραθᾶ οἶκος Βηθλεὲμ, Ἀρχῶν ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ, ἐν Ἰσραὴλ προσκαλούμενος, Ἐθνη ἀπωσμένα, ὡς προηγόρευσεν, ἐν Πνεύματι Μιχαίας, καταυγαζόμενος.

Ποιμᾶναι ποιμνιον ἑαυτοῦ, μόνος ἐν ἰσχυρῷ Ἰησοῦς, ἐκ τῆς Παρθένου τεχθήσεται· ἀκρῶν ἕως γῆς δὲ μεγαλυνθήσεται, Προφήτης Σαηγόρος, παλαι προήγγειλεν.

Θεὸς ἀνθρώποις ὁμοιωθεῖς, πτωχεύει σαρκί, ἵνα ἡμᾶς, καταπλουτίσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται ὁ ἀχώρητος· τοῦτον εὐδέϊα γνώμη ὑποδεξώμεθα.

Θεοτοκίον.

Ρομφαῖαι πᾶσαι τοῦ δυσμενοῦς, ἀχραντε πανάμωμε Ἀγνή, ὄντως εἰς τέλος ἐξέλιπον· Σὺ γὰρ τὸν ἀπάντων Θεὸν ἐκύησας, τὸν λόγῳ καθελόντα τοῦτου τὸ φρύαγμα.

Τῶν Ἀγίων. Ἐπὶ σὴν εἰρήνην.

Τὸν ἐξ Ἥλιου Ἥλιον, Χριστὸν οἱ Μάρτυρες, ἐκ τῆς Παρθένου ἡμῖν ἐπιφανέντα σαρκί, κηρύττουσι τῷ κόσμῳ, τῇ ἀθλήσει τῆς σεπτῆς ὁμολογίας αὐτῶν.

Τίτου καὶ Κάρπου κλήματα, ὠφθητε Μάρτυρες, ὡς ἐκ τῆς Παύλου φυτείας ἀναθάλλοντες, καρποὺς ὁμολογίας, ἐκ χειλέων τῷ Χριστῷ προσενέγκαντες.

Οἱ τῆς εἰρήνης τρόφιμοι, καὶ πολέμιων ἐχθροὶ, ταῖς ἱεσῖαις ὑμῶν, Ἅγιοι Μάρτυρες, πρεσβεύσατε εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴν δοθῆναι πᾶσιν ἡμῖν.

Νυκτομαχοῦσης Ἅγιοι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὡς φαινοὶ τοῖς ἐν γῆ, φωστῆρες

ᾠφθητε, τὴν νύκτα τῆς ἀγνοίας, ἀπελαύνοντες τῇ αἴγλῃ τῶν θαυμαμάτων ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Εν Βηθλεὲμ ἀνέτειλε, Χριστὸς ἡ πάντων αὐγὴ, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρὸς, λάμψας τῷ κόσμῳ τὸ φῶς· καὶ ὡσπερ ἐν ἡμέρᾳ, καταλάμπει τοῖς πιστοῖς, ὡς τοῖς Μάγοις ἀστήρ.

Προεόρτιος. Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» Πρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωῆς ἐβόησε·
» Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ἄδου δέομαι· ἵνα ὡς Λυτρωτῆ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Ενιζοῦσθε τὴν ἀκοὴν τῶν πραγμάτων τὸ μέγεθος, πῶς ὁ ἀχώρητος, χωρηθεὶς ἐν μήτρᾳ ἔρχεται, τεχθῆναι δι' ἡμᾶς, ἐκ Μητρὸς νεανίδος, οὗ τὸν τόκον ἀνύμνησαν Ἄγγελοι.

Ο ἥλιος, φωτεινὴ ἐν Νεφέλῃ κρυπτόμενος, τεχθῆναι ἔρχεται, ἐν Σπηλαίῳ φανερούμενος· ἀστήρ γὰρ φαινὸς, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, Βασιλεῖς ἐκ Περσίδος συνήγαγεν.

Πῶς δέξεται, Βασιλεῦ σε σμικρότατον Σπηλαίον, γνώμη πτωχεύσαντα, τὸν πλουτίζοντα τὰ σύμπαντα; πῶς βλέπει σε βροτῶν, φύσις σωματούμενον; Προσκυνούμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ἔτερος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ιδοὺ εἰς τὰ ἴδια, παραγίνεται Χριστὸς· οἰκειωθῶμεν χάριτι, δι' ἀρετῶν ἐνθέων αὐτῷ πιστοί· καὶ τοῦτον δεξώμεθα, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ φωτιζόμενοι.

Η ῥίζα ἐβλάστησεν, Ἰεσσαὶ καὶ ἐξ αὐτῆς, ὁ προελθὼν Θεὸς ἡμῶν, ἐλπίς ἐθνῶν, ἀκἀπαυσις καὶ τιμὴ, ὡς πάλαι προέφησεν, Ἡσαΐας ἐνθέως φωτιζόμενος.

Σειραὶ διαλύων μου, τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν, ἐγκατελίθησθε σπάργαν· καταπλουτίζων δέ με τὸν χαλεπῶς, κακίᾳ πτωχεύσαντα, Ἰησοῦ μου πτωχεύεις σωματούμενος.

Θεοτοκίον.

Χειμάζει κλυδώνιον, ἐναντίων λογισμῶν, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἐπιβουλαῖς· φιλάγαθε Δέσποινα, καταπραΰνον τοῦτο μεσιτείαις σου.

Ἰῶν Ἁγίων. Τοῦς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

Μάγοι τὰ δῶρά σοι προσῆγον· οἱ δὲ Μάρτυρες τὰ αἵματα, τῷ γεννηθέντι ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου ἐν τῇ πόλει Δαυὶδ, καὶ πάσχοντες ἐβόων· Σῶσον Σωτῆρ, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρός τὸν Προφήτην.

Κυμαινομένης ὡς θαλάσσης, κατὰ τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ, τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχ-

θροῦ, ὡς φιλεύδιοι λιμένες αὐτῇ, ἐπέστησαν ἀθρόως οἱ Ἀθηταί, ὡς νοῦν τὴν πίστιν αὐτῶν συναιροῦντες.

Η Θεοδούλου παρρησία, τὴν ὁμόζηλον ἀνδρείαν, τῶν συνομίλων Ἀθητῶν, στερεώτεραν ἀπειργάσατο· διὸ καὶ ἀνεβόων· Σῶσον Σωτῆρ, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρός τὸν Προφήτην. Θεοτοκίον.

Εν Βηθλεὲμ ἀστήρ ἐφάνη, ὀδηγῶν τοὺς ἐκ Περσίδος, δῶρα κομίζοντας Χριστῷ, τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου Μητρὸς· αὐτῷ πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ προσκυνεῖ καὶ ὡς Θεόν, ἀνυμνεῖ καὶ δοξάζει. Ὁ Εἰρμός.

» Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων, καταντήσαντας Φιλάνθρωπε, καὶ τρικυμίας πειρασμῶν, ἀπολέσθαι κινδυνεύοντας, βοῶντας μὴ παρίδης· Σῶσον Σωτῆρ, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρός τὸν Προφήτην.

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εωσφόρος ἔλαμψεν, ἡ τῶν Μαρτύρων, σεβασμία ἀθλήσις προκαταυγαζούσα ἡμῖν, τὸν ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενον, ὃν ἡ Παρθένος, ἀσπόρως ἐκύησεν. Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν Σπηλαίῳ δι' ἡμᾶς, τεχθέντα ἐκ Παρθένου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ποθοῦντες οἱ ὀπλίται, χορείαν ἠγείραν φαιδράν κατὰ τοῦ Βελιάρ· καὶ νικήσαντες σαφῶς, εἰς γῆν αὐτὸν κατέρροαξαν, ἄμετρα πάλαι τοῦτον καυχώμενον· ὅθεν δαδουχοῦσι τοῖς ἐν σκότει, ὡς φωστῆρες ὑπάρχοντες τῷ νοητῷ Ἠλίῳ· ἀστήρ μὲν γὰρ τὸ πρὶν τοῖς Μάγοις ἐπέστη, ὀδηγῶν ἐν Βηθλεὲμ, πόλει Ἰουδα· οὗτοι δὲ ἡμῖν κηρύττουσιν ἐν βασιάναις, ὃν ἡ Παρθένος ἀσπόρως ἐκύησεν.

Συναξάριον.

Ἐν ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων, τῶν ἐν Κρήτῃ μαρτυρησάντων. Στίχοι.

Ἐν ποιμενάρχου θρέμματα Χριστοῦ δέκα, Ἐσηλάθη τμηθέντα μάνδρα Μαρτύρων.

Ἐκάδι τῇ τριτάτῃ δέκα ἐν Κρήτῃ τάμον ἄνδρας.

Οἱ τοὶ ἠθλησαν ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως, ἐν τῇ Νήσῳ τῆς Κρήτης, οὐκ ἐκ μιᾶς πόλεως ὄντες, ἀλλ' ἐκ διαφόρων τῆς χώρας μερῶν· ἀπὸ γὰρ μητροπόλεως Γορτύνης πέντε, Θεόδουλος, Σατορνίνος, Εὐπόρος, Γελάσιος, καὶ Εὐνικιανός· ἀπὸ δὲ Κυρσοῦ, Ζωτικῆς· ἀπὸ δὲ τοῦ Ἐπινείου Πανόρμου, Ἀγαθόπου· ἐκ δὲ Κυθωνίας, Βασιλείδης· καὶ ἀπὸ τοῦ Ἡρακλείου, Εὐάρεστός τε καὶ Πόμπιος. Οὗτοι παρὰ τῶν ἀπίστων τῷ τῆς Νήσου Ἀρχοντι παρε-

δέθησαν· ὁ δὲ τῷ δημίῳ ἐπέτρεψε κατὰ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων περιάγειν αὐτούς, καὶ μὴ θύοντας, παντοίως αἰκίζεσθαι.

Ἐπεὶ δὲ τριάκοντα ἡμέρας ὑπὸ τῶν ἀτάκτων ὑβρισῶν ἐλαυνόμενοι, καὶ παιζόμενοι, καὶ κατὰ γῆς ἐν κοπρίαις ἐλκόμενοι, ὕστερον, προκαθίσαντος τοῦ δικαστοῦ, ὡς ἀνένδοτον εἶχον τὸ φρόνημα, καὶ τει τυπτόμενοι, καὶ λιθολευστούμενοι, καὶ κολαφιζόμενοι, καὶ ἐμπυτόμενοι, ἀσφαλῶς ἐμμένοντες ἦσαν εἰς τὸ φρόνημα, στρεβλωθέντες, καὶ δειναῖς ἐτέραις βασάνοις ἐξισταθέντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Συναξίς ἐν τῷ Μαρτυρείῳ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, πλησίον τῶν Πλακιδίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Νεοκαισαρείας, ἐνὸς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ Ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίαις Πατῆρ ἡμῶν Παῦλος περιβόητος ταῖς ἀρεταῖς γέγονεν, ὡς τε καὶ εἰς τὰς ἀκοαῖς φθάσαι Λικινίου, τοῦ ἐν Νικομηδείᾳ βασιλεύοντος, τὰ κατ' αὐτόν. Καὶ ἐπεὶ ἐπέστησαν οἱ ἀποσταλέντες παραστῆσαι τὸν Ἅγιον τῷ τοῦ Βασιλέως βήματι, πρῶτον μὲν ἀπειλαῖς ἐπειρῶντο αὐτὸν καταπτῆσαι, ἔπειτα δὲ καὶ ποιναῖς. Ὡς δὲ καὶ τύπτειν ἤρξαντο, ἐξεπλάγησαν ἅπαντες ἐπὶ τῇ ἀνυπερβλήτῳ τούτου ὑπομονῇ· ὅθεν καὶ μάζης σιδηρᾶς ἐκπυρωθείσης, λαβῶν ὁ χαλκεὺς, ἐνέθηκε τῇ παλάμῃ τοῦ Ἁγίου· καὶ ἄνω ταύτης τὴν ἐτέραν αὐτοῦ παλάμην· καὶ σφίγγας αὐτὰς, κατέδησεν, ἕως εὖ σίδηρος ἐφυγράνθη. Τούτου δὲ γενομένου, τὰ κινητικὰ τῶν ἄρθρων νεῦρα συσταλύντα, ἔμειναν νεκρά καὶ ἀκίνητα. Τότε περιόρισαντες, ἀπήγαγον εἰς τὸ παρά τὰς ὄχθας τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ Φρούριον, κατάκλειστον πεποιηκότες.

Ἐλθόντος δὲ τοῦ μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀπὸ Ρώμης εἰς τὸ Βυζάντιον, πάντες οἱ ἐν ἐξορίαις καὶ φυλακαῖς ἀπελύοντο, καὶ τὰ ἴδια ἕκαστος ἀπελάμβανε· τότε καὶ οὗτος ἀπολυθεὶς, κατέλαβε τὸν θρόνον αὐτοῦ, διαλάμπων ὡς καὶ πρότερον.

Συνῆλθε δὲ καὶ οὗτος μετὰ τῶν Ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ Πατέρων, εἰς ὧν καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτῶν ἐν τῇ κατὰ Νικαίαν πρώτῃ Συνόδῳ, πάντων τὰ τοῦ Χριστοῦ στίγματα ἐν τοῖς σώμασι βασταζόντων, καὶ τούτοις ὠραϊζομένων, καὶ ὑποδεικνυόντων ἀλλήλοις, ὁ μὲν, χεῖρα κικομμένην, ὁ δὲ, ὦτα, ἄλλος δὲ, ῥίνα, ἕτερος, ὀφθαλμὸν, ἄλλος ἄλλο ἀφηρημένον μέλος· οἱ δὲ, τηλώματα βουνεύρων, ἢ ῥοπαλῶν, καὶ συνθλάσματα, καὶ καυτῆρας τινὰς τοῦ σώματος, ὡς βασανιζόμενοι ὑπὲρ Χριστοῦ ὑπέστησαν. Τότε καὶ ὁ μακάριος οὗτος Παῦλος οὐκ ἄμειρος τούτων ἐτύγγανεν· εἶχε γὰρ καὶ αὐτὸς ῥοπαλῶν συνθλάσματα, καὶ τὰς ἀγίας χεῖρας σιδηροκαύστους καὶ ἀνεργήτους.

Ἐπειδὴ δὲ ἅπαντες διὰ τὸν δυσσεβῆ Ἄρειον συνηθροίσθησαν, θεῖα ψήφῳ τούτου καταβαλόντες καὶ ἀναθεματίσαντες, συνῆλθον μετὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ Βυζάντιον. Ὁ δὲ μακάριος Βασιλεὺς Κωνσταντίνος, ἰδίαις χεραῖς κρατῶν τὰς χεῖρας τούτου τοῦ μακαρίου Παύλου, καὶ καταφιλῶν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐπιτιθεῖς, καὶ τοῖς λοιποῖς μέλεσιν, ἐπεφώνει· Τὰς διὰ Χριστόν μου χεῖρας νεκρὰς καὶ ἀκινήτους γεγυῖαι, κατασπάζεσθαι εὖ κορέννυμαι. Εἶθ' οὕτω τὸν θρόνον αὐτοῦ καταλαβὼν ὁ μακάριος οὗτος, καὶ χρόνους τινὰς ἐκείσε διατρίψας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ Ἐγκαινία τῆς Ἁγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἐγκαινίῳις καλοῖς σε τοῖς ἐγκωμίοις,

Τιμῶ καλῶν καλλιστε γῆς Ναῶν ὄλων.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ρ**ήτορες, ἀνεδείχθησαν Παῖδες, φιλοσοφώ-
» **Ρ**τατοὶ ποτέ· ἐκ θεολήπτου ψυχῆς γὰρ,
» θεολογοῦντες χεῖλεσιν ἔμελλον· Ὁ ὑπέρθεος
» τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρήματα, ἐκπληρῶν Θεοῦ Λόγε, ἱερωτάτων
Προφητῶν, ἔρχη τεχθῆναι Σπηλαιῶ, σπαρ-
γανωθῆναι τε ὡσπερ νήπιον, ὅπως λύση σε, τὰς
σειραῖς ὡς ἀγαθὸς, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων.

Στόματι, οὐρανὸς κεχηρμένος, ἄστρῳ μεγί-
στῳ ἐκβοᾷ, τὴν ἐπὶ γῆς παρουσίαν, τοῦ
δὲ ἡμᾶς ἀρρήτως πτωχεύσαντος· ὧ χρησαίμε-
νοι, ὁδηγῶ οἱ ἐκ Περσῶν, ἀφίκοντο σπευδαίως.

Τάγματα, τῶν Ἀγγέλων ὑμῆσαι, μέλλοντα
τίκτεσθαι Χριστόν, νῦν εὐτρεπιζονται φό-
βῳ· ἀπὸ μακρὰν δὲ Μάγοι, ἀφικέσθαι τοῦ θεά-
σασθαι, ξένον θεάμα ἐν γῆ, Θεὸν σωματωθέντα.
Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε, τὴν πάντων αἰτίαν, τῶν ἀγα-
θῶν μόνη Ἀγνή· σωματοφόρον γὰρ Λόγον,
ὑπερβολῇ χρηστότητος τέτοκας· οὐ τὴν γέννη-
σιν, προεμήνυσεν ἀστῆρ, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.
ἕτερος. Δροσοβόλον· μὲν τὴν καμίνον.

Οπαντελείως τεχθήσεται ὡς νήπιον, σπαρ-
γάνοις ἐνειλούμενος· καὶ ὁ ἀναρχος, ἐκ
Παρθένου λήψεται ἀρχὴν, θεῶσαι τὸ πρόσλημ-
μα ζητῶν· ἀγαλλιάσθω οὐρανὸς, καὶ εὐφραινέ-
σθω ἡ γῆ.

Μεθ' ἡμῶν Θεὸς ὀφθήσεται σαρκούμενος· γινώ-
μιτε ἔθνη τὰ πολέμια· καὶ ἠττηθέντα, τῆς
ἡμῶν μακρύνθητε ζωῆς· ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν,
βρέφος ἐν φάτνῃ Βηθλεὲμ προσανακλίνεται.

Ως βασιλείων πορφύραν περικείμενος, τὴν
σάρκα νῦν προέρχεται, ἐκ λαγόνων σου,
τῆς εἰρήνης Κόρη Βασιλεὺς, συντρίψαι ἐχθροὺς
ὡς δυνατὸς, καὶ εἰρηνεῦσαι τὴν ἡμῶν, πολεμη-
θεῖσαν ζωὴν. Θεοτοκίον.

Γενεῶν ἀπὸ πασῶν σε ἐξελέξατο, παλατίον
ἀμόλυντον, ὁ οἰκήσας σου, τὴν γαστέρα
Κόρη Βασιλεὺς· ὧ νῦν μελωδοῦμεν εὐσεβῶς·
εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Ἁγίων. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Εφέστηκεν ἡ μνήμη, τῶν Μαρτύρων κηρύτ-
τουσα, τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτή-
ρος· καὶ τῇ τούτων ἀθλήσει, προοιμιάζεται ἡ-
μῖν, Δεσποτικὴ ἑορτή.

Μὴ κάμψαντες τὸ γόνυ, τοῖς ξοάνοις οἱ Μάρτυρες, τῶν βασάνων τῷ πυρὶ ἐπεφάθησαν, εὐσεβῶς ἐκβοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εν μέσῳ τοῦ σταδίου, ἐναθλοῦντες οἱ Μάρτυρες, στεφηφόροι ὁμαδὸν συγχορευθέντες, ὡς οἱ Παῖδες ἐβόων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ποιμένες μετὰ Μάγων, τὸν ἄστέρα θεώμενοι, μετ' Ἀγγέλων ἐπὶ γῆς ἀνεκλήρυττον, τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, Θεογεννητορ Μαριάμ, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰνδάλματος χρυσοῦ, καταπτύσαντες τρι-
» ὀλβιοὶ Νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ
» ζῶσαν Θεοῦ εἰκόνα θεθαμένοι, μέσον τοῦ
» πυρὸς ἀνέμελλον· Ἡ ἐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν
» Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φορέσας με Χριστέ, ὃν ἐγύμνωσεν ἀπάτη ἡ αἰμαρτία, φανερωθῆναι σὺ καὶ νήπιος, ἐπὶ φαίτης ἐρχῆ τεχθῆναι, ἄστρου σε φαιδρῶς κηρύττοντος, τοῖς ἀναβοῶσιν· Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χορεύσωμεν πιστοὶ, καὶ σκιρτήσωμεν τῷ πνεύματι· ὁ Δεσπότης, καταπλουτῶν ἡμᾶς ἐν πάσῃ δικαιοσύνῃ, ἤδη πτωχεύει, καθάπερ νήπιον, τεχθεὶς καὶ ἀνακληθεὶς ἐν τῇ φαίτῃ· ὃν ἀνυμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ψαλτήριον τερπνόν, ἀνάλαβε Προφῆτα Δαυ-
ἰδ καὶ λέγε· Ἰδοὺ ἠκούσαμεν, Παρθένον Σιών ἐν πόλει, μέλλουσαν τίκτειν, Θεὸν Βασιλέα Κύριον, ᾧ καὶ μελωδοῦμεν· Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωραῖος ἐκ γαστρὸς, σοῦ προέρχεται τεχθῆναι ἀρρήτῳ, λόγῳ καθωραΐσαι τὸ ἀνθρώπινον ἀφθαρσία, Παρθένη θέλων, ὁ ἀγαθοδότης Κύριος, ᾧ νῦν μελωδοῦμεν· Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Προφητῶν θεηγόρων, ῥήσεις πεπλήρωνται· ἢ Παρθένος ἐγγίξει, τεκεῖν τὸν Κύριον· ἀπασα ἡ γῆ, εὐφραίνεσθω χορευούσα, καὶ ἀγαλλιάσθω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς αὐγαῖς ὑποφαίνων, τῆς θείας Χάριτος, τὸ τοῦ Νόμου σκιῶδες, καταπαυόμενος,

ὁ φωταγωγός, Ἰησοῦς ἀνατέταλκεν· οἱ ἐσκοτισμένοι, θεάσασθε φῶς μέγα.

Γεγονότα ληστῶν με, σπήλαιον Κύριε, ὁ τεχθεὶς ἐν Σπηλαίῳ, ναὸν ἀνάδειξον, σὲ καὶ τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ θείου σου Πνεύματος, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οὐρανοῦ ἐκ γαστρὸς σε, Ἄστρον ἀνέτειλεν, Ἄστρολόγους κινήσαν, τοῦτο θεάσασθαι, γνώσει τῇ αὐτῇ, φωτισθέντας ἐν Πνεύματι, Ἄχραντε Παρθένη, αἰεὶ εὐλογημένη.

Τῶν Ἀγίων. Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς Παισὶ.

Κατὰ ξιφῶν καὶ πυρὸς καὶ θανάτου, ἀντικατέστη ἡ δεκάς τῶν Μαρτύρων, καὶ τὴν νίκην ἤρατο κατὰ τῆς ἀσεβείας, καὶ συμβασίλευει, τῇ Χριστοῦ βασιλείᾳ.

Νεανικῶς τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, ἀναλαβόντες κατὰ τῶν ἀοράτων, καὶ τοῦ κοσμοκράτορος οἱ γενναῖοι ὀπλίται, τοὺς ἐπινικίους, ἐπεδείξαντο ἄθλους.

Οἱ ἀρράγαεῖς πύργοι τῆς εὐσεβείας, καὶ τῶν ἐν ζῆλῃ φερομένων λιμένες, ὑπὲρ πάσης κτίσεως ἐκτενῶς δυσωπεῖτε, ὑπὲρ τῶν Βασιλέων, καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου. Τριαδικόν.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν προσκυνοῦμεν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἐν Τριάδι Μονάδα, σὺν Ἀγγέλοις κράζοντες, στόμασι τοῖς πηλίνοις· Δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι. Θεοτοκίον.

Οῦλον ἐκ σοῦ τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, Θεογεννητορ θεϊκῶς συλλαβῆσα, ἐξ Ἁγίου Πνεύματος, σαρκωθέντα τέτοκας, μείνασα Παρθένος, ὡς περ ἡς πρὸ τοῦ τόκου. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς Παισὶ τῶν Ἑβραίων,
» συγκαταβάντα θεϊκῇ δυναστείᾳ, καὶ
» ὀφθέντα Κύριον, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος,
» ὑμνεῖν σε Θεοτόκε. Ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ
» προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ιδοὺ τοῖς δούλοις, μόνη Βασιλεῦ ἀπεγράφης, Καίσαρος γνώμη, θέλων με δουλείας, ἀπαλλάξαι ψυχοφθόρου· πόλει Βηθλεὲμ προφθάσας δὲ, σὰρκεν τεχθῆναι, βροτῆς εἰς ἕρανους, φέρεις τοὺς ἀνυμνοῦντας ἐν πίστει, τὰ σὰ Γενέθλια.

Ωραῖος κάλλει, παρὰ τῆς υἱοῦς τῶν ἀνθρώπων, ὁ σὸς Παρθένη πέφυκεν, Υἱὸς τε καὶ

Δεσπότης τῶν ἀπάντων· ὄν ὡς περ ὠραία δάμαλις ἐν τῷ Σηλαιῷ, τῆς Βηθλεὲμ προέρχη, τεκεῖν ὑπερφῶς, ὅπως εὐεργετήσῃ καὶ σῶσῃ, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.

Σὲ φώτοδοτα, Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, καθυποδύντα μήτραν, καὶ τεχθῆναι ὑπὲρ λόγον βουληθέντα, πόρρωθεν Ἀστὴρ ἐμήνυσε, τοῖς Ἀστρολόγοις νυκτὶ κεκρατημένοις, καὶ πλάνης σκοτασμῷ οὔσι, καὶ προσκυνήσαντες πίστει, δῶρα κομίζουσιν.

Η γῆ χορεύει, ὡς περ αἰσθομένη τὴν Θεῖαν ἐπιδημίαν, τοῦ δι' εὐσπλαγγίαν ἀπορρήτως ἐκ Παρθένου, ἥδη ἀνατέλλειν μέλλοντος· ὁ οὐρανὸς δὲ ἀνακηρύττει τοῦτον, ὡς φθόγγω μυστικῷ, Ἄστρου ἀνατολῆ φαινομένου, τοῖς Μάγαις πόρρωθεν.

Φέρετε Χιέμε, ὄλην τῆ Πνεύματος τὴν ἰδέαν, καὶ πῶς σε φέρω, ὅμοιον ἐμοὶ κατὰ πάντα γεγονότα; ἔλεγεν ἡ Ἀπειρόγαμος ἐκπληττομένη· ἦν ὡς Θεοῦ Μητέρα, τιμήσωμεν πιστοί, πάντες καὶ ἐν αἰνέσει, συμφώνως δοξολογήσωμεν.
Ἔτερος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ιδοὺ ἡ πάντων ἤλθεν ἀνάκλησις, ὁ ἰλασμός, τὸ φῶς, ἡ παντελής ἀπολύτρωσις· θησαυρὸς πολύτιμος κρύπτεται, ἔνδον ἐν τῷ Σηλαιῷ· ὧ πλουτιζόμενοι, Μάγοι τὸν χρυσόν, ὡς Βασιλεῖ ἐπικομίζουσιν.

Χριστοῦ Ποιμένες ἐπαγρυπνήσατε, καὶ νοητῶς ἐν πόλει, Βηθλεὲμ ἐπισπεύσατε, καὶ Θεῷ ἐν ὑψίστοις βοήσατε· Δόξα, μεγαλωσύνη, τῷ εὐδοκήσαντι, βρέφος ὁραθῆναι καθ' ἡμᾶς, δι' ἀγαθότητα.

Σαρκὶ σπαργάνοις ἐνειλισσόμενος, ὁ σπαργανῶν ὀμίγη, Ἰησοῦ μου τὴν θάλασσαν, τὸν δεσμὸν τῆς κακίας διέρρηξας, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, πάντα συνέδησας, τοὺς διαλυθέντας προσβολαῖς ταῦ πολεμητόρος.

Θεοτακίον.

Παστὰς καὶ Θρόνε τοῦ Βασιλεύοντος, Ὄρος Θεοῦ, καὶ Πόλις ἐκλεκτὴ, καὶ Παραδείσει, τοῦ Ἥλιου Νεφέλη ὀλόφωτε, φώτισον τὴν ψυχὴν μου, νέφη διώκουσα, τῶν ἀνομιῶν μου τῶν πολλῶν, Θεοχαρίτωτε.

Τῶν Ἀγίων. Σὲ τὴν ἀθάνατον Κύριε πηγὴν.

Οἱ νοητοὶ τοῦ Κυρίου θησαυροὶ, ἀνευφημίσθησαν σήμερον, οἱ πολλοὺς ὀλβιοῦντες, καὶ βλύζοντες, πιστοῖς τὰ ἰάματα, καὶ τὰ πλήθη τῶν θαυμάτων αὐτῶν.

Οἱ ἀσφαλεῖς τῶν Πιστῶν προσπισταί, καὶ τῆς Τριάδος ὑπέμαχοι, καὶ ἀπόρρητοι

πύργοι τῆς Πίστεως, Χριστὸν ἱκετεύσατε, Ἀθλοφόροι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Οἱ ἱερός τῶν Μαρτύρων σου χορὸς, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύει σε, τὴν Ἁγίαν Τριάδα δωρῆσασθαι, ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου, εἰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν. Θεοτακίον.

Η Βηθλεὲμ προανοίγει τὴν Ἐδέμ, καὶ ὁ ἐκ σοῦ προερχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει σαρκούμενος, ὑπερφῶς· ὄν ἱκέτευε, Θεοτόκε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ἀθάνατον Κύριε πηγὴν, τὴν δι' Ἀγγίων ἰάματα, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει παρέχουσα, αἰεὶ μεγαλύνομεν, ὅτι σῶζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ἀγίων. Τοῖς Μαθηταῖς.

Σὺν Θεοδούλῳ στέψωμεν, Ζωτικόν, Ἀγαθόπου, καὶ Σατορνῖνον, Πόμπιον, ἅμα Εὐνικιανῷ, τὸν ἔνδοξον Βασιλεῖδην, Εὐπορόν τε τὸν θεῖον, καὶ τὸν κλεινὸν Γελάσιον, καὶ Εὐάρεσον ὕμνοις, χαρμονικῶς, ταῖς πρεσβείαις τούτων, ὅπως ῥυσθῶμεν, πταισμάτων καὶ στεφθείημεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Οἱ ἀρετὴν ἀσκήσαντες, καὶ νεκρῶσαι τὰ πάθη, ἐν ἐγκρατεῖᾳ σπεύσαντες, ὡς περ τρίϋλον δῶρον, μετὰ Ποιμένων καὶ Μάγων, πρᾶξιν ἐπαινουμένην, καὶ θεωρίαν εὐστοχον, νῦν προσάξωμεν πίστει, τῷ ἐν σαρκί, γεννηθῆναι ἡκοντι ἐκ Παρθένου, Θεῷ τῷ εὐδοκήσαντι, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Τὸ προορισθὲν, τῷ Πατρὶ πρὸ τῶν αἰῶνων, καὶ προκηρυχθὲν, τοῖς Προφήταις ἐπ' ἐσχάτων, Μυστήριον ἐφάνη, καὶ Θεὸς ἐνηθρώπησε, σὰρκα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου· κτιζεται ὁ Ἄκτιστος βηθήσει· ὁ ὄν γίνεται ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Υμῶν σε Βασιλεῦ, τὸν σπαργάνοις εἰληθέντα· λύεις γὰρ σειράς, τῶν ἐμῶν παραπτωμάτων· καὶ δόξῃ ἀκηράτῳ, καὶ ἀφθάρτῳ τιμήσας με, ὄλον τῷ Πατρὶ προσωκείωσω, δημιουργῶν καὶ ἀναπλάττων· διὸ κράζομεν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Φῶς τὸ ἐκ Φωτὸς, προῖόν καὶ ἐκ Παρθένου, λάμπαν τοῖς ἐν γῆ, δι' Ἀστέρος κατιδόντες, οἱ Ἀστρολόγοι Μάγοι, Περσικὸν ἀπετίθεντο, σκότος καὶ ἀστρῶν πᾶσαν πλάνην, καὶ ἐν χαρᾷ τῷ γεννηθέντι, Θεῷ ἑψάλλον· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Χλόν ἐμμανῶς, τῶν Νηπίων ἐκθερίζει, ὑπὸ τῶν σοφῶν, ἐμπαιχθεὶς Ἡρώδης Μάγων· καὶ χεῖρα μαιφόνον, κατὰ σοῦ αἶρειν ὤετο· ἀλλ' ἐπίδημεις τοῖς Αἰγυπτίαις, σκότος τὸ βαδύτατον διώκων· μεθ' ὧν ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Ψάλλων ὁ καινός, Ἰσραὴλ τὸ καινὸν ἄσμα, ἄδων τὴν ὠδὴν, τὴν οὐράνιον ἐκείνην, εὐφράνθητι καὶ τέρπη, καὶ ἀγάλλε καὶ χόρευε· ἄγε δὴ φαιδρῶς τὰς ἑορτάς σε· ὁ ἐκ Θαιμαὶν Θεὸς σαρκὶ ἐφάνη· αὐτὸς μέλλει δέ, ἐν Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, ὡς ἄνθρωπος λούσασθαι.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ωφθης ἐπὶ γῆς, καὶ βροτοῖς συναινεστράφης· Καίσαρος δεσμοῖς, σὺν τοῖς δούλοις ἀπεγράφης· ἐπλάσθης, οὐκ ἐτραίπης, ἀναλλοίωτος ἔμεινας, ὅλος ὢν Θεός, καὶ ἐσαρκώθης. Δόξα τῇ σῇ οἰκονομίᾳ, τιμὴ αἴνεσις, μεγαλοπρέπεια καὶ νῦν, καὶ εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια, Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Η' γῆ πᾶσα βλέπουσα Θεοῦ, καθοδὸν εὐφραίνεται. Μάγοι τὰ δῶρά μοι φέρωσιν, Οὐρανὸς φθέγγεται, διὰ τοῦ Ἀστέρος· Ἄγγελοι δοξάζουσι. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες θυμαίζουσι. Φάτνη εἰσδέχεται, ὡς περ θρόνος με περιμορφος. Ἐπαγάλλου, ταῦτα Μῆτερ βλέπουσα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμαὶν ἤξει.

Φως εἰς ἀπακαλύψιν ἔθνοι, ἤλθεσ περικείμενος, ἐμῆς μορφῆς τὰ ὁμοίωμα, Υἱέ μου ἀναρχε, Πατρός προανάρχου, ἀπόρρητον Γέννημα· πλουτίσαι γὰρ προεἴλου πτωχεύσασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τῇ πτωχείᾳ ἦν περικείσασαι. Ἀνιμνω σου, Κύριε τὸ εὐσπλαγχνον.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ως βρέφος με βλέπουσα ταῖς σαῖς, ἐπαναπαυόμενον, Μῆτερ ἀγκαλαῖς εὐφράνθητι· ἤλθον τὸν πόνον γὰρ, ὅλον ἀφελέσθαι, τοῦ Ἀδάμ ὃν ἔπαθε, κακίστη συμβουλίᾳ τοῦ ὄφους, ξύλου γευσάμενος, καὶ τρυφῆς ἔξω γενόμενος, Παραδείσου, καὶ καταφθειρόμενος.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἦχος γ'. Τοῦ Στουδίτου.

Γενναῖοι Μάρτυρες ἀληθείας, ὑμᾶς οὐ βία τυραννικὴ, οὐ θωπεία ἀπατηλὴ, οὐ μελῶν ἐκκοπαί, οὐδὲ θανάτου ἀπειλαί, τῆς πρὸς τὸ Θεῖον ἀγάπης, χωρίσαι δεδύνηνται· διὸ παρρησίαν ἔχοντες, πρὸς Χριστὸν τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, ταύτην ἀμοιβὴν τῶν ἀλγεινῶν βασάνων

αἰτήσασθε, παρὰ Χριστοῦ, λαβεῖν εὐχαῖς ὑμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Ε'ν Βηθλεὲμ γεννᾶται, ὁ τοῦ παντός Ποιητής, καὶ τὴν Ἐδέμ ἀνοίγει, ὁ πρὸ αἰῶνων Βασιλεὺς· ἡ φλογὶν ῥομφαία, τὰ νῶτα δίδωσιν· τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται· αἱ οὐράνιαι Δυναμίεις, σὺν ταῖς ἐπὶ γῆς ἀναμίγνυνται. Ἄγγελοι σὺν τοῖς ἀνθρώποις, κραταιὰν πανήγυριν συγκροτοῦσιν. Οἱ καθαροὶ τῷ καθαρῷ προσενεχθέντες, ἴδωμεν τὴν Παρθένον, ὡς θρόνον δόξης Χερουβικόν, χωρήσασαν τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον Θεόν, καὶ βασταζούσαν, ὃν τὰ Χερουβὶμ μετὰ φόβου βασταζοῦσιν· ὅπως παράσχη τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εἰάν κατὰ τὴν παρούσαν ἡμέραν τύχη ἡ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὄρα τὴν ἐκεῖ διατύπωσιν, Ἀριθμῶ Γ'. περὶ τοῦ πῶς δεῖ ψάλλεσθαι τότε τὴν Ἀκολουθίαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ε'ν κυμβαλοῖς ἠχήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς ἀλαλάζωμεν· ἡ Χριστοῦ ἀνάδειξις πεφανέρωται· τῶν Προφητῶν τὰ κηρύγματα, τὸ πέρας ἐδέξαντο· ὃν γὰρ ἔφησαν σαρκί, ταῖς βροτοῖς ἐμφανίζεσθαι, ἀποτίκτεται, ἐν ἀγίῳ Σπηλαίῳ, καὶ ἐν φάτνῃ, ἀνακλίνεται· ὡς βρέφος, καὶ σπαργανούται ὡς κέριον.

Προεόρτια ἄσματα, διανοίας εὐθύτητι τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως προκησώμεν· ὁ γὰρ Πατρί καὶ τῷ Πνεύματι, ὑπάρχων ὁμάτιμος, διὰ σπλαγχνὰ τὸ ἡμῶν, ἐδάυσάμενος φύραμα, μέλλει τίκτεσθαι, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, οὐ τὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον Ποιμένες μετὰ Ἀγγέλων ἀνύμνησαν.

Α'νερμήνευτον Σύλληψιν, καὶ ἀνέκφραστον Γέννησιν, ἡ Παρθένος βλέπουσα, κατεπλήττετο· καὶ προσεφθέγγετο χαίρουσα, ὁμοῦ καὶ δακρύουσα· Ἐπιδώσω σοι μαζόν, τῷ τῷ σύμπαντα τρέφοντι, ἢ ὑμνήσω σε, ὡς Υἱόν καὶ

Θεόν μου; ποίαν εὐρω, ἐπὶ σοὶ προσηγορίαν, ἀκατονόμαστε Κύριε;

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, προμνηθεὶς Δεῖκῃ, προγινωσκομένη προῆλθες, ἔξω τῆς πόλεως, κόσμου τὴν τερπνότητα, σαφῶς κατελίπες· καὶ ψαλμῶν ἐπακούσασα, τερπνῆς μελωδίας, Δείας ἐπιγνώσεως, φωτὶ κατηύγασαι· φόβον ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα, Δεῖον καὶ σωτήριον Πνεῦμα, τοῖς συνοδοιπόροις σου ἀπέτεκες.

Οτε, ἐνυμφεύθης τῷ Χριστῷ, τοὺς σοὺς ὑπηρέτας προθύμως, αὐτῷ προσήγαγες, προῖκα τούτους ἔμψυχον, ὡσπερ ἐνέγκασα, μιμουμένους στερότητα, τὴν σὴν Εὐγενεία, πῖσειτε καὶ χάριτι, σαφῶς ἐκλάμποντας, πᾶσαν ἀρετὴν ἀσκουμένους, Μάρτυρας Δεόφρονας ὄντως, πᾶσι τὴν εὐσέβειαν κηρύττοντας.

Αἴγλη, τῆ τοῦ Πνεύματος σαφῶς, καταλαμπομένη παρθένων, Χριστῷ προσάγεις χορόν, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ταύτας ζωγήσασα, καὶ τὸν δρόμον δεκνύουσα, τῆς ἄνω πορείας, αἵμασι λαμπρύνεσθαι, Μαρτύρων ἔπεισας. Ταῦται, συγχορεύουσα Μάρτυς, πόθον νῦν καταλλήλον εὐρες, ὄντως τὴν ἀπόλαυσιν Πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Γδοῦ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζου Σπηλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰουδα, τέρπου καὶ ἀγαλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περὶ χώρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ, ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιάνθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Προορτάσωμεν λαοὶ, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὴν Παρθένον, τοῖς ψυχικοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐπειγομένην τίκτειν ἐν Σπηλαίῳ, τὸν τῶν ὄλων Κύριον καὶ Θεόν ἡμῶν· οὗ Ἰωσήφ κατιδὼν τῶν θαυμάτων τὰ μέγεθος, ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν, ὡς βρέφος σπαργανούμενον· ὑπενόει δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμαῶν ἤξει. Ὁ αὐτός.

Προορτάσωμεν λαοὶ, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν Σπηλαίῳ μέγα μυστήριον· ἠνοικταὶ γὰρ ἡ Ἐδέμ, ἐκ Παρθένου Ἁγνῆς Θεοῦ προερχομένου,

ὑπάρχοντος τελείου τοῦ αὐτοῦ, ἐν Θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι· διὸ κραζόμεν· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος. Ἅγιος Ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ σαρκωθεὶς. Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ Πανάγιον Πνεῦμα. Τριάς Ἁγία, δόξα σοι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα. Ὁ αὐτός.

Ακουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, πρόεσι τεχθῆναι ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκία τῆ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργείᾳ τῆ Ἁγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζε· ἀνοίγε πύλην ἡ Ἐδέμ· ὅτι ὁ Ὄν γίνεται ὁ οὐκ ἦν, καὶ ὁ Πλαστοουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Σπηλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνάς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φορικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε, ὅτι ὦφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὄνπερ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγατο τῷ ἐν ἀγκαλίαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός; Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Απεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυῖδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν. Ἐπέση δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν ἡδεῖς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλαίτιον τὸ Σπηλαιον, τῇ Βασιλίδι εἰδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσῆσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ψάλλομεν τὸν παρόντα Προεόρτιον Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Κατὰ Ἀλφάβητον, ἀνευ τῶν Εἰρμῶν.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα παλαι,
» **Κ**διώκτην τύραννον, φάτνη κρυπτόμενον κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης· ἀλλ' ἡμεῖς σὺν
» Μάγοις μέλψομεν· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Αρχῶν ἐξ Ἰουδα, ἐξέλιπεν ἡδὴ· ὧ γὰρ ἀπέκειτο, καθὼς προεγράπται, ἡ τῶν ἐθνῶν προσδοκία, Ἰησοῦς Χριστὸς ἐλήλυθε, καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται, δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, ἡ πόλις Ἰουδα· ἐν σοὶ γὰρ τίκτεται, Χριστὸς ὁ Κύριος· ἡ αἰκὴν

μένη σκιρτάτω, δεχομένη ἀπολύτρωσιν· χορευέτω ἅπασα, ἢ κτίσις ἐορτάζουσα.

Γένος τῶν ἀνθρώπων, βουλόμενος σῶσαι ὁ Ὑπεράγαθος, μήτρα ἐσκήνωσεν, ἀπειρογάμου Παρθένου, καὶ ἰδοὺ τεχθῆναι ἔρχεται. Τῆτον προσκυνήσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων, κρεμάσαντα πᾶσαν
» τὴν γῆν ἀσχέτως, ἢ κτίσις κατιδοῦσα,
» ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, θαμβητικῶς συν-
» εἶχετο, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε
» κραυγάζουσα.

Δούλου φορέσαι σχῆμα, ἠθέλησας, ὅπως μετῆς δουλείας, τοῦ πονηρῆ λυτρώσῃ· ὕμνολογῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον, Λόγε Πατρός συναναρχε, καὶ συναΐδιε. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου.

Ερχεται ἡ Παρθένος, τὸν Κύριον, ἀποτεκεῖν Σπηλαίῳ· προφθάσατε οἱ Μάγοι· Ποιμένες νῦν παραγίνεσθε· ὕμνον ἐξ ὕψους Ἄγγελοι, ἐπανακράξατε· ὦφθη τῶν βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Ζητῶν με τὸν πλανηθέντα, φιλάνθρωπε, καὶ Σπήλαιον δειχθέντα, ληστῶν ἔργοις ἀκάρποις, Σπηλαίῳ νῦν παραγέγονας, ἐκ τῆς Παρθένου σήμερον, τεχθῆναι Δέσποτα. Δόξα Λόγε τῇ ἐλεύσει σου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σε, προορῶν
» Ἄββακὴμ, ἐξεσηκῶς ἐβόα· Σὺ ἐκ Θαί-
» μάν σαρκούμενος, ἦκεις Λυτρωτὰ, τὸν Ἀδάμ
» ἀπωσμένον, ἀνακαλέσασθαι.

Ηφωταυγῆς Νεφέλη ἔρχεται, ἀνατεῖλαι Χριστέ, ἐκ μητρικῶν λαγόνων, δικαιοσύνης Ἥλιον, ἅπασαν τὴν γῆν, φρυκτωρίαις ἐνδέοις, καταλαμπρύνοντα.

Θεὸς ἀνθρώποις ὦφθη ὅμοιος, καὶ πτωχεύει σαρκί, ἵνα ἡμᾶς πλουτίσῃ· καὶ ἐν Σπηλαίῳ τικτεται· τοῦτον οἱ πιστοὶ, καθαρᾷ διανοία, ὑποδεξάμεθα.

Ιδοὺ Χριστὸς ἐν πόλει τικτεται, Βηθλεὲμ, τὴν Ἐδέμ, ὅπως ἡμῖν ἀνοίξῃ, παρακοῇ τὸ πρότερον, ὄφεως κλοπῇ, κεκλεισμένην ἐνθέως πανηγυρίσωμεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ρὸς σέ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν,
» σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέ-
» πτως, καὶ δούλου μορφήν, ἐκ Παρθένου φο-
» ρέσαντα. Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παραίσχου
» μοι φιλάνθρωπε.

Καρδία πᾶσα, γηγενῶν σκιρτάτω· εὐφραίνεσθω ἢ κτίσις· ὁ Κύριος γεννᾶται, ἐκ

Κόρης Ἀγνῆς, Βηθλεὲμ ἐν Σπηλαίῳ· καὶ Μάγοι αὐτῷ, προσκομίζουσι δῶρα νῦν ἐπάξια.

Λαὸς ὁ παλαι, ἐν σκιᾷ θανάτου, καθεζόμενος βλέψον, τὸ φῶς σοι ἀνατεῖλαν, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πολλῆς θυμηδείας ἐμπλήσθητι, τὸν πτωχεύσαντα Λόγον, μεγαλύνων αἰεὶ.

Μικρῷ Σπηλαίῳ, ἔρχη χωρηθῆναι, ὁ ἀχώρητος φύσει, ὅπως με σμικρυνθέντα τῇ παραβάσει, μεγαλύνῃς δι' οἶκτον ἀμέτρητον· προσκυνῶ σου, τὸ εὐσπλαγχνον Μακρόθυμε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύκλω-
» σέ με· καὶ τὸν κλυδῶνα μηκέτι φέρων,
» ὡς Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότη βροῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς
» με ἀνάγαγε.

Νόμων σε ἡ Παρθένος, τῶν τῆς σαρκὸς δίχα Κύριε, παραγίνεται ἀποκυῆσαι, ἐν τῷ Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ σαρκί, προσανακλινεῖ σε ὡς νήπιον.

Ξένον γεγεννημένον, παραβάσει με ὁ Ὑπερθεός, τεχθεὶς ἐκ Κόρης ἀπειρογάμου, δι' οἶκτον πολίτην, οὐρανοῦ ἀποδείκνυσιν.

Ορητε καὶ νάπαι, καὶ κοιλάδες εὐφράνθητε· ὁ γὰρ Χριστὸς σαρκί γεννᾶται, ἀνακαινίζων τὴν κτίσιν, φθαρεῖσαν πονηραῖς παραβάσεσιν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα
» οὐκ ἔπτηξαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμ-
» βληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς
» εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε σμικρότατον Λόγε, καθυποδέξεται Σπήλαιον, τὸν πτωχεῖα πολλῇ, τὴν πτωχεῖαν τοῦ Ἀδάμ ἀφελόμενον, καὶ πλούτῳ θείας χάριτος, τοὺς ἀνθρώπους πλουτίσαντα.

Ρήματα ξένα Ποιμένες, ἀκηκοότες κατέσπευσαν, Βηθλεὲμ κατιδεῖν, καὶ ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων τὸν λύσαντα, τῆς ἀλογίας ἅπαντας, εὐσεβῶς προσεκύνησαν.

Στόματι καὶ καρδίᾳ, τὸν ἐν σαρκί ἀφικόμενον, γεννηθῆναι Χριστὸν ἐν Σπηλαίῳ, ἐκ Παρθένου νεαίνιδος, ὕμνολογήσαι σπεύσωμεν, καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**όμων Πατρῶν οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βαβυ-
» λῶνι· νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλευόν-
» τος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ
» συνημμένοι, ὧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ
» κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελλον τὸν ὕμνον·
» Τὸν Κύριον ὕμνετε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψού-
» τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὑπὲρ λόγον μόνον Κύριον, σαρκατωμένον Κόρη καὶ περικείμενον, τῶν ἀνθρώπων τὸ ὁμοίωμα, κατέχουσα ἀγκάλαις, καὶ προσκυνούσα, καὶ ἀσπαζομένη μητρικῶς, Τέκνον ἔφης γλυκύτατον, πῶς σε οὕτω κατέχω, κατέχοντα χειρὶ σου τὴν κτίσιν, καὶ χειρὸς δουλείας, αὐτὴν ἐλευθεροῦντα;

Υμνολογῆσαι Δεῖοι Ἄγγελοι, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, διευτρεπίσθητε. Μάγοι δῶρα ὀδηγούμενοι, προσάξατε ἀστέρι. Ποιμένες τοῦτον σπεύσατε, ἰδεῖν ταῖς μητρικαῖς, ὡσπερ κήπιον κρίζοντες, καθήμενον ἀγκάλαις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς Νεφέλη Παναμώμητε, πῶς σπαργανώσεις νέφει τὸν ἐπενδύοντα, οὐρανοῦς ἀρρήτῳ νεύματι; πῶς ἀλόγων ἐν φαίνῃ ἐπανακλινεῖς, τὸν τῆς ἀλογίας τοὺς βροτοὺς, διὰ ἔλεος ἄμετρον, ῥυσαίμενον Δεσπότην; ὃν πᾶσα προσκυνεῖ φόβῳ κτίσις, ἀνυμνολογοῦσα, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγία δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὁμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστατίς. Σε μεγαλύνομεν.

Χαῖρε δοχεῖον, Ἄχραντε χαρᾶς ἀνεκφράστῳ· ἰδοὺ γὰρ ἔρχη τέξασθαι ἐν Σηλαιῶ, ἀπορρήτως τὸν Δέσποτην, Δέλοντα τὴν κτίσιν ἅπασαν, καταφθαρεῖσαν τῇ παραβάσει πρώην, καινίσαι ἀληθῶς· τοῦτον ὑμνολογοῦντες ἐν πίστει, Σε μεγαλύνομεν.

Ψυχὰι δικαίων πᾶσαι ὑποχθόνιοι ἅμα ἀγαλλιᾶσθε· ἢ πάντων ἀπολύτρωσις, ἰδοὺ γὰρ ἐπεφάνη, πόλει Βηθλεὲμ τικτόμενος· ἀστὴρ δὲ τῆτον, καταμηνύει Μάγοις· ζητοῦσιν εὐσεβῶς· ὃν περ καὶ κατιδόντες Σηλαιῶ, θάμβους ἐπλήσθησαν.

Ὡς οὐρανὸν σε ἄλλον, ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, δικαιοσύνης Ἥλιον ἡμῖν, ἐκ λαγόνων παναγίων, μέλλουσαν ἀνίσχειν αὐριον, φωταγωγοῦντα τῆς ἐν σκότει ὄντας, θανάτου καὶ φθορᾶς· ὅθεν χρεωσικῶς ἐν αἰνέσει, σε μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Τῶν Προφητῶν αἰρήσεις, νυνὶ πεπλήρωνται· ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν αὐριον τίκτεται, ἐκ

Παρθένου Μαρίας ὑπὲρ λόγον, καὶ μένει ὡσπερ ἦν πρὸ τοῦ τόκου· ἀθροίζονται οἱ Μάγοι, δῶρα κομίζοντες· ἀγραυλῆσι Ποιμένες· ἐπάδομεν καὶ ἡμεῖς· Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Αὐλῶν Ποιμενικῶν, καταπαύων ἄσμα, στρατὸς Ἀγγελικὸς, ἐπεφώνει λέγων· Παύσασθε ἀγραυλοῦντες, οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες· κρίζετε ἀνυμνοῦντες· Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἶτα, ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες· οἱ δύο Προεόρτιοι μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ι. καὶ τῆς Ἁγίας, εἰς δ'. Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἢ ἀκροστιχίς.

Καὶ σήμερον δὲ, Σάββατον μέλπω μέγα.

Ἄνευ τῶν Εἰρμῶν τῶν τεσσαύρων πρώτων ᾠδῶν.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα παλαί»
» διώκτην τύραννον, Φαίνῃ κρυπτόμενον,»
» κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης· ἀλλ' ἡμεῖς σὺν Μα»
» γοις μέλψωμεν· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως»
» γὰρ δεδόξασται.

Κύριε Θεέ μου, Γενέθλιον ὕμνον, καὶ προεόρτιον, ᾠδὴν σοι ἄσομαι, τῷ τῇ Γεννήσει σου Δεῖαν, ἀναγέννησιν διδόντι μοι, καὶ εἰς τὴν προτέραν με, εὐγένειαν ἀνάγοντι.

Ανω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν φαίνῃ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ περιγεια, κατανοῶντα Σωτήρ μου, κατεπλήττοντο τὸ κράτος σου ὑπὲρ νοῦν ὠράθης γὰρ, διπλοῦς φύσει Θεάνθρωπος.

Γίνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, κλίνας ἐλήλυθας, τοὺς οὐρανοὺς ἕως γῆς· ὡς γὰρ ἐν πόκῳ κατέβης, ὑετὸς ἐν μήτρᾳ Παρθενικῇ, ἐξ ἧς νῦν τεχθήσεσθαι, διπλοῦς ἔρχη Θεάνθρωπε.

Ἔτερος Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἢ ἀκροστιχίς· Κατὰ ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Απεγράψης Καίσαρος θρασυῶ, Δέλων ἀπογράφασθαι, βίβλῳ ζωῆς Παμβασιλεῦ τὸν ἄνθρωπον· ξένος εἰς τὰ ἴδια, παραγέγονας, τῶν δεινῶς ξενιτεύσαντα, ἐκ τοῦ Παραδείσου, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνακαλούμενος.

Βηθλεὲμ ὑπόδεξαι Χριστόν· σοὶ γὰρ σωματούμενος, ἐπίδημει, τὴν Ἐδέμ ἐξανοίγων μοι· εὐτρεπίζῃ Σηλαιῶν, τὸν ἀχώρητον, θεωρῆσαι χοροῦμενον, ἐν σοὶ παραδόξως, πλούτῳ εὐσπλαγχνίας νῦν πτωχεύσαντα.

Γεννηθῆναι ἔρχεται Χριστὸς, ξένην ἀναγέννη-
σιν, τοῖς ἐξ Ἀδαμ, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος·
εὐφραίνθητι ἔρημος, ἢ οὐ τίκτησα, τῶν βροτῶν
φύσις ἅπασα· ἦλθεν ὁ Δεσπότης, σὲ πολυτε-
κνοῦσαν ἀπεργάσασθαι.

Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Εὐγενίης μέγα κῦδος, ἐν ἄσμασιν ἔξοχα μελπῶ.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος καὶ Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Εὐγενία Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, νῦν περιχό-
ρευουσα, χαρμονικῶς σὺν Ἀγγέλων στρα-
τεύμασιν, ὡς Παρθένος ἄμωμος, καὶ ὡς Μάρ-
τυς στεφανηφόρος πανόλβιε, χάριν δωρηθῆναι,
πρέσβευε τοῖς πόθῳ ἀνωμνοῦσί σε.

Γομφώδιας Νύμφη τοῦ Χριστοῦ, Δείας ἐπα-
κούσασα, πρὸς ὑψηλὴν ἐπτερωθῆς εὐγε-
νειαν· ὡς γὰρ φῶς ἐνήστραψε, τῇ καρδίᾳ σου
τῶν ἁσμάτων τοῦ Πνεύματος, ἡ θεολογία, πᾶ-
σαν ἀθεότητα διώκουσα.

Γυναικείας φύσεως ὁ σὸς, νοῦς ἐπιλαθόμενος,
πρὸς ἀνδρικαῖς ἐνεργείας ἀνέδραμεν, ἀν-
δρωθεὶς τῇ χάριτι, καὶ Θεῷ προνοητικῶς εὐ-
δυνόμενος, Μάρτυς Εὐγενία, Δείας εὐγενείας
ἡ ἐπώνυμος.

Ελλαμφθεῖσα φέγγει νοητῷ, πλείστους τῆς
ἐλλάμψεως, συμμετασχεῖν ἀπειργάσω
θεόσοφε· ἥς νῦν τοὺς ὑμνοῦντάς σε, λυτρομέ-
νη τῆς ἀμαρτίας ἀξίωσον, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις,
Μάρτυς Εὐγενία παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντες γνώσεως φυτῷ, ξύλῳ τῆς ζωῆς
Ἄγνη, πρὸς τὴν ζωὴν οἱ πιστοὶ ἀνεκλή-
θημεν, τῷ ἐκ σοῦ βλαστήσαντι, ὑπὲρ ἔννοιαν,
Θεοτόκε, Χριστῷ τῷ Θεῷ· ᾧ σὺν παρρησίᾳ,
πρέσβευε σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Προεόρτιος. ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν
» τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα,
» ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, θαμβητικῶς συν-
» εἶχετο, Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε
» κραυγαζουσα.

Σύμβολα τῆς ἀρρήτου, σαρκώσεως, παραδει-
κνὺς Οἰκτίρμον, ἐπλήθυνας ὁράσεις, καὶ
προφητείας ἐνέπνευσας· ἃς νῦν ἐλθῶν ἐπλή-
ρωσας, σαρκὶ τικτόμενος, Κόρης ἐξ Ἄγνης ἐν
πόλει Δαυὶδ.

Ηπλωσε γῆ τὰ νῶτα, καὶ δέχεται δεχόμε-
νον τὸν Κτίστην, τὴν δόξαν ἐξ Ἀγγέλων, ἐξ
οὐρανῆ τὸν ἀστέρα δὲ, ἐκ τῶν Ποιμένων αἰνεσιν,
ἐκ Μάγων δῶρά τε, κόσμη τε παντός ἐπίγνωσιν.

Μάντεως χρησμολόγη, προβλήματα Βαλααμ
νῦν πληροῦνται· ἀνέτειλε γὰρ ἄστρον, ἐξ
Γακῶβ καὶ ὠδήγησε, πρὸς τὸν τῆς δόξης Ἥλιον,
δῶρα κομίζοντας, Μάγους ἐκ Περσίδος ἀνακτας.
Ἐτερος· Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Δεσμῶν ἀπολυτρούμενος, τῶν κακῶν με Κύ-
ριε, ἐνεληθῆναι σπάργανα, ὡς περ βρέφος
ἔρχη φιλάνθρωπε· προσκυνῶ σου τὴν Δεῖαν
συγκατάβασιν.

Εν χρόνῳ γεγονότα σε, τὸν ἀχρόνως λάμ-
ψαντα, ἐκ τῆ Πατρὸς προέρχεται, ἡ Παρ-
θένος τεκεῖν τὰ χρόνια, διαλύοντα πάθη τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ζητῶν με τὸν πλανώμενον, παραβάσει Σπη-
λαιον, ὡς ἕρανὸν κατώκησας, ταῖς μοναῖς μοι
εὐτρεπιζόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν οἰκτίρμον Πολυέλες.

Τῆς Ἀγίας· Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Γερεῖον ὡς περ ἄμωμον τῷ Δεσπότη, προσή-
χθης διανοία τελειοτάτη, τὸν πλοῦτον τὸν
φθειρόμενον ἀπείσεισω, βῶσα Πάνσοφε· Σὺ εἶ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σε Κύριε.

Ηπάναγνος ἐγνώσθη σου καθαρότης· διέ-
λαμψε τῶν ἄθλων σου ἡ στερότης· τὴν
πράξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας, εἰργάσω κρᾶ-
ζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος,
πλήν σου Κύριε.

Σωφροσύνης τῷ ἔρωτι κατεβέλχθης, ἐτήρησας
τὸ καύχημα τῆς ἀγνείας, ἐγένου περιδέξιος
τῇ σοφίᾳ, Χριστῷ κραυγαζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόκον, ὑμνή-
σωμεν ὡς πρόξενον σωτηρίας, φανεῖσαν
οἱ θεόφρονες ἐκβοῶντες· Οὐκ ἔστιν ἄμωμος,
ὡς σὺ Πανάχραντε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος,
πλήν σου Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μὲ ἐπ' ἐχθρούς μὲ·
» πύφραίνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μὲ ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα Προεόρτιον,

Ἦχος α΄ Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Απάντων συνοχεῦς, τὸν ἀστέρα προπέμ-
ψας, ἐμήνυσσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατά-
βασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν αὐρακῶν αἱ Δυνα-
μεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀπεί-
πτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα, τῆς Ἁγίας,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε'νασκήσασα πόνοις ἀθλητικοῖς, ἐδοξάσθης ἀγῶσι μαρτυρικοῖς, πολλοὺς προσενέγκασα, σωζομένους τῷ Κτίστη σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, λιποῦσα τὰ πρόσκαιρα, ἀνδρικούς ἀγῶνας, ἐτέλεσας ἔνδοξε· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον εὖρες, ζῶν συνυπάρχουσα, τῷ Νυμφίῳ σε πάντοτε, Εὐγενία ἰσαγγελε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζέσσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον,

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίζωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προὔπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετὰς, καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης θεοπαῖδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σποράς, τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σε, προορῶν
 » Ἀββακούμ ἐξεσηκῶς ἐβόα· Σὺ ἐκ Θαμῶν σαρκούμενος, ἦκεις Λυτρωτὰ, τὸν Ἀδάμ ἀπώσμενον, ἀνακαλέσασθαι.

Ε'γγίζει ἦκει νῦν ὁ Κύριος, προσδοκία Ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου· εὐτρέπιζε τὸ Σπηλαιον, πόλις Βηθλεὲμ· καὶ σὺν Μάγοις Ποιμένες, δρόμῳ προφθάσατε.

Ρωμαλεότητι Θεότητος, συγκραθεῖς τοῖς βροτοῖς, ἐνώσει ἀσυγχύτῳ, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, Σῶτερ τὸν Ἀδάμ, ἀφθαρτίζεις καὶ σώζεις ἐν τῷ προσλήμματι.

Ο' Λόγος σὰρξ ὄφθεις παχύνεται, καὶ σκηνοῖ ἐν ἡμῖν, ἀρρήτῳ προμηθείᾳ· δευτεπιστοὶ κατιδῶμεν, δόξαν τὴν αὐτοῦ, δόξαν ὡς Μονογενοῦς, παρὰ Θεοῦ καὶ Πατρός.

Ἔτερος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Η' κτίσις νῦν, τὴν παλαιώσιν πᾶσαν ἀπόρριψον, τὸν Κτίστην κτιζόμενον, καὶ καινοουργοῦντά σε βλέπουσα, νήπιον γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ πρῶν σε κάλλος ἐπανάγοντα.

Θαυμάζοντες, τὸν παράδοξον τόκον ἐφίσαντας, Μάγοι ὀδηγούμενοι, θείῳ ἀστέρι, καὶ βλέπουσιν, Ἥλιον ἀνίσχοντα, Παρθενικῆς ἐκ Νεφέλης, δῶρα φέροντες.

Γ'δοῦ ἦκει, ἡ Παρθένος, ὡς δαίμαλις φέρουσα, τὸν μόσχον ἐγγάστριον, τὸν ἀτευτὸν ἀφαιρούμενον, κόσμου ἀμαρτήματα· ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις ἐορταζούσα.

Κηρύγματα, Προφητιῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀναδειξίν, μνηύοντα εἴληφε, σήμερον πέρασσωτήριον· ἦλθε γὰρ ἐπέφανε, διὰ σαρκὸς, τὰς ἐν σκότει κινδυνεύουσιν.

Τῆς Ἁγίας Ὁ αὐτός.

Ελήλυθας, σαρκωθεῖς ἐκ Παρθένου ὁ Ἰψήματος, σαυτῷ μνηστευσάμενος, τὰ τῶν Παρθένων συστήματα, σὲ μόνον ποθήσαντα, τὸν τῶν Παρθένων, Νυμφίον γνωρίζομενον.

Γενέσεως, σαρκικῆς ἐξεδύσω τὸ κάλυμμα, παλιγγενεσίας δέ, τὸ μὴ φθειρόμενον ἔνδυμα, Μάρτυς παναοίδιμε, φωτοειδῶς, ἡμφιάσω τῷ βαπτίσματι.

Α'νέτειλεν, ἡ φωσφόρος αὐγὴ τῇ καρδίᾳ σε, τῆς πλάνης διώκουσα, τὴν κεχυμένην σκοτόμαιναν, φέγγει τῷ τῆς χάριτος, Μάρτυς Χριστοῦ, Εὐγενία καλλιπάρθενε.

Κοσμίως σου, καὶ εὐραίως τὸν βίον ἐφαΐδρυνας, ἀσκήσει τὸ πρότερον, σαρκὸς τὰ κἀθημαράνασα· ὕστερον ἀθλήσει δέ, περιφανῶς, Εὐγενία διαλάμψασα. Θεοτοκίον.

Υ'περτέρα, τῶν Ἀγγέλων ἐγένου Πανύμνητε, τοῦ Πατρὸς γεννήσασα, βουλῆς μεγάλης τὸν Ἄγγελον, ἄνθρωπον γεγόμενον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, τὸν φιλήνθρωπον.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸ ἡμᾶς
 » συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδῶν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν· Ἡ Παρθένος ἰδοῦ γαστρί' ἔξει, καὶ τέξεται σαρκούμενον Λόγον, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ Πλαστοργὸς χοῖνός χρηματίσας. Φάτνη γὰρ καὶ σπάργανα καὶ σπηλαιον, τῆς σῆς ταπεινώσεως σύμβολα· ὁ δὲ Μνήστῳ τῆς σῆς Μητρὸς, σὸς δὲ νομιζόμενος Πατὴρ κατὰ σάρκα, τοῦ φύσικτός σε Πατρός, νῦν σχηματίζει βουλήν.

Διὰ τῆς συμύνης τὸ θνητὸν, διὰ χρυσοῦ τὸ βασιλείον κράτος, διὰ δὲ λιθάνου τῆς Θεότητος, τὴν ὑπεροχὴν ὑπεμφαίνουσι, Βασιλεῖς Ἐθνῶν, ἀπαρχαῖς δωροφοροῦντές σε, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, Βηθλεὲμ ἐξ ἀλοχεύτου Μητρὸς.

Ε'ξ ἀλοχεύτου προελθὼν, ὁ τῷ Πατρὸς συναιδῖος Λόγος, σαρκικῶς κατώκησας τὸ Σπηλαιον, ὡς θρόνῳ τῇ φάτνῃ χρυσάμενος· καταπλήττετε δέ, τῇ φρικτῇ οἰκονομίᾳ σου, Μάγους καὶ Ποιμένας, Ἀγγέλους τε ἐξιστάς, Δόξα κραυγαζόντας.

Ἴτερος. Μεσίτης Θεοῦ.

Λαὸς ὁ ποτέ, σκότει καθεζόμενος ἰδέτω τὸ φῶς, λάμπαν τὸ ἀνέσπερον· ὅπερ ὁ ἀστήρ παλαι ἐμήνυσε, τοῖς τὸ πῦρ σεβομένοις, ἐκ τῆς Περσίδος ἀναξιν.

Μικρὸν ὑπελθεῖν, Βασιλεὺς ὁ μέγας σπευδεῖ Σπήλαιον, κατασμικρυνθέντα με, ὅπως μεγαλύνῃ καὶ πτωχεύσαντα, τῇ ἀμέτρῳ πτωχείᾳ, πλουτίσῃ ὁ ὑπέρθεος.

Νῦν ἐξ Ἰακώβ, Βαλααμ ὡς ἔφησε γεννᾶται Χριστός, Ἐθνῶν κυριεύσει τε, καὶ ἀνυψωθήσεται ἐν χάριτι, ἡ αὐτοῦ βασιλεία, μένουσα ἀδιάδοχος.

Τῆς Ἀγίας. Ὁ φωτισμός.

Δρόμον τὸν σὸν, εὐθυνοῦμενον βλέπων πρὸς σωτηρίαν, ὄφεις ὁ ψυχολεθρὸς Ἀθληφόρε, ἀναρρίπιζεῖ πειρασμούς σοι ποικίλους, τὸν σὸν τόναν λύειν πειρώμενος· τοῦτον δὲ Θεόφρον ἀγνή κατεπαίτησας.

Ολὴ καλῆ, τῶν καλῶν τῷ δοτῆρι καὶ εὐεργέτῃ, καὶ ψυχῶν Νυμφίῳ Χριστῷ ἐφάνης, ἠγλαῖσμένη Ἀσκητῶν ἐν ἀσκήσει, καὶ Μαρτύρων ἀήλῃσει λάμπουσα, Μάρτυς Εὐγενία, Χριστοῦ καλλιπαίρηθε.

Στέφος τῇ σῇ, κορυφῇ ἐπετέθη τὸ τῶν χαρίτων· τὴν Δείαν ἐτίμησας γὰρ σοφίαν, πλουτᾶν καὶ δόξαν, πατρικὴν παριδοῦσα, καὶ συντόμως ἀκολουθήσασα, τῷ πεποθημένῳ, Νυμφίῳ σου Πάισοφε. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ζωῆ, ἀνατεῖλασα κόσμῳ Θεογεννητορ, τῆς πρὶν τῷ θανάτῳ κεκρατημένους, ἀνακαλεῖται, πρὸς ζωῆς αἰδίου μετουσίαν, τῆς πίστεως κρίζοντας· Ἴτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**υνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέροισι
» **Σ**κητῶσις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέ-
» ρων, τοῦ τεχθέντος καὶ σαρκὶ φανέντος, ὡς
» ἐκ θαλάμου τοῦ θηρός ἀνέθορε· γεννηθεῖς
» γὰρ νῦν τὸ κατὰ σάρκα, καὶ ταφὴν καὶ
» θάνατον σαρκὶ ὑπελθὼν, μέλλεις ἀναστήσει-
» σθαι τριήμερος.

Ανῆρέθη, νῦν καὶ διηρέθη, ἔχθρας τῆς ἀρχαίας τῇ σῇ, ἐνσάρκῳ παρουσίᾳ, τὸ μεσότειχον Χριστέ καὶ νῶτα, ῥομφαία πᾶσιν, ἡ φλογίνη δίδωσι· ζωηφόρου τῆς Ἐδέμ δὲ ξύλου, μεταλαμβάνω πιστῶς, ἀθανάτων φυτῶν, αὐθις γεωργὸς ἀναδεικνύμενος.

Βασιλεύει, σὺν τῇ ἀμαρτίᾳ, Ἄδης ἐν Ἀδὰμ μέχρι σοῦ· ἀλλ' ἀναίρεται τούτου, ἡ ἀ-

ναΐδεια τῆς τυραννίδος, τὸ κατὰ σάρκα τιττομένου σου Λυτρωτά, ἐκ φυλῆς Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τεθειμένου σου φῶς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύοντος.

Βρεφοκτόνος, ἀλλ' οὐ χριστοκτόνος, ἔφυ Ἡρώδης ὁ δεινός· εἰ γὰρ καὶ τῶν νηπίων, ἐξεθέρισε πικρῶς τὴν χλόην, ἀλλὰ τὸν στάχυν, τῆς ζωῆς οὐκ ἴσχυσε, καταλήψεσθαι καὶ θανατώσαι· ζωῆς γὰρ ὧν χορηγός, ἔλαθεν ὡς Θεός, Δεῖα δυναστεία τὸν διώκοντα.

Ἴτερος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ενοτρόπως Χριστὸς εἰς τὰ ἴδια, ἔρχεται· ἔξενώσωμεν, ἀμαρτιῶν ἑαυτοῦς, καὶ τοῦτον εἰσδεξώμεθα, ταῖς πραέων ψυχαῖς οἰκίζόμενον.

Οὐδαμῶς ἐλαχίστη ἐν πόλεσι, Βηθλεὲμ γεγένησαι· ἐν σοὶ γεννᾶται, γὰρ ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τοῦ ποιμᾶναι λαὸν περιούσιον.

Πῶς σμικρὸν σε εἰσδέξεται Σπήλαιον, κόσμῳ μὴ χωρῆμενον, Ἀπερινόητε; πῶς ὀραθήσῃ νήπιος, ὁ Πατρὶ συννοούμενος ἀναρχος;

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

Νυσταγμὸν σοῖς βλεφαρίοις οὐκ ἔδωκας, ἕως ἠδυπάθειαν, πᾶσαν ἐνέκρωσας, καὶ καθαρὸν τῷ Κτίστῃ σου, σεαυτὴν ἀπετέλεσας σκηνώμα.

Αἰγυπτίας τοὺς τρόπους ζηλώσασα, ἡ μεμελασμένη, καὶ πράγμα καὶ ὄνομα, συκοφαντεῖν δρασύνεται, τὴν σεπτὴν πολιτείαν σου Πάισοφε.

Σταθῆράν ἐπεδειξῶ τὴν ἐνστασιν, καὶ τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν πλωτήσασα, περιουσία πίστεως, Μοναζῶν καθηγήσω συστήματος. Θεοτοκίον.

Μυστικῶς ἐμουῶντο τὴν ἀφραστον, πάντες οἱ Προφῆται σου, Πάισοφε γέννησιν, πνευματικῶς τυπούμενοι, καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
» τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαχνίας
» σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ
» Θεὸς με ἀνείγαγε.

Κοντάκιον προεόρτιον, Ἦχος γ΄.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀπστεκεῖν ἀπόρρητως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουσιαθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ἔτερον τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν τοῦ κόσμου πρόσκαιρον, φυγοῦσα δόξαν, τὸν Χριστὸν ἐπόθησας, τὸ εὐγενές σου τῆς ψυχῆς, ἀδιαλώθητον σώζουσα, Μάρτυς Θεόφρον, Εὐγενία πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος.

Βίω καὶ λόγῳ καθαρῷ καὶ χάριτι Παρθένε, αἰεὶ κεκοσμημένη, σαυτὴν θυμά προσήγαγε, τῷ ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς σάρκα ἀνελήφοτι, καὶ τεχθέντι ἐπὶ γῆς, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀφατον· καὶ διπλοῖς ἐκόσμησε δόξης ἐν στεφάνοις, εὐπρεπῶς σε ὁ Δεσπότης· ἀγνεῖαν γὰρ ὡς ἄσαρκος τηρήσασα σεμνή, ὡς ἄμωμος Νύμφη, συνεισηλθες αὐτῷ εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, ὅλη φαινή, τοῖς ἄθλοισι πεποικιλμένη, Μάρτυς Θεόφρον, Εὐγενία πανεύφημε.

Συναξάριον.

Τῆς ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Εὐγενίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχοι.

Στεφθεῖσα πρῶτον τοῖς πόνοις Εὐγενία,
Βαφὴν ἐβάψω δευσοποιὸν ἐκ ζήφους.

Τέτλαθι Εὐγενίη ζήφος εἰκαδι ἀμφὶ τέταρτη.

Εξ Εὐγενίας εὐσεβῆς ὡς τις κλάδος,
Προῦλθεν Εὐγενία δόξα τοῦ γένους.
Ῥώμης μὲν αὐτῆ τῆς παλαιᾶς ἐξίφου.
Γεννητορὸς δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν,
Ἐκ Βασιλείως εἰς τιμὴν εὐληφότες,
Σὺν Εὐγενία καὶ παύσθη συζύγῳ.
Λαθούσα τῶν σὺν δυοῖν ὑπηρέταις,
Ἐξῆλθε νυκτὸς φυγὰς ἡ Εὐγενία.
Καὶ προσρῦῖσα τινὶ τῶν Ἐπισκόπων,
Ἐν ἀνδρικῷ σχήματι, καὶ λουσαμένη,
Λατρεῖν τὸ θεῖον, ἀποκαίρουσα τρίχας,
Καὶ Εὐγενίου λαχοῦσα κλήσιν, τρίχει.
Πρὸς ἣν μονὴν βαδίσας ὄρθρου σὺν τάχει,
Μετῆλθεν εἰς ἀπασαν ἀρετὴν πόνοις,
Ἀγῶσι, μόχθοις, καὶ στάσει τῇ παντόχῳ.
Τοσοῦτον ἐξέλαμψε, φωστὴρ ὡς μέγας,
Ὅς τῶν ἀδελφῶν τῆς μονῆς προστασίαν,
Παρακαλούντων κατέχειν καὶ δέπειν,
Τοῦ προστατούντος ἐκλιπόντος τὰ κάτω,
Δόξαις δυσωπηθεῖσα φλογμῷ τοῦ πόθου,
Συγκατέκυσσε μὴ δίλουσα τῇ βίᾳ.
Ὅστω τὸν Εὐγενίου οὐ φίλος λόγος,
Ἔδειξε πᾶσι λαμπρότατον καὶ μέγαν.
Πράξις δὲ πάντας καὶ μὲν θεοφάνεια
Εἶλε ξενικῶς, ὡς σιδήρου μαγνήτος,
Εἰς ἀπόλαυσιν τῶν καλῶν τῆς ἰδέας.
Ἄλλ' ἡ μέλαινα τὴν ψυχὴν Μελαυθία,
Συμμικτης οὖσα τῷ λαῷ, φῶ τῷ μύσῳ.
Ὅς εἶδεν Εὐγενίου ὄραϊον φύσει,
Ἔρωτι δεινῷ συσχεθεῖσα τῆς θεᾶς,

Κενὴν πρόφασιν, ἤξιον μακρὰν ἔσον,
Ἥ εἶχε, κρέφα καὶ κατὰ μνάας λέγειν.
Ἄλλως γὰρ οὐκ ἔνεστι φυγεῖν τὴν νόσον.
Ἐγνίμος δὲ, συντριβὴ τῆς καρδίας,
Τοῖς ἀπατηλοῖς τῆς Μελαυθίας λόγοις,
Ἐξ ἀπλότατος εἶξας, ὡς Θεῷ φίλον,
Συγκατέκυσσε, ἀγνοήσας τὸν δόλον.
Ὅς δ' οὖν ὁ οἰστρος τῆς Μελαυθίας πλεόν,
Ἀνῆψε πυρρὸς ὡς ἔρωτα καρδίας,
Καὶ τυφλὸς ὡς περ, ἀποβαλοῦσα κόρας,
Τὴν προσβολὴν ἔπραξε καῦσιν τοῦ κάθους.
Καὶ μὴ τοχοῦσα τῶν σκοπῶν, ἀπεφρίφη.
Ἰδία δὲ συνέγραψε τῇ Εὐγενίᾳ.
Ὅς τῆς μονῆς τῆς δεῖνα θεῖος προστατῆς,
Γυναικῆς ἀγνᾶς ἀπατῶν δόλου λόγοις,
Κάμοι προσῆλθε, πόρνος ὢν τολμητίας.
Ὁ γοῦν Ἐπαρχος, καὶ πατὴρ ὢν τῆς Κόρης,
Ἐθὺς ἀκούσας, καὶ χόλου κληθεὶς ὄλος,
Πρὸς τὴν μονὴν ἐκπεμφθῆς ἐν πολλῷ τάχει,
Τὸν Εὐγενίου ὡς τῆς μονῆς προστατῆν,
Καὶ τοὺς Μοναχοὺς, ὡς κριτοὺς καὶ δεσμίους,
Καὶ ψευδαίτρας, ἢ πλεόν κακεργάτας,
Ἰαρχικῷ βήματι παρισταμένους,
Λόγους ὑποσχέειν ἀποφαίνεται κρίσει.
Ὅς οὖν παριστη τὰ μέρη πρὸς τὴν δίκην,
Ἠξάτο αὐθις τοῦ λέγειν Μελαυθία,
Ἔβρις καταγέουσα θεῖου προστατῆτος,
Ἐπιγελῶσα, λοιδοροῦσα στωμύλωσ,
Καὶ τοῖς τυχοῦσιν ἐν θρασυτητί λόγων
Ἐπιβοῶσα, δεικνύουσα τοῖς φίλοις
Δακτυλοδείκτως τοῦ μύσου ὡς ἐργάτην,
Καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν, οὐς φοβοῖς τολμᾷ λέγειν,
Τρανῶς ἀναβοῶσα, καὶ λίγουσά πως.
Ἄπαντες ἀκούσατε, τάληθῆ λέγω.
Τῆς ἀνοχῆς σου, Δέσποτα Παντοκράτορ!
Χιτῶνα ῥήξας Εὐγενίος ἀντίκα,
Δεικνύουσιν εὐθὺς, θαῦμα φρικτὸν καὶ ξένον!
Καὶ τοῖς παροῦσι προσλαλεῖ παρρησίᾳ.
Ἔδει μὲν ἡμᾶς εὐχαριστεῖν, καὶ φέρειν
Ἔβρις, γέλωτας, καὶ κακώσεις σωματῶν.
Ἄλλ' ἵνα μὴ τὸ σχῆμα τυγχάνῃ γέλωτος,
Ἐγὼ γυνὴ τὴν φύσιν, εἰμὶ θυγάτηρ
Πατρὸς δικαστοῦ, καὶ κριτοῦ μου φιλάτου.
Μήτηρ δὲ τούτου συζυγὸς τίξασά με.
Αὐτοὶ δ' ἀδελφοί· καὶ γὰρ οὐ δούλους λέγω.
Ταῦτα λεγούσης τῆς καλῆς Εὐγενίας,
Ἄπαντες ἐξέστησαν· ὃ πρᾶγμα ξένον!
Μελαυθίαν δ' ἄνωθεν ἡ θεῖα δίκη
Ὅπως μετῆλθε, πᾶς ἀκούσας θαυμάσει.
Ὁ γοῦν Πατὴρ ἀντίκα τὴν δόξαν ἄμα,
Καὶ πλοῦτον αὐτὸν, καὶ βίου φαντασίαν,
Γίννησιν ἀρεῖς, ἀναγεννάται ξένην.
Ἰουμὴν δὲ πιστὸς γίνεται τῶν ἐν Πόλει,
Καὶ μαρτυρικῶς διαβάς ζωῆς τέλος,
Ταῖς τῶν ἀπίστων κατατροβήεις αἰκίαις,
Χαίρων ἀπέπτη πρὸς μόνας οὐρανοὺς.
Μήτηρ δὲ τάχει, σὺν θυγατρὶ φιλάτῃ,
Χωρὰν ξένην λιποῦσα, καὶ τὴν πατρίδα
Προβοῦσα, κατώκησεν ἐν ταύτῃ παλιν.
Καὶ δόγματος τεθέντος εἰδῶλοισι θεῖοις
Τοῖς Χριστιανοῖς, ἢ θανεῖν κακηγηκάκως,
Λάμψασα πᾶσι φανερῶς Εὐγενία,
Χριστοῦ πόθῳ δὲ τῷ βαρεῖ πάνυ λίθῳ,
Καὶ προσδεθεῖσα καὶ ῥιφεῖσα εἰς ὕδωρ,
Καὶ παραδόξως μὴ βλαβεῖσα τῷ ζήφει,

Τὴν κάραν ἐκτμηθεῖσα τῶν ἄλλων τῆλος,
Ἐαίρουσ' ἀπέπτη πρὸς ποθεινὸν Νυμφίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Μάρτυς Βασίλλα, ἡ
συμμαρτυρήσασα τῇ Ἁγίᾳ Εὐγενίᾳ, ξίφει τε-
λειοῦται.

Στίχ. Τίς ἂν παραδραμῆ σε τμηθεῖσαν ξίφει,
Μάρτυς Βασίλλα, πίστεως Δείας βάσις;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Φίλιππος,
ὁ πατὴρ τῆς Ἁγίας Εὐγενίας, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Μάχαιραν ὄντως δίστομον κατὰ πλάνης,
Κτείνει Φίλιππον τῆς μαχαίρας τὸ σῶμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι, Πρωτᾶς καὶ Ὑά-
κινθος, οἱ εὐνοῦχοι καὶ συνασκηταὶ τῆς Ἁγίας
Εὐγενίας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τμηθέντες, Ὑάκινθε καὶ Πρωτᾶ, ξίφει,
Κληροῦσθε πρῶτα Μαρτύρων Θεῶ γέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Νικολάου Μοναχοῦ, τοῦ ἀπὸ στρατιωτῶν,
καὶ διήγησις ὠφέλιμος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Νικηφόρου, στρατιώτης
τὴν τύχην. Τοῦ οὖν Βασιλέως ἐσοτρατεύσαντος, κα-
τὰ Βουλγάρων, ἐξῆλθε καὶ αὐτὸς σὺν τῷ στρατοπέδῳ.
Καὶ διερχόμενος, πρὸς ἰσπέραν κατέλυσεν ἐν πανδοχείῳ·
καὶ συνδειπνήσας τῷ πανδοχεῖ, καὶ προσευξάμενος, ἀνε-
κλίθη πρὸς ὕπνον. Καὶ παρὶ δευτέραν ἢ τρίτην φυλακὴν
τῆς νυκτὸς, ἢ τοῦ ὑποδεξαμένου αὐτὸν θυγάτηρ, σατανι-
κῶ ἔρωτι τρωθεῖσα, ἐνυξὶ τὸν δίκαιον, πρὸς αἰσχρὰν μί-
ξιν ἐφελκομένη. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς αὐτὴν φησὶ· Πᾶσαι
γύναι τοῦ σατανικοῦ καὶ ἀθίσμου ἔρωτος, καὶ μὴ Διλή-
σης χράναι τὴν παρθενίαν σου, κάμει τὸν ταλαιπῶρον εἰς
ἔδου πίταυρον ἀγαγεῖν. Ἡ δὲ πρὸς μικρὰν ἀνεχώρησε,
καὶ μετ' ὀλίγον ἔλθουσα, πάλιν ὄχλει τὸν δίκαιον. Ὁ δὲ
Ἅγιος ἀπεπιμψατο αὐτὴν τὸ δεύτερον, ἐπιπλήξας σφοδρῶς.
Ἡ δὲ πάλιν ἀναχωρήσασα, ἐκδακχυομένη τῷ ἔρωτι, ὑ-
πέστρεψε πρὸς αὐτόν.

Τότε ὁ Ἅγιος λέγει πρὸς αὐτὴν· Ταλαιπῶρι, καὶ πά-
σης αἰσχύνης καὶ ἀναιδείας πεπληρωμένη, οὐχ ὄρας, ὅτι
οἱ δαίμονες σε ταρασσουσιν, ἵνα καὶ τὴν παρθενίαν σου
διαφθείρωσι, καὶ γέλωσ καὶ ὄνειδος πάσι, καὶ τῇ συγγε-
νεῖᾳ σου ἀποκαταστήσωσί σε, καὶ τὴν ψυχὴν σου εἰς κό-
λασιν ἐμβάλωσιν; οὐ βλέπεις, ὅτι καὶ γὼ ὁ ἐλάχιστος πρὸς
Ἐθνη βάρβαρα, καὶ πολέμων ἐκχύσεις πορευόμεναι, τῷ Θεῷ
ἐνδυναμοῦντός με; πῶς σὺν μιανῷ τὴν σάρκα, πρὸς πό-
λεμον ἀπερχόμενος; Ταῦτα καὶ ἕτερα τοιαῦτα προσειπὼν
αὐτῇ ἀπεπιμψατο· καὶ ἀναστὰς καὶ προσευξάμενος, εἶχε-
το τῆς ὁδοῦ.

Καὶ τῇ ἐπιθούσῃ νυκτὶ ὑπνοῦντος αὐτοῦ, ὄρα ἑαυτὸν
εἰς εὐσποτον τόπον ἰστάμενον, καὶ πλησίον αὐτοῦ δυναστὴν
τινὰ καθεζόμενον, καὶ τὸν δεξιὸν πόδα τῷ ἀριστερῷ πο-
δὶ ἐπικείμενον ἔχοντα, καί φησι πρὸς αὐτόν· Βλέπεις ἐ-
κατέρου μέρους τὰ στρατεύματα; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Ναὶ
Κύριε, ὄρω ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι συγκόπτουσι τοὺς Βουλγά-
ρους. Καὶ λέγει ὁ φαινόμενος πρὸς τὸν δίκαιον· Βλέψον
πρὸς ἡμᾶς. Καὶ προσβλεψάμενος, εἶδεν αὐτόν, τὸν δεξιὸν
πόδα τῇ γῆ προσερείσαντα, καὶ τὸν ἀριστερὸν ἐπάνω τοῦ
δεξιοῦ ἐπιθέμενον. Οὐ γενομένου, περιβλεψάμενος πάλιν ὁ
δίκαιος πρὸς τὸ στρατόπεδον, βλέπει τοὺς ὑπεναντίους ἀ-
φειδῶς συγκόπτοντας τοὺς Ῥωμαίους.

Καὶ μετὰ τὸ παύσασθαι τὴν συγκοπὴν τῶν σκηνωμά-
των, λέγει ὁ καθήμενος τῷ στρατιώτῃ· Κατανόησον ἀ-
κριβῶς τὴν συγκοπὴν τῶν σκηνωμάτων, καὶ λέγε μοι τί
τὸ ὄρωμενον; Ὁ δὲ, περιβλεψάμενος, εἶδε πᾶσαν τὴν φαι-
νεμένην αὐτῷ γῆν, νεκρῶν σωμάτων πεπληρωμένην, καὶ
μισθὸν πάντων, μιᾶς κοίτης λιβαδιαίαν χλόην· καὶ λέγει
αὐτῷ· Κύριε, πᾶσα ἡ γῆ τῶν ἀφειδῶς κατακοπιέντων Ῥω-
μαίων πεπληρωμένη ἴσθιν, ἐκτὸς μιᾶς κοίτης.

Τότε ὁ φαινόμενος φοβρὸς εἶπε τῷ Στρατιώτῃ· Καὶ
τί λογίζῃ εἶναι αὐτό; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Ἰδιώτης εἰμι,
Κύριε, καὶ αὐ γινώσκω. Καὶ πάλιν πρὸς αὐτόν ὁ φοβε-
ρὸς· Αὕτη ἡ γυμνὴ λιβάς, ἣν ὄρας, μιᾶς κοίτης ἔχου-
σα μήκος σῆ ἐστὶ, καὶ ἐν αὐτῇ ὄφεις συγκοπῆται με-
τὰ τῶν σωστρατιωτῶν σου, καὶ τεθῆναι ἐν αὐτῇ καὶ ἀ-
ναπληρῶσαι τὸ λυῖον· ἐπεὶ δὲ τῇ παρελθούσῃ νυκτὶ, τὸν
τρίπλοκον ὄφιν, τρισσῶς προσπαλαίσαντα, καὶ ἀποκτεῖναι
θελόντα, εὐφρῶς ἀπὸ σοῦ ἀπειτίναξας, ἴδου σὺ αὐτὸς ἑαυ-
τὸν ἐκ τῆς συγκοπῆς ταύτης ἠλευθέρωσας, καὶ τῆς σκι-
βάδος τὴν στρωμνὴν ἀμοῖρον πεπειθήσας, καὶ τὴν ψυχὴν
σὺν τῷ σώματι σώσασας. Λοιπὸν οὔτε φυσικὸς θάνατος
σου κυριεύσει, εἰάν γνησίως μοι δουλεύσῃς.

Ταῦτα ἰωράκως, ἰκθαμβὸς καὶ σὺντρομος γινόμενος,
διῦπνισθεὶς καὶ ἀναστὰς, προσηύχετο. Καὶ ὑποστρέψας
μιᾶς ἡμέρας ὁδοῦ διάστημα, ἀνῆλθε εἰς ὄρος· καὶ προσ-
ευχόμενος, εἶδετο τοῦ Θεοῦ περὶ τοῦ στρατοπέδου. Καὶ
εἰσελθόντος τοῦ Βασιλέως εἰς τὰς κλεισοῦρας τῆς Βουλγα-
ρίας, ἀνῆλθον οἱ Βούλγαροι εἰς τὸ ὄρος, ὀλίγους ἰάσαντας
εἰς παραφυλακὴν, πεντεκαίδεκα χιλιάδας, μικρὸν τι πλείον
ἢ ἑλασσον· ὅς καὶ κατασφάξαντες οἱ Ῥωμαῖοι, ἐμαρτυρή-
σαν· ἀσυστρόφως γὰρ τῇ χώρᾳ προσρύντες, μικροῦ
πᾶσα ἡ τῶν Ῥωμαίων παράταξις φόνου ἂν ἐγένετο πα-
ραναλωμα, σὺν τῷ Βασιλεῖ Νικηφόρῳ. Τότε ὁ δίκαιος,
τῆς ὀπτασίας ἀναμνηθεὶς, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας,
ὑπέστρεφεν ἐκεῖθεν, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος· καὶ ἀπελθὼν
ἐν Μοναστηρίῳ, ἔλαβε τὸ Ἅγιον Σχῆμα· καὶ τῷ Θεῷ γνη-
σίως δουλεύσας ἐπὶ χρόνους ἱκανούς, γέγονε διακριτικωτά-
τος καὶ μέγας πατήρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀχαϊκὸς
ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πᾶν Ἀχαϊκὸς ἐκβαλὼν ψυχῆς ἄχος,

Ὅλη χαρὰ δέδωκε τὴν κάραν ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὁσιος Ἀντίοχος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Ἀντιόχῳ βδελυγμὰ τύρβαι τοῦ βίου,

Καὶ βίος ἅπας, ὃν παρῆλθεν ἠδέως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄφραστον δαῦμα! ὃ ἐν καμίνῳ ῥυσάμε-
» Ἄνος, τοὺς Ὁσίους, Παῖδας ἐκ φλογός,
» φατὴν πενιχρᾶ, βρέφος ἀναπέκλτται, εἰς σω-
» τηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Ἀυτρωτὰ ὁ
» Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τέτρωται πλάκεις, ἐχθρὸς Θεῶν βρέφος κει-
μενον, ἐπὶ φατῆς, βλέπων πενιχρᾶς καὶ
στένει, χειρὶ Δεία καθαροῦμενος, εἰς σωτηρίαν
ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Ἀυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐ-
λογητός εἶ.

Ολβιος φάτιη! ἐν ἑαυτῇ δεξαμένη γάρ, ὡσπερ βρέφος, τὸν Δημιουργόν, ὡς χειρουργικὸς Θρόνος ἀναδεικνύεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Ἀντρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Νόμῳ βροτείῳ, τῆς ἐν σπαργάνοις καταθέσιν, καταδέχη, βρέφος πεφηνώς· δι' ὧν τοὺς δεσμούς, λύεις τῶν πταισμάτων μου, ἐλευθερίαν βραβεύων τοῖς βωῶσι· Ἀντρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Μία ὑπῆρχεν, ἢ ἐν ἀνάρχῳ γεννήσει σου, καὶ ἐν τόκῳ, τῷ μετὰ σαρκός, Θεότης Χριστῆ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Ἀντρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ἔτερος· Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ρᾶνάτωσαν ἀνωθεν ὕδωρ νεφέλαι· ὁ νέφη τιθέμενος, αὐτοῦ σεπτῶς ἐπίβασιν, Νεφέλη ὄχουμένος, Παρθένῳ ἔρχεται, λαίμψαι φῶς ἀνίσπερον, τοῖς πρὶν ἐσκοτισμένοις καὶ κινδυνεύουσι.

Στρατὸς εὐτρεπίσθητι· Δειῶν Ἀγγέλων, ὑμνήσαι τὴν ἄφαταν, Κυρίου συγκατάβασιν· Μαῖγοι ἐπιφθάσατε· Παιμένες σπεύσατε· ἦλθεν ὃ ἀπέκτειτο, Χριστὸς ἢ προσδοκία Ἐθνῶν καὶ λύτρωσις.

Τί τοῦτο τὸ μέγιστον, καὶ ξένον θαῦμα; πῶς φέρω σε φέροντα, τῷ ῥήματι τὰ σύμπαντα, ἀπόρρητον γέννημα, Υἱέ μου Ἄναρχε; ἔλεγεν ἡ Πάναγνος, Χριστὸν ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς φρεσὶ κατέχουσα.

Τῆς Ἁγίας· Ὁ αὐτός.

Ανέπτυξας ἅπασι, τῶν θεοπνεύστων, Γραφῶν τὴν ἀλήθειαν, τὸ θεῖον ἀρρένωσασα, καὶ πάντα κατέπληξας, τῷ παραδόξῳ σεμνήοις περ καὶ προσήγαγες λαμπρῶς, πεπιστευκότας Χριστῷ Πανόλβιε.

Σοφῶς ἐστηλίτευσας, τὴν τῶν εἰδώλων, μαρτυρίαν Πανεύφημε, τοῖς θείοις σου διδάγμασι Παρθένων ἀμέτρητον, μνηστευσαμένη πληθύν, πάντων βασιλεύοντι Χριστῷ, λαμπρυνόμενῃ Μαρτύρων αἵμασιν.

Ιδοῦσα τὸν βίον σου, τὸν θεοφόρον, Βασίλα ἢ ἔνδοξος, σὲ πόθῳ ἐμιμήσατο· Χριστῷ γὰρ μνηστεύεται, καταλιποῦσα σαρκός, πᾶσαν τὴν εὐπάθειαν· καὶ νῦν τῆς τῶν Μαρτύρων χαρᾶς ἠξίωται.

Θεοτοκίον.

Ντομήν ἐθεράπευσας, τὴν τοῦ θανάτου, ἀσπύρως κηύσασα, Ζωὴν τὴν ἐνπρόστα-

τον, Παρθένε πανάμωμε, Θεογεννήτορ ἀγνή· ὅθεν σε γηθόμενοι, πηγὴν ἀθανασίας κατονομάζομεν.

Προεόρτιος· Ὡδὴ ἢ Ὁ Εἰρμός.

Εκστηθε φρίττων οὐρανὲ, καὶ σαλευθήτωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ σπαργάνοις συμπλέκεται, ὁ πάντα φέρων δρακί, καὶ φάτιη σμικρᾷ ξενοδοχεῖται· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λέλυται δέσμιος Ἀδάμ, ἐλευθερία τε, πᾶσι δίδεται πιστοῖς, σπαργάνοις Σωτῆρ ἐμπλακέντος σου, καὶ ἐν Σπηλαίῳ σμικρῷ, καὶ φάτιη τῶν ἀλόγων τεθέντος· διὸ σοι γεγηθότες, προεόρτιον ὕμνον, ἐν τῇ σῆ γεννήσει, προσφέρομεν ἐν πίστει.

Πέπαυται πλάγη Περσική· Ἀστεροσκοποὶ γάρ, Βασιλεῖς ἀνατολῶν, τεχθέντε δῶρα προσκομίζουσι, Χριστῷ τῷ παμβασιλεῖ, χρυσόν τε καὶ σμύρναν σὺν λιβάνῳ· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οτῶν θαυμάτων τῶν καικῶν! ὦ ἀγαθότητος, καὶ ἀπείρου ἀνοχῆς! ἰδοὺ γὰρ ὡς βρέφος λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ φεύγει Θεός, θελῶν Ἡρώδην· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος· Καίμνος ποτέ.

Υψος ἀληθῶς, ἀρρήτου μυστηρίου, τοὺς οὐρανοὺς γνώσει καλύψαντος, ἢ ἀμεμπτος Δέσποινα, κατεπλήττετο καὶ ἔλεγεν· Ὁ θρόνος ὁ οὐράνιος, φλέγεται σὲ κατέχων, καὶ πῶς Υἱέ μου βαστάζω σε;

Φέρεις Πατρικὴν, ὁμοίωσιν Υἱέ μου, καὶ πῶς τοῦ δούλου τὸ ὁμοίωμα, πτωχεύσας ἀνελάβες; πῶς ἐν φάτιη ἀνακλίνω σε, ἀλόγως τὸν ρυόμενον, ἅπαντας ἀλογίας; ὑμνολογῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον.

Χαῖρε πᾶσα γῆ· ἰδοὺ Χριστὸς ἐγγίζει, ἐν Βηθλεὲμ ἀποτικτόμενος· θαλάσσα εὐφρανθήτι· Προφητῶν ὅμιλε σκίρτησον, τὴν ἐκβασιν θεώμενος, σήμερον τῶν σῶν λόγων· πάντες ἀγαλλεσθε Δίκαιοι.

Τῆς Ἁγίας· Τὸν ἐν καμίῳ τοῦ πυρός.

Εν ποταμῷ νεανικῶς, ἐν πυρὶ καρτερικῶς ἐδοκιμάσθης· ἐναντίας γὰρ φύσεις, στεφρῶς διήλθες, Χριστὸν, ὑμῆσα καὶ πίστει κραυγαζούσα· Ὑπερευλογῶ σε, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ενοπρεπῶς ἐπιφανείς, ὁ Χριστός σοι ἐν φρε-
ρᾷ κατεχομένη, διατρέφει πλουσίως, καὶ
 τῇ Γεννήσει αὐτῆ, συναίπτει τοῖς ἄνω στρατεύ-
 μασιν, αὐτὸν εἰς αἰῶνας, δοξάζουσιν Ὅσια.

Οσὸς Νυμφίος εὐπρεπῶς, ἐν στεφάνοις σε
 διπλοῖς καθωραΐζει, Εὐγενία Θεόφρον, καὶ
 σοὶ νυμφῶνα λαμπρὸν, ἐνδίκως ὁ δίκαιος δίδω-
 σιν ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χάρις Θεῷ φωτειδῆς, ἐπιλαμπουσα σὲ νῦν
 καταγλαΐζει, ἐν μοναῖς οὐρανίαις ἧς ἐμ-
 κλησθῆναι ταῖς σαῖς, πρεσβείαις ἀπαύστως
 δυσώπησον, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν μνη-
 μὴν Θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Αθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεο-
 τόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανά-
 του Πατρὸς, τὸν πάντα θανάτῳ λυτροῦμενον,
 τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
 τοῖς Παισὶ συναταβάντα, καὶ τὴν φλό-
 γα εἰς ὄροσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ
 ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὁδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Μὴ ἐκθαμβῆ νῦν ὦ Μῆτερ, καθορῶσα ὡς
 βρέφος, ἐν ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου,
 τέτοκε Πατῆρ' ἀναστῆσαι γὰρ καὶ συνδοξα-
 σαι βροτῶν, πεπτωκίαν τὴν φύσιν, ἐληλυθα
 σαφῶς, τὴν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μεγαλύ-
 νουσαν.

Επί τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὠδῖνας φυγοῦ-
 σα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίστην, Ἄναρχε Υἱέ·
 σὲ δὲ νῦν ὀρώσα, Ἡρώδην φεύγοντα, τῇ ρομ-
 φαίᾳ τῆς λύπης, σπαραττομαι ψυχὴν ἄλλα ζή-
 δι καὶ σῶζε, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Γῆς μὲν ἐπέβην Αἰγύπτου, ἀλλ' Αἰγύπτου ὦ
 Μῆτερ, τὰ χειροποίητα κατέβαλον σεισμῷ·
 τὴν ψυχὴν δέ μου μάτην ἐπιζητούντων ἐχθρῶν,
 πεμπομένων εἰς Ἄδην, ὡς μόνος κραταῖος, ἐ-
 πανήξω, καὶ σώσω τοὺς σὲ γεραίροντας.

Αγαλλιάσθω ἡ κτίσις· κτίζεται γὰρ ὁ Κτί-
 στης· καὶ ὁ προὖν νῦν πρόσφατος, γνω-
 ρίζεται Θεός· μετὰ δώρων Μάγοι προσυπαν-
 τάτωσαν· αἱ Ποιμένες τὸ θάυμα, κρυτεῖτωσαν
 πιστῶς· καὶ βροταὶ τοῖς Ἀγγέλοις συνευφραι-
 νίσθωσαν.

Ἄναρχου Γεννήτορος.

Ψαλάτωσαν χαίρουσαι, αἱ βασιλεῖαι πα-
 σης γῆς· πατριαὶ τῶν Ἐθνῶν τε ἀγαλ-

λιάσθωσαν· ὄρη καὶ βουνοὶ καὶ κοιλάδες, αἱ
 ποταμοὶ, θάλασσα καὶ ὄλη, ἡ κτίσις τὸν Κύ-
 ριον, κῦν τικτόμενον μεγαλύσει.

Οραθῆς ὡς Δέμις ἦν, Προφήταις σεθεῖσα-
 σθαι· ἐν ἐσχάτοις καιραῖς δέ, βροτὸς γε-
 νόμενος, πᾶσιν ἐπεφάνη ἀνθρώποις, ἐν Βηθλε-
 ἐμ πόλει Ἰουδαίας, ἀστέρως δαικνύντός σε, ἀ-
 στρολόγοις Ἀνεμῆνυτε.

Ιδοὺ εἰς τὰ ἴδια, ἐν ἀλλοτρίῳ ἔρχεται, ὁ Παν-
 ἀγιος Λόγος, Ἄγιῳ Σώματι, ξέκῳ τοικετῷ,
 ξενωθέντα προσοικετῶν, ἑαυτῷ τὸν κόσμον αὐ-
 τὸν ἀνυμνήσωμεν, δι' ἡμᾶς πτωχὸν γενόμενον.

Ο τέκνον γλυκύτατον, πῶς τρέφω σε τὸν
 τρέφοντα; πῶς κρατῶ σε κρατοῦντα, τὰ
 πάντα νεύματι; πῶς δὲ σπαργανῶ σπαργα-
 νῆντα, πᾶσαν τὴν γῆν, ὀμίχλη; ἐβόα, ἡ Πάν-
 αγνος Δέσπονα· ἦν ἐν πίστει μεγαλύνομεν.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Μοναῖς κατοικήσασα, τὰς οὐρανίους ἐνδοξε,
 νῦν τρυφῆς Παραδείσου, κατηξιώθης σα-
 φῶς, μετὰ τῶν Παρθένων ὡς Μάρτυς, παναλη-
 θῆς, καὶ μετὰ Μαρτύρων, Παρθένος πανάμω-
 μος, Εὐγενία παμμακάριστε.

Εφέσειως ἔτυχες, τῆς ὑπὲρ νῦν καὶ ἔνοιαν,
 ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ, παρισταμένη φαι-
 δρῶς, καὶ ταῖς φωτοβολοῖς ἀκτίσι, τῆς ἀρχι-
 κῆς, Τριαδος Θεόφρον, σαφῶς διαλάμπουσα,
 Εὐγενία παμμακάριστε.

Αμπαδα κατέχουσα, τῆς παρθενίας ἐνδο-
 ξε, τῶν Μαρτύρων στεφάνῳ, κατακεκό-
 σμησαι· καὶ νῦν δυσωποῦσα μὴ παύση, τοὺς
 εὐσεβῶς, πόθῳ σε τρωόντας, σωθῆναι πρεσβεί-
 αις σου, Εὐγενία παναοίδιμη.

Πρὸς θείαν ἐξῆλθες νῦν, ἀναψυχὴν πανάρι-
 στε, αἰκισμῶν διελθοῦσα, τὸ πῦρ τὸ ἀ-
 στεικτον, καὶ τὸ ἀνυπόστατον ὕδωρ, τῶν πει-
 ρασμῶν, Μάρτυς Εὐγενία, Χριστὸν οὖν δυσώ-
 πησον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ος πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐρά-
 νιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, ἡμῖν ἐκτέτο-
 τοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα, ταῖς εὐσε-
 βῶς, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν Πανάμωμον,
 Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἰρμός.

Ανάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
 ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐ-
 πέφανε, τὰ ἐσκαπόμενα φωτίσαι, συναγα-
 γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
 Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξάποστειλᾶριον Προεόρτιον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Ο φως αἰῶν ἀπρόσβητον, καὶ ἀνέχων τὰ πάντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, καὶ σπαργανούται ὡς βρέφος, ἐν Σπηλαίῳ καὶ φατνῇ, ἀλόγων ἀνακλινεται· σπεύσωμεν ἐπιστῆναι, ἐν Βηθλεὲμ, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν μετὰ Μάγων, καρποὺς ἀρίστων πράξεων, κομισῶντες, ὡς δῶρα.

Τῆς Ἁγίας, ὁμοιον.

Ο ὕδεν εἰδείχθη κωλήμα, πρὸς τελείους ἀγῶνας, τὸ ἀσθενὲς τοῦ Σηλεος, ἀσράτω σου σθένει, Χριστέ ῥωννύμενον· ἄθεν, Εὐγενία ἢ Μάρτυς, γενναίως ὑπερήθησεν ἢ τὴν ἐνδοξον μνήμην, συνήψας νῦν, τῇ σεπτῇ Γεννήσει σου καὶ φωσφόρω, ἣν κατεδέξω Δέσποτα, ἐκ Παρθένου Ἁγίας.

Ἔτερον Προεόρτιον, ὁμοιον.

Υ μνον πᾶσα προσάξωμεν, τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ· ἰδοὺ γὰρ νῦν προέρχεται, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, τεκεῖν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα· ἔθεν Μάγοι σὺν δῶροις, μετὰ Ἀσέρος δράμετε, σὺν ἡμῖν προσκυνήσατε· Ποιμένες δὲ, ἐκβοῆσαι σπεύσατε σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τικτομένῳ Δόξα σοι, ἐν Σπηλαίῳ καὶ φατνῇ.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια, Προεόρτια.

Ἦχος πλ. β'. Α ἴ' Ἀγγελικαί.

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀρρήτων μυστηρίων! τικτεται Θεός, ἐπὶ γῆς δι' εὐσπλαγχνίαν, τὴν δουλικὴν εἰκόνα, ἑαυτῷ περαθέμενος, ὅπως τῆς δουλείας ἀφαρπάσῃ, τῆς τοῦ ἀλλοτρίου τοὺς βοῶντας, πόθῳ ζέοντι· Εὐλογημένος εἰ Σωτῆρ, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Δ εὔρο Ἰσραὴλ, βαρυκάρδιε, ἀπόθου, τὸ ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπικείμενόν σοι κέφος· ἐπίγνωθι τὸν Πλάστην, ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενον· οὗτος τῶν Ἐθνῶν ἡ προσδοκία, οὗτος καθιεῖ τὰς ἐορτάς σου· βοῆν αὐτῷ πείθῃ γάρ· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Η λισ Υἱέ, πῶς σε κρύψω τοῖς σπαργαίναις; πῶς σε γαλουχῶ, πάσης φύσεως τροφεία; πῶς σε χερσὶ κατέχω, τὸν κρατοῦντα τὰ σύμπαντα; πῶς σοι ἀδειῶς ἐνατενίζω, ὃ οὐ τολμᾷ ἐνατενίζειν, τὰ πολυώμματα; ἢ Ἀπειρόγαμος Χριστὸν, κρατοῦσα ἐφθέγγετο.

Α σμασι καινοῖς, ἀλαλάξατε Ποιμένες· λόγους μαγικούς, ἀπορρίψατε οἱ Μάγοι· σταλάξατε τὰ ὄρη, καὶ βουνοὶ ἀγαλλίασιν· δεῦτε θυγατέρες Βασιλέων, εἰς τὴν χαρὰν τῆς

Θεοτόκου· λαοὶ εἴπωμεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὁμοιον.

Δ εὔρο Βηθλεὲμ, ἐτοιμάζου τὰ τοῦ τόκου· ἴθι Ἰωσήφ, ἀπογράφου σὺν Μαρίᾳ· σεπτοτάτη ἢ φατνῇ! Σοφοῦρα τὰ σπάργματα! ἔνθα ἡ ζωὴ ἐνεληθεῖσα, σειραῖς θανάτου διαρρήξει, ἐπισφίγγουσα, πρὸς ἀφθαρσίαν τοὺς βροτοὺς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Ω μακαριστῇ, τῆς Θεοπαυδος κοιλία, ἥτις κοιλίῳ, οὐρανοῦ μείζων εἰδείχθη! ὅτι αὐτῷ γὰρ οὗτος, σὺ κατέχεις βαστάζουσα· Ὡ μακαριστοὶ μαστοὶ Παρθένου, οὗς περ Σηλάσειεν ὁ τρέφων, πνοὴν ἅπασαν, Χριστὸς, ὁ μήτρα σὰρξ παγεῖς, ἀνάδρου Νεανίδος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ο ἶκος τῷ Παντουργῷ εἰδείχθης ὡ Παρθένη· ἐν σοὶ γὰρ ἐναικήσας, ὁ Κύριος τῆς δόξης, τεχθῆναι νῦν προέρχεται.

Στίχ. Ὁ Θεός, ἀπὸ Θαυμαῖν ἤξει.

Ν ἔον ἐν Βηθλεὲμ παιδίον ἐκ Παρθένου, Θεὸς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐν φατνῇ τῶν ἀλόγων, γεννᾶται· ὡ τοῦ θαύματος!

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Τ ἄξεις αἱ νοεραὶ, Ἀγγέλων ἐν ὑψίστοις, Θεῷ μετὰ Ποιμένων, βοήσατε καὶ Μάγων, τῷ τικτομένῳ Δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Υ πόδεξαι Βηθλεὲμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· φῶς γὰρ τὸ ἀδυτον, ἐπὶ σέ γεννήσαι ἤκει. Ἀγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ· ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς· Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλειον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ

Μ Ε Γ Α Λ Ω Ν Ω Ρ Ω Ν.

Τ Υ Π Ι Κ Ο Ν.

Ε ἂν τύχη ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, ἢ τῶν Ἦρῶν τούτων Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τῇ Παρασκευῇ.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ.

Ευλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῷ Τρισ-
αγίου. Εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσω-
μεν, γ'· καὶ στιχολογοῦμεν τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς
ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τῆς
κραυγῆς με· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς
μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς
σέ προσευξομαι Κύριε· τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς
φωνῆς μου. Τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι, καὶ
ἐπάψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς δέλων ἀνομίαν σὺ
εἶ. Οὐ παρακῆσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ δια-
μενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν
ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ
ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσε-
ται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους
σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυ-
νήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε,
ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἕνεκα τῶν
ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν
μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλή-
θεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαια. Τάφος ἀνεωγ-
μένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν
ἐδολιοῦσαν κρῖνον αὐτοῦς ὁ Θεός. Ἀποπεσά-
τωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοῦς,
ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε. Καὶ εὐφρανθεῖ-
σαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα
ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς·
καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνο-
μά σου. Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς
ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς μδ΄.

Εξηρεῦξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν,
λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ· ἡ
γλώσσά μου, κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.
Ὁραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώ-
πων· ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, διὰ τοῦ-
το εὐλόγησέ σε ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα. Περιζώ-
σαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, Δυ-
νατέ. Τῇ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου·
καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασιλευε, ἕνε-
κεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης·
καὶ ὀδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου. Τὰ
βέλη σου ἠκονημένα, Δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω
σου πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βα-

σιλείας. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος ἐκθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς
βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐ-
μίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτα ἐχρισάσε, ὁ Θεός,
ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς με-
τόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀ-
πὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρσεων ἐλεφαντίνων,
ἐξ ὧν εὐφρανάν σε θυγατέρες βασιλείων ἐν τῇ
τιμῇ σου. Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου,
ἐν ἱματισμῷ διαχρυσῷ περιβεβλημένη, πεποι-
κιμένη. Ἄκουσον θυγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλι-
νον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ
τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου· ἅτι αὐτός ἐστι Κύ-
ριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγά-
τηρ Τύρου ἐν δώραις, τὸ πρόσωπόν σου λιτα-
νεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα
τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσθωθεν· ἐν κροσ-
σωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.
Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω
αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.
Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει,
ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Ἄντι τῶν πα-
τέρων σου ἐγεννήθησαν οἱ υἱοί σου, καταστή-
σεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γε-
νεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογή-
σονται σοὶ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς με΄.

Ο Θεός ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βο-
θὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς
σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ
ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν
καρδίαις θαλασσῶν. Ἠχησαν καὶ ἐταράχθη-
σαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν
τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ Ποταμοῦ τὰ ὀρμή-
ματα εὐφραίνουσι τὴν Πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσε
τὸ σκῆνωμα αὐτῷ ὁ Ὑψίστος. Ὁ Θεός ἐν μέσφ
αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται βοηθήσει αὐτῇ ὁ
Θεός τὸ πρὸς πρῶτ' πρῶτ'. Ἐταράχθησαν Ἐθνη,
ἐκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὑψί-
στος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ· Κύριος τῶν δυνάμεων
μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεός Ἰακώβ.
Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο
τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνταναιρῶν πολέμους, μέ-
χρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει, καὶ
συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν
πυρὶ. Σχολάσατε καὶ γινώτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ
Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς Ἐθνεσιν, ὑψωθήσομαι

μαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊά, γ'.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Εἶτα, Δόξα καὶ τὸ Τροπάριον.

Α'πεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἢ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν. Ἐπέση δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν καλάτιον τὸ Σηλαιον, τῇ Βασιλίδι εἰδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν ὦ Κεχαρίτωμένη; Οὐρανὸν, ὅτι ἀπέταλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης· Παραδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἀφθορος· Ἀγνὴν Μητέρα, ὅτι ἔσχεσ σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελα,

Ἦχος πλ. δ'.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη τὸ Σηλαιον δεχέσθω· ἡ ἀλήθεια ἦλθεν ἡ σκία παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς τὸ κατ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδαμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὐᾷ, κράζοντες· Ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Δίς, ἀνευ στίχου. Εἶτα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμῶν ἦξει. Ἦχος γ'.

Νῦν προφητικῇ πρόρρησις, πληρωθῆναι ἐπιείγεται, μυστικῶς ἡ φάσκουσα· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς Ἠγεμόσι, προεутρεπιζούσα τὸ σηλαιον· ἐκ σοῦ γὰρ μοι ἐξελεύσεται, ἡγούμενος τῶν Ἐθνῶν διὰ σαρκός, ἐκ Παρθένου Κύριος Χριστὸς ὁ Θεός, ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νέον Ἰσραὴλ. Δώμεν αὐτῷ ἅπαντες μεγαλωσύνην.

Στίχ. Κύρια, εἰσακήκοα τὴν ἀκρότη σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα, Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ταδε λέγει Ἰωσήφ πρὸς τὴν Παρθένον· Μαρία, τί τὸ δράμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, καὶ τὸν νοῦν καταπλήττεται! Λάβρα τοίνυν ἀπ' ἐμοῦ, γενοῦ ἐν τάχει. Μαρία, τί τὸ δράμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀντί τιμῆς, αἰσχύνῃ ἀντ' εὐφροσύ-

νης, τὴν λύπην· ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι, τὸν φόγον μοι προσήγαγες. Οὐκ ἔτι φέρω λοιπὸν, τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων· ὑπὸ γὰρ Ἰσραῖν ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἀμεμπτον Κυρίου σὲ παρέλαβον· καὶ τί τὸ ὀρώμενον; Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Καὶ εὐθύς τὸ προκείμενον τῆς Προφητείας,

Ἦχος δ'.

Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αἵτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι Ἐθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ταδε λέγει Κύριος· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, μὴ ὀλιγοστός εἶ ἐν χιλιάσιν Ἰούδα, ἐκ σοῦ γὰρ μοι ἐξελεύσεται, τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἐξοδοὶ αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοῦς ἕως καιροῦ τικτούσης· τέξεται· καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχυί Κυρίου, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου

τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεός, λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν τέτων, ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὁς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Ἰσοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὁσῶ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίτι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαχᾶγη τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἀγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος

Κεφ. ε. 2.

Κεφ. α. 1.

τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί, Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· Αὐταὶ ἀπολούνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτός εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείφουσιν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω με πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνεσιῶς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία.

Εἶτα, τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουλευθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρόαιώνιον Θεόν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν, Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεός οἰκτειρήσῃς ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὁφθῆμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαθήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. Τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς ξς'.

Ὁ Θεός οἰκτειρήσῃς ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσῃς ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν Ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ Ἔθνη ἐν τῇ γῆ ὀδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φροβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ψαλμὸς πς'.

Οἱ θεμελῖαι αὐταῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἀγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. Δεδεξαμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. Μνησθήσομαι Ῥααβ καὶ Βαβυλώνας, τοῖς γινώσκουσί με. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιοπῶν, οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μητέρα Σιών, εἰεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτήν ὁ Ὑψίστος. Κύριος διεγύσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων, τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραϊνομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Ψαλμὸς ν'.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρητῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὰ πονηρὰ ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἐν δικαιοσύνῃς ἐν ταῖς λόγοις σου, καὶ κινήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἀδύνατα καὶ κρυφὰ τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Πανταῖς με ὑσαώπη, καὶ καθαρσθήσομαι· πλυ-

νεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκου-
τιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιά-
σονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ
πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πά-
σας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν κα-
δαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐ-
δὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορ-
ρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦ-
μά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀ-
πόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου,
καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω
ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐ-
πιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ
Θεός τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά
μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνε-
σίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν-
δλοκαυτώματα ἐκ εὐδοκήσεως. Θυσία τῷ Θεῷ,
πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμέ-
νην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώ-
σει. Ἀγαθὸν, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν
καὶ δλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα γ'.

Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ
Τροπάριον.

Α'πεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰω-
σήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ
ἡ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφο-
ρίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ
τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερ-
πνὸν Παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐ-
δείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦ-
σαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλα-
στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἰκε-
τεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀπο-
στόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,
Ἦχος πλ. β'.

Οὗτος ὁ Θεός ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος
πρὸς αὐτόν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφεὶς. Φάτνη πνι-
χρᾶ, Υἱὸς μονογενῆς, κείμενος ὁράται βροτὸς·
καὶ σπαργάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος
καὶ Μάγους ἀστήρ μνηύει, εἰς αὐτοῦ προσκῦ-

νησιν· καὶ ἡμεῖς μελωδοῦμεν· Τριαὶς Ἁγία, σω-
σον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίς, ἄνευ Στίχου.

Εἶτα, Στίχ. Ὁ Θεός ἀπὸ θαιμῶν ἤξει.

Ἦχος πλ. δ'.

Πρὸ τῆς Γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ ὀρῶσαι
τὸ μυστήριον Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ
κατεπλήττοντο· ὡς γὰρ βρέφος νηπιάσαι πυδό-
κησας, ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἄστρασι·
καὶ φάτνη τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι, ὁ δρακί
συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα· τοιαύτη γὰρ
οἰκονομία, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία. Χρι-
στὲ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα. Δόξα. Ἦχος γ'.

Ιωσήφ, εἶπέ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν Ἁγίων ἦν
παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βη-
θλεὲμ; Ἐγὼ φησι, τοὺς Προφῆτας ἐρευνησας,
καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι
Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὐ εἰς
προσκύνησιν, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἤξουσι, σὺν
δώροις τιμίαις λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δι
ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ εὐθύς τὸ προκείμενον τῆς Προφητείας,

Ἦχος δ'.

Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν.
Στίχ. Οὐ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὠμου αὐτοῦ.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα (*).

Οὗτος ὁ Θεός ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος
πρὸς αὐτόν. Ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστή-
μης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακώβ τῷ παιδί αὐτοῦ,
καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ
δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώ-
ποις συναναστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσ-
ταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων
εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν,
εἰς ζωὴν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν, ἀποθα-
νοῦνται. Ἐπιστράφου Ἰακώβ, καὶ ἐπιλαβοῦ
αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμπιν κατέναντι
τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ θῶς ἐτέρῳ τὴν δόξαν
σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνηι ἀλλοτρίῳ.
Μακάριοι ἐσμέν Ἰσραὴλ· ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ
Θεῷ, ἡμῖν γνωστὰ ἐστίν.

(*). Ἡ περικοπὴ αὕτη οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς καθ' αὐτὸ Προ-
φητείας τοῦ Ἱερεμίου, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀδαιτιτέρως ἐπιγραφομένου
Βιβλίου τοῦ Βαρουχ, ἐκ πέντε Κεφαλαίων συνισταμένου.
Ἐπειδὴ δὲ ὁ Βαρουχ οὗτος ὑπῆρχε τοῦ Προφήτου Ἱερεμίου
Γραμματεὺς, διὰ τοῦτο καὶ ἡ τούτου προφητικὴ αὕτη περι-
κοπὴ ἐπιγράφεται, τῷ ἐκείνου ὀνόματι.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς
Παύλου, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ. 23. **Α**δελφοί· πρὸ τοῦ εἰσεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡς τε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς Πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ Υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἐν δούλῳ, οὐδὲ ἐλεύθερῳ· οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουλευθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἴκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε, Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σώσόν με τὸν ἀνάξιον δούλόν σου· ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν Ἑκτὴν Ὠραν, λέγοντες εὐθύς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς. Εἶτα τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς σαΐ.

Ο Θεὸς, τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασι-

λέως. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τῷ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν. Καταθήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρεθῆ ἡ σελήνη, Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λειξουσι. Βασιλεῖς Θαρσεῖς, καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι· Βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσι. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρρύσατο πτωχόν ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα, ὃ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχᾶς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται ταῖς ψυχᾶς αὐτῶν, καὶ ἐντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεῦξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν. Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας· πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· πάντα τὰ ἔθνη μακαριῶσι αὐτόν. Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτῆ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλμὸς ρλαΐ.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠύξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνῶμα οἴκου μου, εἰ ἀναθήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, εἰ δώσω ὑπνόν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφαροῖς μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, ἕως οὗ εὐρωτόπον τῷ Κυρίῳ, σκηνῶμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὐρομεν αὐτὴν ἐν ταῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευ-

σόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ Κιβωτός τοῦ ἁγιάσματος σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυῖδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρπῆ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μὴ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὥδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὄσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυῖδ, ἠτοιμάσα λύχνον τῷ Χριστῷ μὴ. Τῆς ἐχθροῦς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Ψαλμὸς 4.

Ο κατοικῶν ἐν βοήθειά τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀυλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου· ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτός ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτῆ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιδίς· ὄπλιον κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πισεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔβη καταφυγὴν σε. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάλιστα οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σε τῆ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μὴ ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἠλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν,

ὅτι ἐγὼ τὸ ὄνομά μου. Κεκραίξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰμί ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλουῖα, ἐκ γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Απεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυῖδ, ἐν Βηθλεὲμ ἢ Μαριάμ, κυφορῆσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ Σπήλαιον τῆ Βασιλίδι εἰδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρός πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος. Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως, καὶ κατίδωμεν συγκατάβασιν θεϊκὴν ἄνωθεν ἐν Βηθλεὲμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς· καὶ νοῦν καθαρδέντες, τῷ βίῳ προσενέγκωμεν, ἀρεταῖς ἀντιμύρου, προευτρεπίζοντες πιστῶς, τῶν Γενεθλιῶν τὰς εἰσόδους, ἐπὶ τῶν ψυχικῶν θησαυρισμάτων, κρίζοντες· Ἐν ὑψίστοις δόξα, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, δι' οὗ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία ἐπεφάνη, τὸν Ἀδὰμ ἐκλυτρώσασθαι, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς ὡς φιλόανθρωπος. Δίς, ἀνευ Στίχου.

Εἶτα. Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμαῖν ἤξει. Ἦχος δ'.

Ακουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ καταχθόνια· ὅτι ὁ Θεὸς τε καὶ Κτίστης, σαρκὸς εἰσέδου πλάσιν· καὶ ὁ κραταιῶ κτίσας χειρὶ τὴν κτίσιν, σπλάγχνον ὁράται πλάσματος· Ὡς βάθος πλοῦτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ!

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα, Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, θαῦμα πᾶσαν ἐννοίαν, ἐκπλήττον καὶ συνέχον· καὶ εὐσεβῶς προσκυνῶντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σήμερον πρὸς Βηθλεὲμ, ἐγκυμονῆσα Κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννήσαι τὸν Κύριον· χοροὶ δὲ Ἀγγέλων προτρέχουσι. Καὶ ταῦτα βλέπων

έβόα, Ἰωσήφ ὁ Μνήστωρ· Τί τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθένε; καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι, ἢ ἀπειρόζυγος Δάμαλις;

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ εὐθύς, Προκείμενον τῆς Προφητείας, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Καθου ἐκ δεξιῶν μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ζ. 10. **Π**ροσέθετο Κύριος λαλήσαι τῷ Ἀχαζ, λέγων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἀχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν (Ἡσαΐας)· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυὶδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; καὶ πῶς Κύριῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον. Ἴδου ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήφεται, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται, πρὶν ἢ γνῶναι αὐτόν, ἢ προελεσθαι πονηρὰ, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθόν ἢ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρὰ, τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με·

Διακ. Κεφ. 1.

Λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτόν γραφίδι ἀνθρώπου, τοῦ ὀξέως προνομήν ποιῆσαι σκυλῶν. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφητιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκυλευσον, ὀξέως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήφεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκυλα Σαμαρείας

Αὐτ. 8. ἔναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Γνωτὲ Ἔθνη καὶ ἠττάσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυρότερες ἠττάσθε. Ἐάν γάρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἠττηθήσεσθε. Καὶ ἦν ἂν βουλήν βουλευσῆσθε, διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν εἰς λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμεῖν ἔν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α. 10. **Κ**ατ' ἀρχαῖς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ

ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε· Καθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τῆτο δεῖ περισσοτέρως **Κεφ. β. 1.** ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ ποτε παραρρῦωμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεῖς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκυσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος.

Εἶτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτώχευσάμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Παίτερ ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουλευθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰῶνων Θεόν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ εὐχή.

Θεὲ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγγνα ἀνεϊκάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θραμβεύσας ἐν αὐτῷ ταῖς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις τοῦ σκότους· Αὐτὸς Δέσποτα φιλόθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν ταῖς εὐχαριστηρίας ταύτας, καὶ ἱκετηρίους ἐντευξείς· καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν. Καθίλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου ταῖς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ

ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρωσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς. Ἴνα διὰ παντός πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρα σου φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ αἶδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαρισίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ENNATH.

Τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πατήρ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον, β'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'.
Καὶ οἱ Ψαλμοί.

Ψαλμὸς ρθ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυριεύς ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὡμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ Ἰερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου, συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτῆ Βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθάλασει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμαύρου ἐν ὁδῷ πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.

Ψαλμὸς ρι'.

Εξομολογήσομαι σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βελῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνεῖαν ἐποίησατο τῶν θανασιῶν αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος, τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβημένοις αὐτόν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν Ἐθνῶν. Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐστηριγμένοι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποικημένοι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· σύνεσις δέ,

ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς π ε'.

Κλίνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσιός εἰμι· σῶσον τὸν δούλόν σου ὁ Θεὸς μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκραξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σὺ Κύριε χρηστός, καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ ἔκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμασία, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ Ἄδου κατωτάτου. Ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ Κύριε, ὁ Θεὸς μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνηθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλουῖα, γ'. κτλ.

Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Απεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἢ Μαριάμ, κυφορῆσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν ἕδεις τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ Σπηλαιὸν τῇ Βασιλίδι ἐδεικνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα. Καὶ νῦν.

Οὐδὲ ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου, καὶ σαύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός,

μη παρίδης οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκῆσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος βαρὺς.

Εξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης, ὀρῶν τῶν Μάιγων τὴν εὐσέβειαν· καὶ τῷ θυμῷ νικῶμενος, τοῦ ἔτους ἠκριβολόγει τὸ διάστημα. Μητέρες ἠτεκνοῦντο, καὶ ἡ ἄωρος ἡλικία τῶν βρεφῶν, πικρῶς κατεθερίζετο· μαζοὶ ἐξηραίνοντο, καὶ πόροι γάλακτος συνεστελλόντο. Μέγα ἦν τὸ δεινόν! διὸ εὐσεβῶς πισοὶ συνελθόντες, προσκυνήσωμεν τοῦ Χριστοῦ τὴν γέννησιν.

Δίς τὸ αὐτό, ἄνευ Στίχου.

Εἶτα. Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμαῶν ἤξει. Ἦχος β'.

Οτε Ἰωσήφ, Παρθένε, λύπη ἐτιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεὲμ ἀπαιρῶν, ἐβόας πρὸς αὐτόν· Τί ὀρῶν με ἔγκυον συγναίσεις καὶ ταράττεσαι, ἀγνοῶν ὅλως τὸ ἐν ἐμοὶ φρικτὸν μυστήριον; Λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἅπαντα, τὸ παραδόξον ἐννοῶν· Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς δι' ἔλεον, ἐν τῇ ἐμῇ μήτρᾳ νῦν, καὶ σὰρκα προσελάβετο· ὄν περ τικτόμενον, ὄφει ὡς νυδόκησε· καὶ τῆς χαρᾶς πλησθεὶς, προσκυνήσεις ὡς Κτίστην σου· ὄν Ἄγγελος ὑμῶν ἀπαύστως, καὶ δοξαῖζουσι, σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα· Δ ὄξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ἰστέον.

Ὅτι τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον, Σ ἡ μ ε ρ ο ν γ ε ν ν ᾱ τ α ἰ ἐ κ Π α ρ θ ἑ ν ο υ, ἀναγινώσκεται πρότερον εὐλαβῶς καὶ μετὰ μέλους ὑπὸ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἶτα ψάλλεται μελωδικώτερον ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὁ δρακί τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν (ἐκ τρίτου).

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῆ οὐσίας ἀναφῆς.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχαίς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ Μάιννα ὀμβρίσας τῷ Λαῷ.

Μαίγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνῶμέν σε τὴν Γένναν Χριστέ (ἐκ γ').

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

Καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον τῆς Προφητείας,

Ἦχος δ'.

Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Ὁ θεμέλιοι αὐτῆ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἁγίοις.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὐ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλῃς βελῆς Ἄγγελος, θαυμαστός σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστής, ἀρχῶν εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος· ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τῆς ἀρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλῃ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τὴν Βασιλείαν αὐτῆ, κατορθώσαι αὐτήν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαώθ ποιήσει ταῦτα.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Αδελφοί, ὁ ἀγιαζῶν καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἐνός πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν· ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου, διὰ παντὸς τῆ ζῆν, ἐνοχοὶ ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὠφείλε κατα πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Ἀναχωρησάντων τῶν Μάιγων.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον· καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου. καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστιν ἡ βασιλεία. Τὸ Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος σήμερον. Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρίς. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρουσίας ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ' ἐπὶ τοῦ ζωοποιῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παραδεισον ὠδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμέν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἰκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκασον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῆ ἐλέους σε, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ ἔτω τοῖς σοῖς ἀκολοθηῖντες προσταγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἐνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφρανομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Τυπικά, χύμα.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, κτλ.
Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.
Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ...
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ...
Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ...
Μακάριοι οἱ πραεῖς, ...
Μακάριοι οἱ πεινῶντες, ...
Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ...

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ...

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ...

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι, ...

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν, ...

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ...

Δόξα, καὶ νῦν.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ...

Μνήσθητι ἡμῶν Δέσποτα, ...

Μνήσθητι ἡμῶν Ἅγιε, ...

Χορὸς ὁ ἐπ' οὐράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσελθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα.

Χορὸς Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυναμῶν ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν.

Πιεζέω εἰς ἓνα Θεὸν, Πατέρα Παντοκράτορα, ...

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεὸς, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σου ἔστιν.

Τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τὸ Κύριε ἐλέησον, β'. Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἐκ γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, ...

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ κατὰ Σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ Δευτέρᾳ.

Α. Ἐὰν τύχη ἐν Κυριακῇ.

Τῇ πρὸ τῆς Κυριακῆς ταύτης Παρασκευῇ, ἥτις ἐστὶν ἡ προπαραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ψάλλονται τὸ πρῶτ' αἱ Μεγάλαι Ὦραι μόνον, ὡς προεῖρηται σελ. 181 — Τῇ δὲ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρῶτ', ψάλλεται ἡ τῆς ἡμέρας Ἀκολουθία. Μετὰ δὲ τὸν Ὁρθρον τοῦ Σαββάτου, γινομένης Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ὥραν αὐτῆς, ἀναγιγνώσκεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τὰ ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Ὦραι δὲ λέγονται, κατ' αὐτὸ τὸ Σάββατον, αἱ ληταὶ καὶ συνήθεις.

Τὸ δὲ Ἑσπέρας τοῦ αὐτοῦ Σαββάτου, οὐδὲν τῶν Ἀναστασιμῶν ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς· οὐδὲ Στιχολογία Ψαλτηρίου γίνεται, ἀλλὰ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν Μεγάλην Συναπτήν, ἀρχόμενοι τοῦ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰ ἕτερα τρία. Δόξα, καὶ νῦν. Αὐγούστου μοναρχήσαντος. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἰλαρόν. Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα, ἐν οἷς ψάλλομεν καὶ τὰ Τροπάρια αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐπισυνάπτονται ἀμέσως ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, καθὼς εἶσι τετυπωμένα. Τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον. Ἡ Γέννησις σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, γ'. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἅπανα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία, ὡς συνήθεις, καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Περὶ δὲ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς ταύτης, καὶ ἐφεξῆς περὶ τοῦ Ὁρθρου τῆς ἐπαύριον, ὅρα ἐμπροσθεν εἰς τὴν κς'. τοῦ παρόντος μηνός, Ἀριθμῷ Β'.

Β. Ἐὰν τύχη ἐν Δευτέρᾳ.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, αἱ μὲν Μεγάλαι Ὦραι ψάλλονται πάλιν τὸ πρῶτ' τῆς Παρασκευῆς, ὡς προεῖρηται, σελ. 181 — Τῇ δὲ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρῶτ', ψάλλεται ἡ τῆς ἡμέρας Ἀκολουθία. — Τῷ δὲ Σαββάτῳ ἑσπέρας καὶ τῇ Κυριακῇ πρῶτ', ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Πατέρων μετὰ τῶν Προεορτίων, ἥτοι τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὡς ἐκεῖ διατίθεται, Ἀριθμῷ Γ'.

Τὸ δὲ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς Κυριακῆς, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς ἀπαρραλλάκτως, ὡς καὶ ἀνωτέρω. Μετὰ τὸν Προοιμιακόν δηλαδὴ, Στιχολογίας μὴ γινομένης, ἀρχόμεθα τοῦ, Κύριε ἐκέκραξα, καὶ ψάλλομεν τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, ποιούντες αὐτὰ εἰς 3ξ. Δόξα, καὶ νῦν, Αὐγούστου μοναρχήσαντος. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἰλαρόν· καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα, ψαλλομένων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς Τρο-

παρίων. Μετὰ δὲ τὰ Ἀναγνώσματα, ὁ Ἀπόστολος εὐθὺς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ. Ἐφεξῆς τὰ Ἀπολυτίκια· τὸ Ἀπολυτίκιον, Ἡ Γέννησις σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἅπανα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῆς, καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι. Τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, ἡ φλογὶνὴ ρομφαία τὰ νῶτα δίδωσι, καὶ τὰ Χερουβὶμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· καὶ γὰρ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὐ προεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς. Ἡ γὰρ ἀπαρραλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ χαρακτήρ τῆς αἰδιότητος αὐτοῦ, μορφήν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθὼν, οὐ τροπὴν ὑπομείνας· ὁ γὰρ ἦν διέμενε, Θεὸς ὢν ἀληθινός· καὶ ὁ ἐκ ἧν προσελάβην, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν· αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Ἀνατολίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα. Ποιμένων γὰρ ἀγραυλαύντων, καὶ Μάγων προσκυνούντων, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, Ἡρώδης ἐταράττετο· ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς. Ὁ αὐτός.

Ἡ Βασιλεία σου, Χριστέ ὁ Θεός, βασιλεῖα πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ Δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς αἰειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας, φῶς ἡμῖν ἔλαμψας, Χριστέ ὁ Θεός, τῇ σῇ παρουσίᾳ· φῶς ἐκ φωτός, τῷ Πατρὶ τὸ ἀπαύγασμα, πᾶσαν κτίσιν ἐφείδρυνας. Πᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε, τὸν χαρακτῆρα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς. Ὁ ὢν καὶ προῶν, καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Τί σοι προσενέγκωμεν Χριστέ, ὅτι ὠφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς; ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον· οἱ οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα· οἱ Μάγοι τὰ δῶρα· οἱ Ποιμένες τὸ θάυμα· ἡ γῆ τὸ σπῆλαιον· ἡ ἔρημος τὴν φατνὴν· ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένον. Ὁ πρὸ αἰώνων Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός. Κασίας.

Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο· καὶ σοῦ ἐνανθρωπήσαντος ἐκ τῆς Ἀγνῆς, ἡ πολυθεΐα τῶν εἰδώλων κατήργηται. Ὑπὸ μίαν βασιλείαν ἐγκόσμιον, αἱ πόλεις γεγένηται· καὶ εἰς μίαν Δεσποτείαν Θεότητος, τὰ Ἔθνη ἐπίστευσαν. Ἀπεγράφησαν οἱ λαοὶ, τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος· ἐπεγράφημεν οἱ πιστοὶ, ὀνόματι Θεότητος, σὲ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν. Μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν.

Α΄. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α. 1. **Ε**ν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνά μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνά μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνά μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνά μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀνά μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ Οὐρανοῦ εἰς ταῖς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, Γῆν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσιας. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοίότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γέ-

νος καὶ καθ' ὁμοίότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη (*).

Β΄. Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ. 2. **Ε**γένετο πνεῦμα Θεοῦ ἐπὶ Βαλαάμ· καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν· Ὡς καλοὶ σου οἱ οἴκοι Ἰακώβ, αἱ σκηναὶ σου Ἰσραὴλ, ὡσεὶ νάπαι σκιαζούσαι, καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῶν, καὶ ὡς σκηναί, ἃς ἐπέπηξε Κύριος, ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν, καὶ ὑψωθήσεται ἡ Βασιλεία αὐτοῦ καὶ ἀύξηθήσεται. Ὁ Θεὸς ὠδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξα Μονοκέρωτος αὐτῷ· ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελιεῖ, καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρούς. Κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἀναστήσει αὐτόν; οἱ εὐλογοῦντές σε, εὐλογημένοι· καὶ οἱ καταρώμενοί σε, κεκατήρηνται. Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ θραύσει τὸς ἀρχηγούς Μωάβ, καὶ προνομεύσει πάντας τοὺς υἱοὺς Σὴθ. Καὶ ἔσται Ἐδώμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονομία Ἡσαῦ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἰσχύν.

Γ΄. Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ. 6. **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος, συμσμένην εἰσδέξομαι, καὶ ἔς ἀπώσασμην. Καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ἀπώσασμένην εἰς ἔθνος ἰσχυρόν· καὶ βασιλεύσει Κύριος ἐπ' αὐτούς ἐν ὄρει Σιών, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ σὺ Βηθλεεμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθα, μὴ ὀλιγοστός εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰουδα; ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτούς ἕως καιροῦ τικτούσης· τέξεται, καὶ αἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέ-

Κεφ. ε. 2.

(*) Σημειωτέον, ὅτι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ νεοτυπώτου Τυπικοῦ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, ἀναγινώσκονται τρεῖς μόνον Ἀναγνώσματα: δηλ. τὸ Α΄. καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ Τροπαρίον τῆς προφητείας, Ἀαθῶν ἐτεχθησ. Εἶτα τὸ Β΄. Ἀνάγνωσμα, καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ ἕτερον Τροπ. τῆς Προφητείας, Ἀνέτειλας Χριστέ. Τελευταίον, τὸ Γ΄. Ἀνάγνωσμα, καὶ μετὰ τοῦτο, εἴτε ψάλλεται Τρισάριον, εἴτε μὴ, εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, κτλ.

ψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ στήσεται καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποῖμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχυί Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται, ἕως ἁκρῶν τῆς γῆς.

Εἶτα ἀνιστάμενοι λέγομεν.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. β'.

Λαθῶν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ Σπηλαιον, ἀλλ' οὐρανός σε πᾶσιν ἐκήρυξεν, ὡσπερ στόμα, τὸν Ἀστέρα προβαλλόμενος Σωτήρ. Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. α'. Οἱ Θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ· μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος, τοῖς γινώσκουσί με.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιοπῶν.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτήν ὁ Ὑψιστος.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούντάς σε μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. ε'. Κύριος διηγῆσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ Ἀρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ ὅλον.

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Δ'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ια'. 1. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναθήσεται. Καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτῷ Πνεῦμα Θεοῦ· Πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, Πνεῦμα βουλήσ καὶ ἰσχύος, Πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ ἐμπλήσει αὐτόν. Οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ, οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει· ἀλλὰ κρινεῖ ἐν δικαιοσύνῃ ταπεινῶν κρίσιν, καὶ ἐλέγξει ἐν εὐθύτητι τοὺς ἐνδόξους τῆς γῆς· καὶ πατάξει τὴν γῆν τῷ λό-

γῶ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ τῷ πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβεῖς. Καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐζωσμένος τὴν ὄσφυν αὐτοῦ, καὶ ἀλήθειαν ἐλημμένος τὰς πλευράς αὐτοῦ. Τότε συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνῶν, καὶ παίρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ· καὶ μοσχάριον, καὶ λέων, καὶ ταῦρος, ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ ἅμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται· καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα. Καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρώγλην ἀσπίδων, καὶ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ κοίτης ἐκγόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ, καὶ οὐ μὴ κακοποιήσουσιν, οὐδ' οὐ μὴ δυνήσονται ἀπολέσαι οὐδένα ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Ἅγιόν μου· ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα γῆ τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον, ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι θαλάσσας. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἀρχεῖν ἐθνῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσι, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ, τιμὴ.

Ε'. Προφητείας Ἰερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα (*).

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος ^{Κεφ. γ'. 35.} πρὸς αὐτόν. Ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακώβ τῷ παιδί αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἡγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεγράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτήν, εἰς ζωὴν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτήν, ἀποθάνουσι. Ἐπιστράφου Ἰακώβ, καὶ ἐπιλαβῶ αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμπριν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῶς ἐτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνηι ἄλλοτρίῳ. Μακάριοι ἐσμέν Ἰσραὴλ, ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ ἡμῖν γνωστὰ ἐστί.

Σ'. Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Δανιὴλ τῷ Ναβουχοδοδόσορ· Σὺ Βα- ^{Κεφ. β'. 31.} σιλεῦ ἐθεώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία· μετὰ γὰρ ἡ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερῆς, ἐστῶσα πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ ὄρασις αὐτῆς φοβερά. Εἰκὼν, ἧς ἡ κεφαλὴ χρυσοῦ καθαρῆ· αἱ χεῖρες καὶ τὸ στῆθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς, ἀργυροῖ· ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροί, χαλκοῖ· αἱ κνήμαι, σιδηραῖ· οἱ πόδες, μέρος μὲν τι σιδηροῦν, μέρος δὲ τι ὀστράκινον. Ἐθεώρεις, ἕως ὅτου ἀπετμήθη λίθος ἀπὸ ὄρους ἀνευ χειρὸς, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς

(*) Περὶ τῆς προφητείας ταύτης, ὅρα ὀπισθεν εἰς τὰς Ὀφρας, σελ. 185.

πόδας τοὺς σιδηροὺς καὶ ὄστρακίνοις, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος. Τότε ἐλεπτύνθησαν εἰς ἅπαξ, τὸ ὄστρακον, ὁ σίδηρος, ὁ χαλκός, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός· καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ κονιορτός ἀπὸ ἄλωνος Σερικῆς· καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη ἐν αὐτοῖς· καὶ ὁ λίθος, ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα, ἐγένετο εἰς ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν. Τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐνύπνιον· καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως. Ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἣτις εἰς τὸν αἰῶνα οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῶ ἐτέρῳ οὐκ ὑπολειφθήσεται· καὶ λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμηθεῖ πᾶσας τὰς βασιλείας· καὶ αὐτὴ ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας, ὃν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτήθη λίθος ἀνευ χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸν ὄστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν. Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισεν τῷ Βασιλεῖ, ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον· καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

Τροπᾶριον, Ἦχος πλ. β'.

Α'νέτειλας Χριστέ ἐκ Παρθένου, νοητὲ Ἥλιε τῆς Δικαιοσύνης· καὶ Ἀστὴρ σε ὑπέδειξεν, ἐν Σηλαιῶ χωρούμενον τὸν ἀχώρητον. Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται· ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. γ'. Ἐπήραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπήραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρέψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. δ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος· τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. ε'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, ζωοδότα δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ὄλον.

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Ζ'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀναγνώσμα.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱός, καὶ ἐδόθη ἡμῖν, ^{Κεφ. 5. 6.} οὐ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὄμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλῃς βουλήσ' Ἄγγελος, θαυμαστός σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἀρχὼν εἰρήνης, πατὴρ τῶ μελλοντος αἰῶνος· Ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἀρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγίαν αὐτῷ. Μεγάλῃ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτήν, καὶ ἀντικαθέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τῶ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαώθ ποιήσει ταῦτα.

Η'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀναγνώσμα.

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ, λέγων· ^{Κεφ. 40.} Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἀχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν (Ἡσαΐας)· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυὶδ· μὴ μικρὸν ἡμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον. Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φαίγεται, πρὶν ἢ γνῶναι αὐτόν, ἢ προσέσθαι πονηρὰ, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν· διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθόν ἢ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ, τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. ^{Κεφ. 1.} Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτόν γραφίδι ἀνθρώπου, τοῦ ὀξέως προνομῆν ποιῆσαι σκυλῶν. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν Ἰσρέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Καλέσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκυλευσον, ὀξέως προνόμεισον. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήφεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκύλα Σαμαρείας ἐναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ^{Κεφ. 8.} ὁ Θεός. Γνώτε ἔθνη καὶ ἠττάσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυρότερες ἠττάσθε. Εἰάν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἠττηθήσεσθε. Καὶ ἦν ἂν βουλήν βουλευσῆσθε, διασκεδάσει

Κύριος· και λόγον ὃν εἰς λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμείνη ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων συμπλήρωσιν, γίνεται Συναπτὴ, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλεται τὸ Τρισάγιον.

Εἶτα, Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος α'.

Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α' 1. Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως παλαιὸς ὁ Θεός, λαλήσας τοῖς Πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὁς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσοῦτω κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπε ποτὲ τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτῶν πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος ἐκθύτητος, ἢ ῥάβδος τῆς Βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καὶ, Σὺ καταρχαίς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἰρηκὲς ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο θεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκησθεῖσι, μὴ ποτε

παραρρύωμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Στίχ. Ῥάβδον δυνάμεως ἔξαποσελεῖ σοι Κύριος.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατα Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα.

Τέλος. Καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτοὺς.

Καὶ καθεξῆς, ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.
Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ο οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, σήμερον προφητικῶς εὐφρανέσθωσαν. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν· ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐπέφανε, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθημένοις, γεννηθεὶς ἐκ γυναικός. Σπήλαιον καὶ φάτνη ὑπεδέξατο αὐτόν. Ποιμένες τὸ θάυμα ἀνακηρύττουσι. Μάγιστράς ἐξ ἀνατολῶν, ἐν Βηθλεὲμ δῶρα προσάγουσιν· ἡμεῖς δὲ τὸν αἶνον ἀναξίαις χεῖλεσιν, ἀγγελικῶς αὐτῷ προσάξωμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἦλθε γὰρ ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν· ἦλθεν, ἔσωσεν ἡμᾶς, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Ο οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, σήμερον ἠνώθησαν, τεχθέντος τοῦ Χριστοῦ. Σήμερον Θεὸς ἐπὶ γῆς παραγέγονε, καὶ ἄνθρωπος εἰς οὐρανὸν ἀναβέβηκε. Σήμερον ὁράται σαρκί, ὁ φύσει ἀόρατος, διὰ τὸν ἄνθρωπον· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦντες, βοήσωμεν αὐτῷ· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἦν ἡμῖν ἐβραβευσεν ἡ παρουσία σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεὲμ ἀκούω, ὑπὸ Ἀσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην, εὐδοκήσαντι γενέσθαι· Νῦν ἡ Παρθένος οὐρανῶν πλατυτέρα· ἐξανέτειλε γὰρ φῶς ταῖς ἐσκοτισμένοις· καὶ ταπεινοὺς ὑψωσε, κοῦς ἀγγελικῶς μελωδοῦντας· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ὁ αὐτός.

Τὸν κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν, ῥύσαντα ἐκ παραβάσεως, ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς, κλίνας οὐρανούς κατέβη, καὶ ᾤκησεν ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ ἀναλλοιώτως· ἵνα ἐν αὐτῇ, τὸν φθαρέντα Ἀδάμ, ἀναπλάσῃ κρίζοντα· Δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Μάγοι Περσῶν Βασιλεῖς, ἐπιγνόντες σαφῶς, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, Βασιλέα οὐράνιον, ὑπὸ λαμπροῦ ἀστέρος ἐλκόμενοι, ἔφθασαν ἐν Βηθλεέμ, δῶρα προσφέροντες ἔγκριτα, χρυσὸν καὶ λίθον καὶ σμύρναν· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν· εἶδον γάρ ἐν τῷ Σπηλαίῳ, βρέφος κείμενον τὸν ἄχρονον.

Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγαλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεέμ, Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαιται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον! Παρθένος τίκτει, καὶ μήτρα οὐ φθειρεται· ὁ Λόγος σαρκούται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώριται. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ.

Στίχ. Ἐἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου. Ἦχος γ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον τίκτει ἡ Παρθένος, τὸν Ποιητὴν τοῦ Σπαντός. Ἐδὲμ προσφέρει σπηλαιον, καὶ ἀστήρ μηνύει Χριστὸν, τὸν ἥλιον τοῖς ἐν σκότει. Μετὰ δῶρων Μάγοι προσεκύνησαν, πίσει φωτιζόμενοι· καὶ Ποιμένες εἶδεν τὸ θαῦμα, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας ἐξ Ἀνατολῶν ἐλθόντες Μάγοι, προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προθύμως ἀνοίξαντες, δῶρα τίμια προσέφερον· δόκιμον χρυσὸν, ὡς Βασιλεῖ τῶν αἰώνων καὶ λίθον, ὡς Θεῷ τῶν ὀλων· ὡς τριήμερῳ δὲ νεκρῷ, σμύρναν τῷ Ἀθανάτῳ. Πάντα τὰ ἔθνη, δεῦτε προσκυνήσωμεν, τῷ τεχθέντι σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες, οἱ ἀγαπῶντες Σιών. Σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμός, τῆς καταδίκης τοῦ Ἀδάμ· ὁ Παραδεισὸς ἡμῖν ἠνεώχθη, ὁ ὄφις κατατηγῆθη· ἦν γὰρ ἡπάτησε πρῶην, νῦν ἐθεάσατο, τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα. Ὡς βάθος πλούτου, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ ἢ προξενήσασα τὸν θάνατον πάσῃ σαρκί, τῆς ἀμαρτίας τὸ ὄργανον, σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ κόσμῳ παντί, διὰ τῆς Θεοτόκου· βρέφος γὰρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς, ὁ παντέλειος Θεός· καὶ διὰ τοῦ τόκου, Παρθενίαν σφραγίζει, σειραῖς ἀμαρτημάτων, λύων διὰ σπαργάνων· καὶ διὰ νηπιότητος, τῆς Εὐσας θεραπεύει, τὰς ἐν λύπαις ὠδύνας. Χορευέτω τοίνυν πᾶσα ἡ κτίσις καὶ σκιρτᾷ· ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτήν, παραγένετο Χριστὸς, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Σπηλαίῳ παρώκησας, Χριστέ ὁ Θεός φάτην ὑπεδέξατο, Ποιμένες δὲ καὶ Μάγοι προσεκύνησαν. Τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο τὸ κήρυγμα· καὶ Ἀγγέλων αἱ Δυνάμεις ἐθαύμαζον, βοῶσαι καὶ λέγουσαι· Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. ἐκ γ'.

Η γεννησίς σου Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἀστροῖς λατρεύοντες, ὑπὸ αἰερος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ, Θεός Κύριος.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἰδωμέν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός· ἀκολυθήσωμεν λοιπὸν, ἐνθα ὁδευεὶ ὁ ἀστήρ, μετὰ τῶν Μάγων Ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων. Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν, ὠδὴν ἐπάξιον, Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Τί θαυμάζεις Μαριάμ; τί ἐκθαμβεῖσαι τῷ ἐν σοί; Ὅτι ἄχρονον Υἱόν, χρόνῳ ἐγέννησα φησί, τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ δι-

δαχθεῖσα. "Ανανδρος εἰμι, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς ἐώρακεν; ὅπου Θεὸς δὲ βήλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, ὡς γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, ὁμοιον.

Ο ἀχώρητος παντὶ, πῶς ἐχώρηθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν ἀγκαλίαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ἠδόκησεν· ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἐκὼν· καὶ γέγονεν ὁ Ὄν, ὃ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκσταίς τῆς φύσεως, μετέσχε τῆ ἡμετέρῃ φυράματος. Διπλῆς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θεῶν ἀναπληρῶσαι.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. "Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὦμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.

Στίχ. Ἐἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν. Δόξα, Ἦχος β΄.

Τὰ σύμπαντα σήμερον, χαρᾶς πληροῦνται. Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα·

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον,

Ἦχος πλ. β΄.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεὲμ, τὸν καθήμενον διὰ παντὸς σὺν Πατρὶ. Σήμερον Ἄγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθέν, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Καὶ οἱ Κανόνες. Ὁ παρῶν τοῦ κυρίου Κοσμά, φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δε.

Χριστὸς βρωτωθεῖς, ἦν ὅπερ Θεὸς μένη.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

» Χριστὸς γεννᾶται· δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ
» οὐρανῶν· ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ
» γῆς· ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,
» καὶ ἐν εὐφρασύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοὶ· ὅτι δε-
» δοξάσεται.

Ρεύσαντα ἐκ παραθείσεως, Θεῷ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρχοντα, κρείττατος ἐπτακότα θείας ζωῆς, αὐθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργός· ὅτι δεδοξάσεται.

Ιδὼν ὁ Κτίστης ἀλλυμένον, τὸν ἀνθρώπου χερσίν, ἃν ἐπαίησε, κλίνας ἕρανος κατέρχεται· ταῦτον δὲ ἐκ Παρθένου, θείας ἀγκυῆς, ὅλου οὐρανοῦ, ἀληθεία σαρκωθεῖς· ὅτι δεδοξάσεται.

Σοφία λόγος καὶ δύναμις, Υἱὸς ὢν τοῦ Πατρὸς, καὶ ἀπαύγασμα, Χριστὸς ὁ Θεός, δυνάμεις λαθὼν, ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῆ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκλήσατο ἡμᾶς· ὅτι δεδοξάσεται.

Δαμασκηνῶν

Ἔτερος Κανὼν Ἰαμβικός, Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δε διὰ στίχων Ἡρωλεγειῶν.

Εὐπέτης μελέεσσιν ἐφύμνια ταῦτα λιγαίνει Ἰῶ Θεοῦ μερόπων εἴνεκα τικτόμενον, Ἐν χθονὶ, καὶ λύοντα πολύστονα πῆματα κόσμου.

Ἄλλ' ἄνα, ρητῆρας ῥύεο τῶν δε πόνων.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐσῶσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης,

» Ἐγγρὸν θαλάσσης κύμα χερσῶρας πάλαι.

» Ἐκὼν δὲ τεχθεῖς ἐκ Κόρης, τρίβον βατὴν

» Πόλου τίθησιν ἡμῖν· ὃν κατ' οὐσίαν,

» Ἰσόν τε Πατρὶ, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

Ἡνεγκε γαστῆρ ἡγιασμένη Λόγον,

Ἡ σαφῶς ἀφλέκτῳ ζωγραφουμένη βάλτω

Μιγέντα μορφῇ τῇ βροτησίᾳ Θεόν,

Εὐας τάλαιναν νηδὺν ἀράς τῆς πάλαι

Λύοντα πικρᾶς· ὃν βροτοὶ δοξάζομεν.

Εδειξεν ἀστὴρ τὸν πρὸ ἡλίου Λόγον,

Ἐλθόντα παῦσαι τὴν ἀμαρτίαν, Μάγοις,

Σαφῶς πενιχρὸν εἰς σπέος τὸν συμπαθῆ

Σὲ σπαργάνοις ἐλικτόν· ὃν γεγηθότες,

Ἰδὸν τὸν αὐτόν, καὶ βροτόν, καὶ Κύριον.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέν-

» τι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ

» Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ

» Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡ-

» μῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Ο τῆς ἐπιπνοίας, μετασχὼν τῆς ἀμείνω

Ἀδάμ χοϊκός, καὶ πρὸς φθορὰν κατο-

λισθήσας, γυναικείᾳ ἀπάτῃ, Χριστὸν γυναι-

κὸς βοᾷ ἐξορῶν· Ὁ δὲ ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς,

ἅγιος εἶ Κύριε.

Σύμμορφος κλίτης, εὐτελοῦς διαρτίας Χρι-

σὲ γεγονώς, καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς χεί-

ρω, μεταδοῦς θείας φύτης, βροτὸς πεφυκώς,

καὶ μείνας Θεός, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡ-

μῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων Ἰούδα Βα-

σίλεια· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ πομαίνων,

Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων, ἐκ σοῦ προσελθὼν Χρι-

στὸς ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὰ κέρατα ἡμῶν,

πάντων ἐβασίλευσεν.

Ίαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- » Νεῦσον πρὸς ὕμνους οἰκετῶν Εὐεργέτα,
- » Ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν·
- » Φέρων τε Παντεπόπτα τῆς ἀμαρτίας
- » Ὑπερθεν, ἀκλόνητον ἐστηριγμένους,
- » Μάκαρ, μελωδούς τῇ βάσει τῆς πίστεως.

Νύμφης πανάγνου τὸν πανόλβιον τόκον,
Ἴδειν ὑπὲρ νοῦν ἤξιωμένος χορὸς
Ἀγραυλος, ἐκλονεῖτο τῷ ξένῳ τρόπῳ.
Τάξιν μελωδοῦσάν τε τῶν Ἀσωμάτων
Ἀνακτα Χριστὸν, ἀσπόρως σαρκούμενον.

Υψους ἀνάσσων οὐρανῶν εὐσπλαγγνία,
Τελεῖ καθ' ἡμᾶς ἐξ ἀνυμφεύτου Κόρης,
Ἀῦλος ὢν τὸ πρόσθεν· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων
Λόγος παχυνθεὶς σαρκί, τὸν πεπτωκότα
Ἰνα πρὸς αὐτὸν ἐλκύσῃ πρωτόκτιστον.

Ἡ ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν Ἐθνῶν, ὁ οὐρανὸς σοι
προσεκόμισε, τῷ κειμένῳ νηπίῳ ἐν φά-
τῃ, δι' ἀστέρος τοὺς Μάγους καλέσας· οὓς
καὶ κατέπληττεν, οὐ σκῆπτρα καὶ θρόνοι,
ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία· τί γὰρ εὐτελέστερον
σπηλαίου; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων; ἐν
οἷς διελαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος.
Κύριε δόξα σοι.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγομεν ὑπακοὴν, Κάθισμα οὐ
λέγομεν, ὡς ἐν τισὶ Τυπικοῖς εὗρομεν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Α'γαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφρανέσθω· ὅτι
ἐτέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, πα-
ρέχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. Ὁ Λόγος,
ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὢν τοῦ Πατρὸς, προῆλθεν
ἐκ τῆς Παρθένου ἀνευ σποράς· ὃν οἱ Μάγοι
ἐξίσταντο, ὀρῶντες ἐν Βηθλεέμ, τικτόμενον ὡς
νήπιον· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ' Ὁ Εἰρμός.

- » Ρ'άβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος
- » ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀ-
- » νεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, κατασκίθ
- » δασέος, ἦλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
- » αὔλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Οὐκ παλαι προεῖπεν Ἰακώβ, ἐθνῶν ἀπεκ-
δοχὴν Χριστέ, φυλῆς Ἰουδα ἐξανέτειλας,
καὶ δύναμιν Δαμασκοῦ, Σαμαρείας σκυλά τε,
ἦλθες προνομεύσων πλάινην τρέπων, εἰς πίστιν
θεοτερπῆ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Μάντεως παλαι Βαλαάμ, τῶν λόγων
μυητὰς σοφοῦς, ἀστεροσκοποῦς χαρᾶς

ἐπλησας, ἀστήρ ἐκ τοῦ Ἰακώβ, ἀνατείλας Δέ-
σποτα, Ἐθνῶν ἀπαρχὴν εἰσαγομένους· ἐδέξω
δὲ προφανῶς, δῶρά σοι δεκτὰ προσκομίζοντας.

Οὐκ παλαι προεῖπεν Ἰακώβ, ἐθνῶν ἀπεκ-
δοχὴν Χριστέ, φυλῆς Ἰουδα ἐξανέτειλας,
καὶ δύναμιν Δαμασκοῦ, Σαμαρείας σκυλά τε,
ἦλθες προνομεύσων πλάινην τρέπων, εἰς πίστιν
θεοτερπῆ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ίαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- » Γένους βροτείου τὴν ἀνάπλασιν πάλαι,
- » Ἄδων Προφήτης Ἀββακούμ, προμηνύει,
- » Ἴδειν ἀφράστως ἀξιωθείς τὸν τύπον.

» Νέον βρέφος γὰρ ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου
« Ἐξῆλθε λαῶν εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

Ισος προῆλθες τοῖς βροτοῖς ἐκουσίως,
Ἰὸν καθάραι τῆς δρακοντείας κάρας,
Ἀγῶν ἀπαντας πρὸς σέλας ζωηφόρον,
Θεὸς πεφυκῶς, ἐκ πυλῶν ἀνηλίων.

Εθνη τὰ πρόσθεν τῇ φθορᾷ βεβυσμένα,
Ἔσθον ἀρδὴν δυσμενοῦς πεφευγότα,
Ἰψοῦτε χεῖρας, σὺν κρότοις ἐφυμνίαις,
Μόνον σέβοντα Χριστὸν, ὡς εὐεργέτην,
Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς συμπαθῶς ἀφιγμένον.

Ρίζης φυεῖσα τοῦ Ἰεσσαί Παρθένε,
Ἦχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμός.
Πατρὸς τεκοῦσα τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον·
Ὡς νυδόκησεν αὐτὸς ἐσφραγισμένην
Νηδὺν διελθεῖν τῇ κενώσει τῇ ξένη.

ᾠδὴ ε' Ὁ Εἰρμός.

- » Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιριμῶν, τῆς
- » μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰ-
- » ρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν
- » θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυ-
- » κτός ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάν-
- » θρωπε.

Εν δούλοις τῷ Καίσαρος δόγματι, ἀπεγρά-
φης πιθήσας, καὶ δούλους ἡμᾶς ἐχθροῦ
καὶ ἀμαρτίας, ἠλευθέρωσας Χριστέ· ὅλον τὸ
καθ' ἡμᾶς δὲ πτωχεύσας, καὶ χοϊκὸν ἐξ αὐτῆς
ἐνώσεως, καὶ κοινωνίας ἐθεοῦργησας.

Ιδοὺ ἡ Παρθένος, ὡς πάλαι φησὶν, ἐν γαστρὶ
συλλαβοῦσα ἐκύησε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαν-
τα, καὶ μένει Παρθένος· δι' ἧς καταλλαγέντες
Θεῷ οἱ ἀμαρτωλοὶ, Θεοτόκον κυρίως οὔσαν,
ἐν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

Ίαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἐκ νυκτός ἔργων ἐσκοτισμένοις πλάινης,
- » Ἰλασμόν ἡμῖν Χριστέ, τοῖς ἐγρηγόρως
- » Νῦν σοι τελοῦσιν ὕμνον, ὡς εὐεργέτη.

» Ἐλθοῖς πορίζων εὐχερῆ τε τὴν τρίβον.

» Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες εὐροῖμεν κλέος.

Α'πηνές ἔχθος τὸ πρὸς αὐτὸν Δεσπότης,
Τεμῶν διαμπαῆξ σαρκὸς ἐν παρουσίᾳ,
Ἴνα κρατοῦντος ὤλεσε ψυχοφθόρου,
Κόσμον συναπτῶν ταῖς αὐλοῖς οὐσίαις,
Τιθεῖς προσηγῆ τὸν Τεκόντα τῇ κτίσει.

Ο' λαὸς εἶδεν, ὁ πρὶν ἡμαυρωμένος,
Μετ' ἡμέραν φῶς τῆς ἀνω φρυκτωρίας·
Ἐθνη Θεῶ δὲ κληρὸν Υἱὸς προσφέρει,
Νέμων ἐκεῖσε τὴν ἀπόρρητον χάριν,
Ὁὐ πλείστον ἐξήθησεν ἡ ἀμαρτία.

Ῥδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

- » Σπλάγγων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐ-
- » νάλιος Δῆρ, οἶον ἐδέξατο τῇ Παρθένῳ
- » δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβῶν,
- » διεληλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ
- » ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν, κατέσχευ
- » ἀπήμαντον.

Η'λθε σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, γα-
στρὸς ὃν Πατὴρ, πρὸ Ἐωσφόρου γεννᾷ·
τάς ἡνίας δέ, ὁ κρατῶν τῶν ἀχράντων Δυνά-
μεων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακλίνεται· ῥά-
κει σπαργανούται, λύει δέ, πολυπλόκους σει-
ράς παραπτώσεων.

Νέον ἐξ Ἀδάμ, παιδίον φυράματος, ἐτέχθη
Υἱὸς, καὶ πιστοῖς δέδοται· τοῦ δὲ μέλ-
λοντος, οὗτος ἐστὶν αἰῶνος, Πατὴρ καὶ Ἄρχων,
καὶ καλεῖται τῆς μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος·
οὗτος ἰσχυρὸς Θεὸς ἐστὶ, καὶ κρατῶν ἐξουσία
τῆς κτίσεως. Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ν**αίων Ἰωνᾶς ἐν μυχοῖς θαλαττίοις,
- » Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι.
- » Νυγεῖς ἐγὼ δὲ τῷ τυραννοῦντος βέλει,
- » Χριστέ προσαιδῶ, τὸν κακῶν ἀναιρέτην,
- » Θᾶπτον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

Ο'ς ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς Θεὸν Θεὸς Λόγος
Νυνὶ κρατύνει, μὴ σθένουσαν τὴν πάλαι,
Ἰδῶν φυλάξαι, τὴν καθ' ἡμᾶς οὐσίαν,
Καθεῖς ἑαυτὸν δευτέρα κοινωνία,
Αὐθις προφαίνων τῶν παθῶν ἐλευθέραν.

Ι'κται δὲ ἡμᾶς Ἀβραάμ ἐξ ὄσφυος,
Ἀργρῶς πεσόντας ἐν σκότει τῶν πταισμάτων,
Υἱοὺς ἐγεῖραι τῶν καίτω νενευκότων,
Ὁ φῶς κατοικῶν, καὶ φάτνην παρ' ἀξίαν
Νῦν εὐδοκήσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Η' Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τί-
κτει, καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπρο-

σίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Παιμένων δοξο-
λογοῦσι. Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι·
δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώ-
νων Θεός.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν Ἐδέμ Βηθλεὲμ ἠνοῖξε, δεῦτε ἴδωμεν·
τὴν τρυφὴν ἐν κρυφῇ εὐροῖμεν, δεῦτε λά-
βωμεν, τὰ τοῦ Παραδείσου ἔνδον τοῦ Σπη-
λαιου. Ἐκεῖ ἐφάνη ρίζα ἀπότιστος, βλαστά-
νουσα ἄφεςιν· ἐκεῖ εὐρέθη φρέαρ ἀνόρυκτον,
οὐ πιεῖν Δαυῖδ πρὶν ἐπεθύμησεν· ἐκεῖ Παρθέ-
νος τεκῆσα βρέφος, τὴν δίψαν ἔπαυσεν εὐθύς,
τὴν τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῦ Δαυῖδ· διὰ τοῦτο πρὸς
τοῦτο ἐπειχθῶμεν, οὐ ἐτέχθη, Παιδίον νέον ὁ
πρὸ αἰῶνων Θεός.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τῆ αὐτοῦ μηνός, Ἡ κατὰ σάρκα Γέν-
νησις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεῶ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Θεὸς τὸ τεχθὲν, ἡ δὲ Μήτηρ Παρθένος.
Τί μεῖζον ἄλλο καινὸν εἶδεν ἡ κτίσις;

Παρθενικὴ Μαρία Θεὸν εἰκάδι γείνατο πέμ-
πτη.

Ιδὼν ὁ φιλόνητος Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ὑπὸ
τοῦ διαβόλου τυραννούμενον, ἐσπλαγγίσθη· καὶ ἀπο-
στείλας τὸν Ἀρχάγγελον αὐτοῦ Γαβριὴλ, εἶπε τῇ Θεοτό-
κῳ τὸ, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ
σοῦ· καὶ εὐθέως συνελήφθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στὸς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ ἀχράντῳ μήτρᾳ
αὐτῆς. Καὶ πληρωθέντων τῶν ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τῆς συλ-
λήψεως αὐτῆς, ἐξῆλθεν ὀρισμὸς παρὰ Καίσαρος Αὐγού-
στου ἀπογράφειν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· καὶ ἀπεστάλη
Κυρῆνιος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ἐν Βηθλεὲμ, ποιήσασθαι
τὴν ἀπογραφὴν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ, ὁ φύλαξ τῆς Θεο-
τόκου, σὺν αὐτῇ τοῦ ἀπογραφῆναι ἐν Βηθλεὲμ· καὶ ἐπεὶ
ἔμελλε τίκτειν ἡ Παρθένος, μὴ εὐρίσκουσα οἴκημα, διὰ
τὸν πολὺν λαὸν, εἰσῆλθε εἰς πενιχρὸν σπήλαιον· καὶ ἐκεῖ
ἔτεκεν ἀφθόρως τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ
ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν ὡς βρέφος καὶ ἐν τῇ τῶν ἀλέγων
φάτνῃ ἀνέκλινε καὶ ἔθηκε τὸν τῶν ἀπάντων Κτίστην, ὡς
μέλλοντα ρύσασθαι ἡμᾶς τῆς ἀλογίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ προσκύνησις τῶν Μάγων.
Στίχ. Σ ἐ προσκυνούσα τάξις ἐθνικὴ Λόγε,

Τὸ πρὸς σὲ δηλοῖ τῶν Ἐθνῶν μέλλον
σέβας.

Ε'ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγένετο Μάντις, λεγόμενος
Βαλαάμ, ἐν τῇ τῶν Περσῶν χώρα· καὶ μαντευόμε-
νος καὶ ἄλλα πολλὰ, εἶπε καὶ τοῦτο· Ἀνατελεῖ ἄ-
στρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ θραύσει τοὺς ἀρ-
χηγούς Μωάβ. Ἐχοντες σὺν οἱ ἄλλοι Μάντιες τὴν
τοιαύτην προφητείαν κατὰ διαδοχὴν, ἐδίδασκον πάντας
τοὺς τῶν Περσῶν Βασιλεῖς· καὶ περιῆλθεν ἄχρη τούτων,
τριῶν ὄντων, καὶ παρετήρουν, πότε ἴδωσιν ἀστέρα τοιοῦ-

τον. Ὡς ἀστρονόμοι δὲ, ἰδόντες τὸν τοῦ Χριστοῦ ἀστέρα, ὅτι οὐκ ἰποῖε πορείαν ὡς οἱ λοιποὶ ἀστέρες, ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δύσιν, ἀλλ' ἀπὸ ἀρκτου πρὸς μεσημβρίαν, ἔγνωσαν ὅτι γεννησὶν μεγάλου Βασιλέως δηλοῖ· καὶ ἀκολουθήσαντες τῷ ἀστέρι, εὗρον Χριστὸν τὸν Κύριον· καὶ προσκύνησαν αὐτῷ, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσόν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν· καὶ οὕτω τῇ προστάξει τοῦ Ἀγγέλου ὑπέστρεψαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Μαθὼν δὲ Ἡρώδης, ὁ τῶν Ἰουδαίων ἀρχηγός, παρὰ τῶν Μάγων, ὅτι Βασιλεὺς μέγας ἐγεννήθη, ὃς μέλλει τὸν κόσμον ὅλον ὑποτάξαι, προσεκαλέσατο τοὺς Μάγους λάθρα, καὶ εἶπεν· Ἀπελθόντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ Παιδίου· ἐπ' αὐτῷ δὲ εὗρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν, προσκυνήσω αὐτῷ. Τοῦτο δὲ ἔλεγεν, ἵνα μάθῃ ποῦ ἐστὶ, καὶ ἀποστείλῃ καὶ φονεύσῃ αὐτό. Εἶτα, προσκαλεσάμενος τοὺς Γραμματεῖς, ἠρώτησε· Ποῦ λέγει ἡ Γραφή γεννηθῆσθαι τὸν Χριστόν; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Τότε ἀπέστειλε τὰ στρατεύματα αὐτοῦ φονεῦσαι τοὺς ἐν Βηθλεὲμ παῖδας ἀπὸ διετούς καὶ κατωτέρω. Διὰ τοῦτο ἀπεστάλη Ἀγγελὸς ἐκ Θεοῦ, καὶ εἶπε τῷ Ἰωσήφ· Ἐγερθεῖς, παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον. Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἐποίησεν οὕτω· καὶ παραλαβὼν τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Θεασαμένων Ποιμένων τὸν Κύριον.

Στίχ. Ποίμνην ἀφέντες τὴν ἑαυτῶν ποιμένες, Ἰδεῖν καλὸν σπεύδουσι Χριστὸν ποιμένα. Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβῆς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, ἐκπλαγοῦς φωτοφανείας ἔτυχον· δόξα Κυρίου γὰρ αὐτοῦς, περιέλαμψε καὶ Ἀγγελος, Ἄνυμνήσατε βῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐξαιφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου, οὐρανῶν στρατεύματα, Δόξα ἐκραύγαζον Θεῷ, ἐν ὑψίστοις, ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, Χριστὸς ἔλαμψεν. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥῆμα τί τοῦτο; εἶπον οἱ Ποιμένες· διελθόντες ἴδωμεν τὸ γεγονός, δεῖον Χριστόν· Βηθλεὲμ καταλαβόντες δὲ, σὺν τῇ τεκούσῃ προσεκύνουν ἀναμέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ παντάνακτος ἔξεφαύλισαν πόθῳ, Ἄπλητα θυμαίνοντες ἠγκιστρωμένοι

» Πιῖδες τυράννου δύσθεον γλωσσαλγίαν
» Οἷς εἴκαθε πῦρ ἄσπετον τῷ Δεσπότη,
» Λέγουσιν· Εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.

Υπὲρ τας μὲν ἐμμανῶς καταφλέγει,
Σῶζει δὲ παφλαίζουσα ροιζηδὸν νέους,
Ταῖς ἑπταμέτροις καύσει πυργουμένη,
Οὓς ἔστεφε φλόξ, ἄφθονον τοῦ Κυρίου
Νέμοντος, εὐσεβείας εἵνεκα, δρόσον.

Αρρώγῃ Χριστὲ, τὸν βροτοῖς ἐναντίον,
Ἀρόβλημα τὴν σαρκωσιν ἀρρήτως ἔχων,
Ἡσχυνας, ὄλθον τῆς θεώσεως φέρων,
Μορφούμενος νῦν· ἧς τινας δὲ ἐλπίδα,
Ἄνωθεν εἰς κευθμῶνας ἦλθομεν ζόφου.

Τὴν ἀγριωπὸν, ἀκρατῶς γαυρουμένην,
Ἄσπενα βακχεύουσαν ἐξοιστρομένου
Κόσμου καθεῖλες πανσθενῶς ἀμαρτίαν·
Οὓς εἴλκυσε πρὶν, σήμερον τῶν ἀρκύων
Σῶξεις δὲ, σαρκωθείς ἐκὼν Εὐεργέτα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αύματος ὑπέρφουῦς ἡ δροσοβολός, ἔξεκόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ελκει Βαβυλῶνος ἡ θυγάτηρ παῖδας, δωροφόρους πέμπει δὲ, Μάγους παῖδας, τὴν τοῦ Δαυὶδ Θεοδόχον θυγατέρα λιτανεύσοντας· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οργανα παρέκλινε τὸ πένθος ᾠδῆς· οὐ γὰρ ἦδον ἐν νόθοις οἱ παῖδες Σιών. Βαβυλῶνος λύει δὲ, πλάην πᾶσαν καὶ μουσικῶν, ἀρμονίαν Βηθλεὲμ ἔξανατείλας Χριστός· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σκυῖλα Βαβυλῶν τῆς Βασιλίδος Σιών, καὶ δορυκτεπὸν ὄλθον ἐδέξατο· θησαυροὺς Χριστός ἐν Σιών δὲ ταύτης, καὶ Βασιλεῖς σὺν ἀστέρι ὀδηγῶ, ἀστροπολοῦντας ἔλκει· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ήτραν ἀφλέκτως εἰκονίζουσι Κόρης
» Οἱ τῆς παλαιᾶς πυρπολούμενοι νέοι,

*Υ περφυῶς κύουσαν, ἐσφραγισμένην.
 *Α μῶ δὲ δρῶσα θαυματουργία μῶ,
 *Λ αοὺς πρὸς ὕμνον ἐξανίστησι χάρις.

Λ ὕμνην φυγοῦσα τοῦ θεοῦσθαι τῇ πλάνῃ,
 Ἰστανικῶς ἅπασα σὺν τρόμῳ κτίσις.

Αἰδοξον εὐχος δειματουμένη φέρειν,
 Ρ'ευστή γεγῶσα, καὶ σοφῶς ἐκαρτέρει.

Η κεις πλανῆτιν πρὸς νομὴν ἐπιστρέφων,
 Η τὴν ἀνθοποιὸν ἐξ ἐρημαίων λόφων,
 Η τῶν ἐθνῶν ἔγερσις, ἀνθρώπων φύσιν
 Ρ'ώμην βιαίαν τοῦ βροτοκτόνου σβέσαι,
 Α'νὴρ φανείς τε, καὶ Θεὸς προμηθεΐα.

Ὡδὴ Δ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὡδῇ ταύτῃ. Ἦχος α΄.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν
 τῶν ἄνω στρατευμάτων. Δίς.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκί
 τεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τεχθέντα
 Βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Ἀστέρος, τοῖς Μάγοις
 μνησθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν ἀγνὴν Παρθένου, τὴν γεννησαμένην,
 Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Μάγοι καὶ Ποιμένες, ἦλθον προσκυνῆσαι, Χριστὸν τὸν
 γεννηθέντα, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Ἔτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ
 Σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς
 Παρθένου.

Σήμερον οἱ Ποιμένες, βλέπουν τὸν Σωτῆρα, σπαργάνοις
 εἰλημένον, καὶ κείμενον ἐν Φάτνῃ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ῥάκει σπαργανοῦται, ὁ ἀναφῆς ὡς
 βρέφος.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς
 ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου Κόρης.

Οὐράνιαι Δυνάμεις, τεχθέντα τὸν Σωτῆρα, Κύριον καὶ
 Δεσπότην, μνηύουσι τῷ κόσμῳ.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου,
 Θεότητος τοῦ κράτους.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς
 κατάρας.

Ὁ Εἰρμός.

*Μυστήριον ξένον, ὀρῶ καὶ παραδοξον!
 *Μούρανὸν τὸ Σπήλαιον· θρόνον Χερουβικόν,
 *βικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον·
 *ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός·
 *ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ε ξαίσιον δρόμον, ὀρῶντες οἱ Μάγοι, ἀσυνήθους
 νέου ἀστέρος ἀρτιφατοῦς, οὐρανίου υπερλαμπόντος,
 Χριστὸν Βασιλέα ἐτεκμήρατο, ἐν γῆ γεννηθέντα
 Βηθλεέμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Ν επηγές, Μάγων λεγόντων, παιδίον Ἄναξ, οὐ
 οὐ ἀστὴρ ἐφάνη, ποῦ ἐστίν; εἰς γὰρ ἐκείνου
 προσκύνησιν ἤκομεν· μανείς ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο,
 Χριστὸν ἀνελεῖν, ὁ θεομάχος φρουαττόμενος.

Η κρίβωσε χρόνον Ἡρώδης ἀστέρος, οὐ ταῖς ἡγεσίαις
 οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεέμ, προσκυνούσι Χριστῷ
 σὺν δώροις· ὑφ' οὗ πρὸς Πατρίδα ὀδηγούμενοι,
 δεινὸν παιδοκτόνον, ἐγκατέλιπον παιζόμενον.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

*Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ,
 *Ῥᾶον σιωπῆν· τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε,
 *Ἵμνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους,
 *Ἐργῶδες ἐστίν· ἀλλὰ καὶ Μητὴρ σθένος,
 *Ὅση πέφυκεν ἢ προαίρεσις, δίδου.

Τ ὕπους ἀφεγγεῖς καὶ σκιάς παρηγμένας,
 Ὡ Μῆτερ Ἄγνη, τοῦ Λόγου δεδορκότες,
 Νέον φανέντος, ἐκ πύλης κεκλεισμένης,
 Δοξοῦμενοί τε, τῆς ἀληθείας φάος,
 Ε'παξίως σὴν εὐλογοῦμεν γαστέρα.

Π ὀθου τετευχῶς, καὶ Θεοῦ παρουσίας
 Ὁ χριστοτερπῆς λαὸς ἠξιωμένος,
 Νῦν ποτιᾶται τῆς παλιγγενεσίας,
 Ὡς ζωοποιῶ· τὴν χάριν δὲ Παρθένε,
 Νέμοις ἀχραντε, προσκυνῆσαι τὸ κλέος,

Ἐξαποστειλᾶριον Αὐτόμελον.

Ε 'πεσκέφατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
 ἀνατολὴ ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιά,
 εὐρομεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου
 ἐτέχθη ὁ Κύριος. ἐκ γ'.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψαλλόμεν
 Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ε ὑφραίνεσθε Δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε,
 σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος.
 Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμου-

μένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τῷ Δεσπότη ἄδωρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ο Πατὴρ εὐδόκησεν ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· Ἀστὴρ μνησὶ· Μάγοι προσκυνοῦσι· Ποιμένες θαυμάζουσι· καὶ ἡ κτίσις ἀγαλλεται.

Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὐσας· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρεי τὸ μυστήριον ἔρευναν· πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετὰ σὲ καὶ λέγοντες· Ἀνερμήνευτε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τῆ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὄφθεισαν Παρθένον· Χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ἣ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες· Θεοτόκε, πρόσθευε τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Οτε καιρὸς, τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου, πρώτη ἀπογραφὴ τῆ οἰκουμένη ἐγένετο, τότε ἐμελλεῖ τῶν ἀνθρώπων ἀπογραφεσθαι τὰ ὀνόματα, τῶν πιστευόντων τῷ τόκῳ σου· δια τῆτο τὸ τοιοῦτον δόγμα, ὑπὸ Καίσαρος ἐξεφωνήθη· τῆς γὰρ αἰωνίου σου βασιλείας, τὸ ἀναρχὸν ἐκαινουργήθη. Διό σοι προσφέρομεν καὶ ἡμεῖς, ὑπὲρ τὴν χρηματικὴν φορολογίαν, ὀρθοδόξου πλουτισμὸν θεολογίας, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου. Σήμερον ὁ ἀναρχὸς ἀρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκῆται. Αἱ Δυνάμεις τῶν ἐραυνῶν ἀγαλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. Οἱ Μάγοι τὰ ἄδωρα προσφέρουσιν· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα κηρύττουσιν· ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύσως βοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον, Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαι σοι Κύριε ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμασίᾳ σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλη τὰ ἔργα Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτῆ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφοδρᾶ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλεῖα.

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς...

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλῆθος ἐν τῷ οὐκῷ αὐτῆ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς...

Στίχ. δ'. Ἐανέτειλεν ἐν σκοτει φῶς τοῖς εὐθέσιν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένης τεχθεὶς...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ἡ Γέννησις σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. β'. Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι
Κύριος ἐκ Σιών.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυ-
νάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι
τῶν Ἁγίων σου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὦ-
μοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἰε-
ρεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὸς Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς,
ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα.

Εἶτα γεγωνότερα φωνῆ.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου,

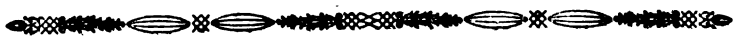
Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Κοινωνικόν.

Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Εἰδήσις.

Ἰστίου ὅτι, εἰάν μιν ᾶσι δύο Κυριακαὶ μεταξὺ τῶν Χρι-
στογεννῶν καὶ τῶν Φώτων, τῇ μὲν πρώτῃ ἀναγινώσκε-
ται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χρι-
στοῦ Γέννησιν· τῇ δὲ δευτέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώ-
των. Ἐάν δὲ τύχη ἐν μόνον Σάββατον καὶ μία Κυρια-
κὴ, τὸ μὲν Σάββατον ἀναγινώσκεται, Σάββατον μετὰ τὴν
Χριστοῦ Γέννησιν· τὴν δὲ Κυριακὴν, Κυριακῇ πρὸ τῶν
Φώτων.

Τῆ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Α'. Ἐάν ἡ παρούσα κς'. τοῦ μηνὸς τύχη ἐν Κυριακῇ,
τῷ Σάββατῳ, ὅστις, τῇ Ἑορτῇ τῶν Χριστουγεννῶν ἐσπέ-
ρας, εἰς τὰ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰατώμεν Στίχους ι.
καὶ ψάλλομεν Στιχ. Ἀναστάσιμα δ'. τῆς Ἑορτῆς γ'. δὴλ.
Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, καὶ ἕτερα δύο· καὶ τῶν
Ἁγίων προσόμοια γ'. Τὸν Θεοπάτορα πάντες,
κτλ. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν.
Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Εἰσο-
δος. Φῶς ἱλαρόν. Πρακείμενον, Τίς Θεὸς μέγας—
Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, Ἦχος
πλ. β'. Ἱερέων μνήμη. Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Ἐν
Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιήμενες. Ἀπολυτ. Ἀ-
ναστάσιμον. Δόξα, Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ. Καὶ
νῦν· τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπολυαίς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κῶνον, καὶ τὸ
Ἀξιόν ἐστιν, Ἀπολυτ. Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ
— Τὸ ψαλτήριον, ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα Ἀναστάσιμα,
καὶ τῆς Ἑορτῆς. Τὰ Εὐλογητάρια, Ὑπακοή, Ἀναβαθ-
μοί, καὶ Προκείμενον τοῦ Ἦχου. Κανόνες ὁ Ἀναστάσι-
μος, καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος. Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς Καθίσμα,
Πατὴρ ὡς ἀληθῶς. Δόξα, καὶ νῦν Χορὸς τῶν
Προφητῶν. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ
Μνήστορος. Καταβασίαι μόνον αἱ Ἰαμβικαί, Ἐσωσε
λαόν. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, Ἀνάστασιν Χριστοῦ.
Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς
τῆς Θεοτόκου· καὶ, Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς.
Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἡ δ'. Ὁδὴ
τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλ. Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων, καὶ
τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς
Ἑορτῆς δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Αἶμα καὶ πῦρ.
Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'. Σήμερον ἡ ἀόρατος φύ-
σις. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσο-
δικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς
ἐκ νεκρῶν, κτλ. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς
Χριστόν. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ με-
τὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως,
Μεγάλυνον ψυχῆ μου... Στέργειν μὲν ἡ-
μᾶς. Κοινωνικόν, Λύτρωσιν ἀπέστειλε. Ἀντὶ
τοῦ, Εἶδομεν τὸ φῶς, Ἡ Γέννησίς σου Χρι-
στὲ ὁ Θεός.

Β'. Ἐάν ἡ Ἑορτὴ τῶν Χριστουγεννῶν τύχη ἐν Κυ-
ριακῇ, ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ
Γέννησιν ψάλλεται κατὰ τὴν παρούσαν κς'. τοῦ μηνός,
οὕτως.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰατώμεν στί-
χους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς
γ'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, κτλ. καὶ τῶν Ἁγίων
Προσόμοια γ'. Δόξα, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ
νῦν, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Εἰσοδος. Φῶς ἱ-
λαρόν. Προκείμενον, Τίς Θεὸς μέγας— Εἰς
τὸν Στίχον, Στιχηρά Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ'. Παρά-
δοξον μυστήριον. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Ἱερέων
μνήμη. Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Ἐν Βηθλεὲμ συν-
έδραμον. Ἀπολυτ. τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῶν Ἁγίων.
Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπολυαίς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολογία, Καθίσματα
τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Ν'. χῦμα. Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, Χρι-
στός γεννᾶται· καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος. Ἀπὸ γ'. Ὁ-
δῆς, Καθίσμα, Πατὴρ ὡς ἀληθῶς. Δόξα, καὶ
νῦν, Χορὸς τῶν προφητῶν. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντά-
κιον καὶ Οἶκος τοῦ Μνήστορος. Καταβασίαι μόνον αἱ
Ἰαμβικαί. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἡ δ'.
Ὁδὴ. Ἐξαποστειλ. τῶν Ἁγίων, Σὺν Ἰακώβῳ μέλ-
ψωμεν· καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, δ'. τὰ Στι-
χηρά τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Αἶμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν,
Σήμερον ὁ Χριστός. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ
τὸ Εἰσοδικόν. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χρι-
στόν. Ἀπόστολος, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννη-
σιν. Εὐαγγέλιον, Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων.
Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοι-
νωνικόν, Λύτρωσιν ἀπέστειλε, κτλ.

Γ'. Ἐάν δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχη ἡ τῶν Χριστουγι-
νῶν Ἑορτὴ, ἡ κατὰ τὴν κς'. Ἀκολουθία ψάλλεται, κα-
θὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη καὶ διαταχμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτερῶντες τὰ δύο.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδηγούμενοι. Τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, ἡ φλογίνη ῥομφαία τὰ κῶτα δίδωσι καὶ τὰ Χερουβὶμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ γὰρ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὐ προεξεβλήθην δια τῆς παρακοῆς. Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ χαρακτήρ τῆς αἰδιότητος αὐτοῦ, μορφήν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθὼν, αὐ τροπὴν ὑπομείνας· ὁ γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὢν ἀληθινός· καὶ ὁ ἐκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρώπιαν· αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ τέχθεις ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀνατολίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα. Ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων, καὶ Μάγων προσκυνούντων, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, Ἡρώδης ἐταράττετο· ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Ἡ Βασιλεία σου, Χριστέ ὁ Θεός, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ Δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ὁ σαρκωθείς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας, φῶς ἡμῖν ἔλαμψας, Χριστέ ὁ Θεός, τῆ σῆ παρουσία· φῶς ἐκ φωτός, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, πᾶσαν κτίσιν ἐφαίδρυνας. Πᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε, τὸν χαρακτήρα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς. Ὁ ὢν καὶ προῶν, καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ αὐτός.

Τί σοι προσενέγκωμεν Χριστέ, ὅτι ὠφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς; ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σὲ γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον· οἱ οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα· οἱ Μάγοι τὰ δῶρα· οἱ Ποιμένες τὸ θάυμα· ἡ Γῆ τὸ Σπήλαιον· ἡ ἔρημος τὴν φάτιν· ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένον. Ὁ πρὸ αἰώνων Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεὲμ, τὸν καθημέρον καὶ πάντας σὺν Πατρὶ. Σήμερον Ἄγγελοι

τὸ βρέφος τὸ τεχθέν, θεοπρεπῶς ἀξολογοῦσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Εἴσοδος. Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ἐγκώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυνάμιν σου.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Στίχ. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρέξιμην· αὐτὴ ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Παραδοξὸν Μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμένηκε, καὶ ὁ οὐκ ἦν προσέλαβεν, οὐ φερμὸν ὑπομείνας, οὐδὲ διαίρεσιν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Κύριε, ἐν Βηθλεὲμ παραγέγνας, ἐν τῷ Σπηλαίῳ παρώκησας· ὁ οὐρανὸν τὸν Θρόνον ἔχων, ἐν φάτιν ἀνεκλίθης· ὃν στρατιαὶ κυκλοῦσιν Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέθης, ἵνα σώσης ὡς εὐσπλαγχνος τὸ γένος ἡμῶν· δόξα σοι.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Πῶς ἐξεῖπω τὸ μέγα Μυστήριον; ὁ ἄσαρκος σαρκούται· ὁ Λόγος παχύνεται· ὁ ἀόρατος ὁράται· καὶ ὁ ἀναφῆς ψηλαφᾶται. καὶ ὁ ἀναρχος ἄρχεται. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται. Ἰησοῦς Χριστός, χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Εν Βηθλεὲμ συνεδραμον Ποιμένες, τὸν ἀληθῆ μνηύοντες Ποιμένα, τὸν καθημέρον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτιν, Νηπίου μορφήν δι' ἡμᾶς ἀνειληφότα. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς ἀπαράλλαικτως, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ.

Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τρίτο, Ἦχος πλ. β'.

Ο πρὸ Ἑωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθείς, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη

σήμερον ἐκ σοῦ· ὄθεν Ἀστὴρ εὐαγγελίζεται Μάγοις· Ἀγγελοὶ δὲ μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦσι, τὸν ἄχραντον Τόκον σου, ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀγεώργητον βότρυν βλαστήσασα, ἡ μυ-
σικὴ ἄμπελος, ὡς ἐπὶ κλάδων, ἀγκαλαίς
ἐβάσταζε, καὶ ἔλεγε· Σὺ εἶ καρπός μου, σὺ εἶ
ζωή μου. Ἀφ' οὗ ἔγνω, ὅτι καὶ ὁ ἦμν εἰμί,
σύ μου Θεός· τὴν γὰρ σφραγίδα τῆς Παρθε-
νίας μου ὀρώσα ἀκατάλυτον, κηρύττω σε ἄτρε-
πτον Λόγον, σάρκα γενόμενον. Οὐκ οἶδα σπο-
ραίν, οἶδά σε λύτην τῆς φθορᾶς· ἀγνή γὰρ εἰμι,
σοῦ προελθόντος ἐξ ἐμοῦ· ὡς γὰρ εὖρες, ἔλιπες
μήτραν ἐμήν. Διὰ τοῦτο συγχορεῖται πᾶσα κτί-
σις βοῶσα μοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΣ'. τῆ αὐτῆ μηνός, Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπερ-
αγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Στίχοι.

Λεχῶ ἄμωμον ἀνδρὸς μὴ γνοῦσαν λέχος,
Δώροισ ἀμώμοις δεξιούμαι τοῖς λόγοις.

Μολπὴν ἀγνωστάτη λεχοῖ εἰκαδι ἕκτη αἰείδω.

Περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον φυγῆς
τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχ. Ἦμιοντα πρὸς σέ, τὸν πάλαι πλήξαντά σε,
Αἴγυπτε φρίττε, καὶ Θεὸν τῆτον φρόνει.

Μετά τὸ ἀποφύνασθαι τὸν Ἠρώδην ἀναιρεθῆναι πάντας
τοὺς ἐν Βηθλεὲμ παῖδας, Ἀγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ
ἐφάνη τῷ Ἰωσήφ λέγων· Ἐγερθεῖς, παράλαβε τὸ
Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτῆ, καὶ φεῦγε εἰς
Αἴγυπτον. Φεύγει δὲ εἰς Αἴγυπτον ἡ Θεοτόκος μετὰ
τοῦ Βρέφους, καὶ τοῦ Ἰωσήφ, διὰ τὰ δύο ταῦτα· Ἴνα
πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τοῦ Προφήτου. Ἐξ Αἴγυπτου
ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου· καὶ ἵνα ἐμπραγῇ πᾶν στόμα
τῶν Αἵρετικῶν· εἰ γὰρ οὐκ ἐφυγεν, ἀλλ' ἐκρατήθη τὸ Βρέ-
φος εἰ μὴ ἐφουεῦθη, ἐνεποδίζετο ἡ τῶν ἀνθρώπων σωτη-
ρία· εἰ δὲ οὐκ ἐφουεῦθη ἢ διὰ ξίφους τινός, ἢ ἐτέρας τι-
μωρίας, διὰ τὸ πληρῶσαι τὴν οἰκονομίαν, δόξα· εἶχε τοῖς
πολλοῖς, ὅτι κατὰ φαντασίαν ἐγένετο, καὶ οὐ κατὰ ἀλή-
θειαν ἐφόρεσεν ἀνθρωπίνην σάρκα· εἰ γὰρ ἐφόρει σάρκα,
ἐκόπτετο ἂν ὑπὸ τῆς σπάθης· ὅπου γε καὶ προφάσεως μὴ
γενομένης, ἐτόλμησαν οἱ ἄθεοι Αἵρετικοὶ τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι
κατὰ φαντασίαν ἐγεννήθη. Διὰ τοῦτο οὖν φεύγει εἰς Αἴ-
γυπτον, ἵνα καὶ τὰ ἐκείσε συντρέψῃ εἰδωλα, καὶ τὴν οἰ-
κουμένην ὅλην σώσῃ, κατὰ τοῦ καιροῦ τῆς αὐτηρίου Σταυ-
ρώσεως.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Εὐθυμίου, Ἐπισκόπου Σάρδεων, τοῦ Ὁ-
μολογητοῦ.

Στίχ. Χριστῷ παραστάς, Εὐθύμει τρισμάκαρ,
Πήρης ἀλήκτου τυγχάνεις εὐθυμίας.

Ὁὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ
Εἰρήνης· καὶ πρότερον μὲν ἐν τῇ μοναδικῇ πολιτείᾳ
δικῆν ἀστέρος ἔλαμψεν· ἐπιτα Ἀρχιερεὺς γεγονώς, ἐν τῇ
κατὰ Νίκαιαν δευτέρᾳ Συνόδῳ τοὺς αἵρετικούς κατὰ κρά-
τος ἀνέτρεψε. Διὸ, οὕτως ἔχοντα τοῦτον οἱ Βασιλεῖς Δια-
σάμεινοι, εἰς δημοσίας καὶ διαφόρους πριβεΐας στέλλουσι·
Τοῦ δὲ Νικηφόρου τὴν βασιλείαν κρατήσαντος, εἰς Πα-
ταλαρίαν τῆς Ἑσπέρας ὁ Ἅγιος σὺν ἄλλοις Ἐπισκόποις
Ὁρθοδόξοις διὰ Κόρην τινὰ ἀποκείραι στέλλεται. Ἐκτο-
τε οὖν καὶ μέχρι τῆς ἀβλοφορίας ὁ πανόλσιος, οὐκέτι γέ-
γονεν ἐγκρατὴς τῆς ἰδίας Μητροπόλεως, χρόνων ἐννεα
καὶ εἴκοσι παρωχηκότων ἤδη.

Ἐκποδῶν δὲ γενομένων τῶν κρατησάντων Βασιλέων,
καὶ Λέοντος τοῦ Σηριωνόμου τὰ Ῥωμαϊκά σκῆπτρα δια-
δεξαμένου, ἐκ τῆς ὑπερορίας ὁ Ἅγιος μεταστέλλεται, καὶ
πρὸς αὐτοῦ ἐρωτᾶται, Εἰ ταῖς Εἰκόσι νέμει σέβας. Τοῦ
δὲ Ἁγίου τῆ ἐξ ἔθους παρρησία χρησαμένου καὶ ἀναθέ-
ματι τοῦτον ὑποβαλόντος, ὁ Τύραννος ὀργισθεὶς, ἐν τῇ
Ἄσφ τοῦτον ὑπερορίζει καὶ αὐθίς. Μαχαίρας δὲ ἔργον
τοῦ κακίστου Λέοντος γενομένου, πρὸς τοῦ μετ' αὐτὸν κρα-
τήσαντος τῆς Ἄσου ὁ μακάριος ἀνακαλεῖται, καὶ σέβας
ταῖς Ἁγίαις Εἰκόσι μὴ προσάγειν ἀναγκάζεται. Ὁ δὲ
αὐθίς, καὶ τοῦτον λόγοις καταβροντήσας, καὶ τὸ, Εἴ τις
οὐ προσκυνεῖ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-
στὸν, ἐν Εἰκόνι περιγραπτὸν, ἤτω ἀνάθεμα,
ἐκδοσίας, παίεται, καὶ ἐν τῷ Ἀκρίτῳ ὑπερορίζεται, καὶ
ἐν εἰρκτῇ ζοφωδιστάτῃ ἐγκλείεται. Ἐπειτα ἐκ τισσάρων
τείνεται, καὶ βουνεύροις ὡμοῖς ἐπὶ πολὺ καταξάινεται. Ὁ-
θεν ὁ Ἅγιος, δικῆν ἀσκού ἐκ τῶν ἀφορητῶν ἐκείνων πλη-
γῶν ὀγκωθείς, ὀκτὼ μόνας ἡμέρας μετὰ τὴν ἀθλησιν ἐ-
καρτέρησε· καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμψας, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ εἰς
χεῖρας Θεοῦ παρατίθεται.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἰουδαίων.

Στίχ. Ὡς ἐξ αἰκανθῶν τῶν Ἰουδαίων ῥόδον,
Ὁ θεῖος ἀνθεῖ, καὶ θανῶν, Κωνσταντίνος.

Τούτῳ πατρίς μὲν ἦν ἡ Συναδῶν, πατέρες δὲ τῆ τοῦ
νόμου σικῆ λατρεύοντες· Ἰουδαῖοι γὰρ τὴν θρησκείαν
ὑπῆρχον. Νήπιος δὲ ὑπάρχων κομιδῆ, καὶ τῇ μητρὶ συν-
επόμενος, ἰδὼν τινὰ Χριστιανόν, χάσματι περιπεσόντα,
καὶ τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ τῷ στόματι ἐγγαράξαντα, καὶ
αὐτὸς ἐκτοτε τὰ ὁμοια ἐποίει, τὸν Θεοῦ μιμούμενος,
καὶ τὰ Χριστιανῶν κατοπαζέτο, καὶ θερμῇ διεπράττετο
πίστει· διὸ τὸ πρόσωπον καταλάμπεται, καὶ τὰ Χριστια-
νῶν Θεοῦ μνεῖται, ἅσιτος ἐπίτινας ἡμέρας διατελέσας.

Τούτῳ κόρη τις Ἑβραία ἐταιρικῶς ποτὲ ἐπεπήδησεν· ὅ
δὲ τῷ τοῦ Σταυροῦ σημείῳ νεκρὰν ταύτην ἀπέδειξε, καὶ
αὐθίς ἐζώωσε. Νεφέλη δὲ θεία ποδηγούμενος, καταλαμ-
βάνει ψυχῶν φροντιστήριον, λεγόμενον Φουβούριον,
ἐν ᾧ μεγίστων ἀνδρῶν ἐξέλαμψεν ἀρετῆ, τὸν ἀσκητικὸν
βίον διανούντων.

Ὡς δὲ τῷ Προιστάτῃ τὰ καθ' ἑαυτὸν διηγήσατο, κελεῖται
ἐκεῖνος ἐνεγθῆναι Σταυρὸν, καὶ προστάττει αὐτὸν ἀσπά-
σασθαι. Ὡς δὲ τὴν βαρύν ἠπαζέτο περιδεῶς ὁ μακάριος,
ὄλω τῷ ἰκρίῳ καὶ τοῖς κέρασι τὸ σιδασμῶν ὄπλον ἐκείνα
κατὰ τῆς ὀσίας ἐπικλιθὲν κεφαλῆς, σταυροειδῆ τύπον εἰρ-
γάσατο ἐν αὐτῇ, ἀνεξέλειπον φυλαχθέντα μέχρις ἐξόδου
αὐτοῦ. Εἴτα τοῦ θείου Βαπτίσματος ἀξιοθεῖς, Κωνσταν-
τίνος μετουμαζέται· ἐν ᾧ δὲ τόπῳ ἔστη, ἐξελθὼν τῆς
Κολυμβήθρας, ἐκτυποῦνται τὰ ἴχνη αὐτοῦ· καὶ πρὸς πνευ-
ματικὸς ἀγῶνας ἀποδύεται, ὑπερβαλεῖσθαι πάντας φιλονει-
κῶν τῇ σκληραγωγίᾳ· καὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τῆ

τήν μεταχειρίζεται. Ὅπηνικα δὲ τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπαίδου, εὐωδίας ὁ τόπος ἐπληροῦτο· αὐτομάτως τε αὐτῷ αἱ θύραι τῆς Ἐκκλησίας ἠνοίγοντο, καὶ τοὺς λογισμοὺς ἑκάστου τῶν ἀδελφῶν διὰ καθαρότητα ψυχῆς ἰώρα.

Ἐπειτα τὸ τοῦ Ὀλύμπου ὄρος καταλαμβάνει· ἐν τοῖς Μύροις ἔρχεται· τῆς Κύπρου ἐπιβαίνει· εἰς Ἀττάλειαν παραγίνεται· καὶ ναυσίπορον ποταμὸν ποσὶν οἰκίαις περαιοῦται· καὶ πολλοὺς ἑτέρους τόπους περιουστῆσας, πάλιν εἰς Ὀλυμπον ἔρχεται. Τεσσαράκοντα ἡμέρας οὐ μόνον νῆστις, ἀλλὰ καὶ μέχρις ὄσφους ἐν λάκκῳ τινὶ κεχωσμένος διετίλεισε. Μετὰ ταῦτα τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν καὶ ἄκων δέχεται, τῶν ἀγῶνων ἐχόμενος· καὶ πρὸ ἀκτῶ ἐνιαυτῶν τὴν αὐτοῦ πρὸς Θεὸν ἐκδημίαν μυεῖται· ἐν περαιοθέντων, πρὸς Κύριον μεθίσταται, τὰ περὶ ἑαυτοῦ πάντα σαφίστατα προδηλώσας.

Καὶ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐαρέστου.

Στίχ. Ἐσπευδεν Εὐάρεστος ἔργῳ καὶ λόγῳ

Ἔως τελευτῆς εὐαρεστεῖν σοι Λόγε.

Ούτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου, γονεῶν ἐπιφανῶν. Ἐκδίδεται οὖν εἰς τὴν τῶν μαθημάτων ἀνάληψιν, καὶ γίνεται τοῖς πᾶσι χρηστός. Εἰς δὲ Κωνσταντινούπολιν ἀπάρας, ξενίζεται παρά τινι τῶν ἐν τέλει, συγγενεῖ αὐτοῦ τυγχάνοντι, Βρουεννίῳ τοῦνομα, Πατρικίῳ τὴν ἀξίαν, καὶ τινὰς ἡμέρας συνῆν αὐτῷ. Ἐπειτα χρείας καταλαβούσης, ἀποστέλλεται παρὰ τῆς Βασιλίδος Θεοδώρας πρέσβις ὁ Πατρικίος πρὸς Βουλγάρους, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τὸν τίμιον Εὐάρεστον· κατὰ δὲ τὸν, οὗτω λεγόμενον τόπον, Σκόπελον ἐλθόντων αὐτῶν, καὶ μικρὸν διαναπαυομένων, ὁ μακάριος, κατὰ τινὰ οἰκονομίαν, ἐντοχῶν Πρεσβύτη, τὸν ἀσκητικὸν μετερχομένῳ βίον, τοῦ ποθομένου τυγχάνει· καὶ τὴν κόμην καρεῖς, προθύμως τὸν ἱλαρὸν ὑπῆλθε τοῦ Κυρίου ζυγόν.

Ὁ δὲ γέρον ἐκεῖνος, εὐχῇ καὶ γράμμασι τοῦτον ἐφοδιάσας, τῇ Μονῇ τῶν Στουδίων ἐξέπεμψε· καὶ εἰσδεχθεὶς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρει. Ἐνα δὲ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν προκρίνας, ὡς κατ' ἀρετὴν ὑπερέχοντα, τοῦτον κοινωνῶν τῶν σπουδασμάτων ἐτίθετο, μηδενὸς ἑτέρου γενομένου ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος, πλὴν μικροῦ ἄρτου, καὶ τούτου ἐξ ἀλφίτων κατισκευασμένου, καὶ ζωμοῦ λαχάνων. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων αὐτοῦ σπουδασμάτων καὶ ἀγῶνων, ἀδύνατον ἐστὶν ἡμᾶς καταλέγειν· κύκλους γὰρ δυο πολυτάλαντους τῶν ὄμων ἀπαιωρήσας ἐν γυμνῷ τῷ σώματι, τὴν ὄσφυν διεζώσατο. Ἐν τούτοις διαρέστως βεβιωκῶς, καὶ τὸν ἐβδομη κοστὸν πέμπτον χρόνον τῆς αὐτοῦ ζωῆς συντετελειῶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἐν τῇ τοῦ Κοκκοροβίου ἀπετέθη Μονῇ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, αἱ Ἰαμβικαὶ μόνον, Ἐσωσέλαον, κτλ. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς ψάλλεται ἡ Δ'. Ἐδὴ, μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῆς.

Ἐξαπocτειλάριον.

Επισκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιά, εὗρομεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐτέχθη ὁ Κύριος· ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος δ'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Εὐφραίνεσθε Δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστῆ γεννηθέντος. Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τῷ Δεσπότη, δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι· Ὁ αὐτός.

Ο Πατὴρ εὐδόκησεν ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. Ἀστὴρ μηνύει· Μάγοι προσκυνοῦσι· Ποιμένες θαυμάζουσι· καὶ ἡ κτίσις ἀγαλλεται.

Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὐας· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· Ἀνερμήνευτε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὄφθεισαν Παρθένον· Χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ἧ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες· Θεοτόκε, πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, τοῖς βροτοῖς ἐκ Παρθένου συνάπτεται. Σήμερον ἡ ἄπειρος οὐσία, ἐν Βηθλεὲμ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται. Σήμερον ὁ Θεὸς δι' ἀστέρος, Μάγους εἰς προσκύνησιν ἄγει, προμηνύοντας αὐτοῦ τὴν τριήμερον ταφήν, ὡς ἐν χρυσῷ καὶ σμύρῃ καὶ λιβάνω· διὸ ψάλλομεν· Ὁ σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, Χριστῆ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου. Σήμερον ὁ ἀναρχὸς ἄρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκῆται. Αἱ Δυναμίεις τῶν οὐρανῶν ἀγαλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα θαυμάζουσιν· ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντί τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνικόν, τῆς Ἑορτῆς. Καί μετ' αὐτό, ἩΓέννησίς σου Χριστέ.

Τῆ ΑΤΤῆ ΗΜΕΡΑ.

Ψάλλομεν ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐθύμιου.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τεχθεῖς σε Χριστὸς σπαργάνοις στέφει Πάτερ Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τεχθέντα τὸν αἰεὶ ὄντα Κύριον, καὶ σπαργανούμενον, σπαργανωθεὶς μαστίγων αἰκισμοῖς, εὐσεβῶς προσεκύνησας, καὶ πρὸς αὐτὸν Εὐθύμιε, μετ' εὐθυμίας προσεχώρησας.

Εν φάτῃ ἀνακλιθεὶς ὁ Κύριος, δῶρον γενέθλιον, τῶν σῶν αἱμάτων Μάκαρ τοὺς κρουνοὺς, καὶ πληγῶν σου τοὺς μῶλωπας, ὑπὲρ χρυσὸν καὶ λίβανον, καὶ ὑπὲρ σμύρναν προσεδέξατο.

Χρυσὸν μὲν παραὶν τῶν Μάγων δέχεται, τεχθεὶς ὁ Κύριος· τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάπης δὲ τῆς σῆς, Ἱεράρχα τὸ γνήσιον, καὶ τὸ στερρόν καὶ εὐτονον, τῆς ἀνευδότου καρτερίας σου.

Θανάτῳ τὸν τοῦ Δεσπότης θάνατον, ἐκμιμησάμενος, δεσποτικὰς ἐβόησας φωναίς, ὑπὲρ τῶν ἀναιρούντων σε, εἰλικρινῶς εὐχόμενος, Ἱεροφάντα πανσεβάσμιε. Θεοτοκίον.

Εκ σου τῆς Ὑπεραγίας σήμερον, ὁ τοῦ παντός Ποιητῆς, σωματικῶς γεννᾶται καθ' ἡμᾶς, καὶ σπαργάνοις εἰλίσσεται, ὁ σπαργανώσας θάλασσαν, ὀμίχλη Μήτηρ αἰεπάρθενε.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἰχώρας μαρτυρικούς, ἀντὶ λιβαίου καὶ χρυσοῦ σμύρνης τε, ὡς Ἱερεὺς προσήνεγκας, τῷ ἐν Βηθλεὲμ γεννηθέντι Χριστῷ.

Στερρότητι λογισμοῦ, καὶ γενναιάτητι ψυχῆς ἠλεγξας, τὸν δυσσεβῆ Λέοντα, κατὰ τοῦ Σωτῆρος λυτήσαντα.

Στεφάνου ἐκμιμητῆς, τοῦ πρωτομάρτυρος Χριστοῦ γέγονας, τῶν φονευτῶν Εὐθύμιε, ὑπὲρ σωτηρίας εὐχόμετος.

Ετήρησας ἐμμελῶς, τὴν τοῦ Σωτῆρος ἐντολὴν Ὅσαι, καὶ τὴν ψυχὴν τέθεικας, ὑπὲρ τῶν σῶν φίλων Πατέρ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικόν, τῷ ἀχωρήτου Πλαστοῦργου γέγονας, τοῦτον σαρκὶ χωρήσασα, Καχαριτωμένη παναίχραντε.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ραπιζόμενος τὸ πρόσωπον τὸ τῆ θείας, χαριτωθὲν λαμπρότητι, τῆς ἀνω σοφίας, γέγονας συμμέτοχος, Χριστοῦ παμμακάριστε, τῷ ὑπὲρ ἡμῶν ραπισθέντος σαρκί.

Γερωσύνης τὸ σέβας οὐκ αἰδεσθέντες, οἱ ἀσεβεῖς καὶ πρόμαχοι, κακίας ἐργάται, γῆρας οὐ τιμήσαντες, τὸ σὸν αἰ παράνομοι, ἀνελημόνως ἐμάστιζον.

Σπαργανουμένῳ καὶ φάτῃ ἀνακειμένῳ, τῷ Λυτρωτῇ Εὐθύμιε, πολῦτιμον δῶρον, Πάτερ προσεπήνοχας, τὸ τίμιον αἷμά σου, πόθῳ δι' αὐτὸν ἐκχυνόμενον.

Τοῖς τοῦ Σωτῆρος σπαργάνοις ἐνελημένος, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀγάπῃσιν, περιεζωσμένος (*), τούτῳ προσεπέλασας, τῷ λύθρῳ σταζόμενος, τῷ ἐκ μαιφόνου χυθέντι χειρός.

Θεοτοκίον.

Οτὰς αὐλοὺς οὐσίας δημιουργήσας, σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σου Θεομήτορ, σήμερον γεγέννηται· αὐτῷ μελωδήσωμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σοὶ ἔμψυχος εἰκὼν, τῷ Σωτῆρι προπάγεται, τιμήσασα τὴν εἰκόνα, τῆς ἀχράντου σαρκός σου, καὶ τύπον τὸν τοῦ σώματος.

Σοὶ Δέσποτα Ποιμὴν, εὐθυμίας φερώνυμος, τὰ ζῆγματα τῆς σαρκός σου, περιφέρων αἰκείῳ, ἐν σώματι προσφέρεται.

Πῦρ ἔσβεσας θυμοῦ, τῶν ἀνόμων Εὐθύμιε, τοῖς χεύμασι τῶν ἀδίκως, χυθέντων σου αἱμάτων, Παμμακάριε ἱερώτατε.

Ανέστειλας ὄρμην, τῶν ἀθέων Μακάριε, τῆ ῥώμῃ τῶν διδαχῶν σου, καὶ τοῦ Κτίστου εἰκόνα, σχετικῶς σὺ τετίμηκας.

Θεοτοκίον.

Ροὺς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀφθόρως γάρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Γμικῶσει, τοῦ τῶν πάντων Σωτῆρος τὴν γύμνωσιν, ἐκμιμησάμενος Πάτερ, καὶ μαστίγων πόνους ἐγκαρτερήσας, τὸ σὸν αἷμα, τῷ ἐκείνου ἐπέχεας αἵματι.

Αγάπην, καὶ ἐλπίδα καὶ πίστιν θεάφρονα, ταῖς δι' αἰῶνος μενούσας, ἀρεταῖς πλουτή-

(*) Ἐλήφθησαν τροπικῶς ἐκ τῆς προφητικῆς ῥήσεως· Καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐξωσμένος τὴν θοφὴν αὐτοῦ, καὶ ἀλήθειαν εἰλημένος εἰς πλεονεξίαν αὐτοῦ, (Ἦσ. ια β.).

σας τῷ γεννηθέντι, ἐκ Παρθένου, δωροφορεῖς παμμακάρι Εὐθύμει.

Νομίμως, τῷ Χριστῷ λειτουργήσας τὴν ἔνθεον, ἱερουργίαν τοῦ λόγου, μισθὸν τοῦτου Πάτερ ἀντεκομίσω, θεορρήμον, τὸ σὲ τελειωθῆναι δι' αἵματος. Θεοτοκίον.

Οπλάσας, κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχίαν, ἀναπλάττει τοῦτον ἐκ σοῦ Παρθένε, Θεομητορ, ολοκλήρως αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προσήμενος Χριστῷ, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, Εὐθύμει σοφὲ, ὡς οἱ Μάγοι τὰ δῶρα, ἀθλήσας καρτερώτατα, Ἱεράρχα τὸ αἷμά σου ὅθεν εἴληφας, διπλοῦν τὸ στέφος τῆς νίκης, καὶ παρίστασαι, τῇ Παναγίᾳ Τριαδί, πρεσβεῦν σωθῆναι ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ιερωσύνης, ἱερωτάτης τὸ θεόσδοτον, χρίσμα, συγκεράσας αἵματι τῷ ἐκ σοῦ, ἱερώτατον ἀπέδειξας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Σὺ ἐφειλύσω, χάριν τοῦ Θεοῦ Πρωτομάρτυρος, οὐπὲρ ἀνεδείχθης ἄριστος μιμητῆς, εὐλογίας ἀμειβόμενος, τοὺς ἀναιροῦντάς σε, ἀνηλεῶς παμμακάρι Εὐθύμει.

Στήσας τοὺς πόδας, ἐπὶ πέτραν τῆς πίσεως ἀσφαλῶς, πάσαις προσβολαῖς Παμμακάρι τῶν πειρασμῶν, ἀπερίτρεπτος διέμεινας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς με κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Τὸ τῆ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δεδοται ἡ χαρὰ Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις, Παναμίωμε.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Εστὴς ἐπὶ βήματος στερόως, ἀγωνιζόμενος, Πάτερ Εὐθύμει· τὸν τελειότατον ὄρον γὰρ, ἐμελέτησας θεόληπτε, ὡσπερ ἐλόμενος θανεῖν, ὑπὲρ τῶν φίλων σου, τῶν βρώντων· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φαιδρὸς καὶ τὸν λόγον καὶ τὸν νοῦν φαιδρὰν ἐκέκτησο, ψυχὴν καὶ πρόσωπον· νῦν δὲ φαιδρότερος γέγονας, μέχρις αἵματος Εὐθύμει, πρὸς Βασιλεῖς θεοσυγεῖς, ἀντιταξάμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Επέθεντο Μάκαρ ἐπὶ σέ, οἱ ἐπὶ γῆς κραταιοὶ τοῦ θανατώσαί σε, παρανομώτατα πράττοντες· ἀλλ' αὐτὸς ἀνατεινόμενος, πρὸς τὸν

τεχθέντα Λυτρωτὴν, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, ἀνεβόας· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰουδα φυλῆς, ἀρχὼν ἡγούμενος· σὺ γὰρ Παναμίωμε τέτοκας, ὃ τὸ πρὶν ἦν ἀποκείμενον, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ὃ ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος,

Πρὸς τὸν γαληνότατον ὄρμον, μετέστης Πάτερ τῶν ἐντεῦθεν· ὡσπερ γὰρ στρουθίον ἐρρύσθη, ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων σε, εὐλογῶν τὸν ῥυσαίμενον, Ἱερομάρτυς εὐθυμότατα.

Αἴγλη τῆς ἐξ ὕψους φανείσης, ἀνατολῆς ἀπεφωτισμένος, καὶ φωτοφανείαις ἀστέρος, τοῦ ἐξ Ἰουδα νῦν ἀνατείλαντος, ὑπερφυῶς λαμπόμενος, πρὸς τὸν Δεσπότην ἐξεδήμησας.

Τὰ τοῦ Παραδείσου νῦν πλάτη, χωροβατεῖν κατηξιώθης· οὐ τῶν Μακαρίων λαμπρότης, καὶ τῶν Ἁγίων ἢ ἀγαλλίασις, ὡς Ἀθλητὴν Εὐθύμει, σὲ νικηφόρον ὑπεδέξαντο.

Εχὼν πρὸς Θεὸν παρρήσιαν, ὡς Ἱεράρχης τε καὶ Μάρτυς, τοῦ νῦν ἐνεστῶτος χειμῶνος, τῆς Ἐκκλησίας γαλήνην αἴτησαι, καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεςιν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι Παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Ράβδος ἀνεβλάστησας ρίζης, τοῦ Ἰησοῦ ἡμῖν τεκοῦσα, ἄνθος τῆς θεότητος Χριστόν, Θεογενῆτορ Πάναγνε σήμερον, τὸν ὡς Θεὸν ἀχώρητον, καὶ νῦν ὡς βρέφος σπαργανούμενον· Στιχηρ. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τῆ παραδόξῃ θαύματος!

Ετι τῷ λύθρῳ σταζόμενος, καὶ πεφυρμένος θερμῷ, καὶ ἀτμίζοντι αἵματι, τῷ Χριστῷ παρέστησας, θεορρήμον Εὐθύμει. Τῶν σῶν πληγῶν οὖν, Πάτερ τοὺς μῶλωπας, ἀνθ' ἰκεσίας νῦν προτεινόμενος, τοῦτον δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, καὶ ἐκτενωῶς, μάκαρ ἐξιλέωσαι, ὑπὲρ τῆς ποιμνης σου.

Δῶρα προσήμενος Ὅσιε, τῷ γεννηθέντι Χριστῷ, καὶ σαρκὶ νηπιάσαντι, πολιὰν αἰδέσιμον, κοσμουμένην χαρίσμασιν, ἱεραρχίας, Πάτερ καὶ αἵματι, πεφοινιγμένην τῆς σῆς ἀθλήσεως, πίστιν ὀρθόδοξον, καὶ ἐλπίδα πρόθυμον, καὶ ἀρράγῃ, ὄντως καὶ ἀσαλεύτον, ἀγάπην πάνσοφε.

Γλῶσσα κινουμένη Πνεύματι, καὶ φθεγγομένη σαφῶς, ἀληθείας διδάγματα, θεοσδοτου χάριτος, τηλαυγῶς ἀποσταζουσα· τῆς εὐσεβείας λύρα θεόφθογγος· ὀρθοδοξίας κρηπίς ἀκράδαντος· στόμα μελιρρύτον· θησαυρὸς φρο-

νήσεως Ἐκκλησιῶν, σάλπιγξ μεγαλόφωνος, εδείχθη Ὅσιε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Σπηλαίω παρώκησας, Χριστὲ ὁ Θεός, φάτην ὑπεδέξατο, Ποιμένες καὶ Μάγοι προσεκύνησαν. Τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο τὸ κήρυγμα· καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐθαύμαζον βοῶσαι, καὶ λέγουσαι· Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλόνηρωπε.

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἀγίων καὶ δικαίων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, Δαυῖδ τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Εἰς τὸ, Κ ὕριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' τῆς Ἑορτῆς γ'· καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τὸν Θεοπάτορα πάντες ἀνευφημήσωμεν, Δαυῖδ τὸν Βασιλέα· ἐκ γὰρ τούτου προῆλθε, ῥάβδος ἡ Παρθένος, καὶ ἐξ αὐτῆς, ἀνατέταλκεν ἄνθος Χριστός, καὶ τὸν Ἀδάμ σὺν τῇ Εὐὰ ἐκ τῆς φθορᾶς, ἀνεπλάσατο ὡς εὐσπλαγχνος.

Τῶν Προφητῶν τὰς προρρήσεις εἶδεν ἐν γῆρα σαφῶς, ὁ Ἰωσήφ ὁ Μνήστωρ, ἐμφανῶς πληρουμένας, μνηστείας λαχὼν ξένης, χρηματισμῆς, τῶν Ἀγγέλων δεξάμενος, Δόξα Θεῷ ἐκβούτων, ὅτι ἐν γῆ, τὴν εἰρήνην ἐδώρησατο.

Τὸν Ἀδελφοθέον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς Ἱεράρχην ὄντα· μαρτυρίῳ δὲ πάλιν, ἐμπρέψαντα γενναίως· οὐ ταῖς εὐχαῖς, Ἰησοῦ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐν σπηλαίῳ, καὶ φάτην, σπαργανωθείς, σῶσον πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Δαυῖδ καὶ Ἰακώβου, εὐσεβοῦς Βασιλέως Προφήτου, καὶ Ἀποστόλου πρώτου Ἐπισκόπου· αὐτῶν γὰρ τοῖς διδάγμασι, πλάνης ἀπάλλαγέντες, Χριστὸν δοξολογοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντα, τὸν καὶ σαρκωθέντα, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Γερέων μνήμη, καὶ Βασιλέων κράτος τε, καὶ εὐφροσύνη, γέγονεν ὁ τόκος σου· καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενοι, λέγομεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου φιλόνηρωπε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδῶλων πέπαιται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας..

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζε Ἰωσήφ, τῷ Δαυῖδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι· Παρθένον εἶδες κυοφορήσαν· μετὰ Μάγων προσεκύνησας· μετὰ Ποιμένων ἐδοξολόγησας, δι' Ἀγγέλου χρηματισθείς. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεὸν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὡς διατέτακται ὀπισθεν, σελ. 204.

Κανὼν τοῦ Μνήστορος, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Χριστῷ σε μελπῶ δεξιὸν παραστάτην. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστοῦ θαλάπον μακάριε, Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος διάκονε, Χριστοῦ πατῆρ νομιζόμενος, τούτῳ σὺν παρρησίᾳ, παρεστηκῶς, αἴτησαι εἰρήνην, καὶ δεινῶν ἀπάλλαγὴν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ρημάτων θείων ὑπήκοος, πραγμάτων παραδόξων διάκονος, Παρθένου Μνήστωρ Θεόπαιδος, δίκαιος κατὰ πάντα καὶ ἀληθής, Ἰωσήφ εδείχθη, καὶ Δικαίων ἐν σκηναῖς ἐπαπαπέπαισαι.

Γδεῖν Χριστὸν κατηξίωσαι, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ τούτου Πατῆρ ὠνόμασαι· μεγίστη σου ἡ δόξα, ὡς ἀληθῶς! μέγα ὑπὲρ πάντας, τὸ ἀξίωμα! διὸ ἀνευφημῆμέν σε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ Χριστὸν ἀπεκύησας, ἀγνή ἐν Βηθλεὲμ Ἀπειρόγαμε, σπαργάνοις αὐτὸν εἰλήσασα· οὐ τὴν ἐπιδημίαν καταπλαγεῖς, Ἰωσήφ σὺν φόβῳ, μεγαλύνει προσκυνεῖ τὴν τούτου δύναμιν.

Κανὼν τῶν Ἀγίων Δαυῖδ καὶ Ἰακώβου,

Ποῖημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ (*).

(*) Τὸ χειρόγραφον ἐπιγράφει τὸν Κανὸνα τοῦτον τῷ ὀνόματι Ἰωάννου Μοναχοῦ, καὶ τοῦτον μόνον ἔχει· ὁ δὲ ἀνωτέρω τοῦ Μνήστορος ἔλλειπει παντελῶς.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Ασομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐκ μήτρας Ἁγίας Παρθένου, τὸν ἄνθρωπον ἀφράστως ἐνδυσάμενος, ἀνέπλασας ὡς εὐσπλαγγνος.

Σήμερον Ποιμένες θεολογοῦσι, σὺν Ἄσωμάτοις τὸν ὕμνον, λαμπρῶς ἀναμέλποντες, καὶ Μάγοι δῶρα φέρουσι, τῷ σαρκὶ νηπιάσαντι.

Δόξα ἐν ὑψίστοις χοροὶ Ἀγγέλων, ἐν Βηθλεὲμ τοῖς Ποιμέσιν, ἐπέστησαν λέγοντες· μεθ' ὧν τὸν εὐδοκήσαντα, σαρκωθῆναι ὑμνήσωμεν.

Οσοὶ τὸ Γενέθλιον ἐκτελοῦμεν, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, χαρᾷ ἀνυμνήσωμεν, Ἰακώβον θεοαδελφον, καὶ Δαυῖδ Θεοπάτορα.

Δαυῖδ Θεοπάτορ σὺν τῇ κινύρα, τὸν ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, σαρκούμενον Λόγον, Ἰακώβον τὸν δίκαιον, ἐφελκόμενος ὕμνησον.

Τῷ Μνήστορος. ᾠδὴ γ΄. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρός ἀπορρήτως ἐκλάμψαντος, καὶ ἐκ Παρθένου ἐπιέσχάτων, σαρκωθέντος ἀφράστως, Πατὴρ ὠνομάσθης ἐνδοξε, καὶ μυστηρίου φρικτοῦ θεωρός, Μάκαρ ἐχρημάτισας.

Οὐ αἶ ἄνω τάξεις, ὡς Θεὸν ἀπερίγραπτον τρέμουσι, τοῦτον τεχθέντα ἐκ Παρθένου, Ἰωσήφ ταῖς χερσὶ σου, κρατεῖς καθαγιαζόμενος, τῇ ἐπαφῇ τῇ φρικῶδει σοφέ· ὅθεν σε γεραιρομεν.

Υψος μυστηρίου, γενεαῖς μὴ γνωσθέντος ταῖς πρώην Σοφέ, κατεπιστεύθης τῇ καρδίᾳ, καθαρὸς δεδειγμένος· δι' οὗ ἅπαντες ἐσώθημεν, οἱ τὴν φωσφόρον καὶ θείαν πιστῶς, μνήμην σου δοξάζοντες. Θεοτοκίον.

Σάρκα εἰληφότα, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων Παρθένε Ἁγνή, καὶ ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα, καὶ ἐν φάτνῃ τεθέντα, ἰδὼν Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, τὸν καθ' ἡμᾶς ὄραθέντα Θεόν, ὕμνοις ἐμεγάλυνεν.

Τῶν Ἁγίων. Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοί.

Τὸν τεχθέντα σαρκὶ, ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας, ἀσπόρως Χριστόν, σὺν Ἀγγέλοις πάντες ὑμνήσωμεν, Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες.

Αγραυλοῦντες πιστοὶ, τὸν ἀληθῆ οἱ Ποιμένες, Ποιμένα Χριστόν, ὑπ' Ἀγγέλων εὐγγελίσθησαν, Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες.

Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, χορευέτω δὲ πᾶσα ἡ γῆ, τῷ τεχθέντῃ σήμερον ἄδοντες· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὴν πανέορτον τοῦ δι' ἡμᾶς, κενωθέντος πιστοὶ ἑορτήν, σὺν Δαυῖδ τε καὶ Ἰακώβῳ, ὕμνοις ἐπαξίως τιμήσωμεν.

Ος Νυμφίον Δαυῖδ ἐκ πασοῦ, τῆς μητρὸς νηδύος φησὶ, νῦν τὸν Κύριον πορεύσεσθαι· ὃν σὺν Ἰακώβῳ ὑμνήσωμεν.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Πατὴρ ὡς ἀληθῶς, οὐρανεῖς θεράπων, ἐγένου Ἰωσήφ, καὶ Πατὴρ τοῦ ἀνάρχου, Υἱὸς σὺ γενόμεσαι, τῷ σαρκὶ νηπιάσαντος· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, πιστῶς ἀνυμνοῦντές σε.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἑορτάζει ἐνθέως, τὸ θαῦμα τὸ ἐν σοί, γεγονὸς ὡς Παρθένε· Θεὸν σεσαρκωμένον γὰρ, ἐπὶ γῆς ἀπεκύησας· Μάγοι πίσει δέ, σὺν Ἰωσήφ ἐκβοῶσι, τῷ Δαυῖδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι.

Τῷ Μνήστορος. ᾠδὴ δ΄. Ραβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Εχῶν λογισμόν ταῖς θείαις, ὑπέκοντα προσταξέσει, καὶ καθαρὸς ὅλος γενόμενος, τὴν μόνην ἐν γυναιξί, καθαρὰν καὶ ἄμωμον, μάκαρ Ἰωσήφ σὺ ἐμνηστεύσω, τηρῶν Παρθένον ἀγνήν, πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Ποιήσαντος.

Μόνῳ Γαβριὴλ ἐν οὐρανῷ, καὶ μόνῳ σοὶ αἰοῖδιμε, μετὰ τὴν μόνην Ἀπειρόγαμον, τὸ μόνον ὑπερβολῆ, φοβερόν μυστήριον, μάκαρ Ἰωσήφ ἐνεπιστεύθη, τὸν μόνον φθοροκαίων, ἀρχοντα τοῦ σκότους τραπείμενον.

Εμψυχος ναὸς φωτεινῆς, ὑπάρχων τοῦ Ποιήσαντος, ἐπιμελεῖα θείων πράξεων, ἐκ τοῦ Ἁγίου Ναοῦ, τὸν Ναὸν τὸν Ἅγιον, σὺ παραλαβεῖν κατηξιώθης, τὴν μόνην ἐν γυναιξί, μάκαρ Ἰωσήφ Ἀειπάρθενον.

Θεοτοκίον.

Λύων τοῦ νοός σου προφανῶς, ἐπέστη ὁ ἀόρατος, ἀμφιβολίαν πᾶσαν, λέγων σοι· Μὴ φοβηθῆς Ἰωσήφ, Μαριάμ τὴν Ἀχραντον, νῦν παραλαβεῖν· γαστρί γὰρ φέρει, τὸν φέροντα τῇ αὐτοῦ, θείκῃ δυναίμει τὰ σύμπαντα.

Τῶν Ἁγίων. Τῶς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου.

Τὴν ἀφραστον, τοῦ Θεοῦ Λόγου συγκατάβασιν, νοητοῖς προθεωρήσας, Ἀβθακουμ ὀφθαλμοῖς, Ἀπὸ θαμᾶν ἐκραύγαζεν, ἦξει ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Τῇ φάτνῃ σου, τῇ θεοδόχῳ περιέστησαν, στρατιαὶ τῶν Ἄσωμάτων, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, τὸν ὑπὲρ λόγον τόκον σου, τρόμῳ καὶ ἐκπλήξει δοξάζουσαι.

Μετὰ τῶν Μάγων, τὸν Δεσπότην προσκυνήσωμεν, καὶ μετ' Ἀγγέλων καὶ Ποιμένων χορεύσωμεν, θεοπρεπῶς κραυγάζοντες· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ο βασιλεύων, τῶν ἀπάντων Βασιλέων Χριστός, κατὰ σάρκα ἐκ σπέρματος Δαυὶδ γεννηθείς, τὸν ἐκλεκτὸν Ἰακώβον προσήκατο, ἀδελφὸν ὡς ηὐδόκησεν.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ Παρθένου, Θεὸς Κύριος φανείς ἐν σαρκί, συνεδόξασε τὴν μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι, τῶν Ἀποστόλων πρόκριτε Ἰακώβε, καὶ Δαυὶδ παμμακάριστε.

Τοῦ Μνήστορος. Ὡδὴ εἰ. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Πραότητι λάμπων, σοφὲ Ἰωσήφ, ἐν τῇ γῆ τῶν πραείων ἐσκήνωσας, Χριστοῦ τοῦ πραίου ῥήματι, Πατὴρ ὀνομασθεῖς ὃν ἐν ταῖς σαῖς ἀγκαλαῖς, κρατήσας ἡγιασθῆς, καὶ ἰδῶν ἐδοξάσθης, σάρκα βροτεῖαν περικείμενον.

Ως θείαν Νεφέλην, τὴν μόνην Ἄγνην, ἐν τοῖς κόλποις τὸν Ἥλιον κρύπτουσαν, εἰς Αἴγυπτον μετήγαγες, ἐκ πόλεως Δαυὶδ, τὸ ταύτης λῦσαι σκότος, τῆς εἰδωλομανίας, Ἰωσήφ μυστηρίου, ὑπὲρ κατάληψιν διάκονε.

Δίκαιος ὑπάρχων, δικαίαις ὁδοῖς, τῆ δικαίου Δεσπότητος πεπόρευσαι, τοῦ κρίναντος δικαίως σε, τοιούτῳ φοβερῷ, Παμμακάρι μυστηρίῳ, πιστῶς καθυπουρηθῆσαι, τῆς ἀρρήτου λοχείας, δι' ἧς βροτοὶ ἐδικαιώθημεν.

Θεοτοκίον.

Εὐρέθη ὡς ἔφη, Προφήτης Δαυὶδ, ἐν γαστρὶ ἡ Παρθένος χωρήσασα, τὸν φύσει ἀπερίγραπτον, Θεὸν Ἐμμανουὴλ ὅπερ μὴ ἐννοήσας, ὁ θεῖος ἐδιδάχθη, Ἰωσήφ ὑπ' Ἀγγέλου, νυκτὶ καθεύδων ὁ ἀσιδίμος.

Τῶν Ἀγίων. Ὁ ἀνατείλας ἡμῖν.

Ο ἀνατείλας ἡμῖν, τοῖς ἐν σκότει τὸ φέγγος, τῆς σῆς θεοφανείας, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ο ἐκ Παρθένου Ἄγνης, εὐδοκήσας τεχθῆναι, Θεὸς σεσαρκωμένος, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ο ἐκ Παρθένου τεχθεῖς, καὶ τὴν μνήμην φαιδρύνας, Δαυὶδ καὶ Ἰακώβου, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ο ὃν ὁ Προφήτης Δαυὶδ, ὑετὸν ἐπὶ πόκον, ἐκάλει θεοπνεύστως, Ἰακώβος ἐκήρυξεν, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Ο τὴν τοῦ δόλου μορφήν, ἐνδυσάμενος Λόγε, ἐκ μήτρας παναγίας, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀσιγήτως ἡ Κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε· Χαῖρε Μήτηρ Ἀχραντε Ἰησοῦ, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Μνήστορος. Ὡδὴ εἰ. Σπλαγγῶν Ἰωνᾶν. **Ε**νὼ τοκετῷ, ἐκ Κόρης θεόπαιδος, τοῖς ξένοισι ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, τὸν αἶδιον, τοῦ Πατρὸς Θεὸν Λόγον, λαβὼν Ἰωσήφ, τὴν πρὸς Αἴγυπτον παμμακάρι ξένην καθόδον, χαίρων, σὺν αὐτῷ πεποιήσαι, καθυπεύκων τοῖς θείοις προσταγμασιν.

Ιστασο Θεῷ, σαρκὶ νηπιάσαντι, σοφὲ Ἰωσήφ διακονούμενος, ὡς περ Ἀγγελος· καὶ ἀμέσως πρὸς τούτου ηὐγάσθης σαφῶς, τὰς ἀκτῖνας τὰς αὐλοῦς εἰσδεχόμενος, μάκαρ, καὶ φωτειδέστατος, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ δεικνύμενος.

Ολος ἐπαφή, τῇ θείᾳ πανεύφημῃ, καθαγιασθεῖς ψυχῇ καὶ σώματι, μεταβέθηκας, πρὸς αὐλοῦς μοναῖς ἀγιαζῶν νυνί, τοὺς τελούντάς σε τὴν μνήμην Δίκαιε, ὄντως, Ἰωσήφ παναγίε, παναγίας μνηστῆρ Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, παιδίον ἐώρακας, Παρθένου Ἄγνης ἀποτικτόμενον, τὸν προτέλειον, καὶ πρὸ πάντων αἰῶνων ἐκφύντα Πατρός· καὶ Ἀγγέλων ἀνυμνούντων τοῦτον ἠκούσας, ἔνδον τοῦ σπηλαίου κείμενον, Ἰωσήφ ἐπὶ φάτης πανεύφημε.

Τῶν Ἀγίων. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Εβόησαν, παραδόξως τοῦ τόκου σου Κύριε, τὸ φρικῶδες, οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων θεώμενοι, Ἐν ὑψίστοις δόξα, τῷ Θεῷ ἐπὶ γῆς νῦν γὰρ τίκτεται.

Εὐδόκησας, ἐκ Παρθένου τεχθῆναι ὡς ἄνθρωπος, ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων τεχθεῖς ὡς Θεός· ἵνα τὸν φθαρέντα, ἀναπλάσῃς Ἀδαμ ὡς φιλόανθρωπος.

Εκάθισας, ἐπὶ θρόνου ὡς ὤμοσας Κύριε, τοῦ Προφήτου σου Δαυὶδ, ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, προελθὼν· Ἰακώβω δέ, τῆς Ἐκκλησίας τὸν θρόνον παρέθου Χριστέ.

Επέστησαν, ἐκπληττόμενοι τάξεις οὐράκιαι, ἐν σπηλαίῳ, καὶ τὸν τόκον τὸν ἄχραντον ὑμνησαν, ἀσιγήτως Δόξα, ἐν ὑψίστοις Θεῷ ἀναμέλπουσαι.

Βασιλεὺς μὲν, ὁ Δαυὶδ καὶ Προφήτης θεοπέσιος, καὶ Προπάτωρ, ἀνεδείχθη τῆς θείας σαρκώσεως· Πρωτεπίσκοπος δέ, μαθητῆς ὁ Ἰακώβος δείκνυται.

Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν του ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα δυσώπησον· ὅτι σε καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Κοντάκιον, Ἦγος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαυὶδ πληροῦται ὁ
 Δεῖος, Ἰωσήφ τε αἶνεσιν, σὺν Ἰακώβω
 προσφέρει· στέφος γὰρ τῆ συγγενείᾳ Χριστοῦ
 λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῆ
 τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν· Οἰκτίρμον
 σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας. Ὁ Οἶκος.

Α'πορρήτῳ βουλή, τίκτεται σαρκὶ ὁ ἄσαρ-
 κος· περιγράφεται νῦν σῶματι, ὁ ἀπερί-
 γραπτος, καὶ σῶζει ἀτρέπτως ταῖς ἄμφω οὐ-
 σίας· ἀρχὴν λαμβάνει ὁ φύσει ἀναρχος, καὶ
 μόνος ὑπέρχρονος· ὁράται βρέφος, ὁ ὑπερτέ-
 λειος· φέρεται χερσίν, ὁ φέρων τὰ σύμπαντα.
 Διὸ τοὺς τούτου συγγενείᾳ σεμνυνομένους, ὡς
 Θεὸς στέφει τῷ ἑαυτοῦ τοκετῷ· οὓς δοξάζον-
 τες πίστει, ἀσιγήτως ἐκβοῶμεν· Οἰκτίρμον
 σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν,

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων, Ἰω-
 σήφ τῷ Μνήστορος τῆς Ἁγίας Παρθένου Δεσποί-
 νης ἡμῶν Θεοτόκου, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ
 Κυρίου, καὶ Δαυὶδ τῷ Προφήτῳ καὶ Βασιλεύει.

Στίχοι.

Τιμῷ Ἰωσήφ, Μνήστορα τῆς Παρθένου,
 Ὡς ἐκλεγέντα φυλακα ταύτης μόνον.

Σὺ τέκτονος παῖς, ἀλλ' ἀδελφός Κυρίου,
 Τοῦ πάντα τεκτίναντος ἐν λόγῳ Μάικαρ.

Ἐγὼ τί φήσω, μαρτυροῦντος Κυρίου·
 Τὸν Δαυὶδ εὗρον, ὡς ἑμαυτοῦ καρδίαν;

Δαυὶδ, ὁ Προφήτης καὶ Βασιλεὺς, ἦν υἱὸς Ἰεσσαί. Τοῦ-
 τον ἐδίδαξεν ὁ Προφήτης Νάθαν τὸν Νόμῳ Κυ-
 ρίου, καὶ προεφήτευσεν ἔτη τεσσαράκοντα. Προσίλαβε δὲ
 τὴν Σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη ἑνεακάσια ἑνενηκόντα
 ἑννία, καὶ ἦν ἐν Γαθαά. (*) Εἶδε δὲ Νάθαν, ὅτι Δαυ-
 ῖδ ἐν τῇ Βηρσαβεί παραδύεται· καὶ σπεύδων ἐλθεῖν ἀ-
 ναγγεῖλαι αὐτῷ, ἐπεποδίσθη ὑπὸ τοῦ Βελίαρ· εὗρε γὰρ
 κατὰ τὴν ὁδὸν νεκρὸν κείμενον, ἐσφαγμένου γυμνοῦ· καὶ
 ἐπέμεινεν ἐκεῖ, δάκρυα δάψαι τὸν νεκρὸν· καὶ τῇ νυκτὶ ἐ-
 κείνη ἐπέγνω, ὅτι ἐποίησε τὴν ἁμαρτίαν Δαυὶδ, καὶ ὑ-
 πέστρεψε πενθῶν· ὡς δὲ ἀνείλε καὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ὁ
 Δαυὶδ, ἐπεμφε Κύριος τὸν Προφήτην Νάθαν ἐλέγξαι αὐ-
 τόν. Πολλὰ δὲ πενθήσας ὁ Δαυὶδ, καὶ πάνυ γηράσας, ἀ-
 πέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ μετὰ τῶν Πατέρων
 αὐτοῦ. Γίνεται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκ-
 κλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου
 Ἰακώβου, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, ἔνθον τοῦ σεβασμίου
 Οἴκου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῶν Χαλκοπρατείων. Τα
 δὲ περὶ τοῦ Μνήστορος Ἰωσήφ, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰα-
 κώβου τοῦ Ἀδελφοῦ, πάντες γινώσκουσι, μαθόντες αὐ-
 τὰ ἐκ τῶν ἁγίων Γραφῶν.

(*) Τὸ δὲ ἐξῆς περὶ τοῦ Δαυὶδ ἱστοροῦμενον μέχρι τοῦ, καὶ
 ὑπέστρεψε πενθῶν, μὴ ἀναφερόμενον ἐν τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ, δη-
 λον, ὅτι ἐλήφθη ἐξ Ἀποκρύφων βιβλίων, ἢ ἐκ παραδόσεως τινῶς.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
 σον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μνήστορος. Ὠδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Πορρήσεων τὸ πέρασ, τῶν ἐνθέων Προφη-
 τῶν ἐώρακας· ὃν γὰρ ἐκήρυξαν Χριστὸν,
 ἐλευσόμενον ἐκ Κόρης ἀγνῆς, ἐψηλάφησας,
 καὶ βρέφος κατενόησας, ὡς καθαρὸς τὴν ψυ-
 χὴν, Χριστοῦ θεράπων.

Α'μέμπτῳ πολιτείᾳ, Ἰωσήφ κεκοσμημένος
 ἔνδοξε, φύλαξ ἀμέμπτου ἀληθῶς, παρ-
 θενίας ἐχρημάτισας, καὶ Πατὴρ τοῦ τικτομέ-
 νου Παιδὸς κέκλησαι, μεγαλυθεις τῇ σεπτῇ
 προσηγορίᾳ.

Ρ'ήματι ὁ τεκταίνων, οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
 καὶ τὴν θάλασσαν, κέκληται τέκτονος.
 Υἱὸς, σοῦ Παμμακάρε ἀξιάγαστε, τοῦ ἀναρχοῦ
 σε Πατρὸς ὄντως δοξάσαντος, ὡς ἱερὸν ὑπουρ-
 γὸν τῶν ὑπὲρ λόγον.

Α'γίως σου τὸν βίον, διανύσας Ἰωσήφ πανά-
 ριστε, ἐν ταῖς λαμπρότησι νυνὶ τῶν Ἁ-
 γίων κατεσκήνωσας, ἀγιάζων τοὺς πιστῶς τὴν
 παναγίαν σου, ἐκτελοῦντας αἰεὶ καὶ θείαν
 μνήμην.

Θεοτοκίον.

Συμβόλοις ἱεροῖς σε, τυπούμενην Ἰωσήφ ὁ
 δίκαιος, Θεοχαρίτωτε ἀγνή, ἐγνωκῶς ῥά-
 βδῳ κληροῦταί σου, τὴν μνηστειαν τὴν σεπτὴν,
 ἐπιμνησθεῖς Ἀαρῶν, τῆς βλαστησάσης ποτὲ
 ἀγίας Ῥάβδου.

Τῶν Ἁγίων. Ἀβραμαῖοι ποτέ.

Ε'ν Βηθλεὲμ Ποιμένες, τὸν τῆς Παρθένου
 τόκον, δόξολογοῦντες κατεμήνουον, Σω-
 τῆρα καὶ Κύριον, τὸν ἐπὶ γῆς ὄφθέντα, ἀνθρώ-
 πων σῶσαι γένος.

Τὸν ὑπὲρ λόγον τόκον, τῆς Θεοτόκου Ματ-
 ρίας, χοροὶ Ἀγγέλων ἐκπληττόμενοι, Ἐκ-
 τοῖς ὑψίστοις ἐκραύγαζον, τῷ Θεῷ ἡμῶν δόξα,
 καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Τῶν Χερουβὶμ ἐδείχθης, ὑψηλοτέρα Παρθέ-
 νε, ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς σου βασιάσαθα, τὸν
 τούτοις ὀχοῦμενον· ὃν δυσωποῦσα σῶσαι, ἡμᾶς
 αἰεὶ μὴ παύση.

Νυμφαγωγὸς μὲν Δαυὶδ, θαλαμηπόλος δὲ
 θεῖος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ Ἰακώβος, γενό-
 μενοι ἔλεγον· Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Χριστὲ
 εὐλογητὸς εἶ.

Ο ἐν Προφήταις Ἄναξ, καὶ Βασιλεῦσι Προ-
 φήτης, σὺν Ἰακώβῳ τῷ θεόφρονι, ἡμῖν
 ἐμελωθήσαν· Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Χριστὲ
 εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εν τῇ ἀφλέκτῳ βάτῳ, καὶ δροσοβόλῳ κα-
μίνῳ, σὺ προγραφεῖσα Μήτηρ Ἀχραντε,
ἀσπόρως ἐκύησας, σεσαρκωμένον Θεόν, Ἀγνή
εὐλογημένη.

Τῷ Μνήστορος. Ὡδὴ ἡ. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τίμιος ὡς ἀληθῶς ὁ θάνατός σου, κατενώ-
πιον ὦφθη Κυρίου, Ἰωσήφ πανόλβιε· σὺ
γὰρ ὅλως ὀσιωθείς, ἀπὸ βρέφους ἱερὸς φυλαξ
γεγένησαι, τῆς εὐλογημένης· μεθ' ἧς ἐμέλπε·
εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑ-
περιψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απαντες χοραὶ τῶν Ἀσωμάτων, ὃν περ
τρέμουσι Θεὸν καὶ Κτίστην, Ἰωσήφ ὁ
δίκαιος, παρῆρσία πανευλαβῶς, περιπτύσσε-
ται ὡς βρέφος καὶ ἀσπάζεται, καὶ φῶς νοη-
τὸν βοῶν κομίζεται· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα
τὸν Κύριον, καὶ ὑπεριψούτω εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Τέτρῳσαι τῷ γλυκυτάτῳ Μάκαρ πόθῳ, καὶ
ὡς Ἀγγέλος τῷ σαρκωθέντι, παρστωῶς
προσάξῃσι, καθυπείκεις ταῖς θεϊκαῖς, δι' Ἀγ-
γέλου ἐξ Αἰγύπτου μνησόμενος, πρὸς γῆν Ἰσ-
ραὴλ ἐπανελεύσεσθαι, μετ' αὐτοῦ τοῦ Παιδίου
καὶ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ· οἷς συνεπανήλθες, τὸν
Κύριον δαξάζων.

Θεοτοκίον.

Νέμου ταῖς σκιαῖς εἶδες λυθείσας, τῇ τῆς
χάρτος φωτοχυσία· φωτεινὴν νεφέλην τε,
τὴν Παρθένον τὸν νοητὸν, ἀνατέλλουσαν σαρκί,
Ἥλιον ἐβλεψας, καὶ ὡσπερ αἴστῃ πάντας ἐφώ-
τισας, τοὺς βοῶντας σοφῆ Ἰωσήφ ἐκάστοτε·
Σὲ ὑπεριψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀγίων. Τὸν βασιλέα Χριστὸν.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν κατεμήνυσαν ἐν
Βηθλεὲμ αἱ Ποιμένες, καὶ ἀστήρ ἐφανε-
ρώσεν, ἐκ δούλου μορφῆ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖ-
τε, καὶ ὑπεριψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν γεννηθέντα Χριστὸν, ὃν προσεκύνησαν
μετὰ δώρων οἱ Μάγοι, καὶ ἐθεολόγησαν
τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, πάντα τὰ ἔργα ὑ-
μνεῖτε, καὶ ὑπεριψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Τὸν σαρκωθέντα Χριστὸν, ὃν ἐδοξολόγησαν
οὐρανῶν αἱ Δυναμίεις, καὶ τὰ Πολυόμμα-
τα ἀπαύστως ἀκυμνεῖ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖ-
τε, καὶ ὑπεριψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν σαρκωθέντα Χριστὸν, ὃν προεφήτευσεν
Δαυὶδ ὁ θεοπάτωρ, καὶ ταῖς λαοῖς ἐκή-
ρυξεν Ἰακώβος, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπεριψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν, ἡ
Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε
Παρθένος Ἀγνή, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπεριψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μνήστορος. Ὡδὴ Δ'. Μυστήριον ξένον.

Ισότιμος πάντων, Ἀγγέλων γεγένησαι, Προ-
φητῶν Μαρτύρων τε, Μάκαρ καὶ τῶν σο-
φῶν, Ἀποστόλων συνόμιλος ὄντως· διὸ σὺν αὐ-
τοῖς σε μακαρίζοντες, σοφῆ Ἰωσήφ, τὴν ἱεράν
σου μνήμην σέβομεν.

Ως ἐκ γένους, βασιλικῷ καταγόμενος, τὴν
Ἀγνήν Βασίλισσαν, μέλλουσαν Ἰησοῦν
Βασιλέα, τίκτειν ἀπόρρητως, σοφῆ ἐμνηστεύσω,
ὑπὲρ ἅπαντας, ἐν γῆ προκριθείς, τοὺς γηγενεῖς
μακαριώτατε.

Σθενοῦμενος, τῇ δυναστείᾳ τοῦ Πνεύματος,
ἀρεταῖς μεκόσμησαι, μάκαρ, ἐν βαθυτά-
τῳ τε γῆρα, πρὸς τοὺς σοὺς μετέβης, λαμπρῶς
Ἰωσήφ πατέρας μέγιστος, πατήρ νομισθείς,
τοῦ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς ἐκλάμψαντος.

Η μνήμη σου, πρὸς εὐφροσύνην τὰ πέρατα,
συγκάλεϊ καὶ αἴνεσιν, Λόγου τοῦ σὲ δο-
ξάσαντος Μάκαρ· ὧ· σὺν παρῆρσίᾳ, αἰεὶ πα-
ρστωῶς, ἀπαύστως πρέσβευε, ἡμᾶς λυτρω-
θῆναι, πειρασμῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Φυλάττουσαν, τὴν παρθενίαν ἀκήρατον, τὴν
Ἀγνήν ἐφύλαξας, Λόγος ἐξ ἧς Θεὸς ἐ-
σαρκώθη, φυλάξας Παρθένον αὐτήν, μετὰ γεν-
νησιν ἀπόρρητον· μεθ' ἧς θεοφόρε, Ἰωσήφ ἡμῶν
μνημόνευε.

Τῶν Ἀγίων. Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει.

Τὸν ἀπόρρητως πρὸ αἰῶνων, φύντα Λόγον, καὶ
Υἱὸν ἐκ Πατρὸς, τὸν αὐτὸν ἐπ' ἐσχάτων
σαρκί σήμερον Παρθένος ἐκύησεν· ὃν ὑμνοῦσι
Ποιμένες, Ἀγγέλων βοῶντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις
Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὸν Ἀστέρα οἱ Μάγοι ἰδόντες, τρόπῳ ξένῳ,
ταύτῳ παρείποντο, τὸν τεχθέντα ἐπιζη-
τοῦντες· ὃν εὐρόντες δώροις ἐτίμησαν, χρυσῷ
καὶ λιβάνῳ, καὶ σμύρῃ βοῶντες· Δόξα ἐν ὑ-
ψίστοις τῷ τεχθέντι Θεῷ.

Βηθλεὲμ νῦν εὐφραίνου, Πόλις γενομένη τοῦ
Νέου Δαυὶδ· καὶ Σιών ἐπαγαλλου, τῶν
Ἐκκλησιῶν ἡ ἀκρόπολις, κοινήν εὐωχίαν ταῦ
Παμβασιλέως, καὶ τῶν αὐτοῦ θεραπεπόντων νῦν
δεξαίμεναι.

Τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου Θεῷ, πᾶσα ἡ Κτί-
σις τρόπῳ ὑπαύργησεν· οὐρανοὶ μὲν τὸν

Ἀστέρα, ἡ γῆ τὴν φάτνην, ὄρος τὸ σπῆλαιον, οἱ Μάγοι τὰ δῶρα. Ποιμένες τὸ θάυμα, ἄγγελοι τὸν ὕμνον αὐτῷ προσφέροντες.

Βασιλεὺς ἐκ ποιμένων, πάλαι μὲν Δαυὶδ ἐχρημάτισεν· ἐκ φυλῆς δὲ Ἰούδα, σὺ τῆς Βασιλίδος Ἰακώβε, Ποιμὴν ἀνεδείχθης, τῆς τοῦ σαρκωθέντος ποιμνῆς, Ἄμνου τοῦ ὑψίστου καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, σὲ Θεοκνητὸρ δοξάζουσι, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, σὲ ἀκαταπαύστως ἐν ὕμνοις τιμᾶ· σὺ γὰρ τῷ θείῳ τόκῳ, βροτοὺς οὐρανίοις ἠκώσας· ὅθεν σὲ γεραιρομεν.

Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Ἀγίων. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σὺν Ἰακώβῳ μελψώμεν, τῷ κλεινῷ θραδέλφῳ, Δαυὶδ τὸν θρονατόρα, Ἰωσήφ τε τὸν θείον, τῆς Θεοτόκου Μνήστορα· τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῆ θείᾳ, γεννήσει καθυπουργήσαν, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, θροπρεπῶς, μετ' Ἀγγέλων, Μάγων τε καὶ Ποιμένων, αὐτῷ τὸν ὕμνον ἄδοντες, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότη.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Εἶτα τῆς Ἑορτῆς Ἦχος δ'.

Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος. Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τῷ Δεσπότη, δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς εὐσας· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· πίστει μόνη τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κρίζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· Ἀνερμήνευτε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθεισαν Παρθένον· Χαίροις πόλις ἐμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ἧ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κρίζοντες· Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε. **Ο**πατὴρ εὐδόκησεν· ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. Ἀστὴρ μηνύει· Μάγοι προσκυνούσι· Ποιμένες θαυμαζοῦσι· καὶ ἡ κτίσις ἀγαλλεται.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Αἶμα, καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, τέρατα γῆς, ἃ προεῖδεν Ἰωὴλ· αἶμα, τὴν Σάρκωσιν· πῦρ, τὴν Θεότητα· ἀτμίδα δὲ καπνῷ, τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπελθὸν τῇ Παρθένῳ, καὶ κόσμον εὐωδιάσαν. Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὡς διατέτακται.

Τῆ ΚΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, ἀνταδέλφου Θεοφάνους τοῦ Παιητοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἰάν τύχη τῆ κζ. τοῦ παρόντος μηνὸς ἡ Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τῷ Σαββάτῳ ἐσπίρας, στιχολογουμένων τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ κάθισμα εἶλον· Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῶν Πατέρων γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου γ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἦχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, Πρωτοῦ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Χορεύουσιν Ἄγγελοι. Ἀπολυτ. τὸ Ἀναστάσιμον· τῶν Πατέρων. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὴ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, καὶ τὸ, Ἀξιόν ἐστι, Τροπάρ. Ἡ Γέννησις σου Χριστέ — Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Ἑορτῆς· τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ὀκτωήχου. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Μνήστορος. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα, Πατρός ὡς κληθῶς. Δόξα, τοῦ Ἀγ. Στεφάνου, Ἀπόστολε Χριστοῦ. Καὶ νῦν, Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ' ἔκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, κτλ. Ἐξαποστειλάρια, Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἀγ. Στεφάνου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἀγ. Στεφάνου δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Αἶμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς· εἰδὲ μὴ, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοί. Ἀπέστο-

λος, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εὐαγγέλιον, Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐάν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἢ κζ'. τοῦ παρόντος μηνὸς Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων ψάλλεται, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Ἰὺριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν δαίνοισιν, τῆ μορφῇ ὡς Ἄγγελος, ὠφθης Στέφανε, διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἐνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς, φανερούσης τοῖς βλέπουσι· δι' ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας, οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνοιγέντων, ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἀγὸδον, αἱ τῶν λίθων νικάδες σοι γεγόνασιν· ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἐστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμώνυμον στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωηφόρῳ· οὐ πλησίον, ὡς καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

Εν σημείοις καὶ πέρασιν, ἀπαστράπτων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἔσθες τὸ συνέδριον· καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσνύχου ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος· οὐ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου, ὁμοία.

Ξενιτείας τοῖς τραύμασι, προσετέθη σοι τραύματα, ἐξορίας Ὅσιε, χαλεπότητι, τοῦ παρανόμως διέποντος, τὸν θρόνον τὸν ἐννομον, καὶ συγγέοντος· δεινῶς, τοὺς δεσμοὺς τοὺς τῆς πίστεως, καὶ τὴν Ἀχραντον, τοῦ Σωτῆρος Εἰκόνα καθελόντος· ὃν τῆ χάριτι τῆ θείᾳ, Χριστοῦ θεράπον κατήσχυνας.

Οὐ φρουρά σε οὐ στένωσις, οὐδὲ σκότος ἀνήμερον, οὐ πληγαὶ καὶ μάλιστα, περιήσχυσαν, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, χωρῖσαι Θεόδωρε· οὐδὲ νόσος χαλεπὴ, καὶ μακρὰ καὶ δυσφόρητος· οὐδὲ ἔνδεια, τῆς τροφῆς θεωρήμον· ἀλλ' ἀτρέπτως, ἐκαρτέρησας προβλέπων, τὴν τῶν σῶν πόνων ἀντίδοσιν.

Αντι θλίψεως ἀνεσιν, ἀντι πόνων ἀπόλαυσιν, ἀντι σκότους ἔλλαμψιν, σοὶ δεδώρη-

ται, ὁ Ἀθλοθέτης ὁ δίκαιος· ἀντι δὲ δεσπέσειε, τῆς ἐν ὄψει σου γραφῆς, ζωῆς βίβλω ἐγγέγραψαι· Ἐκκλησία δὲ, πρωτοτόκων ἐταίγης, ἐν ὑψίστοις, καὶ Ἀγγέλων πανηγύρει, περιχαρῶς προσεληλυθας.

Δόξα, τοῦ Πρωτομάρτυρος,

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Τῷ Βασιλεῖ καὶ Δεσπότη τοῦ παντός, τεχθέντι ἐπὶ γῆς, Στέφανος ὑπέρλαμπρος προσφέρεται, οὐκ ἐκ λίθων τιμίων κατεσκευασμένος, ἀλλ' ἐξ οἰκείων αἱμάτων διηθησμένος. Ἀλλ' ὡς φιλομάρτυρες δεῦτε, τὰ τῶν ἀσμάτων ἀνθη δρεψάμενοι, ταῖς κεφαλαῖς ἀναδησώμεθα, καὶ τοῖς ὕμνοις ἀναμέλποντες, εἴπωμεν· Ὁ σοφία καταγλαίσθεις, καὶ χάριτι τὴν ψυχὴν, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αἴτησαι ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον! Παρθένος τίκει, καὶ μήτρα οὐ φθίρεται· ὁ Λόγος σαρκούται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισται. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων ἐξανατείλαντα, καὶ ὡς Υἱὸν ἐν κόλπῳ, Πατρικῷ αἰεὶ ὄντα, αὐθις δ' ἐπ' ἐσχάτων, ἀγκαλαῖς Μητρὸς, ὡς ἐν θρόνῳ καθήμενον, καὶ ὑπ' Ἀγγέλων, Ποιμένων, Μάγων τε νῦν, προσκυνέμενον ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Εν Βηθλεὲμ συνελθόντες, πιστοὶ κατῖδωμεν, τὸν τῶν ἀπάντων Κτίστην, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ· καὶ τὸς ἐκ Χαλδαίων δῶρον καλόν, προσκομίζοντας τρίῦλον, ὡς Βασιλεῖ, ὡς Θεῷ τε καὶ δι' ἡμᾶς, τριήμερῳ ἐσομένῳ νεκρῷ.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.

Εκ τῆς Παρθένου ἐτέχθης, ὑπὸ τὸ Σπήλαιον· καὶ στρατιαὶ Ἀγγέλων, ἐπιστάσαι ἐβόων· Δόξα ἐν ὑψίστοις σοὶ τῷ Θεῷ, τῷ τεχθέντι ἐν δούλου μορφῇ, καὶ ἀναπλάσαντι κόσμον ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς Παρθένου καὶ ἀνάνδρου Μητρὸς.

Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. β' Ἀνατολίου.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν Διακόνοις Στέφανε μακάριε· τῶν ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶν τὸ καύχημα, ἡ δόξα τῶν δικαίων. Τοὺς τὴν σεπτὴν σου ἑορταίζοντας μνήμην αἴτησαι, ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ, Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, τῶν πται-

σμάτων γλασμόν λαβεῖν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἀξιώθῃναι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ Κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη, τῶν εἰδώλων πέπαιται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

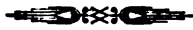
Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασιλεῖον διαδήμα, ἐστέφθη σὴ κορυφῇ, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰεδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδες σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα τοῦ Ὁσίου. Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ο ἄρῳ πυριμόρφῳ, ἐν ὑψίσις καθήμενος, σὺν Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ, καὶ τῷ θείῳ σου Πνεύματι, εὐδόκησας τεχθῆναι ἐν σαρκί, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου Ἰησοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ἀστῆρ σε, τοῖς ἐκ Περσίδος Μάγοις καθυπέδειξε. Δόξα τῇ παναγάθῳ σου βουλή· δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου· δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς ἄκρα συγκатаβάσει σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῆ Πνεύματος πηγὴν, ἐν τῇ καρδίᾳ μυστικῶς, κεντημένος τοῦ Χριστοῦ, ὁ Πρωτομάρτυς ἀληθῶς, τῶν Ἰουδαίων ἀπήλεγξε τὴν αὐθάδειαν· καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἀναβλαστήσαντα, τῷ τῆς σοφίας καὶ χάριτος πληρώματι, πεπληρωμένος ὁ ἔνδοξος. Ἄλλ' ὡς Τρισμάκαρ, τοὺς σὲ τιμῶντας, σῶζε θείαις πρεσβείαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Ο ἀχώρητος παντὶ, πῶς ἐχώρηθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν ἀγκαλαῖς τῆς Μητρὸς; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς νυδόκησεν· ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἐκόν· καὶ γέγονεν ὁ ὦν, ὁ οὐκ ἦν

δι' ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκσταὶς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος· Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θείων ἀναπληρῶσαι.

Ο' Ν'. καὶ οἱ Κανόνες· τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων. Ὁ Κανὼν τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Δεῦτε Στέφανον ὕμνοις, τὸν Πρωτομάρτυρα, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐνδόξως στεφανώσωμεν· καὶ θεία στεφόμενοι, τοῦ Στεφάνου χάριτι, ἐπινίκιον ὕμνον ἄσωμεν.

Φέρων τοῦ Διδασκάλου, τὸ πρᾶον φρόνημα, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀγάπης, ὑψοποιὸν ταπεινώσιν, ἀξίως ὁ Στέφανος, Διακόνων πρόκριτος, καὶ προστάτης χερῶν γεγένηται.

Σὺ πρὸς ἐπικουρίαν, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, ἐπαξίως ἐκλήθης· καὶ ὡς πιστὸς Διάκονος, φερῶνυμε Στέφανε, χρηματίσας ἔνθα Χριστὸς, δι' αἵματος μεταβέθηκας.

Θεοτοκίον.

Σὺ μὲν ὑπὲρ ἀνθρώπων, Χριστέ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου φορέσας, ὡς βρέφος ἐσπαργάνωσαι· ὁ σὸς δὲ χωννύμενος, Πρωτομάρτυς λίθων βολαῖς, τὸν ἄνθρωπον ἀποδύεται.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τοὺς σοὺς, ἀδελφέ, γνησίους πλέκω κρότους.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὸν τίτλον τῆς σῆς τιμίας ὄψεως, ἰδόντα παραχωρεῖ, τὰ Χερουβὶμ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· ἡ φλογὶν ῥομφαία δὲ, πανευλαβῶς τὰ νῶτά σοι, δίδωσι πάνσοφε Θεόδωρε.

Ο τίτλος τῇ κορυφῇ ἐπέκειτο, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἐγγεγραμμένος ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ· ὁ σὸς τίτλος δὲ Πάνσοφε, ὄψει τῇ σῇ κεκόλαπται, κεχαραγμένος εὐπρεπέστατα.

Υψώθη ἐπὶ Σταυροῦ μὲν Κύριος, καὶ διενύγη πλευράν· σὺ δὲ ταθεὶς ἐν σκάμνω καρτερῶς, τὰς κεντήσεις ὑπέμεινας, ὡς περ κριὸς ἐπίσημος, Ἱερομύστα σφραγιζόμενος.

Σοφία παντοδαπεῖ κοσμούμενος, Πάτερ Θεόδωρε, τὸν πρωτοστάτην ἠλεγξας σαφῶς, τῆς κακίστης αἵρέσεως· ὑπομονῇ τῶν ἔργων δὲ, τούτου τὰς φρένας κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, δοχεῖον Πάνταγι, Θεογεννητορ μόνη τῶν πιστῶν, σωτηρία καὶ ὕμνησις· σὺ γὰρ ἡμῖν γεγέννηκας, τὴν πάντων θείαν ἀπολύτρωσιν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Νομίμως ὡς Χριστοῦ, στρατιώτης ὁ Στέφανος, πρὸς τοὺς θεοκτόνους παραταξάμενος, τὸ ἀκαταγώνιστον αὐτοῦ, σθένος ἐνδεδυμένος τῶν παρανόμων ἐθριαμβευσεν, ἅπασαν τὴν βλασφημίαν αἴρεσιν.

Τῷ ζήλῳ τῆς Χριστοῦ, πυρωθεὶς ἀγαπήσεως, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος, πίστεως καὶ Πνεύματος πλησθεὶς, θεῖος ὁ Πρωτομάρτυς, τῶν Ἀλυσίων ἐβεβαίωσε, πᾶσι τὸ θεόκριτον κήρυγμα.

Ὡς κήρυξ τῆς κεκρυμμένης ὄντως καὶ θείας ζωῆς, τῆς παρουσίας ὡς περ ἐπιλαθόμενος, ἔργῳ διαδεικνύσει σαφῶς, πᾶσιν ὁ Πρωτομάρτυς, τροπαιοφόρον τὴν ἀλήθειαν, ἀριστα προκρίνας τὸν θάνατον. Θεοτοκίον.

Τοῦ βίου δι' ἡμᾶς ὁ Δεσπότης τὸ σπηλαιον, ὑπεισηλθε τρόπῳ συγκαταβάσεως· ὁ δὲ τῶν Μαρτύρων ἀρχηγός, Στέφανος τὴν σπιλάδα, τὴν ἀνθρωπίνην ὑπεξέρχεται, πόθῳ τοῦ Δεσπότητος βαλλόμενος.

Τοῦ Ὁσίου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ὀὐκ ἔχων ὄ, τι ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις ἀντειπεῖν Ὅσιε, ἐπ' αἰκισμοὺς στρέφεται, ὁ βαρβαρικῆς βίας ἔμπλεως.

Ἦπέστης καρτερικῶς, τὰς ἐπὶ νῶτον καὶ στηθῶν μάστιγας, διὰ Χριστὸν Θεόπνευστε, καὶ τὰ ἐπὶ κόρρῃς ραπίσματα.

Σοφία πνευματικῆ, καὶ προθυμία λογισμοῦ ἡσχυνας, τὸν δυσσεβῆ Λέοντα, τοῖς ἱερωτάτοις σου δόγμασιν.

Ἀθραύστοις ὑπομοναῖς, καὶ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν ἔθραυσας, τὴν μακρὴν Ὅσιε, βδέλλαν τῆς μαχαίρας τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Δαυτὸ καθαὶ κιβωτόν, ἐν Βηθλεὲμ προφητικοῖς ὄμμασι, Μήτηρ Θεῶν βλέπει σε, βρέφος τὸν ὑπέρθρον φέρουσαν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, Διακόνων ὁ πρῶτος, Πρωτόαθλε σοφὲ, τῶν Μαρτύρων ἀκρότης, ὁ κόσμου τὰ πέρατα, ἀγιασας τοῖς ἀθλοῖς σου, καὶ τοῖς θαύμασι, ψυχὰς ἀνθρώπων λαμπρύνας, τοὺς τιμῶντάς σε, ῥύσαι παντοίων κινδύνων, πανεύφημε Στέφανε.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Στόμα πέφνας τῆς παρρησίας, θράσος τύραννον μεγαλοφρόνως, καταισχύνας καρτερίᾳ τῶν ἀθλῶν σου· ἐκκεντηθεὶς γὰρ τὰς ὄψεις Θεόδωρε, διὰ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα τὴν

πάνσεπτον, ἐβεβαίωσας, τιμᾶν καὶ δοξάζειν ἅπαντας, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν ὠραιότητα.

Θαῦμα παραδοξόν, γέγονε σήμερον· ὁ γὰρ Σωτήρ ἡμῶν, ἐν τῷ Σπηλαίῳ σαρκί, ὠφθη ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς, καθὼς αὐτὸς ἐπίσταται. Μάγοι μετὰ δώρων δέ, ὡς Βασιλεῖ προσεκύνησαν. Παιμένες μετ' Ἀγγέλων τε, ἐδοξολόγουν αὐτόν· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ δ'. Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου.

Κατήγορος κριτῆς τε καὶ ἄδικος, ὁ βροτοκτόνος καὶ πατήρ, τοῦ ψεύδους Στέφανε δείκνυται· ἀλλ' ἐαυτὸν ἀνατρέπει, τοὺς βρόχους καθ' αὐτῆ τεκτηνάμενος.

Ὀ μέγας τῆς ἀθλήσεως πρόβολος, ἀντ' οὐδενός τοῦ δυσμενοῦς, τυράννου κρίνας τὴν ἔφοδον, καταπαλαίει ἀνδρείως, ἐντέχνως ὑποβάς τὸν ἀντίπαλον.

Ὡς πρῶτος τῶν Μαρτύρων ὁ Στέφανος, ὁδοποιήσας ἐν ἡμῖν, τοῦ μαρτυρίου τὴν εἴσοδον, στεφανηφόρος χορεύει, τῷ στέφει τῶν Μαρτύρων στεφόμενος. Θεοτοκίον.

Εκλάμπας ἐκ Παρθένου ὡς Ἥλιος, συνανατέλλουσαν Χριστέ, ὡς Ἑωσφόρον τὴν ἐνδοξόν, τῆ Πρωτομάρτυρος μνήμην, τῆ σῆ καταγλαΐζεις φαιδρότητι.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Εφηπλωμένος σανίδι κατεκεντηθήης, ὡς προσκυκῶν Θεόδωρε, Χριστοῦ τὴν εἰκόνα, καὶ τῆς Θεομήτορος, θρακὸς ἀγριότητι, καὶ βαρβαρικῆ ἰταμότητι.

Λειτηργήσας ἐκ νεότητος τῷ Δεσπότη, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνένδοτον, τὴν ἔφεσιν ἔχων, Μάκαρ δι' ἀσκήσεως, Μαρτύρων ἐν αἵματι, αὐδεις ἐκοσμήθης φαιδρότατα.

Φαινότατος ὡς ἥλιος Θεοφόρε, ἀνατολῆς ἐξώρμησας, ἀκτῖνας ἐκπέμπων, τῆς ὁμολογίας σου, καὶ τῆς μεγαλόφρονος, καὶ γενναιοτάτης ἐνστάσεως. Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος Θεὸς Λόγος, ἐν Βηθλεὲμ ὡς εὐσπλαγχνος, ἐξ ἀπειρογάμου, Πάναγνε κοιλίας σου· ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, σῶσαι τοὺς πρὸς σέ καταφεύγοντας.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ελάμψεν ὡς Ἄγγελος, ὁ Πρωτομάρτυς σου, τῶν οὐρανίων Χριστέ ἀψίδων, γεγονὼς ὑπέρτερος, καὶ δόξης ἀρρήτου, ἐμφορηθεὶς Φιλάνθρωπε.

Ως ἀκαταγώνιστος, τοῦ Πρωτομάρτυρος, τοῦ Δεῖου ζήλου ἢ παρρησίας· καὶ γὰρ μέχρις αἵματος, πρὸς τοὺς Διοκτόνους, ἀνδρείως παρετάξατο.

Θηγὸν ἑσώματος, νικάσιν ἔβαλε, τοὺς μαιφόνους ὁ Πρωτομάρτυς· ὑπ' αὐτῶν ἀπείροις δέ, τῶν λίθων νικάσιν, ὡς νικητὴς ἐξέφετο.

Θεοδοκίον.

Τὸν ἐπιδήσαντα, ἐξ ἐπειράνδρου Μητροῦ, ὁ Πρωτομάρτυς ἐν ἀκινήτῳ, τοῦ Πατρὸς Θεότητι, ἐσῶτα καὶ δόξῃ, ἐν ἔρανοῖς θεάεται.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Γῆν ξένην κατοικῶν, ξενιτείας ἐπ' ἄλλεσιν, ἀλγήματα ἐξορίας, καὶ φρουραῖς ὠμοτάτας, ὑπέστης καρτερόψυχε.

Νῦν χαίρεις ἀληθῶς, νικηφόρον στεφάνωμα, δεξάμενος ἐν ἡμέρᾳ, τῇ φαιδρᾷ καὶ φωσφόρῳ, τοῦ Δεῖου Πρωτομάρτυρος.

Ην ἔσχες ἐκ παιδὸς εὐσεβῶς ὑπόθεσιν, ἐτήρησας μέχρι τέλους, ἀπερίτρεπτος μείνας, ἀήττητε Θεόδωρε.

Θεοδοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ 5'. Μαινομένην κλύδωνι.

Ο κλεινὸς ταξίαρχος, τῶν Μαρτύρων, Στέφανος πιστοί, τῆς Δεσμῆς τῆς φύσεως τῇ χάριτι, ἐκβεβηκῶς, τῇ Δεῖᾳ δόξῃ ἀυγαίνεται.

Μμητὴς πανάριστος, χρηματίσας, Δέσποτα Χριστέ, τοῦ τιμῆ πάθους σου ὁ Στέφανος, τοὺς φονευτὰς, δι' εὐλογίας ἀμύνεται.

Μαιφόνου πράξεως, ἀμετόχους, φυλάττει Χριστέ, καὶ τοῦ Πρωτομάρτυρος ἀξίωσον τῆς ὑμνητῆς, τῆς κληρουχίας ὡς εὐσπλαγγνος.

Θεοδοκίον.

Παγκοσμίου γέγονε, σωτηρίας, Δέσποτα Χριστέ, ἀπαρχὴ ὁ τόκος σου, καὶ Μάρτυσι, Δεοπρεποῦς, ὁμολογίας ὑπόθεσις.

Τοῦ Ὁσίου. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Γδρωτί, τῶν ἀγῶνων εἰσέτι σταζόμενος, Ἄγενοθέτη παρέστης, τῷ δικαίᾳ κρίσει, πᾶσαν τὴν Κτίσιν, κυβερνῶντι, Δεοφόρε παμμακάρο Θεόδωρε.

Οὐδὲν σε, τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, οὐκ αἰκίζομενον σῶμα, οὐ θανάτου ψήφος ἀπειλουμένη, οὐ ζημία, τῶν προσόντων Δεόφρον Θεόδωρε.

Γιὸς ὢν, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας Θεόδωρε, πλήρης φωτὸς μετετέθης, πρὸς τὸ φῶς

τὸ Δεῖον ἀύξανομένης, τῆς ἡμέρας, καὶ νυκτὸς μειουμένης Δεόλυπτε. Θεοδοκίον.

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐράμενος, ὡς καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλαδῶν ἄνθος ὡς Θεομητορ, ὁ Νυμφίος, ἐκ τῆς γαστρὸς σου Λόγος προέρχεται.

Κοντάκιον τοῦ Πρωτομάρτυρος, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης χθὲς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπεδήμει, καὶ ὁ δούλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει· χθὲς μὲν γὰρ, ὁ Βασιλευῶν σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον δέ, ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται, δι' αὐτὸν καὶ τελειοῦται, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ Δεῖος Στέφανος.

Ὁ Οἶκος.

Ως ἀστὴρ φαινὸς σήμερον συνεξέλαμψε, τῇ Γεννήσει Χριστοῦ, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀεραίπτων καὶ φωτίζων τὰ πέρατα ἅπαντα· τῶν Ἰουδαίων μόνον ἠμαύρωσε τὴν πᾶσαν δυσσέβειαν, σοφίας λόγοις τούτους διελέγξας, ἀπὸ τῶν Γραφῶν διαλεγόμενος· καὶ πειθῶν τούτους, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς Παρθένου Ἰησοῦν, Υἱὸν αὐτὸν εἶναι Θεοῦ, κατήσχυε τούτων τὴν ἀσεβῆ κακουργίαν, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ Δεῖος Στέφανος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, ἐνὸς τῶν ἑπτά Διακόνων.

Στίχοι.

Λόγων στεφάνοις, οἷα τιμίσις λίθοις,
Στέφω Στέφανον, ὃν προέστεψαν λίθοι.

Εἰκάδι λαΐνεος Στέφανον μόρος ἐβδόμη εἶλεν.

Ούτος, ζητήσεως γενομένης ποτὲ μεταξὺ Ἰουδαίων, καὶ Σαδδουκαίων, καὶ Φαρισαίων, καὶ Ἑλλήνων, περὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν μὲν λεγόντων, ὅτι Προφήτης ἐστὶ, τῶν δέ, ὅτι πλάγιος, τῶν δέ, ὅτι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, στὰς ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου ὁ Στέφανος, εὐηγγελίσαστο πᾶσι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, εἰπὼν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἵνα τί ἐπληθύνθησαν ὑμῶν αἱ πακίαι, καὶ συγκέχυται πᾶσα Ἰερουσαλήμ; Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἐδίστασεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ πλάγιος οὐρανός, καὶ καταβάς διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου ἀγίας καὶ καθαρῆς, καὶ ἐκλελεγμένης πρὸ καταβολῆς κόσμου. Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασε· τυφλοῦς γὰρ ἐποίησεν ἀναβλέψαι, λεπρούς ἐκαθάρισε, καὶ τοὺς δαίμονας ἀπέλασεν.

Οἱ δέ, ἀκούσαντες, ἤγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς· οὐκ ἴσχυον γὰρ ἀντιστηναὶ τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ Πνεύματι, ὃ ἐλάλει. Καὶ εἰσελθόντες, ὑπέβαλον ἄνδρας τινὰς λέγοντας· Ὅτι ἀκηκόαμεν αὐταῦ λαλοῦντας ῥήματα βλάσφημα κατὰ

τοῦ τόπου τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Νόμου, καὶ τὰ λοιπὰ καταλέξαντες, καθὼς ἐν ταῖς ἱεραῖς Πράξεσιν ἐμφέρεται τῶν Ἀποστόλων. Ἀπεισάντες δὲ, καὶ ἰδόντες πάντες τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ὡσεὶ πρόσωπον Ἀγγέλου, καὶ τὴν αἰσχύνην τῆς ἡττης μὴ φέροντες, λιθοβολήσαντες ἀναιροῦσιν ὑπερευχόμενον, καὶ λέγοντα· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην.

Ἐπεὶ δὲ ἐξαίρετον πτώμα, διὰ τῆς νομισθείσης αὐτοῦ πτώσεως, ὁ Θεὸς Πρωτομάρτυς τὸν ἀντίπαλον καταβαλὼν, τὸν γλυκύν ὑπὸν ἀνεπαύσατο, συγκομιζέται τὸ ἱερὸν ἐκείνο σκήνωμα ὑπὸ ἀνδρῶν εὐλαβῶν, ἐν γλωσσοκόμφῳ Περσίας, (εἶδος δὲ τοῦτο φυτοῦ) οἱ καὶ κατασφαλισάμενοι, ἐκ πλαγίων αὐτὸ κατίθεντο τοῦ Ναοῦ. Ὁ δὲ Νομοδιδάσκαλος Γαμαλιήλ, καὶ ὁ τούτου υἱὸς Ἀβελβοῦς, πιστεύσαντες εἰς Χριστὸν, ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἐβαπτίσθησαν. Τελείται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ, τῷ ἐντι πλησίον Κωνσταντιανῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, ἀδελφοῦ Θεοφάνους τοῦ Παιταῦ.

Στίχ. Ἀ υἱεὶν ἔχει τι καὶ Θεόδωρος μέγα,
Ἐκ γῆς ἀπαίρων ὡς μέγα, στίξιν Θεάς.

Ὅτος ὁ Ἅγιος Θεόδωρος, ἅμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Θεοφάνει, ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως, ὑπὲρ τῶν σεπτῶν καὶ Ἁγίων Εἰκόνων μεγάλως ἐπαρρησιάζαντο· ὑφ' ἧ καὶ τὰς ὀφείας κατεγράφησαν, καὶ εἰς ἐξορίαν παρεπέμφθησαν. Οὗτοι οὖν ἐν ταῖς μετώποις ἐγράφησαν, προστάξει Θεοφίλου τοῦ βασιλέως τοῦ Εἰκονομάχου, δι' Ἰαμβῶν στίχων· καὶ παραπεμφθέντες ἐν τῇ ἐξορίᾳ, πρὸς Κύριον ὁ μέγας ἀριστεύς Θεόδωρος ἐξεδήμησε. Λέγεται δὲ γέροντα τινα ἐπιστάνα τῇ αὐτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημία, Ἀγγελικῶν ἐπακουσῶν ὠδῶν, καὶ αὐτὰν ἕνα τῶν ἀδόντων γενέσθαι. Ἦσαν δὲ καὶ αἱ Ἰαμβῶν γραφέντες τῷ πρῶτῳ στίχῳ, ἔχοντες οὕτως.

Στίχοι Ἰαμβικοί, γραφέντες τῷ προσώπῳ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, καὶ Ἀδελφοῦ αὐτοῦ Θεοφάνους, παρὰ Θεοφίλου Βασιλέως, ἐν σιδήρῳ πυρωθέντι.

Πάντων ποθοῦντων πρᾶστρέχειν πρὸς τὴν πόλιν,

Ὅπου πάναγνοι τοῦ Θεοῦ Λόγου πόδες.

Ἔστησαν, εἰς σύστασιν τῆς αἰκουμένης,

ᾧ φθῆσαν οὗτοι τῷ σεβασμίῳ τόπῳ,

Σκευὴ πονηρὰ δεισιδαίμονος πλάνης.

Ἐκεῖσε παλλὰ λοιπὸν ἐξ ἀπιστίας,

Πράξαντες δεινὰ αἰσχρὰ δυσσεβοφρόνως,

Ἐκεῖθεν ἠλάθησαν ὡς ἀποστάται.

Πρὸς τὴν πόλιν δὲ τοῦ κράτους πεφευγότες,

Οὐκ ἐξαφῆκαν τὰς ἀθέτους μωρίας.

Ὅθεν γραφέντες, ὡς κσκοῦργα, τὴν Θεάν,

Κατακρίνονται καὶ διώκονται πάλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὅτος ὑπῆρχε τῆς αὐτῆς Πόλεως γέννημα καὶ θρέμμα, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Εὐσεβεστάτου Κωνσταντίνου

τοῦ Πωγωνάτου. Ἐγένετο δὲ, διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ εὐλάβειαν, Πρεσβύτερος τῆς ἀγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας· εἶτα Σύγκελλος καὶ Σκευοφύλαξ· τοῦ δὲ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τελευτήσαντος, ἐκδιασθεὶς ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἀπάσης, καὶ αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ μᾶλλον ὑπὸ τῆς ἱεράς Συνόδου, τοὺς οἰακας τῆς Ἐκκλησίας ἐγχειρίζεται. Καὶ καλῶς αὐτὴν κυβερνήσας ἔτη δύο καὶ μῆνας τρεῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε· τὴν δὲ μνήμην αὐτοῦ ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἑορτάζει ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μαυρικίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑβδομήκοντα Μαρτύρων.

Ὅσος ὑπῆρχε σὺν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανοῦ. Διερχομένου οὖν αὐτοῦ ἐκ τῆς Ἀπαμείων Πόλεως, διεβλήθησαν αὐτῷ οἱ Ἅγιοι οὗτοι· οἱ καὶ παραστάντες, καὶ χριστιανούς ἑαυτούς εἶναι φάμενοι, ἀφαιροῦνται τὰς ζώνας, καὶ τῇ φρουρᾷ ἐγκλείονται· καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν προακληθέντες, ἔρωτῶνται· Ὡς δὲ ἔμενον ἀκαμπεῖς, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ ἐπὶ πυρᾶς ῥίπτονται· εἶτα ξύλοις ἀναρτηθέντες, ζέονται τὰς πλευράς. Βουλόμενος δὲ ὁ Μαξιμιανὸς περισσοτέρως λυπῆσαι τὸν Ἅγιον Μαυρίκιον, Φωτεινὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπετμηθῆναι προστάττει· ἐπεὶ δὲ εἶδεν αὐτοὺς ἀκλινῆ τὴν πίστιν τηροῦντας, καὶ μὴ πειθαρχοῦντας, πέμπει αὐτοὺς ἐν τόπῳ ἀλσώδει, μέσον δύο ποταμῶν καὶ λίμνης κειμένῳ, σφηκῶντα καὶ μυιῶν καὶ κωνῶπων καὶ σκνιπῶν ὑπάρχοντι ἀναμέστω· οἵτινες ὑπὸ τούτων κατακεντυμένοι, ἐτελειώθησαν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρῆσθειαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς· Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὡς ποικίλοις ἄνθεσι, καὶ ὠραίοις Στέφανε, τοῖς λίθοις κοσμούμενος, σαυτὸν προσενήνοχας, Χριστῷ τῷ Ζωοδότῃ, μελωδῶν· Εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ἀκαταγώνιστος, ἢ τοῦ Σαύλου ἔνστασις, πορθαῦντος τὸ πρότερον, Χριστοῦ τοὺς διεροίποντας, προσάγοντος δὲ ἔθνη, νῦν Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς ὀδόντας βρύχοντες, φοικῶς οἱ ἄνομοι, ὡς θῆρες ἀρπάσαντες, ἀνήρουν τὸν Στέφανον, ἐνθῆως μελωδῶντα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐπαρθεὶς τῷ Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ Στέφανε, ἀρήρητος τεθέασαι, Υἱὸν σὺν Γεννήτορι, κραυγαῖζων τῇ Τριάδι· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Σοὶ τῷ ἀνατείλαντι, ἐκ Παρθένου Θείας ἀγνῆς, προσήνεκται ἔμφυχος, ὡς Βασιλεῖ Στέφανος, ἐνθῆως μελωδῶν σοι· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πεπυρσευμένος, τῷ ὀρθοδόξῳ ζήλῳ Πάνσοφε, πλάνην μιαιρᾶς αἰρέσεως καὶ δεινῆς, Σαρσαλεως ἐξηκόντισσας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγαῖζων καὶ Κύριος.

Λόγον σοφίας, λόγον δογμάτων, λόγον γνώσεως, λόγον διδαγμάτων, Πάτερ πανευσεβῶν, Θεός Λόγος σοι δεδώρηται, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου βοῶντι καὶ Κύριος.

Ε'ξανατείλας, ἐκ τῆς Ἑώας ὡσπερ ἥλιος, αἶγλην εὐσεβείας ἔσπειρας ἐπὶ γῆς, τῆς εἰκόνοσ τὴν προσκύνησιν, Χριστοῦ φωτίζουσαν, καὶ διδάσκουσαν Πάτερ Θεόδωρε. Θεοτοκίον.

Κεκοσμημένη, δεδοξασμένη ὑπερλάμπουσα, κέγγει Παρθενίας Μήτηρ Θεοῦ, μετὰ σώματος ἐγέννησας, καὶ ἐσπαργάνωσας, τὸν ὀμίχλη τὴν γῆν σπαργανώσαντα.

Τοῦ Ἁγίου Ὡδῆ ἡ. Σιοὶ τῷ παντουργῷ.

Δεῦτε νοητῶς, τῇ τοῦ Στεφάνου δόξῃ, λαμπόμενοι μέλψωμεν, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ. Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω"φθη σοι Χριστός, ἐν τῇ Πατρῴᾳ δόξῃ, τῶν ἄθλων μνηύων σοι, σαφῶς τὰ ἔπαθλα ὅθεν ἐβόας. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοὶ ὡς νικητῇ, τῆς παρανόμου πλάνης, ἀθλήσεως στέφανος, ἐπλάκη Στέφανε ὅθεν ἐβόας. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε"πλεξεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Δεσπότητος τόκος, χορείαν ἢ μνήμη τε, τοῦ Πρωτομάρτυρος ὅθεν ἀπαύστως, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σε τὴν ὑπὲρ νοῦν, Σεανδρικῶς τῷ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ω"ς λέων Παμμακάρι πεποιθὼς, ψυχῆς στερόροττη, οὐκ ἐδειλίασας, τὸν τῆς αἰρέσεως πρόβολου, τῆς μανίας τὸν ἐπώνυμον ὃν καταπτήξας τοῖς λαοῖς, χαίρων ἐκραύγαζες. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κοσμήσας ἀνδρεία τὸν θυμὸν, τῇ σωφροσύνῃ δέ, Μάκαρ τὴν ἔφρουν, τὸν νῦν φρονήσεως ἔμπλεων, κερκτικῶς διετέλεσας. δικαιοσύνη δέ τὰς σαῖς φρένας ἐρρύθμισας, ἀνακραίων. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ραγδαίως φερόμενος τὸν ροῦν, τὸν τῆς αἰρέσεως Πάτερ ἐξήρανας, τοῖς σοῖς συντάγμασιν Ὅσιε, καὶ πανσόφοις ἀποδείξεσι, ταῖς μηχαναῖς τῶν ἀσεβῶν, καταστρεψάμενος, καὶ κραυγάζων. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ο'πλάσας τὴν φύσιν κατ' ἀρχαῖς, τὴν τῶν ἀνθρώπων Θεός, ταύτην ἐνδύεται, ἐκ τῆς ἀχράντου σε Πάναγνε, καὶ ἀγίας γαστρός σήμερον, ἐν Βηθλεὲμ προφητικῶς, ἀποτικτόμενος ὅθεν πάντες, σε εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδῆ Δ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Τῶν ἐπαίνων Στέφανε, ὑπερέβης ἅπαντα θεσμόν, καὶ φέρεις κατὰ παντός, λόγου ἀψευδῶς, σὺ τὰ νικητήρια ἀδυνατεῖ, βρότειος γὰρ νοῦς, πλέξασθαι στέφανον, ἐγκωμίων σοι ἐπάξιον.

Ω τῆς μακαρίας σου, ἧς ἐφθέγξω, Στέφανε φωνῆς! Μὴ στήσης ταῖς φονευταῖς, Δέσποτα βοῶν, Χριστὲ τὸ ἀγνόημα ἄλλ' ὡς Θεός καὶ Δημιουργός, δέξαι τὸ πνεῦμά μου, ὡσπερ θυμὰ εὐωδέστατον.

Σὺ τῶν πόνων ἔπαθλον, ἀνεδήσω τὸ νικητικόν, ἐκ Παντοκρατορικῆς, στέφος δεξιᾶς καὶ νῦν Παμμακάριστε, παρεστηκῶς, τῷ Παμβασιλεῖ, δόξῃ καὶ χάριτι, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισώζε.

Θεοτοκίον.

Χρονικῆς ὑπάρξεως, ἐκ Παρθένου, εἴληφεν ἀρχὴν, σαρκὶ ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἄχρονος Υἱός διὸ ἀναιρούμενος, ὁ μιμητῆς, Στέφανος Χριστοῦ, νῦν ἐκληρώσατο, ἀπαρχὴν τῆς αἰδίου ζωῆς.

Τοῦ Ὁσίου. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τῷ θείῳ βαλλόμενος πόνῳ, τῶν διωγμῶν τὰς παρατάσεις, ῥᾶον ὑποφέρεις Θεόφρον. καὶ τοῦ διώκτου τὴν ἀγριότητα, καταβαλὼν ἀπειληφας, τὸν τῶν ἀγῶνων Πάτερ στέφανον.

Ο"λθον ἐπουράνιον εὔρες, καὶ διαμένουσαν οἰκίαν, ἀντὶ τῆς μακρᾶς ἐξορίας, καὶ ξενιτείας καὶ μεταβάσεως καὶ νῦν τρυφᾶς λαβόμενος, τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Υμνον τῷ Δεσπότη προσφέρων, Μάκαρ δυσώπησον ἀπαύστως, ὑπὲρ τῆς ἐμῆς ἀσθενείας, καὶ συσκηνίας καὶ ἀδελφότητος ὅπως ὁμοῦ βιώσαντες, τύχωμεν ἅμα τῆς θεώσεως.

Θεοτοκίον.

Σε τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἐν Βηθλεὲμ τὸν Θεὸν Λόγον, σήμερον τεκοῦσαν Παρθένε, καὶ ἐν σπαργάνοις τοῦτον εἰλήσασαν, ὡς ἀληθινῶς Θεόπαιδα, καὶ Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἐπεσκεψάτο ἡμᾶς.

Στέφανος σοὶ ὡς Βασιλεῖ, ἐμψυχος προσενήνεκται, νῦν τῆς σαρκὸς ἐκδημήσας, τῷ ἐνδη-

μήσαντι σαρκί, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, δι' ὃν καὶ τῶν ἀγῶνα, ἐνδόξως ἐτέλεσεν.

Ἔτερον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ο πλήρης θείας χάριτος, καὶ δυνάμεως ὄντως, τερατουργῶν διήλεγχε, θεοκτόνων τὰ στίφη, διακενῆς μελετῶντα· ὑψηγόρω δὲ γλώττη, θεολογῶν ὁ Στέφανος, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, τὸν Ἰησοῦν, καθορῶ νῦν ἔφησεν ἐσηκότα· πρὸς ὃν λιθολευσούμενος στεφηφόρος ἀνήλθεν.

Τῆς ἑορτῆς, μετὰ καὶ τοῦ Στεφάνου πάλιν.

Ο τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, συναΐδιος Λόγος, καὶ συμφυῆς καὶ σύνοικτος, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ νῦν ὡς βρέφος· ὃν Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀριδηλῶς κηρύξας, ὑπὸ χειρῶν, μαιφόνων χαιρών λιθολευστεῖται, καὶ στεφηφόρος ἀνίσταται, πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.

Ἦχος α'. Κυπριανοῦ.

Α ἠλοφορικὸν στέφανον, τῷ Πρωτάθλῳ οἱ ἀπιστοὶ πλέξωμεν, ἐκ λογικῶν ἀνθέων· αὐτὸς γὰρ τὴν τῶν Μαρτύρων προητοίμασεν ὁδὸν· καὶ ἐν χαρᾷ ἀνεβόα· Ἰδοὺ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους θεωρῶ, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρὸς.

Ἦχος β'. Ανατολίου.

Α ἠγιστὴν ἐνεδύσω Στέφανε μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχῆ· δυσωπήθητι, καὶ πρῆσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον τὸν ἀναμαρτήταν.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Π ρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, πανάγιε Στέφανε· ὁδὸς γὰρ ἐγένου τοῖς Ἁγίοις, καὶ πολλοὺς τῷ Κυρίῳ προσήγαγες Μάρτυρας· διὸ οὐρανὸς σοι ἠνοιγή, καὶ Θεὸς σοι ἐφάνη. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τοῦ Χριστοῦ θεράποντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον, ἐπαξίως τιμήσωμεν· οὗτος γὰρ ἐξὼς ἐν μέσῳ παρανόμων, ἐν δεξιᾷ Πατρὸς Υἱὸν ἐθεοῖσατο.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στέφανε ἐνδοξε, οὐρανοπολίτα, Χριστοῦ θεράποντα μακάριε, πρῆσβειαν παῖσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Στέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν

σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο· ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς Ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, σοῦ τοῦ σαρκωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως· καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος, εἰς οὐρανοὺς ἀνελαμβάνετο· καὶ διὰ τοῦτο, ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρῆσβείει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Κυπριανοῦ.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε καὶ Πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα· σὺ οὐρανοὺς ἐθεοῖσθαι ἀνεωγμένους, ἐν τῷ σταδίῳ ἐστῶς· καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρὸς· διὸ, ὡς Ἄγγελος ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες ὑπὲρ τῶν ληθαζόντων· Μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην. Καὶ νῦν αἴτησαι, τοῖς ἐκ πόθου εὐφημῆσίν σε, ἔλασμον ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Α καταλήπτον τὸ τελούμενον, ἐν Βηθλεὲμ σήμερον μυστήριον! ὁ ἀόρατος ἐράται· ὁ ἀσαρκος σαρκουται· ὁ Λόγος παχύνεται· καὶ ὁ ὄν γίνεται ὁ οὐκ ἦν. Παρθένοσ τίκτει ἐν σπηλαίῳ, βρέφος νέον, τὸν Πλάστην τῆς φύσεως· φατὴν ἐκτυποῦται, εἰς θρόνον ἐπουράμιον· κτήνη ἀπεικάζει, χερυθικὴν παραίστασιν. Ποιμένες θαυμαζέσσι· Μάγια δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀκωμοῦντες λέγουσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ· ἐν ἀνθρώποις γὰρ εὐδόκησεν, ἀναλλοκῆτως ὁ Ἐμμανουὴλ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γδοῦσα κρατούμενον χερσίν, ἑαυτῆς ἡ Πάναγνος, τὸν Ποιητὴν ἀπεφθέγγετο· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς σὲ βρέφος βλέπω, καὶ νοεῖν οὐ δύναμαι, τὴν ἀπειρόν σου νῦν συγκατάβασιν· ὑμῶν τὰ κράτος σου, προσκυνῶ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, δι' ἧς σῶσαι, κόσμον παραγέγονας. Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ος βρέφος με βλέπουσα ταῖς σαῖς, ἐπαναπαυόμενον, Μητέρα ἀγκαλάεις εὐφράνθητι· ἦλθον τὸν κόσμον γὰρ, ὅλον διασῶσαι, καὶ Ἀδαμ ὃν ἐπλασα, κακίστη συμβουλίᾳ τοῦ ἄφρωνος, ξύλου γευσάμενον, καὶ τρυφῆς ἕξω γενόμενον, Παραδείσου, καὶ καταφθειρόμενον.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.

Σὲ βρέφος Προτέλειε ὄρω, φατὴν προσκλινώμενον, οὐ συνορῶ μυστηρίου δὲ, βάθος τὰ ἀφροσταν· πῶς καὶ μετὰ τόκον, ἀφθόρος διέ-

μενα, τοὺς νόμους ὑπερβάσα τῆς φύσεως. Τίνα οὖν αἰνόν σοι, προσαγάγω; πῶς δοξάσω σε; ἡ Παρθένο, Κόρη ἀπεφθέγγετο (*).

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'. Κυπριανοῦ.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ, στεφανηφόρε Στέφανε, ὁ μιμητὴς τοῦ Δεσπότη· διότι καὶ Πρωτομάρτυς γέγονας, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων, Ἰουδαίων κατήργησας· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Παραδόξον μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἠνυμεμένηκε, καὶ ὁ ἕκ ἦν προσέλαβεν, οὐ φυρμόν ὑπομείνας οὐδὲ διαίρεσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνθησε, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἁγίων Δισμυρίων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Φέρεις Ἀδαμιαίαν μορφήν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων παντέλειος· καὶ θέλεις χερσὶ κρατεῖσθαι, ὁ τῇ χειρὶ τοῦ παντός, περιδεδραγμένος δυναστεία σου, Ἀγνή ἢ πανάμωμος, προσεφθέγγετο λέγουσα· Πῶς σε σπαργάνοις, ἐνεπλήσω ὡς νήπιον; πῶς θηλάσω σε, τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα; πῶς μὴ τὴν ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχεῖαν θαυμάσω σου; πῶς σε Υἱόν μου καλέσω, δὴλησθαι νῦν χρηματίζουσα; Ὑμνῶ εὐλογῶ σε, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Βρέφος σωματωθὲν ἐξ αὐτῆς, τὸν προαιώνιον Θεὸν ἢ Πανάμωμος, ὀρώσα, χερσὶ κρατούσα, καταφιλοῦσα πυκνῶς, καὶ χαρᾶς πλησθεῖ-

(*) Τὰ ἀνωτέρω τρία Προσόμοια, διάλογον περιέχοντα τῆς Παρθένου καὶ τοῦ βρέφους Ἰησοῦ, Ποίημα εἰσὶν Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου, καὶ τὸ ὄνομα τούτου ἀκροστιχίζουσι μετ' ἑτέρων τριῶν, τῶν ἐν ταῖς Ἀποστίχοις τῶν Αἰνῶν τῆς κγ' τοῦ παρόντος. Ἄλλ' ἐνταῦθα μὲν προθυστερώς καὶ ἑλλιπῶς· ἐν δὲ τῷ χειρογράφῳ, ἀνελλιπῶς καὶ ἐν τάξει κείμενα, ἦγουν τρία μὲν (τὰ ἀνωτέρω) ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς κα', τρία δὲ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς κβ', καὶ τρία ὡσαύτως ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς κδ'. φέρουσιν ἑμοῦ τὴν δὲ τὴν ἀκροστιχίδα, Ἰωσήφ ψδ'ήφ, μετὰ προσθήκης δηλαδὴ ἐπὶ τέλος ἐνός Φ, πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἑλλείποντος ἐννάτου Προσομοίου.

σα, προσεφθέγγετο, αὐτῷ· Θεὸς ὕψιστε, Βασιλεῦ ἀθεώρητε, πῶς καθορῶ σε, καὶ νοεῖν τὸ μυστήριον, οὐ δεδύνημαι, τῆς ἀμέτρου πτωχείας σου; Σπηλαιὸν γὰρ σμικρότατον, καὶ τοῦτο ἀλλότριον, ἔνδον χωρεῖ σε τεχθέντα, καὶ Παρθενίαν μὴ λύσαντα, νηδὺν συντηρῆντα, ὡς πρὸ τόκου, καὶ διδόντα τὸ μέγα ἔλεος.

Ταῦτα ἱκετικῶς ἢ Σεμνῇ, θαμβητικῶς τε φθεγγομένη ἀκήκοε, τῶν Μάγων πρὸ τοῦ Σπηλαιῶ, παρισταμένη ὁμοῦ, καὶ πρὸς τοὺς ἔφη· Τίνα θέλετε; ὑμεῖς ὡς ὀρώ γὰρ, ἀλλοδαπῆς χώρας ἦλθετε, Περσῶν τὸ σχῆμα, οὐ τὸ φρόνημα ἔχοντες, ξένην ἀφῆξιν, καὶ πορείαν πεποιήσατε· καὶ πρὸς τὸν ξενιτεύσαντα, ἐξ ὕψους καὶ ξένως μοι, ἐνοικισθέντα ὡς οἶδε, μετὰ σπουδῆς παρεγένεσθε, αὐτὸν προσκυνῆσαι, τὸν δωρούμενον τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Δισμύρια Μάρτυρες Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ τῇ χάριτι, συναθροισθέντες ἐν Πνεύματι, δῆμος μακάριος, φωταυγεῖς ἀστέρες, πλάνης νύκτα λύσαντες, πρὸς ἄδυτον αὐγὴν μετετέθητε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πληθὺς πολυαριθμὸς πυρὶ, ἦδη ὠλοκαύτωται, καὶ εὐωδίας ἐπλήρωσε, τὰ ἐπουράνια· καὶ τῶν πρωτοτόκων, ἐκλεκτῶν, ὁμήγυριν, Ἐφαιδρυνε· χαρᾶς τε ἐπλήρωσε, νῦν τὰ ἐπίγεια· καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς τελούντας, τὴν ἔνδοξον μνήμην αὐτῶν.

Παρθένοι νεάνκδες τῶν σῶν, μύρων ὁσφραϊνόμεναι, σαῖς ἠκολούθησαν ἴχνεσι, τὸ σὸν μιμούμεναι, ζωφόρον πάθος, τὸ ψυχοσωτήριο· καὶ πρὸς τὴν ἐκ νεκρῶν ἐξανάστασιν, ἐν σοὶ γηθόμεναι, Εὐεργέτα κατωκίσθησαν, τοῦ σου καλλοῦς, σαφῶς ἀπολαύουσαι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες, οἱ ἀγαπῶντες Σιών. Σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμός, τῆς καταδίκης τοῦ Ἀδαμ· ὁ Παραδεισὸς ἡμῖν ἠνεώχθη, ὁ ὄφις κατηργήθη· ἦν γὰρ ἠπάτησε πρῶην, νῦν εθεάσατο, τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα. Ὁ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ! ἢ προξενήσασα τὸν θάνατον πάση σαρκί, τῆς ἀμαρτίας τὸ ὄργανον, σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ κόσμῳ παντὶ, διὰ τῆς Θεοτόκου· βρέφος γὰρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς, ὁ παντέλειος Θεός· καὶ διὰ τοῦ τόκου, Παρθενίαν σφραγίζει, σειραῖς ἀ-

μαρτημάτων, λύων δια σπαργάνων· και δια νηπιότητος, τῆς Εὔας θεραπεύει τὰς ἐν λύπαις ὠδίναις. Χορευέτω τοίνυν πᾶσα ἡ κτίσις και σκιρτάτω· ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτήν, παραγέγονε Χριστός, και σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς,
Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Ολον θεουργικῶς, φορέσας ἐκ Παρθένου, Ἄδαμ Χριστέ τὸν πρῶτον, ἐτέχθης ἐν σπηλαιῷ, και φάτην ἐσπαργάνωσαι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ψᾶλλε προφητικῶς, Δαυὶδ κινῶν τὴν λύραν· τῆς σῆς γὰρ ἐξ ὀσφύος, ἐξ ἧς ἡ Θεοτόκος, Χριστὸς γεννᾶται σήμερον.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.

Αἶνον θεοτερπῆ, μετὰ Ποιμένων Μάγοι, και σὺν Ἀγγέλοις δόξαν, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, Θεῷ πιστοὶ προσάξωμεν.

Δόξα, και νῦν, Ἦχος α'.

Δόξα, ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεὲμ ἀκουῶ, ὑπὸ Ἀσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην, εὐδοκήσαντι γενέσθαι. Νῦν ἡ Παρθένος οὐρανῶν πλατυτέρα· ἐξανέτειλε γὰρ φῶς τοῖς ἐσκοτισμένοις, και ταπεινὴς ὑψωσε, τῆς ἀγγελικῶς μελωδοῦντας· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'.

Αθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν· και ἄγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, και Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε· αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Παράδοξον πιστοὶ, τὸ μυστήριον τοῦτο! Θεὸς ἐκ γυναικὸς, ἐγεννήθη ὡς οἶδε· τάγματα τῶν Ἀγγέλων, καταπλαγέντα τῇ καταβάσει αὐτοῦ, κράζουσιν ἀνυμνοῦντα· Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, και νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Αὐλῶν ποιμενικῶν, καταπαύων ἄσμα, φρατὸς Ἀγγελικὸς, ἐπεφώνει λέγων· Αἶνον

ἄσατε θεῖον, οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες· κράξατε ἀνυμνοῦντες· Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Δόξα, και νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς· εἶτα τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πληθὺς με σῶζοις Καλλινίκων Μαρτύρων.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ἰδὴν ἐπινίκιον.

Πληθὺς πολυάριθμε, σεπτῶν Μαρτύρων, τὰ πλήθη ἐξάλειψον τῶν πολλῶν πταισμάτων μου, τῇ μεσιτεῖᾳ σου, και δίδου λόγον ἀνυμνεῖν, τὴν σὴν πανήγυριν·

Λαμπτήρες ὑπέρφωτοι, τῆς Ἐκκλησίας, καλλινίκοι Μάρτυρες, τοῖς οἰκειοῖς μέλεσι, Θεὸν δοξάσαντες, τῇ φωτοφόρῳ νῦν ἡμῶν, μνήμη δοξάζεσθε.

Ηπίστις ἡ ἔνθεος, τῶν Ἀθλοφόρων, ἀπίστων τὴν ἄθεον, τυραννίδα ὤλεσε, και ἐξηφάνισε, τὴν τῶν δαιμόνων πονηραίν, ἐνστασιν χάριτι.

Θεὸν παντοδύναμον, σάρκα λαβόντα, και θάνατον λύσαντα, τῷ θανάτῳ Μάρτυρες, ὁμολογήσαντες, ἐθανατώθητε ζωὴν, λαβόντες ἀληκτον. Θεοτοκίον.

Υμῶν σε Πανύμνητε, εὐλογημένη, Θεὸν ὑπερύμνητον, ἐν σαρκὶ κηύσασαν, τὸν μεγάλυναντα, τοὺς Ἀθλοφόρους τὸν ἐχθρὸν καταπαλαίσαντας.

ᾠδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ωραιοτάτως ἐκπυρούμενοι, τῇ Χριστοῦ ἀγάπῃ Πανεύφημοι, ὑφαπτομένης τῆς πυρᾶς, ἕδαμῶς ἐπτοήθητε· ἀλλ' ἐν ταύτῃ τελειούμενοι, ὑφ' ἐν ἐδοξάσθητε.

Ζώση φωνῇ Θεὸν κηρύττοντες, ἀπειλαῖς ἀδείων οὐκ ἐπτηξαν· ἀλλὰ τῶν Παίδων τὴν φωνὴν, ὁμοφρόνως ἐκραύγαζον, οἱ πανεύφημοι Ὁπλίται, τοῦ Χριστοῦ τελειούμενοι.

Οὐ δειλιῶμεν πῦρ ὁμόδουλον, οἱ γενναῖα ἅμα ἐκραύγαζον· ἀγαλλομένη δὲ ψυχῇ, δια σὲ θανατούμεθα, τὸν θανόντα και τὸν θάνατον, Σωτὴρ καταργήσαντα. Θεοτοκίον.

Γίνα θεώση τὸ ἀνθρώπινον, ὁ Θεὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, ἐκ σὲ Παρθένε τῆς Ἀγνῆς, ὑπὲρ λόγον και ἔννοιαν· δια τοῦτό σε συμφώνως, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θελήμαί σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, και ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Κάθισμα τῶν Ἁγίων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Στρατὸς ἐν ἀριθμῷ, Δισμυρίων Μαρτύρων, τιμώμενος ἡμῖν, ἀνατέλλει φωτίζων, καρδίας καὶ νοήματα, εὐσεβῶν διὰ πίστεως· ἐξαφθίντες γὰρ, θεία στοργῇ τοῦ Δεσπότη, τέλος ἅγιον, διὰ πυρὸς οἱ γενναῖοι, προθύμως ἐδέξαντο.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ὁμοιον.

Εν φάτνῃ δι' ἡμᾶς, τῶν ἀλόγων ἐτέθης, μακρόθυμε Σωτήρ, νηπιάσας βουλήσει· Ποιμένες δέ σε ὑμνησαν, μετ' Ἀγγέλων κραυγαζόντες· Δόξα αἴνεσις, τῷ ἐπὶ γῆς γεννηθέντι, καὶ ὑψώσαντι, τῶν γηγενῶν τὴν οὐσίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

ᾠδὴ δ'. Ἐἰσακήκοα Κύριε.

Σοῦ τῷ πόνῳ προσέδησαν, καρδίας Λόγε οἱ Ἀθλοφόροι· διὰ σέ δέ θανατούμενοι, ὡς ἀρνία ἄμωμα, μιμηταὶ τῆ πάθους σου ὤφθησαν.

Κυβερνήσαντες Ἅγιοι, πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας, τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν Πνεύματι, ζάλην διεφύγετε, εἰδωλομανίας μακάριοι.

Απερίτρεπτοι ὤφθητε, ἐν τῷ ἀγῶνι τῆ μαρτυρίου, ἀκατάσειστοι ἀπτόητοι, διωκτῶν τὴν ἔνστασιν, τῇ ἐνθέῳ πίστει νικήσαντες.

Θεοτοκίον.

Λύτρωθέντες τῷ τόκῳ σου, Ἐὐλογημένη, τῆς πρὶν κατάρτας, εὐλογίαν ἀπειλήφαμεν, καὶ ζῶν καὶ λύτρωσιν, οἱ σέ Θεοτόκον δοξαζόντες.

ᾠδὴ ε'. Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον.

Λαμπροφανῶς ἡ μνήμη ἐπέλαμψε, τῶν Ἀθλοφόρων σου, καὶ ἐφώτισε τῆς γῆς τὰ πέρατα, ταῖς τῶν θουμάτων, θείαις διαδόσεσι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Γεουργοὶ θυσίαν προσάγοντες, θύματα τέλεια, προσηνέχθησαν ὀλοκαυτούμενοι, σὺν πᾶσιν ἄλλοις, πλείοσι συμμάρτυσι, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ναοὶ Θεοῦ ὑπάρχοντες Ἅγιοι, διὰ βαπτίσματος, τέλος ἅγιον ὁμοῦ ἐδέξασθε, ἐν οἴκῳ θείῳ καὶ πρὸς ἐπουράνιον, Ναὸν ἀννέχθητε.

Θεοτοκίον.

Γνα Θεὸς τοῖς ἄνω συναΐψει, τοὺς ὀλισθήσαντας, παραβάσεως εἰς μέγα βάραθρον, τὴν σὴν γαστέρα ὤκησε Πανάχραντε, καὶ σὰρξ ἐχηματίσεν.

ᾠδὴ ς'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Κορυφαῖος ἱεροῦ, ἐχηματίσας λαοῦ, καὶ προέπεμψας αὐτὸν, ἐν χαρᾷ πρὸς οὐρανὸν, ἀθλήσαντα, Ἱερομάρτυς Ἀνθιμὲ Ὅσιε.

Ως χρυσίον καθαρὸν, ἀναμέσον τοῦ πυρὸς, ἡ εὐσέβεια ὑμῶν, Ἀθληταὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐγνώρισται, ἡλίου πλέον ἐναπαστραύπτουσα.

Νεκρωθέντες τῇ σαρκί, τὴν ζῶν τὴν ἀληθῆ, ἐκλήρωσασθε σοφοί, συνυπάρχοντες Χριστῷ, τῷ δείξαντι, δυνατωτέρους ὑμᾶς κολαίσεων.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον ἀληθῶς, ὡς πρὸ τόκου Μαριαμ, τῇ δυνάμει τοῦ ἐκ σῆ, σαρκωθέντος Ἰησοῦ, διέμεινας, Παρθένος ὄντως, θαῦμα παραίδοξον!

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ.
» **Τ**ὴν ζῶν με Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτήρ τοῦ κόσμου, κράζοντα Δόξα σοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Δισμυρίων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

Στίχοι.

Ὡς προσφοραὶ σοι Σῶτερ ἐξωπτημένα,
Οἱ Δισμύριοι τοῦ νεῷ κεῖνται μέσον.

Ἀνέρας ὀγδοάτηκτάνεν εἰκάδι Δισμυρίους πῦρ.

Τοῦ βασιλέως Μαξιμιανῶ, μετὰ νίκης ὑποστρέψαντος ἐκ τοῦ κατὰ τῶν Αἰθιοπῶν πολέμου, καὶ βουλομένου ἐπιπέσειν εἰς τοὺς εἰδωλομανίας, γράμματα ἐπέμψθησαν πανταχοῦ, συνελθεῖν προτρεπόμενα ἅπαντας ἐν Νικομηδείᾳ, εἰς προσκύνησιν τῶν παρ' ἐκείνῳ θεῶν. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀνθιμος, Ἐπίσκοπος ὧν τῆς τοιαύτης πόλεως, συναθροίσας ἐν τῇ ὑπ' αὐτὸν Ἐκκλησίᾳ τὸν τοῦ Χριστοῦ λαόν, (ἦν γὰρ ἑορτὴ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ) συνείρταξεν αὐτοῖς, καὶ εἰδίδασκε τὴν ἀληθινὴν πίστιν. Μαθῶν δὲ τοῦτο ὁ Μαξιμιανός, προσέταξε κύκλῳ τῆς Ἐκκλησίας τεθῆναι φρύγανα, καὶ ἐξαφθῆναι, καὶ κατακαῆναι τοὺς Χριστιανούς· ὅπερ γινούσ ὁ Ἐπίσκοπος, σπεύσας καὶ βαπτίσας τοὺς κατηγουμένους, τὴν θείαν ἱερωουργίαν ἐπέτελλε, καὶ μέτεδωκεν ἅπασιν τοῖς Χριστιανοῖς τῶν θείων καὶ ἀχράντων μυστηρίων. Καὶ οὕτως ἀναφθίντων τῶν φρυγάνων, ἐτελειώθησαν ἅπαντες. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀνθιμος διεφυλάχθη Θεοῦ χάριτι, ἵνα, καὶ ἑτέρους ὠφελήσας, καὶ διὰ βαπτίσματος προσαγαγῶν τῷ Χριστῷ, διὰ πολλῶν βασάνων πρὸς αὐτὸν μεταστῆ, τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν ἀποληψόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἀπὸ τῆς Συγκλήτου, ἔξω τῆς πυρᾶς ἀπολειφθέντων, καὶ τελειωθέντων.

Ὁ Ἅγιος Ἰνδης, ἐν τῇ θαλάσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἰνδὴν ἀκούω τοῦ βίου λαβεῖν πέρας,

Ἄκρον καταντήσαντα πρὸς βυθὸς πέρας.

Οἱ Ἅγιοι Γοργόνιος καὶ Πέτρος ἐν τῇ θαλάσῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Πόντος καλύπτει Γοργόνιον καὶ Πέτρον,
Μνήμη δὲ τούτων οὐ καλύπτεται χρόνῳ.

Ο Ἅγιος Μάρτυς Ζήνων ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ζήνων κεφαλὴν τέμνεται διὰ ξίφους.

Μὴ προσκυνεῖν ἄγαλμα τῷ Ζηνὸς θεῶν.

Ο Ἅγιος Μάρτυς Μαρδόνιος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Καὶ Μαρδόνιον Μαρτύρων ἔγγων ἓνα,

Στέργοντα Χριστὸν, καὶ στέγοντα πῦρ φλέγον.

Ο Ἅγιος Δωρόθεος, ὁ Πρεπόσιτος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Δωρόθεος, τὴν κεφαλὴν μου, λέγει,

Δῶρον κομίζω τῷ Θεῷ τετμημένην.

Ο Ἅγιος Θεόφιλος ὁ Διάκονος λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ἀπόγραφε βληθέντα συχνοῖς τοῖς λίθοις,

Καὶ Θεόφιλον συλλόγῳ Θεοῦ φίλων.

Ο Ἅγιος Μυγδόνιος, βόθρῳ ἐγγασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Καὶ χωννύεται Μυγδόνιος ἐν βόθρῳ,

Ἐγνωσμένος τοῖς πᾶσι Μάρτυς τυγχάνει.

Ο Ἅγιος Γλυκέριος, ὁ Πρεσβύτερος, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Γλυκέριος, εἰς τὸ πῦρ βεβλημένος,

Ἔφη· Γλυκὺς μοι τῆς τελευτῆς ὁ τρόπος.

Μετὰ τὸ ἀποφύνασθαι τὸν μιαρὸν Μαξιμιανὸν τοῦ καὶ σαί τοὺς Ἁγίους Δισμυρίους ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐκίλευσε καὶ τοὺς ἔξω τῆς πυρᾶς καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπολειφθέντας Χριστιανοὺς φονευθῆναι. Φονεύεται δὲ ὁ Ἅγιος Γυνθης, καὶ Γοργόνιος, καὶ Πέτρος, λίθοις προσδιέντες, καὶ ἐν θαλάσῃ ριφέντες. Ὁ δὲ Στρατηγὸς Ζήνων, συντριβεὶς τὴν ἄψιν καὶ τοὺς ὀδόντας μετὰ λίθων, σὺν Δωρόθεῳ τῷ Πρεποσίτῳ, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνονται. Μαρδόνιος πυρὶ φλέγεται. Μυγδόνιος εἰς βόθρον ἐμβάλλεται. Γλυκέριος ὁ Πρεσβύτερος πυρὶ τελειοῦται. Θεόφιλος ὁ Διάκονος, τὴν γλῶσσαν τμηθεὶς, ἐν τῷ κάμπῳ λιθοβολεῖται· καὶ ἕτεροι πολλοὶ καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὸν τῆς μαρτυρίας ἐδέξαντο στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Δόμνα, ξίφει τμηθεῖσα, τῷ πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκτὴν συνάπτω ταῖς φρονίμοις Παρθένοις,

Τὴν ψευδόμωρον Δόμναν ἐκτετμημένην.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Δόμνα ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν Πόλει Νικομηδείας, ἱερίσσα τοῦ ἐν τῷ παλατίῳ Δωδεκαθέου. Ἐντυχοῦσα δὲ ταῖς Πράξεσι τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ταῖς Ἐπιστολαῖς τοῦ Ἁγίου Παύλου, καὶ παρ' αὐτῶν τὴν ψυχὴν φωτισθεῖσα, καὶ τὴν ἀληθινὴν πίστιν μαθοῦσα, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζεται παρὰ Κυρίλλου Ἐπισκόπου Νικομηδείας, ἅμα τῷ Εὐνούχῳ Γυνθῇ, καὶ ἄλλοις πολλοῖς· καὶ ἀπὸ τότε, εἴτι ἐλάμβανεν ἀπὸ τοῦ παλατίου, ἐδίδου τοῖς πτωχοῖς. Διαγνωσθεῖσα δὲ παρὰ τοῦ Ἀρχιευνούχου, καὶ μέλλουσα τιμωρεῖσθαι, προεφασίσατο παραφροσύνην, καὶ ἀπεστάλη εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, ἵνα θεραπευθῇ· καὶ ἦν μετὰ τῶν Χριστιανῶν. Ο δὲ Μαξιμιανός, ὑποστρέψας ἀπὸ τοῦ ταξιδίου, ἐζητεῖ τὴν Δόμναν, καὶ μὴ εὐρῶν ἐπικράνθη· καὶ προσέταξεν ἀποθανεῖν πάντας τοὺς Χριστιανοὺς, ὁ καὶ γέγονεν. Τότε ἡ Ἁγία Δόμνα ἀνελαμβάνετο τὰ τῶν Ἁγίων Λείψανα, καὶ ἔθαπτε· καὶ γνωθεῖσα, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας σου Σωτήρ.

Αποσκοποῦντες μόνα τὰ ἐκεῖ, Μακάριοι μένοντα, δυνάμει θεϊκῇ, ὡσπερ οἱ τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι θεῖοι Παῖδες, τοῦ πυρὸς ἀνώτεροι, ὥφθητε θεῖῳ φωτὶ καταλαμπόμενοι.

Ρῆμα Τυραίννου ἄλογον σοφοὶ, φαυλίσαντες, σὺν ἱερωτάταις γυναῖξί, καὶ κομιδῇ ὡς ἀληθῶς, θείοις νηπίοις, προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός προσανηέχθητε.

Τὸν φωτισμὸν τῆς γνώσεως Χριστοῦ, προσφέροντες, ἔνδον ἐν ψυχῇ πανευλαβῶς, τὸ σκοτεινὸν τῆς ἀθείας νέφος ὄντως, Ἀθληταὶ διήλθετε, καὶ εἰς αἰώνιον φῶς μετεβιβάσθητε.

Θεοτοκίον.

Υψηλοτέρα ὥφθη οὐρανῶν, κηῖσασα πάντων τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν· ὃν ἐκτενωδς, καθικετεύουσα μὴ παύση, Παναγία ἄχραντε σῶσαι, τοὺς πίστει θερμῇ δοξολογοῦντάς σε.

ᾠδὴ η'. Τὸν τοὺς ὑμολόγους ἐν καμίνῳ.

Ρέουσιν ἐνθέου εὐωδίας, ἰαμάτων τὰ μύρα, Μαρτύρων τὰ λείψανα· καὶ παθῶν δυσωδίαν ξηραίνουσι, τῶν πίστει ἀνυμολογούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωφθητε ὡς ῥόδα· Ἀθλοφόροι, ὠραιότατα μέσον, περιχεόμενοι τοῦ πυρὸς, καὶ προθύμως ἐκράζετε· Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανίσκοι ἅμα καὶ Παρθένοι, καὶ πρεσβύται καὶ νέοι, Ἁγία Νήπια, γυναικῶν τε πληθὺς ἀναρίθμητος, τῆς ἄνω ἔτυχον χορείας, ὁμοῦ ἐνηθληκότες.

Θεοτοκίον.

Ἰεζικηλ σε πύλιν βλέπει, κεκλεισμένην Παρθένη· δι' ἧς διώδευσεν Ἰησοῦς, ὁ σικηνώσας ἐν μήτρᾳ σε, καὶ σάρκα ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, φορέσας ἀσυγχύτως.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν τοὺς ὑμολόγους ἐν καμίνῳ, διασώσαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντόφλογον κάμινον, μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ως ἐθελόθυτοι ἄρνες, ὠλοκαυτώθητε ἅμα, καὶ ὡς θυσιάα καθαρὰ, τῷ τυθέντι Δεσπότη, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γηγενῶν, καλλίγικοι Μάρτυρες, προσήχθητε, καὶ σεφάνους τῆς νίκης, ἐπαξίως, ἐκομίσασθε ὁμοῦ.

Σὺν τοῖς Ἁγίοις Προφήταις, σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν ἐκλεκτῶν,

καὶ Ἁγίοις Ἀγγελοῖς, πληθὺς Μαρτύρων ἐκ-
κλεῶν, Κυρίου δεήθητε, τοῦ σώζεσθαι, πειρα-
σμῶν καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει, μακαρί-
ζοντας ὑμᾶς.

Ηλιακῶν λαμπηδόνων, ἢ ἑσπέρων ὑμῶν μνήμη,
πλέον ἐκλάμπει Ἀθληταί, τῶν δαιμόνων
τὸ σκότος, ἀποδιώκουσα αἰεὶ, καὶ πάντα φω-
τίζουσα, Πανεύφημοι, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ,
κατὰ χρέος, μακαρίζοντας ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ Δεῖον, τὸ ἐκ Πατρὸς ἀ-
καλάμψαν, τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν,
ταῖς ἀπάταις τοῦ βίου, καὶ γεγυῖαν τῶν
ἐχθρῶν, Πανάμωμε παίγιον, οἰκτεῖρησον, καὶ
φωτὶ μετανοίας, σωτηρίου, καταξίωσον Ἀγνή.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἧ ὁ πάντων
• Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ
• πόκον κατῆλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γε-
• νόμενος ἄνθρωπος ὁ ἀναρχος, μεγαλύνομεν
• πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνήν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πληθὺς Μαρτύρων πάντιμε, καὶ φαλαγξ
θεοσυλλεκτε, τῶν Δισμυρίων Ἀγίων, τὸν
ἐκ Παρθένου τεχθέντα, Θεὸν ἐκδυσωπήσατε,
ρύσθηται πάσης θλίψεως, τοὺς νῦν ὑμᾶς γεραί-
ροντας, καὶ τὴν λαμπρὰν ἐκτελοῦντας, καὶ
πάμφωτον ὑμῶν μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰκόνοσ ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείτ-
τονος, ἐξώσθη οἶμοι ὁ τλήμων! δι' ἀκρα-
σίας τῆς παλαι· σὺ δὲ Χριστὲ ὡς εὐσπλαγχνος,
ἐρρήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χείρονος μετεἴλη-
φας, καινοποιήσας Σωτὴρ με, Παρθενικῶν ἐξ
αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τῆς οἰκείας χρηστότητος, ὁ Δεσπότης βου-
λόμενος, τοῖς ἀνθρώποις τὸν πλοῦτον ὁ φι-
λάνθρωπος, καθυποδειξάτω τὸ φύραμα, τὸ τού-
των ἀνελάβες, καὶ ἐτέθησ ἐν σαρκί· καὶ τὸ
Σπηλαιον ὤκησας, ἵνα ἅπαντας, ἐρανεῖς ποιή-
σης ἀνυψώσας, τοὺς αἰνοῦντας καὶ ὑμνοῦντας,
τὴν σὴν ἀνέκφραστον Γέννησιν. Δίς.

Τῆ δυνάμει νευρέμενοι, καὶ στερρῶς κραту-
νόμενοι, καὶ ἐνισχυόμενοι τοῦ Παντάνα-
κτος, ἐν ἀσθενείᾳ τῆς φύσεως, ἀήττητοι Μάρτυ-
ρες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, κραταιῶς ἐνίκησα-
τε, καὶ πρεσβεύετε, δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ τὴν

εἰρήνην, καὶ πιστοῖς τὴν σωτηρίαν, ὡς ἀντιλή-
πτορες μέγιστοι.

Εν τοῖς λόγοις Φιλόθεος, καὶ ἐν ἔργοις Δω-
ρόθεος, καὶ Δεῖος Μαρδόنيος, καὶ Γοργό-
νιος, σὺν τῷ Σεκουνδῷ καὶ Πέτρῳ τε, καὶ Ἰν-
δη ἠρίστευσαν, καὶ ἐχθροῦ παρεμβολαῖς, ἐτρο-
πώσαντο χαίροντες, καὶ πρεσβεύουσιν, ἐκ παν-
τοίων κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκ-
τελοῦντας, τὴν σεπτὴν αὐτῶν πανήγυριν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Α'κατάληπτον τὸ τελούμενον, ἐν Βηθλεέμ
σήμερον μυστήριον! ὁ ἀόρατος ὁράται·
ὁ ἀσαρκος σαρκούται· ὁ Λόγος παχύνεται·
καὶ ὁ ὄν γίνεται ὁ οὐκ ἦν. Παρθένος τίκτει
ἐν σπηλαίῳ, βρέφος νέον, τὸν Πλάστην τῆς φύ-
σεως· φαίτη ἐκτυποῦται, εἰς θρόνον ἐπουρά-
νιον· κτήνη ἀπεικάζει, χειρθεκὴν παράστασιν·
Ποιμένες θαυμάζουσι. Μάγοι δῶρα προσφέρου-
σιν. Ἄγγελοι ἀνυμνεῖντες λέγασιν· Δόξα ἐν ὑψί-
στοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις
γὰρ εὐδόκησεν ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανουήλ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Αἰ Ἀγγελικαί.

Α'γχι ἑορτὴν, ἐν χαρᾷ πᾶσα ἡ Κτίσις, καὶ
οἱ οὐρανοὶ, σὺν ἡμῖν ἀγαλλιώνται· ἐν
φαίτη γὰρ ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου τικτόμενος,
καὶ ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας, βρέφος νῦν ὠ-
ράθη παραδόξως· πρὸς ὃν εἶπωμεν· Εὐλογη-
μένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Νέον δι' ἡμᾶς, Ἰησοῦ ὄφθησ παιδίον, ὁ ἐκ
τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων ἀνατεῖλας, πα-
λαιωθέντας παλαι, παραβάσει βηλόμενος, πάν-
τας καινεργῆσαι τοὺς ἀνθρώπους· διὸ σοι πάν-
τες εὐχαρίστως, αἰεὶ κράζομεν· Εὐλογημένος ὁ
τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.

Υμνησαν Χριστὸν, ἐκ Παρθένου προελθόν-
τα, ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ κοιλάδες καὶ
πέδια· ἀστὴρ δὲ τοῦτον Μάγοις, οὐρανόθεν ὑ-
πέδειξε, κείμενον ὡς βρέφος ἐν σπηλαίῳ, σάρ-
κα δουλικὴν ἡμφιεσμένον· πρὸς ὃν κράζομεν·
Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὁμοιον.

Τίς σου ἡ πολλή, καὶ ἀνεῖκαστος πτωχεῖα,
δι' ἧς ὁ Ἀδάμ, κατεπλούτησε τὰ Δεῖα;
ἔβόα ἡ Παρθένος, ἐν ἀγκαλίαις κατέχουσα, τὸν
Ἐμμανουήλ Θεὸν καὶ Κτίστην, σάρκα ἐξ αὐτῆς
ἀνελήφота· πρὸς ὃν κράζομεν· Εὐλογημένος
ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Παῖδιον ὁ προὼν, Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰῶνων, ἐτέχθη ἐκὼν, καὶ Υἱὸς ἡμῖν ἐδόθη. Ἄκουσατε τὰ Ἔθνη, Ἰσραὴλ ἐνωτίσθητι· γνῶτε καὶ ἠττάσθε· μεθ' ἡμῶν γάρ, ὃς λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει, ἐκ γῆς ἅπασαν, καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχὴν, αὐτῷ μὴ ὑπέκουσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρώδη ἀναιρεθέντων, ὧν ὁ ἀριθμὸς χιλιάδες ἰδ'. καὶ τῆ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμητῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων Νηπίων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Θησαυρὸν τὸν κρυπτόμενον, ἐκζητῶν ὁ παράνομος, τοὺς ἀκάκους σήμερον, Παῖδας ἔθυσεν· καὶ ἡ Ῥαχήλ ἀπαράκλητος, ὑπῆρχεν τὴν ἀδικον, κατοπτεύουσα σφαγὴν, καὶ τὸν ἄωρον θάνατον· οὗς ἐθρήνησεν, δονομένη τὰ σπλάγχνα· ἀλλὰ τούτους, ἐπευφραίνεται ἐν κόλποις, τοῦ Ἀβραὰμ ἄρτι βλέπουσα.

Βασιλέα τὸν ἄχρονον, ὑπὸ χρόνον γεόμενον, βασιλεὺς παράνομος ἐπέζητησεν· καὶ μὴ εὐρῶν ἀνελεῖν αὐτὸν, τῶν Παίδων ἐθέρισεν, ἀπειρόκακον πληθύν· ἕως εἰργάσατο Μάρτυρας, ὡς οὐκ ᾔετο, καὶ πολίτας τῆς ἄνω βασιλείας, τὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας, παραφροσύνην ἐλέγχοντας.

Εκ Παρθένου τεχθέντι σοι, προαιώνιε Κύριε, καὶ δι' ἀγαθότητα νηπιάσαντι, χορὸς Νηπίων προσήνεκται, Μαρτύρων ἐν αἵματι, τὴν ἀθόλωτον ψυχὴν, λαμπρυνθεὶς δικαιοτάτα· ἃ κατώκισας, εἰς Μοναὶς αἰεζῶους, τὴν Ἡρώδου, ζηλιτεύοντα κακίαν, καὶ ὠμότητην παράνοϊαν.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου, ὅμοια.

Εγκρατείας ὑπόδειγμα, ἀνεδείχθης Μονάζουσι, Θεοφόρε Μάρκελλε καὶ ἀσκήσεως· ὑπογραμμὸς ταπεινώσεως· σῦλος ἐπαιρόμενος, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανόν· καὶ ἀγνείας συνόμιλος, ἡσυχίας τε, ἀληθοῦς ὄντως φύλαξ, καὶ ἀνδρείας,

στήλη ἔμφυχος κανών τε, πρὸς ἀρετὴν ἀκρεβέστατος.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβαὶς Πάτερ Μάρκελλε, τὰ γεῶδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιῶν ἐν τῷ σώματι, παρείδες καὶ αἴλιον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω δοξαζῶν Χριστόν· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάστον μνήμην σου.

Τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά σου, ταῖς ἐνθέοις ἐπτέρωσας, ἀρεταῖς ὡς Μάρκελλε, καὶ συνόμιλος, τῶν Ἀσωμάτων γεγένησαι, γηίνων ἀμέτοχος, ἐνδεικνύμενος τερπνῶν, διὰ πόθον τοῦ Κτίστου σου· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάστον μνήμην σου.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνδρέου Κρήτης.

Ηρώδης ὁ παράνομος, θεωρῶν τὸν ἀστέρα, ὑπὲρ πᾶσα κτίσιν λαμπρότερον, ἐταράττετο· καὶ γαλακτοτροφούμενα Βρέφη, ἐξ ἀγκαλῶν μητρικῶν ἀφήραζεν. Ἡ δὲ Ἑλισάβετ, λαβοῦσα τὸν Ἰωάννην, πέτραν παρεκάλει· Δέξαι Μητέρα μετὰ τέκνου. Ὅρος ἐδέξατο τὸν Πρόδρομον· φάτνη ἐφύλαττε τὸν Θεσαυρὸν, ὃν ἀστήρ ἐμήνυσε· Μάγια προσεκύβουν· Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Παραδόξον μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμνήσκε, καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, οὐ φερμὸν ὑπομείνας, οὐδὲ διαίρεσιν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μυστήριον φρικῶδες ὄρω· Θεὸς γὰρ ὁ κατέχων δρακί, πᾶσαν κτίσιν, περιέχεται σαρκί, ἐν φάτνη τῶν ἀλόγων· καὶ ῥάκει σπαργανούται, ὁ σπαργανῶν ὀμίχλη θάλασσαν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ο ἄσαρκος σαρκούται Θεός, καὶ ἄρχεται ὁ ἄναρχος, καὶ ὁ πλήρης, νῦν κενούται ἐν σμικρῷ, Σπηλαίῳ ἐκ Παρθένου, καὶ βρέφος γαλουχεῖται, ὁ διατρέφων πνοὴν ἅπασαν.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Σμικρῶσι τῇ γεννήσει Χριστοῦ, Ποιμένες καὶ δοξαζοῦσι, σὺν Ἀγγέλοις, καὶ ἀστήρ δορυφορεῖ, καὶ Μάγοι προσκυνοῦσι· καὶ ἄνθρωποι σωθέντες, τὴν Θεοτόκον μεγαλύνουσι.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος πλ. δ'.
Ἀνδρέου Κρήτης.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, τῶν Ἰουδαίων τὸ κράτος κατήρηται. Σκιρτάτω τὰ Νήπια, ὑπὲρ Χριστοῦ σφαττόμενα. Ἰουδαία ὀδυρέσθω· φωνὴ γὰρ ἠκούσθη ἐν Ῥαμαῖ· Ῥαχὴλ κλαίουσα, θρηνηῖ ὡς γέγραπται τὰ τέκνα αὐτῆς. Βρέφη γὰρ Ἡρώδης, ἀνελῶν ὁ παράνομος, ἀπεπλήρου τὴν Γραφήν, τὴν Ἰουδαίαν ἐμπιπλῶν ἀθώου αἵματος· καὶ ἡ γῆ μὲν ἠρυθραίνετο τοῖς τῶν Νηπίων αἵμασιν· ἢ ἐξ Ἐθνῶν δὲ Ἐκκλησία, μυστικῶς ἀγνίζεται, καὶ στολὴν ἐνδύεται. Ἦλθεν ἡ ἀλήθεια, ὁ Θεὸς ἐπέφανε, τοῖς ἐν σκιά καθεμένοις, ἐκ Παρθένου γεννηθεῖς, εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Κύριε, ἐν Βηθλεὲμ παραγέγονας, ἐν τῷ Σπηλαίῳ παρώκησας· ὁ οὐρανὸν τὸν θρόνον ἔχων, ἐν φάτῃ ἀνεκλίθης· ὃν στρατιαὶ κυκλῶσιν Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέβης, ἵνα σώσης ὡς εὐσπλαγχνος, τὸ γένος ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος α'.

Ταῖς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἄς ὑπὲρ σῆ ἔπαυτον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν ταῖς ὀδύνας, ἴασαι φιλόνητοπε δεόμεθα.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς, διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ· καὶ πράττων ἐδίδασκας, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου. Διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσιε Μάρκελλε τὸ πνεῦμά σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Αγαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω· ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρέχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. Ὁ Λόγος, ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὢν τοῦ Πατρὸς, προῆλθεν ἐκ τῆς Παρθένου, ἀνευ σποράς· ὃν οἱ Μάγοι ἐξίσταντο, ὀρῶντες ἐν Βηθλεὲμ, τικτόμενον ὡς νήπιον· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανός μοι ἐφάνης σήμερον γῆ· ἐπὶ σοὶ γὰρ γεννᾶται ὁ Ποιητὴς, καὶ φάτῃ ἀνακλίνεται, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· σὺν Ἀγγέλοις ὕμνουσι, καὶ Ποιμένες ἀπαύστως· Ἐν ὑψίστοις δόξα, εἰρήνη τῷ Κόσμῳ τε· εἶδον γὰρ ἀστέρα, ὀδοιποροῦντα εἰς Μάγοι, ὀξέως τε προέτρεχον, τοῦ προσάξει τὰ δῶρα αὐτῶν, χρυσὸν σμύρναν καὶ λίθον, ὡς πάντων ὑπάρχοντι Θεῷ, καὶ Βασιλεῖ αἰώνιῳ, καὶ Κτίστη τῆς παντός, ἐν σπηλαίῳ δι' οἶκτον, ἐπιφανέντι βροτοῖς. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων Νηπίων, συνηνωμένος μετὰ τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Νεογνά Χριστοῦ θύματα στέφω λόγοις.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου (*).

Ωδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.
Νεοποιεῖται ἡ κτίσις, καὶ ἡ βροτῶν, φύσις ἀναπλαττεται, ἐν σαρκὶ τοῦ Ποιητοῦ, πάντων ὑπὲρ ἔννοιαν Χριστοῦ, τικτομένου ἐξ ἀγνῆς, καὶ παναχράντου Μητρὸς.

Εκκλησία σήμερον, ὡσπερ ἄνθη εὐθαλῆ, δρεψαμένη αἵματα τερπνῶς, ἐφηδύνεται αὐτοῖς καὶ ὠραίζεται.

Οἱ ποταμοὶ τῶν αἱμάτων τῶν εὐσεβῶν, Παιδῶν τὴν ἀπόνοιαν, καὶ μανίαν νοητῶς, τοῦ Ἡρώδου ἔκλυσαν· διὸ, ὑποβρύχιον αὐτοῦ ὤφθη τὸ θέσπισμα. Τοῦ Ὁσίου.

Γνώσιν δεξάμενος Πάτερ παρὰ Θεοῦ, ἀληθῆ καὶ ἄπταιστον, ἐπέζητησας αὐτόν, διαβίου Μάρκελλε σεμνοῦ, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς ἐπεθεράπευσας. Θεοτοκίον.

Γῆ τῆς προτέρας κατάρτας τῆς ἐν Ἐδέμ, λυτρωσιν ἐδέξατο, ἐν αὐτῇ τοῦ Λυτρωτοῦ, γεννηθέντος Ἀχραντε ἐκ σοῦ, καὶ καινίσαντος αὐτὴν καὶ ἀγιάσαντος.

Ωδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νεφέλαι σταῆζατε ἐν γῆ, γλυκασμὸν εὐφροσύνης· ἐκ νεφέλης φωτὸς γὰρ, ἀνέτειλεν.

(*) Ἡ ἀκροστιχίς τοῦ Κανόνος τούτου, μηδὲν ἀναφέρει τὸν Ὅσιον Μάρκελλον, ἔχει καὶ αὐτοῦ ἐνὰ ἐν Τροπάριον εἰς ἑκάστην ὡδὴν. Ἔστι δὲ ἑλλειπτής ὁ Κανὼν Τροπαρίων τεσσάρων· ἀλλ' οὐδὲ τὸ χειρόγραφον εἶχεν αὐτὰ, πρὸς ἀναπλήρωσιν. (1)

(1) Ταῦτα τὰ τέσσαρα Τροπάρια προσετέθησαν ἤδη ἐνταῦθα εἰς τὸν οἰκίον ἕκαστα τόπον, ληφθέντα ἐκ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδόσεως, τοῦ 1843.

Ὁ Ἐπιστ. τῆς παρ. Ἐκδ.

ὁ Χριστός, ἐν Σπηλαίῳ σαρκικῶς, ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν τικτόμενος.

Απὸ πημφιάσατο τὴν πρὶν, τῶν ἀνθρώπων ἢ φύσις, ἀκοσμίαν καὶ κόσμον, περιέθετο τερπνόν, τοῦ κοσμήτορος αὐτῆς, ἐκ Παρθένου σαρκὶ ἀνατείλαντος.

Χορὸς θεόλεκτος βρεφῶν, ἐν σαρκὶ γεννηθέντι, προσπνέχθη τῷ Κτίστῃ, ὡς δυσία μυστικῇ, τυθεῖσα διὰ σφαγῆς, μαρτυρίου καὶ θείας ἀθλήσεως. Τοῦ Ὁσίου.

Ρωμαλεότητι ψυχῆς, κατ' ἐχθρῶν νοουμένων, ὀπλισθεὶς Θεοφόρε, διέκοψας τὰς αὐτῶν, παρατάξεις κραταιῶς, καὶ τὴν νίκην ἀνεδήσω Μάρκελλε. Θεοτοκίον.

Εκ τῶν ἀχράντων σου Ἀγνή, καὶ τιμίῳν αἱμάτων, σαρκωθεὶς ἀπορρήτως, ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἀνεδείξεν ὡς Θεός, τῶν κτισμάτων, σὲ ἀπάντων Δέσποιναν. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα τῶν Ἀγίων Νηπίων.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ τεχθέντι σήμερον, ἐκ τῆς Παρθένου, τῶν Νηπίων στρατεύμα, ὡς Ποιητῇ καὶ Βασιλεῖ, δεκτὰ προσάγονται σφάγια, προτεθυμένα, Χριστῷ διὰ πίστεως.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός:

Ταχύ προκατάλαβε.

Αγνείας τοῖς ἀνθραξι, προκαθαρθεὶς τὴν ψυχὴν, τὸ σῶμα ἐστόμωσας, πρὸς ἀπαθείας ἰσχὺν, Πατὴρ ἡμῶν Μάρκελλε ὅθεν καὶ ἀνεδείχθης, ἐνδικαίτημα θείον, νόσους ἀποδιώκων, καὶ φωτίζων τοὺς πίστει, αἰεὶ προσερχομένους σοι, καὶ εὐφημοῦντάς σε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Ενθέως εὐφραίνεται ἡ κτίσις σήμερον· Χριστός γάρ ὁ Κύριος, Πατὴρ ἀνάρχου Ἰεῖος, ἐκ Κόρης γεννᾶται ἀγνῆς, ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώπων, γένος ἀθανατίζων, λύων τε τὴν κατάραν, τῆς προμήτορος Εὐας. Διὸ εὐχαρισσοῦντες αὐτῷ, ἐν ἕμνεις δοξάζωμεν.

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ιδοῦσαι Κύριε, τὴν ἐν Σπηλαίῳ σου, συγκατάβασιν τάξεις Ἀγγελικαὶ, φόβῳ ἐξεπλάγησαν, καὶ διανύμνησαν Χριστέ, τὸ ἀνεῖκαστόν σου ἔλεος.

Συνέσει Κύριε, ὁ τεκτηνάμενος, πᾶσαν κτίσιν βουλήσει, σωματικῶς, σεαυτὸν ἠρίθ-

μῆσας, ἐν τοῖς ποιήμασι τοῖς σοῖς, καὶ ἐν τούτοις ἀναπέπαυσαι.

Τὸ ξίφος ὠθήσε, μανεὶς ὁ ἄνομος, καὶ παράφρων Ἡρώδης, καθ' ἑαυτοῦ, ἀνελεῖν πειρώμενος, τὸν Εὐεργέτην τοῦ παντός, καὶ ἀνώλεθρον Θεότητι. Τοῦ Ὁσίου.

Ο πόνοι Ὁσιε, καὶ οἱ ἰδρωτῆς σου, τῶν αἱμάτων τοῖς ρείθροις τοῖς τῶν Βρεφῶν, κεκραμένοι Μάρκελλε, τῷ γεννηθέντι ἐν σαρκὶ, δῶρα τίμια προσήχθησαν. Θεοτοκίον.

Ωραϊὰν κάλλει σε, ὑπεραστράπτουσαν, τοῦ Υἱοῦ σου ἀκτίσιν αἱ τῶν ἐθνῶν, δωροφόροι Ἀχραντε, ἰδόντες θάμα καινόν, καὶ παράδοξον ἀνύμνησαν.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθῆ.

Υπερεκκέχεται ὁ κρατῆρ, ὁ τῆς εὐσπλαγχνίας σου Χριστέ, εἰς τὰ ποιήματα ἅπαντα, καὶ ἀφθόνου ταῦτα ἐλέους ἐπλησε, σαρκὶ ἐπιφανέντος καὶ γεννηθέντος σου.

Θύματα ἄμωμα τῷ Χριστῷ, σήμερον προσήχθησαν ὁμοῦ, καὶ μυστικῶς ἀννηχθήσαν, ὡς πυρὶ τῷ ξίφει ὀλοκαυτούμενα, τὰ Βρέφη, καὶ τῶν θείων βραβείων ἔτυχον. Τοῦ Ὁσίου.

Υλῶδους Ὁσιε τὴν ψυχὴν, σχέσεως καὶ πάσης γεηρᾶς, καὶ ἐπικήρου τερπνότητος, πόνοις ἐκκαθάρας τῆς σῆς ἀσκήσεως, ἰσαγγελος ἐδείχθης, ἐν κόσμῳ Μάρκελλε. Θεοτοκίον.

Ρεῖθρα ἐπήγασε νοητὰ, τῆς ἀθανασίας ὁ ἐκ σοῦ, σαρκὶ τεχθεὶς ἐν Σπηλαίῳ Ἀγνή, καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν κατήρδευσεν, ἀφθαρσίᾳ πλουτίσας, αὐτὴν ὡς εὐσπλαγχνος.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Μύρα εὐωδέστατα, ἀναδέδωκεν ἡ γῆ, ἐν ταύτῃ ὑπὲρ ἔννοιαν, τοῦ ἀκενώτου μύρου ἐκ τῆς Ἀγνῆς, σαρκὶ ἀναβλύσαντος, καὶ βροτοὺς εὐωδίας θείας πλήσαντος.

Αἷμασιν ἐφοίνιξεν, ὁ Ἡρώδης τῶν Βρεφῶν, τὴν Βηθλεὲμ ὁ δειλαῖος· ἀλλὰ ταῦτα βοήσαντα πρὸς Θεόν, ἐνδικον εἰργάσαντο, τὴν αὐτοῦ καταδίκην καὶ τὸν ὄλεθρον. Τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ βίου τὸ πρόσκαιρον, καὶ τὸ ἄστατον σαφῶς, κατανοήσας Μάρκελλε, πρὸς τὰ αἰεὶ ἐστῶτα τὴν τῆς ψυχῆς, ἀνύψωσας ἔφεσιν ὧν ἐπέτυχες πόνοις τῆς ἀσκήσεως. Θεοτοκίον.

Γεννᾶται ὁ ἄχρονος, Θεὸς Λόγος ἐν γαστρὶ, ἐκ σοῦ ἐν χρόνῳ Ἀχραντε, ἵνα ζῶν τὴν

ἄχρονον τοῖς ἐν γῆ, καὶ λῆξιν αἰώνιον χορηγήσῃ, καὶ δόξαν τὴν ἀκήρατον. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θαλασσαν, ὑψουμένην κα-
» σορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι. Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Α'στὴρ Μάγης ἔπεμψε, πρὸς τὸν τεχθέντα·
καὶ Ἡρώδης ἀδικον, στρατὸν ἀπέστειλε
κενῶς, φονοκτονῆσαι οἰόμενος, τὸν ἐν τῇ φάτνῃ
ὡς Νηπίον κείμενον. Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω νῦν ὁμοῦ εὐφραينو-
μένων, ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ πάντων Βα-
σιλέως, Ἡρώδης μόνος συναλγεῖ, σὺν τοῖς προ-
φητοκτόνοις Ἰουδαίοις· εἰκὸς γὰρ μόνους αὐ-
τοὺς ὀδυρεσθαι· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν βασιλεύ-
σουσιν· ἀλλ' ἡ βασιλεία τοῦ Κυρίου, καὶ ἔτι
κρατήσῃ, τὰ θράση τῶν ἐχθρῶν ἀποκρηομένη,
καὶ τὰ πλήθη τῶν πιστῶν συγκαλουμένη, μετὰ
τῶν σεπτῶν Νηπίων τοῦ κατοπτεύειν, τὸν ἐν
τῇ φάτνῃ ὡς Νηπίον κείμενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, χιλιά-
δων δεκατεσσάρων.

Στίχοι.

Διὰ ξίφους ἄωρα μητέρων Βρέφη
Ἀνεῖλεν ἐχθρὸς τοῦ βρεφοπλάστου Βρέφους.

Νήπια ἅμφ' ἐνάτην τάμον εἰκάδι παππά-
ζοντα.

Προστάξας ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων Ἡρώδης τοῖς
Μάγοις ὑποστρέψαι, καὶ διαγγεῖλαι αὐτῷ τὰ περὶ
τοῦ γεννηθέντος Βασιλέως, ὃν ὁ ἀστὴρ, ὃ ἠκολούθουν, ἐ-
μήνυεν, ὅπως σὺν ἐκείνοις προσκυνήσῃ αὐτὸν· καὶ τοῦ
Ἀγγέλου εἰπόντος αὐτοῖς μὴ ἀνακαμψαὶ πρὸς Ἡρώδην,
ἀλλὰ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν,
καὶ τοῦτο ποιησάντων· ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπ' αὐτῶν, ἐ-
θυμώθη λίαν· καὶ ἐψηφίσατο ἀκριβῶς τὸν χρόνον τοῦ
φαινομένου ἀστέρος, καὶ ἀποστείλας στρατιώτας, ἐφόρευ-
σε πάντας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ παῖδας, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀ-
ρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διηκοῦ καὶ κατωτέρω· τοῦτο δέμενος
ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, ὡς εἰ πάντας τοὺς παῖδας φονεύ-
σει, πάντως ἀποθάνεταί καὶ ὁ μέλλων βασιλεύσαι, καὶ
οὐκ ἐπιβουλεύσει αὐτῷ· ἀλλ' εἰς μάτην ἐκοπίασεν ὁ πα-
ράφρων, μὴ εἰδὼς, ὅτι Θεοῦ βουλὴν ἄνθρωπος ἐμποδίσαι
οὐ δύναται. Ὅθεν ἐκείνοις μὲν προεξένησε Βασιλείαν οὐ
ρανῶν, ἐαυτῷ δὲ κόλασιν αἰώνιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη πάντων τῶν Χριστιανῶν,
καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν λιμῷ καὶ δί-
ψῃ καὶ μαχαίρᾳ καὶ κρύει τελειωθέντων.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τοῖς Χαλκο-

πρατείοις, εἰς τὸν ναὸν τῆς Ὑπεραγίας Θεο-
τόκου, ἔνθα ἡ ἀγία σορός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Μαρκελλοῦ, Ἠγυμένε τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

Στίχ. Ἀϋπνία δούς πάντα τὸν ζωῆς χρόνον,
Μάρκελλε, κοιμήθητι μικρὸν ἐν τάφῳ.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Μάρκελλος ὑπῆρχεν ἀπὸ
Ἀπαμείας, τῆς δευτέρας Συρίας, ἐξ ἐνδόξου γένους
καὶ περιφανοῦς· ὅθεν καὶ πᾶσαν τὴν ἐν λόγοις παιδεύσειν
μετῆλθε. Καὶ ταύτην παριδὼν, κατέλιπε τὰ οἰκία, καὶ
παραγίνεται εἰς Ἐφεσον, καὶ ξενίζεται παρά τισιν εὐσε-
βείσι· καὶ ἐντινι τῶν Μοναστηρίων εἰσελθὼν, καὶ ἀσκή-
σας καλῶς, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἅγιον Ἀλέξανδρον, ὄν-
τα ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἀκοιμήτων, μαθὼν περὶ τῆς ἐνθίου
καὶ ὑψηλῆς αὐτοῦ πολιτείας· καὶ ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ τὴν
διαγωγὴν ποιησάμενος, καὶ πάντας ὑπερβαλὼν ταῖς κα-
θ' ἡμέραν πρὸς ἀρετὴν προκοπαῖς, μετὰ τὴν κοίμησιν Ἀ-
λεξάνδρου, καὶ Ἰακώβου τοῦ μετ' ἐκείνον χρηματίσαντος
Ἡγουμένου, τῆς Μονῆς καθίσταται ἀρχηγός. Πολλῶν δὲ
δαυμάτων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐπιδειξάμενος δύναμιν,
ἐν αὐτῇ τῇ μονῇ κοιμηθεὶς, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Θαδδαίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Καὶ Θαδδαῖος ἴσχυσε κατὰ τῆς πλάνης,
Ὁμολογητῆς ἀναφανεὶς ὡς μέγας.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Θαδδαῖος ἀπελεύθε-
ρος γέγονε Θεοδώρου, τοῦ τὴν Μονὴν τῶν Στουδίων
ἐκ βασιλικῆς ἐξουσίας λαβόντος, καὶ κοινόνιον ποιήσαντος.
Κείρας δὲ καὶ οὗτος τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐν
τῇ αὐτῇ Μονῇ, γέγονε μοναχός· καὶ πολιτείαν κτησάμε-
νος θαύραστον, ἠγαπήθη παρὰ πάντων· υἱοθεῖαν γὰρ καὶ
ἀγρυπνίαν εἶχε πολλήν, γλώσσης ἐγκράτειαν, προσοχὴν
τῶν θείων λόγων, χαμευνίαν, καὶ ὑπακοὴν ὑπερβαλλού-
σαν, μηδὲν ἄλλο ἔχων, πλὴν ὧν περιβέβλητο.

Τῶν δυσσεβῶν δὲ τότε Εἰκονομάχων, Μιχαὴλ φημί
τοῦ Τραυλοῦ, καὶ Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, κατὰ συγχώ-
ρησιν Θεοῦ, κρατούντων, πάντας τοὺς εὐσεβεῖς Ἐπισκό-
πους καὶ Ἡγουμένους, οὓς μὲν ἀπέκλειον, οὓς δὲ ἐξώρι-
ζον· ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ μέγας ἀγωνιστὴς Θεόδωρος, ὁ τού-
του γεγρονῶς δεσπότης καὶ ἡγούμενος. Σὺν τούτῳ οὖν πο-
τὲ ἀνελθὼν ἐν τῷ Παλατίῳ καὶ ὁ Θεοφόρος οὗτος Θαδ-
δαῖος, ζήτησεν εὐφροσύνην, ἠλεγχε τὸν δυσσεβῆ ἐκείνου
βασιλέα ἐνώπιον πάσης τῆς συγκλήτου. Ὁ δὲ ἐκέλευσε
τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν εἰκόνα ἐνεχθῆναι, καὶ τεθεῖναι
ἐν τῇ γῆ, τὸν δὲ ἅγιον τοῦτον ἄνδρα ἐπιστῆναι ἄνωθεν
τῆς ἀγίας εἰκόνας, καὶ μὴ βουλόμενον, κατεχόμενον ὑπό-
τινων ἰσχυρῶν ἀνδρῶν ἀσφαλῶς, πρὸς τὸ μὴ μεταστῆ-
ναι· καί, Ἴδε, φησὶν ὁ Τύραννος, τὴν τοῦ Χριστοῦ σου
εἰκόνα κατεπάτησας· λοιπὸν συγκατάθου καὶ ἐν τοῖς λοι-
ποῖς. Ὁ δὲ, ἐν ἀληθείᾳ πεφωτισμένος τὴν ψυχὴν, ἀπε-
κρίνατο πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ, δυσσεβέστατε, καὶ πάσης ἀ-
καθαρσίας πεπληρωμένε Τύρανε, οὐκ ἐξ ἰδίας γνῶμης
τούτο πεποιήκα· μὴ γένοιτο! ἀλλὰ τῆς σῆς τούτο πα-
νουργίας καὶ ἀδίκου κρίσεως προσκυνῶ δὲ μᾶλλον ἐγὼ
τῇ ἀγίᾳ εἰκόνι τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μου, καὶ κατα-
σπάζομαι αὐτήν, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς προθύμως ἀποθανεῖν
αἰρούμαι.

Τούτοις τοῖς λόγοις ὁ ἀλιτῆριος αἰσχυνθεὶς, ὡς ὑπὸ αἰ-
γροίκου, καὶ Σκυθογενοῦς, καὶ παντελῶς ἰδιώτου ὕβρι-

σθεῖς, ἐκέλευσεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ τῷ ἐδάφει ρίφῃναι, καὶ ἀνηλεῶς τύπτεσθαι· καὶ τοσοῦτον αὐτὸν τοῖς ροπαλοῖς ἐτυψαν, ἄχρις ἂν καὶ ἤλπιζον ἀναπνεῖν. Ἐἶτα, νομίσαντες τιθάναι, ἔσυρον ἐκ τῶν ποδῶν ἕξω· ὃν καὶ τινες τῶν παριστώτων δήσαντες, εἴλκυσαν ὡς θνησιμαῖόν τι καὶ ἀκάθαρτον δια πάσης τῆς λεωφέρου· καὶ ρίψαντες αὐτὸν πλησίον τοῦ τείχους, πρὸς τὸ μέρος τῆς πηγῆς, ὑπέστρεψαν ἀπολουσάμενοι. Ὁ δὲ μακάριος Θαδδαῖος, εὐχαρίστως πάντα καὶ γενναίως ὑπενεγκῶν, τρεῖς ἐπιβιούς ἡμέρας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Απemeίωσε τὴν νύκτα ὁ τεχθεὶς σαρκί, Ἡλῖος ἐκ Παρθένου Μητρός, καὶ ἐπνύξησε τὴν διττὴν ἡμέραν τοῖς πιστοῖς, βοῶσιν αὐτῷ εἰλικρινῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σαλευθεῖσαν ἀθεότητι τὴν ἄπασαν, κτίσιν ὁ ἐν Σπηλαιῷ τεχθεὶς, ἐπεστήριξεν ἐπιγνώσει πάλιν τῇ αὐτοῦ, ἀπαύστως κραυγάζουσαν αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὰ ἀνεύθυνα μὲν βρέφη ἀπεθέρισεν, Ἡρώδης μαιφόνῳ χειρὶ, τῶν ἐλπίδων δὲ, τῶν ματαίων ὅλως ἐκπεσῶν, τὴν ἐνδικὸν δίκην ἑαυτῷ, θεοκτονίαν μελετῶν ἐναπεγράψατο.

Τοῦ Ὁσίου.

Εν πυρὶ μὲν τῆς ἀσκήσεως κατέφλεξας, Μάρκελλε τὰς τῆς σαρκὸς ἡδονὰς· ἀπαθείας δὲ τῇ δρόσῳ ἠρδευσας ψυχὰς, βοῶν τῷ Χριστῷ εἰλικρινῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ιᾶδεν ἄπασα ἡ κτίσις Θεοnúμφευτε, τὰ θεῖα μεγαλεῖά σου, ἐν σαρκὶ ἐκ σοῦ, τοῦ Δεσπότη πάντων καὶ Θεοῦ, τεχθέντος ἐν πόλει Βηθλεέμ, καὶ σὺν τοῖς Μάγοις καὶ Ποιμέσι σὲ ἀνύμνησεν.

Ῥδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Φωτοφόρον ἡ κτίσις, στολὴν ἐνδέδυται, καὶ κατήφειαν πᾶσαν ὅλως ἀπέθετο, τοῦ καινοποιῆ καὶ Δεσπότη τεχθέντος ἐν γῆ· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως χρυσίον καὶ σμύρναν, Χριστὲ καὶ λίβανον, τὰς ἡμῶν ἰκεσίας δέξαι φιλάνθρωπε, καὶ ὡς τῶν Βρεφῶν τῶν ἀγίων τὰ αἵματα, πρόσδεξαι οἰκτίρμον, διδοὺς ἡμῖν ἐλέη.

Λελυμένα τοῦ βίου, καὶ τῆς παρῆσης ζωῆς, δι' ἐνθέου θανάτου βρέφη ἀνεύθυνα, πρὸς τὸν ἀθλοθέτην Θεὸν ἐχωρήσατε, τὸν τὴν αἰώνιον ζωὴν ἡμῖν διδοῦντα.

Τοῦ Ὁσίου.

Οσιότητος ὄπλοις, Ὁσῖε Μάρκελλε, παρατάξεις Δαιμόνων κατεπολέμησας, καὶ ὡς νικητῆς, κατ' αὐτῶν ἦρας τρόπαια, καὶ θαυμάτων χάριν, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐδέξω.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ σοῦ ἐν Σπηλαιῷ, τεχθεὶς Πανάχραντε, αἰώνιους ἀνθρώποις σκηναὶς νῦτρέπισε, τοῖς εἰλικρινῶς, Θεοτόκον ὑμνῶσί σε, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βέλεισθαι. Σε ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Γνωστὸν ἐδείχθη Χριστὲ τὸ ἔλεος, τὸ ὑπὲρ νῦν τῆς σῆς φιλάνθρωπίας τοῖς ἔθνεσιν· ἐν σαρκὶ γὰρ Δέσποτα ἐπτώχευσας, ἵνα πλούτου μετόχους, κρείττονος Κύριε, ποιήσης ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Οσὸς Παρθένε τόκος ὁ ἄρρητος, ξένην βροτοῖς καὶ θεῖαν παρασχῶν ἀναγέννησιν, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐκαινούργησε, καὶ τοὺς ἐν γῆ Ἄγγελοις ἠνώσεν ἄδοντας, καὶ δοξολογοῦντάς σε αἰεὶ καὶ μεγαλύνοντας.

Ισχύς Ἡρώδου τοῦ πολεμήτορος, τῇ τῶν βρεφῶν μανέντος ἀναιρέσει ἠσθένησε· τὴν ἀήτητον γὰρ ταῦτα δύναμιν, ἐκ Θεοῦ ἐζωσμένα, χάριτι πίστεως, πρὸς τὸν ἀθλοθέτην καὶ Θεὸν παιδρῶς ἀνέδραμεν.

Τοῦ Ὁσίου.

Σταυρὸν ἐπ' ὧμων ἄρας μακάριε, τὸν τοῦ Χριστοῦ, καὶ πάθη τὰ αὐτοῦ ἐκμιμούμενος, ἐσταυρώθης τῷ κόσμῳ καὶ μέτοχος, δόξης τῆς ἀνεκφράστου, γέγονας Ὁσῖε· ἐν ἧ καὶ ἡμῶν σῶν ὑμνωδῶν μέμνησο πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Υίου Θεοῦ ἡμᾶς ἀπειργάσατο, ὁ γεννηθεὶς σαρκὶ Θεὸς ἐκ σοῦ Παναμώμητε· καὶ τὸ πρῶτον δέδωκεν ἀξίωμα, τοῖς αὐτὸν δεξαμένοις, καὶ Θεομήτορα, σὲ δοξολογοῦσιν ἐκτενῶς, καὶ μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἐ τολμά Ἄγγελων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διασοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Νηπίων.

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Η Βηθλεὲμ μὴ στύγναζε, ἀλλ' εὐθύμει, τῶν ἱερῶν Νηπίων τῇ ἀναιρέσει· ὄνματα γὰρ τέλεια τῷ Δεσπότη, Χριστῷ προσανηχθήσαν· ὑπὲρ αὐτῆ γὰρ σφαγέντα, συμβασιλεύουσι τέτρω.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Τὰ τῆς σαρκὸς σκιρτήματα Θεοφόρε, δι' ἐγκρατείας πάσης κατακοιμίσας, ἀγρυπνον ἐθέσπισας καὶ πάννυχον, ἐν τῇ Μονῇ σου Μάρκελλε, δοξολογίαν τελεῖσθαι, Χριστοῦ εἰς αἴνεσιν Πάτερ. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Επὶ τῆς γῆς εἰρήνη καὶ ἐν ἀνθρώποις, Θεοκυήτορ γέγονεν εὐδοκία. Ἄγγελοι χορεύοντες ἐκραύγαζον· Ἐν τοῖς ὑψίστοις δόξα σοι, τῷ γεννηθέντι ἀφράστως, ἐν Βηθλεὲμ ἐκ Παρθένου. Εἰς τῆς Αἴνης, Στιχηρὰ Προσόμοια, τῶν Νηπίων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου Σαύματος.

Ω τῆς Ἡρώδου πωρώσεως! κατὰ Θεοῦ ἐμμανεῖς, τοῦ σαρκὶ νηπιάσαντος, Βηθλεὲμ τοῖς βρέφεσι, τὸν θυμὸν ἐπαφίησι· καὶ ξίφει πάντα, δημίῳ δίδωσι, ζωῆς στερῆσαι, τὸν ζωῆς αἴτιον, τούτων οἰόμενος, τῆς σφαγῆς τῷ αἵματι, ὁ λυμεῶν, τοῦ καρποῦ τῆς φύσεως, ὁ ἀπηνέστατος.

Δίς.

Μάγοι ἐκ Περσίδος φθίσαντες, εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ, τὸν Ἡρώδην ἐτάραξαν· καὶ μαnevίς ὁ δειλαῖος, τὰ Νήπια κατέσφαττεν· ὡς βότρυες δὲ, Χριστῷ προσήχθησαν, εἰ καὶ μητρῶν μαζῶν ἐσπίασθησαν, οἱ Νεομάρτυρες, τὸν Ἡρώδην πλήξαντες· διὸ Χριστὸν, πίστει ἱκετεύουσιν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Κλαίει ἡ Ῥαχὴλ τὰ Νήπια· ἐν τῇ Ῥαμᾶ δὲ φωνῇ, νῦν μεγάλη ἀκούεται· ὁ Ἡρώδης μαίνεται, καὶ ἀθέως φρυάττεται· ὁ Ἰωάννης φεύγει ἐν ὄρεσι· λίθος Μητέρα σὺν τέκνῳ δέχεται· ὁ Ζαχαρίας δὲ, ἐν Ναῶ φονεύεται· ὁ δὲ Χριστός, φεύγει ἀφείς ἔρημον, Ἑβραίων οἴκημα.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ηρώδης ὁ παράνομος, θεωρῶν τὸν ἀστέρα, ὑπὲρ πᾶσαν κτίσιν λαμπρότερον, ἐταράττετο· καὶ γαλακτοτροφόμενα βρέφη, ἐξ ἀγκάλων μητρικῶν ἀφήρπαζεν· Ἡ δὲ Ἐλισάβετ, λαβούσα τὸν Ἰωάννην, πέτραν παρεκαλεῖ· Δέξαι Μητέρα μετὰ τέκνη. Ὅρος ἐδέξατο τὸν Πρόδρομον· φάτνη ἐφύλαττε τὸν θησαυρὸν, ὃν ἀσῆρ ἐμήνυσε· Μάγοι προσεκύνην. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Εν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες, τὸν ἀληθινὸν μνηύοντες Ποιμένα, τὸν καθήμενον

ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτνῃ, νηπίου μορφήν δι' ἡμᾶς ἀνεληφότα. Κύριε δόξα σοι.

Ἀποστίχου Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Νηπίων.

Ἦχος α'. Κυπριανοῦ.

Τῷ ἀχράντῳ σε τόκῳ, Χριστέ ὁ Θεός, πρώτῃ θυσίᾳ γέγονε τὰ Νήπια· Ἡρώδης γὰρ χειρώσασθαι, σὲ τὸν ἀχείρωτον βουληθεῖς, ἠγνόησε, Μαρτύρων προσάγων σοι χορὸν. Διὸ σε ἱκετεύομεν τὸν ἐνανθρωπήσαντα, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Ἦχος β'. Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς τὰ ὄντα Κυρίου Σαβαώθ, εἰσεληλύθει ἡ σφαγὴ ὑμῶν, βρέφη τίμια· δι' αὐτὸν γὰρ τὸ αἷμα ἐξεχέατε, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἐπαναπαύεσθε· καὶ τὴν Ἡρώδου εἰς αἰῶνας, μισητὴν κακίαν καταγγέλλετε, δυνάμει τοῦ τεχθέντος Χριστοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῆ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἦχος γ'.

Μισητὴ τοῦ Ἡρώδου ἡ παιδοκτονία, διὰ τὴν αὐτοῦ μαιφονίαν· καὶ σεπτὴ ἡ τῶν Παίδων θυσία, ὡς ἠλικιωτὶς Χριστοῦ, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τοῦ καινοῦ σφαγίου προθυομένη καὶ προπεπονθυῖα. Μὴ κλαῖε Ῥαχὴλ τὰ τέκνα, μιμησκομένη τῶν κόλπων Ἀβραὰμ, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ὦν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὄλεσας τὰς φαίλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὦν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς· ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγαλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν Εἰδώλων πέπαυται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Μελάνης, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν τῶν Χριστουγέννων Ἑορτὴν κατὰ τὴν λαΐ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας Ἀνυσίας.

Ἦχος δ΄. Ως γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Παρθενίας λαμπρότησι, φαιδρυνθεῖσα Πανεύφημε, Μαρτυρίου ἡστραψας ἀγωνίσμασι· μὴ προσκυνῆσαι ἠλίω γὰρ, πεισθεῖσα, τὴν ἄδικον, καθυπέμεινας σφαγὴν, φοινηχθεῖσα τοῖς αἵμασι· καὶ παρέστηκας, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης στεφηφόρος, ταῖς ἐκείθεν λαμπομέναις, ἀυγαζομένη φαιδρότησιν.

Τὸν ἐγκαρδιον ἔρωτα, ὑποφαίνουσα δάκρυσι, κατανύξει· Ἐνδοξε, γῆν κατέβρεχες, καὶ ταῖς θριξὶν ἐναπέσμηχες, Χριστοῦ ὑποποδίου, ἐννοῆσα καὶ αὐτὸν, ὡς παρόντα προβλέπουσα, ὃν ἐπόθησας· καὶ ἰχνῶν ἀπτομένη διανοία, θεωρίας θειοτάταις, τὴν σὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας.

Καὶ τὸν πλοῦτον σκορπίσασα, καὶ πτωχοῖς ἐπαρκέσασα, ἐνυμφεύθης ἀφθορος τῷ Ποιῆσαντι· καὶ ὡσπερ προῖκα προσήγαγες, αὐτῷ παναοίδιμε, τῶν αἱμάτων τοὺς κρουνούς, καὶ τοῦ πάθους τὴν μίμησιν, οὗ ὑπέμεινεν, Ἀνυσία ὁ μόνος εἰς νυμφῶνα, κατοικίσασας σε τὸν Θεῖον, ὡς Ἀθληφόρον καὶ Μάρτυρα.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας Μελάνης.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Η ταῖς Ἀγγέλων χορείαις συναφθεῖσα, ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρωσ ἀνέφλεξε, καὶ ὑπερίπτασθαι ἔπεισε, τῶν ὀρωμένων, δι' ἀπαθείας καὶ καθαρότητος, τότε σου τὸν σύνευνον, λόγοις ἐζώγησας, θεοπειθέσι τὴν ἄστατον, ἀποβαλέσθαι, τύρβην ταῦ βίου τὴν διαρρέουσαν· ὅθεν σὺν τούτῳ τὴν αἰώνιον, εὖρες ζωὴν καὶ ἀπόλαυσιν, δυσωποῦσα Μελάνη, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η τῶν Ἀγγέλων ποθήσασα τὸν βίον, ὅτε τὴν ἐνῆδονον τρυφὴν διέπτυσας, τῇ ἐγκρατείᾳ σχολάζουσα, καὶ ἀγρυπνία, καὶ χα-

μευνία καὶ ταπεινότητι, τότε καθαρῶτατον, σκευὸς γεγένησαι, Πνεύματος Θεῖου χάρισμασι, περιφανέσι, κεκοσμημένη πρὸς τούτου πάνσοφε· ὅθεν πρὸς ζῆλον, σοῦ τὸν ἔνθεον, ἐφειλκῶσω λαῖς καὶ προσήγαγες, τῷ Δεσπότη Μελάνη, καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Η καλλοναῖς ἀρετῶν ὠραῖσμένη, ὅτε τὸν σωτήριοι λόγον ἐπλήρωσας, καὶ διανείμασα δέδωκας, τὰς μυριάδας, τοῦ σοῦ χρυσοῦ πτωχοῖς καὶ πένησι· τότε τὸν οὐράνιον ὄλβον ἀπείληφας, δικαιοσύνην πλουτήσασα, καὶ ἀφθαρσίαν, καὶ ἀπολύτρωσιν Πανσεβάσμι· ὅθεν τιμῶμεν σοῦ τὴν κοίμησιν, καὶ ἐκτενῶς δυσωποῦμέν σε, ἵκετεῦσαι τὸν Κτίστην, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· σήμερον γὰρ ἀληθῶς, μία ποίμνη γέγονεν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. Ὡς τοῦ θαύματος! ὁ ἀόρατος ὁράται, ὁ ἀχώρητος χωρεῖται, ὁ ἀναρχος ἀρχεται, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται· καὶ Παρθένος ἀπείρανδρος, Μήτηρ ὁράται Θεοῦ, καὶ ἡ Μήτηρ μετὰ τὴν κύησιν, Παρθένος εὐρίσκεται. Ὁ σαρκωθείς Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐν φάτνῃ ἀνακέκλιται, καὶ Ποιμένες κήρυκες, κοινωνοὶ τῷ μυστηρίῳ γίνονται. Μάγοι ἐξ ἀνατολῶν τὰ δῶρα προσεκόμιζον, ὑπὸ ἀσέρος ὀδηγούμενοι, καὶ τὸν τεχθέντα Σωτῆρα προσεκύνησαν. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς φιλέορτοι, τοὺς τῆς καρδίας θησαυροὺς προθύμως ἀνοίξαντες, προσάξωμεν αὐτῷ πράξεις ἀγαθαῖς, πίστιν, ἐλπίδα καὶ ἀγάπην, ὡς χρυσὸν, καὶ λίθον, καὶ σμύρναν, τῶν Ἀσωμάτων τὴν φωνὴν βοῶντες αὐτῷ· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, τῷ ἐλθόντι σῶσαι ἐκ φθορᾶς τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Μάγοι ἀνατολῶν Βασιλεῖς, τῷ ἐκ Παρθένου Βασιλίδος ἐκλάμψαντι, ἀπάντων Θεῷ καὶ Κτίστη, καὶ Βασιλεῖ ἀληθεῖ, δῶρα προσκυνοῦντες προσεκόμισαν· πρὸς οὓς ἡ Πανάμωμος, ἐκπλαγεῖσα ἐφθέγγετο· Εἴπατε δὴ μοι, οἱ τὸ πῦρ καὶ τὸν ἥλιον, σεβαζόμενοι, καὶ ἐν σκοτει βαδίζοντες· πῶς τὸν ὑπὲρ καταλήψιν, φωτίζοντα σύμπαντα, ἐγνωτε σὰρκα λαβόντα, καὶ ἐν σπηλαίῳ τικτόμενον, ἐν γῆ, καὶ δι' οἴκτον, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος;

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Λόγος ἀκολουθοῦντες ἡμεῖς, τοῦ Βαλαάμ, πρὸς τὴν Ἀγνὴν ἀπεκρίθησαν, οἱ Μάγοι, παρετηρῆμεν, ἀνατολὴν καθαρῆ, καὶ λαμπροῦ Ἀστέρος, προσγενήσεσθαι· καὶ δὴ θεασάμενοι, ἀσυνήθη φαινόμενον, τοῦτον ἀρτίως, ὑπ' αὐτοῦ ὀδηγούμενοι, οὐκ ὠκνήσαμεν, τὴν πορείαν ποιήσασθαι. Τίς ἔν ὁ ταῖς ἀγκαλαῖς σου, ὡς βρέφος κρατῆμενος; πῶς μυστηρίῳ τοιοῦτῳ, καθυπουργῆσαι ἠξιώσασαι, σεμνὴ Παναγία; δι' οὐ εὖρατο ὁ κόσμος, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Λέξω πυνθανομένοις ὑμῖν, τὰ ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν ἅπασαν, ἡ Κόρη φησὶ τοῖς Μάγοις· βλέπω γὰρ νεύσει ὑμᾶς, ἀφικέσθαι ὧδε τοῦ παιδίου μου. Καινὰ καὶ παραδόξα, ὡς ὁρᾶτε, τὰ πράγματα· ὁ γὰρ ἀχρόνως, τῷ Πατρὶ συννοούμενος, τὴν πτωχείαν μου, ἐκουσίως ἐφόρεσεν· ὅπως καταπλουτήσῃε, τοὺς γνώμη πτωχεύσαντας, καὶ Παραδείσου τὴν θείαν, διαγωγὴν ἀπολέσαντας. Αὐτός ἐστιν οὗτος, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ὅμοιον.

Βρέφος σωματωθὲν ἐξ αὐτῆς, τὸν προαιώνιον Θεὸν ἡ Πανάμωμος, ὀρώσα, χερσὶ κρατοῦσα, καταφιλοῦσα πυκνῶς, καὶ χαρᾶς πλησθεῖσα, προσεφθέγγετο, αὐτῷ· Θεὲ ὑψιστε, Βασιλεῦ ἀθεώρητε, πῶς καθορῶ σε, καὶ νοεῖν τὸ μυστήριον, οὐ δεδύνημαι, τῆς ἀμέτρου πτωχείας σου; Σπήλαιον γὰρ σμικρότατον, καὶ τοῦτο ἀλλότριον, ἔνδον χωρεῖ σε τεχθέντα, καὶ Παρθενίαν μὴ λύσαντα, νηδὺν συντηροῦντα, ὡς πρὸ τόκου, καὶ διδόντα, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Φέρεις Ἀδαμιαίαν μορφήν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων προτέλειος· καὶ θέλεις χερσὶ κρατεῖσθαι, ὁ τῇ χειρὶ τῆ παντός, περιδεδραγμένος δυναστεία σου, Ἀγνὴ ἡ Πανάμωμος, προσεφθέγγετο χαίρουσα· πῶς σε σπαργάνοις, ἐνειλήσω ὡς νήπιον; πῶς θηλάσω σε, τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα; πῶς μὴ τὴν ὑπὲρ ἔνοιαν, πτωχείαν θαυμάσω σου; πῶς σε Υἱόν μου καλέσω, δούλη σου νῦν χρηματίζουσα; ὑμῶ εὐλογῶ σε, τὸν δωρούμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ο ἀχώρητος παντὶ, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν ἀγκαλαῖς τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς νηδόκησεν· ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἐκὼν· καὶ γέγονεν ὁ ὄν, ὁ ἐκ ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκσταῖς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὅμοιον.

Τὴ θαυμάζεις Μαριάμ; τί ἐθαμβεῖ σε τὸ ἐν σοί; Ὅτι ἀχρόνον Υἱόν, χρόνῳ ἐγέννησα φησὶ, τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα. Ἄνανδρος εἰμί, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν, τίς ἐώρακεν; ὅπου Θεὸς δὲ βήλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, ὡς γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη, τὴν πρὶν κατάραν, τοῦ Ἀδάμ θέλων λύσαι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων.

Οἱ Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἀνυσίας. Θεοφάνους.
Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Υμνοῦντι τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, φῶς μοι κατάπεμψον, ὡς τῷ Πατρὶ τῶν φωτῶν ἐν χαρᾷ, παρεστῶσα Πανεύφημε, τὴν τῶν παθῶν μου θύελλαν, σαῖς προσευχαῖς ἀποδιώκουσα.

Ασκήσει τὴν ψυχὴν νεώσασα, Θεόφρον ἄρθε· ἄραν, τῆ μαρτυρίου σάχυν γεωργεῖς, Γεωργῶ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Χειρὶ σου πλουσιωτάτη νείμασα, πλοῦτον ἐπίκτηρον, πλουτοποιὸν ἐκέρδησας ζῶν, μηδαμῶς διαρρέουσας, καὶ θησαυρὸν ἀκήρατον, Μάρτυς καὶ δόξαν ἐπουράνιον.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ τῆς Ὑπεραγίας σήμερον, ὁ τοῦ παντός Ποιητῆς, σωματικῶς γεννάται καὶ δ' ἡμᾶς, καὶ σπαργάνοις εἰλίσσεται, ὁ σπαργανώσας θαλάσσαν, ὀμίχλην Μητὲρ αἰετάρθενε.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Μελαίνης. Θεοφάνους.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Παθῶν ἀμαυρότητι, μελανωθέντα με πάντοθεν, λαμπρύνας καθάρισον, ταῖς φωτοδόλοις εὐχαῖς, τῆς Ὁσίας σου, φιλόανθρωπε Μελαίνης, καὶ ταύτην γεραίροντι, λόγον μοι ἐμπνευσσον.

Θερμῶς ἠκολούθησας, τῷ δια σέ τόν ἐκούσιον, Σταυρόν ὑπομείναντι, ἐπ' ὧμων φέρουσα, Παμμακάριστε, προθύμως τόν σταυρόν σου, καί τούτου ἐφύλαξας, τὰ δικαιοῦματα.

Γονέων προσπάθειαν, καί τῆς σαρκός ἡδύπαθειαν, τελείως ἐξέκλινας, μόνον ποθήσασα, τὸ ἐράσμιον, Χριστοῦ Θεόφρον κάλλος, οὐ πάντα ἐφίεται, λόγου μετέχοντα.

Κλοῖόν ἀπορρίψασα, τῆς σαρκικῆς συμβιώσεως, τόν σύζυγον ἔπεισας, σὺν σοὶ τόν θεῖον ζυγόν, ἐπαυχένιον, καί φέρειν καί βαδίζειν, ὁδὸν τὴν εἰσάγησαν, εἰς τὰς αὐλῆς μοναίς.

Θεοτοκίον.

Πτωχεύει ὁ πλούσιος, ἐμὲ πλουτίζων Θεότητι, κακῶς τὸν πτωχεύσαντα, τῇ ἀκрасία μου· καί ὁ ἀναρχος, ἀρχὴν ἰδοὺ λαμβάνει, ἐκ Κόρης τικτόμενος, νῦν τῆς Θεόπαιδος.

Τῆς Μάρτυρος. Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τοῦ κάλλους σου τῆς ψυχῆς, ὁ Ποιητής σου ἐρασθεὶς νύμφην σε, ὄντως καλὴν καί ἄμωμον, Μάρτυς ἑαυτῷ συνηγάγετο.

Τοῦ πάθους τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ γέργουσα, τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Ὡς θυμὰ πνευματικόν, ὡς ἱερεῖον καθαρὸν τέλειον, σοὶ τῷ Θεῷ προσήνεκται, ἢ τὸν σὸν Σταυρόν ἀγαπήσασα.

Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικόν, τοῦ ἀχωρήτου Πλασουργοῦ πέφηνας, τοῦτον σαρκὶ χωρήσασα, Κεχαριτωμένη Πανάμωμε.

Τῆς Ὁσίας. Οὐκ ἐν σοφία.

Τῆς πρὸς τὰ κάτω, ἀποσταῖσα ῥοπῆς, ὄλην δέδωκας, τὴν ῥοπὴν πανευσεβῶς, τῆς προαιρέσεως Ἐνδοξε, μόνᾳ πρὸς τὰ μένοντα καί αἰωνίζοντα.

Καὶ φθεγγομένη, καί σιγῶσα ἐδείχθης παραίνεσις, ἀστηρίκτων στηριγμός, μοναζουσῶν ὑποτύπωσις, Μελάνη πανένδοξε· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Τῆ συντονία, τῶν εὐχῶν τὰς αἰσθήσεις ἐρρυθμίσας, ταῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, φωτοειδῆς ὅθεν γέγονας, ἐν σώματι αὐλον, βίον ζηλώσασα.

Θεοτοκίον.

Ὀ περιβάλλον, οὐρανοῦς ἐν νεφέλαις βουλήματι, σπαργανοῦται βουληθεὶς, χειρὶ Παρθένου ὡς νήπιον, χειρὸς ἀφαρπαζῶν με, τοῦ παλεμήτορος.

Ὁ Εἰρμός.

Ὀὐκ ἐν σοφία, καί δυνάμει, καί πλούτῳ
καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῆ Πατρὸς,

« ἐνυποστάτῳ σοφία Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν ἄγιος, πλήν σου φιλόνηρωπε.

Κάθισμα τῆς Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Οὐψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κατὰ παθῶν τῶν τῆς σαρκός βασιλεύσασα, διὰ παθῶν ζωοποιῶν ἐβασίλευσας, ἐκ τοῦ οἰκείου αἵματος φοινίξασα σεμνὴ, χλαῖναν ἀδιάφθορον, εὐσεβῶς Ἀνυσία· ὅθεν τοῦ Παντάνακτος, Νύμφη ἄμωμος ὤφθης· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ θεῖα προστάγματα, ἐπιτελοῦσα σεμνὴ, ἐσκόρπισας ἔδωκας, τὰς μυριάδας τοῦ σου, χρυσοῦ τοῖς πένησιν· ἄρασα δὲ ἐπ' ὧμων, τὸν σταυρόν σου Μελάνη, ἅμα τῷ σῶ συζύγῳ, ἠκολούθησας πίστει, Χριστῷ τῷ σταυρωθέντι σαρκί, καί μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός· ἀκολουθήσωμεν λοιπόν, ἐνθα ὁδεύει ὁ ἀστήρ, μετὰ τῶν Μάγων ἀνατολῆς τῶν Βασιλείων. Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες ἀγραυλῶσιν, ᾠδὴν ἐπάξιον, Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σπηλαιῷ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας.

Τῆς Μάρτυρος. Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ζωηφόροις σου τοῖς ἔχνεσιν ἐπομένη, λόγῃ πλευρὰν τιτρώσκεται, καί τὴν στρεφομένην, ἀβλαβῶς παρέρχεται, ῥομφαίαν ἢ δούλην σου, Δέσποτα Χριστέ ἀνυμνοῦσά σε.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας στέφανον ἀναδησαμένη, χαίρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σου, Μάρτυς Ἀνυσία πανεύφημε.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτη τὴν πρώτην Εὐαν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασα καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρουσα ἔκραζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὀ τὰς αὐλοὺς οὐσίας δημιουργήσας, σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σου Θεομήτορ, σήμερον γεγέννηται· αὐτῷ μελωδήσωμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆς Μάρτυρος. Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ.

Εγκρατεία τὰς ὀρέξεις, τῆς σαρκὸς θανάτωσασα, τὴν ζωὴν τῶν ὄλων, ἔσχεσ ἐνοικουσάν σοι Πάισεμνε· πρὸς ἣν ἐκ γῆς μετα-

στάσα, κατεσκηνώσας, βασιλείας τῆς ἐν οὐρανῷ ἀπολαύουσα.

Ταῖς πολλάς σου μυριάδας, τῆ χρυσίῃ διένειμας, πενομένοις ὄντως, ταύτας θησαυροῖς δὲ ἀπέθηκας, παλαιουμένοις μηδέπω, εἰς αἰῶνα δὲ, συντηροῦσί σοι τὴν διαρκῆ μονιμότητα.

Συμπαθείας σου ὁ πλοῦτος, ποταμὸς ὡσπερ γέγονε, καταρδεύων πᾶσαν, πένητος Ἀοιδίμε ἐνδειαν, ρύπον ἐκπλύνων πτωχείας, ὄλβον ἄσυλον, προξενῶν σοι, τὸν ἐν οὐρανοῖς μὴ κενούμενον. Θεοτοκίον.

Ταῖς ὀρμαῖς καθυποκύψας, τῶν παθῶν ὡσπερ ἄλογος, λογικὸς ὑπάρχων, παρασυμβλήθη τῶν κτήνεσιν· ἀλλ' ἢ τὸν Λόγον τεκοῦσα τὸν αἰδίου, μὴ παρίδης με, διαπαντὸς ἀπολλύμενον.

Τῆς Μάρτυρος. Ὡδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ Κύριε πηγὴν, σωτηρίου γινώσκουσα, ποτήριον Μαρτυρίου, ἀδιστακτῶ καρδίᾳ, ἢ Μάρτυς σου ἐξέπιεν.

Ωδάμαλις Χριστοῦ, ὃ θεοδέκτον σφάγιον, ὃ ἄμωμον ἱερεῖον, Ἀθληφόρε Κυρίου, ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Φῶς γέγονας φωτί, τῷ μεγάλῳ τρανότερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν τοὺς ἐορτάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ροῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἢ Παρθένος ἀσπύρωσ γὰρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Τῆς Ὁσίας. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ταῖς ἀμόρφους τέλεον, ἰδέας τῶν παθῶν, ἐκ ψυχῆς ζέσασα Σεμνή, ἐγκρατείας χρώμασι, διεζωγράφησας, ἐν αὐτῇ ἀπάθειαν, καὶ ἀγάπην ἀνυπόκριτον.

Τηλαυγὲς ὡς ἔσοπτρον, ὑπάρξασα Σεμνή, διαυγεῖς Πνεύματος Θεοῦ, διαδόσεις ἐνδοξε, ὑποδέδεξαι, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας, τῇ λαμπρότητι τοῦ βίου σου.

Εγκρατεία σβέσασα, παθῶν πυρκαϊάν, τὸν πυρσὸν ἤψας τῆς ψυχῆς, ἐν παντὶ τῷ βίῳ σου, καταλαμπρύνοντα, καὶ τὰς ἀμαυρότητας, τῶν δαιμόνων ἐκκρουόμενον. Θεοτοκίον.

Η Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, ἐν Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεὲμ, τὴν Ἐδέμ ἀνοίγοντα, πάλαι κλεισθεῖσάν μοι, ἀκρασίᾳ βρώσεως, καὶ ἀπάτη τῇ τοῦ ὄφους.

Τῆς Μάρτυρος. Ὡδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ανδρεῖον, γυναικεῖω ἐν σώματι φρόνημα, ἀκαλαβοῦσα πρὸς πάλιν, δυσμενῶν ἀ-

σάρκων Μάρτυς ἐξῆλθες, καὶ ῥομφαία, ὑπομονῆς αὐτοῦς ἐθανάτωσας.

Αϊμάτων, τῇ πλημμύρᾳ θαλάσσης ἐξήρανας, κακοπιστίας· Χριστοῦ δὲ, τὴν σεπτὴν κατήρδευσας Ἐκκλησίαν, Ἀνυσία, ἀθληφόρε Παρθένων τὸ καύχημα.

Αβρόχως, τῶν ἀγῶνων διῆλθες κλυδώνιον, κυβερνωμένη παλάμη, τῷ τὰ πάντα λόγῳ πεποιηκός, καὶ πρὸς ὄρμον, σωτηρίας Παρθένε κατήνησας. Θεοτοκίον.

Οπλάσας, κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἀνθρώπον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, ἀναπλάττει τοῦτον ἐκ σοῦ Παρθένε, Θεομητορ, ὀλοκλήρως αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτός.

Αβρόχως, τὸ τοῦ βίου διῆλθες κλυδώνιον· ἀκαταπόντιστος ὄθεν, εἰς λιμένα ἄκλυστον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄντως, ἀπολαύεις γαλήνης Ἀοιδίμε.

Σπινθῆρσι, τοῦ θερμοῦ σου πρὸς Κύριον ἔρωτος, πεπυρωμένα τὰ βέλη, κατεφλέχθη πάντα τῆς ἀμαρτίας· καὶ δαιμόνων, κακουργία εἰς τέλος ἠφάνισται.

Ονοῦς σου, πρὸς τὸ κρεῖττον ἐνώσει θεοῦ· μενος, τῆς πρὸς τὴν σάρκα φιλίας, διεζεύχθη νεύσει παντοδυναμῶ· διὰ τοῦτο, τῆς ἀσκήσεως πόνους ὑπέφερες. Θεοτοκίον.

Θεοὶ με, γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου ὁ Κύριος, καὶ σπαργανοῦται τὴν λύσιν, τῶν ἐμῶν ποιούμενος ἐγκλημάτων, καὶ χωρεῖται, ἐν Σπηλαίῳ ὁ πᾶσιν ἀχώρητος. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
« **Θ** Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύ-
» θρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς
» πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καταυγασθεῖσα τὴν ψυχὴν φρυκτωρίαις, τῆ ἀναλάμψαντος ἡμῖν ἐκ Παρθένου, ἐν ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· πλῆτον γὰρ σκορπίσασα, ἐπὶ γῆς ἐφθαρμένον, ἐναπεθησαύρισας, τὸν οὐράνιον πλοῦτον, καὶ ἐν ἀσκήσει ἐλαμψας φαιδρῶς. Ὁθεν Μελαίνη, σὲ πόθῳ γεραίρομεν.

Ὁ Οἶκος.

Φυγοῦσα κόσμου τὰ τερπνὰ, χρυσοῦ ταῖς μυριάδας ἐσκόρπισας πλουσίως, εἰς χεῖρας τῶν πενήτων ἀποθεμένη εὐσεβῶς· τόπους δὲ τοὺς θείους διαδραμοῦσα, τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γέγονας, βίον διελθοῦσα ἰσαγγελον, καὶ πᾶσιν ἐπαρκοῦσα· τῷ εἰλαίῳ δὲ τῆς εὐποιίας,

φαιδρύνασα τὴν ψυχικὴν λαμπάδα, εἰσῆλθες
σὺν Χριστῷ πρὸς θεῖον νυμφῶνα, βασιλείας
τῆς αὐτοῦ κατατροφῶσα. Ὄθεν Μεράνη, σὲ
πόθῳ γεραίρομεν.

Συναξάριον.

Τῆ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Μάρτυρος Ἀνυσίας, τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στίχοι.

Εἰς δεξιάν νύττουσι πλευρὰν καιρίως,
Πλευρᾶς Ἀδάμ κύημα τὴν Ἀνυσίαν.

Πλευρὰν Ἀνυσίης τριακοστῇ ἔγχος ἔνυξεν.

Ἄυτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ Πόλεως
Θεσσαλονίκης, γεννήτορας ἔχουσα εὐσεβεῖς καὶ πι-
στούς, καὶ περιουσίαν πολλὴν κεκτημένους· ὧν τελευτησάν-
των, αὕτη κατὰ μόνας ἦν, διὰ βίου καὶ πράξεως εὐαρε-
στοῦσα τῷ Θεῷ. Ἀπερχομένην δὲ κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὴν
Ἐκκλησίαν, στρατιώτης τις, τοῖς εἰδώλοις προσκειμένος,
κατίσχευ αὐτήν, ἐπὶ τοὺς βωμούς ἔλκων, καὶ ἀνθέλκων αὐ-
τήν, καὶ προτρεπόμενος μᾶλλον τοῖς δαίμοσι σπονδὰς προσ-
ενεγκεῖν. Τῆς δὲ, τὸν Χριστὸν ὁμολογούσης, ὁ στρατιώτης
θυμῷ πλησθεὶς, (καὶ γὰρ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἡ Ἁγία
Μάρτυς ἐνεφύσησε καὶ ἐπέπυσε·) κατὰ τῆς πλευρᾶς αὐ-
τῆς διελαύνει τὸ ξίφος, καὶ οὕτω τὸ μακάριον τέλος ἡ ἀ-
οίδιμος Μάρτυς εἰδέξατο.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Θεοδώρας,
τῆς ἀπὸ Καισαρείας.

Στίχ. Ἀπῆρε δεσμοῦ σαρκὸς ἡ Θεοδώρα,

Οὐπερ λυθῆναι ζῶσα καὶ πρὶν ἡγάπα.

Ἄυτη ἡ Ὁσία ἠσκησεν ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Ἀννης,
ἐπὶ τῇ λεγομένῃ Ριγίδιον· ὑπῆρχε δὲ ἐπὶ τῆς βασι-
λείας Λέοντος, πατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου,
γένους οὖσα λαμπροῦ καὶ ἐνδόξου, πατρὸς μὲν, ὀνόματι
Θεοφίλου, Πατρικίου τὴν ἀξίαν, μητρὸς δὲ Θεοδώρας. Αὐ-
τῇ ἡ Θεοδώρα, ἐν πολλοῖς ἔτεσι τὴν στείρωσιν ἀποδуро-
μένη, καὶ τὸν Θεὸν ἰκετεύουσα, καὶ τὴν Ὑπεραγίαν Θεο-
τόκον, δέχεται τὴν χάριν οὐρανόθεν, ταύτην κομισάσης
τῆς Ἁγίας καὶ τιμίας Ἀννης, τῆς Μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

Τεχθεῖσα τοιγαροῦν ἡ νεάνις, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας
φθάσασα, προσάγεται τῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Ἀννης, καὶ
τῷ Μοναστηρίῳ εἰσδέχεται, ὡς θεῖον ἀνάθημα. Θεοσεβῶς
δὲ ῥυθμιζομένη παρὰ τῆς Προεστῶσης, ἐκδιδάσκαται καὶ
τὰ ἱερά γράμματα. Τῆς δὲ τιμίας παιδὸς καλῶς πολι-
τευομένης, οὐκ ἦνεγκεν ἁ πονηρὸς δαίμων ὄραν αὐτὸν
ὑπὸ ταύτης πατούμενον· ἀλλ' ἐξήγειρε τὴν θεομάχον Λέον-
τα τὸν βασιλεῖα ἀγαγέσθαι ταύτην εἰς γυναῖκα· Χριστο-
φόρῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, ὃν Καισαρὰ ἀνηγάρευσεν· καὶ βία
καὶ τυραννίδι ταύτην ἀποσπάσας τῆς Μονῆς, καταλαβῆν
τὴν Κωνσταντινούπολιν κατηνάγκασεν. Ἀχθείσης δὲ αὐ-
τῆς, τὰ τοῦ γάμου αἰσία ἐπ' αὐτῇ τελοῦνται, καὶ παστάς
πήγνυται· ἀλλ' ὁ μὲν ἐκείνου ἀκερὸς, τοιοῦτος.

Ὁ δὲ Θεός, ὁ τὴν Αἰγύπτου παλαιὰ δαιματώσας λυ-
τῶντα κατὰ τῆς Σάρρας, καὶ τὸν Τηριδάτην ὑπὸ τῆς
Ριφιμίας καταγωνισάμενος, αὐτὸς καὶ ταύτην ἀμόλυντον
διασώζει ἐκ τῆς κοινωνίας καὶ συναφίας τοῦ μνηστῆ-
ρος· παρὰ δόξαν γὰρ τῶν Σκυθῶν ἐπιστρατευσαμένων ἐν
τῇ Ἑσπέρᾳ, ἐν τάχει ἀποστέλλεται ἁ νυμφίος, ἀντιπαρα-
ταξόμενος ταῖς βαρβάραις· ὅς καὶ κατὰ τὴν πρώτην προσ-
βλήν παραπίμπεται τῷ θανάτῳ. Τότε πληροφορίαν λα-

βοῦσα ἡ ἀκήρατος ἀμνάς Θεοδώρα, καὶ τοὺς ἐν τῷ πα-
λατίῳ λαβοῦσα πάντας, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, καὶ μαρ-
γαρίτας καὶ ἱματισμὸν λαβοῦσα πολυτελῆ, καὶ ἐν πλοίῳ
εἰσελθοῦσα, πρὸς τῶν Μονῆν ἐπανῆλθε, χαίρουσα καὶ εὐ-
χαριστοῦσα τῷ τῶν ὄλων Θεῷ.

Ὡς δὲ ἐγνώσθη τὰ κατ' αὐτήν, ἐλθὼν ὁ δεύτερος υἱὸς
τοῦ Ξηριωνύμου, καὶ εὐρὼν αὐτήν κεκαρμένην, καὶ ῥα-
κῶδη ἱματισμὸν ἡμφιεσμένην, Θεοῦ προνοίας συνεργησά-
σης, ἀφῆκεν αὐτήν· καὶ τελείας λαβομένη ἀδείας καὶ ἐ-
λευθερίας, ἐπὶ τοσοῦτον τὴν σάρκα κατεδάμασεν, ὥστε
τὰς τῶν ὀστέων αὐτῆς ἀρμονίας καθορᾶσθαι· τροφή δὲ
ἦν αὐτῇ ἄρτου οὐγγία μία· καὶ τοῦτο διὰ δύο, ἡ καὶ
τριῶν ἡμερῶν, καὶ οὐδὲν ἔτρπον· ἐνδυμα δὲ εἶχεν ἓν, καὶ
τοῦτο τρίχινον· ἥτε στρωμνὴ αὐτῆς ἀνωθεν μὲν τρίχινον
ράκει περιεκεκάλυπτο, κάτωθεν δὲ, λίθοι ὑπεστρωμένοι·
καὶ οὕτω τὸν τῆς ἀργυρνιακῆς πικρότατον ὕπνον ἐξετέλει·
πολλάκις καὶ διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ἦν ἀργυρνοῦσα. Οὐ
τούτοις δὲ μόνον ἠρκείσθη τοῖς παλαίσμασι, ἀλλὰ καὶ
σιδηροῖς τὴν σάρκα καθηλώσασα, οὕτως αὐτῆς τὰ μέλη
κατεδαπάνησεν, ὥστε καὶ πνοὴν δυσώδη ἐκ ταύτης ἀπο-
πέμπεσθαι. Οὕτως οὖν ἐπὶ πλείστους χρόνους παντείων
ἀρετῶν ἰδέαις ἐνδιαπρίψασα, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ μακα-
ρίαν ζωὴν μετατίθεται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Φιλεταίου.

Στίχ. Φιλέταιρος πέπονθεν Ἀθλητῶν νόμῳ,

Κᾶν οὐκ ἀπῆλθεν ὡς Ἀθλητῆς ἐκ βίου.

Τοῦ Διοκλητιανοῦ ποτὲ ἐλθόντος ἐν Νικομηδείᾳ, ἐμνή-
θη αὐτῷ περὶ τινος Χριστιανοῦ, Φιλεταίου· καὶ ἀ-
ποστείλας εὐθύς, παρέστησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, καὶ κατε-
πλάγη μόνῃ τῇ θείᾳ· ἦν γὰρ ὁ Ἁγιος μέγας τῇ ἡλικίᾳ,
καὶ εὐειδής· ἡ δὲ θρῆξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ὁ πώγων,
ἐν ἀληθείᾳ, ὡς περ χρυσοῦς ἦν ἐκστίλβων· ὅθεν καὶ Θεὸν
αὐτὸν ἀπεκάλεσε, καὶ οὐκ ἀνθρώπου. Λέγει δὲ πρὸς αὐ-
τόν· Εἰπέ ἡμῖν, πόθεν εἶ, καὶ τί σου τὸ ὄνομα, καὶ τί
τὸ ἐπιτήδευμα; καὶ ὁ Ἁγιος· Ταύτης τῆς Νικομηδείου
εἰμι Πόλεως γέννημα καὶ θρέμμα, υἱὸς Ἐπαρχοῦ γεγο-
νὼς Χριστιανῶν, ὄνομα δέ μοι Φιλέταιρος.

Τότε ὁ Βασιλεὺς τὸν Ἁγιον προσκαλεσάμενος, καὶ κο-
λεύσας, ἤρξατο ῥήματα βλάβσημα ἀποφθέγγεσθαι κατὰ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ τοῦ Ἁγίου εὐθύς
εἰς οὐρανὸν τὸ ὄμμα ἀνατείναντος, καὶ, Ἐμφραχθεῖν τὸ
στόμα, εἰπόντος, τοῦ κατὰ τοῦ Χριστοῦ μου τὰ βλάβσημα
λέγοντος, βροντῇ τοιαύτῃ καὶ σεισμός γέγονεν, ὥστε τὸν
Βασιλεῖα σύντρομον γενέσθαι σὺν τοῖς περὶ αὐτόν. Τοῖσιν
καὶ εἰς κάμινον, σφοδρῶς ἐκκαυθεῖσαν, ἐμβάλλεται· προσ-
ευξάμενος δὲ, καὶ τὴν κάμινον διασκορπίσας, καὶ παν-
τελῶς σβέσας, ἐξῆλθεν ἀσινής. Διὸ καὶ ὁ Βασιλεὺς αἰδε-
σθεὶς, ἔνεκεν τοῦ κállου αὐτοῦ καὶ τοῦ γένους, πλείον δὲ,
δι' ἃ πεποίηκε θουμάσια, ἀπέλευσεν αὐτὸν ἄνετον διαίγειν,
ᾧπον εἴαν ἐθέλη καὶ βούληται.

Βασιλεύσας δὲ μετὰ τοῦτον ἐν Νικομηδείᾳ Μαξι-
μιανοῦ, διεβλήθη ὁ Ἁγιος πρὸς αὐτόν· καὶ παραστάς, ὡ-
μολόγησε τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινόν, καὶ τοῦ παντός
Ποιητῆν· καὶ πρώτου μὲν ῥάβδοις τύπεται τοσοῦτον, ὥ-
στε, τοὺς δημίους ἀτονῆσαντας, κατὰ γῆς πεσεῖν, ὡς ἡμι-
θνήτους· ἔφακε γὰρ, ὡς ἐν ἀλλοτρῷ σώματι πάσχειν, ὁ
πὸ Χριστοῦ δυναμούμενος. Εἶθ' οὕτως ἀνασθηθεὶς, ἕστηκε
ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ παραπλήσια ταῖς προτέραις τῆς ξείοντος
ὑποστῆναι· καὶ μετὰ ταῦτα θηρίοις ἐκδίδεται· καὶ τῶν
θηρίων κυλιόμενων παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου, εἰς
τὸν Ναὸν ἀγεται προσκυνήτων τοῖς εἰδώλοις· ἃ καὶ δι' ἐπι-
χρῆς συντάσσας, καὶ τὴν διὰ ξίφους τελείωσιν τοῦ Μαρτυρίου

ἀποφνημαίνου τοῦ Βασιλέως, παραχρῆμα ἀπεξηράνθη τὴν χεῖρα ὁ δῆμιος· καὶ ἕτερος τὴν σπάθην λαβὼν, ἐκτείνας ταύτην κατὰ τοῦ Ἁγίου, τὰ ὅμοια πέπονθεν· εἶτα βάλ-
λεται ἐν φυλακῇ, καὶ αὐτὸς ἐξετασθεὶς, σιδήροις καταδε-
σμεύθη.

Ὡς δὲ εἶδεν ὁ Βασιλεὺς μηδὲν κυριεύμενον αὐτόν,
εἰς Προικόννησον ἐξορίζει· καὶ δέσμιος περιηγόμενος, κα-
θ' ὁδὸν θαύματα οὐκ ὀλίγα ἐποίει, δαίμονας διώκων, λε-
πρὸς ἀποκαβαίρων, καὶ πᾶν ἕτερον νόσημα θεραπεύων·
εἶδωλα λόγῳ μόνῳ ἀφ' ὕψους καταράσσω, καὶ εἰς χοῦν
καὶ ὕδωρ μετασκευάζων. Καὶ δέσμιος ἐν Νικαίᾳ γενό-
μενος, καὶ προσφάσας εἰδωλικῶ ναῶ περιβοήτῳ, εὐθέως
ἐκ θεμελίων πάντα κατέβαλε· καὶ διὰ τῶν τοιούτων ση-
μείων πολλοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Προσῆλθε δὲ τῷ
Χριστῷ καὶ ὁ Κόμης, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Στρατιῶται.

Ὡς δὲ πρὸς τὰ μέρη τῆς Σιγριανῆς ἔφθασεν ὁ Ἅγιος,
καὶ ἐκῆσε πολλὰ ἔργασατο θαυμάσια, εἶπον οἱ ἐκεῖσε τῷ
Ἄρχοντι· Ὅτι ἐστὶν ὧδε ἐγγιστα ἡμῶν ἀνθρώπος τις,
Εὐδίστος τοῦνομα, Χριστιανὸς, ποικίλα δεινὰ καὶ διάφορα
ὑπερμείνας διὰ τὸν Χριστὸν παρὰ τῷ Ἄρχοντι, ὡς ἀδάμας
δὲ γενναῖος καὶ ἀβλαβῆς διαφυλαχθεὶς, καὶ σημεῖα ἐξαι-
σια ποιῶν. Ὡς οὖν ταῦτα ἤκουσεν ὁ Ἅγιος Φιλέταιρος,
ἤλθε θεάσασθαι τοῦτον· ὅθεν καὶ Ἄγγελος Κυρίου πρὸς
τὸν μακάριον Εὐδίστον ἀπελθὼν, εἶπεν· Ἐξέλθε τοῦ κελ-
λίου σου μικρὸν, καὶ δεῦρο εἰς τὸν δε τὸν τόπον, εἰς συν-
άντησιν Φιλεταίρου τοῦ συμμάρτυρός σου· Ὁ δὲ, εὐθέως
ἐξελθὼν, κατήρχετο ἀπὸ τοῦ Ὄρους τῆς Σιγριανῆς.

Ὁ δὲ Ἅγιος Φιλέταιρος, ὁδηγηθεὶς πρὸς τὴν εἰς τὸν
Ἅγιον Εὐδίστον ὁδὸν παρὰ τινος ἐγγωρίου, ἀνῆρχετο πρὸς
τὸ Ὄρος τῆς Σιγριανῆς μετὰ τοῦ Κόμης, καὶ τῶν ἐξ
Στρατιωτῶν, τῶν πιστευσάντων καὶ βαπτισθέντων, καὶ
σὺν αὐτῷ μελλόντων εἶναι. Καὶ μικρὸν προσαναβάντες,
ὀρῶσι τὸν μακάριον Εὐδίστον πρὸς αὐτοὺς καταρχόμενον·
καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, καὶ χαρᾶς πολλῆς πλησθέν-
τες, εὐφρανθέντες τε, ἀνῆλθον ἑμοῦ εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου Εὐ-
βίου οἰκίδιον· καὶ προσμεινάντων ἐκεῖσε ἑμοῦ ἡμέρας
ἑπτὰ, ἐκοιμήθη ὁ μακάριος Φιλέταιρος ὃν ὕπνον ἐπέθει,
καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον μετέστη Χριστὸν, εἰς χεῖρας αὐ-
τοῦ τὴν ψυχὴν παραθείς. Ἐκθήδευσε δὲ αὐτόν ὁ μακά-
ριος Εὐδίστος εἰς τὸ ἑαυτοῦ καταγώγιον. Ὡσαύτως δὲ ὁ,
τε Κόμης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἐξ Στρατιῶται, κοιμηθέντες
καὶ αὐτοὶ μετὰ ταῦτα, διὰ ἑνδεκα ἡμερῶν, ὧν ἐκεῖσε
διεβίβασαν, ἐτίθησαν πλησίον τοῦ Ἁγίου. Τὰ δὲ τοῦ μα-
καρίου Εὐδίστου προεγράφησαν κατὰ τὴν ὁγδόην καὶ δε-
κάτην τοῦ ἐναστῶτος Μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὄσιος Λέων, ὁ Ἀρχιμαν-
δρίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ρευστῆ μετασταῖς, Χριστέ, Λέων ἐκ βίβη,
Σκύμνον λέοντος, ἐξ Ἰουδα σὲ βλέπει,

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Μάρτυρος. Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Σοὺ τὴν οἰκίαν τῆς ψυχῆς, Μάρτυς νοητῶς
ἰδρυμένην, ὁμολογία τοῦ Χριστοῦ, τῶν βα-
σάνων συρρέυσαντες χεῖμαρροι, οὐδαμῶς παρε-
σαλεύσαν, Ὁ Θεὸς ἀναβώσης, εὐλογητὸς εἶ.

Ἀικαιοσύνης τὸν Χριστὸν, Ἥλιον γινώσκουσα
Μάρτυς, οὐ κατεδέξω δυσσεβῶς, ἐπιθῦσαι
ἠλίῳ κελεύοντος, τοῦ Τυράννου, ἀλλ' ἔμελπε·
Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Σοὺ ἐξ αἱμάτων ἱερῶν, βράψασα σαυτῇ ἀληθ-
γίδα, νικητικῶ τὴν κεφαλὴν, διαδήματα,
Μάρτυς κατέστυψαι, καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι,
Βασιλεῖ τῷ ἀθανάτῳ, εὐφραينوμένη.

Θεοτοκίον.

Ὁ σπαργανώσας οὐρανὸν, νέφεισι τὴν γῆν
δὲ ὀμίχλη, σοῦ ἐκ γαστροῦς ἀποτεχθεὶς,
σπαργανοῦται καὶ φάτνη προσκλίνεται, Θεο-
μῆτορ πανάμωμε, τὰς σειρὰς μου διαλύων τῶν
ἐγκλημάτων.

Τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτός.

Σὺν τῷ συζύγῳ τὸν ζυγὸν, φέρουσα Χριστοῦ
Θεοφόρε, κατενεώσατε εὐχῶν, τῷ ἀρότρῳ
ψυχᾶς, καὶ τὴν ἄρουραν, τῶν καλῶν γεωργή-
σαντες, ἐντρυφᾶτε εἰς αἰῶνας τῆς ἀνω δόξης.

Ὡσεὶ ἐλαία ψαλμικῶς, οἴκῳ τοῦ Θεοῦ φυτευ-
θεῖσα καθιλαρύνεις μουσικῶς, τὰς καρδίας
Ὁσία καὶ πρόσωπα, τῷ ἐλαίῳ τῶν πόνων σου,
τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σου τοὺς ἀγῶνας.

Τῆς ἐγκρατείας δροσισμῶ, σθέσασα παθῶν
τὰς καμίλους, τῇ ἐπομβρία τῶν εὐχῶν, ἰα-
μάτων πελαγῇ ἀνέβλυσσας, παθημάτων ἐπήρειαν,
κατακλύζοντα Μελάνη τῶν σὲ τιμώντων.

Θεοτοκίον.

Πέρον σε ἔφη ὁ Δαυὶδ, ὡς τὸν ὑετὸν δεξα-
μένην, τὸν ἐπουράνιον Ἄγνη, ἀνομίας χει-
μαρρῶν ξηραίνοντα, καὶ πιστῶν καταρδεύον-
τα, διανοίας χερσωθείσας τῇ ἀμαρτία.

Τῆς Μάρτυρος. Ὡδὴ η'. Χειρας ἐκπετάσας.

Χηρας ὄρφανοῖς τε καὶ πτωχοῖς, καὶ πᾶσι
χρηζουσι, πλοῦτον διένειμας, τοῦ Παντο-
κράτορος στέργουσα, ἀδιάπτωτα προσάγματα,
καὶ Μαρτυρίου τὸ σεπτὸν, ὄντως ποτήριον ἐκ-
πιούσα, ἔστης Παρθένη σεμνὴ τῆς ἐφέσεως.

Ὡς προῖκα προσῆξας τῷ Χριστῷ, νησειᾶν δά-
κρυα, παθῶν τὴν νέκρωσιν, καὶ τὴν τῆ αἵ-
ματος πρόσχυσιν, τῆς πλευρᾶς τε τὴν ἐκκέντη-
σιν· μὴ παλαιόμενον αὐτὸς, ὅθεν σοι γέφανον, καὶ
παστάδα, ἀφθορον νέμει, καὶ δόξαν ἀθάνατον.

Ὡκεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτὶ, Παρθένων τὰ γ-
μασι, δήμοις Μαρτύρων τε, συναγελαίψασα
πρόσωπον, τοῦ νυμφίου σε πρὸς πρόσωπον, καὶ
θεωροῦσα καὶ λαμπρᾶς, δόξης μετέχουσα, καὶ
βοῶσα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰουδα φυ-
λῆς, ἄρχων ἠγούμενος· σὺ γάρ Πανάμωμε
τέτοκας, ὧ τοπρὶν ἦν ἀποκείμενον, τὴν προσ-
δοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ὧ ψάλλομεν· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Ὁσίας. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ναὸν τὴν καρδίαν καὶ τὸ σῶμα, Τριάδος
τῆς ὑπερθεοῦ ἐκτελέσασα, Δείους ἀνεδό-
μησας, οἴκους Ἀξιάγαστε· ἐν οἷς Παρθένων
τάγματα, καὶ Μοναζόντων χοροὺς, συνήθροι-
σας, ὑμνοῦντας συμφώνως, καὶ δοξολογοῦντας,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φρονήσει, ἀνδρεία, σωφροσύνη, καὶ Δεῖα δι-
καιοσύνη διαλάμπουσα, ἔσχες ἀνυψοῦσάν
σε, ὕψος πρὸς οὐράνιον, ὑψοποιὸν ταπεινώσιν,
δι' ἧς κατέβαλες, Ὁσία τὸν μέγαλαυχον ὄφιν·
ὄθεν σε τιμῶμεν, ὡς ὄντως νικηφόρον.

Ε'λέω τὸν ἔλεον ἐκτίσω· ἐσκόρπισας ἔδω-
κας τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη σου, μένει
αἰωνίζουσα, καὶ τὸ ἐκ ταύτης κέρδος σοι, μὴ
παλαιούμενον, Μελάνη Θεοφόρε Ὁσία, κλέος
τῶν ἐν πίστει, αἰεὶ σε εὐφημούντων.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με ταράττει τρικυμία· βυθὸς με χει-
μάζει ἀπογνώσεως· σῶσόν με Πανάμωμε,
Μήτηρ καὶ σωθήσομαι· τὸν γὰρ Σωτῆρα Κύ-
ριον ἐκυοφόρησας, ἐν φάτνῃ, τὸν ὡς βρέφος τε-
χθέντα· ὃν ὑπερυψῆμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς
» Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπού-
» μενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην
» ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑ-
» μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» αἰῶνας.

Τῆς Μάρτυρος. Ὠδὴ Δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λίθοις οἱ προσάπτοντες σέβας, παρὰ τὸν
Κτίσαντα ὄραν σε, Ἐνδοξε μὴ φέροντες
Θεῷ, ἀνακειμένην ξίφει συγκόπτουσι, διὰ θά-
νάτου Δεῖαν σοι, ἀθανασίαν μνηστευόμενοι.

Θεσσαλονικέων ἡ Πόλις, σοῦ τοῖς σπαργα-
νοῖς καὶ τοῖς ἄθλοις, Μάρτυς ἐγκαυχᾶ-
ται παρθένε· ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων
δὲ, μετὰ δικαίων ἔχει σου, πνεῦμα τὸ Δεῖον
εὐφραίνόμενον.

Λίβανον χρυσόν τε καὶ σμύρναν, ἐν Βηθλεὲμ
τῷ γεννηθέντι, Μάγοι προσενήνοχαν πίσει·
ἡ Ἀθληφόρος δὲ τὴν δι' αἵματος τοῦ Μαρτυρίου
ἄθλησεν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῷ πρεσβεύουσα.

Θεοτοκίον.

Ρ'άβδος ἀνεβλάσθησας ρίζης, τῆ Ἰεσσαὶ Θεο-
γεννητορ, ἀνθος τῆς Θεότητος Χριστὸν, ἡ-
μῖν τεκοῦσα, Πάναγνε σήμερον, τὸν ὡς Θεὸν ἀ-
χώρητον, καὶ νῦν ὡς βρέφος σπαργανούμενον.

Τῆς Ὁσίας. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Εἰς ὕψος σαφῶς τῆς ἀκραιφνοῦς, ἀνέδρα-
μες, Μακαρία τελειότητος, ἔφθασας τά-
ξεις Ἀσωμάτων, τῷ ὄντως ἐφετῷ προσεπελα-
σας, πηγὴν τῶν ἀγαθῶν νῦν κατέληφας· ὄθεν
σε πάντες μακαρίζομεν.

Χοροῖς συνευφραίνῃ Ἀσκητῶν, ἀσκήσασα,
καὶ τὰ πάθη θανατώσασα, βλέπεις ἀ-
νακεκαλυμμένῳ, προσώπῳ, τοῦ Θεοῦ τὴν λαμ-
πρότητα, ἧς πρώην τὰς ἐμφάσεις ἐκέκτησα,
σώφρων Μελάνη παναοίδιμε.

Βαδίσασα τρίβον τὴν στενὴν, εὐρύχωρον,
Παραδείσου πλάτος ἔφθασας, ὅπου χαρὰ
ἐορταζόντων, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐνθα πέφυκεν,
ἡμῶν διὰ παντὸς μνημονεύουσα, τῶν ἐκτελούν-
των σου τὴν κοίμησιν. Θεοτοκίον.

Ο'νώτοις φρικτῶς Χερουβικοῖς ὀχοούμενος,
ἐν ἀγκάλαις νῦν καθέζεται, Κόρης ἀγνῆς,
καὶ σπαργανοῦται, καὶ λύει τὰς σειρὰς τῶν
κακῶν ἡμῶν· καὶ γαλακτι ὡς νήπιος τρέφεται,
ὁ διατρέφων πνοὴν ἅπασαν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὄθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Μάρτυρος.

Γυναῖκες ἀκουτίστητε.

Ηθίκη τῶν λειψάνων σου, μύρον εὐῶδες
βρύουσα, ἰᾶται πάθη ποικίλα, τὰ τῶν
βροτῶν Ἀνυσία, Παρθενομάρτυς ἐνδοξε· διὸ
πανηγυρίζομεν, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου·
ἐν ἣ Χριστὸν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυ-
μούντων. Τῆς Ὁσίας, ὅμοιον.

Μελάνη παναοίδιμε, Μοναζουσῶν τὸ καύ-
χημα, παθῶν με τῇ ἀμαυρώσει, μελακω-
θέντα κατ' ἄμφω, λαμπρύνασα καθαίρισον, ταῖς
πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου· ὅπως φαιδρῶς γε-
ραίρω σε, καὶ τὴν φωσφόρον σου μνήμην, λαμ-
προφανῶς ἐορτάζω. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ο'ὦν σὺν τῷ Γεννήτορι, Θεὸς αἰεὶ προἀναρ-
χος, ἐν Πνεύματος νῦν Ἀγίῳ, ἐν Βηθλεὲμ
ἀπορρήτως, ἐκ σοῦ Παρθένε τίκτεται, ὑπὸ τὸ
Δεῖον σπηλαιον· ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων δὲ,
σπαργανωθεὶς ἀνεκλίθη, λύων σειρὰς μου πται-
σμάτων.

Εἰς τὴν Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Αἰ Ἀγγελικαί.

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν, καὶ μεγάλων μυστηρίων!
πῶς ὁ ἀναφῆς, ἐνειλούμενος σπαργάνοις,

ἐν φάτῃ τῶν ἀλόγων, ἀνεκλίθη ὡς νήπιον, πάντας ἀλογίας ἀπαλλάττων, καὶ πρὸς οὐρανούς ἡμᾶς ἀνάγων, αὐτῷ κράζοντας· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τὸ ἐν Ἐμμανουὴλ, ἐν Σπηλαίῳ γεννηθέντα, ἄνωθεν ἀστὴρ, κατεμήνυσε τοῖς Μάγοις, δικαιοσύνης ὄντα, ἀπερίγραπτον Ἥλιον, καὶ περιγραφόμενον ἐν φάτῃ, σάρκα υἱικὴν ἡμφισμένον· πρὸς ὃν κράζομεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Νῦν ἐπὶ τῆς γῆς, πεφανέρωται παιδίον, ὃ ἐκ τοῦ Πατρὸς, γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων. Ἀγαλλου πᾶσα κτίσις· οὐρανοὶ εὐφρανέσθωσαν, βλέποντες τοὺς πρὶν ἀπατηθέντας, πάλιν τῷ Θεῷ οἰκειουμένους, αὐτῷ κράζοντας· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Θέλων οὐρανούς, κλίνας Κύριε κατέβης, καὶ Παρθενικὴν, μήτραν ὤκησας ἀφράστως, καὶ βρέφος ἐγνωρίσθης, ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενος· καὶ συναεστράφης τοῖς ἀνθρώποις, ἀρίστην ὁδὸν ὑποδεικνύων, τοῖς σοὶ κράζουσιν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΑΨθρον Ἀγνήν, ἑαυτὴν κατανοοῦσα, μετὰ τὴν φρικτὴν, καὶ ἀνέκφραστον λοχείαν, ἔβδα ἡ Παρθένος· Ἀνερμήνευτε Κύριε, βρέφος σπαργανούμενον κρατῶ σε, καὶ δοξολογῶ μετὰ Ποιμένων, πιστῶς κράζουσα· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἶ. Ἀγγελικαί.

Ρᾶδω σιδηρᾷ, ποιμανθήσῃ Ἰουδαίε, οἷα ἀπειθῆς, καὶ Προφῆταις ἀντιπίπτων· Υἱῷ γὰρ γεννηθέντι, ὁ Πατὴρ κληρὸν δίδωσιν, ἔθνη καὶ κατάσχεσιν γῆν πᾶσαν· σὲ δὲ ἀπώθειται μαιφόνε· βοᾶν οὐ πείθη γάρ· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγέγονεν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Κράζε ὦ Δαυὶδ, Θεοπάτορ καὶ Προφῆτα· Ἄστρον φαινὸν, προεκλάμψαν Ἐωσφόρου· καὶ ποῖον ἀνακράξεις; Τὸν ἀσπόρως τικτόμενον, Κόρης ἐκ Παρθένου· ὦ βοῶμεν, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου.

Λέγε ἐμφανῶς, Ἥσαϊα ὦ Προφῆτα· Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, ἔξει ἀνάνδρος Παρθένος, καὶ τέξεται ἀσπόρως, Πλαστουργὸν καὶ δεσπόζοντα, πάντων τῶν αἰώνων· ὦ βοῶμεν, εἰς τὴν

χαρὰν τῆς Θεοτόκου, παιδρῶς ψάλλοντες· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Οῤωσά σε ἡ κτίσις ἅπασα, ἐν Βηθλεὲμ σαρκὶ τικτόμενον, τὸν Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων, καινουργεῖται πάλιν καὶ ἀναπλαττεται· ὁ ἥλιος δὲ τὸ φῶς ἐφήπλωσε, καὶ ἡ γῆ ἐπαγάλλεται· Μάγοι ἐκ Περσίδος Βασιλεῖς, τῷ Βασιλεῖ πάντων δῶρα προσφέρουσι· Ποιμένες θουμάζουσιν ἐκπλαγέντες, καὶ Θεὸν σὺν τῇ τεκούσῃ προσκυνοῦσι σαρκί· Ὁ τοῦ θουμάτος! ὁ τροφεὺς τρέφεται Μητρὶ πανάγνω, δια τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τῆς τῶν Χριστουγέννων Ἐορτῆς, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἐντε τῷ Ἐσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς καὶ τοῦ Πολυελεῖου.

Ἐὰν δὲ τύχη ἡ παροῦσα ἡμέρα ἐν Κυριακῇ,

τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ'. τῆς Ἐορτῆς δ'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, κτλ. καὶ τῶν Πατέρων Προσόμοια γ'. Δόξα, τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. β'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, Ἦχος β'. Αὐγούστου μοναρχήσαντος... Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα τῶν Πατέρων, Ἰερέων μνήμη. Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, Ἦχος δ'. Σπηλαίῳ παρωκῆσας. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ τῆς Ἐορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, καὶ τὸ, Ἀξιόνηστι, Τροπάριον, Ἡ Φένη νησίς σου Χριστέ. — Ἡ συνήθης Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ὁ Πολυελεὺς Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Ἐορτῆς. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ὀκτωήγου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Ἐορτῆς, καὶ τοῦ Μνήστορος. Ἀπό γ'. Ὤδῆς, Καθίσμα, Πατρός ὡς ἀληθῆς. Δόξα, καὶ νῦν, Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων. Καταβασίαι διπλαῖ. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, κτλ. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἐορτῆς δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Αἶμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

λεύς, ἔμπαιγμὸν τὸ πρᾶγμα λογισάμενος, καὶ τῷ Συμῷ ὑπερξίας, καλεῖται τούτου, ἀφιδῶς συνδεθέντα, ἀγρίοις ἡμίονοις ἐλαύνεσθαι, ὅπως, ὑπὸ τῶν ἐκείσε πετρῶν τῶν μελῶν αὐτοῦ κατακοπτομένων, βιαίως ἀπορραγῆ τῆς ζωῆς.

Τούτου οὖν διὰ ταχους γεγονότος, παριστώτος καὶ τοῦ Βασιλέως καὶ βλέποντος, αἱ ἡμίονοι παρὰ τῶν δημίων κέντροις βαλλόμεναι, βιαίῳ δρόμῳ τὸν Ἅγιον, ἀπὸ τοῦ λόφου πρὸς τὸ κάταντες, ἔσυρον· ὅθεν τὰ μέλη αὐτοῦ κατὰ μέρος δισκορπίσθησαν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἠχρειώθησαν. Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐτελεῖτο, παραντίκα πηγὴ ἀνιδόθη καθαροῦ ὕδατος καὶ ποτίμου, ἧτις καὶ ἰᾶται πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ φιλοκτίριμονος Θεοῦ, καὶ τοῦ Σεράποντος αὐτοῦ.

Ἐπεὶ δὲ, συρόμενος ὁ μακάριος, τὴν ψυχὴν παρέθετο τῷ Κυρίῳ, αὐτίκα καὶ αἱ ἡμίονοι ἀκίνητοι μείνασαι, καὶ περ βία μαστιζόμεναι ὑπὸ τῶν δημίων, ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, εἰς ἐπήκοον πάντων, τοῦ Βασιλέως τὴν ὠμότητα καὶ ἀλογίαν ἐθρίαμβεον, τυφλὸν αὐτὸν καὶ ἀναίσθητον παραδόξως ἀποκαλοῦσαι· τὸν δὲ Ὅσιον, ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, εἶπον ταφῆναι.

Ταῦτα ἰδὼν, καὶ ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, καὶ Σάμβου τὴν ψυχὴν πληρωθεὶς, δάκρυσι πικροῖς καὶ στεναγμοῖς τὸ Θεῖον μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἐξελιοῦτο, ἀγνοίαν εἶναι βῶν τὰ παρ' αὐτοῦ πραχθέντα· καὶ παραντίκα προστάττει, μετ' ἐπιμελείας πολλῆς, καὶ ὑπερβαλλούσης τιμῆς, τὸ σῶμα κηδεύθῃναι τοῦ Μάρτυρος· καὶ σπουδῇ συντόνῳ ἀνεγείραι τοῖς λωβοῖς ἐκ βασιλικῶν ἀναλωμάτων μέγιστον οἶκον, πλείστα προάστεια, καὶ προσόδους ἐκείσε ἀφιέρωσας. Ὁ δὲ τίμιος Ζωτικὸς, ἔκτοτε ἄχρι τοῦ παρόντος,

χάριτι τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, ἀπείρως θαυματουργῶν οὐ παύεται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ σιπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, τῷ ὄντι ἐν τῷ Ὀρφανοτροφίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Γελάσιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Γελάσιος, ἄχρι καὶ τέλους βίου,
Τὸν ἄξιον γέλωτος ἦν γελῶν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ Ἅγαι δέκα Παρθένοι αἱ ἐν Νικομηδεῖᾳ, τοὺς ὀφθαλμοὺς διατρηθεῖσαι, καὶ τὰς πλευρὰς ἔσθεῖσαι, τελειοῦνται.

Στίχ. Διπλοῦν τὸν ἄθλον, τρῆσιν εἶτα καὶ ξέσιν,
Χοροῦ γινώσκω διπλοπενταπαρθένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἅγία Μάρτυς Ὀλυμπιοδώρα πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀγῶνι πρὸς πῦρ τῆς Ὀλυμπιοδώρας,
Ὑμνος τὸ δῶρον, οὐκ Ὀλυμπίων πίτυς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Γαῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Πολλοὺς ἀνέτλη Γαῖος θεῖος πόνους,
Καὶ νῦν τὰ λαμπρὰ τῶν πόνων ἔχει γέρα.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ .

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.

Please return promptly.

OCT 23 '39

